

Nakon što sam pročitala drugo poglavlje knjige *Sudbina duša* o tome kako se duše nama dragih osoba vraćaju da bi nas tješile, zaplakala sam od radosti.

Susan, Sacramento, CA

Oduševljena sam što su učenja dr. Newtona objavljena u još jednoj knjizi. To nam pruža još veće razumijevanje onoga što smo naučili u prvoj knjizi.

Laura, Denver, CO

Sudbina duša razveselit će mnoge ljude poput mene koji su htjeli još više nakon *Putovanja duša*.

Jerry, Albany, NY

Nisam shvaćao svoja sjećanja na život nakon smrti dok nisam pročitao vašu knjigu.

Dave, Atlanta, GA

Kvaliteta i sveobuhvatnost vašeg pisanja o duhovnosti tako je duboka, a ipak uspijevate prenijeti tako složene ideje na tako jednostavan način. Hvala vam od srca na nadahnuću.

Doris, Riverside, CA

Pozdravljam vašu hrabrost u suprotstavljanju glavnoj struji negativnog razmišljanja o religiji u ovoj zemlji.

Marcia, Topeka, KS

Vaša analiza strukture duhovnog svijeta kao mjesta reda i ljubavi nadahnula me.

Tracy, Jasper, IN

Vaša knjiga donijela mi je veliku utjehu i pomogla mi da se manje bojim velike nepoznanice.

Rene, Paris, France

Prosvjetljujući poruke iz razgovora s vašim klijentima neprocjenjivo su vrijedne.

Holtz, Bonn, Njemačka

Često sam osjećala duboku usamljenost i osjećaj da ne pripadam u ovaj život. Pomogli ste mi da shvatim odakle dolaze ti osjećaji i tko sam ja zapravo.

Rachel, London, V. Britanija

O piscu

Dr. Michael Newton

SUDBINA DUŠA

Michael Duff Newton doktorirao je psihologiju savjetovanja, posjeduje certifikat majstora hipnoterapije, i član je Američke udruge savjetnika. Predaje na višim školama, a ima i privatnu praksu u Los Angelesu. Dr. Newton razvio je svoje tehnike vremenske regresije kako bi učinkovito poveo hipnotičke subjekte onkraj sjećanja na prošle živote, prema smislenijem iskustvu duše između života. Pisca smatraju pionikom u otkrivanju tajni naših života u duhovnom svijetu, o kojima je po prvi puta pisao u svojoj uspješnici *Putovanje duša*, koja je prevedena na deset jezika. Dr. Newton međunarodno je poznat kao duhovni regresionist, a nastupao je na brojnim radio i TV *talk showovima* zastupajući teorije New Agea. Godine 1998. Nacionalna udruga transpersonalnih hipnoterapeuta dodijelila mu je godišnju nagradu za «Najosobitiji doprinos» u premošćivanju uma, tijela i duha. Nagradu je dobio za godine kliničkog istraživanja sjećanja duše i otkrića kozmologije života nakon života. Godine 2001. dobio je godišnju Nagradu nezavisnih izdavača za knjigu *Sudbina duša*. Pisac je povjesničar, astronom-amater i svjetski putnik. On i njegova supruga Peggy sada žive u planinama Sierra Nevade u sjevernoj Kaliforniji.

Michael Newton, Ph. D.

c/o Llewellyn Worldwide

2143 Wooddale Drive. Dept., Woodbury. MN 55125-2989. U.S.A.

Biblioteka Novi vidici

Knjiga 12

Urednici: Vladimir Jakolić, prof. i Nada Jakolić, prof.

Dr. Michael Newton

SUDBINA DUŠA

ITP ŠKORPION, Babonićeva 44, 10000 Zagreb

tel/faks: 01/4635-341, 01/4635-342

e-adresa: itp-skorpion@zg.htnet.br.

www.skorpion.hr

www.kupiknjigu.com

Za nakladnika: Ratko Ostojić

Lektorica: Nada Jakolić

Korektorica: Iva Jakolić

Idejno-likovno rješenje naslovnice: Vladimir Jakolić

Računalna izvedba naslovnice i slog: Zdeslav Ostojić

Tisak: Ekološki glasnik d.o.o., Donja Lomnica

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne i sveučilišne
knjižnice u Zagrebu pod brojem 682885.

ISBN 978-953-289-015-0

Izdano u studenom 2008.

Dr. Michael Newton

SUDBINA DUŠA

Novi prikaz slučajeva života između života

S engleskoga preveo

Nebojša Buđanovac, prof.

Naslov izvornika: Destiny of Souls by Michael Newton. Ph. D.

Translated from: DESTINY OF SOULS: NEW CASE STUDIES OF LIFE
BETWEEN LIVES

Copyright c 2000 Michael Newton, Ph. D.

Published by Llewellyn Publications, Woodbury, MN 55125 USA

www.llewellyn.com

Copyright © za hrvatsko izdanje: Itp Škorpion, 2008.

ZAHVALE

Ova knjiga posvećena je mojem ocu, Johnu H. Newtonu, koji mi je u ranoj dobi usadio ljubav prema novinarstvu, i mojem sinu, Paulu, kojem zahvaljujem na humoru i potpori tijekom kasnijih godina mog života.

Zahvalan sam i svojoj supruzi Peggy, koja mi je pomagala u pregledavanju stotina slučajeva tijekom pripreme ove knjige. Posebno zahvaljujem ljudima koji su pročitali rukopis - Norah Newton Mayper, Johnu Faheyu, Jacqueline Nash, Garyju i Susan Aanes i mojoj urednici, Rebeci Zins.

Htio bih izraziti zahvalnost i mnogim ljudima koji su se povezali sa mnom otkad je 1994. objavljena knjiga *Putovanje duša* i koji su mi rekli koliko im je značila spoznaja o životu nakon smrti. Na kraju su me uvjerali da ih još jednom povedem na drugu stranu vremena.

Druge autorove knjige

Putovanje duša (Škorpion d.o.o., Zagreb, 2008.)

Život između života (Life Between Lives) (Llewellyn, 2004)

Sadržaj

Uvod	13
1. Duhovni svijet	17
2. Smrt, bol i utjeha	27
Nijekanje i prihvaćanje	27
Terapeutske tehnike duše	29
Načini na koje se duše povezuju sa živim ljudima	32
<i>Tjelesni dodir</i>	32
<i>Poistovječivanje s predmetima</i>	35
<i>Prepoznavanje u snu</i>	38
<i>Prijenos kroz djecu</i>	46
<i>Kontakt u poznatom okruženju</i>	48
Stranci kao glasnici	52
Anđeli i druga nebeska bića	54
Emocionalni oporavak duša i onih koji su nadživjeti pokojnike	58
Ponovni susret s voljenim osobama	63
3. Zemaljski duhovi	67
Astralne ravni	67
Duhovi prirode	69
Duhovi	70
<i>Napuštena duša</i>	72
<i>Duševna dvojnost</i>	78
Odvojene duše	80

Bestjelesna bića koja posjećuju Zemlju	85	<i>Oblici energetskih boja</i>	200
Demoni ili deve	89	Zvukovi i duhovna imena	204
4. Obnavljanje duhovne energije	101	Grupe duša za učenje	206
Energija duše	101	6. Vijeće staraca	217
Standardni postupak na vratnicama	102	Ljudski strah od suda i kažnjavanja	217
Postupak s hitnim slučajevima na vratnicama	103	Okruženje za procjenu duše	220
Područja oporavka za manje oštećene duše	104	Izgled i sastav vijeća	227
Obnavljanje teško oštećenih duša	109	Znakovi i simboli	240
Samotne duše	120	Prisutnost	257
Energetsko iscjeljivanje na Zemlji	125	Lanac božanskih utjecaja	262
<i>Iscjelitelji ljudskog tijela</i>	125	Obrađivanje sastanaka vijeća	265
<i>Iscjelitelji okoliša</i>	129	7. Dinamika zajednice	271
Razdvajanje i ujedinjenje duša	132	Srodne duše	271
<i>Tri postaje</i>	136	<i>Primarna srodna duša</i>	275
5. Sustavi grupa duša	141	<i>Srodne duše - sudruzi</i>	276
Rađanje duša	141	<i>Poznanici duše</i>	277
Duhovna okruženja	149	Veze između duhovnih i ljudskih obitelji	286
<i>Sjećanje</i>	152	Ponovni susret s dušama koje su nas povrijedile	290
<i>Centri zajednice</i>	154	Interakcija između grupa duša	298
<i>Učionice</i>	160	Rekreativne aktivnosti u duhovnom svijetu	301
<i>Knjižnica životnih knjiga</i>	166	<i>Slobodno vrijeme</i>	301
Boje duša	186	<i>Školski odmori</i>	302
<i>Mješavina boja u grupama duša</i>	186	<i>Mir i samoća kao odmor i rekreacija</i>	303
<i>Boje posjetitelja u grupama</i>	195	<i>Odlazak na Zemlju radi odmora i rekreacije</i>	304
<i>Razlika između ljudske boje aura i boje aura duša</i>	196	<i>Stvaranje zemaljskih naselja</i>	306
<i>Duhovna meditacija pomoću boje</i>	198	<i>Životinjske duše</i>	307

da dosegnem i otključam klijentovo sjećanje na život u tom tajanstvenom mjestu. Nakon više godina tihog istraživanja, napokon sam uspio stvoriti radni model strukture duhovnog svijeta i shvatio kolika je terapijska vrijednost tog procesa za klijenta. Otkrio sam i to da nije važno je li osoba ateist, duboko religiozna ili vjeruje u neki filozofski smjer između tih krajnosti - kad bi dospjeli u odgovarajuće nadsvesno stanje hipnoze, izvještaji svih klijenata bili su dosljedni. Iz tog sam razloga postao ono što sam nazvao »duhovni regresionist« - to je hipnoterapeut specijaliziran za život nakon smrti.

Knjigu *Putovanje duša* napisao sam kako bih javnosti pružio temeljne informacije, predstavljene u vidu urednog slijeda događaja, o tome kako je to umrijeti i prijeći na drugu stranu - tko nas dočekuje, kamo odlazimo i što radimo kao duše u duhovnom svijetu prije no što izaberemo svoje sljedeće tijelo za reinkarnaciju. Knjiga je osmišljena kao dnevnik putovanja kroz vrijeme, a služio sam se pravim opisima slučajeva klijenata koji su mi pričali o svojim iskustvima između prethodnih života. *Putovanje duša* nije bila još jedna knjiga o prošlim životima i reinkarnaciji, nego je bila pionirsko djelo u metafizičkom području koje je do tada bilo posve neistraženo upotrebom hipnoze.

Tijekom 1980-ih, dok sam stvarao radni model svijeta između života, zatvorio sam praksu za sve druge oblike hipnoterapije. Postao sam opsjednut razotkrivanjem tajni duhovnog svijeta, stvarajući pritom sve veću gomilu dosjea sa slučajevima. To me uvjerilo u valjanost i pouzdanost mojih prijašnjih otkrića. Tijekom tih godina specijaliziranog istraživanja duhovnog svijeta, radio sam praktično posve izdvojen. Za to su znali samo moji klijenti, i to u onoj mjeri do koje se ticalo njih i njihovih prijatelja. Čak sam se držao podalje od knjižara s knjigama o metafizici, jer sam htio biti posve neopterećen vanjskim predrasudama. I danas vjerujem da su moja samonametnuta izolacija i neizlaženje u javnost bili dobre odluke.

Kad sam napustio Los Angeles, da bih se povukao u planine Sierra Nevade, i napisao *Putovanje duša*, očekivao sam da ću tiho skliznuti u anonimnost. To je bila zabluda. Većina materijala predstavljenog u knjizi nije objavljena nikada prije, i putem svoga izdavača dobio sam mnogo pisama. Izdavačkoj kući Llewellyn dugujem zahvalnost zato što je imala dovoljno mudrosti i hrabrosti da moje istraživanje predstavi

javnosti. Ubrzo nakon objavljivanja knjige, poslali su me na put. Držao sam predavanje i sudjelovao u radio i TV-emisijama.

Ljudi su tražili više detalja o duhovnom svijetu i stalno su me propitivali imam li još materijala iz istraživanja. Morao sam odgovoriti potvrdno. Zapravo, još sam uvijek imao niz neobjavljenih informacija za koje sam pretpostavljao da ih javnost ne bi bila spremna prihvatiti od nekog nepoznatog autora. Unatoč činjenici da je *Putovanje duša* nadahnuto mnoge ljude, opirao sam se ideji o pisanju nastavka. Odlučio sam se za kompromis. Kad je izlazilo peto izdanje *Putovanja duša*, dodali smo kazalo pojmova, novu naslovnicu i neka dodatna poglavlja kojima sam htio ispuniti zahtjeve za pojašnjenjem određenih tema. To nije bilo dovoljno. Količina pisama s pitanjima o životu nakon smrti, koju sam dobivao iz tjedna u tjedan dramatično je rasla.

Ljudi su me sada počeli tražiti i odlučio sam, u ograničenoj mjeri opet otvoriti praksu. Primijetio sam viši postotak razvijenijih duša. Klijenti moraju čekati dulje vrijeme da dođu na red zato što sam se djelomično umirovio i jako smanjio količinu rada. Zahvaljujući tome, imam manje mladih duša u psihološkim krizama, a više klijenata koji mogu biti strpljivi. Ti ljudi žele otkriti smisao u pozadini određenih pitanja ulazeći u svoja duhovna sjećanja, kako bi podesili i precizirali životne ciljeve. Mnogi su i sami iscjelitelji i učitelji i s povjerenjem mi daju informacije o svojem životu između života. Zauzvrat, nadam se da sam i ja pomogao njima na njihovom putu.

Cijelo to vrijeme javnost je imala osjećaj da nisam otkrio sve svoje tajne. Napokon, počeo sam razmišljati o tome kako da pristupim drugoj knjizi. Svi ovi gore opisani događaji doveli su do rođenja *Sudbine duša*. Svoju prvu knjigu smatram hodočašćem kroz duhovni svijet na širokoj rijeci vječnosti. Putovanje je počelo na ušću rijeke, u trenutku fizičke smrti, a završilo na mjestu na kojem se vraćamo u novo tijelo. U *Putovanju duša* otplovio sam uzvodno prema Izvoru najdalje što sam mogao. To se nije promijenilo. Iako se sjećanje na bezbroj takvih putovanja krije u umu svake osobe, nitko tko se još inkarnira ne može me povesti dalje od toga.

Sudbina duša vodi putnike na drugu ekspediciju uz rijeku, s dodatnim putovanjima uz važnije pritoke koja nam omogućuju detaljnije istraživanje. Tijekom našeg drugog zajedničkog putovanja, želim otkriti

više skrivenih aspekata rute kako bih ljudima pružio širi pogled na cjelinu. Ovu sam knjigu oblikovao po tematskim kategorijama, a ne po vremenu i mjestu događaja. Preskočio sam vremenske okvire normalnog kretanja duše između duhovnih lokacija da bih u potpunosti analizirao ta iskustva. Pokušao sam ponuditi čitateljima pogled na iste elemente života duša *sa* stajališta raznih slučajeva. Namjera *Sudbine duša* je proširiti naše razumijevanje nevjerojatnog osjećaja reda i planiranja koje postoji na dobrobit ljudskim bićima.

U isto vrijeme, namjera mi je da ovaj drugi put u čuda duhovnog svijeta bude zanimljiv i ugodan i neiskusnim putnicima. Onima koji moje djelo čitaju prvi put, prvo će poglavlje pružiti sažeti pregled onoga što sam otkrio o životima između života. Nadam se da će vam taj sažetak pomoći u razumijevanju onoga što slijedi i možda vas potaknuti da pročitate i moju prvu knjigu.

Dakle, dok počinjemo naše drugo zajedničko putovanje, želim zahvaliti svima vama koji ste mi pružili mnogo potpore u napornom radu potrebnom za otključavanje duhovnih vratnica uma. Ta poznanstva, u kombinaciji s ljubaznošću mnogih vodiča, osobito mojeg, dala su mi energiju da nastavim s tim zadatkom. Smatram se zaista blagoslovljenim zato što sam izabran za jednog od glasnika ovog značajnog djela.

1

DUHOVNI SVIJET

U trenutku smrti, naša duša uzdiže se iz tijela domaćina. Ako je duša starija i ima iskustvo iz mnogih prijašnjih života, odmah zna da je oslobođena i odlazi kući. Tim naprednim dušama nije potrebno da ih netko dočeka. Međutim, većinu duša s kojima sam radio dočekivali su vodiči neposredno iznad Zemljine astralne ravni. Mlada duša, ili duša djeteta koje je umrlo, možda je pomalo dezorijentirana sve dok se netko ne spusti po nju na nižu razinu, bližu Zemlji. Postoje duše koje odluče neko vrijeme ostati na poprištu smrti. Većina njih želi odmah otići. Vrijeme nema značenje u duhovnom svijetu. Neutjelovljeni koji odluče utješiti nekoga tko tuguje, ili imaju druge razloge da neko vrijeme ostanu u blizini mjesta smrti, nemaju osjećaj izgubljenog vremena. Vrijeme za duše postaje sada, za razliku od linearnog vremena.

Kako se udaljavaju od Zemlje, duše imaju osjećaj da ih okružuje sve snažnije jarko svjetlo. Neki će nakratko vidjeti sivkastu tamu i imati osjećaj da prolaze kroz tunel ili portal. Razlike između ta dva fenomena ovise o izlaznoj brzini duše, a ta brzina ovisi o iskustvu duše. Osjećaj povlačenja od strane vodiča može biti nježan ili energičan, ovisno o zrelosti duše i sposobnosti za brzu promjenu. U ranim fazama izlaska sve se duše susreću s «magličastim oblacima» koji se ubrzo razilaze i omogućuju im pogled u velike daljine. U tom trenutku prosječna duša

vadi energiju u obliku duha kako joj se približava. Ti likovi mogu biti jedna ili dvije voljene srodne duše, ali češće je riječ o našem vodiču. U situaciji kad nas dočeka supružnik ili prijatelj koji je preminuo prije nas, naš vodič je također u blizini kako bi preuzeo proces tranzicije. U svim svojim godinama istraživanja još nikada nisam imao niti jednog klijenta kojeg je dočekala važna religijska ličnost poput Isusa ili Buddhe. Ipak, esencija velikih učitelja *sa* Zemlje nalazi se u osobnim vodičima koji su nam dodijeljeni.

U trenutku kad su duše opet usmjerene prema mjestu koje nazivaju domom, njihova se pojava mijenja. One više nisu ljudi, u smislu u kojem razmišljamo o ljudskim bićima sa specifičnim emocionalnim, karakternim i fizičkim obilježjima. Primjerice, duše ne žale zbog svoje nedavne fizičke smrti na način na koji će žaliti njihovi bližnji. Naše duše čine nas ljudima na Zemlji, ali bez naših tijela više nismo *homo sapiensi*. Duša je neopisivo veličanstvena. Ja o dušama razmišljam kao o inteligentnim svjetlosnim oblicima energije. Neposredno nakon smrti duše se iznenada osjećaju drukčije, zato što više nisu sputane tijelom privremenog domaćina s mozgom i središnjim živčanim sustavom. Nekima je potrebno dulje vrijeme da se prilagode.

Energija duše može se podijeliti na identične dijelove, poput holograma. Ona može voditi paralelne živote u raznim tijelima, iako je to mnogo rjeđe nego što možemo pročitati. Međutim, zahvaljujući dualnoj naravi svih duša, dio naše svjetlosne energije uvijek ostaje u duhovnom svijetu. Zato je moguće vidjeti svoju majku po povratku iz života iako je ona možda umrla prije trideset zemaljskih godina i opet se inkarnirala.

Razdoblje orijentacije s našim vodičima, koje se događa prije spajanja s našom grupom, razlikuje se od duše do duše, kao i između različitih života iste duše. To je mirno vrijeme za savjetovanje, tijekom kojeg možemo izbaciti sve frustracije povezane sa životom koji je upravo okončan. Orijehtacija bi trebala biti početna seansa iznošenja izvještaja, uz nježno poticanje pronicljivih, brižnih učitelja - vodiča.

Sastanak može biti dug ili kratak, ovisno o tome što smo postigli ili nismo postigli u odnosu na naš životni ugovor. Pregledavaju se i posebna karmička pitanja, iako će se o njima detaljnije raspravljati unutar naše grupe duša. Energija nekih duša neće odmah biti vraćena

u grupu duša. To su duše koje su zagađene svojim fizičkim tijelima i koje su se odale zločinima. Postoji razlika između pogreške bez želje da se nekome naudi i namjernog zla. Pažljivo se procjenjuju stupnjevi Štete nanesene drugima, bilo zbog nestašluka, bilo zbog zle namjere.

Duše koje su povezane sa zlom odvođe se u posebne centre koje neki klijenti nazivaju «jedinicama intenzivne njege». Kažu mi da se ovdje njihova energija remodelira kako bi opet postale cjelovite. Ovisno o naravi prijestupa, te se duše mogu vratiti na Zemlju prilično brzo. Mogu izabrati da u sljedećem životu budu žrtve tuđih zlodjela. No, ukoliko su njihova zlodjela dugotrajna i osobito okrutna tijekom više života, to ukazuje na obrazac zločinačkog ponašanja. Takve duše mogu provesti dulje vrijeme u samotnom duhovnom životu, možda i preko tisuću zemaljskih godina. Vodeće načelo u duhovnom svijetu jest da zločin koji počine duše, bio namjeran ili nenamjeran, mora na neki način biti iskupljen u budućem životu. To se ne smatra kaznom, pa čak ni pokorom, koliko prilikom za karmički rast. Ne postoji pakao za duše, osim možda na Zemlji.

Neki životi tako su teški da se duše vraćaju kući veoma umorne. Unatoč procesu obnove energije koji pokreću naši vodiči kombinirajući svoju energiju s našom na vratnicama, ipak možemo imati umanjeni prtok energije. U tim slučajevima, bit će potrebno više odmora i samoće, a manje slavlja. Zapravo, mnoge duše koje žele odmor i dobiju ga prije ponovnog ujedinjenja sa svojim grupama. Naše grupe duša mogu biti glasne ili tihe, ali iskazuju poštovanje prema onome što smo proživjeti tijekom inkarnacije. Sve grupe dočekuju svoje prijatelje na vlastiti način, s dubokom ljubavlju i osjećajem prijateljstva.

Povratak kući radosna je pauza, osobito nakon fizičkog života u kojem nije bilo mnogo karmičkog kontakta s našim intimnim srodnim dušama. Moji klijenti većinom mi pričaju da ih dočekuju sa smijehom, zagrljajima i mnogo humora, što smatram obilježjem života u duhovnom svijetu. Stvarno srdačne grupe koje su planirale velike proslave za dušu koja se vraća mogu prekinuti sve druge aktivnosti. Jedan moj klijent ispričao je ovo o svojoj dobrodošlici povratka kući:

Nakon mojeg posljednjeg života, moja grupa organizirala je vrašku zabavu s glazbom, vinom, plesom i pjesmom. Sve su

uredili da izgleda kao klasičan rimski festival, s mramornim dvoranama, togama i egzotičnim namještajem koji je obilježio mnoge naše zajedničke živote u drevnom svijetu. Melissa (primarna srodna duša) čekala me ispred svih. ponovno stvorivši razdoblje iz kojeg je najbolje pamtim. Izgledala je sjajno, kao i uvijek.

Broj članova u grupi duša kreće se od tri do dvadeset i pet, a prosječno ih je petnaestak. Postoje situacije u kojima se duše iz obližnjih grupa žele povezati jedne s drugima. U toj aktivnosti često sudjeluju starije duše koje imaju mnogo prijatelja u drugim grupama, s kojima su se družile u stotinama prošlih života. Oko deset milijuna gledatelja u SAD-u gledalo je 1995. god. TV emisiju Sighrings. u produkciji tvrtke Paramount. u kojoj je prikazan jedan dio mogeg rada. Oni koji su gledali tu emisiju o životu nakon smrti možda se sjećaju jedne moje klijentice, imenom Colleen. koja je pričala o našoj zajedničkoj seansi. Opisala je povratak u duhovni svijet nakon prošlog života, i kako je zatekla spektakularni bal u odjeći iz sedamnaestog stoljeća. Moja klijentica vidjela je preko stotinu ljudi koji su došli proslaviti njen povratak. Detaljno su reproducirali vrijeme i mjesto koje je voljela, kako bi mogla u stilu započeti proces obnove.

Dakle, doček povodom povratka događa se u dva okruženja. Jedna mogućnost je da nekoliko duša na vratnicama nakratko dočeka dušu koja se vraća, a tada je prepuste vodiču, koji je provodi kroz početnu orijentaciju. Druga i češća mogućnost jest da odbor za dobrodošlicu čeka da se duša vrati u svoju duhovnu grupu. Ta grupa može biti izolirana u učionici, okupiti se oko stuba hrama ili sjediti u vrtu, a dušu koja se vraća mogu dočekati i mnoge grupe u atmosferi sveučilišnog predvorja. Duše koje prolaze pokraj drugih grupa na povratku u svoju često ističu da ih druge duše s kojima su bile povezane u prošlim životima pozdravljaju osmijehom ili mahanjem.

Način na koji klijent promatra okruženje svoje grupe duša temelji se na stupnju razvoja njegove duše. iako su sjećanja na atmosferu školske učionice uvijek vrlo jasna. U duhovnom svijetu, obrazovni smještaj ovisi o razini razvoja duše. Činjenica da se neka duša inkarnira na Zemlji još od kamenog doba nije jamstvo visokih postignuća. U svojim predavanjima često spominjem klijenta kojem je trebalo 4000 godina

da napokon svlada ljubomoru. Mogu reći da on danas nije ljubomorna osoba. ali nije mnogo napredovao u borbi protiv vlastite netolerancije. Nekim učenicima potrebno je dulje vrijeme da svladaju neke lekcije, baš kao i u zemaljskim učionicama. S druge strane, sve visoko napredne Duše su stare duše na planu znanja i iskustva.

U knjizi *Putovanje duša*, ugrubo sam podijelio duše na početničke, srednje razvijene i napredne i dao primjere za svaku razinu, objasnivši da među tim kategorijama postoje fine nijanse razvoja. Općenito, grupe duša sastoje se od bića na približno istoj razini razvoja, iako imaju svoje zasebne vrline i mane. Te osobine uravnotežuju grupu. Duše pomažu jedne drugima s razumskim aspektima upijanja informacija iz životnih iskustava, kao i s pregledavanjem načina na koji su se nosile s osjećajima svojih tijela - domaćina izravno povezanim s tim iskustvima. Analizira se svaki aspekt života, a duše u grupi čak i glume pojedine uloge kako bi pomogle u boljem osvještavanju situacija. Kad duša dosegne srednju razinu, počinje se specijalizirati za ona područja interesa u kojima je pokazala određene vještine. O tome ću detaljnije pisati u sljedećim poglavljima.

Jedan vrlo značajan aspekt mogeg istraživanja bilo je otkriće boja energije duša u duhovnom svijetu. Te su boje povezane s razinom razvijenosti duše. Ta informacija, koju sam polako prikupljao tijekom mnogo godina, bila mi je pokazatelj razine klijentove razvijenosti, a služila mi je i za identifikaciju drugih duša koje moji klijenti vide oko sebe u stanju transa. Otkrio sam da posve bijela boja obično označava mladu dušu. a kako duša napreduje, njezina energija postaje gušća, pa mijenja boju u narančastu, žutu. zelenu i napokon nijanse plave. Pored tih središnjih aura, u svakoj grupi javljaju se suptilne mješavine boja aureole koje govore o karakternom aspektu svake duše.

U nedostatku boljeg sustava, klasificirao sam razvoj duša od početničke, prve razine do majstorske, šeste razine. Te vrlo napredne duše duboke su indigo boje. Ne sumnjam u to da postoje i više razine, ali moja spoznaja o njima ograničena je zato što dobivam izvještaje samo od ljudi koji se još inkarniraju. Iskreno, ne sviđa mi se termin «razina» za identifikaciju razvoja duše, zato što ta etiketa ne otkriva raznolikost razvoja koje duše postižu u svakoj fazi. Unatoč mojim sumnjama, moji klijenti služe se riječju «razina» da bi opisali gdje se

nalaze na ljestvici učenja. Oni su i vrlo skromni kad je riječ o njihovim postignućima. Bez obzira na moju procjenu, niti jedan klijent neće izjaviti da je napredna duža. Kada izađu iz hipnoze, i kad kontrolu opet preuzme njihov svjestan, samozadovoljan um, klijenti su manje povučeni.

Dok su u nadsvjesnom stanju tijekom hipnoze, klijenti mi kažu da se u duhovnom svijetu niti na jednu dušu ne gleda kao da je manje vrijedna od bilo koje druge duše. Svi smo mi u procesu preobrazbe u nešto veće od našeg trenutnog stanja prosvijetljenosti. Svatko od nas jedinstveno je kvalificiran da na neki način pridonese cjelini, bez obzira na to koliko se mučimo sa svojim lekcijama. Kada to ne bi bilo tako, ne bismo ni bili stvoreni.

U mojoj raspravi o bojama napretka, razinama razvoja, učionicama, učenicima i učenicima, bilo bi lako pretpostaviti da u duhovnom svijetu postoji hijerarhija. Taj bi zaključak, prema mojim klijentima, bio posve pogrešan. Ako se uopće može pričati o hijerarhiji u duhovnom svijetu, to je hijerarhija u mentalnoj svjetlosti. O organizacijskim vlastima na Zemlji razmišljamo u terminima borbi za moć, teritorijalnih ratova i kontrole putem upotrebe krutog niza pravila unutar strukture. U duhovnom svijetu postoji struktura, ali u suptilnoj matrici suosjećanja, sklada, etike i morala daleko iznad razine koju prakticiramo na Zemlji. Prema mojem iskustvu, duhovni svijet ima i dalekosežni centralizirani odjel za zadatke duša. No, ovdje postoji sustav vrijednosti u kojem prevladava ljubaznost, tolerancija, strpljenje i apsolutna ljubav. Kada pričaju o tim stvarima, moji klijenti osjećaju se ponizno.

U Tucsonu imam starog prijatelja s koledža koji je ikonoklast i koji se cijeli život opire autoritetima. To je stav s kojim se i sam mogu poistovjetiti. Moj prijatelj sumnja da je dušama mojih klijenata «ispran mozak» tako da vjeruju da imaju kontrolu nad svojom sudbinom. On vjeruje da nikakav autoritet - čak ni onaj duhovni - ne može postojati bez korupcije i zlouporabe privilegija. Moje istraživanje otkrilo je previše reda tamo gore, što mu se ne sviđa.

Ipak, svi moji klijenti vjeruju da su u prošlosti imali mnogo izbora i da će se to nastaviti i u budućnosti. Napredak kroz preuzimanje osobne odgovornosti ne uključuje dominaciju ili rangiranje po statusu, nego prepoznavanje potencijala. U svojem životu između života svugdje vide integritet i osobnu slobodu.

U duhovnom svijetu nismo prisiljeni na reinkarnaciju niti na su djelovanje u grupnim projektima. Ako duše žele samoću, mogu je imati. Ako ne žele napredovati u svojim zadaćama, i to se poštuje. Jedan klijent rekao mi je: «Proklizao sam kroz mnoge lake živote i to mi se sviđa jer nisam htio naporno raditi. Sada će se to promijeniti. Moj vodič kaže: 'Mi smo spremni kad si ti spreman'.» Zapravo, slobodna volja toliko je snažna da će nam, ukoliko iz nekih osobnih razloga nismo spremni napustiti astralni plan Zemlje nakon smrti, vodiči dopustiti da ostanemo sve dok ne budemo spremni na povratak kući.

Nadam se da će ova knjiga pokazati da imamo mnogo izbora i u duhovnom svijetu i izvan njega. U vezi tih izbora vrlo mi je vidljiva snažna želja većine duša da dokažu kako su vrijedne povjerenja koje im je ukazano. Očekuje se da ćemo u tom procesu griješiti. Želja za kretanjem prema većem dobru i spajanjem s Izvorom koji nas je stvorio primarni je motiv duša. Duše osjećaju poniznu sreću zato što im je pružena mogućnost inkarnacije u fizičkom tijelu.

Mnogo puta su me pitali vide li moji klijenti Izvor stvaranja tijekom seansi. U uvodu sam rekao da je moje kretanje uzvodno prema Izvoru ograničeno zbog ograničenja rada s ljudima koji se još inkarniraju. Napredni klijenti govore o trenutku spajanja kad će se priključiti «Najsvetijima». U toj sferi guste purpurne svjetlosti postoji sveznajuća Prisutnost. Ne mogu reći što sve to znači, ali znam da tu Prisutnost osjećamo kad izlazimo pred Vijeće staraca. Jednom ili dvaput između života posjećujemo tu skupinu viših bića koja su korak ili dva iznad naših učitelja - vodiča. U svojoj prvoj knjizi dao sam nekoliko primjera slučajeva tih sastanaka. U ovoj knjizi detaljnije ću opisati posjete tim majstorima koji su najbliža veza sa Stvoriteljem što sam je uspio pronaći. Ovdje duša iskušava još višu razinu božanske spoznaje. Moji klijenti tu energetske silu nazivaju «Prisutnost».

Vijeće nije sudski tribunal niti sudnica u kojoj se dušama sudi zbog zločina, iako moram priznati da mi ponekad neke duše kažu da se, izlazeći pred vijeće, osjećaju kao da idu u ravnateljev ured u školi. Članovi vijeća žele s nama razgovarati o našim pogreškama i o tome što možemo učiniti da ispravimo negativno ponašanje u sljedećem životu.

Ovdje počinje razmišljanje o pravom tijelu za naš sljedeći život. Ka-

ko se približava vrijeme ponovnog rođenja, odlazimo u prostor u kojem pregledavamo više tijela koja bi mogla odgovarati našim ciljevima. Ovdje možemo pogledati u budućnost i testirati razna tijela prije no što donesemo odluku. Duše dobrovoljno biraju nesavršena tijela i teške živote kako bi riješile karmičke dugove ili radile na različitim aspektima lekcije s kojom su imale problema u prošlosti. Većina duša prihvaća tijela koja su im ponuđena u prostoriji za izbor, ali duša može i odbiti ono što joj je ponuđeno, pa čak i odgoditi reinkarnaciju. Duša također može zatražiti da na neko vrijeme ode i na neku drugu fizičku planetu osim Zemlje. Ako prihvatimo novi zadatak, često nas šalju na pripremni tečaj da se podsjetimo određenih znakova i tragova u budućem životu, osobito trenutaka kad nam u život dolaze primarne srodne duše.

Napokon, kada dođe vrijeme za naš povratak, privremeno se opraštamo od prijatelja koji nas prate do mjesta s kojeg krećemo na Zemlju. Duše se spajaju s domaćinima u maternici bebine majke nakon otprilike tri mjeseca trudnoće, kako bi imale dovoljno razvijen mozak s kojim mogu raditi prije rođenja. U stanju fetusa, još mogu razmišljati kao besmrtni duše dok se privikavaju na funkcije mozga i «drugo ja» svojih domaćina. Nakon rođenja stvara se amnezija kojom se blokira sjećanje, i duše spajaju svoj besmrtni karakter s privremenim ljudskim umom, stvarajući kombinaciju osobina nove osobnosti.

Da bih došao do uma duše, služim se sustavnim pristupom koji se sastoji od niza vježbi za ljude u ranim fazama hipnotičke regresije. Ta procedura osmišljena je da postupno izoštri sjećanja klijenata na prošlost i pripremi ih za kritičnu analizu slika života u duhovnom svijetu s kojima će se susresti. Nakon uobičajenog početnog razgovora, vrlo brzo uvodim klijenta u hipnozu. Moja tajna leži u produbljivanju hipnoze. Tijekom dugih razdoblja eksperimentiranja, shvatio sam da normalno alfa stanje hipnoze nije adekvatno za dostizanje nadsvjesnog stanja duševnog uma. Da bih to postigao, moram odvesti klijenta u dublje, theta stanje hipnoze.

Govoreći o metodologiji, moram istaći da katkad trošim i do sat vremena na duge vizualizacije sa slikama šuma i obale mora, a zatim odvodim klijenta u godine djetinjstva. Postavljam detaljna pitanja o stvarima poput namještaja u njegovoj kući u dobi od dvanaest godina, o omiljenom odjevnom predmetu u dobi od deset godina, o igrački koju su najviše voljeli u dobi od sedam godina, pa čak i o najranijim

sjećanjima iz djetinjstva u dobi od dvije do tri godine. Sve to činimo prije no što odvedem klijenta u majčinu utrobu, gdje mu postavljam još pitanja- a zatim nakratko i u prošli život prije ovoga. Kada klijent prođe kroz prizor smrti u tom životu i stigne do vratnica duhovnog svijeta, moj most je gotov. Stalna hipnoza, koja se produbljuje tijekom prvog sata, utječe na klijentovu odvojenost od okruženja na Zemlji. Klijent je također pripremljen za davanje detaljnih odgovora tijekom intenzivnog propitivanja o duhovnom životu. To traje još dva sata.

Klijenti koji izlaze iz transa nakon što su se mentalno vratili kući na licima imaju izraz strahopoštovanja mnogo dublji nego kada prođu običnu regresiju u prošli život. Primjerice, jedan klijent rekao mi je: «Duh ima raznolikost i složenu fluidnu kvalitetu izvan moje sposobnosti odgovarajuće interpretacije.» Mnogi bivši klijenti pišu mi o tome kako im je pogled na besmrtnost promijenio živote. Evo primjera jednog pisma:

Kad sam saznao svoj pravi identitet, ispunio me neopisiv osjećaj radosti i slobode. Zapanjila me činjenica da je ta spoznaja cijelo vrijeme bila u mojem umu. Susret s mojim majstorima-učiteljima koji ne prosuđuju doveo me u sjajno stanje. Došao sam do uvida da je jedina važna stvar u ovom materijalnom životu način na koji živimo i na koji postupamo prema drugima. Okolnosti našeg života ne znače ništa u usporedbi s našim suosjećanjem i prihvaćanjem drugih. Sada više nemam samo osjećaj, nego spoznaju o tome zašto sam ovdje i kamo idem nakon smrti.

U ovoj knjizi predstavljam svoja otkrića kroz šezdeset i sedam slučajeva i brojne citate kao novinar i glasnik. Prije no što započnem predavanje za javnost, svojoj publici objašnjavam da su ono što im govorim *moje* istine o našem duhovnom životu. Postoje mnoga vrata koja vode prema istini. Moja istina dolazi iz velike mudrosti skupljene od mnoštva ljudi koji su mi tijekom mnogih godina oplemenili život kao klijenti. Ako se nešto o čemu govorim ne slaže s vašim stavovima, vjerom ili osobnom filozofijom, molim vas, uzmite ono što vam odgovara i zanemarite ostalo.

SMRT, BOL I UTJEHA

Nijekanje i prihvaćanje

Preživljavanje gubitka voljene osobe jedno je od najtežih životnih iskušenja. Dobro je poznato da se proces nošenja s boli sastoji od početnog šoka, zatim nijekanja, gnjeva i depresije, da bi završio prihvaćanjem. Svaki od tih stadija emocionalnog previranja razlikuje se po intenzitetu i trajanju koje može biti od nekoliko mjeseci do više godina. Gubitak osobe s kojom smo bili duboko povezani može izazvati toliki očaj da se osjećamo kao da smo u jami bez dna iz koje ne možemo pobjeći, zato što nam se smrt čini toliko konačnom.

U zapadnom društvu, vjerovanje u konačnost smrti prepreka je iscjeljenju. Imamo dinamičnu kulturu u kojoj je mogućnost gubitka našeg jastva nezamisliva. Dinamika smrti u obitelji punoj ljubavi slična je uspješnoj predstavi koja pada u kaos zbog gubitka jedne od zvijezda. Glumci u sporednim ulogama muče se zbog potrebe za promjenom scenarija. Nošenje s tom golemom rupom u priči, koju je za sobom ostavio pokojnik, utječe na buduće uloge preostalih glumaca. Ovdje dolazi do razdvajanja, jer, dok se duše u duhovnom svijetu pripremaju za nov život, smiju se zbog proba za svoju novu veliku predstavu na Zemlji. Znaju da su sve uloge privremene.

U našoj se kulturi tijekom života ne pripremamo za smrt na odgovarajući način, zato što je to nešto što ne možemo popraviti niti promijeniti. Iščekivanje smrti sve nas više grize kako starimo. Ona je uvijek tu, vreba iz sjene, bez obzira na naša vjerovanja o tome što se događa nakon smrti. Pričajući o životu nakon smrti na svojim predavačkim turnejama, iznenadio sam se otkrivši da se mnogi ljudi s vrlo tradicionalnim religijskim stavovima najviše boje smrti.

Većina nas boji se nepoznatog. Ako nismo imali neko iskustvo bliske smrti, ili se nismo podvrgnuli regresiji u prošli život u kojoj smo se sjetili smrti u prošlom životu, smrt nam je misterij. Kad se moramo suočiti sa smrću osobno, ili kao promatrači, to nam iskustvo može biti bolno, tužno i zastrašujuće. Zdravi ljudi ne žele razgovarati o tome, a često ni oni teško bolesni. Naša kultura promatra smrt s gađenjem.

U dvadesetom stoljeću došlo je do mnogih promjena u javnom stavu o životu nakon smrti. Tijekom prvih desetljeća tog stoljeća, većina ljudi imala je tradicionalni stav da žive samo jedan život. U posljednjoj trećini dvadesetog stoljeća procijenjeno je da oko 40 posto Amerikanaca vjeruje u reinkarnaciju. Ta promjena stava malo je olakšala prihvaćanje smrti onim ljudima koji su postali duhovniji i odmakli se od vjerovanja u ništavilo nakon smrti.

Jedan od najznačajnijih aspekata mog rada u duhovnom svijetu je spoznaja s gledišta preminule duše o tome kako je to umrijeti i o tome kako se duše pokušavaju vratiti i utješiti one koji su ostali. Nadam se da ću u ovom poglavlju potvrditi kako ono što osjećate duboko u sebi nakon gubitka voljene osobe nije samo sugestija. Osoba koju volite nije stvarno nestala. Razmislite i o onome što sam u prošlom poglavlju rekao o dvojnosti duše. Dio vaše energije ostao je u duhovnom svijetu u trenutku inkarnacije. Kad se vaša voljena osoba vrati kući, vi ćete već biti tamo i čekati je s onim dijelom svoje energije koji je ostao. Tu istu energiju čuvate za ujedinjenje s dušom koja se vraća. Jedno od značajnih otkrića mog istraživanja bila je spoznaja da se srodne duše zapravo nikada ne rastaju.

Odjeljak koji slijedi ocrta određene metode kojima se duše služe za komunikaciju s voljenim osobama. Te tehnike mogu započeti neposredno nakon fizičke smrti i mogu biti vrlo intenzivne. Ipak, preminula duša jedva čeka da se pokrene kući, jer Zemljina gustoća iscrpljuje

energiju. U smrti, duša se iznenada oslobađa i dobiva slobodu. No ako imamo potrebu za tim, duše mogu redovito kontaktirati s nama iz duhovnog svijeta.

Tiha kontemplacija i meditacija trebala bi nam stvoriti veću prijemčivost za pokojnike i osigurati našoj svijesti povišenu razinu svjesnosti. Nisu nam potrebne verbalne poruke s druge strane. Uklanjanje blokada sumnje u sebe i otvaranje uma prema mogućoj prisutnosti voljene osobe pomoći će vam u procesu oporavka od boli.

Terapeutske tehnike duša

U prvom slučaju govorim o naprednoj duši imenom Tammano koja se obučava za vodiča. On mi je rekao: «Inkamiram se i umirem na Zemlji već tisućama godina i tek sam u posljednjih nekoliko stoljeća stvarno shvatio kako mijenjati negativne obrasce razmišljanja i smirivati ljude.» Ovaj prikaz počinje u trenutku naše seanse u kojem Tammano opisuje trenutke nakon njegove iznenadne smrti u prošlom životu.

Prvi slučaj

S (Subjekt): Moja supruga ne osjeća moju nazočnost. Jednostavno se sada ne mogu probiti do nje.

Dr. N: U čemu je problem?

S: Previše je boli. Toliko je snažna. Alice je u takvom šoku zbog moje smrti da je previše tupa da bi osjetila moju energiju.

Dr. N: Tammano, je li to problem koji vam se često ponavlja nakon života, ili je stvar u Alice?

S: Neposredno nakon smrti, ljudi koje volite vrlo su uznemireni ili posve tupi. U oba slučaja um se može zatvoriti. Moj zadatak je da pokušam uravnotežiti um i tijelo.

Dr. N: Gdje je vaša duša u ovom trenutku?

S: Na stropu naše spavaće sobe.

Dr. N: Što želite da ona učini?

S: Da prestane plakati i usredotoči svoje misli. Ona ne vjeruje da bih ja još mogao biti živ, pa su joj svi energetski obrasci strašno

zapleteni. To me tako frustrira. Nalazim se pokraj nje, a ona to ne zna!

Dr. N: Hoćete li za sada odustati i otići u duhovni svijet zato što joj je um zatvoren?

S: To bi meni bilo lako, ali ne i njoj. Previše mi je stalo do nje da sada odustanem. Neću otići sve dok ona barem ne osjeti da je netko u prostoriji s njom. To je moj prvi korak. Nakon toga, bit ću u stanju učiniti i više.

Dr. N: Koliko je prošlo od vaše smrti?

S: Nekoliko dana. Pogreb je gotov, a sada ću pokušati utješiti Alice.

Dr. N: Pretpostavljam da vas vaš vodič čeka kako bi vas ispratio kući?

S: (smije se) Obavijestio sam svojeg vodiča, Eaan, da će me morati malo pričekati... što je bilo nepotrebno. Ona zna sve o tome - ona me podučavala!

Ovaj slučaj prikazuje uobičajenu pritužbu koju čujem od novo-oslobođenih duša. Mnoge nisu tako vješte ni odlučne kao Tammano. Ipak, većina duša koje jedva čekaju da krenu u duhovni svijet neće napustiti astralni plan Zemlje dok nekako ne utješe voljene osobe koje tuguju za njima. Sažeo sam priču ovog klijenta o tome kako je pomogao Alice u oporavku od boli da bih se usredotočio na iscjeliteljske učinke energetskih obrazaca duše na narušenu ljudsku energiju.

Dr. N: Tammano, volio bih kad biste mi opisali tehnike pomoću kojih ste pomogli svojoj supruzi Alice da se nosi s boli.

S: Pa, najprije ću vam reći da me Alice nije izgubila. (Duboko uzdiše). Počinjem tako što zasipam Alice slapom svoje energije od struka do glave.

Dr. N: Da sam ja duh koji stoji pokraj vas, kako bi to izgledalo?

S: (smiješi se) Kao oblak šećerne vate.

Dr. N: Što time postižete?

S: Dajem Alice pokrivač mentalne topline koja je smiruje. Moram vam reći da još nisam posve vješt s tim prekrivanjem, ali tijekom protekla tri dana od svoje smrti prekrivao sam Alice zaštitnim oblakom energije kako bih je učinio prijemčivijom.

Dr. N: Oh, vidim da ste već započeli raditi s Alice. U redu, Tammano, što radite sada?

S: Počinjem filtrirati određene aspekte sebe kroz oblak energije oko nje, sve dok ne osjetim točku u kojoj je blokada najslabija. (stanka). Pronalazim tu točku s lijeve strane njezine glave, iza uha.

Dr. N: Ima li ta točka nekakav značaj?

S: Alice je voljela da joj ljubim uši. (sjećanja na točke milovanja važna su). Kad vidim otvor s lijeve strane njezine glave, pretvaram svoju energiju u snop i usmjeravam je na to mjesto.

Dr. N: Osjeća li vaša supruga to odmah?

S: Alice je svjesna nježnog dodira u početku, ali svjesnost je oslabljena zbog boli. Zatim pojačavam snagu svojeg snopa - šaljem joj misli pune ljubavi.

Dr. N: Vidite li da to djeluje?

S: (sretno) Da, vidim kako iz Alice izlaze novi obrasci energije koji više nisu mračni. Dolazi do promjene u njezinim emocijama... prestaje plakati... ogledava se oko sebe... osjeća me. Smiješi se. Sada je imam.

Dr. N: Jeste li gotovi?

S: Bit će dobro. Vrijeme je da pođem. Pazit ću na nju, ali znam da će preživjeti ovo - a to je dobro, zato što ću i ja neko vrijeme biti zaposlen.

Dr. N: Znači li to da više nećete kontaktirati Alice?

S: (povrijeđeno) Naravno da ne! Bit ću u kontaktu s njom kad god me zatreba. Ona je moja ljubav.

Prosječna duša mnogo je manje vješta čak i od najmlađih vodiča - početnika. O tim ću elementima detaljnije raspravljati u četvrtom

poglavlju u odjeljku o rehabilitaciji energije. Ipak, većina duša s kojima sam radio prilično su dobro djelovale iz duhovnog svijeta na fizičko tijelo. Obično su djelovale na koncentrirana područja pomoću efekta zrake koju opisuje Tammano. Te projekcije energije pune ljubavi, upućene čak i od strane neiskusne duše, mogu vrlo snažno utjecati na ljude koji su preživjeli emocionalnu i fizičku traumu.

Istočnjačke prakse joge i meditacije uključuju upotrebu tjelesnih čakri sličnu načinima na koje duša ispunjava ljudsko tijelo iscjeljujućom energijom. Ljudi koji prakticiraju vještinu iscjeljivanja putem čakri kažu da, budući da imamo eterično tijelo koje postoji zajedno s fizičkim, iscjeljivanje mora uzeti u obzir oba elementa. Rad s čakrama uključuje deblokiranje naše emocionalne i duhovne energije kroz razne točke na tijelu - kralježnicu, srce, grlo, čelo i tako dalje - kako bismo otvorili i uskladili tijelo.

Načini na koje se duhovi povezuju sa živim ljudima

Tjelesni dodir

Uzeo sam kliničke izraze «tjelesno premošćivanje» i «terapeutski dodir» i kombinirao ih kako bih opisao metodu kojom se bestjelesne duše služe kako bi energetskim zrakama dodirivale razne dijelove inkarniranih duša. Iscjeljivanje nije ograničeno na tjelesne točke čakri o kojima sam govorio prije. Duše koje žele utješiti živuće osobe traže područja najprijemčivija na njihovu energiju. To smo vidjeli u prvom slučaju (iza lijevog uha). Energetski obrazac postaje terapeutski kad se uspostave mostovi koji povezuju umove primatelja i pošiljatelja u telepatskom prijenosu.

Premošćivanje prijenosom misli do tijela koje pati tjelesno je kad su metode fiziološke. Sastoji se od suptilnog dodirivanja tjelesnih organa uz izazivanje određenih emocionalnih reakcija koje mogu uključivati upotrebu osjeta. Vješto primijenjene energetske zrake mogu pobuditi prepoznavanje vidom, sluhom, okusom i mirisom. Cijela ideja prepoznavanja je uvjeriti osobe u žalosti da je njihova voljena osoba još živa. Svrha tjelesnog dodira je omogućiti osobi u žalosti da se pomiri sa svojim gubitkom tako što će shvatiti da je odsutnost voljene osobe samo promjena stvarnosti i da nije konačna. To bi trebalo omogućiti ožalošćenju osobi da krene dalje i konstruktivno završi svoj život.

Duše su također u stanju učiti u obrasce navika s tjelesnim dodirima. Slijedeći slučaj je primjer četrdeset i devetogodišnjeg muškarca koji je umro od raka. Iako duša ovog čovjeka ne iskazuje veliku vještinu, namjere su mu dobre.

Drugi slučaj

Dr. N: Kojim tehnikama pokušavate dosegnuti svoju suprugu?

S: Oh, kroz moj stari način - sredinu prsa.

Dr. N: Gdje točno na prsima?

S: Usmjeravam energetsku zraku ravno u srce. Ako malo i promašim, nije važno.

Dr. N: Zašto tu metodu smatrate uspješnom?

S: Ja sam na stropu, a ona je pognuta i plače. Moj prvi hitac navodi je da se uspravi. Ona duboko uzdiše, osjeća nešto i gleda uvis. Zatim se služim svojom tehnikom raspršivanja.

Dr. N: Što je to?

S: (smiješi se) Oh, znate, bacanje energije na sve strane sa središnje točke na stropu. Obično jedan hitac pogađa pravo mjesto - glavu - bilo što.

Dr. N: Ali koje je pravo mjesto?

S: Ono koje nije blokirano negativnom energijom, naravno.

Usporedite drugi slučaj i sljedeću klijenticu koja pažljivo širi svoju energiju na usredotočeno područje, kao da radi glazuru na torti.

Treći slučaj

Dr. N: Molim vas, opišite mi način na koji ćete svojom energijom pomoći supruhu.

S: Radit ću na dnu glave, neposredno iznad kralježnice. Bože. Kevin toliko pati. Neću otići sve dok mu ne bude bolje.

Dr. N: Zašto baš na to mjesto?

S: Zato što znam da je uživao dok sam mu masirala stražnji dio vrata. To je mjesto na kojem je prijemčiviji za moj vibracijski otisak. Igrat ću se na tom polju kao da mu masiram tijelo - što zapravo i činim.

Dr. N: Igrati se na polju?

S: (moja klijentica kikoće se i pruža ruku ispred sebe, šireći pet prstiju). Da, širim svoju energiju i rezoniram se dodirrom. Zatim s obje ruke hvatam Kevinovu glavu kako bih postigla maksimalan učinak.

Dr. N: Zna li on da ste to vi?

S: (sa zločestim osmijehom) Oh, dobro on zna da sam to ja. Nitko mu drugi ne može učiniti ono što ja mogu, a za to mi treba samo trenutak.

Dr. N: Neće li mu to nedostajati kad se vratite u duhovni svijet?

S: Mislila sam da znate za to. Mogu se vratiti kad god mu je loše i žudi za mnom.

Dr. N: Samo pitam. Ne želim biti neosjetljiv, ali što ako Kevin upozna neku drugu ženu?

S: Bit ću oduševljena ako opet pronađe sreću. Bit će mi to pokazatelj koliko je nama bilo dobro dok smo biti zajedno. Naš zajednički život - svaki prizor - nikada se ne gubi, i može se opet odigrati u duhovnom svijetu.

Baš kad pomislim da sam posve shvatio mogućnosti i ograničenja duša. pojavi se neki klijent i razbije mi to pogrešno uvjerenje. Dugo vremena pričao sam ljudima kako se čini da sve duše imaju velikih poteškoća s prolazanjem kroz nekontrolirane jecaje ožalošćenih prije no što počnu raditi s iscjeljujućom energijom. Evo kratkog citata duše s treće razine čiji je taktički pristup u vrhuncu procesa žalovanja opovrgnuo moj stav:

Snažan plač ljudi ne sprečava me. Imam tehniku koordiniranja svoje vibracijske rezonance s tonskim varijacijama njihovih glasovnih žica, nakon čega odskočim u mozak. Na taj način usklađujem svoju energiju i postizem brže spajanje svoje esencije s njihovim mozgom. Ubrzo prestanu plakati, a da i ne znaju zašto.

Poistovjećivanje s predmetima

Čuo sam neke fascinantne priče o upotrebi poznatih predmeta, što je učinio muškarac iz mog sljedećeg slučaja. Budući da muškarci obično umiru prije svojih žena, više slušam o energetskim tehnikama iz njihove perspektive. To ne znači da su muški orijentirane duše vještije s iscjeljivanjem zato što imaju više prakse s tješenjem. Duša iz četvrtog slučaja bila je jednako učinkovita u prošlim životima - kao žena koja je umrla prije svojeg supruga - kao i muškarac u ovom životu.

Četvrti slučaj

Dr. N: Što ćete učiniti ako svojim trudom nakon smrti ne postizete željene rezultate na tijelu?

S: Kad sam otkrio da moja supruga, Helen, ne reagira na izravan pristup, prešao sam na rad sa zamjenikom u kućanstvu.

Dr. N: Mislite sa životinjom - mačkom ili psom?

S: Njima sam se služio prije, ali ne... ne ovoga puta. Odlučio sam izabrati neki vrijedan predmet za koji je moja supruga znala da mi je vrlo važan. Izabrao sam svoj prsten.

U tom trenutku, moj klijent objasnio mi je da je tijekom prošlog života uvijek nosio veliki prsten indijskog dizajna s podignutim tirkiznim kamenom u sredini. On i njegova supruga često bi sjedili pokraj vatre i razgovarali o proteklom danu. Imao je običaj da trlja kamen dok bi razgovarao s Helen. Supruga ga je često zadirkivala da će istrošiti tirkiz sve do metalne osnove prstena. Helen ga je jednom podsjetila da je primijetila taj nervozni pokret one večeri kad su se upoznali.

Dr. N: Mislim da razumijem to s prstenom. Što ste, dakle, učinili s njim kao duh?

S: Kada radim s predmetima i ljudima, moram čekati sve dok se situacija ne smiri. Tri tjedna nakon moje smrti. Helen je zapalila vatru i promatrala je sa suzama u očima. Započeo sam šaljući svoju energiju u vatru. Služio sam se vatrom kao vodičem topline i elastičnosti.

Dr. N: Oprostite mi zbog prekida, ali što znači «elastičnost»?

S: Trebala su mi stoljeća da to naučim. Elastična energija je fluidna. Postizanje fluidnosti energije duše zahtijeva intenzivnu koncentraciju i vježbu zato što mora biti tanka i protočna. Vatra služi kao katalizator u tom manevru.

Dr. N: Koji je upravo suprotan snažnoj, uskoj zruci energije?

S: Točno. Vrlo sam dobar u brznoj izmjeni svoje energije iz tekućeg u čvrsto stanje i natrag. Promjena je suptilna, ali budi ljudski um.

Napomena: I drugi su mi rekli da ova tehnika promjene energetskog oblika «škaklja ljudski mozak».

Dr. N: Zanimljivo, molim vas nastavite.

S: Helen se povezala s vatrom, a time i sa mnom. Na trenutak, bol je oslabila, i prešao sam ravno na vrh njene glave. Osjetila je moju nazočnost... donekle. To nije bilo dovoljno. Zatim sam počeo mijenjati svoju energiju, iz čvrste u mekanu, poput rašlji.

Dr. N: Kako to «račvate» energiju?

S: Dijelim je. Održavam mekanu tekuću energiju na Heleninoj glavi kako bih zadržao kontakt, a istovremeno usmjeravam čvrstu zraku na kutiju u ladici stola u kojoj se nalazi moj prsten. Namjera mi je otvoriti prolaz iz njezinog uma prema prstenu. Zato se služim čvrstom, postojanom zrakom, da bih je usmjerio prema prstenu.

Dr. N: Što Helen čini nakon toga?

S: Uz moje vodstvo, polako ustaje, iako ne zna zašto. Kreće se prema stolu, kao da mjesečari, i tamo oklijeva. Zatim otvara ladicu. Budući da je moj prsten u kutiji, i dalje usmjeravam energiju amo-tamo, od njezinog uma do poklopca kutije. Helen je otvara i vadi moj prsten, pa ga drži u lijevoj ruci. (s dubokim uzdahom). Tada znam da je imam!

Dr. N: Zašto?

S: Zato što prsten još sadrži dio moje energije. Ne vidite li? Ona

osjeća moju energiju s obje strane rašlji. To je dvosmjerni signal. Vrlo učinkovito.

Dr. N: Oh, razumijem - što zatim radite s Helen?

S: Sada prelazim u višu brzinu, dok se između mene koji stojim s njezine desne strane i prstena s njezine lijeve strane stvara snažan most. Ona se okreće prema meni i smiješi se. Zatim ljubi moj prsten i kaže: «Hvala ti, dragi, sada znam da si sa mnom. Pokušat ću biti hrabrija.»

Želim potaknuti sve one koji duboko žaluju zbog gubitka voljene osobe da učine ono što čine nadareni vidovnjaci kada traže nestale osobe. Uzmite dio nakita ili neki odjevni predmet - bilo što što je pripadalo pokojniku - i držite ga neko vrijeme na mjestu koje je poznato i jednom i drugome. Zatim polako otvorite um, blokirajući sve nevažne misli.

Prije no što završim s ovim odjeljkom, želim vam ispričati svoju omiljenu priču o energetskom kontaktu s bestjelesnim bićem putem predmeta.

Moja supruga, Peggy, medicinska je sestra koja radi na ontologiji i diplomirala je psihoterapiju, pa radi s ožalošćenim osobama oboljelim od raka i njihovim obiteljima. Budući da u bolnici daje kemoterapiju, u dodiru je s bolničkim osobljem. Neke od tih žena i moja supruga bliske su prijateljice koje se redovito sastaju u okviru grupe za potporu. Jedna od članica te grupe nedavno je postala udovica. Njezin suprug, Clay, umro je od raka. Clay je volio plesati na glazbu big *bandova* i on i njegova supruga često su putovali na koncerte najboljih takvih bendova.

Jedne večeri nakon Clayeve smrti, njegova udovica, moja supruga i ostatak grupe za potporu sjedile su u krugu nasred poda dnevne sobe te gospode i razgovarale o mojim teorijama o tome kako se duše vraćaju i tješe voljene osobe. Udovica je frustrirano uzviknula: «Zašto mi se Clay nije ukazao na neki način koji bi me utješio?» Na trenutak je zavládala tišina. Iznenada, iz glazbene kutije na vrhu police s knjigama začula se pjesma Glenna Millera *In the Mood*. Prema onome što sam čuo, zavládala je šokirana tišina, nakon koje su se žene nervozno nasmijale. Udovica je rekla samo: «Tu glazbenu kutiju nitko nije dirao dvije godine!» Nije bilo važno. Mislim da je dobila Clayevu poruku.

Svjetlosna energija posjeduje neka svojstva elektromagnetske sile, pa može djelovati na predmete na tajanstvene načine. JoAnn i Jim dvoje su mojih bivših klijenata koji su imali vrlo prisan brak. Nakon njihove seanse, počeli smo raspravljati o tome kako se živeće osobe mogu služiti energetskim snopovima. Pokunjeno su mi ispričali kako oni kombiniraju svoju energiju na autocestama u Kaliforniji kako bi uklanjali automobile koji ispred njih voze u brzjoj traci kad im se žuri. Kad sam ih upitao sjedaju li im «na rep», rekli su mi: «Ne, samo usmjeravamo kombiniranu zraku u vozačev potiljak, usmjerimo zraku udesno (u srednju liniju) pa opet natrag.» Oni tvrde da im to uspijeva u preko 50 posto slučajeva. Rekao sam im, napola u šali, da je uklanjanje automobila s puta očito zlouporaba moći i da im je bolje da se poprave. Mislim da oboje znaju da će konstruktivnije korištenje njihovog dara biti bolje prihvaćeno na višim razinama, iako će se teško riješiti te navike.

Prepoznavanje u snu

Jedan od najvažnijih načina na koje duša preminulog stupa u kontakt s voljenim osobama je san. Bol koji je preplavio svjesni um privremeno gubi vodeći položaj u našim mislima dok spavamo. Čak i ako spavamo nemirno, nesvjesni je um otvoreniji za prijem. Nažalost, osoba koja žaluje često se budi iz sna koji možda sadrži poruku, i dopušta da se san izgubi iz sjećanja, a da pritom ništa ne zapiše. Moguće je da joj slike i simboli koje je vidjela u snu u tom trenutku nisu ništa značili, ili je san otpisala kao neispunjivu želju ukoliko je, primjerice, vidjela sebe s preminulom osobom.

Prije nego što nastavim, želim reći nešto o naravi snova. Moje profesionalno iskustvo sa snovima proistječe iz slušanja klijenata koji u hipnozi objašnjavaju kako - u bestjelesnom stanju - stupaju u kontakt sa živima kroz san. Duhovi su vrlo izbirljivi u načinu na koji se služe našim snovima. Zaključio sam da većina naših snova nema neku osobitu dubinu. Pregledavajući razne tekstove o snovima, otkrio sam da čak i stručnjaci za to područje smatraju kako su mnogi snovi jednostavno apsurdne mješavine uzrokovane preopterećenošću našeg mozga tijekom dana. Ako se um ventilira tijekom određenih ciklusa spavanja, živčani impulsi koji se prenose preko naših sinapsi «ispuštaju paru» i opuštaju mozak.

Ja snove dijelim na tri vrste. Jedna od njih su snovi koji pomažu u «čišćenju kuće». Tijekom noći, mnoge zalutale misli koje se gomilaju tijekom dana čiste se iz uma kao besmislice. U njima ne možemo pronaći smisao jer ga nema. S druge strane, svi znamo da snovi imaju i razumniju stranu. Takve snove dijelim na dvije vrste, snove rješavanja problema i duhovne snove, a te vrste dijeli tek tanka granica. Postoje ljudi koji kroz snove dobivaju viziju o nekom budućem događaju. Snovi mogu promijeniti naše stanje uma.

Jedno od najstresnijih razdoblja naših života događa se tijekom razdoblja žalovanja, kada gubimo osjećaje neke voljene osobe - čini nam se, zauvijek. Jedino olakšanje od boli dobivamo tijekom spavanja. Odlazimo u krevet s tjeskobom i budimo se, a bol je još uvijek tu, međutim razdoblje spavanja je zagonetka. Neka jutra donose nam jasniju ideju o koracima koje trebamo poduzeti da bismo se nosili sa svojim gubitkom. Rješavanje problema kroz snove je proces mentalne inkubacije koji se naziva proceduralnim, zato što se čini da nas slike podučavaju kako da krenemo dalje. Dolazi li taj uvid s nekog mjesta izvan nas samih? Ako se san pretoči u duhovni mod, moguće je da su nas tkalci snova posjetili kako bi nam pomogli da prebrodimo emocionalnu bol.

U duhovnim snovima sudjeluju naši vodiči, učitelji i srodne duše koje nam dolaze kao glasnici da bi nam pomogli u pronalaženju rješenja. Ne moramo biti u stanju žalovanja da bismo na ovaj način dobili pomoć. U toj mješavini duhovnih snova ulaze i sjećanja na naša iskustva na drugim fizičkim i mentalnim svjetovima, uključujući i duhovni svijet. Koliko vas je sanjalo da može letjeti ili s lakoćom plivati pod vodom? Od nekih klijenata saznao sam da ta mitska sjećanja sadrže informacije o životima koje su vodili kao inteligentna leteća ili vodena stvorenja na drugim planetima. Takvi snovi često nam daju metaforične putokaze koji otvaraju vrata usporedbe naših prijašnjih života sa sadašnjim. Karakter naše besmrtne duše ne mijenja se mnogo od tijela do tijela, pa te usporedbe nisu toliko bizarne. Neka od naših najvećih otkrivenja dolaze iz epizoda snova o događajima, mjestima i obrascima ponašanja koji proizlaze iz iskustava koja smo stekli prije dobivanja sadašnjeg tijela.

U prvom poglavlju, nakratko sam se osvrnuo na pripremni tečaj koji prolazimo u duhovnom svijetu prije no što se vratimo u novi život. Ova

aktivnost duše detaljnije je opisana u mojoj prvoj knjizi, ali spominjem je ovdje zato što je to iskustvo važno za naše snove. Tečaj je osmišljen za prepoznavanje budućih osoba i događaja. Dok se pripremamo za inkarnaciju, učitelj naglašava važne aspekte našeg novog životnog ugovora. Susretanje i komuniciranje s dušama iz naše grupe i iz drugih grupa s kojima ćemo dijeliti određene stvari u našem novom životu sastavni je dio tečaja.

Sjećanja na taj pripremni tečaj mogu biti potaknuta u našim snovima kako bi upalila svjetiljku u tami očaja, osobito kada u životu izgubimo primarnu srodnu dušu. Jung je rekao: «Snovi utjelovljuju potisnute želje i strahove, ali mogu biti izraz neizbježnih istina koje nisu iluzije niti divlje maštarije.» Ponekad su te istine skrivene u metaforičkim zagonetkama i predstavljene kao arhetipske slike u našim snovima. Simboli u snovima su kulturalno poopćeni, a sanjarice nisu imune na te predrasude. Svaka osoba trebala bi se služiti vlastitom intuicijom kako bi otkrila značenje sna.

Australski Aboridžini, kultura s neprekinutom poviješću više od 10 000 godina, vjeruju da je vrijeme snova zapravo stvarno vrijeme u terminima objektivne stvarnosti. Percepcija u snu često je jednako stvarna kao i iskustvo u budnom stanju. Dušama u duhovnom svijetu vrijeme je uvijek sadašnje, pa bez obzira na to koliko je dugo fizički odsutna iz vašeg života, osoba koju volite želi da budete svjesni kako je ona još uvijek u *sada*. Kako će vam duša voljene osobe pomoći da steknete uvid i prihvatite te stvari u svojim snovima?

Peti slučaj

Moja klijentica iz petog slučaja upravo je 1935. umrla od upale pluća u New Yorku. Ona je bila mlada žena u ranim tridesetima koja je došla u New York nakon što je odrasla u malenom gradu na srednjem zapadu. Sylvijina smrt bila je nagla i željela je nekako utješiti svoju majku.

Dr. N: Odlazite li odmah nakon smrti u duhovni svijet?

S: Ne, ne odlazim. Moram se oprostiti od svoje majke, pa želim neko vrijeme ostati u blizini Zemlje dok ne dobije vijesti.

Dr. N: Postoji li još netko koga biste željeli vidjeti prije no što pođete majci?

S: (oklijeva, pa zatim progovara promuklim glasom) Da... Jednog bivšeg dečka... zove se Phil... Najprije odlazim do njegove kuće...

Dr. N: (nježno) Vidim. Jeste li bili zaljubljeni u Phila?

S: (stanka) Da, ali nikada se nismo vjenčali... ja... samo sam ga željela još jednom dotaknuti. Ne stupam s njim u pravi kontakt zato što čvrsto spava i ne sanja. Ne mogu ostati dugo zato što želim stići do majke prije no što čuje vijesti o meni.

Dr. N: Ne žurite li malo previše s Philom? Zašto ne pričekate ciklus sanjanja i ne ostavite poruku?

S: (čvrsto) Phil već godinama nije dio mog života. Podala sam mu se kad smo oboje bili mladi. On više i ne razmišlja o meni... i... pa... kad bi me i čuo kroz san.... ionako bi mogao pogrešno shvatiti poruku. Zasad je dovoljno da ostavim tragove jer bit ćemo zajedno u duhovnom svijetu.

Dr. N: Nakon što ostavite Phila, odlazite li svojoj majci?

S: Da. Započinjem s uobičajenijom komunikacijom mislima dok je još budna, ali ne postizem ništa. Tako je tužna. Majku je svladala bol zbog toga što mi ne može biti uz bolesničku postelju.

Dr. N: Koje metode ste do sada iskušali?

S: Odašiljem svoje misli s narančasto - žutom svjetlošću, poput plamena svijeće, i stavljam joj svoju svjetlost oko glave, šaljući joj misli pune ljubavi. Nisam učinkovita. Ne shvaća da sam s njom. Krenut ću joj u san.

Dr. N: U redu, Sylvia, polako me provedite kroz to. Molim vas, počnite tako što ćete mi reći hoćete li izabrati neki majčin san ili možete stvoriti neki vlastiti.

S: Još nisam dobra u stvaranju snova. Mnogo mi je lakše uzeti neki od njenih, tako da mogu ući u san, izazvati prirodni kontakt i sudjelovati. Želim da zna da sam to u snu zaista ja.

Dr. N: Dobro, sada me provedite kroz taj proces.

S: Prvih nekoliko snova neprikladno je. Jedan je gomila apsurdnih stvari. Drugi je fragment prošlih života, ali bez mene u njima.

Napokon, sanja san u kojem sama šeće poljima oko moje kuće. Trebate znati da u tom snu ne žali. Ja još nisam mrtva.

Dr. N: Kakva je korist od tog sna, Sylvia, ako vi niste u njemu?

S: (smije mi se) Slušajte, zar ne vidite - ja ću se glatko smjestiti u taj san.

Dr. N: Možete promijeniti san da biste uključili sebe?

S: Naravno, ulazim u san s druge strane polja usklađujući svoje energetske obrasce s majčinih mislima. Projiciram sliku sebe kakva sam bila kad me posljednji puta vidjela. Polako joj prilazim preko polja da se pri vikne na moju nazočnost. Mašem joj, smiješim se i prilazim joj. Grlimo se i sada u njezino usnulo tijelo šaljem valove energije koja pomlađuje.

Dr. N: A kako će to pomoći vašoj majci?

S: Ta slika se za moju majku podiže na višu razinu svijesti. Želim biti sigurna da će zapamtiti san nakon što se probudi.

Dr. N: Kako možete biti sigurni da neće pomisliti da je sve to odraz njezine želje za vama i da neće odbaciti san kao nešto nestvarno?

S: Utjecaj ovakvog živopisnog sna vrlo je velik. Kad se moja majka probudi, njezin um zadržat će živi utisak tog krajolika sa mnom i povjerovat će da sam s njom. S vremenom, sjećanje će postati tako stvarno da će ona biti sigurna u to.

Dr. N: Sylvia, prelazi li slika iz sna iz nesvjesne u svjesnu stvarnost zahvaljujući vašem prijenosu energije?

S: Da. to je proces filtriranja u kojem nastavljam slati valove energije u nju tijekom nekoliko sljedećih dana, sve dok ne počne prihvaćati moju smrt. Želim da povjeruje da sam ja još uvijek dio nje i da ću uvijek to i biti.

Da se vratimo na Philovo stanje sna - bilo je očito da Sylvia nije namjeravala ostati dovoljno dugo da manifestira svoje osjećaje u njegovom nesvjesnom umu. Čini se da se snovi ne događaju u dubokim delta stanjima aktivnosti moždanih valova gdje nema brzog kretanja očiju. REM (rapid eye movement - brzo kretanje očiju, prim. prev.)

san, poznat i kao paradokсни san, mnogo je lakše, a time i mnogo aktivnije stanje sna. koje se događa uglavnom u ranim i kasnim stadijima sna. U mojem sljedećem slučaju klijent će kontaktirati s osobom između snova, vjerojatno zato što je još uvijek u REM stadiju.

Duše tkalaca snova s kojima sam stupio u kontakt bave se ubacivanjem snova, a to čine na dva osnovna načina:

1. Mijenjanje snova. Ovdje vješta duša ulazi u um spavača i djelomično mijenja postojeći san koji je već u tijeku. Ovu tehniku nazvao bih tehnikom ubacivanja, jer duše se poput glumaca ubacuju između redova predstave u tijeku, tako da sanjač nije svjestan da je netko poremetio sadržaj sna. To je ono što je Sylvia radila sa svojom majkom. Čekala je odgovarajući san kako bi se glatko ubacila u njega. Koliko god taj pristup izgledao težak, jasno mi je da je drugi postupak još složeniji.

2. Stvaranje snova. U tim slučajevima duša mora u cijelosti stvoriti i usaditi novi san, što znači da mora istkati tapiseriju prizora u smislenu prezentaciju koja će odgovarati njezinoj namjeri. Stvaranje ili mijenjanje prizora u umu sanjača treba prenijeti poruku. Ja to smatram činom služenja i ljubavi. Ako se usađivanje sna ne obavi vješto kako bi san dobio smisao, sanjač kreće dalje i budi se ujutro, prisjećajući se samo razbacanih dijelova, a možda i ničega.

Da bih ocrtao terapeutsku upotrebu stvaranja snova, opisat ću slučaj klijenta s pete razine koji se u posljednjem životu zvao Bud. Bud je ubijen 1942. u bitki drugog svjetskog rata. U ovom slučaju sudjelovao je sanjač zvan Walt, koji je bio Budov preživjeli brat. Bud je majstor tkanja snova, pa se nakon smrti na bojnopolju vratio kući u duhovni svijet i pripremio se za učinkovitu metodu tješnja Walta. To je jedan od onih slučajeva koji su mi pružili širi uvid u suptilne metode integracije kojima se duše tkalaca snova služe sa sanjačima. Tijekom tog slučaja, prikazanog u sažetom obliku, moj klijent opisat će tehnike snova kojima ga je podučio njegov vodič, Axinar.

Šesti slučaj

Dr. N: Kako planirate ublažiti bol svojeg brata nakon što se vratite u duhovni svijet?

S: Axinar je radio *sa* mnom na učinkovitoj strategiji. To je vrlo osjetljiva stvar, zato što smo s Waltovim dvojnikom.

Dr. N: Mislite na onaj dualni dio Waltove energije koji je ostao *iza* njega tijekom njegove inkarnacije na Zemlji?

S: Da. Walt i ja nalazimo se u istoj grupi duša. Započinjem tako što se povezujem s njegovim ovdašnjim dvojnikom kako bih uspješnije komunicirao s Waltovim svjetlom na Zemlji.

Dr. N: Molim vas, objasnite mi taj postupak.

S: Plutam pokraj mjesta na kojem je usidrena njegova preostala energija i nakratko se miješam s njim. To mi omogućava savršeni uvid u Waltov energetski otisak. Između nas već postoji telepatska povezanost, ali želim užu vibracijsku povezanost kada dođem do njegovog kreveta.

Dr. N: Zašto želite ponijeti apsolutno precizan otisak Waltovog energetskog obrasca prilikom svojeg povratka na Zemlju?

S: Radi snažnije povezanosti sa snovima koje ću stvoriti.

Dr. N: Ali zašto Waltova druga polovica ne može komunicirati s njim na Zemlji umjesto vas?

S: (oštro) To ne funkcionira dobro. To je kao da razgovarate sami sa sobom. Nema utjecaja, osobito tijekom sna. To je promašaj.

Dr. N: U redu, budući da imate točan Waltov energetski otisak, što se događa kad pođete k njegovom usnulom tijelu?

S: Okreće se i prevrće noću. Zaista jako pati zato što sam ubijen. Axinar me obučio da djelujem između snova zato što on sam tako dobro izvodi te prijenose energije.

Dr. N: Djelujete između snova?

S: Da. tako da mogu ostaviti poruke s obje strane dva različita sna, i zatim ih povezati radi veće prijemčivosti. Budući da imam točan Waltov energetski otisak, s lakoćom ulazim u njegov um i

ostavljam svoju energiju. Nakon moje posjete, treći san od prva dva odvija se kao odgođena reakcija i Walt nas vidi zajedno u izvantjelesnom okruženju, koje neće prepoznati kao duhovni svijet, ali aktivacija tih privlačnih sjećanja održavat će ga.

Napomena: Neke kulture, poput tibetanskih mistika, vjeruju da prepoznaju duhovni svijet gotovo kao fizički raj koji je prirodni dio sanjanja.

Dr. N: Kakve ste snove stvorili?

S: Walt je bio tri godine stariji, ali u djetinjstvu smo se često igrali zajedno. To se promijenilo kad je navršio trinaestu, ne zato što nismo bili bliski kao braća, nego zato što se povezo s dječacima njegove dobi, a ja sam bio isključen. Jednog dana Walt i njegovi prijatelji ljuljali su se na užetu privezanom na granu velikog drveta, visoko iznad jezera u blizini naše farme. Ja sam bio u blizini i gledao ih. Drugi dječaci otišli su prije i prskali se vodom, kad se Walt zanjihao previsoko i snažno udario glavom o drugu glavu, tako da se skoro onesvijestio padajući u vodu. Nisu ga vidjeli kako je pao. Ja sam skočio u jezerce i držao mu glavu iznad vode, dozivajući pomoć. Kasnije, na obali, Walt me pogledao sa zbunjenim izrazom i rekao mi: «Hvala ti što si me spasio, Buddy». Mislio sam da ću zbog tog čina biti primljen u njihov klub, ali nekoliko tjedana kasnije, Walt i njegovi prijatelji nisu mi dopustili da s njima odigram partiju *softballa*. Osjećao sam se izdanim što se Walt nije zauzeo za nas. Tijekom igre, netko je lopticu udario u grmlje i nisu je mogli pronaći. Te večeri pronašao sam je i sakrio je u našem sjeniku. Bili smo siromašni klinci i to im je na neko vrijeme prekinulo igru, sve dok drugi dječak nije dobio lopticu za rođendan.

Dr. N: Recite mi koju ste poruku željeli prenijeti Waltu?

S: Htio sam mu pokazati dvije stvari. Htio sam da moj brat vidi mene kako vičem i držim njegovu krvavu glavu u krilu na obali jezera i da se sjeti što smo rekli jedan drugome nakon što se prestao gušiti. Drugi san o partiji *softballa* završio je kad sam ga produljio tako što sam ga poveo u sjenik u kojem je još uvijek bila skrivena loptica za *softball*. Rekao sam Waltu da mu opraštam za svaki propust u našem zajedničkom životu. Htio sam da zna

da sam uvijek s njim i da predanost koju smo gajili jedan prema drugome ne može umrijeti. Znat će to kad se vrati u stari sjenik i potraži lopticu.

Dr. N: Je li Waltu potrebno da opet sanja o svemu tome nakon vaše posjete?

S: (smije se) Nije potrebno ukoliko se prisjeti lokacije loptice nakon što se probudi. Walt se sjetio onoga što sam mu usadio. Kad se vratio u naš stari sjenik i pronašao lopticu, shvatio je poruku. To mu je pružilo određenu utjehu u vezi moje smrti.

Simbolizam u snu kreće se na mnogim razinama uma. Neke od njih su apstraktne, a druge emotivne. Snovi u ovom slučaju sadržavali su eksperimentalne prizore i osnažili bolna sjećanja dvojice braće u jednom odresku vremena. Budući sastanak prikazan je Waltu u trećem, prilično maglovitom snu u kojem su obje duše bile sretno ujedinjene u duhovnom svijetu.

Trebalo mi je prilično dugo dok nisam pronašao naprednog klijenta koji je bio šegrt Gospodara snova, što je titula koju smatram odgovarajućom za Axinara iz šestog slučaja. Kao što je slučaj sa svim duhovnim tehnikama, neke duše sklonije su stjecanju naprednih vještina od drugih duša. U šestom slučaju, ne samo da je Bud stvorio niz snova u Waltovom umu, nego je zatim upotrijebio složeniju tehniku povezivanja snova u središnju temu ljubavi i potpore svojem bratu. Napokon, Bud je dao i fizički dokaz da je bio ovdje služeći se skrivenom lopticom za bejzbol. Ništa ne zamjeram Sylviji iz petog slučaja, zato što je vrlo učinkovito ušla u majčin san kako bi joj pružila mir, ne uznemirivši pritom sanjača. No, šesti slučaj prikazao je višu razinu duhovne vještine.

Prijenos kroz djecu

Kad duše imaju poteškoća sa stupanjem u kontakt s umom odrasle osobe koja pati, mogu se poslužiti djecom kao prijenosnicima svojih poruka. Djeca su prijemčivija na duše zato što nisu uvjetovana tako da sumnjaju u natprirodno ili mu se opiru. Vrlo često, mlada osoba izabrana za vodiča član je obitelji pokojnika. Ta situacija pomaže duši koja pokušava dosegnuti preživjele rođake, osobito ako se nalaze u

istom kućanstvu. Sljedeći slučaj prikazuje muškarca koji je umro od srčanog udara u svojem dvorištu u dobi od četrdeset i dvije godine.

Sedmi slučaj

Dr. N: Kako tješite svoju suprugu u trenutku smrti?

S: U početku, pokušavam zagrliti Irene svojom energijom, ali još nisam otkrio kako se to radi (klijent se nalazi na drugoj razini). Mogu osjetiti njenu tugu, ali ništa što činim ne djeluje. Zabrinut sam zato što ne želim otići bez pozdrava.

Dr. N: Sada se samo opustite i polako krenite naprijed. Želim da mi objasnite kako rješavate taj problem.

S: Ubrzo shvaćam da bih mogao malo utješiti Irene kontaktirajući je preko Sare, naše desetogodišnje kćeri.

Dr. N: Zašto mislite da bi Sarah mogla biti prijemčiva na vas?

S: Moja kći i ja imamo posebnu vezu. I ona jako žali zbog moje smrti, ali veliki dio toga pomiješan je sa strahom zbog toga što sam umro tako iznenadno. Sarah još to ne shvaća do kraja. Skupilo se previše susjeda koji pokušavaju pomoći mojoj supruzi. Nitko ne obraća mnogo pozornosti Sari, koja sama sjedi u našoj spavaćoj sobi.

Dr. N: Smatrate li to prilikom?

S: Da, zapravo, Sarah osjeća da sam još živ i zato je otvorenija za prihvaćanje mojih vibracija dok ulazim u spavaću sobu.

Dr. N: Dobro - što se sada događa između vas i vaše kćeri?

S: (duboko uzdiše) Imam ga! Sarah drži par majčinih igala za pletenje. Kroz njih joj šaljem toplinu u ruke i ona to odmah osjeća. Zatim se služim iglama kao odskočnom daskom da joj dosegnem kralježnicu pri dnu vrata, i napredujem do njezine brade, (klijent zastaje i smije se)

Dr. N: Zašto ste sretni?

S: Sarah se kikoće zato što je šakljam pod bradom kao što sam to činio svake večeri prije nego što je išla na spavanje.

Dr. N: Što sada činite?

S: Mnoštvo se razilazi zato što su me iznijeli na ulicu i položili me u kola hitne pomoći. Irene sama dolazi u spavaću sobu kako bi se pripremila za susjeda koji će je odvesti u bolnicu. Želi i provjeriti našu kćer. Sarah gleda moju suprugu i govori joj: «Mama, ne moraš ići, tata je ovdje sa mnom - znam to zato što osjećam kako me šaklja pod bradom!»

Dr. N: I što tada čini vaša supruga?

S: Irene plače, ali ne kao prije, jer ne želi preplašiti Saru. Zatim je zagrla.

Dr. N: Irene ne želi povjerovati u nešto za što vjeruje da je Sarina maštarija - da ste vi s njom?

S: Još ne, ali sada sam spreman za Irene. Čim moja supruga zagrla moju kćer, preskačem razmak između njih i šaljem energiju kroz obje. I Irene me osjeća, iako ne kao Sarah. Sjedaju na krevet i grle se sklopljenih očiju. Neko vrijeme sve troje smo nasamo zajedno.

Dr. N: Osjećate li da ste ostvarili ono što ste htjeli učiniti toga dana?

S: Da, dovoljno je. Vrijeme je da odem. Odvajam se od njih i plutam iz kuće. Zatim odlazim visoko iznad okolnog krajolika i usisan sam u nebo. Ubrzo prelazim u sjajno svjetlo, gdje me dočekuje moj vodič.

Kontakt u poznatom okruženju

Iz posljednjeg slučaja možda se čini da, nakon što duša pokojnika dotakne one kojima je stalo do nje, odlazi u duhovni svijet i ne trudeći se da nam se opet približi. Postoje ljudi koji ne osjećaju nazočnost duše odmah nakon smrti, ali osjetit će u budućnosti. Ljudi koji su došli do faze prihvaćanja u procesu žalovanja pronaći će utjehu u spoznaji da ih oni, koje su voljeli još uvijek čuvaju. No, postoje i oni koji nikada ništa ne osjete.

Duše ne odustaju od nas tako lako. Još jedan od načina na koji duše diruju ljude je kroz okolinu povezanu s njihovim sjećanjima. Ti

kontakti učinkoviti su za umove koji su možda zatvoreni za sve druge oblike duhovne komunikacije. Sljedeći slučaj ilustrira tu metodu. Moja kliijentica, žena koja se u prošlom životu zvala Nancy, umrla je od iznenadnog moždanog udara nakon trideset i osam godina braka s Charlesom. Njezin suprug zaglavio se između stadija nijekanja i gnjeva i emocije su mu bile tako blokirane da nije mogao prihvatiti pomoć prijatelja niti potražiti profesionalnu psihoterapiju. Bio je inženjer i njegov pretežno analitički um odbijao je bilo kakav duhovni pristup njegovu gubitku kao nešto neznanstveno.

Nancyna duša pokušavala je dotaknuti svojeg supruga na više načina mjesecima nakon pogreba. Njegova stoička narav stvorila je oko njega takav zid da nije zaplakao još od suprugine smrti. Da bi premostila tu prepreku, Nancy je odlučila dosegnuti njegov unutarnji um kroz njegov osjet mirisa, povezujući se s okruženjem s kojim su oboje upoznati. Upotreba osjetnih organa dopunjava komunikaciju s podsvjesnim umom. Nancy se, da bi dosegla Charlesa, specifično odlučila poslužiti svojim vrtnim grmom ruža.

Osmi slučaj

Dr. N: Zašto mislite da će Charles reagirati na vašu nazočnost u vrtu?

S: Zato što zna da sam voljela svoj vrt. Za njega, moje biljke bile su situacija «uzmi ili ostavi». Znao je da mi to pruža zadovoljstvo, ali za njega, vrtlarenje je bilo samo mnogo napornog rada. Iskreno, vrlo je malo radio u dvorištu. Bio je previše zaposlen svojim mehaničkim projektima.

Dr. N: Dakle, nije obraćao pozornost na vaš rad u dvorištu?

S: Ne, osim ako mu ja ne bih privukla pozornost na nešto. Imala sam omiljeni grm bijelih ruža kod ulaznih vrata, i svaki put kad bih odsjekla te ruže mahnula bih njima pred njegovim nosom i rekla Charlesu da, ako taj slatki miris ne utječe na njega, nije romantičan u duši. Često smo se smijali tome, jer Charles je zapravo bio nježan ljubavnik, ali to mu nikad ne biste rekli gledajući ga izvana. Da bi izbjegao to pitanje, zadirkivao me gundajući: «To su bijele ruže, ja volim crvene.»

Dr. N: Kako ste onda izveli plan s ružama kako biste Charlesu Slavili do znanja da ste još živi i s njim?

S: Moj grm ruža uvenuio je zbog nedostatka pozornosti nakon moje smrti. Zapravo, cijela moja okućnica bila je u lošem stanju jer Charles nije dobro funkcionirao. Jedan vikend ošamućeno je šetao vrtom i došao do nekih ruža koje su pripadale našem prvom susjedu. Osjetio je miris. To sam čekala - brzo sam ušla u njegov um. Pomislio je na mene i pogledao moj mrtvi grm ruža.

Dr. N: U njegovom umu stvorili ste sliku svojeg grma ruža?

S: (uzdiše) Ne, u početku bi to propustio. Charles se razumije u alat. Počela sam tako što sam ga navela da zamisli lopatu i kopanje. Zatim smo prešli na moj grm ruža i vrtni centar u gradu gdje se ruže mogu kupiti. Charles je izvadio svoje ključeve automobila.

Dr. N: Naveli ste ga da priđe automobilu i odveze se do tog rasadnika?

S: (cereći se) Trebalo je upornosti, ali da, jesam.

Dr. N: Što ste tada učinili?

S: U rasadniku. Charles je malo lutao uokolo, ali tada sam ga uspjela privući ružama. Bilo je samo crvenih vrsta i to mu je odgovaralo. Projicirala sam u njegov um bijelu boju, pa je pitao prodavača zašto nema bijelih ruža. Rekli su mu da trenutno imaju samo crvene. Charles je nadjačao moje misli i kupio veliki lonac s crvenim ružama. Rekao je prodavaču da ih dostave u našu kuću jer ne želi uprljati automobil.

Dr. N: Što želite reći time «nadjačao vaše misli»?

S: Ljudi pod stresom nestrpljivi su i vraćaju se na utvrđene obrasce razmišljanja. Za Charlesa, standardna ruža je crvena. To je njegov mentalni sklop. Budući da prodavaonica nije imala bijelih ruža u tom trenutku, moj suprug nije se više htio time baviti.

Dr. N: Dakle, u nekom smislu, Charles je blokirao sukobljene slike između svjesnih misli i onoga što ste projicirali u njegov nesvjesni um?

S: Da, a osim toga, moj suprug je jako mentalno umoran od moje smrti.

Dr. N: Ne bi li i crvene ruže mogle poslužiti vašoj svrsi?

S: (jednolično) Ne. Tada sam prebacila svoju energiju na Sabine, ženu za koju sam znala da vodi prodavaonicu. Ona je bila na mojem pogrebu i znala je da volim bijele ruže.

Dr. N: Ne znam kamo to ide, Nancy. Nije bilo bijelih ruža. Charles je kupio crvene ruže i zatim otišao kući. Nije li vam to bilo dosta?

S: (uz smijeh) Vi muškarci! Bijela ruža sam ja. Sljedećeg jutra Sabine se osobno odvezla do moje kuće i isporučila veliki lonac bijelih ruža. Rekla je mojem suprugu da ih je nabavila u drugom rasadniku i da je to ono što bih ja željela. Zatim je ostavila Charlesa da zbunjeno stoji na našem prilazu. Prenio ih je do rupe koju je iskopao na mjestu gdje je stajao moj stari grm i zastao. Ruže su mu bile u licu. Namirisao ih je - ali što je bilo još važnije, bijela boja spojila se s mirisom, (moja klijentica zastala je u suzama prisjećajući se tog trenutka).

Dr. N: (tihim glasom) Vrlo ste jasni - molim vas, nastavite.

S: Charles je... napokon osjetio moju nazočnost... sada širim svoju energiju kroz njegov torzo kako bih uključila ruže u simetričnom rasporedu. Htjela sam da on namiriše bijele ruže i moja bit filtrirala se kroz energetsko polje.

Dr. N: Je li to djelovalo?

S: (nježno) Napokon, kleknuo je pokraj rupe i pritisnuo ruže na lice. Charles se slomio i jecao dugo vremena dok sam ga ja grlila. Kad je bilo gotovo, znao je da sam ja još uvijek s njim.

I dok se duše supruga mogu služiti automobilima ili sportskom opremom, otkrio sam da se supruge često služe vrtnim okruženjem da bi dotakle svoje supruge. Drugi klijent pričao mi je kako se njegova supruga poslužila sađenjem hrasta da bi ostvarila vezu. Prije no što je taj udovac došao k meni, napisao mi je:

Čak i ako to Sto se dogodilo nije došlo od moje supruge, je li to važno? Najvažnije je to da se ja na neki način služim emocionalnom energijom koju stvara moj osjećaj da je ona sa mnom kako bih došao do svojih unutarnjih resursa, koji mi prije nisu bili dostupni. Više nisam u bezdanu, bez trunke svjetlosti.

Razgovarajući s ljudima o takvim iskustvima, koja neki zovu mističnima, važno je razmisliti o mogućnosti duhovnog izvora. Ako tijekom našeg žalovanja možemo doći u snažno nabijeno emocionalno stanje, možemo *isciieliti* i saznati više o svojim unutarnjim jastvima.

Duše mogu s nama komunicirati i putem ideja. Evo citata iz pisma koje sam dobio o njegovoj pokojnoj ženi, Gwen. Vjerujem da mu je naša *seansa* pomogla da otkrije najbolji način za primanje misli supruge:

Saznao sam da sve duše nemaju jednake komunikacijske sposobnosti. Slanje i primanje poruka je vještina koju je potrebno razviti vježbom. Napokon sam prepoznao otisak Gweninih misli nakon što kroz svoje meditacije nisam dobivao ništa. Ona je bila književnički nadarena osoba koja se služila riječima, a ne slikama kako bi u meni stvorila osjećaj. Morao sam naučiti ugraditi bljeskove njezinih riječi u moj način govora - koji ona poznaje - kako bih dešifrirao što mi govori. Sada jasnije vidim kako mogu dotaknuti Gwen svojim umom.

Stranci kao glasnici

Deveti slučaj

Derek je bio čovjek šezdesetih godina koji mi je došao iz Kanade kako bi procijenio svoj život i pokušao razriješiti svoju najveću tugu. Kad je bio mlad, izgubio je svoju prelijepu četverogodišnju kćer, Juliju. Njezina smrt bila je iznenadna, neočekivana i tako razorna da su on i njegova supruga odlučili da više nemaju djecu.

Uveo sam Dereka u duboku hipnozu i odveo ga u prizor nakon njegovog posljednjeg života, kad je izašao pred svoje vijeće. Tada smo

otkrili da mu je jedna od najvažnijih životnih lekcija za ovaj život da se nauči nositi s tragedijama. Derek je zakazao na tom planu u posljednja dva života, jer raspao se i otežao život preostalim članovima obitelji koji su ovisili o njemu. U ovom životu s tim se nosio mnogo bolje. U tom mi je slučaju osobito zanimljiv bio jedan incident koji se dogodio Dereku dvadesetak godina nakon Julijine smrti.

Derek je nedavno izgubio suprugu, koja je umrla od raka, i žalovao je. Jednog dana, kad se osjećao vrlo utučeno, otišao je u obližnji zabavni park. Nakon nekog vremena sjeo je na klupicu pokraj vrtuljka. Slušajući glazbu, Derek je gledao kako se djeca sretno vrte u krug na šarenim drvenim životinjama. Iz daljine je vidio jednu djevojčicu koja je sličila Juliji i oči su mu se napunile suzama. Upravo u tom trenutku, pojavila se mlada žena od oko dvadeset godina i upitala ga može li sjesti kraj njega. Dan je bio topao. Bila je odjevena u bijeli muslin, a u ruci je držala hladno piće. Derek je kimnuo, ali nije rekao ništa. Žena je uživala u piću i pričala o tome kako je odrasla u Engleskoj i kako je došla u Kanadu jer ju je osobito privlačio Vancouver. Predstavila se kao Heather. Derek je oko nje ugledao sunčev sjaj koji joj je davao blistav, anđeoski izgled.

Činilo se da je vrijeme stalo za Dereka. Razgovor je skrenuo na obitelj i na to što će Heather učiniti sa svojim novim životom u Kanadi. Derek je otkrio da s njom razgovara kao otac. Što su više razgovarali, sve mu je snažniji bio osjećaj da je poznaje. Napokon, Heather je ustala i nježno položila ruku na Derekovo rame. Nasmiješila mu se i rekla: «Znam da si zabrinut za mene - molim te, nemoj biti. Dobro sam i bit će to sjajan život. Znam da ćemo se opet jednoga dana vidjeti.»

Derek mi je rekao da je, dok je Heather odlazila i mahala mu za rastanak, ugledao svoju kćer i osjetio spokoj. Tijekom naše seanse, Derek je shvatio da mu je prišla reinkarnirana duša Julije i da ga je uvjerala da je nije stvarno izgubio. Kad patimo zbog odsutnosti ljudi koje volimo, oni nam mogu prići na tajanstvene načine, često kad su nam umovi odvojeni u plitkom alfa stanju. Te trenutke shvatite kao poruku s druge strane i dopustite im da vas ispune snagom.

Anđeli i druga nebeska bića

Tijekom posljednjih godina opet je narasla popularnost anđela. Rimokatolička crkva definira anđele kao duhovna inteligentna, bestjelesna bića koja su sluge i glasnici Božji. Stav kršćanske crkve je da se ta bića nikada nisu inkarnirala na Zemlji. O anđelima razmišljamo kao o bijelo odjevenim likovima s krilima i aureolom - to su teološki prikazi koji su do nas došli iz srednjeg vijeka.

Mnogi klijenti u početku misle da vide anđele kad ih odvedem u duhovni svijet, osobito oni sa čvrstim religijskim uvjerenjima. Ta je reakcija slična emocionalnim reakcijama nekih ljudi koji su imali iskustva bliske smrti. Međutim, bez obzira na prethodne vjerske stavove, moji klijenti ubrzo shvaćaju da eterična bića koja vide u hipnozi predstavljaju njihove vodiče i srodne duše koje su došle pred njih. Ta duhovna bića okružena su bijelim svjetlom i mogu biti odjevena u halje.

Tijekom mojeg rada vodiče su katkad opisivali kao anđele čuvare, iako su naši osobni učitelji bića koja su se inkarnirala u fizička tijela davno prije no što su dostigli razinu vodiča. I intimna srodna duša u bestjelesnom obliku može doći do vratnica kako bi nas utješila u trenucima potrebe. Osjećam da vjerovanje u anđele proizlazi iz unutarnje želje za osobnom zaštitom koju mnogi ljudi nose u sebi. Tim za-pažanjem ne želim odbaciti vjeru milijuna religioznih ljudi koji vjeruju u anđele. Mnogo godina nisam vjerovao ni u što osim svojeg vlastitog postojanja. Znam koliko je važno vjerovati u nešto veće od sebe. Vjera je ono što nas održava u životu, a to se odnosi i na vjeru da postoje viša bića koja paze na nas. Moja je namjera u predstavljanju slučajeva dati težinu konceptu dobronamjernih duhova u našim životima.

Naši duhovni učitelji imaju razne stilove i tehnike, kao i učitelji na Zemlji. Njihov besmrtni karakter na mnoge je načine usklađen s našom biti. Sljedeća dva skraćena slučaja ocrtavaju moj zaključak da nas osobn, vodiči i srodne duše, ma kako izgledali, kontaktiraju s druge strane ukoliko nam je potrebna utjeha.

Deseti slučaj

Sljedeći razgovor vodio sam s Rene četrdesetogodišnjom udovicom koja je tri mjeseca prije našeg sastanka izgubila svojeg supruga Harryja.

Čekao sam da seansa prođe prije no što sam joj postavio niz pitanja koji slijedi. Htio sam da Rene uspoređi svjesnu i nadsvjesnu sliku njenog vodiča, Niath.

Dr. N: Jeste li prije naše današnje seanse imali bilo kakav kontakt s bićem koje ste u hipnozi vidjeli kao Niath?

S: Da, od Harryjeve smrti Niath mi je dolazila u teškim trenucima.

Dr. N: Je li vam Niath izgledala jednako prije i nakon ove hipnotičke seanse?

S: Ne, nisam je vidjela na isti način. Ja... prije sam mislila da je anđeo, a sada vidim da je Niath moja učiteljica.

Dr. N: Jesu li vam njeno lice i držanje izgledali drukčije dok ste bili pod hipnozom, u odnosu na ono što ste vidjeli u budnom stanju?

S: (smije se) Danas nije bilo krila niti aureole, ali jarka svjetlost - to je bilo isto - i njeno lice i blagost bili su isti. Vidim i to da u našoj duhovnoj grupi može biti... oštro instruktivna.

Dr. N: Mislite, više učiteljica, a manje terapeutkinja za žalovanje?

S: Da, to je možda to. Nakon Harryjeve smrti bila je tako ljubazna i puna razumijevanja kad je došla k meni... (užurbano) to ne znači da nije dobra u duhovnom svijetu, samo je... odrešitija.

Dr. N: Jeste li učinili nešto da prizovete Niath nakon Harryjeve smrti?

S: Tražila sam pomoć nakon pogreba. Otkrila sam da moram biti sama i vrlo mirna... moram slušati...

Dr. N: Znači li to da ste čuli Niath, ali je niste vidjeli?

S: Ne, u početku sam je vidjela kako pluta iznad moje glave u spavaćoj sobi. Obgrlila sam rukama jastuk praveći se da je to Harry, ali prestala sam plakati. Nakon što sam je prvi puta vidjela postala je maglovita, i tada sam shvatila da moram pažljivo slušati njezin glas. U danima koji su uslijedili češće sam čula Niath nego što sam je vidjela... ali morala sam slušati.

Dr. N: Znači li to da ste se morali usredotočiti?

S: Da... Pa. ne... više dopustiti umu da se kreće oslobođen od tijela.

Dr. N: Što se događa kad ne slušate dobro, ali želite njene poruke?

S: Tada komunicira sa mnom kroz moje osjećaje.

Dr. N: Na koji način?

S: On, možda sama vozim ili šećem, razmišljajući o tome da nešto učinim - poduzmem neku akciju. Ona će mi pomoći da se osjećam dobro u vezi toga ako moram to učiniti - ako je to u redu.

Dr. N: A što ako bi akcija koju razmatrate bila pogrešna za vas, što onda?

S: Niath će učiniti da se osjećam nelagodno u vezi toga. Duboko u sebi znat ću da je to pogrešan potez.

Moj sljedeći slučaj prikazuje mladića koji je 1942. poginuo u automobilskoj nesreći u dobi od trideset i šest godina. On nam daje drugi pogled na mitologiju anđela, pogled duše koja seže natrag prema Zemlji.

Jedanaesti slučaj

Dr. N: Recite mi kako ste pomogli svojoj supruzi nakon nesreće?

S: Ostao sam s Betty tri dana kako bih joj ublažio bol. Smjestio sam se iznad njezine glave, pa su se naša energetska polja ispreplela tako da sam je mogao tješiti usklađujući vibracije.

Dr. N: Jeste li se služili nekim drugim tehnikama?

S: Da, projicirao sam svoj lik pred njezinim licem.

Dr. N: Je li to bilo učinkovito?

S: (zaigrano) U početku, mislila je da sam ja Isus. Drugog dana bila je zbunjena, a trećeg dana bila je uvjeren da sam anđeo. Moja supruga vrlo je religiozna.

Dr. N: Smeta li vam to što vas nije prepoznala zbog svojih religijskih uvjerenja?

S: Uopće ne. (zatim, nakon kratkog oklijevanja) Oh... vjerojatno bih bio zadovoljan da je Betty shvatila da sam to ja, ali najvažnije mi je da se osjeća bolje. Betty je uvjeren da sam ja nebesko božanstvo - i to je u redu, jer za nju predstavljam duhovnu pomoć.

Dr. N: Bi li se osjećala još bolje da je znala da ste to vi?

S: Gledajte, Betty misli da sam ja na nebu i ne mogu joj pomoći. Njezin anđeo u stanju je to činiti zato što sam to zapravo ja. Dakle, pod krinkom sam - je li to važno, ako ispunim svoj cilj i pomognem joj?

Dr. N: Pa, budući da vas Betty nije povezala s vašom krinkom, postoji li neki drugi način na koji biste mogli s njom komunicirati na osobnijoj razini?

S: (smiješi se) Kroz mog najboljeg prijatelja, Teda. On je tješi i daje joj savjete u vezi svakodnevnih stvari. Kasnije, lebdim nad njima i šaljem im... dopuštenje, (klijent se tada smije).

Dr. N: Što vam je tako smiješno?

S: Ted nije oženjen. Već je dugo zaljubljen u Betty, ali ona to još ne shvaća.

Dr. N: I vi se slažete s tim?

S: (veselo, ali s nostalgijom) Naravno. Drago mi je što on za nju može učiniti ono što ja više ne mogu... barem dok mi se ne vrati.

Napokon, postoje oni duhovi nalik anđelima koji redovito dolaze na Zemlju između života jednostavno da bi pomagali ljudima koje ne poznaju, a koji su u nevolji. To su možda iscjelitelji u procesu obuke, kao što je bio slučaj s klijentom koji mi je rekao:

Moj vodič i ja pomagali smo dječaku u Indiji koji se utapao i kojeg je ispunio strah. Roditelji su ga izvukli iz rijeke i pokušavali su ga oživjeti, ali nije dobro reagirao na to. Postavio

sam mu ruke na glavu da mu umirim strahove, poslao mu zraka, energije u srce da mu zagrijem tijelo, i stopio na trenutak njegovu bit sa svojom kako bih mu pomogao da iskašlje vodu i opet počne disati. Tijekom tog putovanja na Zemlju pomogli smo ukupno dvadeset i četvero ljudi.

Emocionalni oporavak duša i onih koji su nadživjeli pokojnike

Posljednje riječi klijenta iz jedanaestog slučaja o njegovoj supruzi Betty, kao i riječi klijentice iz trećeg slučaja koja je govorila o svojem suprugu, Kevinu, tiču se kasnijih odnosa osoba koje su nadživjele pokojnike. Ponovno zaljublivanje nakon smrti supružnika ponekad izaziva osjećaje krivnje, pa čak i izdaje. U oba slučaja vidjeli smo da su preminuli supružnici samo željeli da njihovi partneri budu sretni i voljeni. Međutim, ta želja duša ne znači da ćemo naše izraze intimnosti lako podijeliti na prošle i sadašnje ljubavi.

Ljudi koji su imali duge i sretne brakove i izgubili supružnike sjajni su kandidati za uspješan drugi brak. To je znak počasti njihovoj prvoj vezi. Druge veze ne umanjuju niti obeščašćuju našu prvu ljubav - one je samo potvrđuju, ukoliko je čovjek došao do stadija zdravog prihvatanja. Znam da je lakše pričati o odbacivanju osjećaja krivnje nego to učiniti. Dobivao sam pisma od udovica i udovaca u kojima su me pitali mogu li ih njihovi preminuli supružnici gledati u spavaćoj sobi s nekim drugim.

U sažetom opisu duhovnog svijeta rekao sam da duše gube najveći dio svoje negativne emocionalne prtljage kad se riješe svojih tijela. Iako je istina da otisak neke emocionalne traume možemo prenijeti iz prošlog u budući život, to je stanje privremeno ostavljeno po strani dok se ne vratimo u novo tijelo. Osim toga, veliki dio negativne energije troši se tijekom ranog stadija našeg povratka u duhovni svijet, osobito nakon deprogramiranja tijekom orijentacije.

Kad se duša opet vrati u stanje čiste energije u duhovnom svijetu, više ne osjeća mržnju, gnjev, zavist, ljubomoru i tome slično. Došla je na Zemlju da iskusi takve emocije i uči iz njih. No, osjećaju li duše tugu za onim što su ostavile za sobom nakon što napuste Zemlju? Naravno,

duše nose nostalgiju za lijepim trenucima iz svih svojih prošlih fizičkih života. To je ublaženo stanjem blaženog sveznanja i tako povišenim osjećajem dobrobiti da se duše osjećaju življe nego kad su bile na Zemlji.

Ipak, otkrio sam dvije vrste negativnih emocija koje postoje u dušama, a obje su povezane s nekim oblikom tuge. Jednu od njih nazvao bih karmičkom krivnjom zbog donošenja vrlo loših izbora, osobito kad su te akcije povrijedile i druge. O tim ću aspektima govoriti kasnije, kad prijedemo na temu karme. Drugi oblik tuge koju osjećaju duše nije melankolija, odbijanje, niti duboka nesreća zbog načina na koji se život nastavio nakon njihovog odlaska. Umjesto toga, tuga u dušama nastaje zbog želje da se ponovno ujedine s Izvorom svojeg postojanja. Vjerujem da sve duše, bez obzira na svoju razinu razvoja, iz istog razloga žude u sebi za savršenstvom. Motivacijski čimbenik duša koje dolaze na Zemlju je rast. Tragovi tuge koje nalazim u dušama nastaju zbog odsutnosti elemenata u njihovom besmrtnom karakteru koje moraju pronaći kako bi upotpunili svoju energiju. I tako, sudbina duše je da traži istinu u svojim iskustvima kako bi stekla mudrost. Za ljude koji su preživjeli važno je da znaju da ta žudnja ne umanjuje empatiju, suosjećanje i simpatiju duše prema onima koji žale za njom.

Budući da besmrtni karakter duše više nije ograničen individualnim temperamentom i kemijom prošlog tijela, ona je spokojna. Duše imaju mnogo pametnije poslove nego da ometaju ljude na Zemlji. U rijetkim slučajevima, neke duše toliko su uznemirene nepravednim činom koji su doživjele u životu da nakon smrti neće napustiti astralnu ravan Zemlje sve dok ne dobiju neku vrstu odrješenja. O tom ću fenomenu detaljnije raspravljati govoreći o duhovima. Duhovni sukob u tim dušama ne potiče od tuge zbog toga što ste pronašli sreću s nekim drugim, osim, naravno, ako niste ubili svojeg ljubavnika da biste bili s drugim. Velika prednost koju preminula duša ima nad preživjelom osobom jest spoznaja da je još živa i da će opet vidjeti sve ljude koji su joj nešto značili. Integritet duša sadrži snažnu želju da oni koje vole imaju slobodu izbora i mogućnost da završe svoje živote na način na koji to žele. Ako želite da vam duša dođe, to će se vjerojatno i dogoditi, ali u suprotnom, poštivat će vašu privatnost. Osim toga, dio vaše energije koji ste ostavili u duhovnom svijetu uvijek je tamo za njih.

Budući da duše gube tako mnogo negativnih emocija pri povratku u duhovni svijet, jasno je da se mijenjaju i njihove pozitivne emocije. Primjerice, duše osjećaju veliku ljubav, ali ta ljubav ne postavlja drugima uvjete da bude uzvraćena, jer se daje slobodno. Duše jedna prema drugoj iskazuju univerzalno slaganje koje je toliko apsolutno da je nespoznatljivo na Zemlji. To je razlog zbog kojeg nam duše istovremeno izgledaju apstraktno i empatično.

Čuo sam za neke kulturne tradicije koje preživjele savjetuju da puste pokojnike i ne pokušavaju komunicirati s njima zato što duše imaju važnije poslove. Istina je da duše ne žele da postanete toliko ovisni o komunikaciji s njima da narušite svoju sposobnost neovisnog donošenja odluka. No, mnogim preživjelima nije potrebna samo utjeha, nego i neka vrsta odobravanja pri stvaranju novih veza. Nadam se da će moj sljedeći slučaj pomoći u razbijanju ideje da su pokojnici nezainteresirani za vašu budućnost. Kad ste zadovoljni, duša vaše voljene osobe poštuje vašu privatnost. Ipak, ukoliko osjećate nemir zbog onoga što se događa, osobito zbog povezivanja s nekim drugim, oni će vam pokušati staviti do znanja svoje mišljenje. Zahvaljujući dvojnosti duša, one su u stanju obavljati mnogo zadataka u isto vrijeme. To uključuje i mirovanje duše u samoći, kada usredotočuje energiju na ljude koje je ostavila za sobom. Duše čine to da bi nas smirile, čak i kad ne tražimo njihovu pomoć.

Dvanaesti slučaj

George mi je došao pomalo uznemiren radi osjećaja krivnje koji ga je mučio zbog nove ljubavi u njegovom životu. Bio je udovac dvije godine nakon dugog i sretnog braka s Frances. George se pitao je li ona nezadovoljna njime zbog njegove nove veze s Dorothy. Rekao mi je da su Dorothy i njen pokojni suprug Frank bili bliski prijatelji njemu i Frances. Ipak, George se bojao da bi njegova povećana privlačnost prema Dorothy mogla biti smatrana činom izdaje. Započinjem prikaz ovog slučaja u trenutku u kojem se George susreće s Frances nakon prošlog zajedničkog života.

Dr. N: Sada kad ste ušli u krug svojih srodnih duša, tko vam prvi pnlazi?

S: (više) Oh, Bože, to je Frances - to je ona. Toliko si mi nedostajala, draga. Tako je prekrasna... bili smo zajedno... od početka.

Dr. N: Vidite da je zapravo niste izgubili u ovom životu, zar ne, i da će vas čekati kada dođe vaše vrijeme?

S: Da... uvijek sam to osjećao... ali sada znam...

Napomena: George se sada slomio i neko vrijeme nismo mogli nastaviti. Tijekom tog vremena, htio sam da se moj klijent navikne na to da opet grli svoju suprugu i razgovara s njom u svojem nadsvjesnom umu. On čvrsto vjeruje da su se njegov i moj vodič dogovorili da ga dovedu do tog trenutka. Objasnio sam mu da bi mu informacija koju će dobiti trebala pomoći da nastavi dalje sa životom s Dorothy. Katalizator te svjesnosti postao je očit kad smo počeli identificirati druge članove Georgeove grupe duša.

Dr. N: Sada želim da identificirate likove koji stoje pokraj Frances.

S: (razvedri se) Oh, stvarno... ne mogu vjerovati... ali, naravno... sada ima smisla.

Dr. N: Što ima smisla?

S: To je Dorothy i... (ispunjavaju ga snažne emocije)... i Frank, i oni stoje pokraj Frances i smiješe mi se... zar ne vidite?

Dr. N: Što bih trebao vidjeti?

S: Da su nas oni... zbližili, Dorothy i mene.

Dr. N: Objasnite mi zbog čega to mislite?

S: (nestrpljiv sa mnom) Sretni su što smo otkrili jedno drugo na... intiman način. Dorothy je i sama dugo tugovala za Frankom i bol koju oboje osjećamo ublažena je time što smo zajedno.

Dr. N: I vidite da ste sve četvero u istoj grupi duša?

S: Da... ali nisam imao pojma da je to tako...

Dr. N: Kako se Frances i Dorothy razlikuju kao duše?

S: Frances je vrlo snažna, učiteljska duša. a Dorothy je više umjetnički usmjerena i kreativna... nježna. Dorothy je mirna duša i lakše se prilagodava postojećim uvjetima od nas ostalih.

Dr. N: Sada kada imate odobrenje Frances i Franka, što će Dorothy dobiti od toga da se druži s vama kao vaša druga supruga u ovom životu?

S: Utjehu, razumijevanje, ljubav... mogu joj pružiti bolju zaštitu zato što sam orijentiran na ciljeve. Izazivam stvari koje Dorothy uzima zdravo za gotovo. Vrlo dobro prihvaća stvari. Imamo dobru ravnotežu.

Dr. N: Je li Dorothy vaša primarna srodna duša?

S: (s empatijom) Ne, to je Frances. Dorothy se obično združuje s Frankom u njihovim životima, ali svi smo mi vrlo bliski.

Dr. N: Jeste li vi i Dorothy surađivali i prije u prošlim životima?

S: Da, ali u drugim situacijama. Ona često uzima ulogu moje sestre, nećakinje ili bliske prijateljice.

Dr. N: Zašto je Frances obično vaša partnerica?

S: Frances i ja bili smo zajedno od početka. Tako smo bliski zato što smo se zajedno borili, pomagali jedni drugima... uvijek me navodila da se smijem svojoj ozbiljnoj naravi - svojoj gluposti.

Kad sam zaključio taj dio naše seanse, osjetio sam da je George stekao velike uvide. Bio je presretan kad je saznao da on i Dorothy nisu slučajno privučeni jedno drugome. Sve četiri duše znale su svoje sadašnje živote unaprijed.

Slične informacije dobivao sam od klijenata koji nisu bili u istim grupama duša kao i nove ljubavi, ali su bili povezani kao prijateljske duše iz susjednih grupa. Otkrio sam da većina ljudi zna je li osoba s kojom žive značajna srodna duša ili nije. To ne znači da nemaju dobre odnose s dušama izvan svoje grupe. Citirat ću izjavu klijenta koji je umro prije svoje supruge u njihovom prošlom zajedničkom životu:

Kad sam krenuo tješiti svoju suprugu nakon svoje smrti, činio sam to kao prijatelj i partner. Mi zapravo nismo bili zaljubljeni.

Ona nije bila moja intimna srodna duša, niti ja njezina. Veoma je poštujem. Trebao nam je taj odnos kako bismo radili na našim individualnim vrlinama i manama. Dakle, ja u njen um ne govorim «volim te», jer ona zna da to nije istina. Mogla bi pobrkati moju dušu sa svojom srodnom dušom. Naš životni ugovor gotov je, i ako to i ona želi, i ja želim da u svoje srce uzme drugu osobu.

Ponovni susret s voljenim osobama

Prikladno je da ovo poglavlje o smrti zaključim slučajem koji opisuje kako je to kad se srodne duše ponovno sretnu s druge strane. Ovaj slučaj govori o udovici koja se susreće sa suprugom na vratnicama nakon duge razdvojenosti.

Trinaesti slučaj

Dr. N: Tko vas dočekuje nakon smrti?

S: TO JE ON! Eric... oh... napokon... napokon... ljubavi moja...

Dr. N: (nakon što sam smirio klijenticu) Taj čovjek je vaš suprug?

S: Da, sastajemo se odmah nakon što sam prešla na drugu stranu - prije no što sam se susrela s vodičem.

Dr. N: Opisujte mi događaje, uključujući i način na koji vi i Eric razmjenjujete osjećaje.

S: Počinjemo s očima... s male udaljenosti... gledamo duboko u oči jedno drugome... spoznaja o svemu teče nam između umova... o svemu što smo značili jedno drugome... našu energiju usisava magnetski bazen neopisive radosti u kojem se spajamo.

Dr. N: Jeste li u tom trenutku oboje preuzeli fizički oblik koji ste imali u prošlom životu?

S: (smije se) Da, vrlo brzo počinjemo s našim prvim susretom - kako smo izgledali jedno drugome - i prolazimo kroz faze tjelesnih promjena tijekom našeg dugog braka. To nije konačno, zato što se nismo usredotočili samo na jednu godinu zajedničkog života.

Sada više podsjeća na... uskovitlane energetske obrasce. Čak smo izabrali i druga tijela koja smo imali u prethodnim životima.

Dr. N: Jeste li vi obično bili žena u tim životima?

S: Uglavnom da. Kasnije ćemo prijeći na obrazac miješanja spolova, jer imali smo lijepih trenutaka kad je on bio žensko, a ja muško (stanka). No, sada nas zabavlja da budemo ljudi koji smo bili u prethodnom životu.

Napomena: Moja klijentica zamolila me da je ne ispitujem tijekom nekoliko minuta. Ona i Eric grle se. Kad mi se opet obraća, opisuje kako je njihova energija tekla zajedno.

S: To je ekstaza spajanja.

Dr. N: Ta duhovna strast zvuči mi gotovo erotski.

S: Naravno, ali mnogo je više od toga. Zapravo, ne mogu to opisati, ali ushit koji osjećamo jedno prema drugome proizlazi iz svih naših kontakata iz stotina života, kombiniranih sa sjećanjima na stanje blaženstva koje smo proveli zajedno između života.

Dr. N: I kako se osjećate nakon spajanja svoje energije s energijom svojeg supruga?

S: (prasne u smijeh) Kao čudesan seks. samo još bolje, (nastavlja ozbiljnije). Morate shvatiti da sam umrla kao bolesna žena od osamdeset i tri godine. Bila sam umorna. Bio je to dug život i ja sam bila hladna pećnica koju je trebalo zagrijati.

Dr. N: Hladna pećnica?

S: Da. trebala mi je obnova energije. Kad se susretnemo s vodičima ili voljenim osobama uvijek dolazi do prijenosa pozitivne energije. Eric je potaknuo moju umornu energiju. On u meni pali vatru i iscjeljuje me.

Dr. N: Kad je taj susret gotov, što činite?

S: Dolazi naš učitelj koji mi izražava dobrodošlicu. Prati me kroz izmaglicu do našeg centra.

Potrebno je razjasniti riječi klijenata koje govore o tome da povratak duhovni svijet djeluje na njih iscjeljujuće. Od srodnih duša i vodiča dobivamo infuziju nove energije koja nam može prenijeti i dio naše energije koju smo ostavili za sobom. Međutim, kao što sam rekao opisujući duhovnu žudnju, potpun osjećaj cijelosti nećemo postići sve dok ne dovršimo svoj rad. Unatoč tome, povratak u stanje u kojem smo bili prije života izgleda nam kao da smo opet cjeloviti. Jedan klijent opisao je to ovako: «Smrt je poput buđenja iz dugog sna u kojem ste imali pomućenu svijest. Olakšanje koje osjećate nalik je onome koje osjećate nakon plakanja, samo što ovdje ne plaćete.»

Pokušao sam prikazati smrt s gledišta duše kako bih ublažio bol onih koji ostaju. Kao što je rekao Platon: «Kad se oslobodi od tijela, duša može jasno vidjeti istinu, zato što je čistija nego prije i prisjeća se čistih ideja koje je poznavala prije.» Oni koji ostaju moraju naučiti funkcionirati bez fizičke prisutnosti voljene osobe, vjerujući da je preminula duša još uvijek s njima. Prihvaćanje gubitka dolazi dan po dan. Iscjeljivanje je prolaženje kroz mentalne korake, a prvi korak je vjerovanje da niste sami.

Da biste ispunili životni ugovor koji ste unaprijed sklopili s pokojnikom, morate se priključiti ostatku čovječanstva kao aktivni sudionik. Ubrzo ćete opet vidjeti voljenu osobu. Nadam se da moje godine istraživanja života koji vodimo kao duše može pomoći onima koji ostaju da shvate kako je smrt samo zamjena jedne stvarnosti za drugu u dugom kontinuumu bitka.

ZEMALJSKI DUHOVI

Astralne ravni

Kad moji klijenti u hipnozi opisuju svoje uzdizanje u duhovni svijet kao da se «dižu kroz maglovite razine difuzne svjetlosti», to me podsjeća na astralne ravni o kojima čitamo u istočnjačkim tekstovima. Moram priznati da me ne privlači kruta ideja istočnjačke filozofije o tome da postoji točno sedam ravni postojanja, poslaganih poput stubišta, od najniže do najviše. Činjenica je da moji klijenti ne vide dokaze postojanja svih tih ravni. Ljudska je slabost što moramo etiketirati koncepte kako bismo ih mogli kodirati. U svojim opisima duhovnog svijeta, i ja se jednako često služim tom praksom kao i svi drugi. Možda je najbolje da uzmemo one ideje koje za nas imaju duhovnog smisla i odbacimo ostale, bez obzira na starost određenih ideja ili na to tko nam govori da su one istinite.

Razlog mojih primjedbi na krutu formulu o ravnima postojanja od Zemlje do Božanstva jest u tome što su to nepotrebne prepreke. Sva moja istraživanja klijenata u višem stanju svijesti ukazuju mi na to da nakon smrti odlazimo izravno s astralne ravni koja okružuje Zemlju kroz vratnice u duhovni svijet. Nije važno je li moj klijent mlada duša ili vrlo napredna starija duša - svi mi nakon smrti govore da njihova

duša prolazi kroz gustu atmosferu svjetlosti oko astralne ravni Zemlje. U toj svjetlosti postoje mrlje tamno sive, ali nema neprozirnih crnih zona. Mnogi opisuju efekt tunela. Sve duše sa Zemlje zatim se brzo kreću u jarku svjetlost duhovnog svijeta. To je jedinstveni eterični prostor bez zona ili prepreka.

U samom duhovnom svijetu, svi takozvani prostori ili mjesta na koja može otići duša koja se reinkarnira preklapaju se. Primjerice, akasha zapisi iz tradicionalne istočnjačke filozofije mojim klijentima ne izgledaju kao da se nalaze na nekakvoj četvrtoj kauzalnoj ravni odvojenoj od drugih funkcionalnih područja. Moji klijenti zovu te zapise Životne knjige, koje se pohranjuju u simboličnim knjižnicama smještenim pokraj drugih duhovnih lokacija.

Priznajem da postoji mnogo toga izvan duhovnog iskustva duše koja se reinkarnira, a time i izvan dosega mojih upita. Možda je cijela ideja o kozmičkim ravnima u osnovi pokušaj konceptualizacije stanja eterične svjesnosti koje se razlikuje od kretanja kojeg priječe barijere. Povijesno gledajući, specifična obilježja ravni koje zatvaraju «svijet podzemlja» - osmišljen za neke iskvarene duše - prisutnija su u ljudskom razmišljanju. O tome ću detaljnije raspravljati u šestom poglavlju.

Kad mi moji klijenti pričaju o međudimenzionalnim putovanjima, pretpostavljam da se to može protumačiti kao da se duša kreće između ravni. Naziv «ravan» ne koristi se tako često kao riječi «razina», «rubovi», «granice» i «podjele», osim kada klijent govori o Zemlji. Ljudi u hipnozi govore da su, unutar astralnog plana koji okružuje Zemlju, alternativne ili paralelne stvarnosti dio našeg fizičkog svijeta. Očito, unutar tih stvarnosti, neki ljudi u našoj fizičkoj stvarnosti mogu vidjeti nematerijalna bića. Pričali su mi o mnoštvu međudimenzionalnih sfera kojima se duše služe za obuku i rekreaciju u duhovnom svijetu.

Duhovne granice mogu biti tanke poput «staklenih» pregrada između grupa duša, ili široke poput zona između svemira. Kažu mi da sve prostorne zone imaju vibracijska svojstva koja omogućuju prolazak duša samo kad su njihovi energetski valovi prilagođeni odgovarajućim frekvencijama. Razvijenije duše objašnjavaju da apsolutno vrijeme kakvo mi poznajemo ne postoji u tim područjima. Ima li i fizički svijet

Zemlje slična obilježja koja većina nas ne vidi? Imao sam jednog misaonog klijenta koji mi je nakon svoje seanse napisao sljedeći tekst:

Zahvaljujući radu s vama, shvatio sam da je naša stvarnost nalik filmskom projektoru koji nam pokazuje slike na trodimenzionalnom zaslonu neba, planina i mora. Kad bi drugi projektor, s vlastitim otiskom alternativnih svjetlosnih frekvencija i vremensko - prostornih nizova, bio usklađen s prvim, obje stvarnosti mogle bi postojati istovremeno s materijalnim i nematerijalnim entitetima u istoj zoni.

Ako je točno ono što mi ljudi u stanju transa govore o tom sustavu, eterična bića mogla bi egzistirati u raznim stvarnostima unutar iste astralne ravni koja okružuje Zemlju - pa čak i na samoj Zemlji. Vibracijske energetske sile oko Zemlje u stalnom su tijeku. Čini mi se da bi ta magnetska polja, promijenivši gustoću, stvorila ciklične varijacije tijekom stoljeća ljudske povijesti. Stoga, u bilo kojem stoljeću možemo biti prijemčivi za gledanje duhova na Zemlji. Možda su drevni narodi zaista vidjeli više nego što vidimo mi u modernom svijetu.

Duhovi prirode

U jednoj emisiji na nacionalnoj televiziji, jedna žena pričala je kako je vidjela vilenjake u svojem vinogradu. Rekla je da ih je u početku samo čula i da se malo zabrinula za svoje zdravlje. S vremenom, mogla je razgovarati s njima, a nekolicinu je i vidjela. Opisala ih je kao bića visoka 60-ak cm, šiljatih ušiju, odjevena u vrećaste hlače. Naravno, mnogi ljudi iz njezinog kraja smatrali su je ludom kad su te vijesti objavljene. No, savjeti koje je dobila od tih bića o tome što treba učiniti sa svojom zemljom da bi povećala kvalitetu i kvantitetu proizvodnje grožđa u odnosu na susjedne farme ubrzo su doveli do toga da je mnogi shvate ozbiljnije. Kad je priča objavljena, tu su ženu pozvali na testiranje moždanih valova. Kad su joj stimulirali osjete, otkriveno je da su neki dijelovi njezinog mozga u stanju stvarati mnogo više razine energije nego što je normalno.

Imam klijenticu koja je također tvrdila da posjeduje takve sposobnosti. Bila je ona stara duša i u dubokom transu rekla je: «Vilinski narod bio je ovdje dugo prije uspona naše civilizacije i nikada nije otišao. Većina nas ne vidi ih danas, kao što smo ih vidjeli nekada, zato što su tako stari da je njihova gustoća veoma smanjena, dok naša

zemaljska tijela još uvijek imaju tešku energiju.« Nastavao sam je propitivati i rekla je: "Stijena ima gustoću 1 - D. drveće 2 - D. Da naša tijela su na razini 3 - D. Dakle, prirodna bića bila bi nam nevidljiva ako se njihova gustoća kreće od 4 - D i 6 - D."

Kad se sjetim žene koja je vidjela vilenjake u svojem vinogradu, u svojem umu imam sliku. Kad bismo mogli gledati Zemlju rendgenskim vidom, mogla bi izgledati kao niz prozirnih plastičnih topografskih kani prebačenih jedne preko drugih. Ti vibracijski energetske slojevi razlikuju se po gustoći i za mene označavaju alternativne stvarnosti. Neki nadareni ljudi možda vide kroz te slojeve, ali većina nas to ne može.

Također vjerujem da veliki dio našeg folklor potječe iz sjećanja koja duše imaju na svoja iskustva s drugih fizičkih i mentalnih svjetova. Ono što klijenti u hipnozi govore o tim iskustvima u nekim se aspektima slaže s mitovima i legendama Zemlje. Ta duševna sjećanja uključuju duhove u drveću i biljkama, kao i veze s elementima zraka, vode i vatre. O folkloru i sjećanju duša govorit ćemo detaljnije u sljedećim poglavljima.

Duhovi

Mnogi istraživači paranormalnog pisali su o duhovima. Ne smatram se stručnjakom za to područje, iako sam imao neka iskustva s dušama u obliku duhova. Na predavanjima mi često postavljaju pitanja kako dobronamjerni vodiči duša mogu dopustiti tim bićima da lutaju uokolo izgubljena, nesretna i sama. Moj doprinos istraživanju duhova bit će isticanje nekih stvari koje smatram pogrešnim stavovima i objašnjavanje tog fenomena s gledišta duha, a ne ljudi koji ih vide na Zemlji.

Kad sam svoju hipnoterapeutsku praksu posvetio isključivo istraživanju života između života, trebalo mi je mnogo godina prije nego to sam susreo klijenta koji je bio duh dulje vrijeme nakon prošlog života. One koji su imali takvo kratkoročno iskustvo ne smatram duhovima u tradicionalnom smislu. Primjerice, imao sam klijenticu koja je poginula mlada u školskom požaru spašavajući djecu. Ta učiteljica ostala je u gradu nekoliko mjeseci nakon toga, pazeći na djecu i druge ljude koji su žalili zbog njezine prijevremene smrti. Kad sam je upitao zašto je na kraju otišla, rekla je: «Oh. na kraju mi je dosadilo». Došao

sam do zaključka da su tek rijetke duše bile duhovi, koje su na Zemlji provele više vremena no što je potrebno novom bestjelesnom biću da je napusti. Ne vjerujem da nas diljem svijeta plaši mnogo duhova.

Slučajevi koji slijede pokazat će da nas naši vodiči ne tjeraju niti nas sile da prijeđemo u duhovni svijet ako je naš nedovršeni posao tako snažan da ne želimo napustiti Zemljinu astralnu ravan. To je osobito točno ako duša ima blažeg vodiča. Neki vodiči imaju nježan pristup. Osim toga, naši se vodiči obično ne pojavljuju kod nas u trenutku naše smrti na ovoj razini.

Za većinu duša, osjećaj vučenja nakon smrti nježan je i postaje snažniji tek kad napustimo Zemljinu astralnu ravan. Nije upitno da su viša bića trenutno svjesna naše smrti. No, želje pokojnika se poštuju. Imajte na umu da vrijeme ne znači ništa u duhovnom svijetu. Bestjelesna bića nemaju u glavama linearni sat, pa za njih dani, mjeseci i godine nemaju isti značaj kao za utjelovljena bića. Duh koji je nastanjivao engleski dvorac četiri stotine godina i vratio se u duhovni svijet može u duhovnom vremenu imati osjećaj da je prošlo samo četrdeset dana ili čak četrdeset sati.

Neki ljudi imaju pogrešno mišljenje da duhovi ne znaju da su mrtvi ili da ne znaju kako pobjeći iz svoje situacije. Da, u nekom smislu oni su zarobljeni, ali to je stanje mentalne, a ne materijalne sputanosti. Duše nisu izgubljene u nekoj zatvorenoj astralnoj ravni i one znaju da su napustile život na Zemlji. Zbunjenost duhova leži u opsesivnoj povezanosti koju osjećaju prema mjestima, ljudima i događajima koje ne mogu otpustiti. Ti činovi gubljenja sebe namjerni su, ali posebni vodiči zvani Majstori Otkupitelji stalno motre i čekaju na znakove da su nemirni duhovi spremni na odlazak. Imamo pravo na odlučivanje o sebi, čak i kod iskustva smrti. Duhovni vodiči poštivat će i loše odluke.

Prema onome što sam vidio, duhovi su manje zrele duše koji imaju poteškoća s oslobađanjem od zemaljskih zagađenja. To osobito vrijedi ako ostaju u čistilištu dulji niz zemaljskih godina. Razlozi ostanka različiti su. Možda je njihov život završio na neki neočekivani način, što je izazvalo skretanje s glavnog puta. Te duše možda smatraju da je njihova slobodna volja na neki način narušena. Često postoji i strašna trauma Povezana sa smrću duha. Možda žele ostati kako bi zaštitili neku voljenu osobu od opasnosti.

Godine 1994.. mlada žena vozila je noću cestom nedaleko od moje kuće u planinama Sierra Nevade. Sletjela je niz strmi nasip i poginula. Nitko nije vidio nesreću, niti je primijetio olupinu petnaest metara ispod ceste gdje je njezin trogodišnji sin preživio pet dana. Ta nesreća privukla je pozornost diljem zemlje kad je objavljena vijest da je motorist u prolazu ugledao sablasnu prikazu nage mlade žene koja je ležala na autocesti iznad olupine. Njezin duh privukao je pozornost na dramatičan način, i djelovalo je. jer je njezino dijete pronađeno u pravom trenutku da mu spase život.

Otkrio sam da je temeljni razlog uznemirenosti tih duša iznenadna promjena u njihovom planiranom karmičkom smjeru koju smatraju ne samo neočekivanom, nego i nepravednom. Čini se da je većina slučajeva s duhovima povezana s dušama koje je netko ubio ili im učinio nešto nažao u životu. Moj sljedeći slučaj počinje kao tipična priča o duhovima, ali zatim otkriva kako su ta pitanja razriješena konstruktivno za duha.

Napuštena duša

Belinda je potražila moju pomoć zbog snažnog osjećaja tuge koji nije mogla protumačiti iskustvima iz sadašnjeg života. Tijekom uvodnog intervjua saznao sam da ima četrdeset i sedam godina i da se nikada nije udavala. Preselila je u Kaliforniju s Istočne obale nakon burnog prekida s muškarcem imenom Stuart, što se dogodilo prije dvadeset godina. Belindi je stalo do Stuarda, ali prekinula je njihove zaruke nakon odluke da promijeni svoj život i ode na zapad u potrazi za novom karijerom. Zamolila je Stuarda da pođe s njom, ali on nije htio ostaviti svoj posao i svoju obitelj. Stuart je preklinjao Belindu da se uda za njega i ostane u njihovom rodnom kraju, ali ona je odbila. Belinda mi je rekla da je Stuart bio skršen kad ga je ostavila, ali nije htio poći za njom. Napokon, Stuart se oženio drugom ženom.

Nekoliko godina kasnije, Belinda je upoznala Burta i neko su vrijeme održavali strasnu vezu, no na kraju ju je ostavio zbog druge žene. Pitao sam se je li to izvor Belindine neobješnjive tuge, ali rekla mi je da nije. Bila je povrijeđena, ali dobro je što se nije udala za Burta. Belinda sada shvaća da je, osim što je Burt bio nevjeran, imao i različit temperament od nje. Belinda je dodala da je te čudne osjećaje napuštenosti i gubitka imala i mnogo prije tih odnosa s muškarcima.

Moj je običaj da povedem klijente u posljednji prošli život prije no što uđemo u duhovni svijet. Ta tehnika hipnoze omogućuje prirodniji mentalni prijelaz nakon prizora smrti. Zamolio sam Belindu da izabere kritičnu scenu za početak našeg razgovora o njezinom prošlom životu. Izabrala je jedan trenutak velike mentalne boli. Rekla je da je bila mlada žena imenom Elizabeth koja je 1897. živjela na velikoj farmi u blizini Batha, Engleska. Elizabeth je bila na koljenima i držala se za kaput svojeg supruga, Stanleya, koji ju je vukao kroz prednja vrata njihove ladanjske kuće. Nakon pet godina braka, Stanley ju je ostavio.

Dr. N: Što vam Stanley govori u tom trenutku?

S: (počinje jecati) Kaže: «Žao mi je zbog ovoga, ali moram otići s ove farme i vidjeti ostatak svijeta.»

Dr. N: Kako vi reagirate, Elizabeth?

S: Molim - preklinjem Stanleva da ne ode zato što ga jako volim i više ću se potruditi da ga ovdje usrećim. Ruke me bole od držanja njegovog kaputa. Vuče me niz predvorje do ulaznih stuba.

Dr. N: Što kaže vaš suprug?

S: Stanley kaže: «Nije stvar u tebi. Dosta mi je ovog mjesta. Vratit ću se.»

Dr. N: Smatrate li da zaista to i misli?

S: Oh... znam da me dio njega voli na neki način, ali njegova potreba da pobjegne iz tog života i od svega što je poznavao od djetinjstva previše je snažna, (nakon te rečenice, tijelo moje klijentice počinje nekontrolirano drhtati).

Dr. N: (nakon što sam je malo utješio) Recite mi što se događa sada, Elizabeth.

S: Gotovo je. Više ga ne mogu zadržati... ruke mi nisu dovoljno snažne - bole me. (klijentica trlja ruke). Padam niz ostatak stuba pred slugama - nije me briga. Stanley se penje na konja i odlazi, a ja ga bespomoćno promatram.

Dr. N: Jeste li ga ikad opet vidjeli?

S: Ne, samo znam da je otišao u Afriku.

Dr. N: Kako vi zarađujete za život, Elizabeth?

S: Ostavio mi je imanje, ali nisam dobra upraviteljica. Otpustila sam većinu sluga i radnika. Ubrzo nam ne ostaje gotovo ništa od stoke, jedva preživljavam ali ne mogu napustiti farmu. Moram ga čekati, ukoliko mi se odluči vratiti.

Dr. N: Elizabeth, sada želim da se vratite u posljednji dan svojeg života. Recite mi koje se godine to događa i opišite mi okolnosti koje su dovele do tog dana.

S: Godina je 1919. (klijentici su tada pedeset i dvije godine) i ja umirem od gripe. Nisam se mnogo opirala tijekom posljednjih nekoliko tjedana jer samo životarim. Moja samoća i tuga... pokušaj da održim farmu... srce mi je slomljeno.

Sada provodim Elizabeth kroz prizor smrti i pokušavam je odvesti u svjetlo. Ne uspijevam, jer ona ostaje na farmi. Ubrzo otkrivam da će ova prilično mlada duša postati duh.

Dr. N: Zašto se opirete napuštanju astralne ravni Zemlje?

S: Ne želim poći - još ne mogu otići.

Dr. N: Zašto ne?

S: Moram čekati Stanleva na farmi.

Dr. N: Ali čekali ste ga već dvadeset i dvije godine i nije se vratio.

S: Da, znam. Ipak, ne mogu se natjerati da odem.

Dr. N: Što sada radite?

S: Lebdim kao duh.

Razgovaram s Elizabeth o njezinom sablasnom izgledu i ponašanju na farmi. Ne može se usredotočiti na Stanleyeve energetske vibracije kako bi ga locirala u svijetu, što bi iskusnija duša mogla učiniti. Dalje propitivanje otkriva da Elizabeth smatra kako bi imanje moglo ostati u

obitelji ako ona zastraši sve potencijalne kupce. Zaista, imanje miruje i nema novih stanovnika, zato što svi u tom kraju znaju da tu ima duhova. Elizabeth mi govori da leti po ladanjskoj kući i plače zbog toga što je napuštena.

Dr. N: Koliko dugo čekate Stanleya u zemaljskim godinama?

S: Uh, četiri godine.

Dr. N: Čini li vam se to kao dugo razdoblje? Što činite?

S: To nije ništa - nekoliko tjedana. Plačem... jadikujem zbog svoje tuge, ne mogu si pomoći. Znam da to plaši ljude, osobito kad rušim stvari.

Dr. N: Zašto želite plašiti ljude koji vam nisu učinili ništa nažao?

S: Da bih izrazila svoje nezadovoljstvo zbog onoga što mi je učinjeno.

Dr. N: Molim vas, opišite mi kako sve to završava.

S: Ja sam... pozvana.

Dr. N: Oh, tražili ste da vas oslobode iz te tužne situacije?

S: (duga stanka) Pa... zapravo i ne... donekle... ali on zna da sam spremna. Dolazi mi i govori: «Ne misliš li da je to dovoljno?»

Dr. N: Tko vam to kaže, i što se događa?

S: Otkupitelj izgubljenih duša doziva me i s njim se udaljavam od Zemlje. Razgovaramo dok čekamo.

Dr. N: Samo trenutak - je li to vaš duhovni vodič?

S: (smiješi se po prvi puta) Ne, čekamo mojeg vodiča. Ovaj duh je Doni. On spašava duše poput mene. To mu je posao.

Dr. N: Kako Doni izgleda i što vam kaže?

S: (smije se) Izgleda poput malenog gnoma, s naboranim licem i oštećenim cilindrom. Zalisci mu se tresu dok razgovara sa mnom. Kaže mi da mogu ostati dulje ako to želim, ali ne bi li bilo zabavnije vratiti se kući i vidjeti Stanleya tamo. Vrlo je smiješan i nasmijava me, ali tako je nježan i mudar. Uzima me za ruku i

krećemo na jedno prelijepo mjesto kako bismo nastavili s razgovorom.

Dr. N: Pričajte mi o tom mjestu i o tome što vam se kasnije događa.

S: Pa, to je mjesto za tužne duše poput mene. Izgleda poput prelijepe livade s cvijećem. Doni mi kaže da se radujem i ispunjava moju energiju ljubavlju i srećom i čisti mi um. Dopušta mi da se igram poput djeteta među cvijećem i govori mi da trčim za leptirima dok se on odmara na suncu.

Dr. N: To zvuči sjajno. Koliko dugo sve to traje?

S: (prilično zbunjena mojim pitanjem) Onoliko koliko želim!

Dr. N: Tijekom tog vremena, razgovara li Doni s vama o Stanleyu i vašem ponašanju dok ste bili duh?

S: (reagira s odbojnošću) Apsolutno ne! Otkupitelj nije Tishin (klijentičin vodič). Ta pitanja dolaze na red kasnije. Ovo je moje vrijeme za počinak. Donijevo staro lice tako je puno ljubavi i nježnosti, nikada se ne mršti. Samo me potiče da se igram. Njegov posao je da mi iscijeli dušu tako što će mi očistiti um.

Nakon što se Elizabethina energija obnovi, Doni je prati do Tishin i ljubi je za rastanak. Zatim počinju prva vrednovanja, poput normalne orijentacije za nekoga tko se vraća u duhovni svijet. Sudjelovao sam na tom razgovoru s Elizabeth - Belindom i bila je vrlo poučna. U početku, rekla je da je njezin život napuštene žene uludo potrošen. Naravno, Elizabeth je potrošila veći dio svojeg života u patnji, ne prilagođavajući se i ne prihvaćajući promjenu. Pod vodstvom Tishin, vidjela je da ta lekcija nije uludo potrošena. Belinda je danas vrlo neovisna i produktivna žena koja je prebrodila mnoge emocionalne oluje.

Siguran sam da su čitatelji do sada već shvatili da je Stanley danas Stuart. Kada ljudima opisujem taj dio priče, neki mi kažu: "Oh, dobro, okrenula je priču s tim gadom i postupila prema njemu na isti način kako bi mu se osvetila za ono što joj je učinio." To razmišljanje pokazuje kako pogrešno shvaćamo karmičke lekcije. Duše Elizabeth i Stanleya dobrovoljno su se javile da preuzmu uloge Belinde i Stuarta u sadašnjem

životu. Stuart je morao osjetiti emocionalnu bol onoga što je učinio

Elizabeth. Kao Stanley, oženio se njome u kulturi i vremenu kad su žene u potpunosti ovisile o svojim muževima. Budući da ju je ostavio brzo i beskompromisno, njegova je akcija bila osobito brutalna. To ne opravdava Elizabeth, koja nije preuzela odgovornost za promjene u svojem životu. Njezine patnje i neprihvatanje situacije bili su tako ekstremni da je na kraju postala duh.

Preuzevši Stanleyevu ulogu u sadašnjem životu, Belindina duša morala je naučiti što je izazvalo Stanleyeve osjećaje zatočenosti na neželjenom mjestu. Belinda nije bila Stuartova žena kad je napustila Istočnu obalu, pa njezina obveza nije bila posve nalik onoj kakvu je Stuart imao prema njoj u prošlom životu dok je bio Stanley. No, u ovom životu opet su bili ljubavnici i Stuart se osjećao napuštenim zbog Belindine želje da napusti njihov grad, prijatelje i obitelj i pronade pustolovine i prilike na drugom mjestu. Zato što je imala hrabrosti da to učini sama, Belindina duša sada je stekla uvid da je Stanley nije ostavio zbog zlobne želje da joj izazove emocionalnu bol. Stanley je htio slobodu, a isto je htjela i Belinda.

Belinda je prenijela mentalni otisak tog prošlog života u svoj sadašnji život. S karmičkog stajališta, Belinda je imala određenu dozu zaostale Elizabethine tuge koju nije mogla shvatiti sve do naše seanse. Belinda mi je rekla da još uvijek razmišlja o Stuartu i da je on vjerojatno ne može zaboraviti, budući da mu je bila prva ljubav. Oni su srodne duše iz iste grupe i mislim da je vjerojatno da će se u sljedećem životu naći u nekoj novoj ulozi, uravnotežujući ono što su naučili u prethodna dva života.

Za one među vama koji se pitaju zašto je Belinda imala kratku, neuspješnu ljubavnu vezu s Burtom, reći ću da je to bio test. Burt je još jedan član iste grupe duša i dobrovoljno se javio da pokrene Belindina duševna sjećanja na život kao Elizabeth, da bi vidio je li naučila trpjeti emocionalnu bol slomljenog srca. Burtovo djelovanje bio je i poziv na buđenje Belindi, da bi u ovom životu shvatila kako se Stuart osjećao kad ga je ostavila. Karma je dvosjekli mač.

Duševna dvojnost

Prije nekoliko godina, jedan članak objavljen u nekom magazinu opisao je putovanje Amerikanke koja se vozila kroz englesko ladanje i osjetila neobjašnjivu želju da skrene na malu postraničnu cestu koja nije vodila prema odredištu kamo je namjerila poći. Ubrzo je stigla do napuštene stare ladanjske kuće (ne one Stanleyeve). Pazikuća je ženi rekao da u kući postoji duh koji veoma slični njoj. Lutajući imanjem, osjetila je čudnu povezanost s nečim. Možda je došla tamo da sama sebi pomogne da se oslobodi. Dva dijela njezine duše možda su privučena jedan drugome na isti tajanstveni način na koji dvije osobe mogu živjeti paralelne živote s jednom dušom ako postoji neka važna svrha.

U prvom poglavlju dotaknuo sam temu podvojenosti duša i pričao o tome kako mogu podijeliti svoju energiju i živjeti više života istovremeno. Jedan dio energije većine duša nikad ne napušta duhovni svijet tijekom inkarnacija. U sljedećem ću poglavlju podrobnije raspravljati o dijeljenju duša, ali dijeljenje energije duša osobito je važno za izučavanje duhova. U mojem posljednjem slučaju, iako je Elizabeth provela neko vrijeme u čistilištu kao duh, jedan dio njezine energije ostao je u duhovnom svijetu, radeći na lekcijama i komunicirajući s drugim dušama. Taj drugi dio može se također inkarnirati i krenuti u sljedeći život. Vjerujem da se to dogodilo ženi koja je pronašla kuću s duhom.

Ne slažem se s nekim stručnjacima za duhove koji tvrde da duhovi predstavljaju samo zemaljsku ljusku bez svjesnosti duše. Postoje životni ciklusi u kojima duše odlučuju ponijeti u ljudsko tijelo manje energije nego što bi trebale. Međutim, čak i ako postanu duhovi, te su duše daleko više od praznih energetskih ljuski. Možda bismo mogli zaključiti da bi dio energije duha koji je ostao u duhovnom svijetu trebao biti od veće pomoći njihovom uznemirenom «drugom ja» koji još uvijek boravi na Zemlji. Prema onome što čujem, većina nezrelih duša koje prijeđu na drugu stranu ne može samostalno obaviti taj prijelaz i integraciju energije. Sljedeći isječak je izvještaj koji sam dobio od srodne duše jednog duha. Taj duh je mlada duša s prve razine koja je bila prvi suprug moje klijentice.

78

Petnaesti slučaj

Dr. N: Rekli ste mi da je vaš prvi suprug, Bob, bio duh nakon svojeg posljednjeg života. Molim vas, opišite mi u kojim se okolnostima to dogodilo.

S: Bob je postao duh zato što je poginuo u ranoj fazi našeg braka u tom životu. Bio je toliko shrvan očajem i brigom za mene da nije htio otići.

Dr. N: Aha. Možete li mi približno reći koliki je dio svoje ukupne energije prenio sa sobom u taj život?

S: (kima glavom) Bob je ponio samo četvrtinu svoje energije i to mu nije bilo dovoljno u ovoj mentalnoj krizi... pogrešno je procijenio... (zaustavlja se).

Dr. N: Mislite li da Bob ne bi postao duh da je ponio dovoljno energije da se može nositi s ovakvom situacijom?

S: Oh, na to vam ne mogu odgovoriti, ali mislim da bi bio snažniji... otporniji na tugu.

Dr. N: Zašto je onda ponio tako malo energije na Zemlju?

S: Pa, zato što se htio više posvetiti svojem radu u duhovnom svijetu.

Dr. N: Zbunjen sam, zašto Bobu njegov vodič nije rekao da ponese više energije na Zemlju?

S: (odmahuje glavom) Ne, ne! Ne prisiljavaju nas na taj način. Slobodni smo da sami donosimo svoje odluke. Bob nije morao postati duh, znate. Savjetovali su ga da ponese više, ali tvrdoglav je. Osim toga, tada je razmišljao o još jednom životu (paralelnom).

Dr. N: Da vidim jesam li vas dobro shvatio. Bob je pogrešno procijenio svoju sposobnost normalnog funkcioniranja u krizi i u tijelu je imao samo 25 posto svojeg energetskog potencijala?

S: (tužno) Bojim se da je tako.

Dr. N: Iako je to tijelo nestalo nakon smrti?

S: To nije bilo važno. Još je uvijek osjećao učinak i nije imao dovoljno snage za borbu protiv okolnosti.

Dr. N: Koliko je dugo Bob ostao duh prije no što se spojio s ostatkom svoje energije u duhovnom svijetu?

S: Ne dugo, tridesetak godina. Nije si mogao pomoći... nedostatak iskustva... dio njegove lekcije... zatim su našeg učitelja pozvala... znate... ona bića koja patroliraju Zemljom tražeći nemirne duše... da dovede kući i ostatak njega...

Dr. N: Neki ljudi zovu ih Otkupitelji izgubljenih duša.

S: To je dobro ime za njih, samo što Bobova duša nije bila izgubljena, nego izmučena.

Odvojene duše

Moj sljedeći slučaj opisuje naprednijeg klijenta koji mi je dao više detalja o entitetima koji nisu duhovi, ali se ne žele vratiti kući nakon smrti. Kako se slučaj odvija, vidjet ćemo da postoje dva motivacijska čimbenika koji tjeraju takve duše na odvajanje.

Šesnaesti slučaj

Dr. N: Postoje li ljudi koji umru i nisu se spremni vratiti u duhovni svijet?

S: Da, neke duše oslobođene iz fizičkih tijela ne žele napustiti Zemlju.

Dr. N: Pretpostavljam da su sve one duhovi?

S: Ne. ali mogu biti ako tako žele - većinom nisu. Jednostavno ne žele biti u kontaktu ni s kim.

Dr. N: I njihova se duhovna energija ne vraća kući nakon smrti?

S: Tako je, osim onog dijela njihove energije koji nije napustio duhovni svijet.

Dr. N: Tako sam čuo. No, smatrate li vi te odvojene duše kratkoročno odvojenima, ili ostaju u čistilištu mnogo zemaljskih godina?

S: To ovisi. Neke se žele vratiti što je moguće prije u novo tijelo. Te duše ne žele ni kratko vrijeme biti izvan fizičkog tijela. One su drukčije od većine nas koji se želimo odmoriti i vratiti kući kako bismo učili. Mnoge od njih pravi su ratnici s prve linije fronta na Zemlji. Žele zadržati kontinuitet u fizičkim životima.

Dr. N: Pa, koliko sam shvatio, naši vodiči nam ne dopuštaju da se zadržavamo u blizini Zemlje i prelazimo izravno u novi život. Ne znaju li te duše da moraju proći kroz uobičajeni proces povratka u svoju grupu, savjetovanja, izučavanja lekcija i sudjelovanja u izboru novog tijela?

S: (smije se) U pravu ste, ali vodiči ne sile one jako problematične da se vrate kući sve dok i sami ne uvide prednosti toga.

Dr. N: Da, ali neće im dati novo tijelo dok ne prođe neko razdoblje prilagodbe.

S: (sliježe ramenima) Da, to je točno.

Dr. N: Nije li točno da postoje i druge problematične duše koje se ne žele vratiti na Zemlju, ali ne žele poći niti u duhovni svijet?

S: Tako je - to je druga vrsta...

Dr. N: Ali ako te vrste duša ne lutaju Zemljom kao bestjelesna bića i ne plaše ljude kao duhovi, zašto bih ih zvao problematičnima ako samo žele da ih ostave na miru?

S: Oni su skrenuli s puta. Njihova djela rezultat su nečega nedovršenog... traumatičnog... nečeg što je previše za njih. Ne žele se prepustiti i to ponašanje nije uobičajeno. Tako su nesretni da ne žele razgovarati sa svojim učiteljima.

Dr. N: Zašto vodiči ne preuzmu kontrolu i ne povuku ih dublje u duhovni svijet unatoč njihovom otporu?

S: Kad bi duše bile prisiljene da učine ono što je dobro za njih, ne bi naučile ništa od tog zatvaranja prema svima.

Dr. N: U redu, ali još se pitam zašto duše koje se žele odmah vratiti, bez zaustavljanja u duhovnom svijetu, ne mogu odmah dobiti novo tijelo?

S: Ne vidite li da bi postavljanje problematične duše u novo tijelo bilo posve nepošteno prema bebi koja tek započinje svoj Život ? Te duše imaju pravo na odvajanje, ali na kraju će donijeti odluku da zatraže pomoć. Moraju doći do zaključka da ne mogu napredovati sami. Davanje novog tijela ne bi im pomoglo.

Dr. N: Kamo odlaze duše koje ne žele lutati Zemljom, ali se ne žele ni vratiti kući?

S: (tužno) U bilo koji prostor koji žele stvoriti same za sebe. One stvaraju svoju vlastitu stvarnost sa sjećanjima na fizički život. Neke duše žive na lijepim mjestima nalik vrtovima. Neke druge - primjerice, one koje su nautile drugima - stvaraju si strašna mjesta nalik zatvorima, prostoriju bez prozora. Zatvaraju se u te prostore kako ne bi bili izložene svjetlosti i kako ne bi kontaktirale s drugima. To je samonametnuta kazna.

Dr. N: Čuo sam da problematične duše - one koje su povezane sa zlodjelima - u duhovnom svijetu bivaju odvojene.

S: To je točno, ali na kraju su spremni za suočavanje i energija im iscijeli zahvaljujući ljubavi i brizi.

Dr. N: Možete li mi dati neke smjernice o tome kako naši vodiči postupaju s raznim vrstama duša u samonametnutom progonstvu?

S: Daju im vremena da izbace to iz sebe. To je izazov za učitelje. Znaju da su te duše uplašene zbog vrednovanja koje ih čeka i reakcija svojih grupa duša. Pune su negativne energije i ne razmišljaju jasno. Oni koji im žele pomoći moraju ih dugo uvjeravati prije no što se te duše slože da izađu iz svojih samonametnutih zatvora.

Dr. N: Pretpostavljam da tehnika uvjeravanja ima jednako mnogo kao i vodiča?

S: Naravno... sve ovisi o njihovom rasponu vještina. Neki učitelji neće se približavati učeniku s problemom sve dok toj duši toliko ne dojadi odvojenost da sama ne potraži pomoć. To može potrajati dulje vrijeme. (zastaje, pa nastavlja). Drugi učitelji često svraćaju na razgovor.

Dr. N: Hoće li na kraju sve te problematične duše osloboditi same sebe?

S: (stanka) Recimo to ovako - na kraju, sve će biti oslobođene kroz razne oblike poticanja... (smije se) ili uvjeravanja.

Oni među vama koji su već upoznati s mojim radom znaju da sam uvjeren da sjećanje duša jako utječe na ljudsko razmišljanje. Izolacija i samoća duša opisana u šesnaestom slučaju može ostaviti utisak kršćanskog čistilišta kao mjesta iskupljivanja grijeha. Je li taj religijski koncept nastao iz dijelova sjećanja duše na duhovni svijet koja su na Zemlji iskrivljena? Postoje sličnosti, ali i velike razlike između mojih otkrića o odvajanju duša i čistilišta kako ga definira crkva.

Kršćanska doktrina uči da je čistilište stanje samo-pročišćenja za one koji moraju iz sebe ukloniti sve tragove grijeha prije nego što nastave dalje u nebo. Ja sam saznao da neke odvojene duše čiste same sebe, dok drugima može zatrebati obnova energije. Međutim, iz odvojenosti ne dolazimo posve pročišćeni, jer se inače više ne bismo morali reinkarnirati. Osim toga, odvajanje duše nije progonstvo. Tijekom posljednjih godina, manje konzervativni elementi kršćanske crkve ne naglašavaju pakao onoliko koliko su to činili u prošlosti. Ipak, crkva još uvijek odbacuje univerzalizam, vjerovanje da svi odlaze u nebo. Za nju, duše koje umiru u stanju smrtnog grijeha za koji se nisu pokajale zaobilaze čistilište i spuštaju se u pakao, gdje trpe kaznu u vidu «vječnog ognja». Biti vječno proklet, prema crkvi, jest odvojenost od Boga, što je suprotno od blaženstva. Kršćanska crkva jednostavno ne prihvaća koncept da se u životu nakon smrti sve prašta. Prema mojem iskustvu, sve duše su pokajničke zato što drže sebe odgovornima za svoje izbore.

Prema onome što sam saznao, energija duše ne može se uništiti niti se može isključiti, ali može se preoblikovati i pročititi od zemaljskog zagađenja. Duše koje zahtijevaju da ih ostave na miru nakon smrti na Zemlji nisu sklone samouništenju, nego im je potreban neki osjećaj izolacije zbog straha da ne zagade druge duše negativnom energijom. Postoje i duše koje se ne osjećaju zagađenima, ali nisu spremne da ih bilo tko tješi.

Treba imati na umu da duše imaju vlasništvo nad svojom energijom i većina njih traži od vodiča da ih odvedu u centre za iscjeljivanje i

obnovu u duhovnom svijetu. To su terapijska područja podalje od njihovih grupa duša gdje vlada mir i gdje imaju vremena za promišljanje o sebi. Međutim, to je oblik usmjerene terapije. Problematične duše opisane u šesnaestom slučaju još nisu odlučile prihvatiti pomoć. Sve moje povijesti slučajeva govore mi da nakon smrti imamo pravo odbiti pomoć naših duhovnih učitelja koliko god to dugo želimo.

Na predavanjima su me pitali jesu li to samonametnuto izagnanstvo «niže ravni» ili «niži svjetovi». Imam osjećaj da te ideje dolaze iz neke dogme utemeljene na strahu. Možda je to pitanje semantike. Mislim da je bolji prijevod tog stanja samonametnuti prostor, vakuum subjektivne stvarnosti koji je stvorila duša koja želi biti sama. Prostor odvojen od duhovnog centra duša stvaraju same duše. Ne smatram da su te duše izgubljene u nekom carstvu odvojenom od duhovnog svijeta u kojem obitavaju druge duše. Razgraničenje je mentalno.

Te povučene duše znaju da su besmrtno, ali osjećaju se nemoćno. Pogledajte što čine u toj samoći bez ičije pomoći: proživljavaju svoja djela iznova i iznova, odigravajući sve karmičke implikacije onoga što su činile drugima i onoga što su drugi činili njima tijekom posljednjeg života. Možda su nudile drugima ili su drugi nudili njima. Često čujem da se smatraju žrtvama događaja nad kojima nisu imali kontrolu. U isto su vrijeme tužne i ljute. Ne komuniciraju sa svojim grupama duša. Te duše pate od optuživanja samih sebe i ograničenog uvida. Moram priznati da takve okolnosti odgovaraju nekim definicijama čistilišta.

Sartre je rekao: «Imamo imaginarno jastvo svijeta s namjerama i željama stvarnog jastva.» Toj izjavi dodao bih i izjavu Williama Blakea: «Percepcija našeg stvarnog jastva može ugroziti stapanje s tim jastvom». U svojem prostoru, usamljene duše odustale su od svojeg zamišljenog jastva i zamijenile ga velikom dozom samooptuživanja. Samoća i tiha samoanahza važni su i normalni aspekti života duša u duhovnom svijetu. Razlika je u tome što problematične duše još nisu spremne zatražiti ublažavanje svojih muka tako što će potražiti pomoć, krenuti dalje i načiniti promjene. Dobro je što te duše čine samo maleni dio populacija duša koje svakodnevno prelaze na drugi svijet.

Bestjelesna bića koja posjećuju Zemlju

To su entiteti koji putuju na Zemlju kao turisti i nikada se ne inkamiraju na našem planetu. Neki su vrlo napredni, dok su drugi loše prilagođeni. Karakteri tih bića opisani su mi kao prijateljski, mirni i skloni pomaganju, ili udaljeni, napadni, pa čak i svadljivi. Vjerujem da ih naš folklor već tisućama godina opisuje kao bića sposobna za stvaranje straha i čarolije. Naša mitologija govori o razlikama između svijetlih bića, koja su graciozna i hirovita i tamnijih bića, koja su teža i imaju ružnu narav. Neka od tih pretkršćanskih vjerovanja pretvorila su se u naša postojeća religijska vjerovanja o svijetlom i mračnom poprištu milosti ili nasilja u životu nakon smrti.

Veći broj mojih klijenata rekao mi je da između života na Zemlji putuju kao bestjelesna bića na druge svjetove u našoj dimenziji i izvan nje. Neki govore da mogu vidjeti i druga bestjelesna bića na tim putovanjima. Zato me iznenađuje što od klijenata tek povremeno dobivam poneku informaciju o susretima s drugim svjetlosnim bićima na Zemlji. Moji klijenti vide ih kad odluče posjetiti Zemlju kao bestjelesna bića između života. Izvještaji su zanimljivi, kao što ilustrira sljedeći slučaj.

Sedamnaesti slučaj

Dr. N: Budući da ste mi opisali koliko uživate putovati u fizičke i mentalne svjetove između života, zanima me što znate o drugim bićima koja možda susrećete pri dolasku na Zemlju?

S: Oni plutaju kroz našu stvarnost ovdje na Zemlji, kao što ja činim u drugim dimenzijama.

Dr. N: Poznajete li mnoge duše koje se redovno inkarniraju na Zemlji i koje dolaze ovamo u posjet poput vas?

S: Zapravo, ne, to nije tako često, ali ja volim navraćati. Mnogi moji prijatelji uživaju u promjeni okruženja između života i drže se podalje od Zemlje. Kad dođem ovamo, ponekad vidim čudna bića koja ne poznajem.

Dr. N: Kako izgledaju?

S: Čudni, neobični oblici, magličasti ili gusti... ne izgledaju poput ljudi.

Dr. N: Porazgovarajmo o tome. Rekli ste mi da duše u duhovnom svijetu imaju sposobnost projicirati ljudski oblik. Kako vi i vaši prijatelji izgledate kao duhovi na Zemlji?

S: Oh. uglavnom isto, ali na gustom svijetu kao što je Zemlja, stavljamo naglasak na fizičku stranu... kako bismo začinili ono što smo nekada bili ovdje.

Dr. N: Želite reći da ste u više tjelesnom obliku?

S: Ovaj... da... donekle. Na svjetovima poput Zemlje više smo definirani oko rubova - kao što projiciramo ljudsko tijelo na proziran način kao blago, difuzno svjetlo. Kada u duhovnom svijetu poprimimo tjelesni izgled, recimo iz prošlog života, sjajimo punom snagom svoje energije.

Dr. N: Može li bestjelesno biće, čak i u difuznom stanju, biti vidljivo živim osobama?

S: (ceri se) Oh, da... ali samo nas neki ljudi vide kao prikaze, i to ne uvijek.

Dr. N: Zašto?

S: Sigurno je povezano s njihovom razinom prijemčivosti - ili percepcije - u određenim trenucima dok smo u njihovoj blizini.

Dr. N: Ako želite, molim vas, stavite se u položaj prozirnog svjetlosnog bića na Zemlji i pričajte mi o tome što radite ovdje. Želim da opišete i druge neljudske duhove koje vidite, a koji nemaju iskustva s inkarnacijom na našem planetu.

S: (sretno) Kao posjetitelji, letimo kroz planine i doline, gradove i gradiće. Uživamo u skupljanju energije od aktivnosti Zemlje. Uvijek je zanimljivo naletjeti na razna bića koja su također ovdje na proputovanju. Znaju da nas se stanovnici Zemlje boje i većina tih bića željela bi ublažiti strah... no... mi sa Zemlje znamo da se ne možemo petljati u živote ljudi na neki značajniji način.

Dr. N: To znači da neka bića s drugih svjetova nemaju takvih ograda?

S: Da.

Dr. N: Pretpostavljam da «petljati» znači miješati se u nečiji karmički put?

S: Pa... da.

Dr. N: Ali zašto ne biste pomogli ljudima ako možete?

S: (naglo, i možda s blagom krivnjom) Gledajte, mi nismo vodiči dodijeljeni Zemlji. Mi smo samo posjetitelji, kao i drugi koje povremeno vidamo. Za nas je to turističko putovanje. Ako naiđemo na neku lošu situaciju možda ćemo nakratko... skrenuti nekome pozornost na bolju mogućnost. Zadovoljstvo nam je kad... potaknemo ljude... da djeluju u svojem najboljem interesu umjesto da okrenu glavu na drugu stranu.

Dr. N: Ako se slučajno zateknete na pravom mjestu u pravo vrijeme?

S: Da, da ih... nježno poguramo u boljem smjeru u ključnom trenutku (podiže glas) - ne popravljamo velike probleme, razumijete.

Dr. N: Tada bi vas smatrali dobrim duhovima?

S: (smije se) Za razliku od čega?

Dr. N: (u pokušaju zavlacenja) Od zlih duhova koji se bave živim bićima kako bi im nanijeli štetu.

S: (naglo) Tko vam je to rekao? Ne postoje zli duhovi, samo nesposobni... i nemarni... i nehajni...

Dr. N: A što je s tužnim duhovima ili dezorijentiranim ili zaigranim - zar oni ne mogu nanijeti štetu?

S: Oh, da, ali to nije namjerno zlo. (zastaje, pa dodaje) Nismo svi mi u istoj kategoriji... ne putujemo na Zemlju na odmor.

Dr. N: To sam htio reći. Mislim na duhove.

S: To su duhovi koji su ostali ovdje vlastitom voljom.

Dr. N: A što je s duhovima koji su stranci na Zemlji?

S: (stanka) Postoje i drugi duhovi koji putuju između dimenzija i koje smatramo loše prilagođenima. Čini se da oni nemaju nikakvu osjetljivost prema Zemlji. Oni ne znaju mnogo o ljudima.

Dr. N: (blago navodim klijenta) I oni mogu stvoriti probleme živima?

S: (nervozno) Da, katkad... iako to može biti nenamjerno. Oni nisu zločestri niti zli, samo nespretna, vragoljasta djeca. Mlada bića svjetlosti mogu se izgubiti između dimenzija i unutar dimenzija. Zabava im odvlači pozornost. Smatramo ih zločestom mladeži. Ti šaljivdžije misle da je Zemlja njihovo igralište na kojem mogu izvoditi vragolije s naivnim ljudima i nasmrtno ih plašiti. Vraški se zabavljaju prije no što ih ulovi neki od lualica (vodiča - tragača) koje šalju da ulove te bjegunce.

Dr. N: Događa li se to često?

S: Zapravo, mislim da ne. Oni su poput djece koja katkad uspiju pobjeći pažljivim roditeljima.

Dr, N: Dakle, ne smatrate da je te zlonamjerne duhove ovamo uputila neka demonska sila?

S: (brzo) Neee - ponekad naletimo na neki mračan, težak entitet koji je zemaljska sfera dezorijentirala. Ovo mjesto je gusto, ali oni dolaze s još gušćih mjesta. Bilo kako bilo, drže se nas zato što ne znaju što čine. Zovemo ih «teškaši» zato što nisu pokretni.

Dr. N: A što je s dušama o kojima ste pričali, koje su jednostavno nehajne prema ljudima na Zemlji?

S: (duboki uzdah) Da, oni mogu preplašiti ljude. To je zato što neki od njih imaju prijeku narav. Nisu uviđavni.

Dr. N: Kao slonovi u staklani?

S: Da - nisu prilagođeni lokalnim običajima...

Dr. N: Pokušavate li nekako intervenirati kod tih slučajeva s raznim vrstama duhova koji na neki način mogu ometati ljude?

S: Da, ako ih zateknemo da se ružno ponašaju, zaustavljamo to i pokušavamo ih odgurati. To je vrlo rijetko... većina bića izvan (v)ogsvijeta ozbiljna su i puna poštovanja, (stanka) Želim naglasiti da mi nismo filantropi. Ovo je naše slobodno vrijeme i ne želimo odgovornosti.

Dr. N: U redu. zašto bi nekakav nesposobni duh dolazio na Zemlju, izazivao nevolje, čak i nenamjerno, ljudima koji ovdje žive? Zar njihovi vodiči nemaju roditeljskih vještina?

S: (mirno) Pa... previše nadzora stvara dosadnu djecu. Da su na kratkom povodcu, kako bi nešto naučili? Neće im dopustiti da nešto unište niti da nanesu veću štetu.

Dr. N: Još jedno pitanje. Mislite li da svi ti duhovi o kojima smo razgovarali postoje u velikom broju i da se roje po cijeloj Zemlji?

S: Uopće ne. To je vrlo mali broj u usporedbi sa Zemljinom populacijom. Sudeći prema mojem iskustvu ovdje, u nekim trenucima samo ih je nekoliko i uopće ih ne vidim. To nije stalna stvar... ciklički je.

Ono što je nevidljivo nama živima predstavlja nam tajnu, jer samo nam neki drugi osjeti govore da tu ima nečega. Pitam se ne bude li duhovni putnici u nama sjećanje i prepoznavanje onoga što smo nekada bili i što ćemo opet biti.

Demoni ili deve

Mislim da je prikladno da ovo poglavlje završimo sažetkom nekih pogrešnih ideja koje imamo o postojanju zlih duhova, dobrih duhova i njihovom utjecaju na Zemlji. Ako ću time teško narušiti neke omiljene teorije čitatelja, molim vas da imate na umu kako moje izjave dolaze iz izvještaja mnogih klijenata koje sam podvrgnuo hipnozi. Ti klijenti nisu vidjeli vruga niti demonske sile koje plutaju oko Zemlje. Ono što vide kao duhovi je obilje negativne ljudske energije koja proizlazi iz intenzivnih emocija poput gnjeva, mržnje i straha. Te problematične obrasce razmišljanja privlače svijesti drugih osoba koje razmišljaju negativno. Oni ih skupljaju i šire još veći nesklad. Sva ta tamna energija u zraku narušava pozitivnu mudrost Zemlje.

Drevni narodi smatrali su da su demoni leteća bića koja nastanjuju područja između neba i Zemlje i nisu osobito zla. Rana kršćanska crkva uzdigla je demone do statusa «zlih gospodara tame». Kao pali anđeli, ovi Sotonini glasnici mogli su se prurušiti u glasnike Boga kako bi zavarali ljude. Mislim da je pošteno reći da, unutar današnjih liberalnijih zajednica, demoni predstavljaju naše unutarnje zavedene strasti koje nas mogu dovesti u nevolju.

U svim svojim godinama rada s dušama, nikada nisam imao klijenta koji bi bio opsjednut nekim duhom, neprijateljskim ili drukčijim. Kad sam to izjavio na jednom predavanju, jedan čovjek podigao je ruku i rekao: "Sve je to lijepo i dobro, o veliki guru, ali dok ne hipnotizirate sve ljude na svijetu ne pričajte mi da ne postoje demonske sile!" Naravno ovo je valjani argument protiv moje hipoteze da ne postoje stvari poput opsjednuća duše, zlih demona, vraga i pakla. Ipak, ne mogu zaključiti ništa drugo kada svi moji klijenti, čak i oni koji svjesno vjeruju u demonske sile, odbacuju postojanje takvih bića kada vide sebe kao duše.

Povremeno mi dolaze klijenti koji su uvjereni da ih opsjeda strani entitet ili neka vrsta zlog duha. Imao sam i druge klijente koji su bili uvjereni da je netko na njih bacio kletvu zbog ponašanja u nekom prošlom životu. Kako moja seansa hipnotičke regresije napreduje u nadsvesni um tih ljudi, obično pronalazimo jednu od ove tri stvari:

1. Strah se gotovo uvijek pokazuje posve neutemeljenim.
2. Povremeno se događa da ih pokušava kontaktirati prijateljski duh, često neki mrtvi rođak. Moji uplašeni klijenti pogrešno tumače namjere tih duhova koji su im samo željeli donijeti utjehu i ljubav. Došlo je do komunikacijskog šuma između pošiljatelja i primatelja. Duše nemaju problema s međusobnom telepatijom, ali to ne znači da su sve duše vrhunski stručnjaci za komunikaciju s inkarniranim ljudima.
3. Vrlo rijetko događa se da poneki problematični, nesposobni duh ostvari kontakt zbog nekih nerazriješenih karmičkih problema koje je imao na Zemlji s tom osobom. To smo vidjeli u četrnaestom slučaju.

Istraživači paranormalnog došli su do još tri moguća razloga zbog kojih neki ljudi vjeruju da ih je opsjeo demon, i to ćemo dodati mojim razlozima:

4. Emocionalno i fizičko zlostavljanje u djetinjstvu, koje stvara osjećaje da odrasli zlostavljač predstavlja zlu silu koja ima potpunu kontrolu.

5. Višestruki poremećaj osobnosti.

6. Periodična povećanja aktivnosti elektromagnetskih polja oko Zemlje koja su dovoljna da naruše aktivnost mozga kod problematičnih osoba.

Mogućnost da ljude opsjedne sotonsko biće dolazi ravno iz srednjovjekovnih sustava vjerovanja. Taj je strah utemeljen na teološkim praznovjerjima koja su uništila bezbroj života tijekom posljednjih tisuću godina. Veći dio tih besmislica nestao je tijekom posljednjih dvjesto godina, ali zadržao se kod fundamentalista. Neke religijske skupine još uvijek prakticiraju egzorcizam demona. Često mi se događa da otkrivam kako su klijenti koji mi dolaze zabrinuti zbog opsjednutosti izgubili kontrolu nad svojim životima i da su ispunjeni nizom opsesija i prisila. Ljudi koji čuju glasove koji im naređuju da čine loše stvari vjerojatno su shizofrenici, a ne opsjednuti.

U našem fizičkom svijetu možda postoje nesretni ili vragoljasti duhovi koji plove uokolo, ali oni se ne nastanjuju u umovima ljudi. Duhovni svijet predobro je uređen da bi dopustio takve aktivnosti duša. Opsjednutost od strane drugog bića ne bi samo narušilo naš životni ugovor, nego bi i uništilo slobodnu volju. Ti čimbenici tvore osnove reinkarnacije i ne mogu se kompromitirati. Ideja da postoje sotonski entiteti kao vanjske sile koje pokušavaju zbuniti i podčiniti ljude mit je koji zagovaraju oni koji nastoje kontrolirati umove drugih radi vlastitih ciljeva. Zlo postoji unutar čovjeka, a pokreću ga ograničenosti problematičnog ljudskog uma. Život može biti okrutan, ali na ovom planetu mi smo ti koji ga činimo takvim.

Pretpostavka da se rađamo zli, ili da neka vanjska sila obuzima um zle osobe, olakšava nekim ljudima prihvaćanje zla. To je način racionalizacije svjesne okrutnosti, očuvanja naše ljudskosti i odrješenja sebe od pojedinačne i kolektivne odgovornosti. Kada vidimo slučajeve serijskih ubojica ili djece koja ubijaju drugu djecu, te ljude možemo nazvati «rođenim ubojicama» ili osobama pod utjecajem vanjskih demonskih sila. Time ćemo si prištedjeti trud otkrivanja razloga zbog kojeg ti ubojice uživaju u izražavanju vlastite boli nanošenjem boli drugima.

Ne postoje čudovišne duše. Ljudi se ne rađaju zli. Kviri ih društvo u kojem žive, gdje zla djela zadovoljavaju žudnje poremećenih osoba.

To proizlazi iz ljudskog mozga. Istraživanja psihopata otkrila su da uzbuđenje zbog nanošenja boli drugima bez kajanja ispunjava prazninu koju osjećaju u sebi. Činjenje zla izvor je moći, snage i kontrole za problematične ljude. Mržnja odnosi stvarnost života koji zapravo mrze. Uvnutri umovi tih krvnika govore im, «Ako život za mene nije vrijedan življenja, zašto ga ne bih oduzeo nekome drugome.»

Zlo nije genetsko naslijeđe, iako se u obiteljima s poviješću nasilja i okrutnosti prema djeci ti činiči često prenose s jedne na drugu generaciju kao naučeno ponašanje. Nasilje i nefunkcionalno ponašanje jednog odraslog člana obitelji je unutarnja emocionalna reakcija koja se prelijeva i zagađuje druge mlade članove. To može dovesti do prisilnog i destruktivnog ponašanja kod djece u toj obitelji. Kako te genetske i okolišne smetnje povezane s tijelom utječu na našu dušu?

U svojoj sam praksi otkrio sam da se energetska sila duše u teškim trenucima može odvojiti od tijela. Postoje ljudi koji imaju osjećaj da ne pripadaju svojim tijelima. Ako su okolnosti dovoljno teške, te su duše sklone mislima o samoubojstvu - ali obično ne i o oduzimanju života drugima. U sljedećim ću poglavljima reći nešto više o tome. Dio tih previranja proizlazi iz sukoba između besmrtnog karaktera duše i temperamenta mozga domaćina, s cjelokupnom genetskom prtljagom koju posjeduje. Može se javiti i abnormalna kemija mozga i hormonalna neravnoteža koje utječu na središnji živčani sustav i mogu zagađivati dušu.

Otkrio sam i da nezrele duše često imaju poteškoća s upravljanjem lošim mentalnim sklopom problematičnih ljudskih bića. Dolazi do razilaženja u djelovanju duše i ljudskog ja. Sila koja vuče ovamo - onamo dovodi do toga da čovjek pokušava svijetu predstaviti jedinstveni ego, što mu ne uspijeva. Ovdje djeluju unutarnje, a ne vanjske sile. Poremećenom umu ne treba egzorcist, nego sposoban terapeut.

Duše ne predstavljaju samo dobro i čisto u tijelu, ili se ne bi inkarnirale radi osobnog razvoja. Duše dolaze na Zemlju kako bi radile na svojim manama. Kako bi otkrila sebe, duša može izabrati da djeluje u skladu s vlastitim karakterom u izboru ljudskog tijela, ili protiv vlastitog karaktera. Na primjer, duša koja se bori protiv sebičnosti i samopovlađivanja možda neće funkcionirati dobro u kombinaciji s ljudskim

egom čiji emocionalni temperament pronalazi zadovoljstvo u agresivnom ponašanju.

Vrlo često, problematične osobe u djetinjstvu su proživjele bolne traume povezane s okolinom, poput fizičkog i emocionalnog zlostavljanja. One se povlače u sebe, stvarajući oklop u kojem se skrivaju iza svoje boli, ili izlaze iz sebe, pri čemu redovito mentalno izlaze iz svojih tijela. Ti obrambeni mehanizmi način su preživljavanja i očuvanja zdravog razuma. Kad mi klijent kaže da se voli «isključiti» i baviti se astralnom projekcijom zato što se osjeća življe zahvaljujući izvantjelesnim iskustvima, kod njega tražim poremećaje. Ponekad ne pronađem ništa osim znatiželje, ali opsesija izlaskom iz tijela ukazuje na želju za bijegom iz postojeće stvarnosti.

Možda me iz tog razloga brine teorija zauzimanja tuđih tijela kao još jedan oblik mehanizma bijega. Vjerujem da je cijela ideja zauzimanja tuđih tijela lažan koncept. Prema zagovornicima te teorije, desetine tisuća duša koje sada borave na ovom planetu došle su izravno u svoja fizička tijela ne prolazeći kroz normalni proces rođenja i djetinjstva. Kažu nam da su to duše prosvjetljenih bića kojima je dopušteno da preuzmu odrasla tijela duša koja žele ranije napustiti život jer im je postao pretežak. Stoga duše koje zauzimaju tuda tijela zapravo čine dobro djelo, prema zagovornicima ove teorije. Ja to nazivam opsjednutošću s dozvolom.

Ako je ta teorija istinita, moram se odreći svojeg bijelog ogrtača i zlatnog medaljona velikog gurua. U svim svojim godinama rada s klijentima u regresiji nisam se susreo s dušom koja je zauzela tuđe tijelo. Osim toga, ti ljudi nisu nikada čuli za neku dušu u duhovnom svijetu koja bi se bavila nečim takvim. Zapravo, negiraju mogućnost takvih događaja zato što bi to narušilo životni ugovor duše. Dati nekoj drugoj duši dopuštenje da uđe i preuzme vaš karmički životni plan značilo bi odbaciti cijelu svrhu vašeg dolaska na Zemlju! Pretpostavka da bi duše koje zauzimaju tuda tijela željele završiti svoj karmički ciklus u tijelu koje je izabrao netko drugi posve je pogrešna. Ako sam ja učenik četvrtog razreda srednje škole koji uči trigonometriju, bih li napustio svoj razred i vratio se u prvi razred u kojem se uči algebra, pronašao učenika koji se muči sa svojim ispitom i rekao mu da ću završiti njegov ispit kako bi on mogao prije otići? To je gubitak za oba učenika - a koji bi učitelj to dopustio?

Cijela teorija zauzimanja tijela je poput samoubojstva, iako bi se trebala suprotstavljati samoubojstvu zato što dopušta duši koja odlazi da izbjegne odgovornost napuštajući svoj život. Duša koja odlazi prepušta vlasništvo nad tijelom - domaćinom kako bi tijelo preuzela naprednija duša koja se ne želi mučiti s razdobljem provedenim u tijelu djeteta. To je jedna od najvećih mana opsjednutosti s dopuštenjem. Prema svemu što sam naučio o izboru tijela, duši su potrebne godine da potpuno spoji svoje energetske vibracije s vibracijama mozga domaćina. Proces započinje dok je beba još u stanju fetusa. Svi ključni elementi našeg pravog identiteta dolaze od duše koja je od početka dodijeljena specifičnom tijelu. Razmislite o tri elementa koji proizlaze iz duše: mašta, intuicija i uvid. Zatim dodajte komponente poput savjesti i kreativnosti. Smatrate li da um odrasle osobe neće prepoznati gubitak svojeg partnerskog Jastva i novu prisutnost? To bi tijelo domaćina dovelo do ludila umjesto da ga iscijeli. Ljudima govorim da ne brinu da će izgubiti dušu - ona je s nama cijeli život, jer postoje dobri razlozi zbog kojih imate upravo ovo tijelo u kojem jeste.

Duše svoje odgovornosti shvaćaju vrlo ozbiljno, čak do te mjere da ulaze u nefunkcionalna tijela. One nisu materijalno zarobljene. Primjerice, duša može nastanjivati tijelo domaćina u komi mnogo godina, i napustiti ga tek nakon smrti. Te su duše u stanju slobodno lutati zemljom i posjećivati druge duše koje nakratko izlaze iz tijela tijekom normalnog sna. To osobito vrijedi za duše u tijelima beba. Duše osjećaju veliko poštovanje prema izabranim tijelima domaćina, čak i ako se dosađuju. Ostavljaju mali dio svoje energije tako da se, ukoliko je potrebno, mogu brzo vratiti. Njihove valne duljine su poput signala za orijentaciju koji su «označili» njihove ljudske partnere.

Kad energija duše napusti ljudsko tijelo, to ne znači da neko demonsko biće dobiva priliku da na brzinu zauzme prazni um. To je još jedno praznovjerje. Osim što takva demonska bića ne postoje, u umu uvijek postoji djelić energije duše koja putuje. Zlonamjerni entitet ne bi se mogao uvući unutra, čak i kad bi postojao.

Stanovnici duhovnog svijeta očito su svjesni naše opčinjenosti mračnim, zlokobnim duhovima koji predstavljaju opasnost duši. Imao sam vrlo neobičan slučaj koji mi je skrenuo pozornost na tu činjenicu.

a pnmjena demonologije kojoj je pribjegao učitelj mojeg klijenta osamnaestog slučaja u odnosu na tog nesretnog učenika skandalozna

je i nekonvencionalna, ali učinkovita. Ovaj slučaj ocrtava način na koji se gotovo brutalan humor može slikovito upotrijebiti u duhovnom svijetu da bi nam se skrenula pozornost na mane koje imamo na Zemlji.

Osamnaesti slučaj govori o iskustvu smrti evangelističkog propovjednika iz 1920-tih. Ovaj čovjek proveo je cijeli život tražeći vruga u svakoj sitnici svojeg grada na jugu SAD-a. Dok sam prolazio taj život s klijentom koji je nosio ta sjećanja, rekao mi je: «Moji župljani uplašili su se do kostiju mojih vatrenih propovijedi o paklu koji čeka sve grešnike.» Ovaj slučaj započet ću s prizorom koji se dogodio nakon što je moj klijent došao do vratnica.

Osamnaesti slučaj

Dr. N: Kažete da, iako vam stvari nisu previše jasne, lebdite u jarkom svjetlu i netko vam prilazi?

S: Da, pomalo sam dezorijentiran. Još se nisam navikao na ovo okruženje.

Dr. N: U redu, ne žurite i pustite da lik lebdi prema vama dok vi lebdite prema njemu.

S: (duga stanka, a zatim ispušta glasan, užasnut uzvik) OH, BOŽE. NE!

Dr. N: (njegov krik me trgnuo) Što se događa?

S: (tijelo klijenta počinje se nekontrolirano tresti) OH... OH... BOŽE SVEMOGUĆI! TO JE VRAG. ZNAO SAM. OTIŠAO SAM U PAKAO!

Dr. N: (hvatom klijenta za ramena) Sada duboko udahnite i pokušajte se opustiti dok zajedno prolazimo kroz ovo. (tiho dodajem) Niste u paklu...

S: (prekida me visokim glasom) OH, DA - ZAŠTO ONDA VIDIM VRAGA PRED SOBOM?

Dr. N: (lice mojeg klijenta prekriveno je znojem i ja rupčićem brišem znoj, smirujući ga) Pokušajte se smiriti, ovdje je došlo do nekakve pogreške i ubrzo ćemo to otkriti.

S: (ne obraća pozornost na mene, počinje jaukati ljuljajući se naprijed - natrag) Ohooo... gotov sam... u paklu sam...

Dr. N: (energičnije ga prekidam) Recite mi što točno vidite.

S: (najprije šapće, a zatim govori sve glasnije) Biće... demonsko... crvenkasto - zeleno lice... rogovi... okrutne oči... očnjaci... lice na koži poput spaljenog drveta... O DRAGI ISUSE, ZAŠTO OD SVIH LJUDI BAŠ JA, KOJI SAM TE TOLIKO ZAGOVARAO?

Dr. N: Što još vidite?

S:(s gnušanjem) ŠTO SE JOŠ IMA ZA VIDJETI? NE RAZUMIJETE LI ? ISPRED MENE JE VRAG !

Dr. N: (brzo) Mislim, ostatak tijela. Pogledajte ispod glave i recite mi što vidite.

S: (silovito se trese) Ništa... samo maglovito tijelo nalik duhu.

Dr. N: Ostanite sa mnom. Zar vam se to ne čini neobično - da se vrag pojavio bez tijela? Sada brzo krenite naprijed kroz vrijeme i recite mi što taj lik čini.

S: (tijelo mojeg klijenta naglo se trza i, s dubokim uzdahom olakšanja, vraća natrag u stolac) Oh... taj gad... trebao sam znati... to je SCANLON. Skida masku i zlobno mi se smiješi...

Dr. N: (sada se i ja opuštam) Tko je Scanlon?

S: Moj vodič. To je njegov grubi smisao za humor.

Dr. N: Kako Scanlon sada izgleda?

S: Visok, orlovskog nosa, sjedokos... pun vragolija, kao i obično, (hrabro se smije, ali još se nije posve oporavio). Trebao sam znati. Ovoga puta me uhvatio na spavanju.

Dr. N: Jesu li Scanlonu ovakve stvari običaj? Zašto vas je uplašio upravo kad ste se vratili u duhovni svijet, blago dezorijentirani?

S: (brani ga) Slušajte, on je sjajan učitelj. To je njegov pristup. Cijela naša grupa služi se maskama ali on zna da ih ja baš ne volim.

Dr. N: Recite mi zašto se Scanlon poslužio maskom vruga da vas prestraši nakon tog života? Sada razgovarajte s njim.

Napomena: Neko vrijeme šutim dok se moj klijent mentalno povezuje sa Scanlonom.

S: (nakon nekog vremena šutnje) Tako mi je i trebalo. Oh, znao sam! Proveo sam cijeli život propovijedajući o vragu, plašeći dobre ljude... pričajući im da idu u pakao ako ne budu obraćali pozornost na mene. Scanlon mi je dao dozu mojeg vlastitog lijeka.

Dr. N: A kakav je sada vaš stav o njegovim metodama?

S: (razdraženo) Pokazao mi je što me ide.

Dr. N: Želim vam postaviti izravno pitanje. Jeste li zaista vjerovali u ono što ste pričali svojim župljanima o tome da svugdje vidite demonske sile ili vas je motiviralo nešto drugo?

S: (intenzivno) Ne, ne - vjerovao sam u to što sam pričao o zlim bićima u svakoj osobi. Nisam bio licemjer.

Dr. N: Jeste li sigurni da to nije bila lažna pobožnost? Niste se pravili da ste nešto što niste?

S: Ne! Vjerovao sam u to. Moja propast bila je moja metoda propovijedanja i ljubav prema moći nad drugima koju mi je ta sposobnost davala. Da, priznajem tu manu... učinio sam život teškim nekima od moje pastve... nisam vidio onu esencijalnu dobrotu u ljudima. Uvijek sam bio sumnjičav zbog svoje opsjednutosti zlom i to me pokvarilo.

Dr. N: Smatrate li da ste postali takvi djelomično zbog tijela koje ste izabrali u tom životu?

S: (ravnomjernim glasom) Da, nedostajalo mi je samokontrole. Izabrao sam tijelo s energičnim umom i dopustio si da se zanesem time. Bio sam previše agresivan kao propovjednik.

Dr. N: Znate li zašto je vaša duša odlučila ući u partnerstvo s tijelom propovjednika koji stalno plaši ljude?

S: Oh, ja... sranje... dopustio sam da se to dogodi zato što mi je godilo da imam kontrolu... bojao sam se... da me ne shvaćaju dovoljno ozbiljno.

Dr. N: Brinuo vas je gubitak kontrole?

S: (duga stanka) Da, to... bio bih... nedostatan.

Dr. N: Mislite li da je Scanlon svojom upotrebom vražje maske ismijao ono što ste vi predstavljali u crkvi?

S: Ne, to nije način mogeg učitelja. Izabrao sam tijelo svećenika i on mi je pomogao u tome. Skrenuo sam u pogrešnom smjeru - ali to nije bio pogrešan put. Moja vjera nije bila loša stvar, ali bio sam zaveden na pogrešan put i vodio sam ostale na pogrešan put. Scanlon je htio vidjeti što to znači plašiti ljude umjesto da raspravljate s njima. Htio je da osjetim isti strah koji sam usađivao drugima.

Napomena: Sada premještam svojeg klijenta u grupu kako bih saznao više o tome kako Scanlon podučava svoje učenike služeći se maskama.

Dr. N: Tko je prva osoba koja vam prilazi?

S: (oklijeva i oprezan je) To je... anđeo... nježna, sjajna bijela boja... krila... (tada, prepoznajući) U REDU, PROKUŽIO SAM VAS! DOSTA!

Dr. N: Tko je taj anđeo?

S: Moja draga prijateljica, Diane. Skinula je svoju anđeosku masku, smije se i grli me.

Dr. N: Malo sam zbunjen. Duše mogu poprimiti bilo koji oblik i stvoriti koji god lik žele. Zašto se gnjaviti s maskama?

S: Maska je poput govorne figure, simbol koji se može držati u ruci, stavljati i skidati po želji. Diane stvara ravnotežu Scanlonovoj masnoj šali tako što glumi anđela punog ljubavi za mene, dok se drugi smiju onome što mi se dogodilo.

Dr. N: Kakva je osoba Diane?

S: Puna ljubavi i humora. Voli praktične šale, kao i veći dio moje grupe. Svi znaju da ja preozbiljno shvaćam stvari. Maske mi se baš ne sviđaju, pa me zato zadirkuju.

Dr. N: Koriste li se maske tijekom vaših lekcija kao način podučavanja o ispravnom i pogrešnom ponašanju?

S: Da, one su način ukazivanja na dobro i loše razmišljanje, zablude... identificiraju aspekte naših karaktera koji su pozitivni, kao i one koji su nepoželjni, pa možemo igrati razne uloge jedni s drugima.

Dr. N: Je li Scanlon započeo s tom upotrebom rekvizita u vašim grupnim lekcijama?

S: (smije se) Da, i ono što čini ostavlja utisak.

Bio je to čudan slučaj i priznat ću da me Scanlon prešao na nekoliko trenutaka kad sam pomislio da me taj klijent poveo na mjesto na koje me nitko drugi nije poveo prije njega. Postupak s vražjom maskom koji je ovaj klijent proživio na vratnicama je anomalija. Štoviše, nikada nisam susreo vodiča čije je ponašanje bilo tako ekstravagantno i provokativno.

U sljedećim poglavljima vidjet ćemo kako drama igra važan dio u aktivnosti grupa duša. Upotreba maski u Scanlonovoj grupi kao simbolička gesta koja utjelovljuje sustav vjerovanja prilično je jedinstven u mojem iskustvu. Maske imaju dugu tradiciju u našem kulturnom životu, gdje su se personifikacije božanskih i demonskih moći koristile za zadirkivanje duhova kojih su se ljudi bojali, i odavanje počasti onima koje su štovali. Vražja maska ima povijest plemenskog egzorcizma zlobnih duhova. U osamnaestom slučaju, mitske duhovne prakse sa Zemlje upotrijebio je voditelj grupe duša kako bi probudio svoje učenike.

OBNAVLJANJE DUHOVNE ENERGIJE

Energija duše

Dušu ne možemo definirati na fizički način jer bismo time pokušali nametnuti granice nečemu što, čini se, nema granica. Ja dušu vidim kao inteligentnu svjetlosnu energiju. Čini se da ta energija djeluje kao vibracijski valovi nalik elektromagnetskoj sili, ali bez ograničenja nabijenih čestica tvari. Čini se da energija duše nije ujednačena. Poput otiska prsta, svaka duša ima jedinstveni identitet u formiranju, sastavu i vibracijskoj raspodjeli. Ja mogu otkriti razinu razvoja duše po njenoj boji, ali ništa od toga ne definira što je duša kao entitet.

Nakon godina istraživanja načina na koji duša stvara interakciju s nizom ljudskih umova tijekom mnogih inkarnacija, i onoga što naknadno čini u duhovnom svijetu, saznao sam ponešto o njenoj žudnji za savršenstvom. Ni to mi ne govori što je zapravo duša. Da bismo u potpunosti shvatili energiju duše, morali bismo poznavati sve aspekte njenog stvaranja, pa i svijest njezinog izvora. To je savršenstvo koje ne mogu spoznati, unatoč svim svojim naporima istraživanja tajni života i smrti.

Preostaje mi istraživanje načina na koji ta duboka energija djeluje i načina na koji reagira na ljude i događaje, kao i onoga čemu teži u fizičkom i mentalnom okruženju. Ako postojanje duše započinje u čistoj misli, koja je oblikuje, ta misao je održava kao besmrtno biće. Individualni karakter duše omogućava joj da utječe na svoje fizičko okruženje kako bi stvorila veću harmoniju i ravnotežu u životu. Duše su izraz ljepote, mašte i kreativnosti. Drevni Egipćani govorili su da bi čovjek morao slušati srce kako bi počeo shvaćati dušu. Mislim da su bili u pravu.

Standardni postupak na vratnicama

Kada prijedemo na drugu stranu i kad nas dočekaju naši vodiči, otkrio sam da se tehnike kojima se služe pri prvom kontaktu mogu podijeliti na dvije skupine:

1. Okruživanje. Duša koja se vraća posve je okružena velikim, kružnim oblikom snažne energije svojeg vodiča. Dok se duša i vodič sastaju, duša ima osjećaj kao da se oboje nalaze u mjestu. To je uobičajenija metoda, koju moju klijenti opisuju kao čistu ekstazu.

2. Fokusiranje. Ovaj alternativni postupak prvog kontakta primjenjuje se na malo drukčiji način. Dok se vodič približava, energija se usmjerava na određene točke na rubovima eteričnog tijela duše iz bilo kojeg smjera koji vodič izabere. Može nas uhvatiti za ruku ili nas držati za vrhove ramena iz bočnog položaja. Iscjeljivanje počinje iz specifične točke eteričnog tijela u obliku blagog milovanja, nakon kojeg slijedi duboko prodiranje.

Izbor procedura ovisi o sklonosti vodiča i o stanju naše duševne energije u tom trenutku. U oba slučaja javlja se trenutni priljev snažne, okrepljujuće energije dok se pokrećemo naprijed. To je uvodna faza putovanja do našeg krajnjeg duhovnog odredišta. Naprednije duše, osobito ako su neoštećene, obično ne trebaju pomoć energetske sile pune ljubavi.

Pregled tehnika koje je klijent iz prvog slučaja upotrijebio na svojoj supruzi, Alice, sadrži elemente i okruživanja i fokusiranja na živu osobu

od strane nekoga tko još nije vodič. Drugi slučajevi u prošlom poglavlju ukazuju da je to jedan od načina na koje započinjemo svoju obuku u upotrebi iscjeliteljske energije prije nego što dobijemo status vodiča. Tijekom uzbuđenih trenutaka nakon početnog kontakta, naši vodiči mogu stručno primijeniti i nešto što ja nazivam energetska *prožimanje*. Ovaj naknadni učinak prijenosa energije opisan je kao nešto poput filtriranja kave. U osmom slučaju, duša se poslužila procesom filtriranja energije koji sadrži i miris kako bi doprla do svojeg supruga, Charlesa.

Iscjeljivanje emocionalne i fizičke ozljede, u duhovnom svijetu i izvan njega, proizlazi iz izvora dobrote. Pozitivna energija teče u svaki dio duše od pošiljatelja, koji joj šalje i svoju esenciju i mudrost. Moji klijenti ne mogu objasniti ljepotu i suptilnost te asimilacije, osim što kažu da podsjeća na tijek struje koja pomlađuje.

Postupak s hitnim slučajevima na vratnicama

Kada duša dođe oslabljene energije na vratnice duhovnog svijeta, neki vodiči prelaze na iscjeljivanje u hitnim slučajevima. To je fizičko i mentalno iscjeljivanje koje se odvija prije no što duša zađe dublje u duhovni svijet. Jedan od mojih klijenata u posljednjem je životu poginuo u automobilskoj nesreći, pri čemu mu je odsječena noga. Ispričao mi je što se dogodilo na vratnicama kao rezultat tog iskustva:

Kad sam došao do vratnica, moj vodič vidio je rupe u mojoj energetske auri i odmah nastavio vraćati oštećenu energiju na mjesto. Oblikovao ju je kao glinu da bi ispunio, preoblikovao i izgadio neravnine i pukotine, i na taj me način opet učinio cjelovitim.

Eterično tijelo ili tijelo duše, obris je našeg starog fizičkog tijela koje duše nose sa sobom u duhovni svijet. U osnovi, to je otisak ljudskog oblika koji još nismo skinuli, poput kože reptila. To nije trajno stanje, iako ga kasnije možemo stvoriti kao šareni, sjajni oblik energije. Znamo da oštećeni otisak tijela iz prošlog života može utjecati na sadašnji fizički izgled nekih ljudi, ako se pravilno ne deprogramira, pa zašto ne bi vrijedilo i obratno? Postoje duše koje posve odbace tjelesni oblik u trenutku smrti. Međutim, mnoge duše s fizičkim i emocionalnim ožiljcima iz života nose otisak te oštećene energije kući.

U terminima bolesti i iscjeljivanja duše, mnogo sam naučio od učenika i učitelja u duhovnom svijetu. Moj sljedeći slučaj bio je prilično neobičan - mladi vođa nije mogao na odgovarajući način riješiti energetska oštećenja na vratnicama. Moj klijent iz tog slučaja upravo je izašao iz teškog života nakon što je poginuo u artiljerijskom bombardiranju u prvom svjetskom ratu.

Devetnaesti slučaj

Dr. N: Što vidite dok prelazite u jarku svjetlost nakon svoje pogibije u blatu i kiši tog bojnog polja?

S: Lik koji mi prilazi odjeven u bijeli ogrtač.

Dr. N: Tko je taj lik?

S: Vidim Kate. Ona je nova učiteljica, nedavno je dodijeljena našoj grupi.

Dr. N: Opišite kako izgleda i što vam govori kad vam je prišla.

S: Ima mlado, prilično obično lice i veliko čelo. Kate zrači mirom - mogu to osjetiti - ali i zabrinuta je i... (smije se) ne želi mi se približiti.

Dr. N: Zašto ne?

S: Moja energija u lošem je stanju. Ona mi kaže: «Zed, trebao bi iscijeliti sam sebe!»

Dr. N: Zašto vam ne pomaže u tome, Zed?

S: (opet se glasno smije) Kate se ne želi približavati mojoj uskovitlanoj negativnoj energiji iz rata... i ubijanja.

Dr. N: Nikada nisam čuo da se neki vođa uplaši od odgovornosti rada s narušenom energijom, Zede. Zar se boji zagađivanja?

S: (još se smije) Tako nešto. Morate shvatiti da je Kate još uvijek nova u tom poslu. Nije zadovoljna sobom - mogu to vidjeti.

Dr. N: Opišite kako vaša energija izgleda u ovom trenutku.

S: Moja energija je u groznom stanju. Razbacana je na komade... crne blokove... nepravilne... posve neusklađene.

Dr. N: Je li to zato što niste pobjegli iz tijela dovoljno brzo u trenutku smrti?

S: Naravno! Moju postrojbu iznenadili su. Obično se odvojim (od tijela) kada vidim da se smrt približava.

Napomena: Ovaj i mnogi slučajevi podučili su me da duše često napuštaju tijela nekoliko sekundi prije nasilne smrti.

Dr. N: Pa, ne može li vam Kate nekako pomoći u preslagivanju vaše energije?

S: Pokušava... pomalo... valjda je to previše za nju u ovom trenutku.

Dr. N: I što činite?

S: Prihvaćam njezinu sugestiju i pokušavam pomoći sam sebi. Ne ide mi dobro, sve je tako razbacano. Zatim me pogađa snažan mlaz energije poput vode iz vatrogasnog šmrka i pomaže mi da se počnem oblikovati i izbacim dio negativnog sranja iz te bitke.

Dr. N: Čuo sam za mjesto na kojem novopridošle, oštećene duše tuširaju energijom. Jeste li sada tamo?

S: (smije se) Valjda - to dolazi od mojeg vodiča, Belle. Sada ga vidim. On je pravi profesionalac u takvim stvarima. Stoji iza Kate i pomaže joj.

Dr. N: Što se tada događa vama?

S: Bella nestaje, a Kate mi prilazi i grli me i počinjemo razgovarati dok me odvodi.

Dr. N: (namjerno provociram) Ima li povjerenja u Kate nakon što se prema vama ponijela kao da ste nekakav gubavac?

S: (oštro se mršti na mene) Ma hajde - to je malo prestrogo. Ubrzo će shvatiti kako se radi s tako kaotičnom energijom. Jako mi se sviđa. Ona ima mnoge darove... u ovom trenutku, mehanika nije jedan od njih.

Područja oporavka za manje oštećene duše

Bez obzira na specifičan energetski tretman koji duša prima na vratnicama duhovnog svijeta, većina duša koje se vraćaju nastaviti će do nekakve postaje iscjeljenja prije no što se napokon priključe svojim grupama. Sve osim najnaprednijih duša koje se vraćaju natrag u duhovni svijet dočekuju dobronamjerne duše, koje ih kontaktiraju svojom pozitivnom energijom i prate ih do mirnih područja oporavka. Samo se visoko razvijene duše, s energetskim obrascima koji su još uvijek snažni nakon inkarnacija, vraćaju ravno svojim redovnim aktivnostima. Čini se da se naprednije duše brže iscijele od problema s kojima su se susretale tijekom života od ostalih. Jedan mi je čovjek rekao: «Većina ljudi s kojima radim moraju zastati i odmoriti se, ali meni ne treba ništa. U prevelikoj sam žurbi, želim se vratiti i nastaviti sa svojim programom.»

Većina područja oporavka za duše koje se vraćaju sadrže neku vrstu orijentacije za duhovni svijet. Ona može biti intenzivna ili umjerena, ovisno o stanju duše. To obično uključuje preliminarno izvještavanje o tek završenom životu. Mnogo dublje savjetovanje dogodit će se kasnije s vodičima na grupnim konferencijama i s našim Vijećem staraca. O tim procedurama orijentacije pisao sam u *Putovanju duša*. Okolina područja oporavka izgleda kao prepoznatljivo mjesto sa zemlje stvoreno iz naših sjećanja i onoga za što duhovni vodiči smatraju da će ubrzati iscjeljenje. Okruženja za orijentaciju nisu uvijek ista nakon svakog života. Jedna žena rekla je sljedeće, nakon što je 1944. umrla u njemačkom koncentracijskom logoru:

Postoje suptilne razlike u fizičkom izgledu, ovisno o životu koji smo upravo proživjeli. Budući da sam se upravo vratila iz užasnog, hladnog i neveselog života, sve je vrlo jarko kako bi mi ublažilo tugu. Pokraj mene čak gori i lijepa vatra kako bih imala osjećaj topline i vedrine.

Nakon povratka u duhovni svijet, moji klijenti često pričaju kako se nalaze u vrtu, dok se drugima čini da su u kristalnoj zgradi. Vrt predstavlja prizor ljepote i spokoja, ali što predstavlja kristal? Kristali se ne nalaze samo u prostorijama za orijentaciju. Primjerice, kristalne pećine nalaze se u umovima nekih ljudi koji provode vrijeme razmišljajući sami nakon što njihov život završi. Evo tipične izjave o kristalnom centru za oporavak:

Moje mjesto oporavka kristalne je grade, zato što mi to pomaže da povezem misli. Kristalni zidovi imaju višebojne stijene koje odražavaju prizme svjetlosti. Geometrijski uglovi tih kristala odašilju pokretne zrake svjetla koje šaraju uokolo i bistre mi misli.

Nakon što sam razgovarao s brojim klijentima koji su izašli iz transa, i s drugima koji znaju ponešto o kristalima, shvatio sam da kristali predstavljaju pojačivače misli zato što uravnotežuju energiju. Kao šamanističko oruđe, kristal pomaže u usklađivanju našeg vibracijskog obrasca s univerzalnom energetskom silom i u otpuštanju negativne energije. Iznaženje mudrosti u proširenoj svijesti kroz iscjeljivanje najvažniji je razlog boravka u mjestu za duhovni oporavak.

Sljedeći primjer opisuje vrtno okruženje. Imao sam klijenta koji je tijekom mnogo života radio na poniznosti. U ranijim inkarnacijama, obično kao muškarac, ta se duša nalazila u tijelima domaćina koji su postali oholi, arogantni, pa čak i bezobzirni tijekom života mog klijenta. Posljednji život te osobe bio je potpuni preokret - živio je s prihvaćanjem koje je graničilo s pasivnošću. Budući da je taj život bio toliko netipičan za mog klijenta, dušu je ispunio osjećaj neuspjeha kad je došla do područja za oporavak. Evo što mi je ispričao:

Nalazim se u prelijepom kružnom vrtu s vrbama i jezercem u kojem plivaju patke. Ovdje vlada takav mir da taj prizor ublažava osjećaj obeshrabrenosti zbog mog posljednjeg života. Moj vodič, Makil, vodi me do mramorne klupice pod krošnjom obraslom puzavicama i cvijećem. Tako sam tužan zbog potrošenog života zato što sam pretjerao na svakom koraku - išao sam od jednog ekstrema u drugi. Makil mi se smiješi i nudi mi osvježenje. Zajedno pijemo nektar, jedemo voće i gledamo patke. Dok to činimo, aura mojeg starog fizičkog tijela sve se više udaljava od mene. Osjećam se kao da uzimam tu snažnu energiju kao kisik nakon što sam se skoro utopio.

Makil je velikodušan domaćin i zna da mi je potrebna okrepa, zato što sam toliko kritičan prema sebi. Uvijek sam stroži sam

prema sebi nego što je to on. Razgovaramo o pretjeranim pokušajima ispravljanja prethodnih pogrešaka i o onome što sam htio učiniti, a nisam - ili jesam, ali samo djelomično. Makil me ohrabruje da sam ipak nešto naučio iz tog života, što će mi sljedeći život učiniti boljim. Objašnjava mi da je važno to što se nisam uplašio promjene. Cijela atmosfera u vrtu jako me opušta. Već se osjećam bolje.

Iz ovakvih slučajeva saznao sam da se naši vodiči služe osjetilnim sjećanjem koje smo imali u fizičkim tijelima da bi nam pomogli u oporavku. To se može ostvariti na mnogo načina, primjerice pobuđivanjem sjećanja putem okusa kojim se Makil poslužio u gore prikazanom slučaju. Slušao sam i prizore u kojima su se koristili osjeti dodira i mirisa. Nakon primanja mlazova jarko bijele «tekuće energije», neki klijenti opisali su mi i dodatne tretmane u kojima su imali doživljaj zvukova i višebojnih svjetala:

Nakon što sam se očistio tušem, prelazim u susjednu prostoriju na mjesto uravnoteženja. Dok plutam prema sredini tog prostora, vidim niz reflektora iznad sebe. Čujem kako netko doziva moje ime: «Banyon, jesi li spreman?» Nakon što odgovaram potvrdno, u meni vibriraju zvukovi koji odzvanjaju poput glazbenih vilica, sve dok ton nije tako pogođen da se moja energija pjeni - poput pjenušave kupke. Osjećaj je divan. Zatim se pali jedan po jedan reflektor. U početku, skenira me intenzivna zraka iscjeljujućeg zelenog svjetla. Baca na mene krug, kao da sam na pozornici. To svjetlo osmišljeno je tako da otkrije moju izgubljenu energiju - da otkrije što sam izgubio i što je oštećeno - i da to ispravi. Mislim da je to učinkovitije, jer mi se energija pjeni od zvučnih vibracija. Zatim dobivam kupku zlatnom svjetlošću, koja me ispunjava snagom, i plavom, koja me puni svjesnošću. Napokon, jedan reflektor obnavlja moju ružičasto-bijelu boju. Ugodno je i puno ljubavi i žao mi je što će to završiti.

Obnavljanje teško oštećenih duša

Postoje neke problematične duše koje su tako zagađene tijelima svojih domaćina da zahtijevaju poseban postupak. U životu, postale su destruktivne za sebe i za druge. To se prije svega odnosi na duše koje su se odavale svjesnim zlodjelima s ciljem da nekome nanesu zlo. Postoje duše koje polako postaju sve zagađenije kroz niz života, dok neke posve skrši jedno jedino tijelo. U oba slučaja, te duše odvođe se na izolirana mjesta, gdje se njihova energija podvrgava radikalnijem tretmanu od onog koji prolaze tipične duše nakon povratka.

Zagađenje duše može imati mnoge oblike i razne stupnjeve težine tijekom inkarnacije. Teško tijelo-domaćin može dovesti do toga da se manje iskusna duša vrati s oštećenom energijom, dok bi naprednija duša preživjela istu situaciju relativno netaknuta. Energija prosječne duše bit će zasjenjena nakon što proživi život u tijelu opsjednutom stalnim strahom i gnjevom. Pitanje je, koliko je to?

Našim mislima, osjećajima, raspoloženjima i stavovima upravljaju tjelesne kemikalije koje se ispuštaju nakon što mozak ima doživljaj prijetnje i opasnosti. Mehanizmi «borba ili bijeg» dolaze iz našeg primitivnog mozga, ne iz duše. Duša ima veliku sposobnost kontrole naših bioloških i emocionalnih reakcija na život, ali mnoge duše ne mogu utjecati na oštećeni mozak. Duše nose te ožiljke nakon što napuštaju tijelo koje je oštećeno na taj način.

Ja imam svoju teoriju o ludilu. Duša ulazi u fetus i počinje stapanje s ljudskim umom do trenutka rođenja djeteta. Ako to dijete odraste u odraslu osobu s organskim poremećajima u mozgu, psihozom ili teškim afektivnim poremećajima, rezultat će biti abnormalno ponašanje. Duša se nije uspjela potpuno asimilirati. Kada duša više ne kontrolira poremećeno ponašanje svojeg tijela, dvije osobe počinju se razdvajati u rascijepljenu ličnost. Postoje mnogi fizički, emocionalni i okolišni čimbenici koji utječu na to da neka osoba postane opasna za sebe i za druge. U takvom slučaju oštećeno je kombinirano Jastvo.

Jedan od znakova za uzburanu dušu je gube svoju sposobnost upravljanja devijantnim ljudskim bićima je niz utjelovljenja u kojima pokazuju nedostatak intimnosti i sklonost nasilju. To postaje domino efekt kada duša traži slično tijelo kako bi prevladalo probleme iz prošlog

života. Budući da imamo slobodnu volju, naši vodiči će nas poslušati. Duša nije oslobođena odgovornosti za poremećeni ljudski um kojim ne može upravljati zato što je ona dio tog uma. Problem za duše koje sporo uče je što su možda imale niz problema u prošlim životima prije no što su se utjelovile u tijelo koje je njihove zločine dovelo do nove razine zla.

Što se događa s tim problematičnim dušama kad se vrate u duhovni svijet? Počet ću *sa* citatom klijenta koji mi je dao vanjski pogled na mjesto na koje odlaze teško oštećene duše. Neki od mojih klijenata nazivaju to mjesto Gradom sjena:

To je mjesto na kojem se briše negativna energija. Budući da je to mjesto na kojem se nalaze tolike duše s negativnom energijom, nama izvana izgleda tamno. Ne možemo ući na to mjesto na kojem duše koje su se odavale užasnim stvarima prolaze tretman. Ne bismo to ni željeli. To je mjesto iscjeljenja, ali iz daljine izgleda poput tamnog mora - a ja ga gledam sa sjajne, pjeskovite plaže. Sva svjetlost oko tog područja sjajnija je, zato što pozitivna energija definira veće dobro jarkog svjetla.

Kada pažljivo pogledate tu tamu, vidite da ona nije posve mračna, nego se radi o mješavini dubokog zelenila. Znamo da tako izgledaju kombinirane sile iscjelitelja koji tamo rade. Znamo da duše koje odvođe na to područje nisu lišene krivnje. Na kraju, na neki način, one moraju ispraviti zla koja su učinile drugima. To moraju učiniti kako bi u potpunosti obnovile svoju pozitivnu energiju.

Klijenti upoznati s oštećenim dušama objašnjavaju mi da se ne brišu sva grozna sjećanja na zlodjela. Poznato je da se duša ne bi mogla smatrat, odgovornom kad ne bi zadržala neko sjećanje na život posvećen zlu. Ta spoznaja duše važna je za buduće odluke. Ipak, obnova u duhovnom svijetu milostiva je. Um duše neće nakon tretmana u potpunosti zadržati sve detalje o zlu nanesenom drugima u prijašnjim ima. Kada to ne bi bilo tako, krivnja iz tih života bila bi toliko snažna da b. duša mogla odbiti da se ponovno inkamira i ispravi ta zla. Te

duše ne bi imale dovoljno samopouzdanja da se izvade iz jame očaja. Koliko sam čuo, postoje duše čija su zlodjela u tijelima domaćina bila tako grozna da im više nije dopušteno da se vrate na Zemlju. Duše se osnažuju obnavljanjem, a očekuje se da će moći održati kontrolu nad budućim potencijalno zlobnim tijelima. Naravno, kad se nađemo u novom tijelu, amnezija koja blokira neke greške iz prošlih života pomaže nam da ne budemo zakočeni toliko da ne možemo napredovati.

Postoje razlike u procesu obnove između umjereno i teško oštećenih duša. Nakon što sam čuo više opisa raznih vrsta energetskih tretmana, došao sam do ovog zaključka: radikalni pristup energetskom čišćenju jest *remodeliranje* energije, dok je manje drastična metoda preoblikovanje. Ovo je pretjerano pojednostavljeno objašnjenje, zato što ja ne znam mnogo o tim ezoteričnim tehnikama. Umijećem rekonstrukcije energije bave se majstori koji se ne reinkarniraju, pa ne sjede u mojoj ordinaciji i ne odgovaraju na pitanja. Ja radim s vježbenicima. Dvadeseti slučaj dat će nam uvid u mehaniku preoblikovanja energije, dok će se dvadeset i prvi pozabaviti remodeliranjem.

Dvadeseti slučaj

Moj klijent iz ovog slučaja je praktičar kiropraktike i homeopatske medicine koji se specijalizirao za repolarizaciju energetskih obrazaca pacijenata izbačenih iz ravnoteže. Taj klijent tisućama je godina bio iscjelitelj na Zemlji, a u duhovnom svijetu zove se Selim.

Dr. N: Selim, pričali ste mi o svojoj naprednoj grupi za iscjeljivanje u duhovnom svijetu, i o tome kako se vas petero nalazite u specifičnoj energetskoj obuci. Htio bih znati više o vašem radu. Biste li mi za početak rekli kako se zove vaša napredna grupa i čime se bavite?

S: Mi se školujemo za regeneratore. Radimo na tome da preoblikujemo... reorganiziramo... izgubljenu energiju na mjestu zadržavanja.

Dr. N: Je li to mjesto namijenjeno dušama čija je energija narušena?

S: Da, onima u lošem stanju. Onima koje se neće odmah vratiti u svoje grupe. Ostat će na mjestu zadržavanja.

Dr. N: Utvrđujete li to na ulazu u duhovni svijet?

S: Ne. Još nisam dostigao taj status. Tu odluku donose njihovi vodiči, koji će pozvati majstore koji me obučavaju.

Dr. N: Onda mi recite, Selime, kada vi stupate na scenu nakon što teško oštećena duša prijeđe u duhovni svijet?

S: Zove me moj instruktor kada smatra da mogu pomoći u tom energetsom iscjeljivanju. Tada prelazim na mjesto za obnovu.

Dr. N: Molim vas, objasnite mi zašto se služite terminom «mjesto zadržavanja» i kakvo je to mjesto.

S: Oštećena duša zadržava se tamo sve dok njezina obnova ne bude gotova i dok opet ne ozdravi. Ta kugla izgleda poput... košnice... prekrivene ćelijama. Svaka duša ima svoje mjesto na kojem boravi tijekom iscjeljivanja.

Dr. N: To mi sličić opisima koje sam čuo o inkubaciji novih duša nakon stvaranja i prije dodjeljivanja grupama.

S: To je točno... to su mjesta na kojima se njeguje energija.

Dr. N: Dakle, jesu li sve te košnice na istom mjestu i koriste li se u istu svrhu - za obnovu i stvaranje?

S: Ne, nije tako. Ja radim na mjestu za oštećene duše. Novostvorene duše nisu oštećene. Ne mogu vam reći ništa o tim mjestima.

Dr. N: To je u redu, Selime, zahvalan sam vam što mogu saznati nešto o mjestima o kojima imate znanja i iskustva. Što mislite, zašto vam je dodijeljen taj posao?

S: (ponosno) Zbog moje duge povijesti i mnogih života u kojima sam radio s ranjenim ljudima. Kad sam upitao mogu li se specijalizirati za regeneratore, želja mi je ispunjena i dodijeljen sam razredu za obuku.

Dr. N: Dakle, kad se teško ranjena duša vrati na mjesto zadržavanja, jeste li vi duša koju može dozvati u pomoć?

S: (odmahuje glavom) Ne nužno. Mene zovu na mjesta za obnovu samo kada treba raditi s umjereno oštećenom energijom. Ja sam početnik. Postoji mnogo toga što ne znam.

Dr. N: Pa, ja veoma poštujem ono što znate, Selime. Prije no što vam postavim pitanje o vašoj razini rada, možete li mi objasniti zašto oštećenu dušu šalju na mjesto zadržavanja?

S: Prevladalo ih je posljednje tijelo. Mnogo je i duša koje su bile potisnute u više prethodnih života. To su one koje su upale u slijed života u kojima ne napreduju. Svako tijelo dodatno ih je zagadilo. S tim dušama radim više nego s onima čija je energija strašno oštećena, bilo u jednom životu, bilo u više njih.

Dr. N: Traže li duše čija je energija istrošena pomoć, ili su prisiljene doći na mjesto zadržavanja?

S: (odmah odgovara) Nitko nije prisiljen. Vape upomoć jer su postale posve neučinkovite i stalno iznova ponavljaju iste greške. Njihovi učitelji vide da se ne oporavljaju dovoljno između života. Žele obnovu.

Dr. N: Dolazi li isti vapaj upomoć i od teško oštećenih duša?

S: (stanka) Možda nešto manje. Moguće je da je život bio toliko destruktivan da je ošteti... identitet duše.

Dr. N: U to spadaju okrutni, nasilni činovi?

S: To bi bio jedan razlog, da.

Dr. N: Selime, molim vas opišite mi što je moguće detaljnije što se događa kad vas pozovu na mjesto zadržavanja kako biste radili s dušom s jako istrošenom ili izmijenjenom energijom.

S: Prije nego što se nađemo s pridošlicom, neki od Majstora obnove ocrtava nam meridijane energije koje ćemo obnavljati. Pregledavamo postojeća znanja o oštećenoj duši.

Dr. N: To zvuči poput kirurga koji se pripremaju za proceduru s rendgenskim zrakama prije operacije.

S: (oduševljeno) Da, tako dobivam predodžbu o tome što mogu očekivati u trodimenzionalnoj slici. Volim izazove koje predstavlja popravljavanje energije.

Dr. N: U redu, provedite me kroz proces.

S: S mogeg gledišta, postoje tri koraka. Počinjemo istražujući sve čestice oštećene energije. Zatim uklanjamo tamna područja

blokade i ono što ostaje - praznine - ispreplićemo s priljevom nove, pročišćene svjetlosne energije. Preklapa se i stapa s popravljenom energijom radi osnaživanja.

Dr. N: Pod pojmom «ispreplitanje» podrazumijevate preoblikovanje, a ne nešto radikalnije?

S: Da.

Dr. N: Jeste li osobno uključeni u sve faze te operacije?

S: Ne. obučen sam za prvi korak - procjenu - i donekle mogu pomoći u drugom koraku, kada modifikacije nisu tako složene.

Dr. N: Prije no što počnete s radom, što vidite kad je energija duše teško oštećena?

S: Oštećena energija izgleda poput kuhanog jajeta u kojem se bijela svjetlost očvrstnula i zgusnula. Moramo to omekšati i popuniti crne praznine.

Dr. N: Porazgovarajmo malo o toj pocrnjeloj energiji...

S: (prekida me) Trebao bih dodati da oštećena energija može stvoriti i... lezije. Ti rascjepi su praznine uzrokovane radikalnim fizičkim ili emocionalnim oštećenjem.

Dr. N: Kako oštećena energija djeluje na inkarniranu dušu?

S: (stanka) Tamo gdje je energija razbacana - tamo gdje nije ravnomjerno podijeljena - dogodilo se dugotrajno propadanje energije.

Dr. N: Pričali ste o preraspoređivanju i popravljanju stare energije novom, pročišćenom energijom radi iscjeljivanja. Kako se to radi?

S: Snažno nabijenim zrakama. To je osjetljiv posao, zato što morate zadržati vlastitu vibracijsku usklađenost... u nizovima usklađenim s onima koje stvara duša.

Dr. N: Oh, dakle to postaje osobno. Majstorova vlastita energija koristi se kao vodič?

S: Da. ali postoje i drugi izvori nove pročišćene energije kojima se ne služim i o kojima ne znam mnogo jer nemam iskustva.

Dr. N: Selime, rekli ste mi kako se izobličena energija omekšava i kako joj se omogućuje da poteče na pravo mjesto, ali zanima me uvođenje nove, pročišćene energije. Zar s tolikim izmjenama ne mijenjate i besmrtni identitet tih duša?

S: Ne, mi smo... mijenjali... kako bismo osnažili ono što je već tamo., kako bismo dušu približili njezinom izvornom obliku. Ne želimo da se to opet dogodi. Ne želimo da se vrate.

Dr. N: Postoji li neki način na koji možete testirati rezultate svojeg rada nakon što završite?

S: Da, oko obnovljene duše možemo stvoriti polje simulirane negativne energije - poput tekućine - da vidimo hoće li ona proći kroz naše popravke. Kao što sam rekao, ne želim da nam se vrate.

Dr. N: Još jedno pitanje, Selime. Kada završite, što se događa s obnovljenom dušom?

S: Zavisi. Sve ostaju s nama neko vrijeme... iscjeljuju se zvukom... vibracijskom glazbom... svjetlošću... bojom. A kada te duše budu puštene, puno pozornosti posvećuje se njihovim sljedećim inkarnacijama i izboru tijela, (uzdiše) Ako je duša bila u tijelu koje je u prošlom životu povrijedilo druge... pa... učvrstili smo te duše da se vrate i počnu iznova.

Moj sljedeći slučaj je primjer dubokog remodeliranja. Dvadeset i prvi slučaj govori o posebnoj klasi duša zvanj «hibridne duše». U osmom poglavlju, šezdeset i prvi slučaj također je predstavnik te vrste duša. Vjerujem da su hibridne duše osobito sklone samouništenju na Zemlji zato što su se inkarnirale na drugim planetima prije no što su nedavno došle ovamo. Postoje hibridne duše koje se vrlo teško prilagođuju našem planetu. Ako je tako, razlog je vjerojatno taj što su se vjerojatno ovdje prvi puta inkarnirale unutar posljednjih nekoliko tisuća godina. Ostale su se već prilagodile Zemlji ili su je zauvijek napustile. Manje od četvrtine svih mojih klijenata može se prisjetiti da su posjećivali neke druge svjetove između života. Ta ih aktivnost sama po sebi ne čini hibridima. Još manji postotak mojih slučajeva sjeća se da su se inkarnirali na drugim svjetovima prije no što su došli na Zemlju. To su hibridne duše.

Hibrid je obično starija duša koja je, iz mnogo razloga, odlučila odraditi svoje fizičke živote na našem planetu. Njihovi stari svjetovi možda više nisu pogodni za život, ili su možda živjeli na nekom blagom svijetu gdje je život previše lagan, pa su željeli teži izazov na svijetu poput Zemlje, koji još nije ostvario svoj potencijal. Bez obzira na razloge zbog kojih je duša napustila svijet, otkrio sam da u te bivše inkarnacije obično spadaju životni oblici čije su intelektualne sposobnosti bile malo više, jednake ili malo niže od ljudskog mozga. To je pitanje dizajna. Hibridne duše koje su se formalno inkarnirale na planetima s civilizacijama koje posjeduju mnogo razvijenije tehnologije od Zemlje, poput onih koji mogu putovati svemirom, pametnije su zato što su pripadale starijoj rasi. Pored toga, primijetio sam da moji klijenti koji su bili hibridne duše s iskustvom na nekom svijetu na kojem postoji telepatija imaju veće psihičke sposobnosti od prosjeka.

Ponekad će hibridni klijent pobrkati svoje ranije inkarnacije na drugim fizičkim svjetovima s boravkom na Zemlji, dok ne otkrijemo da je njihov prvi svijet samo podsjećao na neko mjesto na Zemlji. Vizije nekadašnjeg života na otočkoj državi Atlantidi dobar su primjer. Ne odbacujući mogućnost da je Atlantida zaista postojala na Zemlji prije više tisuća godina, vjerujem da su izvor mnogih zemaljskih mitova sjećanja duše na bivše živote na drugim svjetovima.

Mislim da je naziv «hibridna duša» odgovarajući termin za duše miješanih inkarnacijskih iskustava. Takve duše razvijale su se u tijelima domaćina koji se genetski razlikuju od ljudi. Vidio sam ljude koji su u ovom životu bili nadareni, a koji su svoj razvoj započeli na nekom drugom svijetu. Ipak, postoji i mračna strana tog iskustva, kao što će objasniti klijent s pete razine koji se obučava za majstora obnovitelja.

Dvadeset prvi slučaj

Dr. N: Budući da radite s teško oštećenim dušama, možete li mi dati malo više informacija o svojim dužnostima?

S: Ja sam u posebnom odjelu koji radi s dušama izgubljenim u močvarama zla.

Dr. N: (nakon što sam saznao da taj klijent radi samo s dušama sa Zemlje koje su se inkarnirale na drugim svjetovima prije no

što su došle na Zemlju) Postoje li u tom odjelu hibridne duše za koje sam čuo?

S: Da, na području za obnovu gdje se bavimo s onima koji su postali okrutne duše.

Dr. N: Kako strašan naziv za dušu!

S: Žao mi je ako vam to smeta, ali kako biste drukčije nazvali biće povezano s toliko teškim zločinima da ih se ne može spasiti u postojećem stanju?

Dr. N: Znam, ali važan uzrok toga je i ljudsko tijelo...

S: (prekida me) To ne smatramo izgovorom.

Dr. N: U redu, molim vas, nastavite s opisom svojeg posla.

S: Ja sam obnovitelj iz drugog stadija.

Dr. N: Što to znači?

S: Kada te duše izgube svoja tijela, dočeka ih njihov vodič i možda jedan blizak prijatelj. Taj prvi stadij ne traje dugo. Tada duše odgovorne za strašne zločine dovode ovamo k nama.

Dr. N: Zašto prvi stadij ne traje jednako dugo kao kod drugih duša?

S: Ne želimo da počnu zaboravljati učinak svojih zlodjela - bol i štetu koju su nanijeli na Zemlji. Drugi stadij dijeli ih od nezagađenih duša.

Dr. N: To zvuči kao da vodite koloniju gubavaca.

S: (naglo) Ta primjedba nije mi smiješna.

Dr. N: (nakon isprike) Ne želite reći da su sve duše koje se odaju zločinima hibridne duše, kako ih vi definirate?

S: Naravno da ne, to je samo moj odjel. No, morate shvatiti da su neka od pravih čudovišta sa Zemlje zapravo hibridi.

Dr. N: Mislio sam da je duhovni svijet mjesto rada s majstorima koji posjeduju vrhunsko znanje. Ako su te hibridne duše zagađene abnormalnošću u ljudskom obliku - duše koje se ne mogu prilagoditi emocionalnom ustrojstvu ljudskog tijela - zašto su

poslane ovamo? To mi pokazuje da duhovni svijet nije nepogrešiv.

S: Velika većina njih su u redu i mnogo su pridonijeli ljudskom društvu. Htjeli biste da svim dušama ukinemo mogućnost dolaska na Zemlju samo zato što se neke pokažu lošima?

Dr. N: Ne, naravno da ne. Pođimo dalje. Što radite s tim dušama?

S: Drugi, koji su na mnogo višim razinama od moje, ispituju njihovu zagađenu energiju i pitaju se koliko je svijet u kojem su stekli ranija iskustva utjecao na njihovo iskustvo u ljudskom tijelu. Žele znati je li to izolirani slučaj, ili su i druge duše s tog planeta imale problema na Zemlji. Ako je to točno, drugim dušama s tog svijeta možda neće biti dopušteno da opet dođu na Zemlju.

Dr. N: Molim vas, pričajte mi još o vašem odjelu.

S: Moje područje nije posvećeno dušama koje su počinile jedan težak zločin. Mi radimo s dušama kojima su okrutni stilovi života ušli u naviku. Te duše dobivaju izbor. Mi ćemo dati sve od sebe da očistimo njihovu energiju rehabilitacijom i ako mislimo da ih je moguće spasiti, dajemo im izbor da se vrate natrag na Zemlju u ulogama u kojima će primiti istu vrstu boli poput one koju su oni uzrokovali, ali umnoženu.

Dr. N: Bi li duša koju je moguće spasiti bila ona koja je u životu počinila strašne zločine, ali se zato jako pokajala?

S: Vjerojatno.

Dr. N: Mislio sam da karmička pravda nije okrenuta kažnjavanju?

S: Nije. Ponuda predstavlja priliku za stabilizaciju i iskupljenje. Obično je potrebno više od jednog života da bi duša pretrpjela jednaku količinu boli koju je nanijela mnogim ljudima. Zato sam rekao «umnoženu».

Dr. N: Ipak, pretpostavljam da većina duša izabire tu mogućnost?

S: Griješite. Većina se previše boji da će opet upasti u iste obrasce.

Osim toga, nemaju hrabrosti da budu žrtve u većem broju budućih života.

Dr. N: Ako se ne žele vratiti na Zemlju, što tada činite?

S: Te duše odlaze putem duša za koje mislimo da ih je nemoguće spasiti. Raspršit ćemo njihovu energiju.

Dr. N: Je li to neki oblik remodeliranja energije - ili nešto drugo?

S: Ah... da... mi to zovemo razlamanje energije - to znači riječ raspršivanje. Naravno, remodelira se. Mi razlamamo njihovu energiju na čestice.

Dr. N: Mislio sam da se energija ne može uništiti. Ne uništavate li vi identitet tih zagađenih duša?

S: Energija nije uništena, ona je promijenjena, preobraćena. Jednu česticu stare energije možemo pomiješati s devet čestica nove, svježije energije osigurane za našu upotrebu. Razrjeđivanje će onesposobiti onaj zagađeni dio, ali mali dio izvornog identiteta ostaje netaknut.

Dr. N: Dakle, negativna energija se miješa s velikim dozama dobre energije da bi učinila zagađenu dušu bezopasnom?

S: (smije se) Ne nužno dobre, nego svježije.

Dr. N: Zašto bi se neka duša opirala raspršivanju?

S: Čak i one duše koje prihvaćaju te postupke za svoje dobro oporavljaju se i opet mogu voditi produktivne živote na Zemlji i drugim mjestima... postoje i duše koje ne trpe bilo kakav gubitak identiteta.

Dr. N: Što se onda događa s dušama koje odbiju vašu pomoć?

S: Mnogi će jednostavno otići u čistilište, na mjesto samoće. Ne znam što se na kraju događa s njima.

Kao što sam već rekao, zagađenje duše ne dolazi samo od fizičkog tijela. Oštećenja energije opisana u posljednja dva slučaja pokazuju da su i same duše nečista bića koja mogu pridonijeti vlastitim problemima.

Prije nego što nastavim, htio bih reći nešto o karmičkim izborima što svi mi moramo imati na umu. Kad vidimo ljude koji su žrtve velikih životnih poteškoća, to *ne* znači nužno da su u nekom prošlom životu počinili nekakvo zlo ili da su pogriješili. Duša koja nema takvih prethodnih iskustava može odabrati proživjeti određeni aspekt emocionalne boli kako bi bolje shvatila suosjećanje i empatiju prema drugima. U tom slučaju odlučuje se za težak život.

Postoje i slučajevi u kojima je energija duše umjereno oštećena, i zahtijeva posebnu pozornost, ali ne toliko da su potrebni Majstori obnove. Slijedi citat iz izvještaja klijenta o nadarenoj duši - iscjelitelju koja radi u postaji za oporavak. O njoj razmišljam kao o ratnoj bolničarki koja upravlja terenskom bolnicom i moj se klijent slaže:

Oh, to je Numi - tako mi je drago. Nisam je vidio tri ili četiri života, ali njezine tehnike deprogramiranja i obnove energije vrhunske su. Na ovom je mjestu još pet duša s kojima ona radi, a koje ne poznajem. Numi mi prilazi i grli me. Ulazi u mene i spaja moju umornu energiju sa svojom. Osjećam infuziju njezinih stimulativnih vibracija, a obavlja i maleno preoblikovanje. Čini se kao da primam blagu potvrdu onoga što je stvorilo moju energiju. Ubrzo, spreman sam za polazak i Numi mi upućuje prekrasan osmijeh i oprašta se od mene do sljedećeg susreta.

Samotne duše

U prethodnom poglavlju objasnio sam kako neke problematične duše, koje su upravo prošle kroz fizičku smrt, napuštaju svoja tijela i na neko vrijeme se odvajaju. One nisu duhovi, ali ne prihvaćaju smrt i ne žele poći kući. Mali postotak duša s kojima sam se susreo u svojoj praksi, a koje ulaze u tu kategoriju, došle su u pat položaj same sa sobom. Njihov je glavni simptom izbjegavanje. Na kraju, empatični vodiči i njih će natjerati da se vrate u srce duhovnog svijeta. Ja ih zovem «duše tišine». Spomenuo sam i to da su odvajanje i mirna razdoblja provedena podalje od ostalih dio normalnih aktivnosti zdravih duša u duhovnom svijetu. Osim što razmišljaju o svojim ciljevima, duše se mogu poslužiti

tim razdobljima da posegnu i dotaknu ljude koje su ostavili za sobom na Zemlji.

Međutim, postoji još jedna kategorija šutljivih duša koje smatram samotnim dušama i razlikujem ih od odvojenih duša. Ovdje se čini kao da cjepidlačim, ali postoje velike razlike. Duše koje žele samoću zdrave su duše koje su prošle kroz proces oporavka, no još uvijek osjećaju snažne učinke zagađenja negativnom energijom. Evo takvog slučaja:

Nakon svakog života, odlazim u svoje utočište i razmišljam u tišini. Pregledavam ono što želim sačuvati i integrirati iz posljednjeg tijela, i ono što treba odbaciti. U ovom trenutku, čuvam hrabrost, a rješavam se svoje nesposobnosti održavanja osobnih veza. Za mene, ovo je mjesto razvrstavanja. Ono što odlučim sačuvati postaje dio mojeg karaktera. Ostalo odbacujem.

Samo se određeni tip duša bavi tom aktivnošću kroz dulja razdoblja. Često su to naprednije duše koje bolje razmišljaju u samoći. U taj tip duša spadaju prirodni vode koji su iscrpili svoju energiju braneći druge ljude. Jedna takva duša je Achem, duša posvećena pomaganju drugima, često i na vlastitu štetu.

Dvadeset drugi slučaj

Ovaj se klijent u posljednjem životu borio protiv osvajanja Maroka od strane francuske vojske i zarobljen je 1934. Budući da je bio pripadnik pokreta otpora, mojeg klijenta odveli su s planina Atlas u Saharu i mučili ga kako bi odao informaciju koju nije htio odati. Nakon što su ga kolcima prikovali za tlo, ostavili su ga da polako umre na užarenom suncu.

Dr. N: Achem, molim vas objasnite mi zašto vam je potrebno tako dugo razdoblje samoće nakon života u Maroku?

S: Ja sam duša - zaštitnik i moja energija još se nije oporavila od tog života.

Dr. N: Što je duša - zaštitnik?

S: Mi pokušavamo zaštititi one ljude čija unutarnja dobrota i snažna želja za poboljšanje života velikom broju ljudi na Zemlji moraju biti sačuvani.

Dr. N: Koga ste štitili u Maroku?

S: Vođu pokreta otpora protiv francuskih kolonizatora. Zahvaljujući mojim godinama žrtve, bio je učinkovitiji u pomaganju našem narodu u borbi za slobodu.

Dr. N: To zvuči zahtjevno. Surađujete li i inače u svojim životima s političkim i društvenim pokretima?

S: Da, i ratujemo. Mi smo ratnici koji se bore za dobro.

Dr. N: Koje su općenite osobine duša - zaštitnika?

S: Poznati smo po svojoj upornosti i smirenosti u kritičnim situacijama, dok pomažemo drugim, vrijednim dušama.

Dr. N: Ako izazivate one koji žele nauditi dušama koje želite zaštititi, tko odlučuje jesu li one vrijedne? Čini mi se da je to vrlo subjektivna stvar.

S: Istina, i zato provodimo mnogo vremena analizirajući unaprijed gdje nas mogu najbolje iskoristiti da pomognemo ljudima. Naše djelovanje može biti napadačko ili obranaško, ali ne bavimo se agresivnim aktivnostima bez načela.

Dr. N: U redu. razgovarajmo o vašoj energiji koju ste potrošili u tim pothvatima. Zašto vas iscjeliteljski tuš ili neki drugi centar za obnovu nisu vratili u normalu?

S: (smije se) Vi to zovete tuš, ja to zovem auto-praonica! To je valovita cijev koja vas natrlja pozitivnom energijom, poput četke u auto-praonici. Upravo sam kroz nju proveo nekoliko svojih mlad.h učenika iz prošlog života i oni se osjećaju sjajno.

Dr. N: Zašto ta auto-praonica nije pomogla vama?

S: (ozbiljnije) To nije bilo niti približno dovoljno, iako su negativnosti i nečistoće uglavnom nestale. Ne, okrutnost tog života i muke koje sam proživio utjecali su na srž mojeg bića.

Dr. N: Što činite?

S: Šaljem svoje učenike dalje i odlazim na utočište gdje se mogu u potpunosti povezati sa sobom.

Dr. N: Molim vas recite mi sve što možete o tom mjestu i o tome što radite tamo.

S: To je zatamnjena prostorija - neki je zovu sobom za drijemanje - gdje se odmaraju i drugi, ali ne vidimo jedni druge. Osjećam da nas je sada tamo dvadesetak. Osjećamo se tako iscrpljeno da neko vrijeme nemamo želje komunicirati ni s kim. Čuvari paze na nas.

Dr. N: Čuvari? Tko su oni?

S: Čuvari neutralnosti vješti su u nemiješanju. Njihov talent leži u tome da nas dvore bez ikakve intervencije u naše misli. Oni su pazikuće soba za drijemanje.

Napomena: Očito, Čuvari neutralnosti su podvrsta majstora obnove. Imaju i druga imena, ali neutralnost znači da indirektno pospješuju iscjeljivanje bez ikakve komunikacije. Moji klijenti kažu da su ta bića posvećena potpunom miru duša o kojima skrbe.

Dr. N: Kako izgledaju ti pasivni čuvari?

S: (napeto) Oni nisu pasivni. Mogu vam ih opisati kao monahe koji se kreću utočištem. Čuvari imaju plašteve i kapuljače preko lica, pa nam je njihov identitet skriven. Misli su im zatvorene, ali vrlo su pažljivi.

Dr. N: Dakle, oni jednostavno paze na vas dok se odmarate?

S: Ne, ne - još uvijek ne shvaćate. Veoma su vješti u brizi o nama. Oni se bave odgovarajućom regulacijom i priljevom energije koju smo pohranili u duhovnom svijetu prije no što se vratimo u fizički život.

Dr. N: Čuo sam mnogo o tom svojstvu duše koje joj omogućuje da se podijeli. Zašto se jednostavno ne vratite u svoje duhovno područje, ne uzmete ostatak svoje energije i ne stopite se s njom? Zašto vam tim Majstora obnove ne regenerira zagađenu energiju?

S: (duboko uzdiše) Pokušat ću vam to objasniti. Za nas, sve je to nepotrebno. Mi se želimo iscijeliti od *učinaka* nečistoća sporim, ravnomjernim povratkom svoje pročišćene, odmorne energije. Čuvari nam pomažu u dobivanju naše vlastite energije.

Dr. N: Kao da dobivate transfuziju krvi iz vlastite banke krvi?

S: Da, točno, sada počinjete shvaćati. Ne želimo je naglo. Ne treba nam niti veće iscjeljivanje. Polako primamo svoju vlastitu energiju tijekom duljeg razdoblja radi veće... elastičnosti. Želimo onu snagu koju smo imali prije teškog života - i više - nakon što smo prošli kroz fizičko iskustvo.

Dr. N: Što podrazumijevate pod pojmom «dulje razdoblje» u zemaljskim godinama, koliko vam je potrebno za oporavak u tom utočištu?

S: Oh, to je teško reći... 25 do 50 godina... uvijek želimo da potraje što dulje zato što se Čuvari služe svojim vibracijskim frekvencijama da... masiraju našu energiju - što je fantastično. Oni su vrlo povučene duše, koje ne žele da ih vidimo i razgovaramo s njima, ali znaju da smo im zahvalni na brizi. Znaju i to kad je vrijeme da se pridružimo svojim prijateljima i vratimo na posao, (smije se) Onda nas izbace.

Iz takvih slučajeva saznao sam da je jedan od najboljih načina popravka oštećene energije taj da je duša prima polako. Mnoge samotne duše vrlo su napredne i ne zahtijevaju obnovu u normalnim područjima oporavka. Te energične duše mogu biti previše samopouzdanе. Achem je priznao da je u Maroko ponio samo oko 50 posto svoje energije i da se trebao više «nabrijati» prije no što je krenuo u taj život.

Sljedeći odjeljak govori o planetarnim iscjeliteljima koji djeluju u fizičkim okruženjima. Budući da se te duše uglavnom još inkarniraju, moji klijenti ne smatraju ih majstorima. U njih spadaju i duše-preobrazitelji, opisane u sljedećem slučaju. Naš susret s mnogim specijalnostima započinje tijekom planetarnog rada. Ovdje duše u razvoju primaju temeljnu obuku.

Energetsko iscjeljivanje na Zemlji

Iscjelitelji ljudskog tijela

Kad sam saznao za duše specijalizirane za obnovu oštećene energije u duhovnom svijetu, zapitao sam se kako bi te duše mogle primijeniti svoje nesvjesno duhovno znanje dok djeluju u fizičkom obliku. Neke stavljaju veliki naglasak na taj aspekt razvoja svoje vještine kako bi pomagale ljudskim bićima. Moj sljedeći slučaj opisuje ženu koja radi s mnogim oblicima energije, uključujući i reiki. Međutim, do naše hipnotičke seanse, nije imala mnogo pojma o izvoru svoje duhovne moći iscjeljivanja. Njezino duhovno ime je Puruian i tijekom vremena koje smo proveli zajedno, objasnila mi je kako su i zašto energetske prilagodbe važne za utjelovljene duše, kao i za one bestjelesne.

Dvadeset treći slučaj

Dr. N: Puruian, htio bih znati koristite li se u svojim zemaljskim zadacima svojom duhovnom obukom u obnovi duša?

S: (klijentica izražava iznenađenje dok se ta informacija počinje otkrivati u njezinom umu nakon mojeg pitanja) Pa... da... do sada nisam shvaćala koliko... no, oni među nama koji žele nastaviti s tim djelovanjem na Zemlji nazivaju se preobrazitelji.

Dr. N: U čemu je razlika? Kako biste definirali preobrazitelje?

S: (smije se u prepoznavanju) Kao preobrazitelji, na Zemlji obavljamo popravke - mi smo ekipa za čišćenje - preobražavamo tijela ozdravljujući ljude. Na Zemlji postoje ljudi koji sadrže sive točke energije zbog kojih se zaglave. Prepoznajete ih po tome što u životu stalno iznova prave iste greške. Moj posao je da se inkarniram, pronađem ih i pokušam ukloniti te blokade kako bi donosili bolje odluke i stekli samopouzdanje i osjećaj vlastite vrijednosti. Mi ih preobražavamo u produktivnije ljude.

Dr. N: Puruian, htio bih razjasniti razlike u duhovnoj obuci, ako uopće postoje, između iscjeljivanja duša u duhovnom svijetu i preobražavanja energije u fizičkom svijetu?

S: (duga stanka) Neki dijelovi naše obuke isti su, ali... preobrazitelje

između života šalju na druge svjetove da bi učili - to su oni koji vole raditi s fizičkim oblicima.

Dr. N: Opišite posljednju obuku koju ste imali kao preobrazitelj prije povratka na Zemlju.

S: (iznenađena mojim pitanjem, sneno odgovara) Oh... dva svjetlosna bića došla su iz druge dimenzije da bi radila s nas šestero. (Puruianina neovisna grupa za učenje) Pokazali su nam kako da... zadržimo svoju vibracijsku energiju u čvrstoj, fokusiranoj zruci - kako da je ne raspršujemo. Naučila sam usredotočiti svoju energiju kako bih bila učinkovitija.

Dr. N: Jesu li to bila bića s fizičkog svijeta?

S: (mekanim glasom) Više poput plinovite kugle u kojoj njihova inteligencija živi u... mjehurima... ali bili su tako dobri. Naučili smo... oh... naučili smo...

Dr. N: (nježno) Siguran sam u to... Vratimo se na praktičnu upotrebu onoga što ste naučili sada kad ste svjesniji izvora svoje vještine. Recite mi kako primjenjujete to duhovno znanje u svojem energetskom djelovanju kao duša - preobrazitelj na Zemlji?

S: (izraz čuđenja) To je... sada ovdje... u mojem umu... vidim zašto djeluje... (zastaje)... usredotočena zraka...

Dr. N: (propitujem) Usredotočena zraka...?

S: (ozbiljno) Služimo se njome poput lasera - kao što zubar buši truli zub - da bismo pronašli i očistili sivu energiju. To je brži način. Teže mi je upotrijebiti spori postupak koji je dugotrajniji i još učinkovitiji.

Dr. N: U redu. Puruain, sjetite se, objašnjavali ste mi kako se služite kombinacijom svoje duhovne i zemaljske obuke kako biste iscjeljivali energiju. Sada imate sjećanje na oba aspekta. Pričajte mi o sporoj metodi.

S: (duboko uzdiše) Sklapam oči i ulazim u nekakav polutrans kada sklapam ruke u blizini glave mojeg pacijenta. Sada vidim da mi ono što sam naučila u duhovnom svijetu pomaže više od onoga što sam naučila na tečajevima ovdje dolje. No, to valjda nije ni važno.

Dr. N: Moć za pomaganje drugima primamo iz mnogih izvora. Molim vas. nastavite pričati o iscjeljivanju svojih pacijenata na Zemlji sporom metodom.

S: Pa. radim s geometrijskim oblicima, poput energetskih spirala. Stvaram ih u svojem umu i oblikujem u skladu sa specifičnom problematičnom točkom. Zatim polažem te energetske strukture oko sivih polja. To oblaže područja koja treba popraviti mojim sporim, iscjeliteljskim vibracijama, kao da stavljate topli ručnik na mišić koji vas boli. (stanka) Vidite, te su duše oštećene pri dolasku i ta... slabost... samo se pogoršava kako se tijelo razvija na Zemlji.

Dr. N: (iznenađeno) Čekajte malo. Kako to mislite, «oštećene pri dolasku»? Mislio sam da se vaše djelovanje na Zemlji uglavnom bavi energijom zagađenom životnim poteškoćama?

S: To je samo dio problema. Kada duša uđe u ljudsko tijelo na Zemlji, dolazi u gustu tvar. Tijela domaćina sadrže primitivnu životinjsku energiju koja je gusta. Duša ima čistu, finu energiju koja se ne može tako lako spojiti s nekim ljudskim domaćinima. Potrebno je iskustvo da se duša navikne na sve to, i mlađe duše mogu biti oštećene. Rano skrenu s puta i... iskrive se.

Dr. N: A vi usmjeravate različite energetske strukture u razne ljude koji su vaši pacijenti.

S: Aha, to je posao preobrazitelja. Njihove linije oštećene energije toliko... migolje... da se moraju prerasporediti da bi se uklonila otrovna energija. Te zbrkane duše toliko su neuravnotežene da veliki dio našeg posla mora biti usmjeren na sve stanice tijela u kojima negativna energija zaustavlja slobodan protok pozitivne energije. Kad se to obavi na odgovarajući način, duša je bolje spojena s ljudskim mozgom.

Dr. N: To zaista zvuči vrlo korisno.

S: To je zahvalan posao, iako trebam naučiti još mnogo toga. (smije se) Mi sebe zovemo psihičkim spuzvama za rafiniranu energiju.

Ne iznenađuje činjenica da se klijentica iz dvadeset i petog slučaja služi reikijem u svojem radu na Zemlji. Reiki je drevna vještina iscjeljivanja rukama. Nakon procjene i rada na oštećenoj energiji, praktičari te vještine zatvaraju rupe u ljudskom energetskom polju usklađujući tijelo i stvarajući simetriju. Postoje teorije da oštećena fizička i mentalna energija u ljudskom tijelu uzrokuje rupe u našoj auri kroz koju može ući demonska negativna sila. To je još jedan od mitova utemeljenih na strahu kojima posvećujemo nepotrebnu pozornost. Specijalisti za iscjeljivanje rekli su mi da se to ne događa zato što ne postoji vanjska sila zla koja pokušava obuzeti vaše tijelo. Međutim, blokade koje negativna energija stvara u našem energetskom polju dovode do smanjenja mogućnosti funkcioniranja.

Uznemiruju me znanstveni članci koji napadaju energetski rad rukama, poput terapijskog dodira, zato što sam vidio kako ta vrsta iscjeljivanja može djelovati na bolesne. To često čine neke medicinske sestre u bolnicama iz iskrene želje da njeguju i iscijele svoje bolesnike. Naša tijela sastavljena su od energetskog polja čestica koje izgledaju čvrsto, ali su zapravo fluidne i djeluju kao provodnik vibracija. Jedna od mojih duša preobrazitelja rekla mi je ovo o svojim metodama terapijskog dodira:

Tajna iscjeljivanja je potiskivanje mojeg svjesnog «ja» kako bih izbjegla ometanje slobodnog tijeka energije između nas. Moj je cilj spojiti se s energetskim tijekom pacijenta kako bih potaknula ono najbolje u tom tijelu. To se postiže ljubavlju i tehnikom.

Ako se primatelj opire i koči slobodni tijek *čija*, ili životne sile, vlastitom mentalnom negativnošću, može posve blokirati detekciju svojeg energetskog polja od strane iscjelitelja. Na početku novog tisućljeća mnogi ljudi sve su svjesniji iscjeliteljskih svojstava meditacije i vođenih fantazija koje im pomažu da grade energiju u sebi. Postoje mnogi načini da se dođe do središta naše unutarnje mudrosti spajanjem s višim izvorom energije. Masaža, joga, akupunktura i biomagnetsko iscjeljivanje neke su od postojećih tehnika kojima možemo uravnotežiti svoj *či*.

Na energiju tijela i duše negativno utječu vibracijske rezonancije koje nisu u skladu jedna s drugom. Svaka osoba ima svoj vlastiti prirodni

ritam. Da bi ljudi bili produktivni, tijelo i duša moraju voditi skladan suživot. Ako holistički pristupimo tjelesnom zdravlju, naše kreativno ja bolje će funkcionirati s ljudskim mozgom. Usklađenost s našim vanjskim i unutarnjim ja pomaže nam da se energičnije uključimo u fizičke, duhovne i okolišne aktivnosti.

Iscjelitelji okoliša

Prije mojeg istraživanja duhovnog svijeta nisam imao pojma o posebnim darovima iscjelitelja okoliša na našem planetu. Saznao sam da sama Zemlja ima svoju vlastitu vibraciju i da postoje ljudi koji se mogu uskladiti s tom ekološkom energijom. Jedan od slučajeva koji su mi otvorili oči bila je žena koja radi za Šumarsku službu na Pacifičkom sjeverozapadu. U pismu u kojem je molila za seansu, objasnila je:

Tijekom posljednjih nekoliko godina osjećam peckanje i titranje u rukama kad god se nađem okružena vegetacijom. Nije bolno, ali osjećam potrebu da nešto izbacim tijekom rada u šumi. U posljednje vrijeme sanjam kako mi iz ruku izlazi munja i kako je želim spremiti u bocu kako bih je sačuvala. Čini se da ti snovi ispunjavaju neku potrebu u meni. Nakon što se probudim, sretna sam. Jesam li poludjela?

Privlače me ljudi koji misle da lude zbog neobjašnjivih fenomena u svojem životu. Osobno znam kakav je to osjećaj. Mnogi od mojih starih, tradicionalnih kolega misle da su mi se pobrkali lončići. Zato mi je bilo drago da uzmem tu ženu kao klijenticu nakon što se složila da pođe liječniku i potvrdi da ne postoji nešto što bi joj stvaralo neurološke probleme s rukama. Dijalog iz tog slučaja prikazat ću od trenutka u kojem raspravljamo o njezinom sudjelovanju u naprednoj neovisnoj grupi za učenje u duhovnom svijetu.

Dvadeset četvrto poglavlje

Dr. N: Zašto ste se vas petero našli u toj grupi za učenje?

S: Zato što radimo s energijom na isti način. Kad smo zajedno, podiže nam se svijest - rastu nam sposobnosti.

Dr. N: Molim vas. objasnite mi to.

S: Pa, trenutno smo u takvoj situaciji da ne možemo dugo održavati energetske tijekom odgovarajuće kvalitete i postići željeni učinak.

Dr. N: Dakle, zajedno postizete ono što želite?

S: Da, do određene mjere. Zato uživamo raditi zajedno, kako bismo zajedno izbacivali energiju i skupljali koncentrirane rezerve. Ako radimo sami, naša energija nije toliko moćna ni toliko profinjena - leti na sve strane.

Dr. N: Je li to razlog zbog kojih sanjate te snove i imate te osjećaje u rukama?

S: (razmišlja) Da, vidim da je to poruka upućena meni. Moram promijeniti svoj život i više se orijentirati na energetske rad.

Dr. N: Mislite, pohraniti energiju i služiti se njome za iscjeljivanje ljudi?

S: (brzo odgovara na moju pogrešnu pretpostavku) Ne, moja grupa za učenje drukčije radi s energijom. Mi smo iscjelitelji biljaka, drveća i zemlje. Zato biramo živote čuvara okoliša.

Dr. N: Jeste li svoj trenutni poziv izabrali iz nekog razloga povezanog s vašim vještinama?

S: Da.

Dr. N: A što je s drugim članovima vaše grupe za učenje iz duhovnog svijeta?

S: (s velikim osmijehom) Dvoje njih rade sa mnom u šumarskoj službi.

Dr. N: Rekao bih da vi i vaši prijatelji, kao iscjelitelji planete, imate pune ruke posla, s obzirom na uništenje okoliša koje se odvija diljem Zemlje.

S: (tužno) To je strašno i jako smo potrebni ovdje.

Dr. N: Recite mi jeste li se vi i drugi članovi vaše grupe bavili korištenjem energije u okolišu u mnogo prošlih života na Zemlji?

S: Oh, da... već dugo to radimo.

Dr. N: Dajte mi primjer.

S: U mojem posljednjem životu bila sam Indijanka iz plemena Algonquian imenom Drvo koje pjeva. Moj posao bio je da se pobrinem da nas naša zemlja nastavi opskrbljivati hranom. Stajala sam satima u šumi raširenih ruku. Pleme je mislilo da razgovaram s drvećem i zemljom, ali zapravo sam izmjenjivala energiju sa zemljom. To je produživanje uma i tijela, uz malu pomoć naših vodiča.

Dr. N: A danas?

S: (stanka) Kada stvorite i podržavate ljepotu i život na Zemlji, dajete moć i drugima koji žive ovdje. Svojim rukama dajete sredstva koja motiviraju druge ljepotom onoga što vide oko sebe. Osim toga, drugi dobivaju životnu energiju od okoliša.

Ponekad godinama kasnije dobivam pisma klijenata koji mi žele reći da su napokon ostvarili ciljeve u životu. Osoba s talentom za iscjeljivanje okoliša piše mi pismo u kojem me obavještava da je postala dizajner parkova, otvorila rasadnik ili se priključila skupini koja se bori za očuvanje starih sekvoja. Uživam u tom aspektu mog posla koji se odnosi na profesionalnu orijentaciju, a koji započinje pitanjem «Zašto sam ovdje?» Kad sam se počeo baviti tajnama duhovnog svijeta, mislio sam da će ljude najviše zanimati njihovi duhovni vodiči i srodne duše. Umjesto toga, otkrio sam da ih najviše zanima svrha njihovog života.

Prije nego što napustim temu okoliša na Zemlji i načina na koji se ljudi mogu uskladiti s energetskim vibracijama ove planete, trebao bih reći nešto o svetim mjestima. Veći broj istraživača govorio je o činjenici da na ovom svijetu postoje mjesta koja zrače intenzivnim pulsom magnetske energije. U posljednjem poglavlju pričao sam o slojevima vibracijske energije čija je gustoća oko Zemlje različita. Neka sveta mjesta na Zemlji dobro su poznata javnosti, poput kamenja u Sedoni, Arizona, Machu Picchua u Peruu i Ayers Rocka u Australiji, da spomenem samo neka. Ljudi koji stoje na tim mjestima imaju osjećaj povišene svijesti i fizičkog blagostanja.

Planetarna magnetska polja utječu na našu fizičku i duhovnu svijest. I tu pronalazim zanimljivu sličnost s opisima duhovnog svijeta. Moji

klijenti kažu da je dom njihove grupe duša «prostor unutar prostora», čije nevidljive granice imaju specifičnu vibracijsku koncentraciju energije koju generira ta specifična grupa. Možda određena ljudska staništa na Zemlji, koja drevni narodi smatraju svetima, sadrže vrtloge koncentrirane energije koje uzrokuju takozvane prirodne «otvorene linije». Za mjesta na kojima se te magnetske linije spajaju kažu da pojačavaju nesvjesno razmišljanje i da nam olakšavaju otvaranje mentalnih prolaza u duhovna carstva. Znanje o lokacijama vrtloga vrlo je korisno planetarnim iscjeliteljima. U osmom poglavlju u odjeljku o dušama - istraživačima drugih svjetova opet ću pričati o planetarnim obrascima vibracijskih mreža koje utječu na inteligentan život na drugim mjestima osim Zemlje.

Razdvajanje i spajanje duša

Sposobnost duša da dijele svoju energetska bit utječe na mnoge aspekte njihova života. Možda bi precizniji naziv od razdvajanja duše bilo širenje duše. Kao što sam opisao u dijelu o duhovima, sve duše koje dolaze na Zemlju ostavljaju dio svoje energije za sobom u duhovnom svijetu, čak i one koji žive paralelne živote u više tijela. Postotak energije koju duša ostavlja za sobom može se razlikovati, ali svaka čestica svjetla točna je kopija svakog dijela Jastva i replicira cijeli identitet. Taj fenomen sličan je načinu na koji se svjetlost dijeli i duplicira u hologramu. No, kod holograma postoje neke razlike. Ako samo mali postotak energije duše ostaje u duhovnom svijetu, ta je čestica Jastva pasivnija, jer je manje koncentrirana. Međutim, budući da je ta energija u čistom, nezagađenom stanju, ipak je moćna.

Kad sam otkrio našu rezervu energije u duhovnom svijetu, shvatio sam mnogo toga. Genijalnost tog sustava dvojnosti duša utječe na mnoge duhovne aspekte našeg života. Primjerice, ako je netko koga ste voljeli umro trideset godina prije vas i u međuvremenu se reinkarnirao, ipak ćete ga vidjeti pri povratku u duhovni svijet.

Sposobnost duše da se ujedini sama sa sobom prirodan je proces regeneracije energije nakon fizičke smrti. Jedan klijent empatično mi je rekao: «Kad bismo unijeli 100 posto svoje energije u jedno tijelo tijekom inkarnacije, uništili bismo sklop mozga.» Puni naboj energije duše u jednom ljudskom tijelu posve bi podčinilo mozak duši. To se

može dogoditi čak i s manje moćnim, nerazvijenim dušama. Pretpostavljam da su taj čimbenik zauzimanja tijela domaćina u ranim stadijima ljudske evolucije procijenili oni duhovni majstori koji su izabrali Zemlju za planetarnu školu.

Nadalje, posjedovanje cjelokupnog potencijala energije duše u jednom tijelu poništio bi cijeli proces rasta duše na Zemlji, zato što joj nošenje s mozgom ne bi predstavljalo nikakav izazov. Cjelina jača kroz osnaživanje raznih dijelova ukupne energije duše u raznim inkarnacijama. Potpuna svjesnost pri 100 posto energije imala bi još jedan negativan učinak. Kad ne bismo podijelili svoju energiju, imali bismo višu razinu zadržavanja duhovnog sjećanja u svakom ljudskom tijelu. Amnezija nas prisiljava da uđemo u područje testiranja zemaljskog laboratorija bez odgovora na zadatke koje ovdje moramo obaviti. Amnezija nas lišava i tereta prethodnih neuspjeha, tako da se samopouzdanje možemo služiti novim pristupom.

Duh iz petnaestog slučaja pokazao je da je moguće da duše pogrešno proračunaju postotak koncentracije energije koju unose u život. Jedan klijent nazvao je to «našim svjetlosnim kvocijentom». Iz nekog razloga, otkrio sam da se moji klijenti s četvrte i pete razine ograničavaju više od manje razvijenih duša. To je pokazala i ratnička duša iz dvadeset i drugog slučaja. Visoko razvijena duša obično neće donijeti više od 25 posto svojeg ukupnog kapaciteta na Zemlju, dok će prosječna, manje samopouzdana duša donijeti od 50 posto do 70 posto. Energija razvijenije duše je rafinirana, elastična i snažna u manjim količinama. Zato mlađa duša mora unijeti više energije u rane inkarnacije. Moć duši ne daje količina energije, nego kvaliteta vibracijske moći koja predstavlja iskustvo i mudrost duše.

Kako nam ta informacija pomaže da shvatimo kombiniranu snagu ljudske energije i energije duše? Svaka duša posjeduje specifičan obrazac energetske polja koji odražava besmrtni nacrt njenog karaktera, bez obzira na broj podijeljenih dijelova. Kad se taj duhovni ego kombinira s više strukturiranom osobnošću fizičkog mozga, stvara se polje više gustoće. Suptilni detalji te simbioze toliko su složeni da sam samo zagrebao površinu. Ta dva energetska nacrti reagiraju jedan na drugo na neograničen broj načina i postaju jedno prema vanjskom svijetu. Zato su naše fizičko blagostanje, osjeti i emocije toliko povezani

s duhovnim umom. Misao je usko povezana s načinom oblikovanja tih energetskih obrazaca, kao i načinom na koji se oni stapaju. U našim tijelima oni se međusobno hrane i potiču.

Kako bih opisao podjelu duše, često se služim analogijom holograma Hoiogramske slike identični su duplikati. Ta analogija pomaže, ali ne prenosi cijelu priču. Spomenuo sam jednu varijablu povezanu s podjelom duše, onu koja se odnosi na snagu koncentracije energije u svakom pojedinom dijelu. Taj element u vezi je s iskustvom duše. Druga varijabla je gustoća materijalne energije u svakom ljudskom tijelu i emocionalni sastav koji pokreće to tijelo. Ako ista duša uđe istovremeno u dva tijela i donese po 40 posto svoje energije u svako tijelo, energija će se različito manifestirati.

Zamislite da isti prizor fotografirate ujutro, u podne i navečer. Promjene u lomu svjetlosti stvorile bi različiti efekt na filmu. Energija duša započinje specifičnim obrascem, ali kad se nađu na Zemlji, te obrasce mijenjaju lokalni uvjeti. Kada gledamo naš budući život u duhovnom svijetu, dobivamo savjet o energetskim zahtjevima tijela koje ćemo zauzeti. Sami odlučujemo o tome koliko energije trebamo uzeti. Mnoge duše žele iza sebe ostaviti što je moguće više, jer vole svoj dom i aktivnosti koje se tamo odvijaju.

Emocionalna i fizička trauma crpi nam rezerve energije. Dijelove pozitivne energije možemo izgubiti tako što je nekim ljudima dajemo svojevrijedno, ili tako što je neki ljudi crpe iz nas svojom negativnošću. Potrebna nam je energija da podignemo i održavamo obrambene mehanizme kojima se štitimo. Jedan klijent jednom mi je rekao: «Kada podijelim svoju svjetlost s onima koje smatram dostojnima da je prime, napunim se brže zato što sam je svojevrijedno dao.»

Jedan od najboljih načina obnove energije je san. I ovdje možemo podijeliti energiju koju smo ponijeli sa sobom i lutati uokolo, dok za sobom ostavljamo mali postotak kako bismo mogli obavijestiti glavni dio da se brzo vrati ukoliko je potrebno. Kao što sam već rekao, ta je sposobnost osobito korisna kad je tijelo bolesno, u nesvijesti ili u komi. Budući da vrijeme nije ograničavajući čimbenik za oslobođenu dušu, sati, dani ili tjedni provedeni izvan tijela djeluju iscjeljujuće. Htio bih dodati da duše u trenutku krize mogu napojiti i duhovi puni ljubavi. Te priljeve energije doživljavamo kao duboka otkrivenja. Nekoliko sati

odmora od ljudskog tijela može učiniti čuda za dušu, sve dok je dio koji je ostao u tijelu na automatskom pilotu i ne upliće se u složenu analizu snova. To može dovesti do toga da se budimo iscrpljeni.

Budući da je vođenje paralelnih života druga opcija za podijeljenu dušu, što su motivacija i rezultati takve odluke? Mnogi ljudi smatraju da se često događa da duša vodi paralelne živote. Otkrio sam da to uopće nije točno. Duše koje se odluče podijeliti na dva ili više tijela u istom vremenskom razdoblju na Zemlji žele ubrzati svoje učenje. Duša tako može ostaviti do 10 posto svoje energije za sobom, a ostatak podijeliti u dva ili tri tijela. Budući da imamo slobodnu volju, naši vodiči dopustit će te eksperimente, ali ne savjetuju nam da to činimo. Općenito govoreći, budući da se energija jako troši, većina duša koja pokušava živjeti paralelne živote učinit će to samo jednom ili dvaput, a tada će odustati. Duše ne žele voditi paralelne živote, osim ako nisu neobično ambiciozne. Isto tako, duše ne dijele svoju energiju da bi se inkarnirale kao blizanci. Dijeljenje energije u istoj obitelji s istom genetikom, roditeljskim utjecajem, okruženjem, nacijom itd., bilo bi kontraproduktivno. Takav nedostatak raznolikosti bio bi preslaba motivacija za vođenje paralelnih života.

Ljudi se pitaju o porijeklu duša u tijelima identičnih blizanaca. Jednom su mi klijentice bile dvije sestre u kasnim dvadesetima, rođene s razlikom od jedne minute. Duše tih žena intimno su povezane u istoj duhovnoj grupi, međutim, one nisu nužno primarne srodne duše. Obje su upoznale svoje muške srodne duše u koje su duboko zaljubljene i s kojima žive. Te su dvije duše tisućama godina živjele kao bliski prijatelji, brat i sestra, roditelj i dijete jedna drugoj, ali ne i kao partneri. Nikada prije nisu bile blizanci, a razlog zbog kojeg su to učinile dvojak je. U odnosu u prošlom životu imale su nerazriješene probleme povezane s povjerenjem, ali rekle su da je glavni razlog taj što je «kad smo zajedno, naše kombinirano energetsko polje dvostruko jače, što nas čini učinkovitijima u dodirivanju drugih umova.»

Ljudi me pitaju može li duša koja nije donijela dovoljno energije u svoje tijelo u stanju fetusa kasnije u životu prizvati više energije? Otkrio sam da se određeni postotak energije koju je duša unaprijed izabrala za neki život ne može promijeniti. Stalno dodavanje «svježe» energije iz duhovnog svijeta tijekom života vjerojatno bi narušilo osjetljivu ravnotežu koja se u početku stvorila između duše i novog ljudskog mozga.

Osim toga, čini se malo vjerojatnim da bi inkarnirano biće moglo dobiti eteričnu tvar od svojeg neutjelovljenog jastva. Međutim, uz pomoć svojih vodiča, neki ljudi imaju sposobnost komunikacije - ili privremenog pritoka - svoje energetske rezerve tijekom krize.

Proces ujedinjenja duše s ostatkom svoje energije najočitiji mi je kad svoje klijente vraćam u iskustvo smrti u prošlom životu. Ako nema komplikacija iz prošlog života, većina duša ponovno stječe ravnotežu svoje energije u jednoj od tri glavne duhovne postaje: kod vratnica, tijekom orijentacije ili nakon povratka u svoju grupu duša. Napredna duša obično zastaje tek na posljednjoj postaji svojeg putovanja kući.

Tri postaje

Primanje svoje energije na vratnicama nije toliko čest slučaj. Razlog tome vjerojatno je činjenica da početak oporavka započinje iscjeliteljskim tušem u blizini vratnica. No, povremeno čujem i za takve slučajeve, kao što je slučaj s dušom iz sljedećeg citata, kojoj je pokojni suprug donio maleni preostali dio njezine energije do prve postaje. Ona je ovako opisala tu situaciju:

Moj dragi s lakoćom je nosio ono malo energije što sam sačuvala. Donio mi ju je i, dok smo se grlili, rukama je nježno raširio po meni poput ogrtača. Znao je koliko sam stara i umorna bila i zatražio je da me dočeka. Kad je kontakt ostvaren, ostatak moje energije ulazi u mene poput magneta. Imam osjećaj da me jako proširila. Prvo primjećujem da mu mnogo bolje mogu čitati misli i bolje osjećam ono što me okružuje.

Kada naši vodiči zakluče kako bi nam bilo korisno dobiti više svoje energije na drugoj postaji, tijekom orijentacije, ta odluka ima različite implikacije. U osnovi, odluka se temelji na vjerovanju da će naš razgovor nakon teškog života na taj način biti uspješniji. Osim toga, iz nekog razloga možda se nakon orijentacije nećemo vratiti izravno u svoju grupu duša. Evo primjera ujedinjenja duše na toj postaji:

Nalazim se u običnoj prostoriji koja izgleda futuristički, s glatkim, mliječno bijelim zidovima. Tu su stol i dvije stolice - ovaj namještaj nema rubova. Moj vodič, Everand, brine zbog mojih slabih reakcija. Sprema se izvesti ono što zovemo «stapanje fizičkog oblika». Ona drži ostatak moje energije u prelijepoj, prozirnoj posudi koja zrači. Everand stupa naprijed i stavlja mi je u ruke. Osjećam kako mi energija raste poput električnog naboja. Zatim mi se približava, stimulirajući moju prirodnu vibracijsku frekvenciju kako bih lakše prihvatio ono što sam ostavio za sobom. Dok se moje središte puni mojom esencijom, vanjska ljuska otiska mojeg fizičkog tijela topi se. Djelujem poput psa koji tresе kapi vode s krzna nakon što se smočio. Neželjene zemaljske čestice oslobađaju se - otapaju - i moja energija opet počinje svjetlucati, umjesto da izgleda kao mutna svjetlost.

Većina duša obično se ujedinjuje s ostatkom svoje energije nakon povratka u svoju grupu duša. Jedan klijent opisao je to ovako: «Lakše mi je da se ujedinem sa sobom nakon što se vratim u domaću bazu i svojim prijateljima. Ovdje mogu upiti svoju svježju energiju svojim vlastitim tempom. Kad sam spreman, sam odlazim po nju.»

Dvadeset peti slučaj

Ovaj izvadak uzet je iz rasprave koju sam imao s dušom zvanom Apalon. Ona je opisivala svoje ponovno ujedinjenje po povratku kući na raskošniji način od duše iz gore prikazanog citata. Apalon je duša druge razine koja se upravo vratila u duhovni svijet nakon teškog života koji je provela u Irskoj kao siromašna žena koja je umrla 1910. Iako je bila fizički snažna i samopouzdana, Apalon je bila udana za dominantnog supruga - alkoholičara i posve je sama odgojila petero djece. Patila je od nedostatka osobne slobode i mogućnosti samoizražavanja. Zabavu dobrodošlice koja je dočekala Apalon smatram odrazom dobro obavljenog posla nakon ovog teškog života.

Dr. N: Recite mi, Apalon, nakon što ste završili s početnim pozdravima s članovima svoje duhovne grupe, hoćete li se ubrzo ujediniti sa svojim rezervama energije?

S: (cereći se) Moj vodič Canaris uživa kad od ujedinjenja napravi ceremoniju.

Dr. N: S energijom koju ste ostavili za sobom?

S: Da. Canaris odlazi u ostavu u našoj prostoriji u kojoj je moja energija pohranjena u staklenoj urni, gdje me čeka. On pazi na nju.

Dr. N: Pretpostavljam da vaša rezerva energije nije bila pretjerano aktivna otkad ste otišli. Koliki ste postotak ostavili za sobom?

S: Samo 15 posto - trebala sam mnogo za svoj život u Irskoj. Taj dio komunicirao je s mojom grupom i mogla sam se kretati uokolo po našem području, ali nisam sudjelovala u rekreativnim aktivnostima.

Dr. N: Razumijem, ali je li tih oslabljenih 15 posto posve vjeran predstavnik vaše duše?

S: (žestoko) Apsolutno - to je manja verzija mene.

Dr. N: I je li tih 15 posto vas bilo u stanju nastaviti s grupnim lekcijama i pozdravljati ljude dok je preostalih 85 posto bilo na Zemlji?

S: Mmm... do neke mjere... jest. Stalno sam stjecala znanje u oba okruženja (na Zemlji i u duhovnom svijetu).

Dr. N: (nehajno) Nešto me zanima. Ako vam je tih 15 posto još dostupno, zašto ih ne uzmete sami? Što će vam Canaris?

S: (uvrijeđeno) To bi pokvarilo njegovu ceremoniju. Canaris je čuvar mojeg plamena, da se tako izrazim, dok mene nema. Osim toga, to što vi predlažete narušilo bi njegovo pravo da mi pomogne u spajanju mojih energija. On želi napraviti ceremoniju od toga.

Dr. N: Žao mi je ako sam bio drzak, Apalon. Molim vas, dajte mi vizualni prikaz te ceremonije.

S: (radosno) Canaris odlazi do ostave i, ponosnog izraza brižnog oca, iznosi urnu. dok se svi moji prijatelji okupljaju oko mene i kliču mi zbog dobro obavljenog posla u Irskoj.

Dr. N: Je li na toj zabavi prisutna i duša koja vam je bila suprug u životu u Irskoj?

S: Da. da. On je u prvom redu i najglasnije mi kliče. On nije ista osoba sad kad je izašao iz svojeg irskog tijela.

Dr. N: Dobro, što Canaris sada čini?

S: (smije se) Vadi moju urnu od zelenkastog stakla iz ostave. Ona sjaji, ali on je trlja rukama kako bi sjajila još jače. Uživa u našim izrazima zadovoljstva. Zatim se približava i na mene baca oblak svjetlosne energije poput počasnog ogrtača. Svojim moćnim vibracijama pomaže mi u stapanju.

Dr. N: Kakav je osjećaj spojiti se s ostatkom svoje energije u tom trenutku?

S: (tiho) Spajanje sa sobom je poput dvije loptice žive koje se spajaju na staklenom tanjuru. Prirodno se stapaju i istog trena postaju homogeni. Osjećam snažan val moći i uzlet identiteta. Toplina spajanja stvara mi osjećaj spokoja i mira. Osjećam... pa... svoju besmrtnost.

Dr. N: (retorički, kako bih izazvao reakciju) Nije li šteta što ne uzimamo 100 posto svoje energije na Zemlju?

S: (reagira odmah) Šalite li se? Niti jedan ljudski um ne bi mogao ostati svoj pod takvim okolnostima, ali meni je trebalo mnogo za život u Irskoj.

Dr. N: Koliki postotak imate u svojem sadašnjem tijelu?

S: Oh... oko 60 posto, i to je mnogo.

Dr. N: Pričali su mi o fizičkim planetima na koje odlaze duše, na koje mogu nositi cijelu svoju energiju i zadržati potpuno sjećanje.

S: Naravno, i mnogi od tih životnih oblika dopuštaju i mentalnu telepatiju. Fizički svjetovi poput Zemlje - s tijelima kakva imamo tamo - samo su stadij mentalnog razvoja. U ovom trenutku, naš evolucijski razvoj stvara uvjete kroz koje se moramo probijati sami. Ograničenja su sada dobra za nas.

Dr. N: Apalon, objasnite mi kako znate koliko energije biste trebali ponijeti na Zemlju prije svakog života?

S: Canaris i moje vijeće utvrđuju moju razinu energije za svako tijelo, ovisno o fizičkim i mentalnim karakteristikama tog tijela. Neka tijela zahrijevaju više duhovne energije od drugih, a oni znaju o kakvim se uvjetima radi prije no što uđemo u taj život.

Dr. N: Pa, rekli ste mi da je ta Irkinja bila fizički snažna. Pretpostavljam da je imala i snažnu volju kad ste preživjeli netaknuti. Ipak, ponijeli ste mnogo svoje energije u Irsku.

S: Da, ona je bila snažnija nego ja danas, ali trebala je moju duhovnu pomoć, a ja sam trebala njenu snagu da bih imala što je moguće veći utjecaj i da bih preživjela očuvavši identitet u tom životu punom odricanja. Nismo uvijek bile u skladu.

Dr. N: Kada niste usklađeni s tijelom, potrebno vam je više osobne duševne energije?

S: O, da. A ako je vaše okruženje teško, i to treba uzeti u obzir. Osjećam se usklađeno sa svojim sadašnjim tijelom, iako katkad poželim da imam izdržljivost irskog tijela. Postoje mnoge varijable. To je izazov. Zato je zabavno.

Napomena: Apalon je danas inkarnirana kao neovisna poslovna žena koja putuje diljem svijeta za međunarodnu tvrtku za financijsko savjetovanje. Imala je brojne bračne ponude, ali sve ih je odbila.

Poneki klijent povremeno mi ispriča kako je nakon posljednjeg života čekao dulje no što je uobičajeno da bi se ujediniio sa svojom energijom. Takav slučaj prikazan je sljedećim citatom:

Katkad želim čekati do sastanka sa svojim vijećem zato što ne želim da svježa energija ublaži sjećanja i osjećaje iz života koji sam upravo proživio. Da sam u sebe unio rezervnu energiju, taj prošli život bio bi mi manje stvaran. Želim da mi misli budu usredotočene na odgovaranje na pitanja o mojem radu u tom tijelu, s jasnim, lucidnim sjećanjem na svaki događaj. Želim sačuvati sve osjećaje povezane s tim događajima kako bih bolje opisao zašto sam djelovao na određeni način. Moji prijatelji ne vole to raditi, ali kasnije se uvijek mogu napuniti i odmoriti.

SUSTAVI GRUPA DUŠA

Rađanje duša

Mislim da je istraživanje života duše prikladno započeti stvaranjem tog života. Vrlo mali broj mojih klijenata ima toliku sposobnost prisjećanja da se mogu sjetiti svojih početaka kao čestica energije. Neke detalje o ranom životu duše saznao sam od početnika. Te mlade duše imaju kraću povijest života u duhovnom svijetu i izvan njega, pa su im sjećanja još uvijek svježija. Međutim, u najboljem slučaju, moji klijenti s prve razine imaju samo prolazna sjećanja o nastanku Jastva. Sljedeći citati dvije početničke duše to ocrtavaju:

Moja duša stvorena je iz velike, nepravilne mase oblaka. Iz tog intenzivnog, pulsirajućeg plavkastog, žutog i bijelog svjetla izbačen sam kao sitna čestica energije. Pulsiranje je izbacilo pravi pljusak energije duša. Neke su se vratile i oblak ih je ponovno upio, ali ja sam nastavio dalje. Struja me nosila zajedno s drugima nalik meni. Sljedeće čega se sjećam je da sam se našao u sjajnom, zatvorenom području, dok se o meni brinu bića puna ljubavi.

Sjećam se da sam bio u nekakvim jaslicama, gdje smo živjeli poput neizležjenih jaja u košnici. Kad sam postao svjesniji, saznao sam da se nalazim u svijetu jaslica zvanom Uras. Ne znam kako sam dospio tamo. Bio sam poput jajeta u embrijskoj tekućini koje čeka oplodnju i osjetio sam da postoje mnoge druge stanice mladih svjetala koja se bude poput mene. Bila je tu skupina majki, prelijepih i punih ljubavi, koje su... probile naše membrane i otvorile nas. Oko nas vidio sam uskovitlane struje snažnih, njegujućih svjetala i čuo sam glazbu. Moja svijest počela je znatiželjom. Ubrzo su me odveli s Urasa i pridružio sam se drugoj djeci u drukčijem okruženju.

Najdetaljniji izvještaji o jaslicama duša dolaze mi samo povremeno od vrlo malog broja vrlo naprednih klijenata. To su specijalisti zvani majke iz inkubatora. Sljedeći slučaj prikazuje predstavnicu iz ove grane aktivnosti, iznimnu dušu s pete razine zvanu Seena.

Dvadeset šesti slučaj

Ova osoba specijalist je za djecu u duhovnom svijetu i izvan njega. Trenutno radi u hospiciju s teško bolesnom djecom. U prošlom životu bila je Poljakinja koja je, iako nije bila Židovka, 1939. dobrovoljno ušla u njemački radni logor. Učinila je to pod izgovorom da želi posluživati časnike i raditi u kuhinji, ali to je bila krinka. Željela je biti u blizini židovske djece koja su došla u logor i pomoći im na sve moguće načine. Kao stanovnica obližnjeg gradića, tijekom prve godine mogla je bilo kada napustiti logor. Zatim je bilo prekasno i vojnici joj više nisu dopuštali da ode. Na kraju je umrla u logoru. Ova napredna duša mogla je preživjeti i dulje da je donijela više od 30 posto svoje energije koja bi je održavala tijekom ovog teškog zadatka. Duše s pete razine toliko su samouvjerene.

Dr. N: Seena. koje vam je bilo najznačajnije iskustvo između života?

S: (bez oklijevanja) Odlazim na mjesto... na kojem se duše liježu. Ja sam majka iz inkubatora, neka vrsta babice.

Dr. N: Želite li mi reći da radite u jaslicama duša?

S: (vedro) Da. mi pomažemo novima da izađu. Pospješujemo rano sazrijevanje... svojom toplinom, brigom i nježnošću. Dočekujemo ih.

Dr. N: Molim vas, opišite mi okolinu.

S: Plinovita je... košnica stanica iznad koje se nalaze uskovitlane struje energije. Tu je intenzivno svjetlo.

Dr. N: Kad kažete «košnica», pitam se želite li reći da su jaslice građene poput košnice, ili što?

S: Ovaj, da... iako su jaslice golemo naselje, čini se neograničeno vanjskim dimenzijama. Nove duše imaju svoje vlastite stanice u inkubatoru, gdje odsjedaju dok ne porastu dovoljno da ih se može premjestiti iz tog naselja.

Dr. N: Kada prvi puta vidite nove duše. kao majka iz inkubatora?

S: Mi smo u odjelu za rađanje, koji je dio jaslica, na jednom kraju naselja. Novopridošle duše prenose se kao malene skupine bijele energije u zlatnoj vreći. Kreću se u veličanstvenoj, uređenoj koloni prema nama.

Dr. N: Odakle?

S: Na našoj strani naselja ispod lučnog svoda cijeli je zid ispunjen otopljenom energijom visokog intenziteta i... vitalnosti. Imam osjećaj kao da joj energiju daje zapanjujuća životna sila, a ne neki izvor svjetlosti. Masa pulsira i ljulja se u prekrasnoj, tekućoj kretnji. Njezina boja je poput unutarnje strane kapka kad kroz sklopljene oči gledate prema suncu.

Dr. N: I vidite kako se iz te mase pojavljuju duše?

S: Ta masa buja. ali nikada na posve istom mjestu. Nabujali dio raste i širi se, postaje bezoblična izbočina. Trenutak razdvajanja je čudesan. Rođena je nova duša. Posve je živa. posjeduje vlastitu energiju i karakter.

Napomena: Još jedan od mojih klijenata s pete razine izjavio je ovo o inkubaciji: «Vidim masu oblikovanu poput jajeta s energijom koja teče van, a zatim natrag unutra.» Kad se proširi, stvaraju se energetski

fragmenti nove duše. Kad se izbočina skupi, mislim da sa sobom uvlači one duše koje se nisu uspješno izlegle. Iz nekog razloga, ti fragmenti nisu se uspjeli pokrenuti do sljedećeg koraka individualnosti.«

Dr. N: Što vidite iza mase, Seena?

S: (duga stanka) Vidim taj veličanstveni narančasto-žuti sjaj. Iza njega je ljubičasta tama, ali ne hladna tama... to je vječnost.

Dr. N: Možete li mi reći nešto više o koloni u kojoj se nove duše kreću prema vama iz mase?

S: Kada izađe iz vatrene narančasto-žute mase, kolona je spora, jer svaka nova duša izlazi iz energetske mase. Skupljaju se na raznim točkama, gdje se nalaze majčinske duše poput mene.

Dr. N: Koliko majki vidite?

S: Vidim ih pet u blizini... sve se one, poput mene, još obučavaju.

Dr. N: Kakve su odgovornosti majke iz inkubatora?

S: Lebdimo oko mladih duša kako bismo ih... osušili nakon što otvorimo njihove zlatne vreće. Napreduju polako zato što nam to dopušta da zagrlimo njihove sitne energije na bezvremeni, nježan način.

Dr. N: Što za vas znači to «osušili»?

S: Sušimo... mokru energiju nove duše, da se tako izrazim. Ne mogu to objasniti kroz ljudski jezik. To je svojevrsno grljenje nove, bijele energije.

Dr. N: Dakle, sada uglavnom vidite bijelu energiju?

S: Da, i dok nam se približavaju - izbliza - vidim oko njih plavi i ljubičasti sjaj.

Dr. N: Što mislite, zašto je to tako?

S: (stanka, a zatim tiho nastavlja) Oh... sada vidim... to je pupčana... energetska vrpca stvaranja kojom su sve duše povezane.

Dr. N: Prema onome što ste rekli, to mi izgleda poput duge biserne ogrlice. Duše su biseri poredani u liniju. Je li to točno?

S: Da. poput niza bisera na srebrnoj pokretnoj traci.

Dr. N: U redu, sada mi recite, kada zagrlite novu dušu - osušite je - daje li joj to život?

S: (brzo reagira) Oh, ne. Kroz nas - ne od nas - dolazi životna sila sveznajuće ljubavi i znanja. Ono što potičemo svojim vibracijama tijekom sušenja nove energije je... esencija početka - nada u buduća postignuća. Majke to zovu... «zagrljaj ljubavi». U to spada ubacivanje misli o tome što su one i što mogu postati. Kada zagrlimo novu dušu zagrljajem ljubavi, njihovo biće ispunjeno je našim razumijevanjem i suosjećanjem.

Dr. N: Krenimo korak dalje s tim vibracijskim grljenjem. Ima li svaka nova duša u toj točki individualni karakter? Dodajete li nešto ili oduzimate od postojećeg identiteta?

S: Ne, to već postoji kad stignu k nama, iako nove duše još ne znaju tko su. Mi ih negujemo. Mi objavljujemo novorođenima da je vrijeme da počnu. Pokrećući... njezinu energiju, mi duši donosimo svijest o vlastitom postojanju. To je vrijeme buđenja.

Dr. N: Seena, molim vas, pomozite mi. Primalje u bolničkim odjelima za porođaj i u jaslicama nemaju pojma kakva će osoba biti neka beba. Djelujete li i vi na taj način - ne poznajete besmrtnu narav tih novih duša?

S: (smije se) Mi radimo kao njegovateljice u jaslicama, ali to nije ljudski odjel za porođaj. U trenutku kad zagrlimo nove duše znamo nešto o njihovom identitetu. Njihovi individualni obrasci postaju nam vidljiviji kad ujedinito svoju energiju s njima i okrijepimo ih. To nam omogućava da svojim vibracijama lakše aktiviramo - pokrenemo - njihovu svijest. Sve je to dio njihovog početka.

Dr. N: Kao vježbenik, kako ste stekli to znanje o pravilnom korištenju vibracija na novim dušama?

S: To je nešto što nove majke moraju naučiti. Ako se ne odradi pravilno, novorođene duše nastavljaju dalje ne osjećajući se posve spremnima. U tom slučaju, kasnije se mora uključiti neki od majstora jasllica.

Dr. N: Možete li mi ovo malo bolje pojasniti, Seena? Tijekom vašeg zagrljaja ljubavi, kada prvi puta zagrlite te duše, prepoznajete li vi i druge majke organizirani proces selekcije u pozadini dodjele identiteta novoj duši? Primjerice, je li moguće da nakon deset duša hrabrije vrste slijedi deset opreznijih duša?

S: To je tako mehanički! Svaka duša jedinstvena je u svojem zbroju karakteristika koje stvara savršenstvo koje vam nikako ne mogu opisati. Mogu vam samo reći da nikada ne postoje dvije iste duše, nikada!

Napomena: Od nekih drugih klijenata čuo sam da je jedan od glavnih razloga, zbog kojih se duše međusobno razlikuju, činjenica da se, nakon što Izvor «izbaci» fragmente energije stvarajući dušu, ono što je preostalo od izvorne mase mijenja u jednoj minimalnoj mjeri, tako da nije posve isto kao prije. Na taj način, Izvor je poput božanske majke koja nikada ne stvara istovjetnu djecu.

Dr. N: (forsiram, jer želim da me klijentica ispravi) Mislite li da je izbor posve nasumičan? Ne postoji nikakav slijed osobina koje su na neki način slične? Sigurni ste da je to točno?

S: (frustrirano) Kako bih mogla to znati, osim ako sam Stvoritelj? Postoje duše koje su međusobno slične i one koje nemaju nikakve sličnosti, i to u istoj generaciji. Kombinacije se miješaju. Kao majka, ja mogu «štignuti» svaku važniju osobinu koju osjećam i zato vam mogu reći da nema dvije duše s istom kombinacijom karaktera.

Dr. N: Pa... (klijentica upada i nastavlja)

S: Imam osjećaj da s druge strane lučnog svoda postoji jedna moćna Prisutnost koja upravlja stvarima. Ako postoji ključ za energetske obrasce - mi to ne moramo znati...

Napomena: To su trenuci koje čekam u svojim seansama, kada pokušavam odškrinuti vrata do krajnjeg Izvora. Vrata se uvijek samo odškrinu.

Dr. N: Molim vas. recite mi što osjećate o toj Prisutnosti, o

energetskoj masi koja vam dovodi te nove duše. Vi i druge majke zacijelo ste razmišljali o izvoru duša, iako ga ne možete vidjeti?

S: (šaptom) Osjećam da je Stvoritelj... u blizini... ali možda ne obavlja posao... stvaranja...

Dr. N: (nježno) Mislite, energetska masa možda nije primarni Stvoritelj?

S: (nelagodno) Mislim da postoje i drugi koji pomažu - ne znam.

Dr. N: (iskušavam novi pristup) Nije li točno, Seena, da su te nove duše nesavršene? Da su stvorene savršene, ne bi ni bilo razloga da ih stvara savršeni Stvoritelj?

S: (sumnjičavo) Ovdje sve djeluje kao da je savršeno.

Dr. N: (privremeno skrećem na drugu temu) Radite li samo s dušama koje dolaze na Zemlju?

S: Da, ali one mogu poći u svim mogućim smjerovima. Samo mali dio dolazi na Zemlju. Postoje mnogi fizički svjetovi nalik Zemlji. Zovemo ih svjetovi zadovoljstva i svjetovi patnje.

Dr. N: I na temelju svojeg iskustva s inkarnacijama znate kad je duša zrela za Zemlju?

S: Da, znam. Znam da duše koje dolaze na svjetove poput Zemlje moraju biti snažne i otporne zbog boli koju moraju trpjeti zajedno s radošću.

Dr. N: I ja tako gledam na to. A kad se te duše zagade ljudskim tijelom - osobito one mlade - to je zato što su nesavršene. Je li to točno?

S: Da, valjda jest.

Dr. N: (nastavljam) To mi kazuje da se moraju truditi da steknu više stvari nego što su u početku imale da bi postigle potpuno prosvjetljenje. Biste li prihvatili tu premisu?

S: (duga stanka, a zatim uzdiše) Mislim da savršenstvo postoji... u novostvorenima. Zrelost počinje kad se razbije nevinost novih duša, ne zato što imaju neku temeljnu manu. Prevladavanje prepreka čini ih snažnijima, ali stečeno nesavršenstvo neće se posve

izbrisati sve dok sve duše ne budu opet združene - dok inkarniranje ne prestane.

Dr. N: Neće li to biti teško, s obzirom na činjenicu da se cijelo vrijeme stvaraju nove duše koje zauzimaju mjesto onima koje se bliže kraju inkarniranja na Zemlji?

S: I to će završiti kad se svi ljudi... sve rase. nacionalnosti ujedine. Zato nas šalju da radimo na mjestu poput Zemlje.

Dr. N: Kada završi obuka, hoće li umrijeti i svemir u kojem mi živimo?

S: Možda će umrijeti i prije toga. Nije važno, postoje i drugi. Vječnost nikada ne prestaje. To je proces koji ima smisla zato što nam omogućava da... uživamo u iskustvu i izražavamo se... i da učimo.

Prije no što nastavim s pričom o napretku duše, trebao bih pobrojati sve razlike koje sam do sada otkrio, a koje se javljaju između duša nakon stvaranja.

1. Postoje fragmenti energije koji se vraćaju u masu energije koja ih je stvorila prije nego što stignu do jaslica. Ne znam razlog zbog kojeg su zaustavljeni. Drugi, koji stignu do jaslica, ne uspiju naučiti «kako biti» na pojedinačnoj osnovi tijekom rane faze sazrijevanja. Kasnije ih se povezuje s kolektivnim funkcijama i oni, prema onome što sam saznao, nikad ne napuste duhovni svijet.

2. Postoje fragmenti energije koji posjeduju esenciju individualne duše, a koji nisu skloni, niti posjeduju odgovarajuću mentalnu strukturu, za inkarniranje u fizičkom obliku na bilo kojem svijetu. Njih se često može naći na mentalnim svjetovima, i čini se da se s lakoćom kreću između dimenzija.

3. Postoje fragmenti energije koji posjeduju esenciju individualne duše koji se inkarniraju samo na fizičkim svjetovima. Te duše mogu između života dobivati obuku u duhovnom svijetu s mentalnim sferama. Oni nisu međudimenzionalni putnici.

4. Postoje fragmenti energije koji su duše sa sposobnošću i sklonošću inkarniranja i djelovanja kao pojedinci u svakakvim

fizičkim i mentalnim okruženjima. To im ne daje nužno veću ili manju razinu prosvjetljenosti od drugih vrsta duša. Međutim, širok raspon njihovog praktičnog iskustva omogućava im specijalizaciju za mnoge stvari i preuzimanje raznih vrsta odgovornosti.

Veliki plan za novorođenu dušu započinje polako. Kad ih se otpusti iz jaslica, te duše ne ulaze u inkarnacije, niti se odmah dijele na grupe duša. Evo jednog opisa tog prijelaznog razdoblja iz još uvijek svježeg sjećanja mlade duše s prve razine koja je do sada prošla samo nekoliko inkarnacija:

Prije no što sam dodijeljen svojoj grupi duša i prije no što sam počeo dolaziti na Zemlju, sjećam se da sam imao priliku iskusiti polu-fizički svijet u svjetlosnom obliku. Bio je to više mentalni nego fizički svijet, jer moja okolina nije bila posve čvrsta i nije bilo biološkog života. Vidio sam i druge mlade duše pokraj sebe. S lakoćom smo se kretali uokolo kao sjajni mjehuri koji su podsjećali na ljudski oblik. Nismo ništa radili - samo smo živjeli - i stjecali osjećaj o tome kako bi bilo živjeti u čvrstom tijelu. Iako je okruženje bilo više astralno nego vremensko, učili smo komunicirati jedni s drugima kao bića koja žive u zajednici. Nismo imali odgovornosti. Svugdje je vladala utopijska atmosfera goleme ljubavi, sigurnosti i zaštite. Od tada sam naučio da ništa nije statično i da će to - početak vremena - biti najlakše razdoblje našeg postojanja. Ubrzo ćemo živjeti na svijetu na kojem nećemo biti zaštićeni, na mjestima na kojima ćemo imati sjećanja na bol i samoću - i zadovoljstvo - a iz tih ćemo sjećanja i iskustava učiti.

Duhovna okruženja

Moji klijenti u transu opisuju mnoge prizore iz duhovnog svijeta pomoću simbola sa Zemlje. Oni možda stvaraju strukturalne slike iz svojih vlastitih planetarnih iskustava ili im vodiči stvaraju te prizore kako bi im Pomogli da se osjećaju ugodnije u poznatom okruženju. Nakon što bih na svojim predavanjima opisivao taj aspekt nesvjesnog sjećanja, neki ljudi rekli su mi da on smanjuje vjerodostojnost cijele priče, unatoč

dosljednosti takvih opažanja. Kako bi u duhovnom svijetu mogle postojati učionice, knjižnice i hramovi?

Na ta pitanja odgovaram objašnjenjem da je opservacijsko sjećanje metaforičko kao i trenutna perspektiva. Originalni prizori iz svih naših života nikada ne napuštaju naša duševna sjećanja. Ukoliko u duhovnom svijetu vidimo hram, ne znači da vidimo građevinu od kamenih blokova, nego sliku značenja koju hram ima za našu dušu. Na Zemlji, sjećanja iz proteklih događaja našeg duhovnog života rekonstrukcije su okolnosti i događaja utemeljenih na tumačenjima i svjesnom znanju. Sva sjećanja o kojima pričaju klijenti temelje se na opažanjima uma duše koji obrađuje informacije kroz ljudski um. Bez obzira na vizualne strukture duhovnog okruženja, uvijek promatram njihovu funkciju za klijente.

Kad nove duše napuste svoje zaštitne čahure, one ulaze u život zajednice. Dok započinju sa svojim inkarnacijama, opisi mjesta i građevina koje vide između života slični su opisima starijih duša koje silaze na Zemlju. Ponekad ti opisi nisu toliko zemaljski. Slušao sam priče o građevinama od stakla nalik katedralama, velikim kristalnim dvoranama, geometrijskim građevinama s mnogim uglovima i s glatkim, kupolastim prostorijama bez linija. Neki moji klijenti pričali su i o okruženjima bez građevina, na kojima se nalaze samo polja s cvijećem i prizori prirode, šuma i jezera. Ljudi u hipnozi izražavaju osjećaj strahopoštovanja dok plutaju prema svojim odredištima u duhovnom svijetu. Mnogi su tako svladani emocijama da ne mogu dobro opisati ono što vide.

Čujem mnoge priče koje govore samo o kretanju duša koje putuju s mjesta na mjesto. Slijedi priča klijenta s četvrte razine, koji se služi geometrijskim oblicima, kako bi opisao svojstva raznih okruženja koja vidi:

Mnogo putujem kroz duhovni svijet. Geometrijski oblici koje vidim predstavljaju mi određene funkcije. Svaka građevina ima svoj vlastiti energetski sustav. Piramide služe za osamljivanje, meditaciju i iscjeljivanje. Pravokutni oblici služe za pregledavanje prošlih života i učenje. Kugle se koriste za istraživanje budućih života, a cilindrični portali služe za putovanje

u druge svjetove kako bi se stekla perspektiva. Ponekad prolazim kroz velike jezgre aktivnosti duša - poput zračne luke - gdje ljudi telepatski komuniciraju. Te su jezgre nalik velikim kotačima s prizmama i sa žbicama koje se šire od vas. Prometna su, ali dobro organizirana (smije se). Ne smijete prebrzo dojuriti ili ćete promašiti onu specifičnu liniju koju tražite u tom golemom kotaču. Ti centri su matične luke u kojima duše - domaćini usmjeravaju promet i odgovaraju na pitanja putnika. Sve se kreće blagim, ugodnim pokretima nalik plutanju, a tu su prekrasni, harmonični tonovi na koje se duše mogu vibracijski spojiti i koji će ih zadržati na putu prema njihovim odredištima.

U indijskim Upanishadama postoji tekst o tome kako svoje osjete nosimo u sjećanju nakon smrti. Vjerujem da je taj stari filozofski tekst točan u pretpostavci da su osjećaji, emocije i ljudski ego put prema beskrajnom iskustvu, što nam daje fizičku svijest o besmrtnom Jastvu. Te stavove jedan je moj klijent izrazio na uvjerljiv način:

U duhovnom svijetu možemo stvoriti sve što želimo da nas podsjeća na mjesta i stvari u kojima smo uživali na Zemlji. Naše fizičke simulacije skoro su savršene - za mnoge i jesu. No, bez tijela... pa... za mene, one su samo imitacija. Volim naranče. Ovdje mogu stvoriti naranču, pa čak i skoro reproducirati njezin snažan, sladak okus. Ipak, to nije isto kao kada zagrizete naranču na Zemlji. To je jedan od razloga zbog kojih volim svoje fizičke inkarnacije.

Unatoč komentarima ovog klijenta, neki klijenti pričali su mi da duhovni svijet smatraju pravom stvarnošću, a Zemlju iluzijom stvorenom zato da bismo na njoj učili. To ne mora biti u proturječju. Ljudi na Zemlji imaju izoštrene okusne pupoljke. Naranče i ljudska bića stoga su u međusobnom skladu tijekom postojanja. Postoje stupnjevi stvarnosti. Činjenica da je naš svemir mjesto za obuku, ne čini ga nestvarnim, samo netrajnim. Ono što je možda samo privremena iluzija u spektru ljudskih okruženja ne umanjuje činjenicu da naranča na Zemlji koju jede čovjek na Zemlji zaista ima bolji okus od naranče stvorene u

duhovnom svijetu, koju jede duša. Isto tako, stvarnost međudimenzionalnog duhovnog svijeta u kojem ne postoje apsolutna ograničenja omogućava duši širinu iskustava koja daleko nadilazi fizičko poimanje.

Kad mi moji klijenti opisuju svoje duhovne centre, oni za njih predstavljaju veličanstveni prizor. Naravno, u igru ulaze svi kulturalni stereotipi pomiješani s aspektima metaforičkog simbolizma kojeg se prisjeća ljudski um, ali ti dramatični prikazi u duhovnom životu neke osobe nisu manje stvarni. Kad se duša vrati na Zemlju okružena velom zaborava, mora se prilagoditi novom mozgu bez svjesnog sjećanja. Nova beba nema prethodnih iskustava. Neposredno nakon smrti vrijedi upravo suprotno. Za duhovnog hipnoterapeuta u regresiji postoje dvije sile na djelu. S jedne strane, djeluje um duše s velikom zalihom sjećanja na prošli život i duhovni život. S druge strane, imamo i svjesna sjećanja trenutnog tijela koja su uključena u opisivanje prizora dok je klijent u hipnozi. Svjesni um nije nesvjestan tijekom hipnoze. Da jest, klijent ne bi mogao razumljivo razgovarati s hipnotizerom.

Sjećanje

Prije no što nastavim s analizom onoga što klijenti u hipnozi vide u duhovnom svijetu, želim dati više informacija o razlikama između sjećanja i DNK. Postoje ljudi koji vjeruju da se sva sjećanja nose u DNK. Tako objašnjavaju reinkarnaciju sa stajališta koja smatraju znanstvenima. Naravno, svatko ima pravo da ne vjeruje u reinkarnaciju iz brojnih osobnih razloga, vjerskih ili nekih drugih. No, izjava da su sva sjećanja na prošle živote u osnovi genetska i da smo ih dobili u DNK stanicama od davnih predaka argument je koji je, po meni, pogrešan na više načina.

Nesvjesna sjećanja na traume iz prošlog života mogu prenijeti teško oštećeni fizički otisak tog odavno pokojnog tijela u naše novo tijelo, ali to nije rezultat naše DNK. Ti su molekularni kodovi posve novi i dobili smo ih sa svojim sadašnjim materijalnim tijelom. Stavovi i vjerovanja uma duše utječu na biološki um. Postoje istraživači koji vjeruju da naša vječna inteligencija, između ostalog i energetski otisci i obrasci sjećanja iz prošlih života, mogu utjecati na DNK. Zapravo, postoji bezbroj drugih elemenata povezanih s obrascem razmišljanja koje donosimo u tijelo svojeg domaćina iz stotina prošlih života. U to spadaju i naša iskustva iz duhovnog svijeta, u kojem nemamo tijelo.

Čvrst argument protiv sjećanja na prošle živote iz DNK jest količina prikupljenih istraživanja prošlih života. Bivša tijela koja smo imali u prethodnim životima gotovo nikada nisu genetski povezana s našom sadašnjom obitelji. Ja sam u jednom životu mogao biti član obitelji Smith, kao i drugi članovi moje grupe duša, a zatim smo svi mogli izabrati da postanemo dio obitelji Jones u sljedećem životu. Međutim, više se ne bismo vratili u obitelj Smith, kao što ću detaljnije objasniti u sedmom poglavlju. Prosječan klijent proživio je živote kao bijelac, istočnjak i Afrikanac, bez nasljednih veza. Nadalje, kako bi naša sjećanja života na drugim svjetovima i u tijelima drugih vrsta mogla doći iz ljudskih DNK stanica, koje se stvaraju samo na Zemlji? Odgovor je jednostavan: takozvano genetsko sjećanje zapravo je sjećanje duše koje proizlazi iz nesvjesnog uma.

Sjećanje sam podijelio na tri kategorije:

1. Svjesno sjećanje. Ovo stanje misli može se primijeniti na sva sjećanja koja sadrži mozak našeg biološkog tijela. Manifestira ga svjesno ego Jastvo koje je perceptivno i prilagođeno našoj fizičkoj planeti. Na svjesno sjećanje utječu osjetilna iskustva i svi naši primitivni biološki nagoni, kao i emocionalna iskustva. Može biti iskrivljeno, zato što postoje obrambeni mehanizmi povezani s onim što sjećanje prima i procjenjuje kroz utiske pet osjeta.

2. Besmrtno sjećanje. Čini se da sjećanje u toj kategoriji dolazi kroz podsvjesni um. Na podsvjesnu misao u velikoj mjeri utječu tjelesne funkcije koje nisu podložne svjesnoj kontroli, poput brzine rada srca i funkcije žlijezda. Međutim, ono može biti i selektivno skladište svjesnog sjećanja. Besmrtno sjećanje nosi sjećanja na naše početke u ovom životu i drugim fizičkim životima. To je mjesto pohrane za veliki dio naše psihe, zato što podsvjesni um tvori most između svjesnog i nadsvjesnog uma.

3. Božansko sjećanje. To su sjećanja koja proizlaze iz našeg nadsvjesnog uma u kojem obitava duša. Ako se savjest, intuicija i mašta izražavaju kroz podsvjesni um, oni proizlaze iz tog višeg izvora. Um naše vječne duše evoluirao je iz superiorne konceptualne energije misli veće od nas. Čini se da nadahnuće proistječe iz besmrtnog sjećanja, ali izvan našeg tijela-uma nalazi se viša inteligencija koja tvori dio božanskog sjećanja. Izvor tih

božanskih misli iluzoran je. Ponekad ga doživljavamo kao osobno sjećanje, no božansko sjećanje zapravo predstavlja komunikaciju s bićima iz našeg besmrtnog života.

Centri zajednice

Moj sljedeći slučaj opisuje vizualne asocijacije koje klijenti u nad-svjesnom stanju unose u opise sjećanja o povratku kući. Vidjet ćemo poistovjećivanje s klasičnom Grčkom, što nije neobično. Slušao sam i o prizorima toliko futurističkim i nadrealnim da se nikako ne mogu povezati sa Zemljom. Ljudi mi govore da riječi ne mogu na odgovarajući način opisati prizore koje vide na tom mjestu. Kad provedem klijenta kroz vratnice do prostora gdje stupa u kontakt s drugim dušama, prožima ga ushit.

U dvadeset i sedmom slučaju, klijentica, čije je duhovno ime Ariani, povezat će grčki hram sa svojim iskustvom nakon smrti u svojem posljednjem životu. To možda i nije toliko iznenađujuće, budući da su se mnogi moji klijenti inkarnirali u vrijeme kad je stara Grčka unosila svjetlost visoke civilizacije u mračni svijet. Njihova ostavština u umjetnosti, filozofiji i sustavu vladanja predstavlja izazov onima koji su došli nakon njih. To društvo pokušavalo je ujediniti racionalni um s duhovnošću, a toga se sjećaju oni klijenti koji su bili dio tog Zlatnog doba. Ariani je svoj posljednji život vodila u staroj Grčkoj u drugom stoljeću prije nove ere, malo prije početka rimske okupacije.

Dvadeset sedmi slučaj

Dr. N: Kad se približite svojem duhovnom centru, Ariani, što vidite tamo?

S: Prelijepi grčki hram sa sjajno bijelim mramornim stupovima.

Dr. N: Stvarate li tu sliku hrama sami ili vam je netko umeće u um?

S: Stvarno se nalazi preda mnom! Baš kao što sam ga zapamtila... ali... još mi netko pomaže... moj vodič... nisam sigurna.

Dr. N: Je li vam taj hram poznat?

S: (smiješi se) Poznajem ga tako dobro. On predstavlja vrhunac niza smislenih života na Zemlji kakve neću voditi dugo vremena nakon toga.

Dr. N: Zašto? Što vam u vezi toga hrama znači tako mnogo?

S: To je hram Atene, boginje mudrosti. Ja sam bila svećenica - zajedno s još tri druge osobe. Naš posao bio je da hranimo plamen znanja. Plamen je gorio na ravnoj, glatkoj stijeni u središtu hrama, na kojoj je bio urezan zapis.

Dr. N: Što znači taj zapis?

S: (stanka) Ah... u osnovi... da istinu treba tražiti povrh svih stvari. A put traženja istine jest potraga za skladom i ljepotom koja nas okružuje u životu.

Dr. N: (pravim se blesav) Je li to sve što ste radili - pazili da se plamen ne ugasi?

S: (pomalo razdraženo) Ne, to je bilo mjesto učenja na kojem su mogle učiti i žene. Plamen je simbolizirao sveti plamen u našim srcima koji žudi za istinom. Vjerovali smo u svetost jednog boga i u manja božanstva koja su predstavljala dijelove te središnje moći.

Dr. N: Želite li mi reći da ste vi i druge žene gajili monoteistička vjerovanja?

S: (smiješi se) Da, i naša sekta nije bila ograničena samo na hram. Vlasti su nas doživljavale kao osobe čista srca, ali ne i kao intelektualnu kastu. Većina njih nije shvaćala naše ciljeve. Oni su promatrali Atenu u jednom svjetlu, a mi smo je gledale u drugom. Za nas, plamen je značio da razum i osjećaji nisu suprotstavljeni. Hram je za nas postavljao um iznad praznovjerja. Vjerovale smo i u jednakost spolova.

Dr. N: Pretpostavljam da vas je takvo radikalno razmišljanje moglo uvaliti u mnoge nevolje u patrijarhalnom društvu?

S: Na kraju i jest. Njihova tolerancija istrošila se. a u našim redovima javile su se prevare i intrige, i na kraju smo izdane. Više nisu vjerovali našim motivima. Raspustila nas je seksistička država

koja je gubila moć i imala osjećaj da naša sekta pridonosi korupciji u državi.

Dr. N: I nakon tog niza života u Grčkoj, željeli ste svoj hram sa sobom, u duhovnom svijetu?

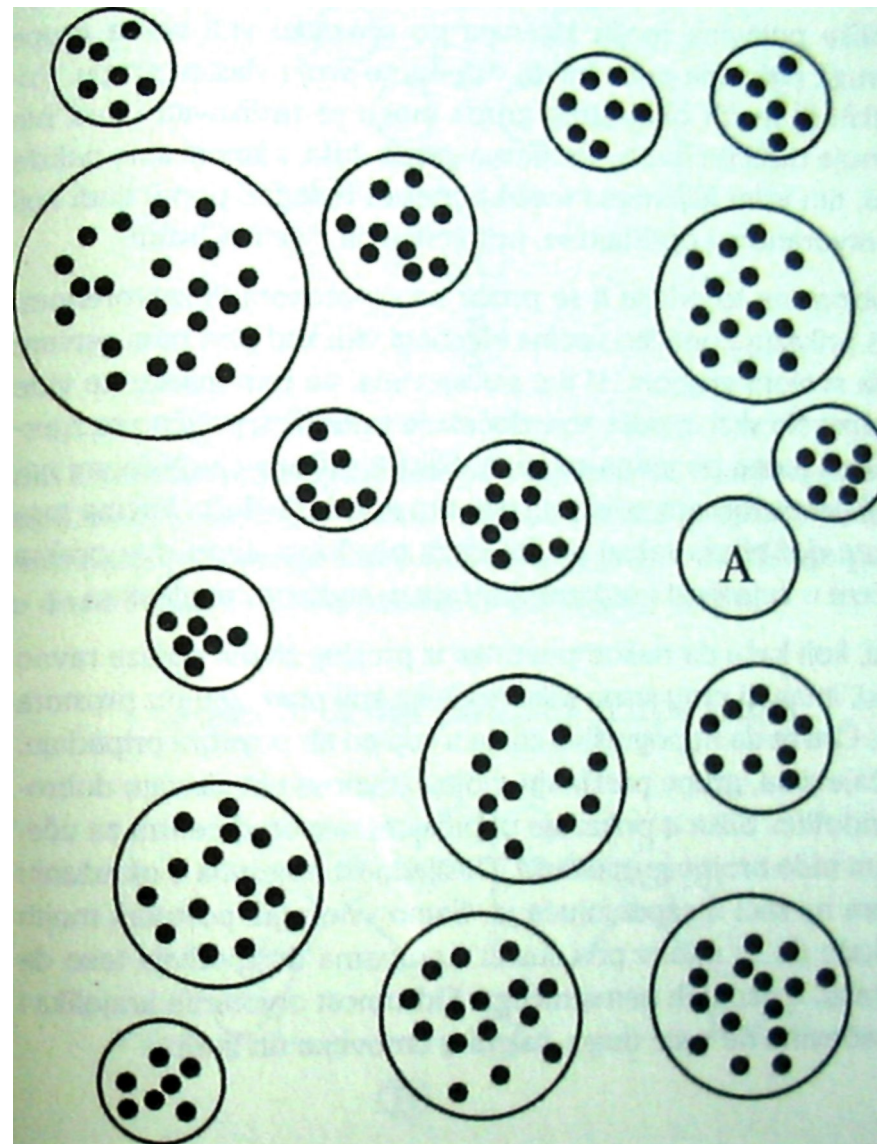
S: Možete to i tako reći. Za moje prijatelje i mene, taj i nekoliko ranijih života u Grčkoj predstavljali su vrhunac razuma, mudrosti i duhovnosti. Morala sam čekati dugo vremena prije no što sam opet dobila priliku izraziti te osjećaje u ženskom tijelu.

Kad sam poveo Ariani u njen hram, vidjela je golemu pravokutnu galeriju bez stropa, u kojoj se nalazilo približno 1000 duša. Te su duše bile velika sekundarna grupa koja se podijelila na manje, primarne grupe, sastavljene od tri do dvadeset i pet duša. Njena grupa nalazila se na sredini, s desne strane (vidi sliku 1, krug A). Dok se vraćala, Ariani je pratio njezin vodič. Zatim je opisala kako taj ulazak izgleda duši koja se vraća. To je prizor o kojem slušam iznova i iznova, a u njemu sudjeluje veliki broj grupa duša, bez obzira na njihov položaj. U nadsvjesnom umu ljudi ti skupovi mogu se, osim u hramu, odvijati i u amfiteatru, dvorištu palače, školskoj dvorani ili nekom drugom mjestu.

Dr. N: Ariani, opišite mi kakav je osjećaj prolaziti kroz to mnoštvo duša prema svojoj grupi.

S: (uzbuđeno) Istovremeno je radosno i veličanstveno. Moj vodič ide preda mnom i probijamo se lijevo - desno između grupa. Neke duše sjede u krugovima, a neke stoje i razgovaraju. U ranim fazama, većina duša ne obraća pozornost na mene jer se ne poznajemo. Duše koje se nadu u blizini puta kojim prolazim možda će mi ljubazno klimnuti glavom, pokazujući da su svjesne da sam se vratila. Negdje na pola puta, ljudi koje susretnem dočekuju me življe. Čovjek koji mi je bio ljubavnik prije dva života ustaje, ljubi me i pita kako sam. Sada mi se i ljudi u drugim grupama smiješe i mašu mi. Neki koje sam tek površno upoznala u prošlim životima pozdravljaju me podižući palac. A tada - kad dolazim do grupe pokraj moje vlastite primarne grupe - vidim svoje roditelje. Prekidaju s onim što rade i lebde preko male

Slika 1: Velika dvorana s centrom zajednice

Ovaj dijagram predstavlja prvi pogled koji mnogi ljudi imaju na veliki broj primarnih grupa duša koje tvore veliku sekundarnu grupu od oko 1000 duša. Primarna grupa A je klijentičina vlastita grupa.

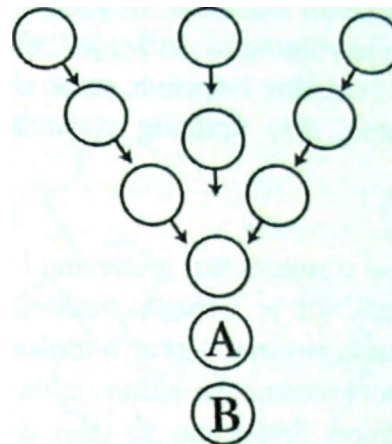
udaljenosti između naše dvije grupe da bi me zagrlili i ohrabрили šaptom. Napokon, dolazim do svoje vlastite grupe i svi me pozdravljaju.

Otpribliže polovina mojih klijenata po povratku vidi velike grupe duša. Druga polovina priča mi da vide samo svoju vlastitu grupu. Prizori velikih ili malih okupljanja grupa mogu se razlikovati i kad ista duša opisuje različite živote. Primarna grupa duša, s kojom smo najuže povezani, tim istim klijentima može ponekad izgledati poput ljudi koji šecu na otvorenom i opuštaju se, primjerice na cvjetnoj livadi.

Bez obzira na to odvija li se prizor na otvorenom ili zatvorenom, slike 2 i 3 prikazuju ono što većina klijenata vidi kad prvi puta ostvare kontakt sa svojom grupom. U tim slučajevima, na tom mjestu ne vide druge grupe. Na slici 2, duše koje dočekuju pridošlicu prilično su zgusnute i prilaze jedna po jedna sprijeda. Slika 3 prikazuje uobičajeni način na koji grupa formira polukrug oko novopridošle duše. Većina mojih klijenata doživljava takav kružni oblik pozdrava. Opis ove prakse pronaći ćete u četrdeset i sedmom slučaju, u sedmom poglavlju.

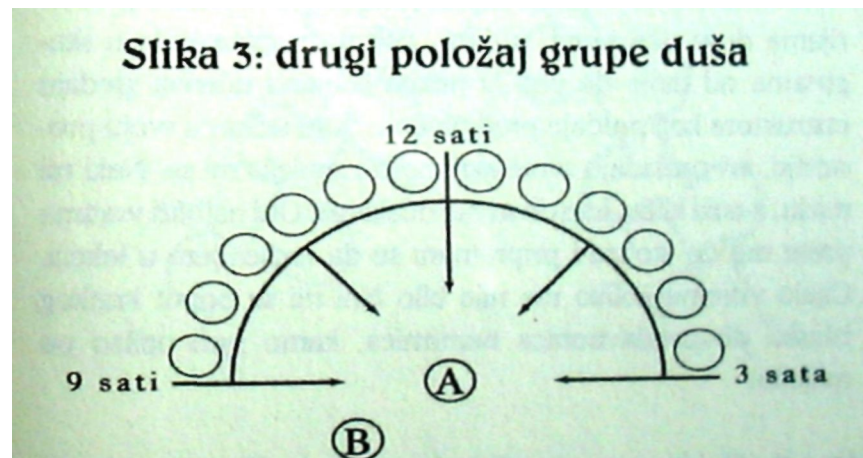
Klijenti, koji kažu da nakon povratka iz prošlog života odlaze ravno u učionicu, imaju u umu jasnu sliku hodnika koji povezuju niz prostora za učenje. Čini se da nepogrešivo znaju u koji od tih prostora pripadaju. U tim slučajevima, grupe prekidaju svoje aktivnosti i izražavaju dobrodošlicu pridošlici. Slika 4 prikazuje uobičajeni raspored centra za učenje u kojem rade brojne grupe duša. Dosljednost izvještaja o okruženju prikazanom na slici 4 zapanjujuća je. Samo vrlo mali postotak mojih klijenata kaže da se njihov prvi susret s grupama duša odvija tako da lebde u zraku, a oko njih nema ničega. Odsutnost otvorenih krajolika i fizičkih građevina ne traje dugo, čak ni u umovima tih ljudi.

Slika 2: prvi položaj grupe duša

Slika 2 prikazuje položaj falange - dijamenta u kojem primarna grupa dočekuje dušu A iza koje se nalazi grupni vodič B. U ovom slučaju, mnoge duše skrivaju se jedna iza druge prije no što dođe njihov red da pozdrave pristiglog člana.

Slika 3: drugi položaj grupe duša

Slika 3 prikazuje uobičajeniji polukružni položaj grupe duša koja čeka da pozdravi povratničku dušu A s učiteljem - vodičem na položaju B ili bez njega. Prema ovom dijagramu nalik satu, duše prilaze, jedna po jedna s položaja u luku od 180 stupnjeva. Duše koje pozdravljaju dušu A obično joj ne prilaze s položaja iza leđa, sa 6 sati.

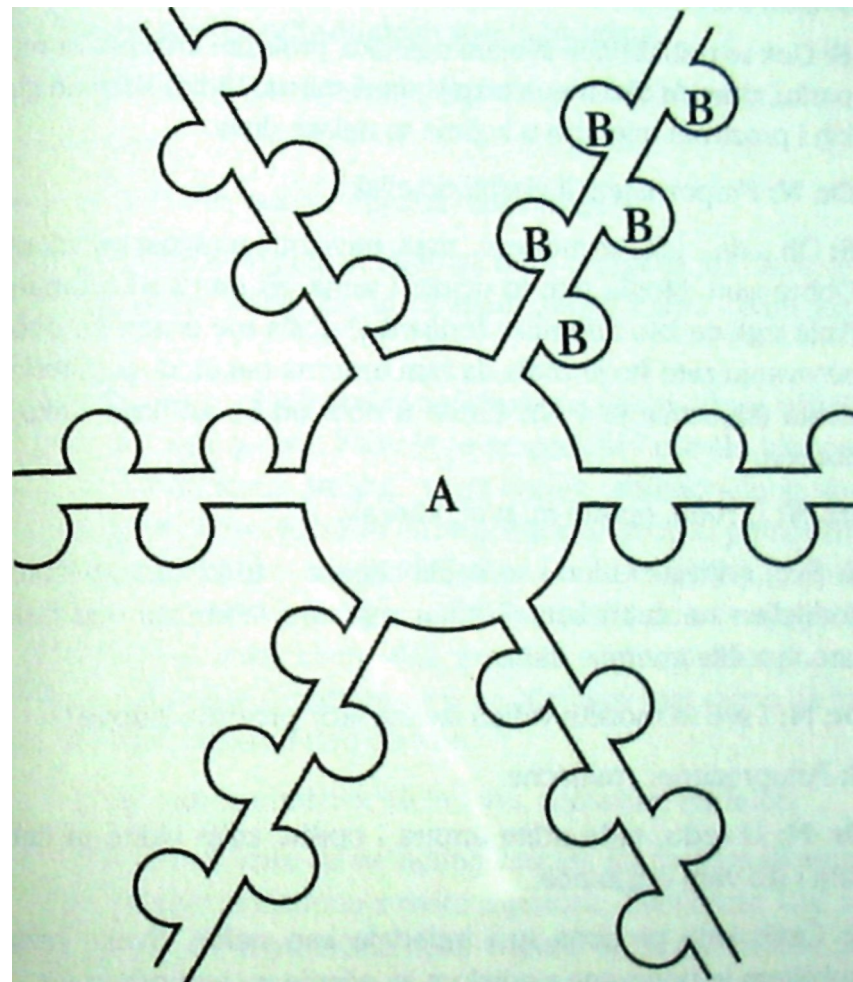
Učionice

Svako okupljanje duša izvan učionice, uključujući i velike dvorane, ukazuje na činjenicu da je vrijeme za druženje i rekreaciju. To ne znači da se tamo ne odvijaju i ozbiljne rasprave, samo da se aktivnosti duša ne zbivaju u učionicama. Evo tipičnog opisa klijenta koji ulazi u učionicu: (vidi sliku 4)

Moj vodič uvodi me u zvjezdoliku građevinu i znam da je to moje mjesto učenja. Tu je okrugla središnja prostorija s kupolom koja je sada prazna. Vidim hodnike koji izlaze u raznim smjerovima i krećemo niz jedan od tih hodnika gdje su smještene učionice. Smještene su tako da nema dvije učionice koje su okrenute jedna prema drugoj, kako jedna grupa duša ne bi smetala drugoj. Moja prostorija nalazi se u trećem odjeljku slijeva. Niti u jednom trenutku ne vidim više od šest prostorija u hodniku. U svakoj prostoriji nalazi se prosječno osam do petnaest duša koje rade za stolovima. Znam da to zvuči smiješno, ali to vidim. Dok prolazim niz hodnik sa svojim vodičem, primjećujem da u nekim prostorijama duše uče same, u tišini, dok u drugima rade u skupinama od dvije do pet. U nekim sobama učenici gledaju instruktora koji predaje pred pločom. Kad uđem u svoju prostoriju, svi prekidaju svoje aktivnosti i smiješe mi se. Neki mi mašu, a neki kliču, kao da su me očekivali. Oni najbliži vratima prate me do stolice i pripremam se da sudjelujem u lekciji. Cijelo vrijeme koliko me nije bilo čini mi se poput kratkog izlaska do prodavaonica namirnica, kamo sam otišao po mlijeko.

Većina mojih klijenata vizualiziraju gradnju svojih duhovnih učionica kao jednokatnicu, iako postoje iznimke, kao što je sljedeći slučaj s dušom srednje razine zvanom Rudalph.

Slika 4: Duhovni centar za učenje

Mnoge duše vizualiziraju ovo zdanje sa središnjom rotundom A i prostorijama za primarne grupe B koje se prostiru niz hodnike. Obično nema više od šest prostorija po hodniku. Te okrugle prostorije smještene su tako da ne gledaju jedna u drugu. Broj hodnika različit je od svjedočanstva do svjedočanstva.

Dvadeset osmi slučaj

Dr. N: Nakon svoje posljednje postaje, Rudalph, opišite mi što vadite dok se približavate svojem odredištu - mjestu kojem pripadate u duhovnom svijetu.

S: Dok se približavam svojem odjeljku, prolazim kroz prizor nalik parku, priroda oko mene tako je tiha i mirna. Vidim skupine glatkih i prozirnih mjehura u kojima se nalaze duše.

Dr. N: Prepoznajete li vlastiti odjeljak?

S: Oh... da... iako se moram... malo naviknuti na svoje okruženje. Dobro sam. Mogla sam to učiniti i sama, ali moj vodič Tahama (koja izgleda kao američka Indijanka) došla me pratiti na ovom putovanju zato što je znala da sam umorna nakon dugog, teškog života (klijentica je 1937. umrla u dobi od 83 godine). Tako je obzirna.

Dr. N: U redu, opišite mi svoj odjeljak.

S: Svoj odjeljak vidim kao veliki mjehur - to je zgrada škole - podijeljen na četiri kata. Unutar mjehura vidim mnoge jarke, šarene točke energije duše.

Dr. N: I sve to možete vidjeti izvana kroz prozirne zidove?

S: Poluprozirne... mliječne.

Dr. N: U redu, sada uđite unutra i opišite kako vidite ta četiri kata i što vam oni znače.

S: Četiri kata prozirna su i izgledaju kao staklo. Svaka razina stubištem je povezana s odjelom za učenje na jednom kraju. Na svakom katu nalaze se grupe koje uče. Ulazim na prvi kat, gdje početnička grupa od osamnaest duša sluša gošću - predavačicu imenom Bion. Poznajem je - veoma je svjesna zamki koje čekaju mlade. Snažna je. ali i nježna.

Dr. N: Poznajete li sve učitelje u toj školi?

S: Oh, naravno. Ja sam jedna od njih - tek počinjem, naravno. Molim vas. nemojte misliti da se hvalim, ja sam tek učiteljica pripravnica, ali veoma sam ponosna.

Dr. N: I trebali biste biti, Rudalph. Recite mi. nalazi li se po jedna primarna grupa duša na svakom katu?

S: (oklijeva) Pa, na prva dva kata da - na drugoj razini radi ih dvanaest. Na gornjim katovima nalaze se duše iz drugih grupa koje rade na svojim individualnim specijalnostima.

Dr. N: Rudalph, je li to isto kao program neovisnih studija?

S: To je točno.

Dr. N: U redu, što vam se događa nakon toga?

S: Tahama mi govori gdje bih trebala biti - podsjeća me da mi je mjesto na trećoj razini, ali da ostanem koliko želim. Zatim me napušta.

Dr. N: Oh, znate... Naši vodiči zadržavaju s nama odnos učitelj - učenik u ovom centru. Nastoje se ne ponašati previše blisko s nama... u društvenom smislu... zbog svojeg profesionalnog statusa. Ne želim da to zvuči kao da se ponašaju kao neki pompozni profesori na Zemlji. Ovo je drukčije. Majstori učitelji, poput mog drugog vodiča, Relona, drže se podalje od učenika dok ne podučavaju kako bi im dali prostora i omogućili njihovo osobno izražavanje. Smatraju da je za učenikov rast važno da im ne budu cijelo vrijeme nad glavom.

Dr. N: To je vrlo zanimljivo. Molim vas, nastavite, Rudalph.

S: Pa, Tahama mi kaže da se vidimo kasnije. Da budem iskrena, još nisam posve usklađena s ovim mjestom. Takva sam kad se vratim. Uvijek mi je potrebno neko vrijeme da se priviknem, pa ću se opustiti i uživati s djecom u prizemlju.

Dr. N: Djecom? Vi duše s prve razine nazivate djecom?

S: (smije se) Pa, sad i ja zvučim pomalo pompozno. Tako opisujemo početnike, koji znaju biti prilično djetinjasti u svojem razvoju. Ova grupa tek je počela. Poštujte me, zato što sam aktivno radila s njima. Znam one koji ponavljaju iste pogreške zbog nedostatka samodiscipline. Ne trude se previše da napreduju. Ne ostajem predugo, jer im ne želim odvratiti pozornost od Bioninog predavanja.

Dr. N: Kakav je stav učitelja prema sporim učenicima?

S: Iskreno, učitelji učenika prve razine katkad se umore od nekih učenika koji gotovo odbijaju napredovati, pa ih često ostavljaju nasamo.

Dr. N: Želite li reći da učitelji prestaju poticati teške učenike?

S: Morate shvatiti da učitelji posjeduju beskrajno strpljenje zato što vrijeme ne znači ništa. Zadovoljavaju se time da čekaju dok učeniku ne dojadi zabušavanje i dok sam ne odluči uložiti više truda.

Dr. N: Aha. Molim vas, nastavite mi opisivati tu školu.

S: Gledam uvis, kroz stakleni strop, prema drugoj razini. Sad sam krenula tamo. Te duše odavde izgledaju nekako vunasto. Ne treba mi stubište, ali ono u mojem umu predstavlja mjesto prelaska. Dok se penjem na drugi kat vidim adolescente. Oni su poput super-aktivnih tinejdžera... puni su nemirne energije... spužve koje brzo upijaju mnogo informacija i pokušavaju djelovati u skladu s tim znanjem. Uče kontrolirati sami sebe, ali mnogi još ne znaju davati drugima na učinkovite načine.

Dr. N: Kao učiteljica, biste li rekli da su te duše egocentrične?

S: (smije se) To je normalno, kao i stalna potreba za vanjskim poticajima, (ozbiljnije) Još nisam kvalificirana za podučavanje na toj razini. Ovdje je glavna Enit - sklona je disciplini, ali ima veliko srce. Sada su na odmoru. Zabavno mi je biti uz njih jer iz mene izvlače informacije o načinu na koji sam naučila obavljati stvari na Zemlji. Ubrzo ću prijeći na treću razinu.

Dr. N: Sto bi se dogodilo kad bi neki od učenika krenuo za vama na treću razinu?

S: (smiješi se) Tu i tamo poneka znatiželjna duša zaluta u naprednija područja. To je kao kad učenik trećeg razreda ode niz hodnik u šesti razred. Dijete se osjeća izgubljeno. Na Zemlji bi ga malo zadirkivali, ali netko bi ga tiho odveo natrag u njegovu učionicu. Isto vrijedi i ovdje.

Dr. N: Pa, vjerujem da ste spremni povesti me na treću razinu. Mogu li čuti vaše utiske o tom mjestu?

S: (vedro) Ovo je moje područje, mi smo poput mladih odraslih osoba. Mnogi od nas školuju se za učitelje. Mentalni izazovi ovdje su učestaliji. Sada radimo na kreativnosti, ne samo reagiranju na situacije. Učimo kako štititi i obavještavati, kako držati oči otvorene i kako tijekom svojeg života na Zemlji vidjeti drugima dušu u svjetlu njihovih očiju.

Dr. N: Prepoznajete li ljude koje poznajete?

S: Oh, vidim Elana, (suprug u prošlom i sadašnjem životu, primarna srodna duša). Javlja mi se u onom obliku u kakvom ga znam iz prošlog života. Elan potiče moju umornu energiju svojom ljubavlju - to je poput paljenja vatre u hladnoj pećnici. Dugo sam bila udovica, (žaloso) Na nekoliko trenutaka, oboje nas uvlači vrtlog sreće.

Dr. N: (nakon stanke) Još netko?

S: Svi! Tu je Esent (majka u sadašnjem životu) i Blay (najbolja prijateljica u sadašnjem životu), (klijentica iznenada skreće s teme) Želim nakratko poći do četvrte razine da vidim svoju kćer Annu (u istom su odnosu i u ovom životu).

Dr. N: Recite mi koliko možete o četvrtoj razini.

S: Tamo su samo tri duše. Odavde izgledaju kao bezoblične sjene zlatne i srebrno-plave boje. Iz tih duša koje prelaze u pravu odraslu dob zrači tolika toplina i ljubav. Postaju vrlo mudre pomažući dušama da stvarno dobro upotrijebe svoja ljudska tijela. Osjećam da su jače dotaknute božanskom esencijom. U skladu su sa svojim životom. Kad se vrate iz fizičkog života, ne treba im prilagodavanje kakvo treba meni.

Dr. N: Gdje su starije odrasle duše, poput viših vodiča, Staraca i drugih poput njih?

S: Oni nisu u ovom mjestu, ali vidimo ih na drugim mjestima.

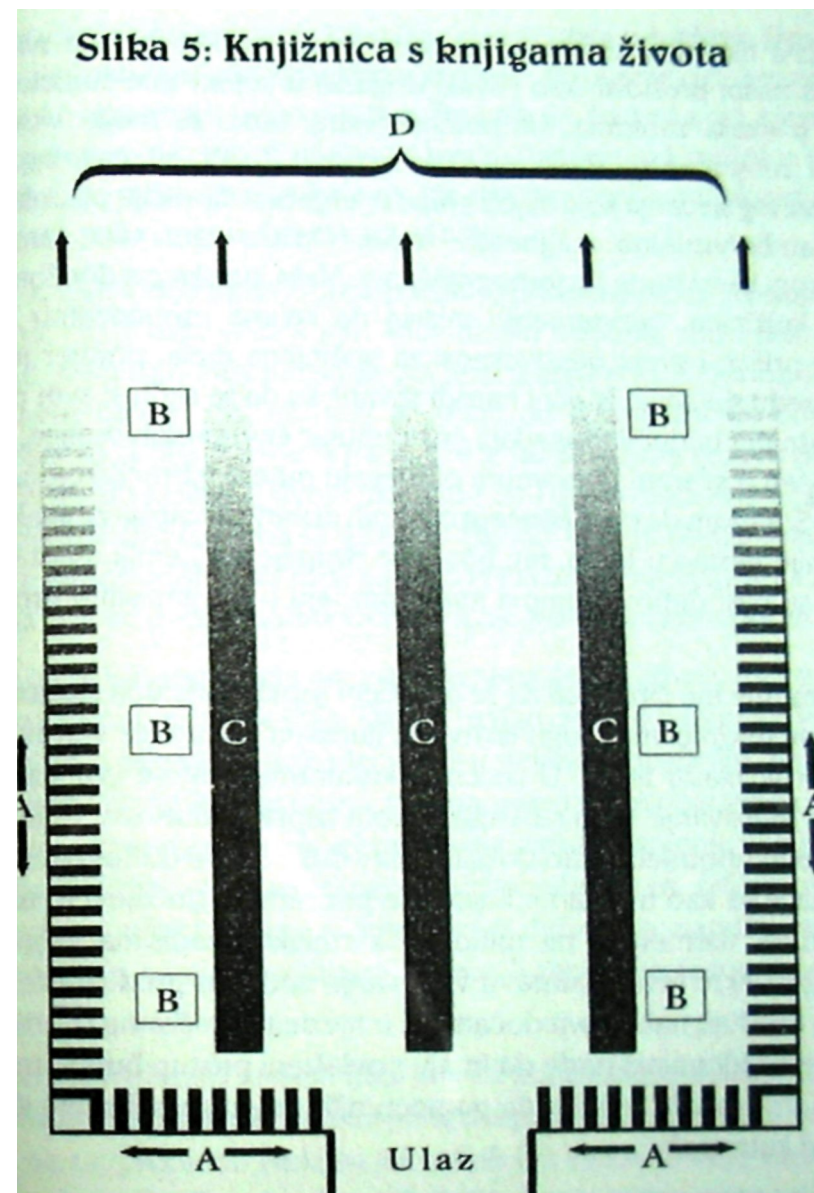
Knjižnica životnih knjiga

Mnogi moji klijenti pričaju kako se ubrzo nakon povratka u svoje grupe duša nadu u knjižnici. Prihvatio sam ideju da je standardni imperativ učenja da odmah počinjemo dubinski izučavati svoje prošle živote. Nakon što sam u prvoj knjizi opisao mjesto na kojem su pohranjeni zapisi o našim životima, ljudi su me pitali mogu li to opisati detaljnije.

Ljudi koji opisuju zemaljske građevine u svojem duhovnom domu uključuju i knjižnicu, a opisi tog mjesta vrlo su dosljedni. Na Zemlji, knjižnica predstavlja sustavnu zbirku knjiga poslaganih prema temama i naslovima. Naslovi duhovnih Životnih knjiga imaju na sebi imena mojih klijenata. To možda djeluje čudno, ali kad bih radio s inteligentnim vodenim bićem s planeta X, koje nikada nije bilo na Zemlji i koje je učilo u oceanskoj uvali, siguran sam da bi mi to biće tako opisalo mjesto učenja u duhovnom svijetu.

Opisivao sam duhovne učionice i male susjedne prostorije u kojima borave primarne grupe, uključujući još manje izolirane prostorije u kojima duše mogu biti posve same i učiti na miru. U ovoj knjižnici ništa nije maleno. Svi mi kažu da im lokacija na kojoj su smještene Knjige života izgleda kao golema sveučilišna dvorana u pravokutnoj zgradi. Knjige su poslagane uza zidove, a mnoge duše uče za stolovima i čini se da se ne poznaju. Kad mi moji klijenti opisuju duhovnu knjižnicu, ona izgleda kao što je prikazano na slici 5. Taj se prizor javlja vrlo često.

U tom prostoru, vodiči - knjižničari su duše - arhivisti zaduženi za te knjige. To su šutljiva bića nalik redovnicima koja pomažu vodičima i učenicima iz mnogih primarnih grupa duša u pronalaženju informacija. Te duhovne knjižnice služe dušama na razne načine, ovisno o njihovoj razini razvoja. Dušama mogu pomagati njihovi vodiči, arhivisti ili jedni i drugi. Neki od mojih klijenata odlaze u knjižnicu sami nakon što se vrate u duhovni svijet, a drugi imaju vodiče koji ih rutinski prate u taj prostor. Vodič može pomoći učeniku da započne, a zatim napustiti prostoriju. Ovdje su u igri mnogi elementi, uključujući složenost istraživanja i vremensko razdoblje koje duša - učenik mora pregledati. Kad se učenici nadu u tim dvoranama za učenje, katkad rade u parovima, ali uglavnom istražuju sami, nakon što im arhivisti pomognu da pronađu odgovarajuću Knjigu života.

A: Police s knjigama poredane u zidove velike pravokutne građevine.

B: Pijedestali za arhiviste i vodiče koji pomažu dušama u pronalaženju knjiga života.

C: Dugi stolovi za učenje.

D: Zidovi s knjigama i stolovi za učenje protežu se u daljinu, izvan vidokruga duša.

Istočna filozofija smatra da se svaka misao, riječ i djelo iz svakog života u našoj prošlosti, kao i svaki događaj u kojem smo sudjelovali, bilježe u akaša zapisima. Uz pomoć pisara, tamo se mogu vidjeti i buduće mogućnosti. Riječ «akaša» zapravo znači bit cjelokupnog univerzalnog sjećanja koje bilježi svaku energetske vibraciju postojanja, poput audio/vizualne magnetske trake. Opisao sam veze između božanskog, besmrtnog i svjesnog sjećanja. Naša ljudska predodžba duhovnih knjižnica, bezvremenih mjesta na kojima proučavamo propuštene prilike i svoju odgovornost za počinjena djela, primjer je tih veza između sjećanja. Istočni narodi shvatili su da se sadržaj svih prošlih, sadašnjih i budućih događaja čuva unutar energetskih čestica, i da je dostupan u svetom duhovnom okruženju putem vibracijskog usklađivanja. Smatram da cijeli koncept osobnih duhovnih zapisa za svakoga od nas nije nastao u Indiji, niti bilo gdje drugdje na Zemlji. Nastao je tako što su naši duhovni umovi imali spoznaju o tim zapisima između života.

Uznemiruje me činjenica da se određeni aspekti pristupa sjećanju u duhovnim knjižnicama mogu iskriviti u ljudskim sustavima vjerovanja čija je svrha plašiti ljude. U istočnim kulturama postoje oni koje su naveli na vjerovanje kako su knjige života zapravo duhovni dnevnik koji se mogu upotrijebiti kao dokazi protiv duše. Vizije duhovnih knjižnica tumače se kao mjesta na kojima se pripremaju slučajevi optužbe grešnih duša utemeljeni na njihovim karmičkim zapisima. Sljedeći korak u tom iskrivljenom sustavu vjerovanja vodi nas pred strašni sud koji dušu osuđuje nakon svjedočanstva o njezinim greškama iz prošlog života. Neki vidovnjaci tvrde da imaju povlašteni pristup budućim događajima kroz akaša zapise i da pomoću njih mogu spasiti svoje sljedbenike od katastrofe.

Kad je riječ o usađivanju straha, ljudska ekstravagancija ne poznaje granice. Najbolji primjer je usađivanje straha od grozne kazne onima koji poćine samoubojstvo. Istina je da je zabrana pristupa na nebo ljude sprećavala od samoubojstva, ali to je pogrešan pristup. Primijetio sam da posljednjih godina čak ni Katolićka crkva nije više tako tvrdoglava u tvrdnjama da je samoubojstvo smrtni grijeh zbog kojeg ljude ćeka teška duhovna kazna. Sada postoji katekizam koji je odobrio Vatikan, a koji tvrdi da je samoubojstvo «protivno prirodnom zakonu», ali

odaje, «na način poznat samo Bogu, postoji mogućnost pokajanja u dobroj namjeri».

Moj sljedeći slučaj prikazuje klijenticu koja se ubila u prošlom životu. Ona opisuje kako je istraživala taj ćin u knjižnici. Pokajanje u duhovnom svijetu ćesto zapoćinje upravo tamo. Budućići da ću prikazati njezino samoubojstvo, ovo je pravo mjesto za kratku digresiju od knjižnice i da odgovorim na neka pitanja koja su mi postavljali o samoubojstvu i naknadnom pokajanju u duhovnom svijetu.

Kada radim s klijentima koji su poćinili samoubojstvo u prošlom životu, prva stvar koju većina njih kaće nakon trenutka smrti jest: «O, moj Boće, kako sam mogao/mogla biti tako glup/a!» To se odnosi na fizićki zdrave osobe, ne one koji su patili od teških fizićkih bolesti. Samoubojstvo osobe, mlade ili stare, ćije je fizićko stanje gotovo posve uništilo kvalitetu njezinog života promatra se u duhovnom svijetu drukćije od samoubojstva osoba sa zdravim tijelima. Iako se prema svim slučajevima samoubojstva postupa ljubavno i s razumijevanjem, ljudi zdravog tijela koji su poćinili samoubojstvo ipak moraju odgovarati za to.

Po mojem iskustvu, duće ne osjećaju neuspjeh ili krivnju kad su bile povezane sa smrću iz milosrća. Dat ću realan opis takve smrti u prići o bratu i sestri u odjeljku o slobodnoj volji u devetom poglavlju. Kad smo izloćeni neizdrživoy fizićkoj patnji, imamo pravo na oslobaćanje od boli i nedostojanstvenog života u kojem prema nama postupaju kao prema bespomoćnoj djeci na aparatima za odrćavanje života. Otkrio sam da u duhovnom svijetu nema stigmatizacije duće koja napušta strašno oštećeno tijelo, a koja se oslobodila sama ili zahvaljujućići suosjećajnom skrbniku.

Radio sam s većim brojem ljudi koji su pokućšali samoubojstvo prije susreta sa mnom i smatram da im je taj rad pomogao da steknu koristan pogled na taj problem. Neki su još uvijek bili emocionalno nesrećeni kad smo se upoznali, a drugi su odustali od pomisli na samouništenje. Jedna stvar koju sam naućio je da je ljude koji govore da im nije mjesto na Zemlji potrebno ozbiljno shvatiti. Oni ćak mogu biti i potencijalni samoubojice. U mojoj praksi, ti klijenti spadaju u jednu od tri duhovne skupine:

1. Mlade, vrlo osjetljive duće koje su zapoćele svoje inkarnacije na Zemlji, ali su ovdje provele malo vremena. Neke duće u toj kategoriji imaju velikih poteškoća s prilagodavanjem ljudskom

tijelu. Osjećaju da im je ugroženo postojanje zato što je život tako okrutan.

2. I mlade i starije duše koje su se inkarnirale na drugom planetu prije no što su došle na Zemlju. Ako su te duše živjele na blažim svjetovima od Zemlje, možda su ih svladale primitivne emocije i velika gustoća ljudskog tijela. To su hibridne duše o kojima sam govorio u prošlom poglavlju. U osnovi, one se osjećaju kao da nastanjuju tuđe tijelo.

3. Duše ispod treće razine, koje se inkarniraju na Zemlji od svojeg stvaranja, ali se nisu dobro stopile sa sadašnjim tijelom. Te su duše prihvatile životni ugovor s tijelom - domaćinom čiji je fizički ego bitno drukčiji od besmrtno duše. Čini se kao da se nikako ne mogu pronaći u ovom životu.

Što se događa dušama koje su počinile samoubojstvo u zdravim tijelima? Te duše govore mi da se osjećaju kao da su pale u očima svojih vodiča i članova grupe zato što su u prošlom životu prekršile svoj zavjet. Osjećaju gubitak ponosa zbog uzalud utrošene prilike. Život je dar i mnogo je truda uloženo u pronalaženje tijela za nas. Mi smo čuvari tog tijela i to sa sobom nosi sveti zavjet kojeg moji klijenti zovu «ugovor». Kuda mlada, zdrava osoba počini samoubojstvo, naši učitelji smatraju to činom velike nezrelosti i kršenjem odgovornosti. Naši duhovni učitelji vjeruju u našu hrabrost da okončamo život u funkcionalnim tijelima na normalan način, ma kako taj život bio težak. Oni imaju beskrajno strpljenje za nas, ali kad je riječ o dušama koje ponavljaju samoubojstvo, njihov oprost poprima drukčiji ton.

Radio sam s mladim klijentom koji je pokušao počinuti samoubojstvo godinu dana prije no što je došao k meni. Tijekom naše hipnotičke seanse pronašli smo dokaze o obrascu samouništenja u prošlim životima. Kad se na sastanku vijeća nakon posljednjeg života suočio sa svojim majstorima učiteljima, jedan Starac rekao mu je:

Opet si došao ovamo prerano i razočarani smo. Nisi li naučio da svaki test postaje sve teži sa svakim životom koji prekineš? Tvoje ponašanje sebično je iz mnogo razloga, a jedan od njih ne najmanji. Je i tuga koju si uzrokovao onima koji su ostali iza

tebe i voljeli te. Koliko ćeš još dugo odbacivati savršeno zdrava tijela koja ti dajemo? Reci nam kad ćeš biti spreman prestati sa samosažaljevanjem i podcjenjivanjem svojih sposobnosti.

Mislim da nikada nisam čuo da se neki član vijeća obraća tako strogo nekom od mojih klijenata zbog samoubojstva. Mjesecima kasnije, taj klijent pisao mi je da on, kad mu god misli o samoubojstvu udu u glavu, odbaci takve ideje zbog želje da izbjegne ponovno suočavanje s tim Starcem nakon samoubojstva. Blaga posthipnotička sugestija koju sam mu zadao olakšava mu prisjećanje na taj prizor u svjesnom stanju i to ga odvraća od samoubilačkih namjera.

U slučajevima samoubojstava duša u zdravim tijelima uglavnom se događa jedna od dvije stvari. Ako nisu višestruki prijestupnici, duše se brzo vraćaju u novi život, na vlastiti zahtjev, da nadoknade izgubljeno vrijeme. To se može dogoditi unutar pet godina od smrti na Zemlji. Prosječna duša uvjerena je da je važno vratiti se na odskočnu dasku nakon što je u prošlom životu «pala na trbuh». Uostalom, kao ljudska bića posjedujemo prirodni instinkt za preživljavanje, a većina duša tvrdoglavo se bori za život.

Za one koji pokazuju sklonost prema bijegu kad stvari postanu teške postoje mjesta pokajanja u dobroj namjeri. Ta mjesta ne sadrže panteon užasa u nekoj mračnoj, nižoj duhovnoj regiji rezerviranoj za grešnike. Umjesto da ih kažnjavaju u nekakvom neveselom čistilištu, te se duše mogu dobrovoljno javiti da odu na neki prelijepi planet s vodom, drvećem i planinama, ali bez drugih oblika života. Na tim samotnim mjestima nemaju kontakta s drugim dušama, osim povremenog posjeta vodiča koji im pomaže u promišljanjima i samoprocjeni.

Mjesta izolacije javljaju se u mnogim oblicima i moram priznati da mi djeluju strašno dosadno. Možda u tome i jest stvar. Dok vi nekoliko utakmica provodite na klupi, vaši timski kolege nastavljaju s izazovima u svojim novim životima. Čini se da taj lijek djeluje, zato što se duše vraćaju u svoje grupe osvježene, ali i sa spoznajom da su propustili mnogo akcije i prilika za osobni razvoj sa svojim prijateljima. Ipak, postoje i duše koje se nikada neće prilagoditi Zemlji. Čujem da se neke premještaju na druge svjetove, gdje se nastavljaju inkarnirati.

Moja sljedeća dva slučaja prikazuju boravak duša u duhovnoj knjižnici i utjecaj koji čitanje zapisa o sebi ima na njih. U oba slučaja

javlja se upotreba izmijenjene stvarnosti, s nekim razlikama. Žena iz dvadeset i devetog slučaja, koja je počinila samoubojstvo vidjet će niz izbora koje je mogla donijeti u prošlom životu, predstavljenih u četiri paralelna vremenska niza. Prvi niz prikazivao je život koji se stvarno dogodio. U tim prizorima bila je više promatrač nego sudionik. Međutim, u tridesetom slučaju vidjet ćemo upotrebu jednog prizora s izmijenjenom stvarnošću u kojem će duša dramatično ući u prizor iz prošlog života da bi iskusila drukčiji ishod. Oba slučaja prikazuju mnoge putove kamo nas vode razni životni izbori.

Naši vodiči odlučuju o najučinkovitijim načinima za otkrivanje sebe u knjižnici. Opseg i oblik tih istraga zatim dolazi pod ovlasti arhivista.

Dvadeset deveti slučaj

Amy se nedavno vratila u duhovni svijet iz malenog sela u Engleskoj gdje se 1860. ubila u dobi od šesnaest godina. Ta je duša čekala još stotinu godina prije no što se vratila, zato što je sumnjala u vlastitu sposobnost nošenja s poteškoćama. Amy se utopila u lokalnom jezercu zato što je bila u drugom mjesecu trudnoće i neudana. Njezin ljubavnik, Thomas, poginuo je tjedana dana prije toga kad je pao s krova koji je popravljao. Saznao sam da su bili jako zaljubljeni i da su se namjeravali vjenčati. Amy mi je tijekom pregledavanja prošlog života rekla da je pomislila da je njezin život završio kad je Thomas poginuo. Rekla je da nije željela osramotiti svoju obitelj ogovaranjem lokalnih seljana. Ta klijentica u suzama mi je rekla: «Zнала sam da će me nazvati kurvom, a da sam pobjegla u London, upravo bih to i postala kao siromašna djevojka s djetetom.»

Kod slučajeva samoubojstva, vodič duše može joj ponuditi odvajanje, agresivnu regeneraciju energije, brzi povratak ili neku kombinaciju ovih pristupa. Kad je Amy prešla na drugu stranu nakon što se ubila, njen vodič Likiko i Thomasova duša došli su na neko vrijeme da je utješe. Ubrzo je ostala sama s Likiko u prelijepom vrtu. Amy je u držanju Likiko osjećala razočaranje i očekivala je da će ova ukoriti zbog nedostatka hrabrosti Amy je ljutito upitala svojeg vodiča zašto joj život nije protekao onako kako je planirano u početku. Amy je mislila da se treba udati za Thomasa, roditi djecu i sretno živjeti u svojem selu do starosti.

Osjećala je da joj je netko izmakao tlo pod nogama. Likiko je objasnila da je Thomasova smrt bila jedna od mogućnosti u tom životu i da je imala slobodu donijeti bolji izbor od samoubojstva.

Amy je saznala da je bilo vjerojatno da će Thomas izabrati uspon na visok, strm i sklizak krov - tim vjerojatnije zato što je um njegove duše tu «nesreću» već smatrao testom za nju. Kasnije sam saznao da je Thomas skoro odbio posao na krovu zbog «unutarnjih sila koje su ga vukle na drugu stranu». Očito, svi u toj grupi duša smatrali su da je Amyna sposobnost preživljavanja veća nego što je ona vjerovala, iako je već i u ranijim životima iskazivala neke slabosti.

Kad je prešla na drugu stranu, Amy je smatrala da je cijeli postupak bio okrutan i nepotreban. Likiko je podsjetila Amy na njezinu povijest samokažnjavanja i da će, ukoliko ikada želi pomagati drugima da prežive, najprije mora sama svladati tu manu. Kad je Amy odgovorila da nije imala mnogo izbora osim samoubojstva, s obzirom na okolnosti u viktorijanskoj Engleskoj, zatekla se u sljedećem prizoru u knjižnici.

Dr. N: Gdje ste sada?

S: (pomalo dezorijentirano) Nalazim se na mjestu učenja... izgleda gotički... kameni zidovi... dugi, mramorni stolovi...

Dr. N: Što mislite, zašto ste u takvoj zgradi?

S: (stanka) U jednom od svojih prošlih života živjela sam kao monah u Europi (u dvanaestom stoljeću). Voljela sam stari crkveni samostan kao mjesto tihog učenja. No, znam gdje sam sada. To je knjižnica s velikim knjigama... zapisima.

Dr. N: Mnogi ljudi zovu ih Knjige života. Je li to to?

S: Da, svi se služimo njima... (stanka, klijentica je uznemirena) Starac zabrinutog izraza u bijelom ogrtaču prilazi mi... leprša oko mene.

Dr. N: Što on radi, Amy?

S: Pa, nosi nekakve svitke, namotane karte. Mrmlja i odmahuje glavom.

Dr. N: Imate li pojma zašto?

S: On je knjižničar. Govori mi: «Uranila si.»

Dr. N: Što mislite, što želi reći?

S: (stanka) Da... nisam imala uvjerljive razloge da se vratim ova-
mo ranije.

Dr. N: Uvjerljive razloge...?

S: (upada) Oh... strašnu bol - nemogućnost funkcioniranja u
životu.

Dr. N: Vidim. Recite mi što taj knjižničar radi nakon toga.

S: Vidim golemi otvoreni prostor u kojem mnoge duše sjede za
dugim stolovima. Knjige su svugdje, ali sada ne idem u tu pro-
storiju. Starac me odvodi u jednu od malih prostorija sa strane,
gdje možemo razgovarati ne uznemirujući ostale.

Dr. N: Što mislite o tome?

S: (rezignirano odmahuje glavom) Valjda mi je odmah potreban
poseban tretman. Prostorija je gotovo prazna, u njoj je samo
jedan stol i stolica. Starac donosi veliku knjigu i postavlja je preda
me poput ekrana televizora.

Dr. N: Što biste trebali učiniti?

S: (iznenada) Obraćati pozornost na njega! Najprije postavlja
svoj svitak preda me i otvara ga. Zatim pokazuje niz linija koje
predstavljaju moj život.

Dr. N: Molim vas, usporite i objasnite mi što vam znače te linije,
Amy.

S: To su linije života - moje linije. Debele linije sa širokim raz-
macima predstavljaju ključna iskustva u našem životu i dob u
kojoj će se vjerojatno dogoditi. One tanje sijeku glavne linije i
predstavljaju niz drugih... okolnosti.

Dr. N: Čuo sam da su te manje izražene linije mogućnosti, koje
se razlikuju od vjerojatnosti. Želite li mi to reći?

S: (stanka) Tako je.

Dr. N: Što mi još možete reći o tankim i debelim linijama?

S: Pa, debele linije su poput stabla drveta, a manje su poput
grana. Znam da je debela linija bio moj glavni put. Starac mi
pokazuje tu liniju i malo me kori zato što sam izabrala granu -
slijepu ulicu.

Dr. N: Znate, Amy. unatoč tome što taj arhivist diže galamu oko
tih linija, one stvarno predstavljaju niz vaših izbora. S karmičkog
stajališta, svi mi povremeno bismo pogrešan put na križanju.

S: (žestoko) Da, ali to je ozbiljno. Ja u njihovim očima nisam po-
činila tek malu pogrešku. Znam da mu je stalo do onoga što
radim, (stanka, a zatim glasno) ŽELIM GA UDARITI PO GLAVI
NJEHOVIM PROKLETIM SVITKOM. GOVORIM MU: «ISPROBAJ
TI MOJ ŽIVOT NA NEKO VRIJEME!»

Napomena: U tom trenutku, Amy mi kaže da je starčevo lice omekšalo
i da je na nekoliko trenutaka napustio prostoriju. Ona misli da joj daje
vrijeme da se pribere, ali tada donosi još jednu knjigu. Ova knjiga
otvorena je na stranici gdje Amy vidi arhivista kao mladića kojeg
komadaju lavovi u areni u starom Rimu zbog njegovih vjerskih uvje-
renja. Zatim stavlja tu knjigu po strani i otvara Amynu knjigu. Pitam je
što tamo vidi.

S: Knjiga oživljava poprimajući boju i slika postaje trodimen-
zionalna. Pokazuje mi prvu stranicu sa svemirom i milijunima
galaksija. Zatim Mliječnu stazu... naš Sunčev sustav... tako da
zapamtim odakle sam došla - kao da bih mogla zaboraviti. Zatim
okreće sljedeće stranice.

Dr. N: Sviđa mi se ova perspektiva, Amy. Što vidite nakon
toga?

S: Ahh... Kristalne prizme... tamne i svijetle, ovisno o tome kakve
se misli šalju. Sad se sjećam da sam to već radila. Još linija... i
slika... koje mogu mislima pokretati unaprijed i unatrag u vre-
menu. No, starac mi ionako pomaže.

Napomena: Rekli su mi da te linije tvore vibracijske nizove koji pred-
stavljaju uskladenja vremenskih linija.

Dr. N: Kako biste protumačili značenje linija?

S: One tvore obrasce životnih slika u redosljed u kojim ih želite gledati - kojim ih trebate gledati.

Dr. N: Ne želim vas požurivati, Amy. Samo mi recite što starac sada radi s vama.

S: U redu. Lista knjigu do stranice koju je tražio i ja vidim sebe na zaslonu u selu koje sam upravo napustila. To zapravo i nije slika - tako je stvarno - živo je. Ja sam tamo.

Dr. N: Nalazite li se stvarno u tom prizoru ili ga samo promatrate?

S: Možemo i jedno i drugo, ali u ovom trenutku samo trebam promatrati prizore.

Dr. N: To je u redu, Amy. Prođimo kroz prizor koji vam starac predstavlja. Objasnite mi što se događa.

S: Oh... pogledat ćemo... druge izbore. Nakon što vidim ono što sam stvarno učinila na jezeru, gdje sam si oduzela život - sljedeći prizor vraća me na obalu jezera, (stanka). Ovoga puta ne ulazim u vodu i ne utapam se. Vraćam se natrag u selo. (smije se po prvi puta). Još sam uvijek trudna.

Dr. N: (smijem se s njom) U redu, okrenite na drugu stranicu. Što sada?

S: Ja sam sa svojom majkom, Iris. Govorim joj da nosim Thomasovu bebu. Nije šokirana koliko sam mislila da će biti. No, ljuti se. Drži mi prodiku. Zatim... plače zajedno sa mnom i grli me. (klijentica sada nastavlja pričati kroz suze). Kažem joj da sam dobra djevojka, ali bila sam zaljubljena.

Dr. N: Govori li Iris vašem ocu što se dogodilo?

S: To je jedna alternativa na zaslonu.

Dr. N: Prepričajte mi taj alternativni put.

S: (stanka) Selimo u drugo selo i tamo svima govorimo da sam ja udovica. Godinama kasnije, udajem se za starijeg čovjeka. To su vrlo teška vremena. Moj otac izgubio je mnogo kad smo preselili i bili smo još siromašniji nego prije. No, ostajemo zajedno

kao obitelj i život nam s vremenom postaje dobar. (opet plače) Moja djevojčica bila je prekrasna.

Dr. N: Je li to jedini alternativni smjer zbivanja koji sada izučavate?

S: (rezignirano) Oh, ne. Sada gledam drugi izbor. Vraćam se od jezera i priznajem da sam trudna. Moji roditelji viču na mene, a zatim se svađaju oko toga tko je kriv. Kažu mi da ne žele napustiti našu malu farmu za koju su tako mukotrpno radili i otići iz sela zato što sam ja obeščašćena. Daju mi malo novca da odem u London kako bih tamo pronašla posao kao sluškinja.

Dr. N: I kako se to odvija?

S: Baš onako kako sam očekivala. London ne bi bio dobar. Završavam na ulici i spavam s drugim muškarcima, (drhti) Umirem mlada, a beba je siročić i ona na kraju umire. Strašno...

Dr. N: Pa, u tom ste životu barem pokušali preživjeti. Pokazuju li vam još koji izbor?

S: Umorna sam. Starac mi pokazuje još jedan izbor. Mislim da postoje i drugi, ali završit će s ovim zato što sam ga zamolila. U tom prizoru, moji roditelji smatraju da bih trebala otići od njih, ali čekamo dok u naše selo ne dođe putujući trgovac. Slaže se da me povede svojim kolima nakon što mu je moj otac platio za to. Ne odlazimo u London, nego u druga sela našeg okruga. Napokon pronalazim posao kod jedne obitelji. Kažem im da je moj suprug poginuo. Trgovac mi je dao mjedeni prsten i potvrdio moju priču. Nisam sigurna da mi vjeruju. Nije važno. Smjestila sam se u tom gradiću. Nikada se nisam udavala, ali moje je dijete odraslo zdravo.

Dr. N: Nakon što završite listanje sa starcem i nakon što ste vidjeli neke druge mogućnosti osim samoubojstva, što ste zaključili?

S: (tužno) Šteta je što sam se ubila. Sada to znam. Mislim da sam znala cijelo vrijeme. Odmah nakon što sam umrla, rekla sam sebi: «Bože, to je bilo glupo, sada ću morati sve iznova!» Kad sam otišla pred svoje vijeće, pitali su me želim li uskoro novo testiranje. Rekla sam im: «Dajte mi da malo promislim o tome».

Nakon te seanse, moja klijentica pričala je o nekim izborima koje je donijela u ovom životu, a koji su bili povezani s hrabrošću. Kao tinejdžerka, zatrudnjela je i riješila tu poteškoću uz pomoć školske pedagoginje i svoje majke, koja je bila Iris u njezinom životu kao Amy. Poticali su je da se zauzme za sebe, bez obzira na mišljenje drugih. Na našoj seansi moja klijentica saznala je da njezina duša teži tome da ozbiljne događaje u životu protumači na negativan način. U mnogim prošlim životima progonila ju je misao da će svaka odluka koju donese u kriznoj situaciji biti pogrešna.

Iako je Amy oklijevala da se opet vrati na Zemlju, danas je ona žena s mnogo većim samopouzdanjem. Provela je stotinu godina između života razmišljajući o svojem samoubojstvu i odlukama koje je donijela u stoljeću prije ovog života. Amy je glazbena duša i u jednom trenutku je rekla:

Budući da sam uzalud odbacila tijelo koje mi je dodijeljeno, radim svojevrstu pokoru. Tijekom rekreacije ne mogu otići u glazbenu prostoriju, što volim, zato što moram biti sama u knjižnici. Služim se zaslonima da bih gledala svoja prošla djela u kojima sam svojim izborima povrijedila sebe i ljude iz svoje blizine.

Kada klijent upotrijebi riječ «zaslon» da bi opisao način na koji promatra događaje, važno je u kojem se okruženju to događa. Čini se da malene prostorije za sastanke i knjižnica imaju stolove s raznim knjigama veličine televizora. Te takozvane knjige imaju trodimenzionalne osvjetljene zaslone za gledanje. Jedna klijentica izrazila je stav većine klijenata kad je rekla: "Ti zapisi izgledaju kao knjige sa stranicama, ali zapravo su energetske plohe koje vibriraju i stvaraju žive slike događaja."

Veličina tih zaslona ovisi o njihovoj upotrebi unutar određene sredine. Primjerice, u prostorijama za izbor života kojima se služimo prije sljedeće inkarnacije, zasloni su mnogo veći od onih u duhovnoj knjižnici i učionicama. Duše dobivaju opciju da uđu u te zaslone koji prikazuju stvari u prirodnoj veličini. Golemi, svjetlucavi zasloni obično okruže dušu. Njih zovu Prsten sudbine. O tom ću Prstenu govoriti u devetom poglavlju.

Unatoč impresivnoj veličini zaslona u prostorijama za izbor budućeg života, duše provode mnogo više vremena gledajući prizore u knjižnici. Manji zasloni u knjižnici služe trajnom promatranju prošlih i sadašnjih događaja na Zemlji. Sve zaslone, velike i male, opisali su mi kao filmske plohe koje slične vodopadima u koje je moguće ući, dok dio naše energije ostaje u prostoriji.

Svi kozmički zasloni su višedimenzionalni, s koordinatama koje vode u vremensko - prostorne avenije događaja. O njima se često govori kao o vremenskim linijama, i njima je moguće upravljati mislima. Moguće je da postoje i drugi upravitelji tog procesa koje duša ne vidi. Vrlo često, klijent opisuje da se u promatranju prizora služi i mehaničkim napravama poput panela, poluga i brojčanika. Očito, sve su to iluzije stvorene za duše koje se inkarniraju na Zemlji.

Bez obzira na veličinu zaslona, širina, dužina i dubina svakog okvira omogućava duši da postane dio slijeda uzročno - posljedičnih nizova. Mogu li duše ući u manje zaslone koje zovu knjigama na isti način kao što ulaze u veće zaslone u Prstenu? Iako se čini da ne postoje ograničenja za putovanje kroz vrijeme, većina mojih klijenata češće se služi manjim zaslonima za promatranje prošlih događaja u kojima su nekad sudjelovali. Duše nose dio svoje energije, ostavljajući ostatak kod konzole, i ulaze u zaslone na jedan od dva načina:

1. Kao promatrači koji se kreću kroz prizore na Zemlji poput nevidljivih duhova, bez utjecaja na događaje. To mi izgleda kao rad s virtualnom stvarnošću.
2. Kao sudionici koji preuzimaju uloge u prizoru, do te mjere da mijenjaju stvarnost u odnosu na originalna zbivanja.

Kad se događaj odgleda, sve se vraća na staro, zato što stvarnost prošlog događaja na fizičkom svijetu ostaje ista iz perspektive duše koja je sudjelovala u originalnom događaju.

Tijekom dijaloga u mojem sljedećem slučaju postat će jasno da neki nevidljivi entitet ponovno stvara prizor iz prošlog života, ali s nekim izmjenama. Svrha tih prilagodbi je da izazovu empatiju kod duše iz tridesetog slučaja i pouče je nečemu. Ovaj slučaj primjer je onoga na što neki od mojih klijenata misle kad govore o ulasku u svjetove

izmijenjenog vremena i uzročno-posljedičnih veza kroz zaslone u knjigama, konzole na stolu i sale za gledanje filmova. Iako te vremensko-prostorne vježbe ne mijenjaju tijek izvornih povijesnih događaja na Zemlji, ovdje su možda na djelu i druge sile.

Priznajem da sjećanja mojih klijenata ukazuju na mogućnost da se kreću kroz paralelne svemire koji gotovo oponašaju našu vremensko-prostornu dimenziju. No, u duhovnim učionicama i knjižnicama oni ne gledaju na prošle događaje na Zemlji kao da se nalaze izvan stvarnosti našeg svemira. Imam osjećaj da je ono što duša sa Zemlje može vidjeti i prepričati mi upravljano rezonancama njihovih osobnih vodiča. Kada dođu u prostoriju za izbor života, s većim zaslonima nalik onima u kinu, gdje gledaju isključivo budućnost, njihovo gledište mijenja se iz konstantne u promjenjivu stvarnost.

Događaji na bilo kojem zaslonu mogu se pomicati unaprijed i unatrag. Mogu se ubrzati ili usporiti ili se zaustaviti radi učenja. Svi mogući događaji u kojima sudjeluje gledatelj dostupni su za učenje, kao da se služe filmskim projektorom. U tridesetom slučaju stječe se utisak da prošli događaj u našem fizičkom svijetu nije neizbrisivo promijenjen za tu osobu, iako njegova duša živi u vječnom *sada* duhovnog svijeta. Neki bi te projekcije nazvali «bezvremenima» za dušu, budući da se prošlost može stopiti s budućim mogućnostima u sljedećem životu iz vječne sadašnjosti duhovnog vremena.

Trideseti slučaj

Ovaj slučaj opisuje dušu zvanu Unthur, koja je upravo okončala život pun agresivnog ponašanja prema drugim ljudima. Njegovi mentori odlučili su započeti s pregledom Unthurovog života u knjižnici prizorom s igrališta iz njegovog djetinjstva.

Dr. N: Kad se vratite u duhovni svijet, Unthure, postoji li neki trenutak u vašem prošlom životu kojeg se osobito dobro sjećate i o kojem biste mi htjeli pričati?

S: Nakon što sam neko vrijeme proveo sa svojom grupom, moj vodič, Fotanious, prati me do knjižnice kako bismo malo učili dok mi je prošli život još uvijek svjež.

Dr. N: Je li to vaš jedini posjet tom mjestu?

S: O, ne. Često dolazimo ovamo sami kako bismo učili. To je ujedno i način da se pripremimo za sljedeći život. Proučavat ću pozive i hobije za novi život u svjetlu mojih ciljeva, da vidim hoće li mi odgovarati.

Dr. N: U redu, prijedimo u knjižnicu. Molim vas, opišite sve što vidite, i to po redu.

S: Prostorija se nalazi u velikoj, pravokutnoj zgradi. Sve je sjajno, prozirno bijele boje. Zidovi su prekriveni velikim, debelim knjigama.

Dr. N: Je li vas Fotanious doveo ovamo?

S: Samo u početku. Sada sam sa ženom čiste bijele kose koja me dočekala. Njeno lice ulijeva povjerenje. Pri ulasku sam najprije primijetio duge redove stolova koji se toliko protežu u daljinu da im ne vidim kraja. Vidim mnoge ljude koji sjede za dugim stolovima i gledaju knjige pred sobom. Ljudi koji uče ne sjede preblizu jedni drugima.

Dr. N: Zašto?

S: Oh... iz pristojnosti i poštovanja tuđe privatnosti ne sjedimo licem u lice.

Dr. N: Molim vas, nastavite.

S: Moja knjižničarka izgleda tako učeno... mi te ljude zovemo skolastici, (drugi ih zovu arhivisti). Odlazi do obližnjeg zida s knjigama i vadi knjigu. Znam da su to moji zapisi, (udaljenim glasom) Oni sadrže priče koje su ispričane, kao i one koje nisu.

Dr. N: (pomalo šaljivo) Imate li svoju iskaznicu za knjižnicu?

S: (smije se) Ne trebaju nam iskaznice - samo mentalno usklađivanje.

Dr. N: Je li vama dodijeljeno više knjiga života?

S: Da, a ovom ću se poslužiti danas. Knjige su poslagane po redu na policama. Znam gdje se nalaze moje. Sjaje kad ih pogledam izdaleka.

Dr. N: Možete li i sami zaći među police?

S: Mmm... ne... ali mislim da stariji mogu.

Dr. N: Dakle, u ovom trenutku knjižničarka vam je donijela knjigu koju biste trebali proučavati?

S: Da, u blizini stolova smješteni su veliki pijedestali. Skolastičarka otvara stranicu tamo gdje bih trebao početi.

Napomena: Sada se nalazimo u stadiju u kojem svaki slučaj poprima jedinstvenu kvalitetu osobnog proučavanja zaslona Knjiga života. Svjesni um može i ne mora biti u stanju prevesti na ljudski jezik ono što nadsvjesni um vidi u knjižnici.

Dr. N: Dakle, navela vas je da započnete na pijedestalu, prije no što sami odnesete tu knjigu do stola?

S: Da... gledam stranicu sa... zapisom... zlatna slova...

Dr. N: Možete li mi pročitati taj zapis?

S: Ne... ne mogu sada... ali on kazuje da je to moja knjiga.

Dr. N: Možete li prepoznati ijednu riječ? Pogledajte pažljivo.

S: (stanka) Ja... vidim grčki simbol pi (Π)

Dr. N: Je li to simbol slova grčkog alfabeta ili za vas ima matematičko značenje?

S: Mislim da je to povezano s omjerima, načinom na koji ja doživljavam vezu između stvari. Zapis je jezik pokreta i emocija. Osjećate ga kao... glazbene vibracije. Ti simboli predstavljaju uzroke i posljedice niza proporcionalnih odnosa između sličnih i različitih okolnosti u mojim životima. Ima toga još, ali ne mogu... (zastaje).

Dr. N: Hvala vam na tome. Sada mi recite - što ćete učiniti s tom knjigom?

S: Prije no što je odnesem do jednog od praznih prostora za stolom, zajedno ćemo odraditi jednu vježbu. Simboli zapisa kazuju nam koje stranice trebamo okrenuti... ali ne mogu vam reći kako... ne znam kako to opisati.

Dr. N: Ne brinite zbog toga. Sjajno objašnjavate. Samo mi opišite kako vam knjižničarka pomaže.

S: (duboko uzdiše) Okrećemo stranicu koja me prikazuje kao dijete koje se igra u školskom dvorištu, (klijent sada počinje drhtati) Ovo... neće biti zabavno... usmjerila me na vrijeme kad sam bio zloban, gadan klinac... trebao bih opet to iskusiti... to je nešto što žele da vidim... dio moje energije... ulazi u samu stranicu...

Dr. N: (ohrabrujem ga) U redu, pustite da se prizor odvija i opišite mi ga, ako možete.

S: (migolji na stolcu) Nakon što... uđem u knjigu... posve sam uključen u prizor, kao da se opet odigrava. Ja sam u... osnovnoj školi. Zločesti sam klinac koji gnjavi manje, neagresivne dječake... udaram ih i bacam kamenje na sve dok nadglednici ne gledaju. A tada... OH, NE!

Dr. N: Što se događa?

S: (uplašeno) Oh... za ime Božje! Sad sam ja najmanji klinac u dvorištu i udaram SAM SEBE! Ovo je nevjerovatno. Nakon nekog vremena ja sam opet ja, a svi drugi gađaju me kamenjem. AU, OVO STVARNO BOLI !

Dr. N: (nakon što sam smirio klijenta i vratio ga u knjižnicu) Jeste li bili u istom vremenskom okviru u kojem ste bili kao dijete ili u nekakvoj izmijenjenoj stvarnosti?

S: (stanka) U istom vremenu, s izmijenjenom stvarnošću. Ništa od toga nije se dogodilo u mojem djetinjstvu, ali trebalo je. Zato mi je vrijeme prikazano na drugi način. Možemo ponovno proživjeti neki događaj da vidimo možemo li učiniti nešto bolje. Osjećam bol koju sam nanio drugima svojim zlostavljanjem.

Dr. N: Unthure, što ste naučili iz svega ovoga?

S: (duga stanika) Da sam bio gnjevan klinac ispunjen strahom od tate. To su sljedeći prizori na koje se prebacujem. Radim na suosjećanju i učim kako kontrolirati pobunjeničku narav svoje duše.

Dr. N: Koje je značenje vaše knjige života i boravka u toj atmosferi knjižnice?

S: Proučavajući svoju knjigu, mogu prepoznati pogreške i iskusiti alternative. Boravaku tom tihom prostoru za učenje-promatranje drugih duša koje sjede za stolovima i rade isto - pa, to mi daje osjećaj bliskosti s njima i podsjeća na sve ono što zajedno prolazimo.

Kasnije, tijekom seanse, otkrili smo da je Unthuru trebalo više samo-discipline i obzira prema ljudima. Sličan obrazac ponašanja imao je tijekom mnogih života. Kad sam ga pitao je li u knjižnici moguće proučavati buduće živote, dobio sam ovaj odgovor: «Da, na vremenskim linijama možemo proučiti niz mogućnosti, ali budući događaji vrlo su neodređeni i ovo nije mjesto na kojem bih donosio odluke o stvarima koje slijede.»

Kad čujem takve izjave, pomislim na paralelne svemire u kojima je moguće ispitati sve mogućnosti i vjerojatnosti. Po tom scenariju, isti događaj može se dogoditi tako da bude izmijenjen malo ili radikalno, na istoj vremenskoj liniji u više prostora, a vi biste istovremeno postojali u mnogim svemirima. No, Izvor vremena i prostora mogao bi se služiti i alternativnim stvarnostima bez paralelnih svemira. U kasnijim poglavljima navest ću izvještaje o mnogim svemirima oko nas koji nisu duplikati našeg svemira. U duhovnom svijetu, čini se da duše koje promatraju vodene prizore prelaze iz prošlosti u sadašnjost i budućnost, pa opet natrag, istovremeno i u istom prostoru.

Dok su duše u knjižnici, kažu mi da neki nizovi budućih događaja mogu izgledati sjenovito na nekim linijama i skoro se izgubiti. S druge strane, u učionicama s većim zaslonima, a osobito na mjestu izbora života, u kojem se nalaze golemi zaslone, vremenske linije su deblje. To duši omogućava lakši pregled i ulazak kako bi izučila budući život. Novije duše moraju steći te vještine učeći kako spojiti svoje svjetlosne valove s linijama na zaslonima. Kada tako usredotoče svoju esenciju, u fokus im dolaze slike koje se odnose na njih. Vremenske linije na zaslonima kreću se naprijed - natrag, križajući se međusobno kao rezonantni valovi mogućnosti i vjerojatnosti iz sadašnjeg trenutka duhovnog svijeta gdje su prošlost i budućnost spojeni i sve se može spoznati.

Dvadeset deveti i trideseti slučaj, kao i svi moji slučajevi, navode nas na pitanje što je prava stvarnost. Jesu li učionice i knjižnica sa zaslonima na kojima se može vidjeti prošlost i budućnost *stvarni*? Sve što znam o našem životu nakon smrti utemeljeno je na ljudskim zapažanjima. Promatrač komunicira sa mnom u transu iz uma svoje duše putem mozga. Promatrač je taj koji definira svojstva materije i eterične tvari i na Zemlji i u duhovnom svijetu.

Razmotrite posljednji slučaj. Unthur mi je rekao da ne može promijeniti svoju prošlost tom drugom posjetom. No, nakon smrti, vratio se na igralište iz svojeg djetinjstva kao aktivan sudionik. Opet je bio dječak koji se igra s drugom djecom, sa svim prizorima, zvukovima, mirisima i osjećajima povezanim s tim događajem. Neki moji klijenti kažu da su to simulirani događaji, no je li tako? Unthur je postao dio prizora u kojem je zlostavljao djecu, a zatim su ga ona napala. Mogao je osjetiti bol i migoljio se u stolici u mojoj ordinaciji od boli koju nije zadobio u vremenskoj liniji ovog djetinjstva. Tko kaže da istovremeno ne postoji izmijenjena stvarnost za sve događaje, pri čemu su izvori i ishodi zamjenjivi? Duša - promatrač možda djeluje s mnogim stvarnostima tijekom učenja u duhovnom svijetu. Sve te stvarnosti nalaze se na putu učenja duše.

Pitamo se nije li i cijeli naš svemir iluzija. Ako su vječne misli duše predstavljene inteligentnom svjetlosnom energijom koja je bezvremena i bezoblična, nije ograničena materijom u našem svemiru. Stoga, ako kozmička svijest kontrolira ono što um promatrača vidi na Zemlji, cijeli koncept uzroka i posljedica unutar zadanih vremenskih intervala zapravo je kontrolirana iluzija osmišljena tako da učimo iz nje. Čak i ako vjerujemo da je sve što smatramo stvarnim zapravo iluzija, život nije nimalo besmislen. Znamo da nam je kamen koji držimo u ruci jednako stvaran kao i promatraču - sudioniku u fizičkom svijetu. Moramo imati na umu da nas je božanska inteligencija stavila u to okruženje da bismo učili i rasli prema većem dobru. Nitko od nas nije ovdje slučajno, kao što nisu slučajni niti događaji koji utječu na nas u našoj stvarnosti u ovom trenutku u vremenu.

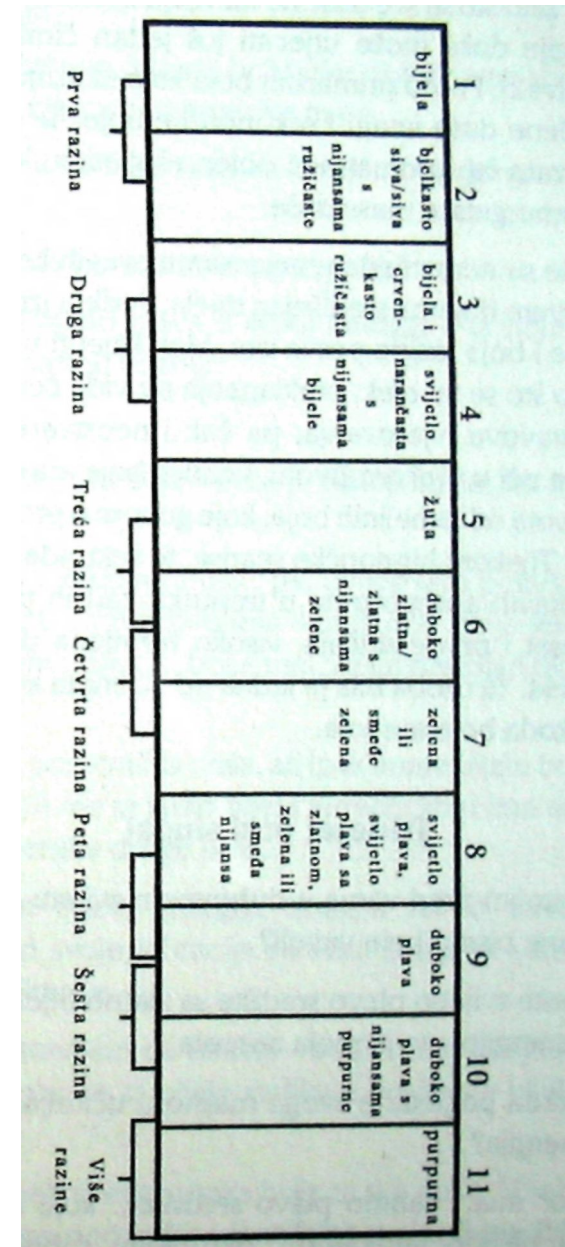
Mješavina boja u grupama duša

Kada ljudi u transu mentalno napuste prostor energetske obnove, prostor za orijentaciju i knjižnicu kako bi se aktivno družili s drugim dušama, razlike između njihovih boja postaju očite. Jedan aspekt razumijevanja dinamike primarnih grupa duša jest identifikacija svake duše po boji. U *Putovanju duša*, opisao sam svoja otkrića o boji energije duša. U ovom odjeljku želim pokušati ispraviti neke pogrešne ideje koje ljudi imaju o prepoznavanju boja. Tijekom tog objašnjavanja čitateljima, koji imaju moju prvu knjigu, možda će pomoći da usporede sliku 3 iz *Putovanja duša* sa slikom 6 iz ovog odjeljka.

Na slici 6 prikazao sam puni spektar raspona temeljnih boja po kojima se može identificirati razina razvoja duše, onako kako je vide klijenti u dubokoj hipnozi. Što je još važnije, pokušao sam ukazati na suptilna preklapanja i mješavine boja energije na tim razinama. Temeljne boje koje generiraju duše, bijela, žuta i plava, glavno su obilježje razine njihovog razvoja. Kako njihovi svjetlosni valovi poprimaju sve tamnije nijanse tijekom napredovanja, sve su manje raspršene i imaju veći fokus u vibracijskom pokretu. Prijelaz je spor i nijanse boja često se prelijevaju dok duša napreduje. Zbog toga nije dobro postaviti definitivna, čvrsta pravila o prijelazu boja.

Prvi stupac na slici 6 govori o čistim, bijelim nijansama početničkih duša. Ta je boja obilježje nevinosti, no može se vidjeti na svim razinama duša. Bijela se često povezuje s aureolom. Primjerice, vodiči mogu iznenada pojačati svoje uobičajeno intenzivno, postojano svjetlo i okružiti se jarkom, bijelom aureolom. Duše koje se vraćaju u duhovni svijet često mi govore da, kad god vide neku dušu kako im se približava iz daljine, najprije vide bijelu svjetlost.

Duše čija je temeljna razina razvoja opisana u stupcima 1, 5, 9 i 11 obično se vide bez preklapanja s drugim nijansama boja u središtu svoje energije. Rijetko kada imam klijente s bojama opisanim u stupcu 7. To možda ukazuje na činjenicu da nam je potrebno više iscjelitelja na Zemlji. Nikada nisam imao klijenta čija je energija u potpunosti u ljubičasto - purpurnoj boji iz jedanaestog stupca. Spektar boja iznad pete razine su uzašli majstori koji se više ne inkamiraju, pa ono malo što znam o njima dolazi iz opažanja mojih klijenata.

Ova klasifikacijska shema prikazuje kako primarne boje jezgre duše potamnijuju, od početnika u prvom stupcu do uzašlih majstora u jedanaestom stupcu. Preklapanja boja aureole različitih nijansi okružuju primarnu boju jezgre duše. Dolazi i do preklapanja boja aure kod duša od prve do šeste razine.

Unutar svake grupe duša postoje individualna svojstva u smislu temeljne boje, zato što se sve duše ne razvijaju istom brzinom. Međutim, na boju energije duše može utjecati još jedan čimbenik, što me u početku zbunjivalo. Pored primarnih boja koje ukazuju na stadij općeg razvoja, određene duše imaju i sekundarne boje. Te boje nazivaju se boje aureole, zato što promatraču obično izgledaju kao da se nalaze izvan središta energetske mase duše.

Boje aureole su nerazrijeđene nijansama drugih boja, što može biti slučaj i s temeljnim bojama središnjeg dijela. Jedina iznimka bila bi kad su boja aureole i boja jezgre posve iste. Moji klijenti najčešće lako razlikuju boje zato što se taj efekt preklapanja ne vidi često. Boje aureole predstavljaju stavove, vjerovanja, pa čak i neostvarene težnje duše. Budući da se to uči u svakom životu, nijanse boje aureole mijenjaju se brže između života od temeljnih boja, koje govore o promjeni karaktera, koja je sporija. Tijekom hipnotičke seanse, te sekundarne boje aureole su poput bljeskavih autoportreta u trenutku kad ih promatrač gleda. Klijent iz trideset i prvog slučaja, visoko razvijena duša pete razine, opisat će taj efekt. Ta osoba bila je jedna od klijenata koji su mi pomogli u dešifriranju koda boje aureole.

Trideset prvi slučaj

Dr. N: Da stojim pred vama u duhovnom svijetu i držim veliko ogledalo, koje bismo boje vidjeli?

S: Vidjeli biste svijetlo plavo središte sa zlatno bijelom bojom na rubovima energije - to je moja aureola.

Dr. N: A kada pogledate svoga majstora učitelja, kako izgleda njegova energija?

S: Clandour ima... tamno plavo središte... koje se prema van pretvara u blijedo ljubičastu... okrunjenu rubnom aureolom bijele.

Dr. N: Što za vas znači «energija jezgre» i «energija aureole»?

S: Čvrst status Clandourovog iskustva zrači iz središta njegove energije, dok je ljubičasti rub njegova napredna mudrost koja proizlazi iz tog znanja. Bijela boja prenosi tu mudrost.

Dr. N: Što mislite, kakva će na kraju biti Clandourova jezgra i kako će izgledati?

S: Duboko ljubičasta nijansa božanske duhovnosti koja zrači na svim mjestima njegove energetske mase.

Dr. N: Možete li definirati razliku između boja jezgre i aureole u energiji duše?

S: Jezgra u sredini predstavlja postignuća.

Dr. N: Kao i svijetlo plava u vašoj energiji - ta boja označava vašu trenutnu razinu učenja?

S: Da.

Dr. N: A rubovi - aureole - vaša je zlatno bijela, što možete reći o tome?

S: (stanka) Ah... moji atributi... pa, uvijek sam pokušavao paziti na druge ljude u svojim životima - to je ono što ja jesam - ali to je i ono što želim postati... bolje reći, želim nastojati ojačati u tom aspektu.

Dr. N: Vi niste početnička duša, ali ipak imate bijelu boju u svojoj energiji. Zanima me ta jarko bijela aureola koju ima tako mnogo duša čija je energija druge boje.

S: Vibrantnost bijele energije ukazuju na to da možemo s lakoćom spojiti svoje vibracije sa svim drugima (dušama) radi jasnije komunikacije.

Dr. N: Pretpostavljam da učitelji - vodiči zato imaju jarko bijele aureole, no, kako se ta bijela razlikuje od čvrste bijele svjetlosti mlade duše?

S: Bijela je temeljna energetska boja za sve duše. Miješanje bijele s drugim bojama ono je što identificira svaku dušu. Bijela je vrlo prijemčiva energija. Novije duše primaju brojne vibracije od učitelja koji šalju velike količine informacija koje je potrebno upiti kao nepobitne istine.

Dr. N: A početničke duše imale su tako malo iskustva da ne vidite niti jednu drugu boju osim bijele?

S: Tako je, one su nerazvijene.

Iako postoji mnogo toga što ne znam o cijeloj matrici boja energije duša. saznao sam da te promjene u temeljnim bojama postaju mnogo manje vidljive nakon četvrte razine. Tijekom mnogih godina istraživanja vodio sam evidenciju o tome što su mi ljudi govorili o tim sekundarnim bojama aureole. Svaka važnija boja posjeduje svoj vlastiti raspon atributa. Preko 90 posto mojih klijenata slaže se u vezi kvaliteta koje te boje predstavljaju u duši. Sažeo sam ono što sam saznao u po tri najčešće spominjane karakterne crte za svaku boju, bez obzira na nijansu. Crna je ukaljana, oštećena ili uprljana negativna energija duše koja se uglavnom može vidjeti u centrima za obnovu duša.

Bijela: Čistoća, jasnoća, neobuzdanost.

Srebrna: Eteričnost, povjerenje, fleksibilnost.

Crvena: Strast, intenzitet, osjetljivost.

Narančasta: Entuzijazam, impulzivnost, otvorenost.

Žuta: Zaštita, snaga, hrabrost.

Zelena: Iscjeljivanje, njegovanje, sućut.

Smeđa: Uzemljenost, tolerancija, marljivost.

Plava: Znanje, oprost, otkrivenje.

Purpurna: Mudrost, istina, božanstvenost.

U sljedećem poglavlju spomenut ću i druga značenja boja u duhovnom svijetu. To se odnosi na boju odjeće koju nose članovi vijeća kada duše izađu pred njih. Nadalje, pokazat ću kako dizajn određenih ambliema koje nose ti Starci, od kojih su neki i drago kamenje, prenose određena značenja kroz boju.

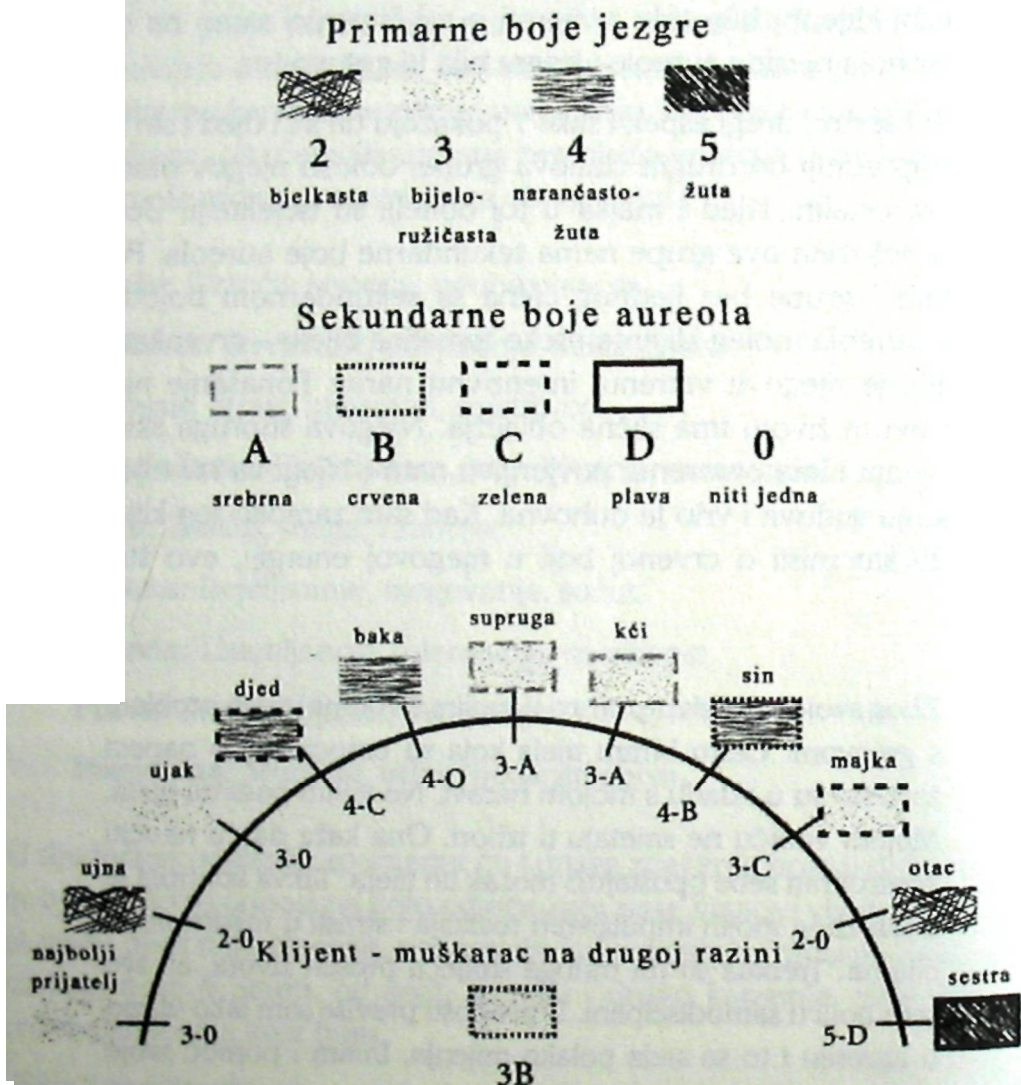
Slika 7 predstavlja grupu duša druge razine. Pokazuje i boje njihovih jezgri i boju aureola. Namjerno nisam prikazao slučaj u kojoj je temeljna boja razvoja ista kao i boja aureole. Da bismo izbjegli zbrku, na slici 7 nema bijelih, žutih ni plavih aureola. Ova primarna grupa duša sastoji se od dvanaest članova, uključujući i mojeg klijenta, muškarca na drugoj razini razvoja. Dijagram ukazuje na vezu s članovima obitelji u sadašnjoj inkarnaciji. Međutim, primarna grupa duša obično se ne inkarnira u istoj obitelji.

Pod hipnozom, ovaj klijent (3B) gleda jedanaest duša u svojoj primarnoj grupi koje su članovi njegove obitelji u sadašnjem životu, plus najbolji prijatelj. Njegova sestra ima boju jezgre koja je gotovo posve žuta, zato što ona prelazi na treću razinu. Kad bi imala i snažnu zaštitničku stranu u svojoj žutoj, umjesto plave (znanje) koju ima, mojem bi klijentu bilo teže izvijestiti o toj činjenici samo na temelju boje, jer boja njezine aureole i jezgra bila bi gotovo ista.

Pored sestre, drugi aspekti slike 7 pokazuju da su i djed i sin klijenta malo napredniji od drugih članova grupe, dok su njegov otac i ujna malo iza ostalih. Djed i majka u toj obitelji su iscjelitelji. Uočite da gotovo polovina ove grupe nema sekundarne boje aureola. Ponekad susrećem i grupe bez ijednog člana sa sekundarnom bojom. Jako crvena aureola mojeg klijenta preko temeljne bijelo - crvenkaste boje potvrdila je njegovu vatrenu, intenzivnu narav. Ponašanje njegovog sina u ovom životu ima slična obilježja. Njegova supruga sklonija je razmišljanju i ima otvorenu, povjerljivu narav. Njegova kći nije sklona donošenju sudova i vrlo je duhovna. Kad sam zamolio tog klijenta da mi kaže što misli o crvenoj boji u njegovoj energiji, evo što mi je rekao:

Zbog svoje intenzivne naravi u svojim životima imam problem s gnjevom. Često biram tijela koja su emocionalno napeta zato što su u skladu s mojom naravi. Ne volim pasivna tijela. Mojem vodiču ne smetaju ti izbori. Ona kaže da ću naučiti kontrolirati sebe opuštajući mozak tih tijela. Takva kontrola je teška zbog mojih impulzivnih reakcija i strasti u teškim situacijama. Trebala su mi mnoga stoljeća prošlih života, ali sve sam bolji u samodisciplini. U prošlosti previše sam lako ulazio u agresiju i to se sada polako mijenja. Imam i pomoć svoje srodne duše (sadašnja žena).

Slika 7: Boje energije u grupi duša

Ova shema prikazuje trenutno inkarnirane rođake i jednog prijatelja klijenta 3B. Boje jezgre i aureola svakog rođaka kodirane su prema slici 6. Pravokutnici s brojevima 2, 3, 4 i 5 su primarne boje jezgre. Pravokutnici sa slovima A, B, C i D su sekundarne boje aureola članova grupe.

Ponekad se događa da se susrećem s dušama neobičnim po načinu na koji se odvija njihov razvoj. To mi je jasno kad klijenti opisuju duše u svojim grupama s bojama jezgri koje izgledaju kao da im tamo nije mjesto. Najbolji primjer su bijela svjetla mladih duša. U sljedećem slučaju sudjeluje grupa duša treće i četvrte razine. Upravo sam završio s pregledavanjem svih žuto - plavih članova te grupe, kad mi je klijentica otkrila da pokraj nje stoji duša pretežno bijele boje.

Trideset drugi slučaj

Dr. N: Što bijela svjetlost radi u vašoj grupi naprednih duša?

S: Lavani uči s nama zahvaljujući svojim darovima. Odlučeno je da je ne treba zadržavati, iako je mlada, bez mnogo iskustva.

Dr. N: Ne osjeća li se Lavani prilično izgubljenom u vašoj grupi? Kako uspijeva držati korak?

S: Upravo sada je testiraju i, da budem iskrena, Lavani se osjeća malo preplavljeno.

Dr. N: Zašto je dodijeljena vašoj grupi?

S: Naša grupa je prilično neobična zato što imamo visoku toleranciju prema radu s neiskusnim dušama. Grupe našeg tipa većinom su toliko zaposlene da bi je članovi vjerojatno ignorirali. Ne želim reći da bi bili neljubazni, ali ona je uostalom još dijete i tako nam i izgleda sa svojim malenim, magličastim obrascima energije.

Dr. N: Pretpostavljam da većina naprednih grupa ne bi htjela tu odgovornost?

S: Točno. Grupe u razvoju uglavnom su vrlo unesene u svoj vlastiti rad. Djetetu mogu djelovati gotovo oholo.

Dr. N: Objasnite mi onda zašto je vodič dopustio Lavani da dođe među vas.

S: Lavani je velik talent. Mi smo grupa koja brzo uči i naši životi bili su neizmjerljivo teški i brzi (moja klijentica provela je samo 1600 godina na Zemlji). Unatoč brzom razvoju, imamo reputaciju velike skromnosti, neki kažu i pretjerane. Školujemo se za učitelje djece, i Lavani je dobra za nas.

Dr. N: To me veoma zbunjuje. Je li Lavani izvađena iz svoje vlastite grupe u ovom ranom stadiju razvoja?

S: Ma ne! Odakle vam ta ideja? Ona većinu vremena provodi sa svojom grupom (smije se) i oni ne znaju za njezine pustolovine s nama. Bolje je tako.

Dr. N: Zašto?

S: Oh, mogli bi je zadirkivati i postavljati previše pitanja. Ona je vrlo povezana s njima, a mi želimo da Lavani ima normalan odnos sa svojim prijateljima, iako znamo da će rano napustiti svoju grupu zahvaljujući svojim darovima. Njih još ne motivira ista želja.

Dr. N: Pa, ako su duše telepati i znaju sve jedna o drugoj, ne vidim kako bi Lavani mogla sve to sakriti od svojih prijatelja.

S: Istina je da bijeli ne mogu postaviti blokade oko nekih privatnih stvari kao što možemo mi. Lavani smo naučili kako se to radi - rekla sam vam da ima potencijala, (zastaje, a tada dodaje) Naravno, svatko poštuje privatne misli drugih.

Nije tako neobično da, kad se inkarniraju duše poput one iz trideset i drugog slučaja, mlade duše s kojima rade traže od njih da im u životu budu djeca. Lavani je danas dijete te klijentice. Ponekad se može dogoditi i suprotno - kada dijete, koje je napredna duša, živi s roditeljem koji je mlađa duša.

Čuo sam za neke slučajeve u kojima se boja duše mijenja unatrag. Većina nas imala je u svojem postojanju živote nakon kojih smo se vratili unatrag, no kad se naša boja u većoj mjeri vrati na neku prijašnju boju, uzrok je obično neki težak, dugotrajan problem. Evo izjave jedne klijentice koja za sve nas nosi ozbiljnu poruku:

Šteta je za Klarisa. Njegova zelena bila je tako sjajna. On je bio veliki iscjelitelj kojeg je iskvarila moć. Njemu su stvari bile gotovo previše lagane - bio je tako talentiran. Njegov pad dogodio se tijekom više života u kojima je često zloupotrebjavao svoju moć. Toliko je volio da ga štiju i obožavaju da mu je taština postala krinka od samoga sebe. Klaris je

počeo gubiti svoje darove i primijetili smo da mu boja blijedi i postaje sve mutnija. Napokon, postao je tako neučinkovit da su ga poslali natrag na ponovnu obuku. Svi očekujemo da će se jednom ipak vratiti.

Boje posjetitelja u grupama

Povremeno čujem da boja jedne ili dvije duše u grupi potpuno odskače od ostatka grupe. Saznao sam da to možda ukazuje na privremenu posjetu visoko specijaliziranog gosta ili duše iz obližnje grupe. Tu i tamo čujem o posjeti međudimenzionalnog putnika čije iskustvo daleko nadilazi iskustvo članova grupe. Sažeo sam citat iz zanimljivog izvještaja o takvim posjetiteljima:

Kad pogledamo napredna bića koja su došla u posjet našoj grupi iz drugih dimenzija koje nam nisu poznate, čini nam se kao da su prošli kroz zaslon, koji zovemo leće svjetlosti, da bi došli do nas. Povremeno nam dolaze na poziv našeg vodiča, Joshue, zato što su mu to prijatelji. Pred nama, te duše vidimo kao da posjeduju srebro od tekuće vode. Za nas, srebrni potok je... plašt prolaza... čistoća prozirne među-dimenzionalne inteligencije. To su elastična bića sa sposobnošću prolaženja kroz mnoge fizičke i mentalne sfere, pri čemu dobro funkcioniraju. Dolaze kako bi nam pomogli da odgurnemo tamu svojeg neznanja, ali ta prelijepa bića nikad ne ostaju dugo.

Trebao bih dodati da ti šaroliki likovi koji se nakratko pojavljuju u grupama duša ostavljaju na njih dubok utisak. U gore opisanom slučaju, kad sam zamolio klijenta da mi da specifičan primjer uvida koji su stekli iz učenja tih srebrnih bića, rekao mi je: «Oni nam šire viziju kako bismo vidjeli više mogućnosti u donošenju izbora tako što ćemo postati dobri u čitanju ljudi. Ta vještina razvija kritičko razmišljanje i omogućava nam da donosimo informirane odluke utemeljene na većim istinama.»

Razlika između ljudske boje aure i boje aure duše

Postoji još jedno pogrešno mišljenje o bojama s kojim sam se susreo nakon što je objavljeno *Putovanje duša*. Mnogi ljudi nastoje pronaći usporedbe između moje klasifikacije boja duša i boje ljudskih aura. Vjerujem da te pretpostavke mogu dovesti do pogrešnih zaključaka. Boja i energetske vibracije kod duša usko su povezani i odražavaju nematerijalno okruženje duhovnog svijeta. U fizičkom okruženju, frekvencija energije iste duše mijenja se. Ljudsko tijelo još više mijenja boju tih energetskih obrazaca.

Kad iscjelitelji identificiraju boju aure oko ljudskog bića, te su boje uglavnom odraz fizičke manifestacije. Pored misli iz ljudskog mozga, na koje utječe naša emocionalna struktura, središnji živčani sustav i kemijska ravnoteža, svi vitalni organi ljudskog tijela utječu na ljudsku auru. Čak i mišići i koža igraju ulogu u stvaranju fizičke energije oko nas. Naravno, postoje korelacije između uma duše i naših tijela, ali fizičko i mentalno zdravlje najviše utječu na ljudske aure.

Trebao bih reći da ja ne vidim ljudske aure. Sve moje informacije o njima dolaze od specijalista za to područje i od mojih klijenata. Kažu mi da tijekom života naše privremeno tijelo brzo fluktuiralo i to utječe na vanjske boje naše energije. Potrebna su mnoga stoljeća da se promijeni boja duše. Istočnjačka filozofija smatra, a ja se slažem, da imamo duhovno tijelo koje postoji zajedno s fizičkim i da to eterično tijelo ima vlastiti obris energije. Pravo iscjeljivanje mora uzeti u obzir i fizičko i suptilno tijelo. Kad meditiramo ili prakticiramo jogu, radimo na deblokiranju naše emocionalne i duhovne energije u raznim dijelovima tijela.

Povremeno, kad razgovaram s klijentom u transu o raspodjeli svjetlosne energije drugih duša u grupi, čujem da postoje snažniji obrasci energije koji zrače iz nekih dijelova oblika koji izgleda kao ljudski. Kao što u sadašnji život možemo prenijeti otiske iz prošlog života, možemo ponijeti i otiske tijela u duhovni svijet kao energetsku siluetu koja nas podsjeća na fizičke inkarnacije. Tijekom ispitivanja klijentice iz sljedećeg slučaja neko sam se vrijeme pitao ne dopušta li ta klijentica da njeno svjesno sjećanje na čakre utječe na nesvjesna objašnjenja. Čakre bi trebale biti vrtložni izvori energije koji izviru iz nas prema van na sedam važnih točaka ljudskog tijela. Ova je klijentica smatrala da su čakre duhovni izraz osobnosti kroz fizičku manifestaciju.

Trideset treći slučaj

Dr. N: Rekli ste da je Roy jedan od članova vaše obitelji u ovom životu koji se nalazi u vašoj grupi duša. Kad pogledate Royevu energetsku točku fokusa, što vidite?

S: Vidim koncentraciju ružičasto - žute boje koja izlazi iz sredine njegovog tjelesnog oblika - iz mjesta na kojem se nalazi solarni plexus.

Dr. N: Kakvog tjelesnog oblika? Zašto Roy uzima fizički oblik u vašoj grupi?

S: Prikazujemo osobine svojih tijela iz prošlog života kojima smo bili zadovoljni.

Dr. N: Pa, što za vas znači koncentracija energije u području trbuha?

S: Royeva najsnažnija točka osobne moći u njegovim životima je njegov želudac, bez obzira na to u kojem se tijelu nalazi. Ima čelične živce (smije se). Ima i druge apetite u tom području.

Dr. N: Ako brzina Royeve metaboličke energije pokazuje tu osobinu, možete li odrediti raspored dodatne svjetlosne energije koja dolazi iz određenih mjesta na tijelu drugih članova grupe?

S: Da, Larry se najviše razvija kroz glavu. On je u mnogim životima bio kreativni mislilac.

Dr. N: Još netko?

S: Da, Natalie. Njezina esencija moći brže se razvija kroz područje srca zahvaljujući njezinoj sućuti.

Dr. N: A vi?

S: Moja dolazi iz grla, zahvaljujući mojim komunikacijskim vještinama koje su se u nekim životima javljale u vidu govora, a u ovom životu u vidu pjevanja.

Dr. N: Imaju li te energetske točke ikakve veze s projekcijom ljudskih boja aura?

S: Što se tiče boje, uglavnom ne. Što se tiče snaga u koncentraciji energije, da.

Duhovna meditacija pomoću boje

Iscjeliteljska svojstva višebojnih svjetala za uravnoteženje energije u području za oporavak u posljednjem poglavlju opisala je duša zvana Banvon. Ljudi koji su čitali moj rad o duhovnom svijetu pitali su mogu li se takve informacije o boji iskoristiti i za fizičko iscjeljivanje. Duhovna meditacija kao način kontaktiranja našeg unutarnjeg jastva sjajna je za iscjeljivanje tijela. Na tržištu postoje mnoge dobre knjige o samopomoći koje objašnjavaju razne oblike meditacije. Budući da je prijenos boja izraz energije duše i energije naših vodiča, možda bih trebao navesti primjer meditacije pomoću boje.

Meditativna vježba u šest koraka koju sam izabrao dolazi iz mješavine mojih vizualizacija i vizualizacije hrabre žene od pedeset i četiri godine s kojom sam radio, a koja je smršavila na trideset i četiri kilograma tijekom borbe protiv raka jajnika. Sada se oporavlja nakon kemoterapije, a brzina njezinog oporavka zbunjuje liječnike.

Veliki broj mojih klijenata razvija osjećaj duhovne snage pomoću meditacije bojama. Ljudi s teškim zdravstvenim problemima kažu mi da najbolje rezultate postižu meditirajući jednom na dan po trideset minuta ili dvaput dnevno po petnaest do dvadeset minuta. Molim vas, budite svjesni da te korake u meditaciji ne nudim kao lijek za fizičke bolesti. Snaga uma svake osobe, kao i sposobnost koncentracije, razlikuju se, kao i narav njihovih bolesti. Ipak, smatram da se imunوسي sustav osobe može pojačati povezivanjem s višim Ja.

1. Počnite tako što ćete umiriti svoj um. Oprostite ljudima na svim stvarnim i zamišljenim uvredama i povredama koje su vam nanijeli. Provedite pet minuta čisteći se, pri čemu energiju negativnih misli - uključujući i strah zbog bolesti - zamišljate kao crnu boju. Zamislite usisavač koji se kreće od vrha vaše glave do dna stopala usisavajući iz vašeg tijela svu tamu boli i patnje koju vam je nanijela bolest.

2. Sada stvorite iznad glave svijetlo plavu aureolu koja predstavlja vašeg duhovnog vodiča, kojeg zovete upomoć, šaljući pritom misli pune ljubavi. Zatim provedite još pet minuta usredotočujući se na svoje disanje i brojeći udahe. Pažljivo odmjerite svoje udahe. zamišljajući kako vam u tijelo ulazi osjećaj ugođe, a izlazi

napetost. Bilo bi dobro da svoje disanje uskladite s ritmom svojeg tijela.

3. U ovom trenutku, zamislite kako se vaša viša svijest širi poput bijelo - zlatnog balona i štiti vaše tijelo. Recite u sebi: «Želim da besmrtni dio mene brani moj smrtni dio». Sada započnite s najdubljom koncentracijom. Izvadite čistu bijelu svjetlost iz balona i pošaljite je kao energetske zraku u svoje tjelesne organe. Budući da vaša bijela krvna zrnca predstavljaju snagu vašeg imunosi sustava, zamislite ih kao mjehuriće i pokrenite ih kroz tijelo. Zamislite kako bijeli mjehurići napadaju crne stanice raka i otapaju ih snagom kojom svjetlost raspršuje tamu.

4. Ako primete kemoterapiju, pojačajte ovaj tretman šaljući boju lavande kakvu stvaraju infracrvene svjetiljke u sve dijelove svojeg tijela. To je božanska boja mudrosti i duhovne snage.

5. Sada pošaljite zelenu boju kako biste iscijelili te oštećene stanice od efekta raka. Tu boju možete u najtežim trenucima spajati s plavom bojom svojeg duhovnog vodiča. Izaberite svoju nijansu i pomislite na zelenu boju kao na tekućinu koja vam iscjeljuje unutarnje organe.

6. Vaš posljednji korak jest da oko glave opet stvorite plavu aureolu svjetlosti kako biste očuvali mentalnu snagu i hrabrost u oslabljenom tijelu. Raširite je oko vanjskih dijelova svojeg tijela poput štita. Osjetite iscjeljuću snagu tog svjetla ljubavi i iznutra i izvana. Zamislite kako se oporavljate, i završite ponavljajući mantru poput ove: «Ozdрави, ozdрави, ozdрави».

Meditacija kao svakodnevna disciplina naporan je posao koji donosi veliku dobit. Ne postoji pravilan način za meditaciju. Svaka osoba mora pronaći program koji povezuje njezine intelektualne i emocionalne sustave u okvir koji odgovara njenim potrebama. Duboka meditacija dovodi nas do božanske svjesnosti i privremeno oslobađa dušu od osobnosti. Zahvaljujući tom oslobađanju, osoba je u stanju prijeći u drukčiju nedimenzionalnu stvarnost gdje se u usredotočenom umu sve ujedinjuje u jednu cjelinu.

Žena s rakom jajnika uspjela je pomoći svojim liječnicima time što je svu svoju mentalnu koncentraciju usredotočila na iscjeljivanje

vlastitog tijela. Kad je um u čistom, centriranom stanju možemo otkriti tko smo mi zapravo - onu esenciju koju smo možda negdje usput izgubili. Svakodnevna meditacija dobra je i za povezivanje s duhovima punim ljubavi.

Oblici energetske boje

Osim učinaka boja, još jedan vanjski način istraživanja duša u grupama jest usporedba njihovih oblika. U te energetske oblike spadaju simetrični i nepravilni oblici, čistoća svjetlosti i kvaliteta pokreta. Sve su to duhovni potpisi članova grupe. Kad promatraju druge duše, mnogi ljudi u stanju transa svjesni su vibracijske rezonancije duše. Nakon što s klijentom pregledam nijanse boje, zajedno istražujemo pulsiranje i brzinu vibracija kretnje bliskih im duša.

U razgovoru o energetskom obliku bilo koje duše, moje prvo pitanje glasi: «Koliko energije je ostalo u duhovnom svijetu prije sadašnje inkarnacije?» To pitanje povezano je s aktivnošću i pasivnošću duše i odnosi se na sjaj ili pomućenost energije. No, unatoč količini energije, stvaranje energije identificira se karakterom, kapacitetom i raspoloženjem duše. To su varijable koje se mogu promijeniti nakon niza života.

Tijekom predhipnotičkog uvodnog intervjua s novim klijentom, postavljam mu pitanja o osobama u njegovom sadašnjem životu. Pravim bilješke o svim rođacima, prijateljima i prošlim ljubavima. Činim to zato što ću iz prvog reda promatrati predstavu koja će se odigrati u njegovom umu, a želim unaprijed znati program. Moj klijent bit će glavni glumac u toj drami, a ljudi oko njega imat će sporedne uloge.

U slučaju koji slijedi vidi se kako se brzo informacije dobivaju kroz pitanja koja se odnose na boju i oblik sporednih likova, članova klijentove grupe duša. Tijekom mojeg uvodnog intervjua s Leslie, klijenticom, saznao sam za njezinu šogoricu, imenom Rowena, koja joj je bila pravi trn u oku. Leslie, čije je duhovno ime Susius, opisala je sebe kao osobu koja u svojim životima traži sigurnost i želi se družiti sroljubivim ljudima. O sadašnjem životu klijentica je rekla: "Čini se da Rowena uživa u tome da se sukobljava sa mnom i izaziva sva moja uvjerenja "

Slijedi početna scena Leslieine mentalne slike njezine duhovne grupe.

Trideset četvrti slučaj

S: (vrlo uznemireno) Oh, ne vjerujem! Rowena je ovdje - bolje reći Shath - to je Rowena.

Dr. N: Što ne valja u tome što vidite Roweninu dušu u svojoj grupi duša?

S: (mršti se, stiska usta) Pa, Shath je jedna od... onih koji ometaju...

Dr. N: Ometaju na koji način?

S: Oh... u usporedbi s nama koji imamo glatke, nenamreškane energetske vibracije.

Dr. N: Susius, dok gledate vašu šogoricu, recite mi kako se ona razlikuje po boji i obliku?

S: (još potvrđuje prepoznavanje Rowene) To je ona, tako je! Njezina narančasta energija brzo pulsira - tu su uobičajeni oštri, nazubljeni rubovi - to je Shath. Iskrica - tako je zovemo.

Dr. N: Znači li oblik kojim vam se predstavlja da je neprijateljski nastrojena prema vama i ovdje, u duhovnom svijetu, kao i u sadašnjem životu?

S: (Leslie se sada privikava na Roweninu nazočnost i glas joj se ublažava) Ne... zapravo, ona nas izvlači... ona je dobra za našu grupu... to mi je jasno.

Dr. N: Želim razmotriti kako se njezina projekcija razlikuje od vaše energije po boji i obliku. Što mi možete reći o sebi u duhovnom svijetu?

S: Moja boja je nježno bijela s ružičastim varijacijama... moji prijatelji zovu me Zvončića zato što vide moju energiju kao kapi kiše koje odjekuju... poput blage zvonjave zvonca. Shath u svojoj energiji ima oštru jasnoću i vidim zlatne nijanse. Njezina energija je jarka i vrlo snažna.

Dr. N: I što sve to znači za vas i vašu grupu?

S: Ne možemo mirovati pokraj Iskrice. Tako je nemirna - poput vrtloga stalnog kretanja - stalno nam postavlja pitanja i izaziva naš rad. Uživa sudjelovati u našim životima i trgnuti nas iz našeg osjećaja samozadovoljstva.

Dr. N: Smatrate li da je blaža u duhovnom svijetu nego u sadašnjem tijelu Rowene?

S: (smije se) Možete se kladiti. Izabrala je napeto tijelo s kratkim fitiljem, zbog čega se sve pojačava. Ovoga puta (sadašnji život) došla je kao sestra mojeg supruga. Shath može biti tako iritantna, ali sada kad vidim tko je ona zapravo, znam da je motivira ljubav i želja da probudi najbolje u nama (opet se smijemo). Mi njoj pomažemo da uspori, zato što je sklona skakati u vatru bez razmišljanja.

Dr. N: Postoji li još netko u vašem unutarnjem krugu prijatelja čija je energija nalik Shathinoj - Roweninoj energiji?

S: (ceri se) Da, to bi bio suprug moje najbolje prijateljice Megan, Roger. Njegovo ime ovdje je Siere.

Dr. N: Kako vam izgleda njegova energija?

S: On šalje geometrijske, uglate obrasce koji se kreću amo-tamo. To su oštri valovi - poput njegovog jezika - i iz daljine, njegova energija zvuči poput činela u orkestru. Siere je smjela, neustrašiva duša.

Dr. N: Na temelju onoga što ste mi rekli o energetskim oblicima, bi li Shath i Siere - Rowena i Roger - odgovarali jedno drugome u životu?

S: (prase u smijeh) Zacijelo se šalite! Ubili bi jedno drugo. Ne, Rowenin suprug Sen - moj brat Bili - miroljubiva je duša.

Dr. N: Molim vas, opišite njegovu energiju.

S: On ima uzemljenu energiju zeleno - smeđe boje. Znae da je Loza u blizini kad čujete blago fijukanje.

Dr. N: Loza? Ne razumijem što to znači.

S: Kad u našoj grupi dobijete nadimak, zadržavate ga. Sen ima vibracijske valove koji sličje lozi... s obrascima koji tvore upletene pramenove - znate - kao kod duge kose.

Dr. N: Identificiraju li ti energetski obrasci Sena - vašeg brata Billa - na neki način?

S: Naravno. Složen je ali dosljedan - vrlo pouzdan. To odražava njegovu sposobnost da splete zajedno niz elemenata u ljupkom skladu. Loza i Iskrice sjajan su par zato što Rowena nikad ne dopušta Billu da se previše umiri, a on nju usidrava u životu.

Dr. N: Prije no što nastavite, primijetio sam da sva duhovna imena članova vaše grupe počinju slovom S. Znači li to nešto? Nisam siguran da ih pravilno izgovaram.

S: Ne brinite zbog toga - to je zvuk koji daje intonaciju kretanja njihove energije. To odražava pravu bit mojih prijatelja.

Dr. N: Zvuk? Dakle, pored boje i oblika energije članova vaše grupe, njihovi valovi imaju zvuk povezan sa svakim od njih, kakav bismo mogli čuti na Zemlji?

S: Pa... recimo... za nas, to je energetska rezonancija koju identificiramo sa Zemljom, iako te vibracije ne možete čuti ljudskim uhom.

Dr. N: Možemo li se vratiti na vašu najbolju prijateljicu, Megan? Spomenuli ste je, ali ne znam boju njezinog vibracijskog obrasca.

S: (s toplim osmjehom) Njezina magličasta, blijedo žuta energija je poput treperave sunčeve svjetlosti na polju žita... glatka je, ravnomjerna i nježna.

Dr. N: A karakter njene duše?

S: Apsolutna, bezuvjetna sućut i ljubav.

Prije no što nastavimo pričati o zvukovima i sličnosti nekih duhovnih imena, trebao bih objasniti karmičku vezu između moje klijentice, Leslie, i njezine najbolje prijateljice u životu, Megan. Za mene. to je vrlo dirljiva priča. Tijekom uvodnog razgovora, Leslie mi je objasnila da je bila profesionalna pjevačica i da su joj grlo i dušnik bili osobito

osjetljivi. Smatrao sam to profesionalnim rizikom i nisam mnogo razmišljao o tome, sve dok nismo došli do prizora smrti u njezinom prošlom životu. Tada sam morao deprogramirati otisak bivšeg tijela izravno povezan s Leslieinim grlom.

U prošlom životu, Megan je bila Leslieina mlada sestra. Kad je bila mlada, Megan je njezin otac prisilio da se uda za bogatog, brutalnog, starijeg muškarca zvanog Hogar, koji ju je tukao i seksualno zlostavljao. Nakon kratkog vremena, Leslie je pomogla Megan da pobjegne od Hogara kako bi otišla s mladićem koji ju je volio (Roger). Bijesni Hogar te je noći pronašao Leslie i odvuкао je na skrovito mjesto, gdje ju je silovao i tukao satima kako bi saznao gdje joj je sestra.

Leslie Hogaru nije rekla ništa, sve dok je nije počeo davati tražeći informacije. Tada je dobila još vremena za svoju sestru tako što ga je uputila u pogrešnom smjeru. Hogar je zadavio Leslie i odjurio, ali nikada nije pronašao Megan. Kasnije na našoj seansi, Leslie mi je rekla ovo: «Pjevanje u ovom životu izraz je ljubavi, zato što je u prošlom životu moj glas utišan zbog ljubavi.»

Zvukovi i duhovna imena

Vidjeli smo da su boja, oblik, kretanje i zvuk individualna obilježja duša u njihovim grupama. Čini se da su ta četiri elementa međusobno povezana, iako svjetlosna energija, vibracijski oblici i kretanje njihovih valova, kao i zvučna rezonancija nisu jednaki kod članova iste grupe. Međutim, između nekih duša postoje sličnosti tih elemenata, a zvuk može biti najočitiiji element duhovnom regresionistu.

Zvuk u duhovnom svijetu ima jezik koji nadilazi sistematizaciju govornog jezika. Kažu mi da postoji smijeh, brujanje, pjevušenje i pjevanje, kao i zvukovi vjetra i kiše, ali njih je nemoguće opisati. Neki klijenti izgovaraju imena duša iz svoje grupe kao da balansiraju glazbene strune da bi ih uskladili jedne s drugima. Trideset i četvrti slučaj primjer je načina na koji je izgovaranje duhovnih imena u unutarnjem krugu prijatelja povezano sa zvukom slova S. U dvadeset i osmom slučaju dvoje duhovnih učitelja zvalo se Bion i Relon. Čini se da postoji ritmička međuigra između nekih energija duša u primarnim grupama koja se manifestira na takav način.

Neki klijenti u hipnozi imaju problema s izgovaranjem duhovnih imena. Ti klijenti kažu da se imena duša u njihovim umovima sastoje od vibracijske rezonancije koju je nemoguće prevesti. No, stvari mogu biti još složenije. Jedan je klijent rekao: «Prema mojem iskustvu, naša prava imena duša nešto su poput emocija, ali to nisu ljudske emocije, pa ne mogu reproducirati naša imena bilo kojim zvukom.» Postoji i glasovni simbolizam povezan s imenima, koji može imati skrivena značenja koja klijent u ljudskom obliku ne može dešifrirati.

Ipak, mnogi klijenti koji pokušavaju zapamtiti duhovno ime mogu se poslužiti fonetikom i ritmom zvuka. Klijent se može poslužiti glasovima samoglasnika da opiše članove svoje grupe duša. Imao sam klijenta koji je tri duše iz svoje grupe nazvao Qi, Lo i Su. Nerijetko imam slučajeve, poput ovog posljednjeg, u kojem imena članova grupe počinju na neko određeno slovo abecede. Iz nekog razloga, imena mnogih duhovnih vodiča završavaju s A.

Imam klijente u transu kojima je lakše da mi slovkaju duhovna imena, umjesto da ih pokušaju izgovoriti. No, isti ti klijenti će reći da im slovanje ne znači tako mnogo kao zvuk. U pokušaju da saznam duhovno ime, katkad ću doći do kraće verzije pravog imena. Jedan klijent rekao mi je: «U mojoj duhovnoj grupi, nadimak našeg vodiča je Ned.» Nisam bio zadovoljan time. Ustrajao sam i napokon sam na papir zapisao puno ime tog vodiča. Zvao se Needaazzbaarriann. Shvatio sam poruku. Do kraja seanse zvali smo ga Ned.

Privatnost je također važan čimbenik kad razgovaram s klijentom koji smatra da bi odavanje imena duhovnog vodiča nekako kompromitirali njihov odnos. Moram poštivati njihov stav i biti strpljiv. Tijekom seanse ta se nelagoda može ublažiti. Primjerice, jedna klijentica rekla mi je da se njezin vodič zove Mary. Zatim je dodala: «Mary mi dopušta da je pred vama zovem tim imenom.» Prihvatio sam to i nastavili smo neko vrijeme sve dok se, iznenada, ime vodiča nije promijenilo u Mazukia. U regresiji postoje situacije u kojima nije dobro previše inzistirati na informaciji.

Napokon, trebao bih reći da se i naše vlastito ime duše može donekle mijenjati kako se razvijamo. Jedna vrlo napredna klijentica rekla mi je da se kao mlada duša zvala Vina. a to se sada promijenilo u Kavina. Upitao sam je zašto, a Kavina mi je odgovorila da je sada učenica

visokog vodiča koji se zove Karafina. Kad sam postavio pitanje o značenju sličnosti tih imena u duhovnom svijetu, rečeno mi je da me se to ne tiče. Postoje klijenti koji neće odgovoriti na pitanja ukoliko imaju osjećaj da sam prekoračio liniju njihove privatnosti.

Grupe duša za učenje

U svojoj prvoj knjizi posvetio sam cijela poglavlja istraživanju grupa početničkih, srednje razvijenih i naprednih duša i njihovih vodiča. Prikazao sam i primjere slučajeva grupne energetske obuke, u kojima duše uče stvarati i oblikovati fizičke stvari poput kamenja, zemlje, biljaka i drugih nižih oblika života. Ne namjeravam se ponavljati u vezi tih tema osim kad na taj način mogu proširiti spoznaju čitatelja o drugim aspektima života u kolektivima duša.

U ovom odjeljku istražiti ću odnose između učenika unutar grupa duša za učenje, što se nadovezuje na strukturalne aspekte školskih zgrada i učionica o kojima smo govorili ranije u ovom poglavlju. Moji klijenti neće nužno vizualizirati centre za duhovno učenje kao mjesta u kojima prevladava atmosfera učionice ili knjižnice. Vrlo često, te centre opisuju jednostavno kao «prostor našeg doma». Ipak, slike okruženja za duhovno učenje mogu se brzo promijeniti u umovima klijenata koji raspravljaju o svojem učenju.

Kad je objavljeno moje istraživanje života između života, neki ljudi kritizirali su moje usporedbe ljudskih škola i učionica s duhovnim modelima za obučavanje duša. Jedan par iz Colorada pisao mi je: «Vaše opise škola u životu nakon smrti smatramo neukusnima, i držimo da oni vjerojatno proizlaze iz vaše pristranosti, budući da ste radili u obrazovnom sustavu.» Drugi ljudi rekli su mi da škole za njih predstavljaju dugi niz loših iskustava s birokracijom, autoritarnim ponašanjem i osobnim poniženjima od strane drugih učenika. Ne žele s druge strane vidjeti bilo što, što podsjeća na ljudske učionice.

Znam da postoje čitatelji s gorkim sjećanjima na vrijeme koje su proveli u školi. Nažalost, škole na Zemlji, kao i druge institucije, obilježavaju nedostaci koje su stvorila ljudska bića. Učitelji i učenici mogu iskazivati aroganciju i nehaj prema osjećajima drugih i ponašati se poput malih tiranina. Gdjegod se događa učenje, postoji i ispitivanje. Ipak, mnogi od nas sjećaju se i brižnih učitelja koji su nam davali ključne

informacije, dok smo s kolegama učenicima stvarali prijateljstva koja traju cijeli život.

Funkcionalni aspekti stjecanja duhovnog znanja u ljudskom umu pretvaraju se u centre za učenje i siguran sam da naši vodiči imaju svoje prste u stvaranju vizualizacija sa zemaljskim ustanovama za duše koje dolaze s naše planete. Ljudi u hipnozi govore o tome kako su oblici i građevine u nekim aspektima slični onima na Zemlji, no postoje i velike razlike. Klijenti mi govore o velikoj ljubaznosti, dobronamjernosti i beskrajnom strpljenju svih koji borave u duhovnim područjima za učenje. Čak se i analiza učinka svake duše od strane njezinih kolega - učenika provodi s krajnjom ljubavlju, poštovanjem i predanošću tome da se stvari učine bolje u sljedećoj inkarnaciji.

Grupe duša cijene individualnost. Od vas se očekuje da se istaknete i date svoj doprinos. Postoje energične i tihe duše, ali nitko nije dominantan niti neugodan. Individualizam se cijeni zato što je svaka duša jedinstvena, sa snagama i slabostima kojima nadopunjava druge članove grupe. Mi smo upućeni u određenu grupu duša zbog naših razlika, kao i zbog sličnosti. Te razlike u karakterima poštuju se, zato što duše koje dijele svoje živote unose veliku osobnu mudrost u iskustvo svakog života.

Duše vole zadirkivati i služiti se humorom u svojim grupama, ali uvijek izražavaju međusobno poštovanje, čak i prema onima koji su živjeli u tijelima koja su ih povrijedila tijekom života. Duše izražavaju oprost, i više od toga - toleranciju. Znaju da je većina negativnih crta osobnosti povezanih s tijelom osobe koja im je nanijela tugu i slomila srce pokopana kad je to tijelo umrlo. Na vrhu popisa odbačenih negativnih emocija nalaze se ljutnja i strah. Duše se dobrovoljno javljaju da uče i poučavaju određene lekcije, a karmički planovi neće uvijek funkcionirati onako kako je zamišljeno, s obzirom na utjecaj zemaljskog okruženja.

Sjećam se kako je, nakon jednog mog predavanja, jedan psihijatar podigao ruku i rekao: «Vaša rasprava o grupama duša podsjeća me na tribalizam». Odgovorio sam da grupe duša djeluju kao pleme po svojoj intenzivnoj lojalnosti i uzajamnoj potpori koju izražavaju u duhovnoj zajednici. Međutim, grupe duša ne ponašaju se plemenski u odnosu na druge grupe. Zemaljska društva imaju ružnu naviku da, u najboljem slučaju, ne vjeruju jedna drugima, dok u najgorem izražavaju gorčinu

i okrutnost. Društva u duhovnom svijetu sklona su tome da budu rigorozna, umjerena ili blaga u međusobnim odnosima, ali ne vidim pokazatelje diskriminacije niti otuđenja unutar neke grupe duša, niti izvan nje. Za razliku od ljudskih bića, sva duhova bića međusobno su povezana. Istovremeno, duše strogo poštuju privatnost drugih grupa.

Kad sam bio honorarno zaposlen kao učitelj u večernjoj školi, otkrio sam da su neki moji učenici, uključujući i odrasle osobe, brkali činjenice s vlastitim sustavima vrijednosti. Dok su se borili s konceptualnim problemima, ponekad su zastupali stav s lažne premise, a ponekad su upadali u proturječje. To i jest narav učenika. Na kraju, naučili bi učinkovitije izražavati i spajati ideje. Svoj pogled na učenje u duhovnom svijetu dobio sam iz te perspektive.

U ranim godinama istraživanja hipnoze, zapanjio me potpuni izostanak samozavaravanja u duhovnim učionicama. Vidio sam da su učitelji - vodiči prisutni svugdje, iako ne uvijek u vidljivom obliku. Naši učitelji dolaze i odlaze tijekom seansi duhovnog učenja, ali nikad ne ometaju proces otkrivanja sebe. Iako same duše još nisu sveznajuće, u smislu da ne posjeduju beskrajno znanje o svim stvarima, ne sumnjaju u karmičke lekcije i u ulogu koju su igrali u događajima iz prošlih života. Jedan aksiom duhovnog svijeta kaže da su duše uvijek najstrože same prema sebi u smislu učinka.

Unutar grupa duša posvećenih učenju postoji čudesna jasnoća racionalne misli. Samozavaravanje ne postoji, ali moram reći da motivacija za naporan rad u fizičkom životu nije ujednačena kod svih duša. Neki su mi klijenti rekli: «Ja ću se neko vrijeme sklizati*. To se može odnositi na smanjivanje učestalosti inkarnacija, biranje laganih inkarnacija, ili jedno i drugo. Iako učitelj i vijeće duše možda neće biti sretni zbog te odluke, poštivat će je. Čak i unutar duhovnog svijeta, neki učenici odluče ne davati najbolje od sebe u svakom trenutku. Vjerujem da oni čine manjinu među dušama koje silaze na Zemlju.

Za stare Grke, riječ «persona» bila je istoznačnica s riječju «maska». To je odgovarala termin za način na koji se duša u životu služi tijelom domaćina. Kad se inkarniramo u novo tijelo, karakter duše ujedinjuje se s temperamentom njezinog domaćina, i oni stvaraju personu. Tijelo je vanjska manifestacija duše, ali nije potpuno utjelovljenje našeg duševnog Jastva. Duše koje dolaze na Zemlju razmišljaju o sebi kao da

postaju maskirani glumci na pozornici svijeta. U Shakespeareovom Macbethu, kralj se priprema za smrt govoreći nam-. «Život je samo sjenka koja hoda, kukavni glumac što na pozornici sat - dva se šepuri i razbacuje, a potom ga više nema.» Na neki način, taj slavni stih opisuje što duša misli o svojim životima na Zemlji, s tom razlikom što, kad predstava počne, većina nas ne zna da sudjeluje u predstavi sve dok ona ne završi, zahvaljujući nizu amnezijских blokova.

Tako i analogija predstave, kao i analogija školske učionice, odgovara onome što moji klijenti vide u stanju transa u dubokoj hipnozi. Neki klijenti rekli su mi da su im prijatelji, nakon što bi se vratili u svoju grupu nakon osobito teškog života, pljeskali i klicali «Bravo!» Aplauz je tu zbog dobro obavljenog posla na kraju posljednjeg čina predstave života. Jedan klijent rekao je: «U mojoj grupi, glavni sudionici naše posljednje životne predstave otići će nakon kraja u jedan kut i tamo proučavati pojedine prizore koje smo odigrali, prije no što počnu pripreme za sljedeću predstavu.» Često čujem kako se moji klijenti smiju zato što im je ponuđena neka uloga u sljedećoj predstavi - svojem sadašnjem životu - kao i raspravama koje su se odvijale prije posljednje odluke o podjeli uloga, a bavile se time tko će glumiti koju ulogu.

Naši vodiči postaju režiseri koji s nama pregledavaju prizore iz prošlog života, scenu po scenu, i dobre i loše trenutke. Pogreške u procjeni predstavljaju se u malim dijelovima. Svi mogući ishodi izučavaju se i uspoređuju, stvaranjem novih scenarija za one prizore s različitim izborima koji su se mogli načiniti u svakoj situaciji. Obrasci ponašanja svakog glumca detaljno se analiziraju, nakon čega slijedi pregled svih uloga u scenariju. Duše tada mogu odlučiti da zamijene uloge i opet odigraju sve ključne scene kako bi testirali rezultate s drugim glumcem iz njihove grupe ili s nekim dovedenim iz susjedne grupe. Potičem svoje klijente da mi pričaju o tim zamjenama uloga. Duše dobivaju širu perspektivu time što svjedoče svojim postupcima iz prošlih života koje izvode drugi glumci.

Pregledavanje mogućnosti iz prošlih života predstavlja psihodramu koju smatram korisnim terapijskim sredstvom za sadašnji život duše. Ta usporedba aktivnosti duša s kazalištem ne obezvređuje ono što duše prolaze na Zemlji kao običnu glumu. Ona duši nudi objektivan način razumijevanja događaja i potiče u njoj želju za napredovanjem. Sustav je genijalan. Čini se da se duše nikada ne zasite tih edukativnih vježbi

ahitijevaju kreativnost, originalnost i želju za pobjedom nad poteškoćama kroz stjecanje mudrosti iz međuljudskih odnosa. Uvijek je prisutno nastojanje da sljedeći puta budu bolje. U kakvom god obliku dolazili, prostori za učenje daju dušama fascinantnu šahovsku ploču. Nakon što igra završi, duše proučavaju sve moguće poteze i traže najbolja rješenja. Zaista, neki moji klijenti cijeli proces inkarnacije nazivaju «Igra».

Ishod učinka duše u predstavi može varirati od vrlo zadovoljavajućeg, preko prihvatljivog, pa do nezadovoljavajućeg. Jasno mi je da neki čitatelji mogu zaključiti da ovo jako podsjeća na sustav ocjenjivanja na Zemlji, ali to nije moja ideja. Kažu mi da u grupama duša procjena učinka u prošlom životu od strane bliskih duša nije neugodno iskustvo, nego iskustvo koje potiče i motivira. Većina duša motivirana je željom da pregledaju posljednju igru života koju su odigrale kako bi se bolje pripremile za sljedeću. Poput vrhunskih sportaša, žele napredovati sa svakim sljedećim nastupom. Znaju da će na kraju igra završiti zatvaranjem predstave i prestankom fizičkih inkarnacija, kad postignu određenu razinu razvoja i vještine. To je cilj duša koje dolaze na Zemlju.

Kao što sam rekao na početku ovog odjeljka, instrukcije u centrima za učenje nisu ograničene na pregledavanje prošlih života. Pored svih drugih aktivnosti, važan dio obuke je i upravljanje energijom. Stjecanje tih vještina u učionici se odvija na mnoge načine. Već sam rekao da je humor obilježje duhovnog svijeta. Učenica iz sljedećeg slučaja ostavlja nam dojam hirovitosti kad objašnjava kako je jedan od njenih tečajeva stvaranja pomalo izmakao kontroli:

Trideset peti slučaj

Dr. N: Objasnili ste mi kako se vaša grupa skupila u prostoru koji podsjeća na školsku učionicu, ali nisam siguran što se tamo događa.

S: Skupili smo se radi vježbanja u obuci stvaranja našom energijom. Moj vodič. Trinity. stoji za pločom i crta nam nešto što moramo proučiti.

Dr. N: A što činite sada?

S: Sjedim za stolom s drugima - gledam Trinityja.

Dr. N: Opišite mi to. Jeste li poredani s drugima za dugim stolom ili nešto drugo?

S: Ne. imamo individualne stolove - imaju plohe koje se otvaraju.

Dr. N: Gdje sjedite u odnosu na svoje prijatelje?

S: Ja sam malo više slijeva. Ca-ell, vragolan (brat moje klijentice u sadašnjem životu) sjedi pokraj mene. Jac (trenutni suprug klijentice) je iza mene.

Dr. N: Kakvo je trenutno raspoloženje u ovoj prostoriji?

S: Smireno - vrlo opušteno - zato što je taj zadatak tako lagan da je skoro dosadno gledati Trinityja kako crta.

Dr. N: Oh, stvarno? Što Trinity crta?

S: On crta... ah, kako brzo načiniti miša... od raznih dijelova energije.

Dr. N: Hoćete li se podijeliti na grupe kako biste u ovom zadatku kombinirali svoju energiju s drugima?

S: (odmahujući rukom) Oh, ne. Odavno smo to prošli. Testirat će nas pojedinačno.

Dr. N: Molim vas, objasnite mi test.

S: Moramo brzo vizualizirati miša u svojim umovima... nužne energetske dijelove potrebne za stvaranje cijelog miša. Postoji redoslijed kojim se energija mora raspoređivati u svakom stvaranju.

Dr. N: Dakle, test su pravilni koraci u stvaranju miša?

S: Mmm... da... ali... zapravo, to je test brzine. Tajna učinkovite obuke u stvaranju je brza konceptualizacija - znanje o tome s kojim dijelom životinje treba započeti. Zatim određujete koju ćete količinu energije primijeniti.

Dr. N: To zvuči teško?

S: (s velikim osmijehom) Lako je. Trinity je trebao izabrati složenije biće...

Dr. N: (tvrdoglavo) Pa, meni se čini da Trinity zna što radi. Ne vidim... (prekida me provalom smijeha i pitam ga što se događa).

S: Ca-ell mi je upravo namignuo i otvorio vrh svojeg stola. Vidim kako iz njega izlazi bijeli miš.

Dr. N: To znači da žuri sa zadatkom?

S: Da, i pravi se važan.

Dr. N: Zna li Trinity za sve to?

S: (još se smije) Naravno, ništa ne propušta. Samo zastaje i govori: «U redu, učinimo to brzo ako ste tako željni početi.»

Dr. N: Što se tada događa?

S: Miševi trče po cijeloj prostoriji. (ceri se). Ja sam na svojeg stavila veće uši nego što je normalno kako bih malo razvedrila stvari.

Ovaj odjeljak ću zaključiti ozbiljnijim primjerom upotrebe grupne energije. To predstavlja tip lekcije kakav nisam opisao prije. Trideset i šesti slučaj uključuje unutarnji krug troje prijatelja koji žele pomoći četvrtom članu koji se upravo inkarnirao na Zemlji. Za razliku od više razine sposobnosti duša iz prethodnog slučaja, te su duše dio grupe učenja koja je tek nedavno došla na drugu razinu.

Trideset šesti slučaj

Dr. N: Dok vaš um vizualizira sve značajne aktivnosti koje se odvajaju u vašoj studijskoj grupi, molim vas, povedite me do značajne vježbe i objasnite što radite.

S: (duga stanka) Oh... želite da... pa, moja dva prijatelja i ja dajemo sve od sebe da pomognemo Klidavu pozitivnom energijom nakon što je ušao u tijelo bebe. Želimo da to uspije zato što ćemo ubrzo svi krenuti za njim u život.

Dr. N: Krenimo polako. Što točno vas troje radite u ovom trenutku?

S: (duboko uzdiše) Sjedimo zajedno u krugu - naš učitelj je iza nas i upravlja stvarima. Šaljemo zajedničku zraku energije dolje, u um Klidayevog djeteta. Upravo je stigao i... pa... ne želim narušiti povjerenje, ali nije mu lako.

Dr. N: Vidim... pa, možda će razgovor o tome donekle razjasniti stvari. Ne mislite li da bi bilo u redu još malo porazgovarati o tome što radite?

S: Ja... valjda... ne vidim štetu...

Dr. N: (nježno) Recite mi u kojem se mjesecu nakon začeća Kliday spojio s bebom?

S: U četvrtom mjesecu, (zastaje, a tada dodaje) No, mi smo mu počeli pomagati u šestom mjesecu. Tako je teško izdržati do devetog mjeseca.

Dr. N: To mogu shvatiti - potrebnu koncentraciju i sve to. (stanka) Recite mi zašto je Klidayu potrebna pomoć vas troje.

S: Pokušavamo mu poslati energiju ohrabrenja oblikovanu tako da pomogne Klidayu u boljoj prilagodbi temperamentu tog djeteta. Kad se priključite bebi, to bi trebalo biti kao da stavljate ruku u rukavicu koja je prave veličine i za vas i za bebu. Klidayeva rukavica ne odgovara dobro ovoga puta.

Dr. N: Je li ta spoznaja iznenađenje vama i vašem učitelju?

S: Ah... zapravo i ne. Vidite, Kliday je tiha duša - mirna - a ta beba ima nemiran, agresivan um i... ta kombinacija je teška za Klidaya, iako je znao što treba očekivati.

Dr. N: Želite li reći da je htio određeni izazov prije izbora tog djeteta?

S: Da, znao je da se mora naučiti nositi s takvim tijelom jer je prije imao problema zbog nemogućnosti kontrole agresije.

Dr. N: Hoće li to dijete biti agresivna osoba? Možda osoba s nedovoljno zadržke... emocionalnim sukobima i tome slično?

S: (smije se) Shvatili ste - to je moj stariji brat.

Dr. N: U vašem sadašnjem životu, mislite?

S: Da.

Dr. N: Kakve će uloge druge dvije duše koje sada rade s vama preuzeti u Klidayevom životu?

S: Zinene je njegova žena. a Monts najbolji prijatelj.

Dr. N: Zvuči kao dobar tim za potporu. Možete li mi objasniti malo podrobnije zašto Kliday treba tu vrstu osobnosti tipa A u tijelu?

S: Pa, Kliday je vrlo promišljen. Mnogo razmišlja i oprezan je. Ne trči pred rudo. Smatralo se da će mu to tijelo pomoći proširiti svoje sposobnosti kako bi pomogao djetetu.

Dr. N: Je li Klidayev posljednji život bio problematičan?

S: (sliježe ramenima) Problemi, problemi... ista vrsta tijela... ulovio se u opsesije i ovisnosti... malo kontrole. I zlostavljao je Zinene.

Dr. N: Zašto onda... ?

S: (upada) Stvarno smo proučili taj posljednji život... pregledavali smo sve iznova i iznova... Kliday je htio još jednu priliku u istoj vrsti tijela. Zamolio je Zinene da mu opet bude žena i ona je pristala (klijent se smije).

Dr. N: Što vam je smiješno?

S: Ovoga puta idem i ja kao njegov mladi brat kako bih mu pomogao da održi pod kontrolom vrlo snažno tijelo.

Dr. N: Završimo s vašom trenutnom vježbom s energetsom zrakom. Objasnite mi kako se vi i vaša dva prijatelja služite svojom energijom u pomaganju Klidayu.

S: (duga stanka) Klidayeva energija i energija djeteta nisu usklađene, raspršene su.

Dr. N: Beba ima raspršenu emocionalnu energiju, a Kliday se teško stapa s tim?

S: Da.

Dr. N: Uključuje li to obrasce električnih impulsa iz mozga ili nešto drugo?

S: (stanka) Da, proces razmišljanja... sa živčanih završetaka (prestaje, pa nastavlja) Pokušavamo pomoći Klidayu da to prati.

Dr. N: Opire li se beba Klidayu kao da je uljez?

S: Ah, ne... ne mislim da to čini... (smije se) Ali Kliday misli da je dobio još jedan primitivni mozak u nekim aspektima.

Dr. N: U koji dio bebinog tijela odlazi vaša kombinirana energetska zraka?

S: Uputili su nas da djelujemo od dna lubanje naviše. Počinjemo od stražnjeg dijela vrata.

Dr. N: (vraćam klijenta u prošlo vrijeme) Jeste li bili uspješni s tom vježbom?

S: Mislim da smo pomogli Klidayu, osobito u početku, (opet se smije) No, moj brat još je uvijek tvrdoglava osoba u ovom životu.

U kasnijim poglavljima opisat ćemo još slučajeva interakcije grupa duša. U devetom poglavlju, u odjeljku u kojem opisujemo partnerstvo između tijela i duše, detaljnije ću pričati o fiziološkim aspektima naše borbe s primitivnom stranom ljudskog uma spomenutom u prethodnom slučaju. Sljedeće poglavlje posvećeno je višoj duhovnoj pomoći koju primamo kao dodatak grupama duša posvećenim učenju. Psihološke implikacije izbora budućih života počinju s našom prvom orijentacijom nakon povratka u duhovni svijet. Ideje povezane s prethodnim rezultatima i budućim očekivanjima u oštrijem su fokusu na prvom sastanku duše s vijećem.

VIJEĆE STARACA

Ljudski strah od suda i kažnjavanja

Nedugo nakon što se duše vrate u svoje duhovne grupe, zovu ih pred skup mudrih bića. Ovi uzašli majstori, koji se nalaze korak ili dva iznad naših vodiča, najnapredniji su entiteti koje je moguće identificirati, a koje moji klijenti koji se još inkarniraju vide u duhovnom svijetu. Nazivaju ih raznim imenima, kao što su Stariji, Sveti majstori, Veleštovani i pragmatičnim titulama, kao Ispitivači ili Odbor. Dva najučestalija naziva kojima opisuju te visoko razvijene majstore su «vijeće» i «Starci», pa se i ja služim tom frazom kad govorim o tom tijelu.

Budući da Vijeće staraca predstavlja autoritet u duhovnom svijetu, na mojim predavanjima javljaju se ljudi koji su odmah sumnjičavi čim čuju da pričam o bićima u ogrtačima koja žele propitivati duše o njihovim postupcima u prošlom životu. Jedan čovjek iz Toronta nije se mogao suzdržati, pa je glasno uzviknuo tako da su ga čuli svi u publici: «A-ha, znao sam! Sudnica, suci, kažnjavanje!» Odakle taj strah i cinizam povezani sa životom nakon smrti u umovima tolikih ljudi?

Vjerske institucije, civilni i vojni sudovi daju nam zakone morala i pravde koji utječu na ponašanje milijuna. Postoje zločin i kazna i kulturalna tradicija strogih osuda ljudskih prijestupa koji su s nama još iz plemenskih vremena. Pozitivni učinci kodeksa ponašanja i etike povezanih sa svim religijama kroz obitelj bili su ogromni. Tvrdilo se da strah od božanske odmazde tjera mase da se ponašaju bolje no što bi inače činile. Ipak, smatram da postoji negativna strana svake religijske doktrine, koja ljudima stvara tjeskobu zbog suočavanja sa strogim krajnjim autoritetom i zlobnim duhovima nakon smrti.

Organizirane religije s nama su tek posljednjih pet tisuća godina. Antropolozi nam kažu da su tisućama godina prije toga prvobitni ljudi bili naturisti koji su vjerovali da sve žive i nežive stvari sadrže dobre i loše duhove. U tom smislu, stare plemenske prakse nisu se toliko razlikovale od idolatrije povijesnih religija. Mnogi stari bogovi bili su bijesni i neskloni praštanju, dok su drugi bili dobrohotni i spremni pomoći. Ljudska bića uvijek su se nelagodno osjećala u vezi sila izvan svoje kontrole, osobito s božanskim bićima koja bi mogla upravljati njihovim životima nakon smrti.

Budući da su strahovi povezani s preživljavanjem oduvijek bili dio naših života, iz toga proizlazi da bi ljudi smrt mogli smatrati krajnjom opasnošću. Tijekom naše duge povijesti, brutalnost života značila je da će se sud, kažnjavanje i patnja vjerojatno na neki način nastaviti i nakon smrti. Mnoge kulture diljem svijeta poticale su ta vjerovanja zbog svojih vlastitih ciljeva. Ljude su naveli da povjeruju kako će sve duše, dobre i loše, nakon smrti prolaziti kroz mračni podzemni svijet pun opasnosti i suđenja.

Na Zapadu, čistilište se odavno prikazuje kao samotna postaja za duše zatočene između raja i pakla. Tijekom posljednjih desetljeća, neevangelističke crkve imaju liberalniju definiciju čistilišta kao stanja izolacije čija je svrha pročišćenje od grijeha i nesavršenstva prije no što duša dođe na nebo. U istočnjačkoj filozofiji, osobito u kanonima hinduizma i budističke Mahayna sekte, postoji duga tradicija duhovnih zatvora na nižim, ukaljanim ravnima postojanja. Međutim i taj se koncept liberalizira. Taj koncept još je jedan razlog zbog kojeg se protivim korištenju prikaza višestrukih astralnih ravni kao koncentričnih krugova, čime se opisuje putovanje duše nakon smrti. Povijesno

gledano, takvi su prikazi osmišljeni tako da prikazuju ćelije čistilišta u podzemnom svijetu sudaca, sudova i demona.

Tragači za istinom koji se okrenu drevnim metafizičkim tradicijama Istoka pronalaze zbunjujuću mješavinu praznovjerja, kao što je slučaj i sa zapadnom teologijom. I dok je Istok odavno prigrlilo reinkarnaciju, zadržana je doktrina transmigracije. Tijekom svojih putovanja Indijom, otkrio sam da je transmigracija zastrašujući koncept koji se koristi za kontrolu ponašanja. Prema tom vjerovanju, širok niz grijehova kažnjava se vrlo stvarnom mogućnošću da se duša u sljedećem ciklusu postojanja spusti u neki oblik života ispod ljudskog. U mojim istraživanjima nisam pronašao nikakve dokaze koji bi podržavali koncept transmigracije duša. Moji klijenti govore da se energija duše različitih oblika života na Zemlji ne miješa s njihovom energijom u duhovnom svijetu. Za mene, strah i zastrašivanje transmigracijom znači iskrivljavanje kozmičke pravde. Otkrio sam da se ljudske duše na drugim svjetovima u prethodnim inkarnacijama nalaze u tijelima domaćina koji su malo više ili manje inteligentni od naše vrste. Nikada niti jedan moj klijent nije otišao na drugi svijet gdje nije pripadao dominantom obliku inteligencije na tom planetu. To je tako zbog plana.

Umjesto stadija kazne, prolazimo kroz stadije prosvjetljenja. No, veliki dio ljudskog društva ne može se otresti osjećaja, građenog tijekom tisuća godina kulturalnog uvjetovanja, da sud i kazna moraju postojati u nekom obliku u životu nakon smrti kao i na Zemlji. Možda to neće biti pakao, muke i sile tame, ali bit će nešto neugodno. Nadam se da će ono što namjeravam reći u ovom poglavlju utješiti ljude koji se boje mogućnosti kazne nakon smrti. S druge strane, postoje i oni kojima polaganje računa pred Vijećem staraca nije baš jako utješna stvar. Epikurejci ovog svijeta - ljudi posvećeni isključivo neograničenom zadovoljstvu u životu, pri čemu posvećuju malo pozornosti problemima drugih - možda neće biti sretni zbog ovog poglavlja. Neće ni ikonoklasti, koji se suprotstavljaju svim mogućim autoritetima, moralnim ili drugačijim.

Duhovni svijet mjesto je reda. a Vijeće staraca služi pravdi. Oni nisu krajnji izvor božanskog autoriteta, ali čini se da predstavljaju posljednju razinu bića odgovornih za duše koje se još inkarniraju na Zemlji. Ta mudra bića posjeduju veliko razumijevanje za ljudske slabosti i iskazuju

beskrajno strpljenje prema našim manama. Imat ćemo mnoge prilike u budućim životima. To neće biti životi laganih karmičkih izbora, inače ne bismo naučili ništa dolazeći na Zemlju. Međutim, rizici života i zdravlja na ovom planetu nisu osmišljeni tako da nam uzrokuju daljnju bol nakon smrti.

Okruženje za procjenu duše

Moji klijenti govore da izlaze pred vijeće neposredno nakon inkarnacije, a mnogi kažu da ih opet posjećuju malo prije ponovnog rođenja. Od tih sastanaka, prvi ima veći utjecaj na dušu. Tijekom tog sastanka, s nama pregledavaju važne izbore koje smo donosili u životu koji smo upravo proživjeli. Ponašanje i odgovornost za naša djela na važnim raskrižjima naših karmičkih putova pažljivo se procjenjuju. Na prvom sastanku akutno smo svjesni svojih pogrešaka, osobito ako smo povrijedili druge. Ako se dogodi i druga posjeta prije sljedeće reinkarnacije, susret je opušteniji, a rasprave se vrte oko potencijalnih izbora života, mogućnosti i očekivanja od budućnosti.

Naši vodiči obavještavaju nas kad je vrijeme za izlazak pred vijeće. Oni nas obično prate do odaja tih uzašlih majstora. Prosječnom klijentu ne čini se da vodiči igraju veliku ulogu u tim saslušanjima. Međutim, kad mi naprednija duša kaže da sama odlazi na te sastanke, nije neobično da tijekom sastanka vidi i svojeg vodiča kako sjedi u vijeću. Kad se naši vodiči pojave s nama pred vijećem, prilično su šutljivi. To je zato što se rasprava o našem posljednjem životu između vodiča i članova vijeća dogodila već prije.

Kao naši najvažniji učitelji i zagovornici, vodiči nam možda poželeva razjasniti neku misao ili nam protumačiti neki koncept ako smatraju da smo se zbunili u nekom trenutku rasprave. Imam osjećaj da vodiči na tim saslušanjima čine mnogo više nego što mnogi moji klijenti shvaćaju.

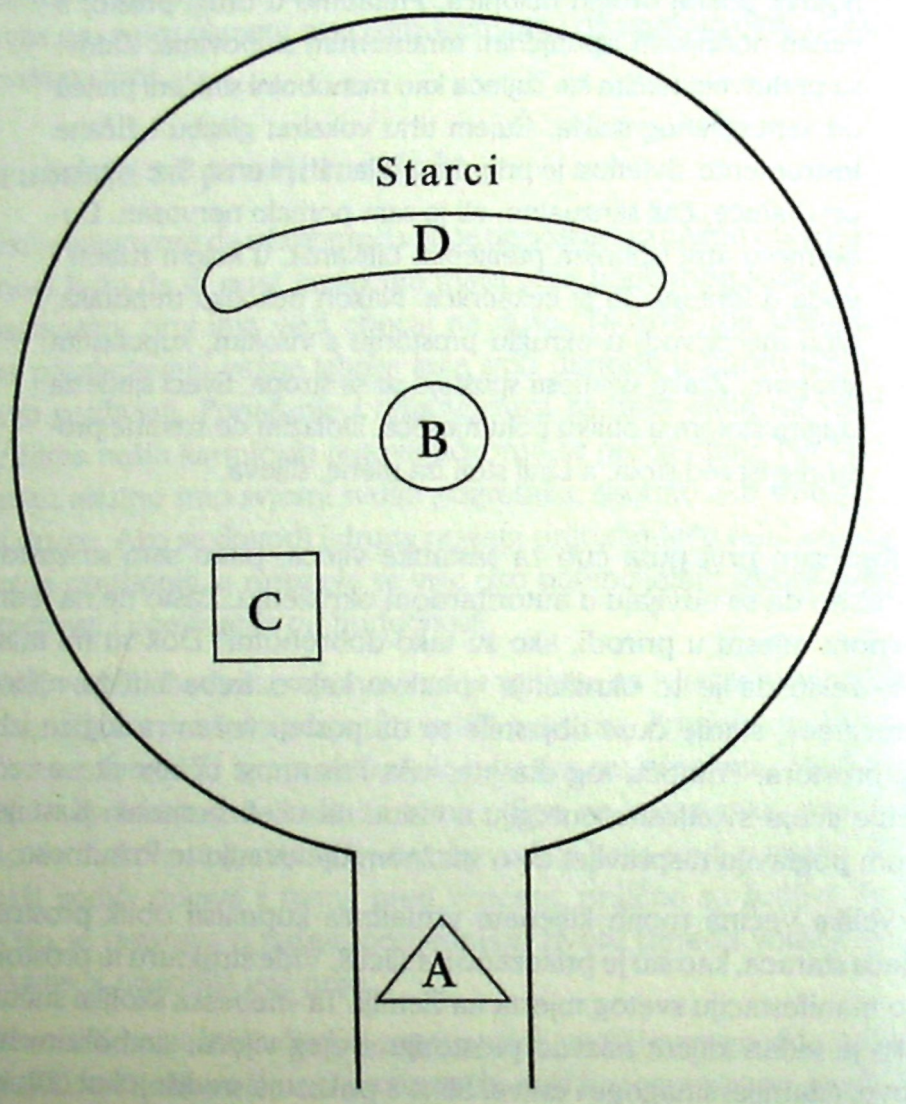
Opisi oblika i procedure sastanaka vijeća vrlo su dosljedni među mojim klijentima pod hipnozom. Kad započnem s tim dijelom klijentove seanse, moj uobičajeni pristup je da ih pitam što se događa kada dođe vrijeme da izađu pred grupu mudrih bića. Evo primjera tipičnog odgovora:

Došlo je vrijeme koje sam očekivao. Trebam izaći pred Svete. Moj vodič, Linil, dolazi i prati me iz moje grupe niz dugačak hodnik pokraj drugih učionica. Prelazimo u drugi prostor s većim hodnikom ispunjenim mramornim stupovima. Zidovi su prekriveni nečim što izgleda kao raznobojni stakleni paneli od zamagljenog stakla. Čujem tihu vokalnu glazbu i žičane instrumente. Svjetlost je prigušena, zlatnih nijansi. Sve je tako opuštajuće, čak senzualno, ali ja sam pomalo nervozan. Dolazimo u atrij ispunjen prelijepim biljkama, u kojem žubori i voda u fontani. To je čekaonica. Nakon nekoliko trenutaka, Linil me odvodi u okruglu prostoriju s visokim, kupolastim stropom. Zrake svjetlosti spuštaju se sa stropa. Sveci sjede za dugim stolom u obliku polumjeseca. Dolazim do sredine prostorije ispred stola, a Linil stoji iza mene, slijeva.

Kad sam prvi puta čuo za sastanke vijeća, pitao sam se zašto je potrebno da se odvijaju u autoritarnom okruženju. Zašto ne na jednostavnom mjestu u prirodi, ako su tako dobrohotni? Dok su mi mlade duše rekly da je to okruženje «onakvo kakvo treba biti za njihovo ispitivanje», starije duše objasnile su da postoji važan razlog za izbor tog prostora. Pomoću tog dizajna, viša Prisutnost učinkovito usredotočuje svoju svjetlosnu energiju s visine na cijeli sastanak. Kasnije u ovom poglavlju raspravljat ću o snažnom djelovanju te Prisutnosti.

Velika većina mojih klijenata vizualizira kupolasti oblik prostorije Vijeća staraca, kao što je prikazano na slici 8. Vide strukturu te prostorije kao manifestaciju svetog mjesta na Zemlji. Ta «nebeska školjka sućuti», kako je jedan klijent nazvao prostoriju svojeg vijeća, simbolizira hrmove, džamije, sinagoge i crkve. Slika 8 prikazuje središnji stol (D), koji je obično dugačak i zakrivljen na rubovima kako bi iza njega stao veći broj Staraca. Neki klijenti izvještavaju da taj stol vide na podignutom postolju malo iznad razine oka. Saznao sam da su te nijanse u okruženju povezane s onim što duše smatraju da je potrebno da bi neki sastanak bio najučinkovitiji za njih. Ako duša vidi svoje vijeće u autoritarnijem obliku, za to možda postoji neki razlog koji ću ja pokušati doznati, ispitujući klijenta o životu što ga je upravo proživio.

Slika 8: Prostorija vijeća

Tipičan raspored prostorije u kojoj se Starci susreću s dušama. Ta prostrana soba većini ljudi izgleda kao okrugli prostor s kupolastim krovom. Duše ulaze u prostoriju s kraja hodnika (A) ili iz susjedne prostorije. Duša se smješta u sredinu (B), a vodič je iza, obično s lijeva (C). Starci uglavnom sjede za dugim stolom u obliku polumjeseca (D), ispred duše. Stol može biti i pravokutan.

Klijenti koji se regresijom vrata u duhovni svijet nerado prenose detalje o svim specifičnim pitanjima Staraca. Moraju imati osjećaj da se hipnoterapeut dobro snalazi u prostoriji vijeća. Na nesvjesnoj razini, čini se da im to povjerenje u duhovnog regresoterapeuta daje mentalnu dozvolu da pričaju o svojim svetim sjećanjima. To je razlog zbog kojeg je moje istraživanje ljudskog sjećanja na duhovni svijet trajalo tako mnogo godina. Bilo je to kao da slažem dijelove neke slagalice. Mali djelići informacija o duhovnom svijetu vodili su do većih zaključaka o kojima se nikada ne bih raspitivao u širem kontekstu. Primjerice, razlog u pozadini podignutog postolja u prostoriji vijeća bio je jedan maleni detalj koji se proširio u dublji smisao. Drugi detalj bio je položaj klijentovog vodiča, osobito na prvom saslušanju.

Kao što se vidi na slici 8, vodič (C) je smješten s lijeve strane. Dugo vremena nisam mogao shvatiti zašto su vodiči obično smješteni s lijeve strane iza mojih klijenata koji odgovaraju na pitanja. Ako duša ima dva vodiča, mladi vodič obično će ući u prostoriju i stati zdesna. Većinu vremena s nama je samo naš stariji vodič, a samo malen postotak klijenata kaže mi da taj vodič stoji zdesna. Kad god ih upitam zašto je tako, dobivam neodređene odgovore poput: «Oh, to manje ograničava» ili «To je uobičajeno u našoj komunikaciji» ili «Svi stojimo na određenim mjestima iz poštovanja». Prestao sam postavljati to pitanje na dulje vrijeme.

Zatim je došao dan kad sam radio s vrlo perceptivnim naprednim klijentom koji mi je pričao o važnosti razlikovanja komunikacije na vijeću. Ponovio sam svoje pitanje o položaju vodiča i dobio ovaj odgovor.

Trideset sedmi slučaj

Dr. N: Zašto vaš vodič stoji iza vas, s lijeve strane?

S: (smije se) Zar ne znate? Kod većine ljudskih tijela lijeva strana tijela dominantnija je od desne.

Dr. N: Kakve to veze ima s ovim položajem?

S: Lijeva strana - desna strana... nisu u ravnoteži.

Dr. N: Govorite li o neravnoteži između lijeve i desne polutke mozga kod ljudi?

S: Da moj je problem - i problem mnogih drugih koji se vraćaju sa Zemlje - slabije primanje energije s lijeve strane. To ne traje predugo.

Dr. N: I dok stojite pred vijećem, još uvijek osjećate učinke ljudskog tijela? Još imate taj fizički otisak na sebi?

S: Da to vam govorim. Ti učinci još ne prolaze do našeg prvog sa'stanka s vijećem. Čini se kao da je prošlo tek nekoliko sati od moje smrti. Potrebno nam je neko vrijeme da se riješimo gustoće fizičkog tijela... ograničenja... prije no što budemo posve slobodni. To je razlog zbog kojeg mi Jerome (vodič) nije toliko potreban na drugom sastanku.

Dr. N: Zašto?

S: Tada već učinkovitije šaljemo i primamo telepatsku komunikaciju.

Dr. N: Molim vas. objasnite mi kako vam Jerome pomaže time što stoji s vaše lijeve strane.

S: Kod većine ljudi, lijeva strana je kruća od desne strane. Jerome pomaže s prijemom energije koja dolazi u moju desnu stranu od vijeća, blokirajući misli koje bi mogle pobjeći na lijevu stranu.

Dr. N: Želite li reći da je vaša energetska aura poput sita?

S: (smije se) Ponekad se čini tako - s lijeve strane. Vodič služi kao zaštitna mreža, blokirajući misli koje bi mogle pobjeći. Odbija valove misli natrag u mene, kako bih ih bolje zadržao. To mi pomaže u razumijevanju.

Dr. N: Mislite li da i on dodaje svoje misli tom procesu?

S: Naravno. Želi da sve uđe u mene i ostane u meni.

Naknadno propitivanje drugih klijenata potvrdilo je učinak o kojem mi je pričao trideset i sedmi slučaj. U početku svojih inkarnacija, dok duše uče koristiti se jedinstvenim i složenim sklopovima, otkrivaju da lijeva i desna polutka nisu uravnotežene u većini ljudskih mozgova. Kažu mi da ne postoje dva ista tijela domaćina po načinu na koje naše moždane polutke obrađuju kritičko razmišljanje, kreativnost i jezik. To

je glavni razlog zbog kojeg se mudrije duše pridružuju fetusu novog tijela u ranijoj fazi trudnoće.

Regresoterapeuti rade s otiscima fizičkog tijela iz bivšeg života koji mogu stvarati probleme klijentovom sadašnjem tijelu. Ti ljudi obično nam dolaze nakon što im tradicionalna medicina nije uspjela pomoći. Primjerice, fizički problem možda je prenesen osjećaj neugode zbog nasilne smrti u prošlom životu. Dio našeg posla je deprogramiranje tih zaostataka kad god klijentu predstavljaju problem.

U četvrtom poglavlju vidjeli smo kako otisak tijela utječe i na duše koje se vraćaju u duhovni svijet fizičkim oštećenjem energije. Moram reći da do trideset i sedmog slučaja nikada nisam mislio da otisak ljudskog tijela može utjecati na komunikaciju na sastanku vijeća. Bio sam svjestan toga da, tijekom tih saslušanja, članovi vijeća mogu komunicirati jedni s drugima brzim izbojima visokih i niskih vibracija. Prosječna duša propušta veći dio te komunikacije između Staraca. Učinak šifriranja pritom je očito namjeran. Mislim da možemo sa sigurnošću zaključiti da naši vodiči obično prevode sve razgovore na sastancima vijeća koje je potrebno prevesti.

Imam prilično neuobičajenu, ali učinkovitu proceduru za duhovne regresoterapeute koja se odnosi na komunikaciju i vijeće. Kad radim s klijentom pred njihovim vijećem, često tražim od njih da pitaju Starce i nazočnog vodiča poznaju li mojeg duhovnog vodiča. Klijent obično odgovara potvrdno, kazujući nešto poput toga da se u duhovnom svijetu svi majstori poznaju. Zatim ću upitati klijenta što misli zašto su se ti majstori, njegov vodič i moj vodič dogovorili da ga toga dana dovedu u moju ordinaciju. Odgovor može biti vrlo informativan, budući da moji klijenti osjećaju da djeluje sinkronicitet. Unutar tog procesa hipnotičke metodologije, klijenti će često primijetiti: «Znate. vidim vašeg vodiča iznad vašeg lijevog ramena. Pomaže vam i smije se vašim pokušajima da dobijete više informacija o duhovnom svijetu nego što biste trebali znati.»

Duše koje dolaze pred svoje vijeće već je preispitao njihov vodič tijekom seansi orijentacije. Međutim, upravo se pred vijećem duše osjećaju najranjivije u odnosu na prošle rezultate. Cilj sastanaka s vijećem nije poniziti duše koje izlaze pred vijeće niti kazniti ih zbog njihovih nedostataka. Svrha Staraca je propitati dušu kako bi joj pomogle u ostvarenju svojih ciljeva u sljedećem životu. Svaka duša svjesna je

načina ispitivanja tijekom pregleda svojeg života, iako zna da posjeti vijeću nikada neće biti isti kao prije. Na sastancima s mlađim dušama, primijetio sam da su i vodiči i članovi vijeća osobito ljubazni i brižni. Tijekom ranih istraživanja sastanaka vijeća, saznao sam da je usmjereno ispitivanje mojih klijenata od strane tih duhovnih majstora bilo istovremeno čvrsto i dobrohotno.

Priznat ću da sam gajio određene sumnje kad sam prvi put čuo za ta saslušanja. Imao sam osjećaj da će, kada dušu pozovu pred skup viših bića, taj karmički pregled sadržavati i određene kaznene aspekte. Razlog tome bilo je moje kulturno uvjetovanje. Napokon, shvatio sam da izlazak pred vijeće ima mnogo strana. Starci su poput čvrstih roditelja punih ljubavi, upravitelja, učitelja koji potiču i psihoterapeuta, sve u jednome. Duša osjeća poštovanje prema njima. Zapravo, duše su svoji najveći kritičari. Smatram da su procjene naših kolega iz grupe duša mnogo strože od bilo kojeg Starca iz vijeća, iako naši kolege prožimaju svoje kritike humorom.

Tijekom vremena dok se duše kreću prema prostoru gdje ih čeka njihovo vijeće, dolazi do miješanih reakcija. Neki klijenti govorili su mi da jedva čekaju susret sa Starcima kako bi dobili bolji pregled svojeg napretka. Drugi osjećaju blagu strepnju, ali to ubrzo prolazi kad sastanak počne. Starci znaju kako će duše, koje dođu pred njih, navesti da se odmah osjećaju dobrodošlima. Jedna od najočitijih razlika između sudnice na Zemlji i duhovnog skupa velikih majstora leži u činjenici da su svi u duhovnom svijetu telepatski. Svi prisutni znaju cijelu istinu o svakom aspektu našeg ponašanja i o izborima koje smo donosili u posljednjem životu. Varka je nemoguća. Nema potrebe za iznošenjem dokaza, braniteljima i porotama. Kako bi mogli dobro isplanirati našu budućnost, Starci žele biti sigurni da smo potpuno shvatili posljedice naših djela, osobito u odnosu na druge.

Starci nas pitaju što mislimo o važnim epizodama u našem životu i o našim djelima. O poželjnim i kontraproduktivnim postupcima raspravlja se otvoreno, bez gorčine i okrivljavanja. Bez obzira na to koliko puta smo počinili istu grešku, naše vijeće ima golemo strpljenje za nas. Mi smo mnogo manje strpljivi sami sa sobom. Vjerujem da bi, da vijeća duša koje dolaze sa Zemlje, a s kojima sam radio, nisu tako dobro namjerna, prosječna duša jednostavno odustala i više se ne bi vraćala. Duše imaju pravo odbiti povratak na Zemlju.

Starci traže od nas odgovore na pitanje kako je, po našem mišljenju, naše tijelo - domaćin, pomoglo ili ometalo razvoj. Vijeće već razmatra naše sljedeće potencijalno tijelo i buduće okruženje. Žele znati što mislimo o sljedećoj inkarnaciji. Mnogi klijenti imaju osjećaj da vijeće još nije donijelo odluku u vezi njihovih budućih života. Čini se da ništa na tim sastancima nije rutinsko.

Naša namjera u životu od krajnje je važnosti na sastancima vijeća. Starci znaju sve o nama i prije no što se pojavimo, no tijekom promišljanja, pažljivo se analizira način na koji se naša duša spojila s ljudskim mozgom. Poznaju naše prethodne živote s drugim tijelima domaćinima. To uključuje i kontrolu ili nedostatak kontrole, koji smo imali nad nižom prirodom i negativnim emocijama tijela na Zemlji. Prisile, iluzije i vezanost nikada nisu izgovori za ponašanje duša. Ne kažem da se duše ne žale pred vijećem na svoje poteškoće. Međutim, opravdanja koja daju za životne probleme nisu zamjena za brutalnu iskrenost.

Vijeće želi vidjeti je li unutarnji besmrtni karakter naše duše zadržao svoj integritet u smislu vrijednosti, ideala i djelovanja tijekom inkarnacije. Žele znati jesmo li popustili pred tijelom domaćinom ili smo zasjali? Je li se naša duša učinkovito stopila s ljudskim mozgom kao partner, tvoreći skladnu ljudsku osobnost? Članovi vijeća ispituju dušu o upotrebi moći. Je li naš utjecaj bio pozitivan ili iskvaren potrebom da dominiramo nad drugima? Jesu li nas vodila uvjerenja drugih, pri čemu nismo iskazali osobnu moć, ili smo dali neki originalni doprinos? Vijeće nije toliko zainteresirano za to koliko smo puta pali tijekom napredovanja kroz život. Mnogo više ga zanima jesmo li imali hrabrosti podići se i smjelo nastaviti dalje.

Izgled i sastav vijeća

Mnogi klijenti naziv «Starac» smatraju opravdanim, zato što se napredna bića koja sjede na njihovim vijećima prikazuju kao stariji muškarci. Često ih opisuju kao čelave, sjedokose, a katkad i bradate. U propitivanju ljudi o spolu tih bića, došao sam do nekoliko zaključaka. Visoki postotak starijih muškaraca koje ljudi viđaju na vijeću kulturalni je stereotip. Mudrost se povezuje sa starošću, a muškarci se vide češće od žena zbog naše duge povijesti muške dominacije na položajima autoriteta.

Postoje dva čimbenika koji stvaraju te stereotipne slike: prvo, ono što vam prikazuju članovi vijeća trebalo bi utjecati na vaša iskustva i

ideje kao duše sa Zemlje. Drugo, prisjećanje u regresiji uključuje proces preklapanja. Dok klijenti proživljavaju svoja iskustva s vijećem u čistom stanju, kao duše, oni sa mnom komuniciraju iz sadašnjeg tijela, sa svim kulturalnim utjecajima koji postoje u današnjem životu.

Pod istim takvim utjecajima nalazimo se i kao bestjelesna bića, kad projiciramo lica iz prošlih života na članove naše grupe duša. To odražava i našu narav i raspoloženje u tom trenutku, a osim toga, stvara trenutno prepoznavanje kod duša koje nas možda neko vrijeme nisu vidjele. Siguran sam da će regresoterapeuti koji će se baviti ovim poslom u budućim godinama na tim vijećima pronaći jednak broj muškaraca i žena. Imajte na umu da se moji pregledi sastanaka vijeća obično odvijaju između prošlih života u proteklim stoljećima. Kada procjenjujem stvarnost prizora iz duhovnog svijeta u umu klijenta, uvijek uzimam u obzir vremenske linije.

Nakon što sam opisao te spolne predrasude, moram dodati i to da većina mojih naprednih klijenata, kao i veliki broj srednje razvijenih duša, vidi članove svojeg vijeća kao androgena bića. Starac može izgledati kao da je bespolan, ili da je dvospolan, pri čemu duši šalje i mušku i žensku sliku. Ipak, budući da mi gotovo niti jedan klijent ne može ili ne želi imenovati članove svojeg vijeća, uglavnom ih zovu «on» a ne «ona», unatoč bespolnom izgledu. S druge strane, duhovni vodiči jednako se često klijentima prikazuju i kao muškarci i kao žene.

Da se vratimo na sliku 8 - čitatelj će uočiti da je stol vijeća (A) smješten u stražnjem dijelu prostorije. Duša (B) stoji točno u sredini prostorije. Većina mojih klijenata kaže: "Držimo se podalje iz poštovanja". Nisam siguran da pritom imaju izbora. Imao sam naprednije duše koje su sjedile na jednom kraju stola sa svojim vijećem, ali to je vrlo neuobičajeno i prosječna bi duša to smatrala drskim. Kad mi kažu da nema stola i da Stariji žele da im se moj klijent pridruži neformalno, znam da radim s visoko razvijenom dušom koja se približava statusu vodiča.

Vrlo mlade duše, koje su bile na Zemlji manje od pet puta, vide svoje vijeće drukčije od svih drugih, što ocrtava i sljedeći citat:

Nas četvero puno se igramo. Izvodimo gluposti kad u blizini nema našeg učitelja, Minarija. Moji prijatelji i ja držimo se za

ruke kad je vrijeme da izađemo pred dvije važne osobe. Odlazimo na mjesto na kojem se svugdje vide jarke boje. Muškarac i žena sjede na stolicama s visokim naslonom, s velikim osmjesima na licima. Upravo su završili s malenom grupom klinaca koji nam mašu pri izlasku. Taj par izgleda kao ljudi u ranim tridesetima, rekao bih. Mogli bi nam biti roditelji. Puni su ljubavi i pažnje i pozivaju nas da pridemo. Postavljaju nam nekoliko pitanja o tome kako se slažemo i što bismo voljeli raditi u sljedećem životu. Govore nam da pažljivo pratimo sve što nam Minari kaže. To je kao Božić u trgovačkom centru, s dva Djeda Mraza.

Činjenica da se više od jedne duše pojavljuje na sastanku vijeća odmah otkriva da je moj klijent još uvijek «dječja duša». Saznao sam da je ta osoba bila na Zemlji samo jednom prije sadašnjeg života. Po mojem iskustvu, negdje između drugog i petog života takav se oblik vijeća mijenja. Jedan klijent koji je upravo prošao tu tranziciju izjavio je zapanjeno:

Oh, kako su se stvari promijenile! Sastanak je formalniji nego prošli puta. Malo sam uplašen. Ovdje je dugi stol i troje starijih osoba traži od mene da im opišem svoj napredak. To je kao da ste upravo završili s ispitom i sada je vrijeme da otkrijete kako ste prošli.

Tipični klijent vidi od tri do sedam članova na svojem vijeću. Napredna duša može u vijeću imati od sedam do dvanaest Staraca. No, to ni u kojem slučaju nije čvrsto pravilo. Međutim, kako se duše razvijaju i postaju složenije, čini se da zahtijevaju sve više specijalista u vijeću. Otkrio sam da manje razvijene duše uglavnom ne mogu razlikovati pojedine članove vijeća, osim predsjednika i možda još jednog Starca za stolom. Čini se da su ta dva Starca najviše uključena u slučaj, dok su oni Starci koji ne propituju dušu izravno prilično magloviti u pozadini.

Čini mi se da postoji nekakav protokol povezan s rasporedom sjedenja članova vijeća. Članovi se smještaju tako da manje aktivni članovi sjede na krajevima stola. Gotovo uvijek, predsjednik sjedi u sredini, izravno pred dušom. Taj Starac glavni je ispitivač, a katkad ga nazivaju

direktor ili moderator. Broj članova vijeća koji sudjeluju na tim sastancima može se svaki puta promijeniti, ovisno o okolnostima života koji smo upravo proživjeli i budućeg života. Naš predsjednik, a možda i jedan ili dva druga Starca, obično su prisutni tijekom dugih vremenskih razdoblja između mnogih života. Još jedan zanimljiv aspekt te procedure je činjenica da članovi iste grupe duša obično izlaze pred različita vijeća. Pretpostavljam da je razlog tome razlika u aspektima karaktera i razini razvoja duše. Moji mi klijenti ne mogu objasniti zašto je tako.

Kada mi klijent kaže da se član njihovog vijeća upravo pojavio na sastanku nakon što je bio odsutan nekoliko života, ili da se pojavio novi član, obraćam pozornost na to. Jedan muški klijent rekao mi je:

Nakon posljednjeg života u vijeću sam vidio novu članicu. Nije bila neljubazna, ali blago je kritizirala moju dugotrajnu neosjetljivost na žene u prošlim životima. Ovdje je kako bi mi pomogla da razvijem plan kojim ću prevladati svoju naviku isključivanja žena iz svojeg života. To mi ometa razvoj.

Čini se da specijalisti dolaze u naše vijeće u određenim trenucima kako bi nam ponudili svoju stručnu pomoć ako nastavimo padati u iste klopke. Suočen s tri Starca, klijent je rekao:

Obraća mi se samo direktor u sredini. Starac s moje lijeve strane zrači toplom, dobrohotnom energijom, dok mi onaj zdesna šalje spokoj. Kao da mi je u ovom trenutku potreban mir, zato što razgovaramo s mojim nošenjem s emocijom bijesa u životu.

Druga klijentica objasnila mi je što joj se dogodilo na posljednjem sastanku vijeća:

Nakon mnogih mojih prošlih života, broj članova mojeg vijeća narastao je s tri na četiri, pa se opet smanjio na tri, pa opet narastao na četiri. Primijetila sam da se taj četvrti član javlja u sjajnoj srebrnoj boji. dok su drugi obojeni dubokim nijansama ljubičaste. Njega nazivam svojim savjetnikom za samo-

pouzdanje. Kad god ga vidim kako sjedi u mojem vijeću, znam da ću čuti lekciju povezanu s mojim nedostatkom samopouzdanja. On mi govori da sam povučena duša koja se boji suprotstavljanja drugima čak i kada znam da sam u pravu. Pričam mu kako sam uplašena na Zemlji. On mi nježno objašnjava da će me veoma voljeti i cijeliti kad se proširim. Bojim se sukoba i teških života. On mi kaže: «Nikada ti ne dajemo više nego što možeš podnijeti. Nastavi se širiti, imaš mnogo toga za ponuditi.»

Ta klijentica izabrala je sadašnji život kao žena niskog stasa i neupadljivog izgleda, umjesto da podlegne iskušenju i prihvati ponudu drugog tijela zapanjujuće ljepote. Rekla mi je da je očekivala kako će srebrni savjetnik za samopouzdanje biti sretan s tim dodatnim izazovom, kao i s time da prihvati život s roditeljima koji su je omalovažavali dok je odrastala. Upitao sam tu klijenticu koja joj je izjava od srebrnog člana vijeća bila najpoticajnije tijekom posljednjih nekoliko stoljeća. Odgovorila je: «Ono što stekneš iz svakog teškog života, stekla si za cijeli život.»

I dok osobni vodič pregledava način na koji smo postavljali prioritete svojih ciljeva i analiziraju svaki korak nakon života, Starci postavljaju općenitija pitanja. Vijeće se ne zanima samo za naš posljednji život. Propitivanje se odnosi na sve naše živote i pokriva širu sliku našeg napretka prema samoispunjenju. Starci žele istražiti razvijamo li se prema svojem potencijalu. Vjerujem da vijećem pažljivo upravljaju neki Starci čiji su karakter i povijest na neki način povezani s dušama koje izlaze pred njih. Ponekad primjećujem osobnu sklonost nekog Starca prema klijentu. Čini se da se neki Starci identificiraju s karakterom duše, vrlinama i manama, interesima i namjerama.

Unatoč tome što sam upravo rekao, moram dodati da se golema većina ljudi u hipnozi ne osjeća osobito bliskima Starcima iz svojeg vijeća. Poštuju ih i cijene, ali prema njima ne gaje duboke osjećaje kao što je slučaj s duhovnim vodičima. Zato je sljedeći slučaj tako izniman.

Trideset osmi slučaj

Dr. N: Vidite li neka nova lica na svojem vijeću od posljednji puta kad ste bili ovdje?

S: (trgne se, a zatim slijedi duboki uzdah zadovoljstva) **NAPOKON!** Rendar se vratio. Oh, drago mi je što ga opet vidim.

Dr. N: Tko je Rendar?

Napomena: klijentica drhti i ne odgovara.

Dr. N: Sada opet duboko udahnite i opustite se, tako da zajedno možemo otkriti što se događa. Gdje Rendar sjedi?

S: S lijeve strane od sredine stola, (još razmišlja) Prošlo je toliko vremena...

Dr. N: Koliko je zemaljskih godina prošlo otkad ste posljednji puta vidjeli Rendara?

S: (suzno, nakon duge stanke) Oko... 3000 godina...

Dr. N: To je zacijelo mnoštvo života - zašto je Rendar tako dugo bio odsutan?

S: (još uvijek u suzama, ali polako se smiruje) Ne shvaćate značaj njegovog povratka u moje vijeće. Rendar je veoma star i mudar... on je tako... miran... bio je sa mnom prije no što se nakupilo tako mnogo mojih zemaljskih ciklusa (prošlih života). Rendar mi je rekao da veoma obećavam i da se razvijam brzo - dobivala sam važne zadatke - a tada... (klijentica zastaje, opet grca).

Dr. N: (nježno) Ide vam dobro. Molim vas, nastavite i recite mi što vam se dogodilo.

S: (nakon još jedne duge stanke) Ja... ispala sam iz milosti. Upala sam u klopke u koje mnogi od nas ovdje padaju. Postala sam previše sigurna u svoju moć. Bilo mi je zabavno dolaziti na položaje moći nad drugima. Nije bilo važno u kakvom se tijelu nalazim. Postala sam egocentrična i sebična iz života u život. Rendar me upozorio da usporavam svoj napredak i dala sam mu obećanja koja nisam ispunila. Tako mnogo života... utrošenih uludo... prokockala sam toliko prilika... i zloupotrijebila svoje znanje i moć.

Dr. N: Pa, očito ste u posljednje vrijeme promijenili stvari, inače se Rendar ne bi pojavio ?

S: Posljednjih 500 godina toliko sam se trudila da se popravim, da brinem za druge, da služim drugima, da suosjećam, i to je moja nagrada. Rendar se **VRATIO!** (klijentica počinje snažno drhtati i ne može pričati).

Dr. N: (nakon stanke tijekom koje pokušavam smiriti klijenticu) Što vam Rendar prvo kaže u trenutku kad ste ga vidjeli nakon njegovog dugog odsustva ?

S: Toplo mi se smiješi i kaže: «Lijepo je opet raditi s tobom.»

Dr. N: Tek tako ? I to je sve ?

S: Nije potrebno ništa više. Osjećam snagu njegovog velikog uma i znam da on opet vjeruje u moju budućnost.

Dr. N: Što vi njemu kažete?

S: Kunem se da se više neću vraćati na staro.

Rendar nosi fosforescentni ljubičasti ogrtač. Odjeća koje nose vodiči i članovi vijeća gotovo su uvijek ogrtači, a katkad i tunike. Dušama za život u duhovnom svijetu ne treba odjeća, kao ni zgrade. Kao što je slučaj s mnogim drugim slikama iz duhovnog života, i to je metafora. U čistom energetskom obliku, Starci imaju tamne nijanse purpurne, no boje njihovih ogrtača mogu biti drukčije. Simbolizam ogrtača u umovima ljudi koji opisuju Starce budi osjećaj dostojanstva, časti i povijesti. Ljudi ogrtače povezuju s pravom, visokim školovanjem i teologijom u ljudskom društvu.

Postoje mnogi tragovi do kojih terapeut može doći propitujući klijente u hipnozi o bojama ogrtača koje nose Starci na vijeću. Ti ogrtači služe kao moralna potpora dušama sa Zemlje. Kad sam počeo prikupljati informacije o raznim bojama ogrtača, pretpostavio sam da te razlike obilježavaju neku vrstu statusa ili ranga Starca u umovima ljudi. Tijekom ranih istraživanja tog aspekta duhovnog svijeta, postavljao sam pitanja utemeljena na mojim pogrešnim pretpostavkama o autoritetu. Otkrio sam da odjeća koju nose ta bića, njihov smještaj za stolom i stupanj sudjelovanja svakog člana vijeća nisu povezani s hijerarhijom.

Bijela i purpurna najčešće su boje ogrtača koje vide moji klijenti. Budući da se te boje nalaze na suprotnim krajevima spektra boja, to se može činiti nedosljednim. Međutim, kao što je objasnio klijent iz trideset

i prvog slučaja, bijela energija prijemčiva je za početnike, a to je ujedno i boja prijenosa ili intervencije naprednih pošiljatelja misli. Bijela energija mladih duša označava proces stalnog pročišćavanja i obnove. Za naprednije, ona označava čistoću i jasnoću. Razlog zbog kojeg se bijeli ogrtači vide tako često na članovima vijeća - i na vodičima koji čekaju na ulazu u duhovni svijet - je da ovdje bijela boja predstavlja prijenos znanja i mudrosti. Ogrtači od bijele energije, ili bijela boja kao aura prosvijetljenog bića, označava misao koja je usklađena i uskladujuća s univerzalnom energijom.

Purpurna je boja mudrosti i dubokog razumijevanja. Članovi vijeća s purpurnim i ljubičastim ogrtačima odražavaju sposobnost da upravljaju planovima duša koje izlaze pred njih s dobrohotnošću i ljubavlju rođenima iz golemog iskustva. Te energetske boje koje se odražavaju na ogrtačima Staraca imaju idealističku kvalitetu savršenstva koju moji klijenti pripisuju osobama koje ih nose. Crni ogrtači ne susreću se nikada, ali katkad će neki klijent u nervoznom iščekivanju nazvati Starce «sucima» kada ude u prostoriju vijeća. No, kada uđu unutra, niti jedna duša više ne doživljava taj prostor za sastanke kao sudnicu.

Kapuljače, šeširi i kape koji odaju starinski dojam mogu se vidjeti na Starcima. Kapuljače su obično zabačene unatrag, što za klijente izgleda manje prijeteći. Ti prizori podsjećaju me na vjerske redove, poput dominikanaca, koji nose kapuljače na bijelim ogrtačima.

Ti zemaljski utjecaji u vidu platnenih ogrtača i kapuljača imaju dugu povijest. Odjeća i drugi detalji koje moji klijenti opisuju na Starcima elementi su koji stvaraju poštovanje prema mudrim bićima koja, poput proroka, tumače događaje u životu duše. Sljedeći slučaj prikazuje dušu s prve razine koja je upravo ušla u prostoriju vijeća nakon što je 1937-okončala posljednji život.

Trideset deveti slučaj

Dr. N: Koliko Staraca imate u svojem vijeću?

S: Ja ih radije zovem Mudraci. Za stolom ih sjedi šestero.

Dr. N: Objasnite mi što ti Mudraci nose i opišite mi svoj utisak onoga što vidite.

S: (stanka) Pa, onaj u sredini nosi purpurni ogrtač, a drugi su u bijeloj boji pomiješanoj s purpurnom... ah... osim onoga daleko zdesna... ona je uglavnom bijela, s daškom žute boje. Djeluje zainteresiranije za mene od ostalih.

Dr. N: Što vam sve te boje znače?

S: Ovisi o životu koji sam upravo proživio. Mudrac u bijelom s desne strane želi da jasnije vidim stvari. Osoba u žutom ogrtaču... povezana je s mojim pružanjem i primanjem potpore... ali ne znam kakve to veze ima sa mnom u ovom trenutku. Sjećam se da je prije dva života na njenom mjestu sjedila osoba u grimiznom ogrtaču. Bilo je to nakon što sam se vratio kući (u duhovni svijet) nakon što sam bio fizički obogaljen.

Dr. N: Što ste mislili kad ste vidjeli njezin crveni ogrtač prije dva života?

S: To je fizička boja - orijentirana na tijelo. Grimizna osoba bavila se karmičkim utjecajima na to tijelo. Nakon tog života bio sam zaista iscrpljen i ljutit. Bio je tamo i Mudrac u zelenom ogrtaču, kojega sada ne vidim.

Dr. N: Zašto zelenom?

S: Oni su vješti u iscjeljivanju... mentalnom i fizičkom.

Dr. N: Vidite li obično sve te boje na ogrtačima koje nose Mudraci?

S: Zapravo, ne. Uglavnom su odjeveni u iste purpurne nijanse. Ovoga puta trebao bih dobiti neke posebne poruke.

Dr. N: Razgovarajmo o biću s purpurnim ogrtačem u sredini. Mislite li da je to netko važan?

S: (smije mi se) Hej, svi su oni važni!

Dr. N: U redu, netko tko je za vas značajniji od ostalih.

S: Da, to je vođa. On upravlja stvarima.

Dr. N: Što mislite, zašto?

S: Zato što se čini da ga drugi slušaju. On upravlja stvarima. Uglavnom, čini se da ostali govore kroz njega.

Dr. N: Znate li njegovo ime?

S: (smije se) Nema šanse! Mi se ovdje ne krećemo u istim društvenim krugovima.

Dr. N: Kako počinje vaš sastanak?

S: Direktor mi kaže: «Dobrodošao, drago mi je što si opet s nama.»

Dr. N: Što vi kažete?

S: «Hvala vam» - ali razmišljam: «Nadam se da će ovo proći dobro.»

Dr. N: Kakve misli dobivate od predsjednika koji, čini se, upravlja stvarima?

S: Ne želi da smatram kako su Mudraci tako nadmoćni da ne mogu razgovarati s njima. Ovaj sastanak namijenjen je meni. Zatim kaže: «Što misliš o svojem napretku otkad smo se posljednji puta vidjeli? Jesi li naučio nešto novo o čemu možemo razgovarati?» (stanka) To je način na koji ti sastanci počinju. Žele čuti što ja imam za reći.

Dr. N: Osjećate li se sada opuštenije?

S: Da.

Dr. N: Opišite mi što se zatim događa?

S: (stanka) Počinjemo s onim što sam učinio kako valja. U prošlom životu imao sam uspješnu tvrtku koja je zapošljavala mnoge ljude. Promišljam o tome. Želim ostaviti dobar utisak govoreći im o mojim dobrotvornim priložima - znate, dobrim djelima, (stanka) Zatim razgovor prelazi na način na koji sam vodio kompaniju... moju nesposobnost izbjegavanja sukoba - neslaganja i svađe sa zaposlenicima, (klijent postaje uznemiren) To je tako frustrirajuće... i radim na tome... ali tada... (zastaje)

Dr. N: Molim vas. nastavite. Pomaže li vam vaš vodič na neki način s time?

S: Moj vodič Joaquin govori iza mojih leđa. On sažima najvažnije dijelove mog života i moje ciljeve da pridonesem društvu zapošljavajući ljude tijekom Velike depresije.

Dr. N: Zvuči mi dobro. Jeste li zadovoljni načinom na koji vas je Joaquin predstavio Mudracima?

S: Pa, jesam. Rekao je ono što sam htio učiniti, kao i ono što se zaista dogodilo. Njegov glas je jednoličan. Joaquin me ne brani niti me hvali - jednostavno prenosi moje sudjelovanje u događajima tijekom teškog razdoblja u Americi.

Dr. N: Razmišljate li o Joaquinu kao o svojem odvjetniku?

S: (naglo) Ne, stvari ovdje ne funkcioniraju tako.

Dr. N: Prikazuje li Joaquin objektivno vaš život?

S: Da, ali tek smo počeli. Oblikujem svoje misli o tome kako sam dobro hranio svoju obitelj, no to se nekako miješa s mojim profesionalnim životom... ne mogu zaboraviti način na koji sam postupao sa svojim zaposlenicima. To mi zaista smeta. Joaquin je sada tih - ne želi ometati moje misli.

Dr. N: Usredotočimo se onda na misli između vas i vašeg Vijeća mudraca. Molim vas, nastavite.

S: Pokušavam predvidjeti njihova pitanja. Znam da sam u životu uživao u skupljanju materijalnih bogatstava. Žele da im kažem zašto, i kažem im da sam se zbog toga osjećao vrednijim, no gazio sam po ljudima. Oni zatim skreću raspravu na moja slična ponašanja u prošlim životima... i pitaju me smatram li da sam sada bio uspješniji.

Dr. N: Mislite li da njihove misli kojima ispituju vašu prošlost na neki način ugrožavaju sažetu priču o vašem sadašnjem životu?

S: Ne, u njihovim pitanjima nema oštrog prizvuka. Osjećam se dobro u vezi toga, ali um mi sada juri i opet razmišljam da bih trebao naglasiti svoj dobrotvorni rad... zatim... (zastaje).

Dr. N: (potičem ga) Ide vam dobro, recite mi što se događa nakon toga.

S: Mudrac u sredini... njegov moćni um obavlja me.

Dr. N: Što vam točno poručuje?

S: (polako) Evo što čujem u svojem umu: «Emmanual, mi nismo ovdje da ti sudimo, kažnjavamo te niti da ti namećemo svoje

misli. Želimo da pogledaš sebe kroz naše oči, ako možeš. To znači da oprostiš sam sebi. To je najteži aspekt tvojeg boravka ovdje, jer mi želimo da prihvatiš sebe takav kakav jesi, istom bezuvjetnom ljubavlju koju mi osjećamo prema tebi. Mi smo ovdje da te podržimo u svojem radu na Zemlji. S tim ciljem, podsjetit ćemo te na incident na autobusnoj postaji.»

Dr. N: Incident na autobusnoj postaji - što to znači?

S: (stanka) I ja sam bio zbunjen kad je on to rekao. Gledam Joaquina, tražeći pomoć.

Dr. N: Objasnite mi što se tada događa, Emmanuale.

S: Mudrac u sredini... njegove misli opet dolaze do mene: «Ne sjećaš se tog incidenta? Žene kojoj si pomogao jednog dana dok je sjedila na autobusnoj postaji?» Ja kažem: «Ne, ne sjećam se.» Zatim čekaju da mi se probude sjećanja. Netko šalje sliku u moj um. Sada vidim... jednom je bila jedna žena... koračao sam prema svojem uredu sa svojom aktovkom. Žurio sam. Zatim sam čuo tu ženu kako tiho plače meni s lijeva. Sjedila je na autobusnoj postaji, uz pločnik. Dogodilo se to tijekom Depresije, ljudi su bili očajni. Zastao sam. Zatim sam impulzivno sjeo pokraj nje, obgrlio je i pokušao je utješiti. Bila je to vrlo neuobičajena stvar za mene. (stanka) Moj Bože, jesu li bili zainteresirani za to? Bio sam s tom ženom samo nekoliko minuta prije no što je naišao autobus. Nikada je više nisam vidio...

Dr. N: Što sada mislite o tome što su Mudraci iznijeli taj incident tijekom vašeg saslušanja?

S: To je ludo! Cijeli život davao sam novac u dobrotvorne svrhe, a njih zanima ovo! Toj ženi nisam dao novac, samo smo razgovarali...

Dok smo moj klijent i ja razgovarali o tom sastanku, podsjetio sam ga na to zašto je nasmiješena članica vijeća s krajnje desne strane nosila žuti ogrtač. Možda je time željela izraziti potporu njegovom spontanom činu pružanja utjehe neznanki na autobusnoj postaji. Manje razvijene duše koje stoje pred svojim vijećima često imaju problema s pamćenjem dok se pročišćuju. Dok su obuzete sobom, mogu propustiti ono što je

zaista važno. Emmanuel se sažalio nad ženom na autobusnoj postaji. Iako se žurio da stigne u svoj ured, sjeo je uz nju. Njegova kratka, suosjećajna gesta nije trajala dugo. No, saznao sam da je u tom trenutku Emmanuel dosegao njezinu bol, pogledao je u oči i rekao joj da će prebroditi svoje probleme zato što je on uvjeren u njezinu snagu. Prestala je plakati, i kad je autobus stigao ustala je i rekla mu da će biti dobro. On je zatim odjurio i do kraja života zaboravio na svoj kratki čin ljubaznosti.

Incident na autobusnoj postaji iz ovog slučaja čini se neznačajnim u usporedbi s djelima tijekom cijelog života. No za višeće to nije bio jednostavan čin. Dok se krećemo kroz život, dolazi do brojnih poticajnih gesti između ljudi. One mogu biti toliko kratkotrajne da ih u tom trenutku nismo ni svjesni. U duhovnom svijetu, ništa nije beznačajno. Niti jedan čin ne ostaje nezabilježen.

Ne postoje čvrsta pravila o značenju svake boje koju Starci odluče pokazati dušama koje izlaze pred njih. Primjerice, crveni ogrtač koji nosi član vijeća iz posljednjeg slučaja povezan je s Emmanuelovom potrebom da održi strast za životom u slomljenom tijelu - domaćinu iz prošlog života. U sljedećem odjeljku objasniti ću značenje u pozadini drugih simbola koje nose članovi vijeća. Crveni ogrtač, crveni kamen na medaljonu ili prstenu koji nosi Starac mogu imati različita značenja, ovisno o okruženju. Crveno je boja strasti i intenziteta i Emmanuel je vidio grimizni ogrtač nakon jednog od svojih života s fizičkim invaliditetom. Međutim, u nekom drugom slučaju Starac može pokazati medaljon s rubinom kako bi duši ukazao na potrebu da razvije veću strast za istinom nego što je izrazila u prošlom životu. Suptilne varijacije i nijanse boja na sastancima vijeća jedinstvene su za percepciju svake duše. Kao što je rekao jedan od mojih klijenata:

Odjeća članova mojeg vijeća pokazuje njihovo majstorstvo u određenoj disciplini. Boje koje prikazuju u raznim oblicima također su povezane s temom rasprave. Dok se suočavam sa svojim vijećem, one za mene predstavljaju darove svjesnosti. Niti jedan Starac nije veći od drugoga, zato što je svaki od njih aspekt krajnjeg savršenstva.

Znakovi i simboli

Od svitanja ljudske povijesti naša je vrsta tražila skrivena duhovna značenja kroz tumačenje onoga što vidimo oko sebe. Sjećam se kako sam se osjećao dok sam se penjao u pećinska utočišta ljudi iz paleolitika u dolini Dordogne u Francuskoj. U tim pećinama, simbolična umjetnost naslikana na zidovima vraća čovjeka natrag u kameno doba. To su neki od najranijih izražaja čovjekove duhovne svijesti. Tijekom tisuća godina, prvobitne kulture diljem svijeta služile su se slikama u kamenu i piktogramima kako bi predstavili ideje povezane s magijom, plodnošću, sredstvima za život, hrabrošću i smrću.

Od tada, tijekom dugih stoljeća tražili smo osobna otkrivenja kroz znakove od natprirodnog. Najranije znakove uzimali smo od životinjskog carstva, kamenja i elemenata. Simbole doživljavamo kao utjelovljenja moći i instrumente uvida i osobnog razvoja. Drevna kulturalna povezanost s mističnim simbolizmom često se povezuje sa željom da naše više Jastvo nadvlada primitivnu stranu ljudske prirode. Rituali i simboli tajnih mističnih društava, poput gnostika i kabalista, možda predstavljaju sjećanja duše na Zemlju i ljudska sjećanja u duhovnom svijetu.

Možda me ne bi trebalo iznenaditi što sam u duhovnom svijetu pronašao ambleme sa znakovitim simbolima. Kao što je slučaj sa svim fizičkim predmetima koje vide klijenti pod hipnozom, amblemi koje nose neki Starci utemeljeni su na iskustvu iz prošlog života. Vrijedi i obratno - zašto i na Zemlji ne bismo nosili poruke vijeća u umu duše? Antropolozi koji su izučavali glinene pločice, kamene pečate, skarabeje i amulete iz naše prošlosti vjeruju da njihov utjecaj na onoga tko ih nosi i onoga tko ih promatra seže i onkraj fizičkog života, u carstvo bestjelesnih duša. Taj običaj danas se nastavlja s ugraviranim medaljonima, prstenima i drugim nakitom. Mnogi ljudi koji nose te simboličke talismane vjeruju da ih štite, ali oni ih i podsjećaju na osobnu moć i mogućnosti. Sljedeći slučajevi mogli bi donekle rasvijetliti izvor naših osjećaja prema proročkim znakovima.

Otprilike polovica mojih klijenata vidi medaljone kako vise oko vratova jednog ili više Staraca u njihovom vijeću. Druga polovica ne vidi nikakve predmete. Iskreno, nisam pronašao nikakvu povezanost između klijenata jedne i druge skupine, što se odnosi i na razinu razvoja. Kod klijenata koji vide medaljone, otprilike 85 posto njih vidi kružni

dizajn. Ostali mogu vidjeti kvadrate, pravokutnike, trokute i zvjezdolike oblike, od kojih neke i u tri dimenzije. Svi ti oblici medaljona, kao i njihovi dizajni, značajni su i predstavljaju moralni i duhovni kontinuitet duše u razvoju.

Medaljoni obično vise na lancima, a ponekad i na vrpcama. Metalni disk obično je zlatan, ali može biti i srebrn i brončan. Većina klijenata usredotočena je na samo jedan medaljon vijeća, koji gotovo uvijek nosi glavni ispitivač. Taj je Starac obično smješten izravno ispred duše.

Četrdeseti slučaj

Dr. N: Koliko članova vašeg vijeća sjedi pred vama?

S: Pet.

Dr. N: Kako su odjeveni?

S: Svi imaju bijele ogrtače.

Dr. N: Želim da pažljivo pogledate - vidite li da neka od tih mudrih bića nose nešto na svojim ogrtačima? Ako ne vidite ništa, u redu, ne brinite zbog toga, samo sam znatiželjan.

S: (stanka) Pa, onaj u sredini ima nešto oko vrata.

Dr. N: Molim vas, opišite mi ono što vidite.

S: Ne znam. Nalazi se na lancu.

Dr. N: Što je na lancu?

S: Nešto okruglo, metalni disk.

Dr. N: (ovo pitanje uvijek postavljam) Je li veliko poput grejpa, naranče ili oraha?

S: (uobičajeni odgovor) Naranče.

Dr. N: Koje je boje taj ukras?

S: Zlatne.

Dr. N: Što mislite, što znači taj zlatni medaljon?

S: (uobičajeni odgovor) Oh. to je vjerojatno nekakva oznaka službe ili možda njegovo područje stručnosti.

Dr. N: Stvarno? Mislite li da je članovima vijeća nužno da nose ambleme kako bi jedni druge obavještavali o svojem položaju ili nekom specifičnom talentu koji posjeduju?

S: (zbunjeno) Pa... ne znam... mislim, kako bih mogla znati?

Dr. N: Nemojmo tek tako odustati od toga. Mogli bismo nešto zajedno naučiti.

S: (nema odgovora)

Dr. N: Opišite što vidite na zlatnom medaljonu.

S: (uobičajeni odgovor) Ne vidim ga dobro.

Dr. N: Želim da priđete bliže kako biste bolje vidjeli amblem.

S: (neodlučno) Nisam sigurna smijem li.

Dr. N: Sagledajmo to logično. Da ne smijete vidjeti taj amblem, predsjednik vašeg vijeća ne bi vam dopustio da ga vidite. Razmislite o tome. Ima li smisla da ta visoko razvijena bića otvoreno stavljaju ukrase na svoje ogrtače ako ih vi ne smijete vidjeti? I zašto bi ih pokazivali jedni drugima?

S: Valjda ste u pravu, (još je neodlučna) Valjda će biti u redu ako priđem malo bliže.

Dr. N: Samo da znate, razgovor sa mnom o tome nije kršenje povjerenja. Pogledajte izraz na licu Starca koji nosi amblem. On zna što mislite. Recite mi što vidite?

S: Ljubazan izraz lica... pomaže mi.

Dr. N: Siguran sam da ne želi da propustite bilo što povezano s ovim sastankom. Priđite bliže i recite mi što vidite na metalnom disku.

S: (sada samouvjerenije) Ne vidim što piše sa strane, izgleda poput filigranske čipke, ali na izbočenom dijelu diska u sredini vidim veliku mačku s otvorenim ustima.

Dr. N: Opišite mi mačku s više detalja. Je li to kućna mačka?

S: (energičnije) Ne, to je profil planinskog lava sa žestokim izrazom njuške i velikim zubima.

Dr. N: Još nešto?

S: (prepoznajući) Oh, ispod vrata lava vidim ruku koja drži bodež, (duga stanka) Ah... da...

Dr. N: Sada znate o čemu se radi, zar ne?

S: (tiho) Da, mislim da znam. To je povezano s mojim indijanskim životom.

Dr. N: Nismo razgovarali o tom životu. Recite mi kada se i gdje dogodio taj život i kako se u njega uklapa velika mačka.

Ta klijentica, čije je duhovno ime Wan, objasnila mi je da je 1740. bila mlada Indijanka u Sjevernoj Americi. Jednog dana otišla je u šumu sa svoje dvoje djece da iskopa korijenje. Muškarci iz njezinog sela otišli su u lov. Iznenada, vidjela je veliku mačku kako skače s drveta i kreće prema njezinoj djeci. Wan je spustila košaru i potrčala izravno na mačku. Rekla je: «Imala sam vremena samo da izvučem svoj kameni nož - tada je skočio na mene. Trenutak prije no što me lav ubio, uspjela sam mu zabiti nož duboko u vrat. Muškarci su kasnije pronašli mene i lava mrtve, ali djeca su bila na sigurnom.» Kad sam upitao Wan zašto joj pokazuju taj amblem mačke, rekla je: «Da bi mi skrenuli pozornost na hrabrost koju sam tada iskazala i poručili mi da je više upotrebljavam u drugim životima.»

Uvijek provjeravam dizajn na medaljonima kroz posthipnotičku sugestiju na kraju svojih seansi. Zamolim klijente da mi nacrtaju sliku onoga što su vidjeli. Wanina slika medaljona prikazana je na slici 9A.

Prikaz Wanine ruke koja ubija planinskog lava na medaljonu trebala je poslati snažnu poruku o njezinoj sposobnosti i hrabrosti. Klijentica mi je došla zato što se bojala smrti u dobi od trideset i devet godina, jer joj je prošle godine brat poginuo u trideset i devetoj godini zbog neoprezne vožnje. Upravo je proslavila trideset i deveti rođendan i otkrili smo da njezin život ima prilično neodređenu kvalitetu.

Tijekom seanse, moja klijentica otkrila je da je, u životu nakon indijanskog života, nju i njezino dvoje djece napustio suprug - traper u kućici u Wyomingu tijekom oštre zime u 19. stoljeću. Taj suprug, koji je danas bio njezin brat, bio je nemirna duha i htio je slobodu od obiteljskih odgovornosti. Taj je slučaj sadržavao karmički prijenos uloga od strane nemirne duše iz Wanine grupe duša. koja je od grešnog supruga iz

prošlog života u devetnaestom stoljeću postala prilično neobuzdani brat u dvadesetom stoljeću.

Wan mi je ispričala da se, kao napuštena supruga trapera, nije dovoljno energično borila da spasi sebe i djecu tako što bi stavila krplice i ruksak i pokušala doći do civilizacije dok su još imali hrane. Bojala se i uvjerala sebe da će se suprug vratiti prije no što ona i djeca skapaju od gladi. Vijeće je pokazalo Wan medaljon s mačkom ne samo kao protutežu nedostatku odlučnosti u životu u Wyomingu, nego i zbog njenog straha u sadašnjem životu. Drago mi je da je Wan u našoj seansi shvatila poruku tog simbola hrabrosti za ovaj život, jer se duša njenog brata dobrovoljno javila za vjerojatno kratak život kako bi opet testirala moju klijenticu i kako bi riješila vlastitu karmu s napuštanjem ljudi.

Znam da djeluje čudno kada duše vide ta eterična bića iz vijeća kao da imaju tijelo svjetlosne energije u ljudskom obliku, odjeveno u ogrtač s ukrasima. Kad sam prvi puta saznao za medaljone, pitao sam se nisu li to obilježja službe. Saznao sam da ti medaljoni i njihovi dizajni nemaju nikakve veze sa statusom Staraca u vijeću, no da su i te kako povezani s porukama nadahnuća dušama koje izlaze pred vijeće. Kao što je slučaj s mnogim aspektima duhovnog svijeta, ti simboli nisu mi otkriveni tako lako.

U ranim fazama mojeg propitivanja o medaljonima, dobivao sam zagonetne odgovore u smislu da je značenje amblema nespoznatljivo, ili da Starac sjedi predaleko da bi duša mogla razabrati medaljon. Predugo sam prihvaćao takva objašnjenja. Zatim sam promijenio taktiku. Kao što je vidljivo u prošlom slučaju, sada govorim klijentima da nema smisla da Starci nose oznake radi međusobnog prepoznavanja. Budući da ta mudra bića već znaju sve jedna o drugima, medaljoni su tamo zacijelo zbog duša s kojima razgovaraju. Tijekom vremena, kada karmička lekcija bude svladana, mogu se i promijeniti. No, čini se da se neke scene nikada ne mijenjaju.

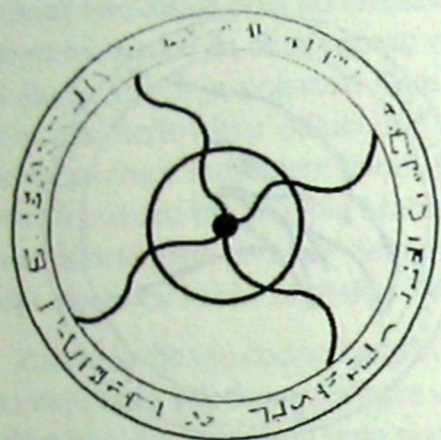
Kada osoba pod hipnozom shvati da amblemi nisu simboli tajnog društva koji pripadaju samo članovima njezinog vijeća, otvara se. To klijentu omogućava da načini mentalnu razliku između uloge promatrača uhvaćenog u događaj nad kojim nema kontrolu i uloge aktivnog sudionika. Reakcije se poboljšavaju ako klijentu dam dozvolu da prepozna ono što u osnovi već pripada njegovoj duši. Terapija za

Slika 9 (A - D): Dizajni medaljona koje nose članovi vijeća

Ovi dizajni nisu nacrtani u pravilnom omjeru. Duše ih vide u raznim veličinama i bojama, ali gotovo su uvijek okrugli i vise oko vrata Staraca. Svi amblemi okruženi su uobičajenim dvostrukim obrubom s nečitkim lingvističkim oznakama.

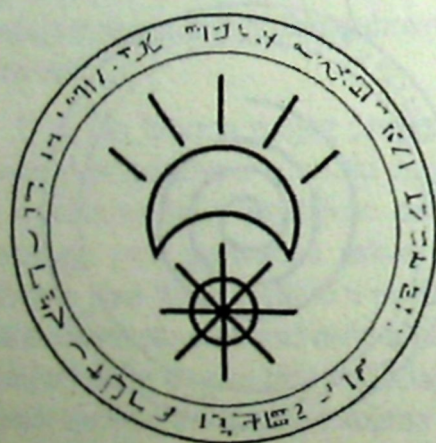
Slika 9 (E - H): Nastavak

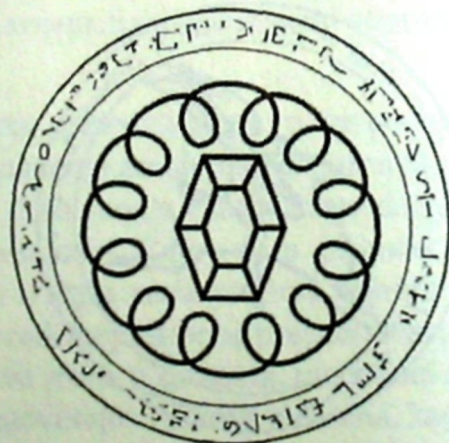
E

F

G

H

sadašnji život koja proizlazi iz tog aspekta sastanka s vijećem između života vrijedna je truda. Sljedeći slučaj neobičan je zato što klijent zna imena tri člana vijeća, od kojih svi nose medaljone. Amblem predsjednika vijeća prikazan je na slici 9B.

Četrdeset prvi slučaj

Dr. N: Kada pobliže pogledate amblem koji nosi vaš predsjednik vijeća, molim vas da mi ga opišete.

S: Drit nosi orlovu glavu. Okrenuta je postranično, na zlatnom disku, a izrađena je reljefno. Kljun je raširen. Vidim jezik ptice.

Dr. N: U redu, što vam sve to znači?

S: Drit mi daje poruku da letim visoko i vrištim u tišini.

Dr. N: Možete li mi reći više o tome?

S: Drit kaže da se moram pozabaviti svojom šutnjom u životu. Ne mogu cijelo vrijeme živjeti u vlastitom svijetu. Ako se ne probijem i ne uzdignem iznad životnih problema, neću napredovati.

Dr. N: I kako vi reagirate na Dritovu poruku?

S: Jednostavno ne prihvaćam to - govorim Dritu da su mi u prošlom životu drugi stvarali dovoljno buke. Ne moram dodavati još i svoju.

Dr. N: Što vam Drit odgovara?

S: Kaže da sam mogao učiniti svijet glasnijim - ali boljim - time što bih otvorenije izrazio ono za što znam da je istina.

Dr. N: Slažete li se s tom procjenom?

S: (stanka) Valjda... vjerojatno sam mogao više sudjelovati... uključiti druge... i boriti se za svoja uvjerenja.

Dr. N: Vidite li uvijek nakon svojih života sliku orla?

S: Ne, samo kad upadnem u svoj stari obrazac šutnje. Ponekad je njegov disk prazan.

Dr. N: Imate li problema s tim i u svojem sadašnjem životu?

S: Da, zato sam došao k vama i zato me Drit podsjetio na tu lekciju.

Dr. N: Nosi li još netko iz vašeg vijeća amblem?

S: Da, to bi bio Tron. Sjedi zdesna Dritu.

Dr. N: Molim vas, opišite mi Tronov medaljon.

S: Nosi amblem u kojem je ugraviran zlatni grozd.

Dr. N: Želite li reći da je grožđe zlatno, umjesto prirodnih boja?

S: (sliježe ramenima) Da, zlatno je zato što je disk te boje. Amblemi su uvijek metalni.

Dr. N: Zašto?

S: Nisam siguran. Za mene, oni predstavljaju predmete koji su dragocjeni i dugotrajni.

Dr. N: Što za vas znači simbol grožđa?

S: (stanka) Tron nosi znak... životnog ploda... koji je može pojesti... ah, apsorbirati... to jest, rasti u znanju.

Dr. N: Zašto grozd, a ne, recimo, jabuka?

S: Grozd predstavlja - ne jedno voće - nego mnoštvo istog voća... kako bi se apsorbirali razni aspekti iste cjeline.

Dr. N: Želite li detaljnije objasniti tu Tronovu poruku?

S: Da ću, apsorbirajući taj simbol - svako zmo - u sebe, rasti i napredovati od svakog iskustva.

Dr. N: Nose li i drugi članovi vijeća ambleme?

S: (stanka) Shai, ona nosi amblem ključa koji me podsjeća da otvorim vrata znanja i time prihvatim činjenicu da odgovori na moje probleme leže u mojem sposobnostima da ih riješim.

Kod četrdeset i prvog slučaja, najvažniji simbol je orao. Ptice na medaljonima nisu neobične. Jedan čovjek rekao mi je da je njegov predsjednik imao amblem ptičjih pera s češljikom u sredini da ga podsjeti na živote koje je proveo u škotskom visočju. Rekao je: «U tim životima, kao pripadnik klana, vinuo sam se do planinskih vrhova i borio se protiv britanskog ugnjetavanja, za slobodu svojeg naroda.»

Jedna klijentica vidjela je amblem labuda na Starcu. Taj je amblem simbolizirao rast kroz promjenu. Rekla je: «Podsjećaju me da je pri rođenju to prelijepo stvorenje nespretno i ne može letjeti. To predstavlja moju vlastitu metamorfozu iz ružnog pačeta u nekog upečatljivog - produktivnu osobu u mojem posljednjem nizu života.» Povremeno, na medaljonu se može vidjeti i riba. Jedan klijent rekao mi je da za njega taj simbol predstavlja stvorenje koje može plivati protiv struje i ipak biti u skladu sa svojim okruženjem.

Iz nekog razloga, ljudski likovi rijetko se kada vide na amblemima članova vijeća. Kad se to i dogodi, simbolično značenje obično je vrlo zanimljivo. Da bih opisao upotrebu ljudskog lika na medaljonu, uputit ću vas na sliku 9C. Ona je povezana sa slučajem tridesetogodišnje žene imenom Noreen, koja mi je došla zato što više nije željela živjeti. Njezin suprug počinio je samoubojstvo prije nekoliko mjeseci, a ona je željela poći za njim. Tijekom seanse, otkrili smo da je ta srodna duša u njihovom prošlom zajedničkom životu izgubila život u nesreći tijekom sječe drva.

Parovi u životu imaju vlastite karmičke putove koji se tiču različitih problema. Međutim, ti se problemi isprepliću kada duše iz iste grupe odluče raditi zajedno, osobito u braku. Noreen nije dobro funkcionirala u prošlom životu, kad je bila mlada udovica, osobito zato što je odbila otvoriti srce prema svim drugim ljudima. Do kraja tog života, Noreen je bila neutješna i umrla je ogorčena, od emocionalnih rana koje je nanijela sama sebi.

Kad se suočila sa svojim vijećem nakon tog prošlog života, predsjednik vijeća rekao joj je: «Nisi dopustila da ti duh raste, zar ne?» Noreen se očito susrela s istom lekcijom i u sadašnjem životu da bi se vidjelo kako će se nositi s njom. Želim naglasiti da njezin suprug nije zato počinio samoubojstvo. Imao sam slučajeve u kojima supružnik namjerno izabere tijelo koje će vrlo vjerojatno umrijeti mlado iz različitih razloga kako bi omogućio preživjelom supružniku da se nauči nositi s boli na zdraviji način. Samoubojstvo nije jedna od tih opcija. Samoubojstvo koje počini fizički zdrava mlada osoba nije ni za koga unaprijed dogovorena karmička opcija. Prema svojem iskustvu, vjerujem da postoje veliki izgledi da bi Noreenin suprug umro mlad u nekakvoj nesreći da nije počinio samoubojstvo.

U vrijeme našeg susreta, moja klijentica vjerovala je da nije moguće nastaviti bez muškarca kojeg je voljela. Njezin ekstremni očaj također je sadržao i osjećaje krivnje zbog mogućnosti da je ona nekako odgovorna za samoubojstvo, iako je suprug u svojoj oproštajnoj poruci napisao upravo suprotno. Vjerujem da je povratak te klijentice na posljednji sastanak vijeća i prisjećanje medaljona koji je vidjela utjecao na njezin kasniji život.

Četrdeset drugi slučaj

Dr. N: Želim da mi točno kažete što vidite na predsjednikovom medaljonu.

S: Prvo što vidim je životinja... jelen. Ne, mislim da je to gazela. Prikazana je usred skoka.

Dr. N: Dobro, a vidite li još nešto što možete opisati?

S: (stanka) Na leđima nosi čovjeka. Ističe se u sredini.

Dr. N: Vidim. Slični li bareljefu?

S: Da, gazela i ljudski lik okrenuti su prema meni postrance. Znao, kao da ih gledam sa strane dok jure ravnicom. Osoba nema lica, ali ima dugu kosu i nježno žensko tijelo. Noga koju vidim je povijena... ona jaši. Jedna ruka je podignuta i drži baklju.

Dr. N: (prelazimo u sadašnje vrijeme, a zatim joj izdajem zapovijed) U redu, želim da ponovno otkrijete značenje onoga što vidite. Nije slučajno da smo danas ovdje i da raspravljamo o tom amblemu. On predstavlja nešto čega se trebate sjetiti. Vi ste mlada udovica po drugi puta u dva uzastopna života. Ako je potrebno, potražite pomoć od svojeg vodiča.

S: (nakon duge stanke, odgovara u suzama) Znam što to znači. Taj čovjek sam ja, i jašem prema istoku i izlasku sunca. Smjer označava zoru novog dana. Ta životinja inače nikada ne bi pustila čovjeka u svoju blizinu, a još manje mu dopustila da joj jaši na leđima. Gazela mi vjeruje, i ja moram vjerovati sebi i poći tamo kamo me životinja vodi, zato što moramo putovati brzo.

Dr. N: A zašto morate putovati brzo?

S: (nakon poticanja s moje strane i nekoliko lažnih početaka) Zato što u životu postoji opasnost. Dio te opasnosti leži unutar nas, u našoj slabosti - načinu na koji se sabotiramo - a to nas onemogućava u dostizanju odredišta. Lako se zaglaviti.

Dr. N: Želite li reći da gazela predstavlja oslobadajuću silu?

S: Da, moram imati hrabrosti i snage nastaviti sa svojim životom s jačim osjećajem svrhe. Gazela predstavlja slobodu potrebnu da pobijedim strah i povjerujem u sebe.

Dr. N: A što je s bakljom koju nosite na amblemu?

S: (tiho) Uvijek... svjetlost znanja. Naša potraga za mudrošću. Taj plamen nikada se ne gasi i nikada ga ne uguše sjene.

Dr. N: Vidite li još nešto na medaljonu?

S: (još uvijek sa strahopoštovanjem) Oh, mislim da to nije važno za mene. Ne znam pročitati grčka slova u krugu uz rub.

Nažalost, moram izvijestiti da nitko od mojih klijenata koji vide medaljone nije uspio dešifrirati čudne simbole između dva vanjska prstena uz rub. Tajni zapisi i dalje su mi misterij i bio sam prisiljen zaključiti da je to element amblema koji moji klijenti i ja ne smijemo saznati. Trebao bih dodati i to da se veliki dio onoga što duše vide i čuju na sastanku vijeća ne može ponoviti u mojoj ordinaciji. Tijekom godina rada, shvatio sam da ljudi u hipnozi ne mogu prikladno objasniti sve što se događa u njihovim duhovnim životima zbog ljudskih ograničenja u komunikaciji i prijevodu stvari koje ljudski mozak mora obraditi. Moji klijenti ne znaju zašto ne mogu dešifrirati «žvrljotine» na medaljonima. Opisuju ih kao hijeroglif, klinasto pismo, rune, pa čak i matematičke simbole. Čini se da zapise nije moguće prevesti. Moguće je da se radi o ideogramima. Možda je to neizgovoreni duhovni jezik.

Pretpostavljam da se ista vrsta simbola pojavljuje na Knjigama života u duhovnim knjižnicama, poput grčkog simbola pi na koricama knjige koju opisuje klijent iz tridesetog slučaja. I dok su Knjige života vrlo osobne i vodiči i članovi vijeća nesumnjivo se njima koriste kao kronikama, zapisi na rubovima medaljona Staraca možda nemaju nikakve veze s dušom. Došao sam do zaključka da bi duhovni vodiči pomogli mojim klijentima kad bi ovi trebali u transu saznati što piše. Bez obzira

na to predstavljaju li te simboličke oznake zvukove, ideje ili riječi, možda postoji dobar razlog zbog kojega ih ljudi ne mogu prevesti, a taj razlog nema veze s klijentima. Jedan je rekao ovo: «Mislim da ja ne moram shvatiti njihovo značenje zato što je to poruka koju viši Izvor šalje mojem Starcu. Možda je to njegova lekcija koju mora dešifrirati radi vlastitih ciljeva.»

Ono što se može vidjeti na amblemima članova vijeća dijelim u dvije generalne kategorije. Prva uključuje žive ili prirodne predmete. Ti simboli mogu uključivati i minerale, poput dragog kamenja. U drugu kategoriju spadaju geometrijski dizajni, poput krugova i crteža s pravim linijama. Drago kamenje javlja se na obje vrste medaljona. Medaljoni članova vijeća simboliziraju bol i namjere, trijumfe i mane duša koje stoje pred njima. Boje dragog kamenja predstavljenog dušama povezane su i sa Starcem koji ga nosi i s dušom promatračem. Opći dizajn medaljona opisuje osobine duše, postignuća i ciljeve. Poput starih proroka, Starci mogu prikazati neki znak kao upozorenje predstojećih problema ako zanemarimo ono čemu u životu težimo.

Sljedeći slučajevi govore o klijentima koji su vidjeli geometrijske dizajne i drago kamenje na amblemima članova vijeća. Dešifriranje crteža na geometrijskim dizajnima nije tako lako kao što je slučaj s predmetima iz prirode, uključujući i drago kamenje. Postoje kulture, poput japanske, u kojima osobni amblemi koji se sastoje od geometrijskih linija imaju heraldičko značenje. Na Orijentu, ti obiteljski simboli koji se nose na odjeći mogu prikazivati prirodne predmete ili geometrijske dizajne kojima se identificiraju članovi specifičnog klana. Za razliku od japanskih klanskih tradicija, gdje se javljaju isti amblemi, članovi grupe duša vjerojatno neće vidjeti iste ambleme na svojim vijećima.

Osobito mi je zanimljiv dizajn u obliku vrtloga na geometrijskim amblemima. Neki od njih imaju univerzalni aspekt, kao što je slučaj sa sljedećim dizajnom navedenim pod slikom 9D. Osobno sam vidio neke varijacije tog vrtložnog dizajna na stijenama na različitim lokacijama, primjerice u Europi, Sjevernoj Africi, Australiji i u pustinjama Sjeverne Amerike. Mnogi arheolozi nazivaju to dizajn životnog izvora. Kad sam upitao klijenta koji je vidio dizajn na slici 9D o njegovom značenju na sastanku vijeća, rekao mi je: «Žena iz vijeća koja nosi dizajn vrtloga podsjeća me da počinjemo iz jezgre u duhovnom svijetu i spiralno se razvijamo prema van, da bismo se na kraju vratili u Izvor našeg

nastanka.» Kad se dizajn vrtloga ili koncentričnog kruga pojavi na medaljonu, značenje je obično povezano sa životom duše u cjelokupnom životnom kontinuumu. Taj znak označava i duhovnu zaštitu.

Na slici 9E linije su iskrivljene. Evo što mi je rekao klijent koji je vidio taj dizajn na Starcu:

Tu su četiri namreškane linije koje dolaze iz raznih smjerova, s vanjskih rubova amblema. Sastaju se u krugu jedinstva, koji je udubljen u sredini diska. Iskrivljene linije predstavljaju razne putove prema našem cilju. To nisu ravni putovi zato što mi nismo savršene duše. Zbog tih linija znak izgleda izlomljeno, kao što gotovo svaki život povremeno djeluje izlomljeno. Na svojim putovanjima mnogo ćemo puta skretati, ali na kraju ćemo stići na isto mjesto u centru.

Opisivali su mi i nebeske znakove sa simbolima zvijezda, mjeseca i sunca. Nakon dugog razdoblja vođenja evidencije o svim znakovima medaljona, shvatio sam da se dizajn polumjeseca susreće češće od drugih nebeskih tijela. Slike 9F i 9G (koje ću opisati u četrdeset i četvrtom slučaju) predstavljaju varijacije dizajna polumjeseca u umovima klijenata:

Sunce nam daje zlatne zrake životvorne svjetlosti, dok je polumjesec za mene simbol rasta. Ta srebrna svjetlost predstavlja sile mojeg potencijala. Kao što ona raste, raste i moje više Ja.

Ja sam međudimenzionalni putnik između života. Mjesec okrenut naopako predstavlja pokrov i sadržaj duhovnog svijeta, koji ima ovlasti nad Zemljom, našim svemirom i dimenzijama oko njega. Linije na vrhu amblema su ključne točke putovanja moje duše, a simboliziraju moje uzemljenje u mojem radu. Na dnu tog amblema nalazi se atom - zvijezda, svjetlost koja pročišćuje i povezuje svemire.

Općenito, kad klijent spominje polumjesec na medaljonu, taj polumjesec predstavlja sve veću moć duše na Zemlji. Moji klijenti kažu da je to mjesec koji raste, a ne mjesec koji nestaje. Često izvješćuju da

se znak nalazi na srebrnom ili zlatnom disku. Ravne linije koje su smještene pod raznim kutovima, vodoravne ili okomite, imaju bezbroj značenja. Primjerice, slika 9G ima pet ravnih, uglatih linija na vrhu medaljona. Jedan klijent koji je vidio takve linije oko cijelog diska, bez drugih oznaka, rekao je: «Zvezdani dizajn tih dugih linija koje se sastaju u središtu diska znači da me sa svih strana podržavaju Starci iz mojeg vijeća.» Otkrio sam da je nemoguće klasificirati širok raspon znakova i simbola o kojima mi pričaju, zato što svaki ima neko drugo značenje za dušu.

Prikazat ću još jedan dizajn medaljona, onaj sa slike 9H. Taj posljednji dizajn kombinira geometrijski obrazac s draguljem. Taj amblem opisala je žena, čije je duhovno ime Unz. koja živi u stalnim bolovima od fibromialgije, bolesti koja ograničava funkciju mišića.

Četrdeset treći slučaj

Dr. N: Objasnite mi što vidite na ogrtaču predsjednika svojeg vijeća?

S: Kars nosi zlatni medaljon koji ja trebam vidjeti. Otkad pamtim, na medaljonu se nalaze spojeni kružići oko sredine diska.

Dr. N: Recite mi, Unz, što taj dizajn znači za vas?

S: Kružići me podsjećaju da se svaki život koji živimo uklapa u sve naše ostale živote u kontinuumu koji se kreće prema ispunjenju naše osnovne svrhe.

Dr. N: Vidite li još nešto na disku kojeg nosi Kars?

S: (radosno) Da. da - napredovala sam do smaragda koji se nalazi u sredini.

Dr. N: Što taj dragi kamen znači za vas?

S: (s velikim zadovoljstvom) To je kamen iscjelitelja.

Dr. N: Ima li to ikakve veze s vašom fibromialgijom u ovom životu?

S: Apsolutno. U ovom životu zatražila sam tijelo koje će biti podvrgnuto neizlječivoj boli.

Dr. N: (iznenađenim glasom) Možete li mi podrobnije objasniti zašto ste to učinili?

S: Taj sam put odabrala odavno. Otkrila sam da razvijam svoje iscjeliteljske vještine svaki puta kad patim od neke bolesti koja izaziva snažnu bol. Kad je osoba izložena stalnoj boli, čak i slabog intenziteta, to predstavlja priliku - osobito za iscjelitelja.

Dr. N: Priliku za što?

S: Za eksperimentiranje vibracijskim razinama boli u tijelu. Možete svladati preciznu vještinu prilagođavanja energije kako biste ublažili bol. Radeći sa svojom vlastitom energijom na taj način, razvila sam vještine pomaganja drugima.

Dr. N: Što mi još možete reći o tom iskustvu?

S: Stalna bol drži čovjeka uzemljenim, usidrenim u ljudsko iskustvo. Da bi ublažio bol, čovjek mora biti posve usredotočen. Pomaže vam ako ste sigurni da učenje kroz bol ima višu svrhu. Ja obraćam pozornost na druga ljudska bića koja pate od drugih fizičkih bolesti u životu. Mogu pomoći onima koji su prijemčivi na upotrebu kontrole uma.

Dr. N: Čini mi se da ste prilično ponosni što ste zaslužili smaragd kojeg vam je pokazao Kars.

S: Kamen predstavlja iscjeliteljsku povijest nositelja. On je utjelovljenje mojeg osobnog karaktera, kao i Karsovog. On je zadužen da prati moj napredak kroz vjekove. Kamen predstavlja moje postignuće.

Dr. N: Smijem li pretpostaviti da vam taj kamen pokazuje majstor iscjelitelj koji od vas očekuje da nastavite taj posao i sami postanete učitelj - specijalist ?

S: Da, a Karsovo povjerenje u mene daje mi poticaj.

Klijentica iz četrdeset i trećeg slučaja je ono što ja nazivam ubrzanom dušom. Unz se inkarnira na Zemlji tek nekih pet tisuća godina, što je vrlo kratko vrijeme s obzirom na njezin stupanj razvoja. To je zato što ona ne gubi vrijeme u svojim životima. Ne prihvaća zdrava tijela, što me zaista zapanjilo. U svojem današnjem životu. Unz je predstavica

Znanosti uma koja se sastoji od eklektične mješavine duhovnih disciplina. Kroz svoj rad pomaže mnogim ljudima sa zdravstvenim problemima pomoću vođenih fantazija i meditacije.

Još jedan aspekt četrdeset i trećeg slučaja koji mi je bio zanimljiv je da se zeleni kamen na tom medaljonu pred Unz pojavljuje tek u posljednjih četiri ili pet života. Prije toga, u središtu diska vidjela je jantar. Unz mi je rekla da je to boja njegovanja i zaštite slabih i bolesnih, koja dolazi prije zelenog kamena. Ona taj dragi kamen naziva «mojim kamenom odrastanja». Dodala je: «Zeleni smaragd predstavlja moj trenutni status». To mi pokazuje da je Unz duša četvrte razine. Daljnje ispitivanje otkrilo je još nešto. Unz mi je rekla da u prvim životima na Zemlji nije bilo nikakvog dragog kamena u sredini amblema, između kružića (petlji).

Sjećam se klijenta s pete razine koji mi je rekao: «Moj nadglednik ima pet dragulja na svojem amblemu: dijamant, rubin, jantar, smaragd i safir. Oni simboliziraju moja postignuća na različitim razinama razvoja.» Dakle, na duhovnom medaljonu nije stvar u dragom kamenu kao vrijednom mineralu, nego u boji postignuća koju dragulj predstavlja. Metafore s dragim kamenjem o kojima pričaju ljudi u transu nude korisne paralele sa zemaljskim tradicijama. Drevni narodi Srednjeg Istoka, Indije i Kine smatrali su da određene boje predstavljene u draguljima i poludragom kamenju posjeduju neku svoju živu osobnost. Primjerice, Sumerani su vjerovali da osoba koja nosi plavi lapis ima sa sobom svojeg osobnog duhovnog boga «kojeg se mora slušati». Većina mojih klijenata vidi svoje duhovne vodiče kao tamno plavu svjetlost. Drevni narodi također su vjerovali da purpurna boja ametista prenosi transcendentno znanje i mudrost. Ta boja dragulja predstavlja duše šeste razine i više od toga.

Od onih klijenata u hipnozi koji vide medaljone što ih nose članovi vijeća, neki vide samo dragulje, koji ne moraju biti na disku. Imao sam slučajeve u kojima se kamenje - ili sjajne kugle energije u boji - javlja na ogrlicama, prstenima, ili ih Starac jednostavno nosi u ruci i pokazuje duši koja stoji pred njim. U osnovi, pokazivanje nekih boja svjetlosne energije predstavlja razne aspekte našeg fizičkog i duhovnog života. Određene boje koje Starac zrači kroz aureolu, ogrtač ili medaljon mogu označavati područje specijalnosti tog Starca, što može biti izravno povezano s onime što duša koja stoji pred njim želi postići.

Hipnoterapeut mora biti oprezan u odnosu na vlastite predrasude o značenju boja. Tumačenja boja na slikama koje opisuju klijenti u hipnozi koji pred sobom vide sastanak vijeća neće imati isto značenje za svakoga. Ipak, mislim da se može reći da su znakovi i simboli koje ljudi vide u stanju transa kroz sjećanje duše povezani sa silama nad kojima žele ostvariti nekakvu kontrolu u svojim sadašnjim životima. Moji klijenti povezuju sve medaljone s vijeća koje sam spomenuo s percepcijom i mudrošću. Njihovo značenje vrlo je osobne naravi, a pokazuju se s namjerom da uče i motiviraju duše sa Zemlje da postaju svjesne Jastva. Utjecaj viđenja tih znakova i simbola u hipnozi za neke je klijente toliko snažan da, nakon seansi, naruče izradu osobnog nakita u takvom obliku kako bi ih podsjećao na njihov karmički put.

Prisutnost

«Kada povedete ljude u duhovni svijet, vide li Boga?» To mi pitanje često postavljaju na predavanjima, a na njega ne postoji kratak odgovor. Mogu reći da moji klijenti osjećaju Izvor njihovog nastanka svugdje oko sebe u duhovnom svijetu. Naprednije duše objašnjavaju mi da se sve duše na kraju spajaju s Izvorom purpurnog svjetla. Međutim, postoji li neko mjesto u duhovnom svijetu na kojem duše koje se još inkarniraju vide biće nadmoćno Starcima? Odgovor glasi: da, na sastancima vijeća.

Tijekom našeg sastanka s Vijećem Staraca, javlja se snažan osjećaj još više sile koju jednostavno zovu "Prisutnost". Mnogi klijenti kažu: «To je najbliže što možemo doći Bogu.» Moji napredniji klijenti, koji se bliže kraju svojih redovnih inkarnacija, kažu mi da ne smatraju da je Prisutnost zapravo Bog. Za njih, to je božanstveni entitet ili grupa entiteta, sa sposobnostima daleko iznad onih članova vijeća. Svi se slažu da je Prisutnost tamo kako bi pomogla radu vijeća.

Ljudi koji dolaze k meni obično se ne vole služiti riječju «Bog» kako bi opisali višu Prisutnost, koju više osjećaju nego što je vide u duhovnom svijetu. Radije se služe riječima poput Izvor ili Nad-duša, zato što je riječ Bog prečesto korištena na Zemlji. Kako se duše približavaju naprednijim stadijima razvoja, moguće je da Prisutnost počnu doživljavati kao skup bića koji se sastoji od mnogih božanskih sila u duhovnom svijetu koje posjeduju beskrajno znanje. Osjećaju da ta viša sila utječe

na sastanke vijeća, ali da nije onaj najviši Stvoritelj. Dokaze o postojanju Prisutnosti najviše vide na sastancima vijeća. Ipak, Prisutnost izjednačuju s većom svemoćnom i sveprisutnom energetskom silom u duhovnom svijetu.

Nakon što sam pregledao stotine slučajeva koji opisuju Prisutnost, odlučio sam predstaviti nekoliko njih u nizu citata. U svojim seansama, klijenti opisuju Prisutnost u svega nekoliko rečenica. Nadam se da će citati koje sam izabrao prenijeti dojam koji prosječna duša ima o tom aspektu sastanaka s vijećem:

Ne mogu vidjeti Prisutnost, ali osjećam je kao konačnu energiju. Ovdje je zbog vijeća, ali pretežno zbog mene. Starci ne služe kao posrednici između mene i tog Izvora sile.

Kad se nalazim u prostoriji vijeća. Prisutnost nadgleda Starce svojim pulsirajućim ljubičastim svjetlom. Ponekad poprima jarko srebrnu boju kako bi mi umirilo i pročistilo um.

Prisutnost je iznad i iza članova vijeća. Jedva mogu i gledati u tu silu. Osjećam njezinu svetost tako snažno da ne mislim da bih trebao gledati ravno u nju tijekom sastanka vijeća. Kad bih to učinio, ne bih ostao usredotočen na Starce.

Čini se da vijeće priznaje Prisutnost, ali nije previše ovisno o njoj na način koji bi usporio proceduru. Mislim da želi da moje vijeće i ja obraćamo pozornost jedni na druge. Ipak, imam utisak da je sva ta kombinirana inteligentna energija u ovom trenutku namijenjena samo meni. Moj vodič, Starci i Prisutnost čuvari su mudrosti u pozadini mojih iskustava.

Prisutnost predstavlja čistu energiju koja pomaže vijeću u moje ime. Vjerujem da je vijeću potrebna pomoć Prisutnosti zato što je prošlo već mnogo vremena otkad su bili inkarnirani u biološkom obliku. Čista mudrost te energije omogućava i vijeću i meni da jasnije vidimo kamo bismo trebali ići.

Sjaj i privlačna moć Prisutnosti je poziv... žudnja... usmjerena prema svima u prostoriji da joj se jednog dana pridružimo. Ona je poput roditelja koji čeka da odrastemo i pridružimo joj se u odraslom poimanju stvari.

Kad stojite u prostoriji vijeća i osjetite Prisutnost, to je poput prodornog odjeka u vašem umu. Čak i moj majstor vodič proživljava isti osjećaj blagoslova kao i ja. Znam da je to razlog zbog kojeg ona uživa u tome da me prati na sastanke vijeća. To je vrelo ljubavi i razumijevanja. Kad moj sastanak s vijećem završi i napustim Prisutnost... osjećam snažnu žudnju da se vratim i opet budem u njezinoj blizini.

Ljudi su me pitali jesam li ikad imao klijenta koji bi mi mogao pojasniti kako je to biti član vijeća, blizak Prisutnosti. Imao sam vrlo malo klijenata s takvim iskustvom, a to su oni koji napuštaju petu razinu. Međutim, jedan pojedinac mi se ističe u sjećanju.

Chinera je bila jedna od najnaprednijih klijentica koje sam ikada imao. Nitko me nije doveo bliže Prisutnosti od te duše. Chinera je vježbala u drugoj dimenziji prije no što je došla na Zemlju prije nekoliko tisuća godina. Danas, ta klijentica je stručnjak za akupunkturu, a prakticira i niz drugih vještina iscjeljivanja. Medaljon koji nosi Chinerin predsjednik vijeća prikazan je na slici 9G. Sposobnosti duše za međudimenzionalna putovanja detaljnije ćemo istražiti sa specijalistima zvanim Istraživačke duše u osmom poglavlju.

Četrdeset četvrti slučaj

Dr. N: Kada vaš posao osobnog vodiča bude završen, očekujete li da će vas uključiti u Vijeće staraca?

S: Ne, to se još neće dogoditi. Moram postati majstor učitelj koji radi s mladim učiteljima... pomoći im da ostvare kontakt sa svojim učenicima na mnogim razinama.

Dr. N: Kako to znate?

S: Zato što sam još ovdje u obuci (inkarnaciji), još učim o biološkim oblicima života na Zemlji.

Dr. N: Chinera. vjerujem da smo danas ovdje kako bismo pomogli jedno drugome da shvatimo neke stvari. Započnimo ovaj dio naše rasprave time što ću vas pitati o vašem odnosu sa Starcima iz vašeg vijeća. Najprije mi recite koliko ih vidite.

S: Trenutno moje vijeće broji dvanaest članova. Nakon mojeg posljednjeg života, četiri člana na sredini stola propitali su me o tome kako sam postala centrirana na Zemlji. Još uvijek imam neke blokade koje zahtijevaju prilagodbe. Četiri člana s desne strane su iz moje originalne dimenzije. Oni su ovdje kako bi mi pomogli u boljem korištenju energije koju sam donijela sa sobom u Zemljin svemir.

Dr. N: A što je s četiri posljednja člana vašeg vijeća?

S: Četiri člana s lijeve strane stola djeluju kao stabilizatori univerzalne svjetlosti i zvuka između svih dimenzija oko Zemljinog svemira. Oni djeluju kao sidrište koje me uzemljuje u fizičkom svijetu.

Dr. N: Možete li mi opisati blokade koje ometaju vaš nastup na Zemlji?

S: Prije svega, vijeće želi da utječem na veći broj ljudi. Opirala sam se tome da se širim. Požalila sam im se da bi to razrijedilo moju moć. Ne slažu se s mojim argumentom o tome da bih se previše razvukla.

Dr. N: Poznat mi je taj osjećaj. Prihvaćate li tu procjenu?

S: (duga stanka) Znam da su u pravu, ali ipak katkad imam osjećaj kao da sam stranac na Zemlji.

Dr. N: Recite mi, Chinera, jeste li ikada raspravljali s članovima svojeg vijeća o nekim učenicima s kojima radite?

S: Da, jesam nakratko.

Dr. N: Onda mi možda možete pomoći da shvatim slijed napretka duše. Kako biste klasificirali sebe?

S: Radim na tome da postanem majstor - učitelj.

Dr. N: Bi li sljedeća razina iznad te razine vodiča bila mjesto u vijeću?

S: Ne nužno. Postoje mnogi izbori za specijalizaciju. Osoba možda nije prikladna za vijeće.

Dr. N: Recimo da ste vi prikladni, da dobijete mjesto u vijeću i da ste tamo učinkoviti. Kamo biste pošli nakon toga kao duša?

S: (oklijeva s odgovorom) Na mjesto Jedinstva.

Dr. N: Je li to ono što je predstavljeno kao Prisutnost na sastancima vijeća?

S: (neodređeno) Nešto u tom smislu, da.

Dr. N: Opišite mi Jedinstvo - je li to nad-duša?

S: Vjerujem da su to mnogi koji su Jedno... to je centar za stvaranje kakvog ja poznajem... tamo stvoritelji novih duša oblikuju svjetlosnu energiju za određene funkcije.

Dr. N: Chinera, molim vas, opišite mi detaljnije taj proces.

S: Ja... ne mogu vam reći previše... tamo energija novih duša izlazi iz nad-duše, tamo pomažemo mladima da rastu, da pronađu svoj jedinstveni identitet.

Dr. N: Je li to Jedinstvo ono što nazivamo Bogom?

S: To je božanska sila.

Dr. N: Budući da ste rekli da se ta božanska sila može sastojati od mnogih koji su Jedno, jesu li oni krajnje božanstvo svih svemira i svih dimenzija koje povezuju te svemire, uključujući i naš duhovni svijet?

S: (duga stanka) Ne mislim tako.

Dr. N: Što mislite, odakle dolazi esencija Prisutnosti?

S: (slabašnim glasom) Sa svih strana... (zastaje)

Dr. N: Kako znate te stvari?

S: Imam mentora u vijeću... mnogo pričamo... moji prijatelji i ja imamo bljeskove misli... i postavljamo pitanja o krajnjoj stvarnosti.

Dr. N: Kada razgovarate sa svojim mentorom i prijateljima o sili koja je možda viša čak i od Prisutnosti, što čujete i osjećate?

S: To je možda ista sila čiji je dio i Prisutnost, ne znam... ona je... golema, ali nježna... moćna... ali blaga. Čujem dah... šapat... zvuk... tako čist...

Dr. N: (položem ruku na čelo klijentice) Ostanite uz te djelice

misli, Chinera. Plutajte s njima najdalje što možete prema zvuku. (i sam šapćem) Stvara li taj zvuk nekakva svjetlosna energija?

S: Ne, zvuk stvara sve... uključujući i svjetlost i energiju.

Dr. N: Približite se kao da plutate bez napora - bliže prema izvoru zvuka. (zapovijed) A SADA, ŠTO VIDITE I ČUJETE?

S: Na rubu sam... ne mogu...

Dr. N: (glasno) NASTAVITE, CHINERA!

S: (tiho, jedva) Ja... sa svojim prijateljima... kad smo ujedinili umove sa zvukom vidimo slike u umovima... oni su... geometrijski dizajni... usklađeni u obrascima... (zastaje)

Dr. N: (blago je navodim) Još malo dalje... samo malo... što je tamo?

S: Ja... osjećam... zvuk podržava tu strukturu... i... pokreće je... kreće se i talasa... stvarajući sve. To je duboko zvono koje odzvanja... a zatim visoko, čisto brujanje... poput odjeka... (zastaje)

Dr. N: Posegnite dalje, Chinera, još jednom. Odjeka čega?

S: (duboki uzdah) Majke... pune ljubavi... koja pjeva svojem djetetu.

Forsirao sam Chineru da dođem do informacija zato što sam znao da vjerojatno u životu više neću imati klijenta poput nje. Ta osoba, kao i drugi napredni klijenti, pokazali su da Vijeće staraca postoji unutar stvarnosti dubljeg značenja nego što mogu i zamisliti duše koje još dolaze na Zemlju.

Lanac božanskih utjecaja

Za mnoge moje klijente, čini se da Prisutnost nije «Netko», nego ono što «jest». Za druge, Prisutnost je entitet koji djeluje kao izjednačitelj, koji usklađuje višu svijest Staraca s nižom razinom svijesti duša koje dolaze pred njih. Taj učinak dovodi do toga da svi u prostoriji vijeća dišu sinkroniziranom energijom. Nekoliko mojih klijenata s pete razine imali su prilike nakratko sudjelovati u radu vijeća, što je bio dio njihove obuke za vodiče. Kad sam upitao jednog od njih kakvo je to bilo iskustvo, dobio sam sljedeći odgovor:

Kad sam sjedio na vijeću, bilo je to kao da se nalazim unutar duše koja je stajala preda mnom. Ono što osjećate mnogo je više od empatije prema osobi koja se upravo vratila iz života. Stvarno ste u njezinim cipelama. Prisutnost vam daje moć da osjetite sve što ta duša osjeća u tom trenutku. Prizma svjetlosti te Prisutnosti dodiruje na taj način sve članove vijeća.

Kreće li se ista Prisutnost od vijeća do vijeća, postoji li više od jednog entiteta, ili je «Ono» jednostavno Bog, koji je sveprisutan? Na ta pitanja, naravno, ne mogu odgovoriti. Unatoč preklapanju ovlasti između grupa duša, koliko mora postojati vijeća koja su odgovorna samo za sve duše sa Zemlje? I to mi je nemoguće procijeniti, ali brojevi su zacijelo golemi. Ako je istina da drugi svjetovi u našem svemiru imaju duše kojima su potrebna vijeća, i da postoje drugi svemiri kojima duhovni učitelji moraju upravljati, njihov zadatak je nepojmljivo velik.

Za razliku od vrlo naprednih duša, poput one iz četrdeset i četvrtog slučaja, većina mojih klijenata ne shvaća da su i sami Starci bića koja mogu pogriješiti. Osim kratkotrajnih trenutaka s moćnijom Prisutnošću punom ljubavi, Vijeće staraca najviši je autoritet s kojim se ljudi izravno susreću u svojim duhovnim vizijama. Kao rezultat onoga što vide u stanju transa, moji klijenti imaju osjećaj okomite hijerarhije duhovnog svijeta utemeljene na postignuću duša. Ta percepcija kozmosa nije nova u ljudskoj civilizaciji.

Indijski, egipatski, perzijski i kineski tekstovi iz prošlih vremena govore o «Božjim predstavnicima» koji su bili personificirani kao metafizički entiteti, neki čak i čovjekoliki. Rana grčko - hebrejska religijska filozofija također se identificirala s konceptom stupnjeva duhovnih majstora, od kojih je svaki više božanski od onog posljednjeg. Mnoge kulture vjerovala su da je Bog izvor sveg stvaranja i predstavlja apsolutno dobro, ali upravljanje našim svemirom prepušteno je kombinaciji nižih bića koja su posrednici razuma i prijenosnici božanske misli između savršenog bića i konačnog svijeta. Njih su smatrali izrazima Stvoriteljima, ali i nesavršenim bićima. Možda to pomaže u objašnjavanju nesavršenosti našeg svijeta, iako je Bog ipak Prvotni uzrok.

Panteističko stajalište kaže da su svi oblici izražavanja u našem svemiru zapravo Bog. Tijekom dugog razdoblja, duhovna filozofija nekih kultura razvila se u koncept da su božanske sile koje vladaju

našim životima u osnovi riječi mudrosti, slične sposobnosti rezoniranja kod ljudskih bića. U drugim društvima, te se sile smatraju Prisutnostima koje mogu utjecati na naš svijet. Kršćanskoj je crkvi cijela ideja o posrednicima koji dolaze od krajnjeg Izvora posve neprihvatljiva. Stav kršćanstva je da savršeno biće ne bi delegiralo nesavršeno biće - biće koje može pogriješiti - da upravlja našim svemirom.

Bog iz Starog zavjeta govorio je putem proroka. U Novom zavjetu, riječ Božja dolazi kroz Isusa koji je, vjeruju kršćani, slika i prilika Boga. Ipak, proroci svih važnih religija odraz su Boga za svoje sljedbenike. Smatram da prihvaćanje proroka u mnogim religijama diljem svijeta ima korijenje u sjećanju naše duše na svete posrednike - poput vodiča i Staraca - između nas i Izvora stvaranja. U našoj dugoj povijesti na ovoj planeti, postojale su mnoge kulture čiji su mitološki likovi imali kozmološke funkcije posrednika između nespoznatljivog Boga i neprijateljskog svijeta. Ne smatram da bismo te mitove trebali tumačiti kao način na koji su primitivni mislioci objašnjavali svijet. Ono što danas racionalno znamo još uvijek ne objašnjava misterij stvaranja ništa više nego bilo koje vjerovanje iz prošlosti.

Govoreći o Prvobitnom uzroku, otkrio sam dobar način za mirenje starih i novih duhovnih koncepata. Duše su u stanju stvarati živa bića od izvora energije koji im je na raspolaganju. Na taj način, duše mogu izraditi nešto iz nečega u raznim okruženjima. U religijskoj teologiji, božansko stvaranje znači stvaranje nečega iz ničega. Postoje oni koji vjeruju da Božanstvo ne stvara fizičku materiju, nego samo uvjete koji omogućuju vrlo naprednim bićima da stvaraju materiju.

Je li Zemlja laboratorij koji su stvorili viši oblici energije zato da bi niži oblici mogli napredovati kroz mnoge faze razvoja? Ako je tako, ta su viša bića naš Izvor, ali ne i glavni Izvor. U *Putovanju duša* pisao sam o mogućnosti postojanja stvoritelja koji još nije postigao potpuno savršenstvo i koji mora ojačati izražavajući svoju bit. Međutim, tu bi potrebu mogao imati čak i ako jest savršen. Filozofija božanske hijerarhije potvrđuje vjerovanje mnogih ljudi da su Zemlja i naš fizički svemir previše kaotični da bi ih stvorilo krajnje savršeno biće. Po mojem mišljenju, cijela ta ideja ne umanjuje savršeni Izvor koji je sve pokrenuo kako bi sve duše na kraju postale savršene. Naša preobrazba iz potpunog neznanja do savršenog znanja uključuje stalan proces prosvjetljavanja i vjerovanja da možemo postati bolji nego što jesmo.

Obrađivanje sastanaka Vijeća

Tijekom hipnotičke seanse dolazi trenutak kad mi klijent kaže da je njegov sastanak vijeća gotov i da je spreman napustiti prostoriju i vratiti se svojoj grupi duša. To je trenutak intenzivnog promišljanja. Zajedno procjenjujemo dobivene informacije. Prije svega, pojavljivanje pred duhovnim vijećem povezano je s odgovornošću za upravo proživljeni život i ja želim upotrijebiti važne dijelove te procjene za sadašnji život mojeg klijenta.

U procjenu duše od strane vijeća utkana je nit božanskog praštanja. Starci predstavljaju forum namijenjen propitivanju, ali i suosjećanju, i izražavaju želju da povećaju samopouzdanje duše za njene buduće pothvate. Jedna duša na odlasku je rekla:

Kad je završio sastanak sa Starcima, imam osjećaj da su mi rekli mnogo više o tome što sam učinio dobro nego o onome u čemu sam pogriješio. Vijeće zna da sam imao sastanke s vodičem na kojima smo kritički razmatrali moja postignuća. Ne obraćaju mi se s visoka, ali mislim da je dio njihovog posla da mi povećaju očekivanja. Vijeće kaže da predviđa velike stvari za mene. Posljednja stvar koju su mi Starci rekli bila je da prestanem tražiti potvrdu vlastite vrijednosti u drugima. Nakon što sam ih napustio, osjećam da su me oslobodili od sve sumnje u sebe i da su me očistili.

Ljudi me pitaju osjećaju li ljudi žaljenje tijekom i nakon sastanka s vijećem ako su učinili kakva okrutna zlodjela. Naravno da osjećaju, ali često moram podsjetiti one koji postavljaju to pitanje da odgovornost za zlodjela uglavnom dolazi zajedno s izborom sljedećeg tijela radi otplate karmičkih dugova. Duše su izravno povezane s tim procesom izbora na vijeću zato što one to *žele* za sebe. Iako se karma povezuje s pravdom, ona u osnovi nije kazna, nego uravnoteženje zbroja naših djela u svim prošlim životima.

Postoji još jedno pitanje koje mi postavljaju u vezi zaključivanja tih sastanaka vijeća. «Je li sve divno i krasno za one duše koje nisu bile povezane s okrutnim zlodjelima, ili su neke duše nezadovoljne općenitom atmosferom sastanka?» Na ta pitanja odgovaram objašnjavajući da

sam imao nekoliko klijenata koji su napustili prostoriju vijeća blago uznemireni. To su duše koje smatraju da su se mogle predstaviti malo bolje u odnosu na nekog specifičnog Starca. Postoje i drugi, neuobičajeni slučajevi, osobito s mladim, buntovnim dušama, u kojima sam imao utisak da se bore protiv «čina kazne» stojeći pred Starcima. Sljedeći citat primjer je za to:

Malo sam ljutit na Sveznajuće. Uljuljaju vas u opušteno stanje zato što žele da im prostrete sve o sebi. Naravno, napravio sam mnogo pogrešaka, ali to je njihova krivnja, zato što su me poslali na Zemlju u tijelu koje me uvalilo u nevolju. Kad im se žalim na Zemlju, nisu posve otvoreni prema meni. Skrivaju informacije. Kažem im da vas život tjera na rizik, a moj direktor govori mi o umjerenosti! Rekao sam mu: «Lako je vama sjediti tako na sigurnom i udobnom, dok se ja borim da preživim tamo dolje u ratnoj zoni.»

Te nezrele duše ne shvaćaju da je Starac, da bi mogao sjediti u vijeću, morao preživjeti mnoge ratne zone. Za razliku od toga, sljedeći citat dolazi od stare, napredne duše koja se bliži kraju svojih inkarnacija na Zemlji:

Kako se moja seansa kod vijeća bliži kraju, Starci ustaju i okružuju me. Kad me okruže, podižu ruke - pružaju ih poput divovske ptice - grle me krilima ujedinjenja. To je njihovo priznanje za dobro obavljen posao.

Ne vjerujem da sam ikada imao klijenta koji je završio svoju vizualizaciju sastanka vijeća bez nekakvog osjećaja strahopoštovanja, pokore i potrebe za iskupljenjem. Oni odnose te osjećaje u svoje grupe duša. Iz tog razloga, spoznaja o Zakonu šutnje dočekala me nespremnog.

Navest ću izvadak iz slučaja koji govori o privatnosti uma koja se ne odnosi samo na grupe duša, nego i na moje propitivanje klijenata o sastancima vijeća. Postoje aspekti sastanaka vijeća koji su izvan konteksta sadašnje stvarnosti mojih klijenata. Iz raznih osobnih i duhovnih razloga, ljudi se ne mogu sjetiti svih detalja tih sastanaka. Neki dijelovi te blokade namjerno su postavljeni od strane klijenta. U četrdeset i

petom slučaju, klijent očito zna što mi ne želi reći. Drugi klijenti ne znaju zašto se ne mogu sjetiti.

Četrdeset peti slučaj

Dr. N: Želim da sada prijedete do najznačajnijeg dijela vaše rasprave sa Starcem koji sjedi zdesna predsjedniku vašeg vijeća.

S: (nelagodno) Ne osjećam se dobro zbog toga.

Dr. N: Zašto?

S: Ne želim prekršiti Zakon šutnje.

Dr. N: Mislite, sa mnom?

S: S bilo kime, uključujući i članove moje grupe.

Dr. N: Ne razmjenjuju li članovi grupe informacije o svemu?

S: Ne o svemu, osobito kad je riječ o privatnoj i osobnoj komunikaciji s članovima vijeća. Zakon šutnje je način da nas testiraju i vide možemo li čuvati istine o onome što je sveto.

Dr. N: Možete li biti precizniji?

S: (smije mi se) Tada bih vam rekao.

Dr. N: Ne želim da spominjete bilo što, što smatrate previše svetim za raspravu, ali k meni ste ipak došli iz nekog razloga.

S: Da, i dobio sam mnogo. No, ne želim dijeliti s vama sve ono što vidim u umu.

Dr. N: To poštujem. Međutim, zanimljivo mi je što to ne želite dijeliti niti s vašim srodnim dušama.

S: Većina njih ima drukčije vijeće od mene, ali postoji još jedan razlog. Kad bismo podijelili sve svoje znanje, to bi moglo izazvati kaos ako ta osoba nije spremna na neke stvari. Duboke spoznaje mogle bi se upotrijebiti na neodgovarajući način. Tako bismo, narušavajući Zakon šutnje, ometali drugu dušu.

Dr. N: Razumijem, ali mora li se taj zakon primijeniti i na naš razgovor o vašem rastu i osobnim težnjama?

S: (smiješi se) Vi ne odustajete, zar ne?

Dr. N: Kad bi me lako odgovorili od postavljanja pitanja o životu u duhovnom svijetu, znao bih vrlo malo i bio bih manje učinkovit u pomaganju ljudima.

S: (uzdiše) Neću s vama razgovarati o nekim svetim stvarima koje se odnose na mene.

Šire implikacije onoga što je ovaj klijent rekao o mentalnoj privatnosti između duša u grupama potvrdili su i drugi. Čini mi se vrlo čudnim da duše ne žele sa svojim prijateljima usporediti dojmove o onome što im se dogodilo na sastanku vijeća. Možda je to jedan od razloga zbog kojih članovi iste grupe rijetko kada dobivaju isto vijeće. Evo još jednog primjera privatnosti:

O svojem sastanku vijeća razgovaram samo s dvoje svojih prijatelja. Čak i nas troje pazimo pri raspravi o tome što se dogodilo na našim sastancima. Pričamo na općenit način, primjerice: «Znam da sam trebao učiniti ovo ili ono zato što je Starac rekao to i to o meni.»

S obzirom na činjenicu da se naš život između života odvija u telepatiskom svijetu, u početku svojih istraživanja pitao sam se kako duše uspijevaju sakriti svoje misli jedna od drugih. Otkrio sam da mlade duše imaju veće poteškoće s maskiranjem misli od iskusnijih duša, osobito svojih vodiča. Do treće razine, telepatija postaje oblik umjetnosti, a to uključuje i blokadu s ciljem privatnosti. Bez emocionalnih ograničenja ljudskog tijela, poput stida, krivnje i zavisti, nema motivacije za varku. U telepatiskom svijetu, najvažnija stvar koju duše uzimaju u obzir njihovo je poštivanje osobne privatnosti. Duše žive u zajednicama s intenzivnim druženjem u grupi, gdje rade na svojim lekcijama i lekcijama drugih. Otvaraju umove jedne prema drugima do te mjere da se prikriavanje namjera čini nemogućim. To potiče potpunu otvorenost u vezi karmičkih pitanja koja utječu na duše što će se povezati na Zemlji.

Kako telepatiskim dušama uspijeva selektivno skrivanje i blokada misli? O tom procesu ne znam mnogo, ali otkrio sam nekoliko detalja. Iz onoga što sam saznao, zaključio sam da svaka duša ima prepoznatljiv vibracijski mentalni obrazac, poput otiska prstiju. Obrazac je sličan

čvrsto pletenoj košari s isprepletenim energetskim nitima koje okružuju individualno jezgro karaktera. Niti su filmovi misli, a duša može odlučiti o njihovom prijenosu. U te misli spadaju ideje, koncepti, značenja, simboli i osobna obilježja specifična za tu dušu. S iskustvom, duša stječe sposobnost da u bilo kojem trenutku sakrije bilo koji okvir slike. Iako ništa nije skriveno na općenitoj razini, nijedna nit ne otvara se do samog jezgra kako bi otkrila fine detalje misli ako duša ne želi da netko uđe u misao.

No, i pored toga, otkrio sam da vodiči i Starci često ispituju ispod mentalnog praga manje naprednih duša. To čine za njihovo dobro. Znam da to zvuči zloslutno. I bilo bi tako da se sve to događa na Zemlji. Naši učitelji također selektivno štite misli od duša koje ih žele mentalno ispitati. Razlog tome je činjenica da vodiči ne žele opterećivati mlade duše konceptima za koje ove još nisu spremne, osobito onima povezanim s budućnošću.

Svi poštuju uzvišenost i mudrost svojeg vijeća. Informacije se smatraju privilegiranim i vrlo osobnim. Nakon što se vrate u svoje grupe s tih sastanaka, duše ne žele da njihovi kolege nagađaju u vezi značenja stvari koje su im rekli Starci. Jedan klijent rekao mi je: «Kad bih to rekao svojim prijateljima, bilo bi to kao da varam na usmenom ispitu. Ne bi se mogli oduprijeti vlastitim tumačenjima sastanka kako bi mi pomogli.» S druge strane stola Vijeća, Starci potiču tišinu zato što znaju da poštivanje privatnosti osigurava veću otvorenost duša koje dolaze pred njih. Neprimjereno miješanje članova grupe, ma koliko dobronamjerno bilo, moglo bi iskriviti poruke Staraca. Jedina iznimka Zakona šutnje na koju sam naišao povezana je s naprednijim dušama koje vježbaju u specijaliziranim grupama. Čini se da one uživaju u dijeljenju onoga što zovu «cehovskim informacijama» sa sastanka vijeća.

Budući da duhovni svijet postoji u bezvremenom okruženju, ja se služim sastancima kao terapijskom odskočnom daskom za brze karmičke preglede koji zahvaćaju čitava stoljeća. Zaustavljajući sve što se događa u prostoriji vijeća, odvodim svoje klijente do ključnih točaka njihovih prošlih života u kojima su donosili kritično važne izbore. Usmjeravam klijenta u hipnozi da izabere trenutke iz prošlih života koji su važni za temu o kojoj raspravljaju sa Starcima. Mnogi naši stavovi i kompleksi ega dolaze iz drugih života, i ukoliko klijent to vidi u drugom kontekstu, dobiva novu perspektivu na sadašnji život. Često osjećam pomoć i svojeg i klijentovog vodiča.

Kroz taj oblik terapijske intervencije, moj klijent i ja tražimo uzroke sadašnjih obrazaca ponašanja. To će otvoriti vrata zdravoj promjeni mentalnog okvira. Reinkarnacijska terapija je više od kognitivnog razumijevanja. Ljudi moraju vidjeti da sve poteškoće i problemi u njihovim životima imaju značenje i svrhu. Ponekad ću povesti klijente u prostoriju za izbor života kako bih s njima raspravio zašto su im Starci ponudili sadašnja tijela. Ako duša još ne smije saznati za neke aspekte budućnosti u ovom životu, to će biti blokirano. Kad završim, pokrećem zamrznuti prizor sa Starcima i sastanak vijeća nastavlja se bez zadržke.

Nikada ne zaboravljam da sam ja samo privremeni posrednik u dinamici između mog klijenta, njihovih vodiča i Staraca iz vijeća. Znam da mi pomažu zato što moj klijent inače ne bi mogao vizualizirati sastanak vijeća u transu. Kao duhovnom regresoterapeutu, duboka hipnoza daje mi mogućnost da upotrijebim i um duše i sadašnji ljudski ego. Nadsvjesni um djeluje unutar vječnog mentalnog okvira, kojeg podsvijest može pretvoriti u sadašnju stvarnost.

Nemoguće je preglasiti važnost svijesti o našem pravom unutarnjem Jastvu za vođenje produktivnog života. Ne želim reći da je jedna trosatna duhovna regresija koju nudim brzopotezni lijek za ljude s problemima. Ipak, obnovljena svijest o našoj pravoj prirodi, spoznaja o našim prošlim životima i naš besmrtni život u duhovnom svijetu mogu nam stvoriti čvrste temelje za konvencionalnu terapiju koju klijent može pohađati u svojem kraju. S druge strane, jedna duhovna regresija može napraviti čuda za mentalno zdravog klijenta, kada prepozna svoju unutarnju cjelovitost i svrhu postojanja.

DINAMIKA ZAJEDNICA

Srodne duše

Razdoblje između prvog i drugog sastanka vijeća namijenjeno je obnovi duše. Budući da smo eterična bića, naš rast započeo je u mentalnom carstvu duhovnog svijeta s drugim dušama, prije no što se itko od nas inkarnirao. I dok je naše unutarnje biće jedinstveno i zasebno, veliki dio duhovnog života između inkarnacija posvećen je empatičnom odnosu s drugim dušama. Na taj način, razvoj naših duša postaje kolektivan. Dio izraza te kolektivnosti je veza koju imamo s tim dušama u materijalnoj stvarnosti poput Zemlje. Tijekom reinkarnacije, bliskost koju duše osjećaju jedna prema drugoj u mentalnom okruženju ozbiljno je testirana karmičkim izazovima u tijelima - domaćinima. Ti prekidi blaženog mentalnog bitka jedan su od načina na koji duhovni učitelji šire našu svijest.

Čuo sam mnogo zanimljivih ljubavnih priča o srodnim dušama iz prošlih života koje su prošle vrijeme i prostor da bi se opet susrele u ovom životu. Evo nekoliko primjera:

Gdje je ljubav bila mučena: u kulturi kamenog doba, požudni je šef klana redovito uzimao partnericu mog klijenta i zatim je vraćao.

Gdje je ljubav bila osujećena: žena je bila ropkinja u starom Rimu i posluživala hranu gladijatorima, od kojih je jednog voljela. Taj zatočeni borac rekao je mojoj klijentici da će je voljeti zauvijek, večer prije no što je ubijen u areni.

Gdje je ljubav bila okrutna: u srednjem vijeku, pomoćnika konjušara u tamnici dvorca nasmrt je bičevao plemić koji je ulovio svoju kćer i mog klijenta na njihovom tajnom sastajalištu.

Gdje je ljubav bila herojska: polinezijski mladoženja utopio se nakon što je spasio svoju novopečenu nevjestu - svoju klijenticu - kad je njihov kanu pogodila iznenadna oluja prije tri stoljeća.

Gdje je ljubav bila smrtonosna: moj je klijent, Nijemac iz osamnaestog stoljeća, probo svoju ženu u napadu ljubomore zbog njezinog navodnog preljuba. Nju su lažno optužili lokalni tračevi i umrla je tvrdeći da je nevinna i da je voljela samo njega.

Gdje ljubav nije praštala: veteran se vratio iz američkog građanskog rata i otkrio da se njegova supruga, moja klijentica, udala za njegovog brata godinu nakon što je veteran službeno proglašen mrtvim.

Svi gore opisani parovi danas su sretno vjenčani. Problemi kroz koje su prolazili u prošlim životima pripremili su ih za sljedeće i osnažili njihovu vezu srodnih duša. Regresije u prošle živote daju zanimljive informacije o parovima, no dovođenje tih klijenata u razdoblje između života daje im mnogo širu perspektivu na te odnose.

Ljubav dolazi u paketu s mnogim testovima. S onim životima u kojima smo imali dug i sretan život sa srodnom dušom dolaze i oni životi u kojima smo uništavali odnose, ili su nas razorili postupci naše srodne duše prema nama. U tim teškim životima sa srodnim dušama, nešto je stajalo na putu prihvaćanja i ljubavi. Život sa srodnim dušama donosi radost i bol, ali mi učimo iz oboje. Iza teških događaja povezanih s odnosima u našim životima uvijek se nalaze karmički razlozi.

Imao sam klijenticu imenom Valerie koja je živjela kao ljepotica u Kini prije dva stoljeća. U tom životu odbila je svoju primarnu srodnu

dušu, čovjeka kojeg je najviše voljela, zato što se prepirao s njom i nije htio hraniti njezinu taštinu kao što su činili drugi. «Osim toga», rekla mi je Valerie u transu, «bio je tako nespretnan i neugledan da sam se stidjela biti s njim zbog onoga što bi drugi mogli pomisliti. Iz ponosa, prkosa i osjećaja da me shvaća zdravo za gotovo, udala sam se za naočitog muškarca koji mi je ispunjavao hirove. Izgubila sam sreću koju sam mogla pronaći.»

U sljedećem životu, u Americi u devetnaestom stoljeću, Valerie je bila kći indijanskog poglavice Cherokeea koji joj je naredio da se uda za sina drugog poglavice, što je bio dio njihove pogodbe. Taj muškarac bio joj je fizički odbojan i uništio joj je život nakon što je popustila pred očevom željom. Ratnik kojeg je voljela u vlastitom plemenu bio je odbijena srodna duša iz njezinog života iz Kine. Kad se vratila u duhovni svijet nakon što je umrla kao Indijanka, Valerie mi je rekla:

Moja ljubav i ja mogli smo pobjeći zajedno. Pored velike opasnosti koju je nosio taj čin, nešto u meni govorilo mi je da moram pretrpjeti to što je moj otac pokrenuo. Sada vidim da je to bio test. Imamo sposobnost jako povrijediti osobu koja nas voli, a i sebe. Moj je život žene Cherokeea bio podsjetnik na moj ponos i taštinu u životu Kineskinje.

Život s «pogrešnom» osobom u nekom razdoblju vašeg života ne znači da je to vrijeme utrošeno uzalud. Taj je odnos vjerojatno unaprijed dogovoren. Zapravo, možda ćete tu dušu opet vidjeti u duhovnom svijetu, u posve drugom svjetlu. To se dogodilo s muškarcem za kojeg se moja klijentica morala udati kao Indijanka. Njegova duša pripadala je grupi do Valerieine grupe. Duša oba muškarca koja je Valerie voljela u protekla dva života opet je ujedinjena s njom u dvadesetom stoljeću, kao njezin suprug. Trebao bih dodati da je Linda, koja je danas najbolja Prijateljica Valerie i pripadnica njezine grupe duša, na kraju bila Partnerica ratnika kojeg je Valerie voljela kao Cherokee Indijanka. Nakon naše seanse, Valerie se nacerila i rekla mi: «Sada znam zašto sam uvijek osjećala blagu nelagodu kad bih vidjela Lindu sa svojim suprugom.»

Prije no što nastavim, bilo bi dobro razmisliti o nekim implikacijama Povezanim s čarobnim iskustvom susreta sa srodnom dušom. Kad prvi

puta sjednem s klijentom i kad se povežemo, postavit ću pitanja povezana o prijašnjim i sadašnjim odnosima koji su bili značajni za njegov život. Na taj način upoznajem se s likovima koji glume u predstavi njihovog sadašnjeg života. Budući da ja sjedim u prvom redu dok se ta predstava odvija tijekom hipnoze, želim imati program.

Kad se nadu u stanju dubokog transa, mnoge veze između duša postaju jasne. Ljudi u blizini mog klijenta mogu biti ljubavnici, vjerni prijatelji i rođaci, mentori i suradnici. Naši odnosi s ljudima poprimaju mnoge oblike u životu i obično uključuju duše iz drugih grupa, kao i one iz naše grupe. Klijenti obično jako žele identificirati te veze između duša u sadašnjem životu, iako većina već pretpostavlja tko su ljudi oko njega.

U širokom smislu riječi, ljubav je simpatija koja u životu može poprimiti mnoge oblike. Između srodnih duša uvijek postoji nekakva mentalna veza, bez obzira na to koju ulogu igraju. S tim se ljudima povezujemo na mnogim razinama radi brojnih karmičkih lekcija u svakom životu. Kad se prijateljstvo zapali, pretvara se u ljubav, ali bez trajnog prijateljstva duboka ljubav ne može opstati. To je posve različito od zaljubljenosti, koja postoji na površinskoj razini, a mi sumnjamo da ta veza ima ikakvu pravu svrhu. Bez povjerenja, intimnost trpi i ljubav ne može rasti. Ljubav je prihvaćanje svih nesavršenosti naših partnera. Istinska ljubav čini vas boljim no što biste bili bez te osobe u vašem životu.

Ljudi često izjednačuju ljubav sa srećom. No, sreća je stanje svijesti koje se mora razvijati u vama i ne smije ovisiti o nekome drugome. Najzdravija vrsta ljubavi je ona kad već imate dobro mišljenje o sebi i kad je upućivanje ljubavi nekome drugome posve nesebično. Ljubav zahtijeva naporan rad i stalno održavanje. Imao sam brojne razvedene klijente koji su saznali da su im prve ljubavi bile primarne srodne duše. Stvari su mogle uspjeti da su se oboje više potrudili.

S druge strane, možda postoje razlozi zašto svoju primarnu srodnu dušu upoznamo tek kasnije u životu. Srodne duše katkad će se razdvojiti na nekoliko života i neće se susretati. «Moja srodna duša i ja postali smo previše ovisni jedno o drugome, pa nam je trebalo da malo rastemo odvojeno» izjava je koju često čujem kad su srodne duše razdvojene. Svako razdoblje na Zemlji drukčije je kad je riječ o vrsti

povezanosti i iskustva koje ćemo imati sa srodnom dušom. Međutim, svaki život s njom nadograđuje se na prošle živote.

Iz prekinutih odnosa učimo vrijedne lekcije. Važno je da nastavimo dalje u životu. Neki klijenti kažu mi prije naše seanse da im se čini kako im prava ljubav izmiče iz ruku. Nakon seanse obično shvaćaju razlog za takvu situaciju. Ako se ne pojavi vaša prava ljubav, oslobodite sebe razumijevanjem da ste možda ovdje kako biste naučili druge lekcije. Pogrešno pretpostavljamo da su ljudi koji su izabrali da žive sami usamljeni. Oni možda imaju bogate, smirene, refleksivne i produktivne živote. Povezivanje s nekim prema kome ne osjećate ništa samo da se ne biste osjećali usamljeno izaziva još goru usamljenost nego da ste sami. Kao što kaže pjesma: «Zaljubiti se u ljubav znači zaljubiti se u bajku». Takva ljubav je fantazija, zato što je motivirana potrebom da se ljubav pronađe po svaku cijenu. Ako se vaša srodna duša treba pojaviti, ona će ući u vaš život, često kad je najmanje očekujete.

Tijekom mnogih godina rada s dušama u duhovnom svijetu razvio sam način klasifikacije srodnih duša. Postoje tri osnovne kategorije duša koje s nama ostvaruju odnos u drami života. Naši vodiči i bića koja dolaze iz duhovnih područja daleko od našeg nisu uključeni u ove tri kategorije.

Primarna srodna duša

Primarna ili glavna srodna duša često se u našem životu nalazi kao partner s kojim smo čvrsto povezani. To može biti naš supružnik, brat ili sestra, najbolji prijatelj, a katkad i roditelj. Niti jedna duša nije nam važnija od primarne srodne duše. Kad moji klijenti opisuju živote u kojima su im te duše partneri, većina kaže da im je život neizmjereno obogaćen. Jedna od najvećih motivacija za inkarnaciju duša je mogućnost izražavanja u fizičkom obliku. To je sigurno nešto što privlači srodne duše. Ako se radi o naprednijim dušama, možda će iz života u život mijenjati spol. Prosječna duša obično radije bira jedan spol u 75 posto slučajeva.

Primarnu srodnu dušu ne treba brkati s primarnom grupom duša u kojoj mnoge bliske duše komuniciraju jedna s drugom. Ljudi se služe terminom «istinska srodna duša» kako bi definirali svoju primarnu srodnu dušu, što je u redu, sve dok to ne podrazumijeva da su sve druge

bliske duše manje istinske. Neslaganja između mojih kolega u vezi takvih termina uglavnom su više simbolična nego doslovna, ali postoji jedan drugi koncept povezan s primarnim srodnim dušama koji mi više smeta.

Na turnejama s predavanjima postavljali su mi pitanje kako su moji opisi primarnih srodnih duša i izjave o dvojnosti duša povezani s teorijom o dušama - blizancima. Moj je odgovor: nisu povezani. Objasnio sam način na koji možemo podijeliti svoju energiju duše i voditi paralelne živote, iako većina duša ne želi ubrzavati učenje na takav način. Pored toga, rekao sam i da nam ta sposobnost podjele omogućava da dio svoje energije ostavimo za sobom u duhovnom svijetu, kao točan duplikat, dok smo inkarnirani. To prakticiraju gotovo sve duše, i to predstavlja dvojnost duša. Moja otkrića odnosa između primarnih srodnih duša i sposobnosti duša da se dijele nemaju veze s teorijom duša - blizanaca ili dvostrukog plamena. Ja imam svoje viđenje istine, ali da budem iskren, u svojim istraživanjima nikada nisam naišao niti na jedan dokaz koji bi potvrdio koncept duša - blizanaca.

Kako sam ja shvatio teoriju duša - blizanaca, vi i vaš blizanac stvoreni ste u istom trenutku iz jednog energetskog jaja i zatim razdvojeni. Sa svojim blizancem - istinskom srodnom dušom - nećete se ujediniti sve do kraja vaših karmičkih inkarnacija. Imao sam klijente, poput onoga iz dvadeset i šestog slučaja, koji su rekli da ne postoje dvije iste duše u trenutku nastanka. Svaka energetska čestica jedinstvena je i stvorena kao zasebni entitet. U teoriji o dušama - blizancima najnelogičnije mi je sljedeće: zašto bismo imali primarnu srodnu dušu s kojom ne bismo mogli prolaziti karmičke lekcije prije no što dosegneмо savršeno stanje? Primarne ili istinite srodne duše postoje zato da pomognu jedna drugoj u ostvarenju ciljeva. One nisu naši blizanci.

Srodne duše - sudruzi

Naša primarna srodna duša je naš vječni partner, ali u svojoj primarnoj grupi imamo i druge duše koje bi se mogle nazvati srodnim dušama. U osnovi, one su sudruzi naše duše. Te duše razlikuju se po karakteru i nizu talenata kojima se međusobno nadopunjuju, kao što ilustriraju moji slučajevi. Unutar primarne grupe, obično postoji i unutarnji krug duša koje su nam osobito bliske. One igraju važne uloge podrške u

našim životima, a i mi to činimo za njih. Njihov broj je različit, ali prosječan klijent u svojem unutarnjem krugu ima tri do pet duša.

Iako duše - sudruzi u primarnoj grupi započinju zajedno, razvijaju se različitom brzinom. To je jednako povezano s motivacijom kao i s talentom. Svaka duša posjeduje neke snage na koje se njeni sudruzi mogu osloniti tijekom inkarnacija. Kako se grupa smanjuje, mnogi odlaze u razne specijalizacije, ali ne gube kontakt jedni s drugima.

Duše-poznanici

Ova kategorija duša odnosi se na pripadnike sekundarnih grupa izvan naše primarne grupe, ali smještene u njezinoj blizini u duhovnom svijetu. Kao što sam spomenuo u petom poglavlju pod slikom 1, broj članova sekundarnih grupa oko naše primarne grupe može biti i 1000 ili više. Mnoge od tih grupa djeluju u učionicama pokraj naše. U drugim grupama postoje određene duše-poznanici koje su izabrane da rade s nama. Njih ćemo upoznavati u mnogim životima, dok će drugi samo nakratko biti u našoj blizini. Vrlo često, naši roditelji dolaze iz tih susjednih grupa.

U smislu društvene interakcije u duhovnom svijetu, kao i kontakta tijekom fizičkih inkarnacija, duše iz primarne grupe ne moraju imati mnogo veza s dušama iz sekundarnih grupa. U širem kontekstu, sve duše u sekundarnoj grupi nekako su međusobno povezane, ali moji klijenti ne smatraju ih srodnim dušama. Iako nam to nisu duše - sudruzi, one formiraju široku bazu ljudi koje naši direktori uključuju u razne uloge u budućem životu. Duša-poznanik može imati specifično obilježje koje nam je potrebno radi određene karmičke lekcije u životu. One će se vrlo vjerojatno inkarnirati kao ljudi koji u svoj odnos s vama unose snažnu pozitivnu ili negativnu energiju. Te odluke ovise o ugovorima koji se unaprijed sklapaju između svih stranaka i njihovih učitelja, a odnose se na prednosti i nedostatke pojedinih uloga.

Uloga može biti vrlo kratka. Čitatelj se možda sjeća incidenta na autobusnoj postaji koji je opisao klijent iz trideset i devetog slučaja. Pomoć koju je pružio ženi iz tog slučaja vjerojatno je bila spontana i imam osjećaj da ta duša nije bila poznanik mojeg klijenta. Navest ću primjer kratkog pozitivnog kontakta koji mi je opisao klijent koji je upoznao jasno definiranu dušu - poznanika:

Šetao sam plažom sam. posve skršen nakon otkaza na poslu. Pojavio se neki čovjek i počeli smo razgovarati. Nisam ga poznao i više ga nikada nisam sreo u tom životu. No, tog poslijepodneva prišao mi je s lakoćom i razgovarali smo. Osjetio sam kako prebacujem te probleme tom neznancu. Smirio me i pružio mi širu perspektivu na moju situaciju s poslom. Nakon sat vremena otišao je. Sada vidim da mi je on bio poznanik iz susjedne grupe u duhovnom svijetu. Toga dana nismo slučajno naletjeli jedan na drugoga. Poslali su ga meni.

Međutim, najdublje kontakte imamo sa srodnim dušama. Dok sam razmatrao ovu knjigu, ljudi su me zamolili da im detaljno opišem jedan slučaj ljubavne priče između primarnih srodnih duša. Budući da sam i sam romantik, nisam mogao odoljeti tom zahtjevu.

Četrdeset šesti slučaj

Kad me Maureen nazvala da zakaže sastanak, u njezinom sam glasu osjetio žurbu. Bilo je to u danima u kojima još nisam imao liste čekanja od preko godinu dana. Maureen je živjela u blizini moje ordinacije u Kaliforniji. Pitala me može li doći k meni s muškim prijateljem, koji je doputovao iz New Yorka da bi se s njome susreo prvi puta. Postavio sam joj pitanje o tom prijatelju kojega nikada nije vidjela i ispričala mi je sljedeću priču.

Prije tri mjeseca, na jednoj web stranici, skupina od oko dvadeset i pet ljudi zainteresiranih za život nakon smrti formirali su ono što se u informatičkom žargonu zove «brbljaonica». Ljudi sličnih interesa na taj način započinju razgovore putem interneta. Sve to morala mi je objasniti zato što nemam veliko znanje o računalima. Maureen je rekla da su ona i čovjek imenom Dale tako dobro usklađeni u svojim raspravama o temi srodnih duša da su osjetili neku čudnu povezanost. Dodala je da je nevjerojatno u kojoj mjeri Dale odražava njezine misli. Odlučili su načiniti svoju vlastitu, privatnu brbljaonicu za buduće razgovore na internetu.

Maureen i Dale otkrili su da su rođeni prije pedeset godina, u razmaku od nekoliko mjeseci, u području oko San Francisca. Razgovarali su o svojim neuspješnim brakovima i osjećaju neobjašnjive tuge da

traže nešto što niti jedno od njih nije pronašlo, a što bi im otvorilo srca. Njihovi razgovori uglavnom su se vrtjeli oko života nakon smrti i Dale je spomenuo da je pročitao moju knjigu. Ubrzo, odlučili su se susresti u Kaliforniji i posjetiti me radi zajedničke regresijske seanse.

Dogovorili smo se za datum za koji se pokazalo da je dan nakon njihovog prvog susreta. Stigli su u moju ordinaciju sa sjajem u očima i ja sam komentirao da su već u transu i da me ne trebaju. Čim su se vidjeli, došlo je do trenutnog prepoznavanja. Maureen je rekla: «Način na koji smo se nasmiješili jedno drugome - izraz u našim očima - zvuk našeg zajedničkog smijeha - veza kroz vibracije kad smo se rukovali - stvorili su euforiju koja je bila tako snažna da smo postali slijepi za sve drugo što se događa oko nas.»

Ovaj slučaj opisat ću sa stajališta Maureen, budući da me ona prva kontaktirala. Tijekom uvodnog razgovora, saznao sam da je u životu nekoliko puta imala *deja vu* osjećaj kad bi začula glazbu iz 1920-tih ili vidjela plesačice koje plešu charleston u haljinama iz tog razdoblja. Maureen mi je rekla i da ju od djetinjstva progoni noćna mora iznenadne smrti.

Moj je običaj da uvodim klijente u duhovni svijet nakon smrti u posljednjem životu tako da ne propuste prirodna čuda normalnog ulaska u duhovni svijet. Prednosti te hipnotičke tehnike su brojne, između ostalog moguće je saznati jesu li negativni otisci tijela iz prošlog života preneseni u klijentovo sadašnje fizičko tijelo. Ako ubrzam taj proces odvođenja klijenata izravno u duhovni svijet, recimo iz majčine maternice, tamo će stići dezorijentirani. Bilo bi to kao da uvodite nekoga u kuću sa stražnje strane i zamolite ga da opiše pročelje. Takva ubrzana procedura ulaska u duhovni svijet dovela bi i do toga da klijenti zaobiđu niz orijentacijskih postaja. Te postaje mogu biti od ključnog značaja ako je smrt prije tog ulaska bila nagla i traumatična. Ako ne preskočimo prizore smrti, klijent je bolje zaštićen od bolnih fizičkih sjećanja.

Na moju naredbu da prijeđe do najznačajnijeg prizora iz svojeg prošlog života, Maureen me povela do događaja koji je doveo do njezine smrti. To je često signal nevolja koje slijede i regresoterapeuti moraju biti spremni na strašne prizore smrti. Ono što slijedi je sažeta verzija Maureenine priče.

Dr. N: Jeste li muškarac ili žena?

S: Zapravo, djevojka.

Dr. N: Kako se zovete?

S: Samantha. Skraćeno, Sam.

Dr. N: Gdje ste i što radite u ovom trenutku?

S: Sjedim pred ogledalom u svojoj spavaćoj sobi i pripremam se za odlazak na zabavu.

Dr. N: Kakva je to zabava?

S: (stanka, pa blagi smijeh). Zabava je... za mene, danas mi je osamnaesti rođendan i roditelji su mi priredili zabavu povodom ulaska u društvo.

Dr. N: Pa, sretan rođendan, Sam. Koji je danas datum?

S: (nakon kraćeg oklijevanja) Dvadeset i šesti srpanj tisuću devetsto dvadeset i treće.

Dr. N: Budući da sjedite pred ogledalom, volio bih da se pogledate i opišite mi ono što vidite.

S: Plavuša sam, večeras nosim podignutu frizuru. Nosim bijelu svilenu haljinu. To je moja prva prava haljina za zabave. Staviti ću svoje nove, bijele cipele s visokim petama.

Dr. N: Čini se da sjajno izgledate.

S: (sa samosvjесnim osmijehom) Ricku je bolje da tako misli.

Dr. N: Tko je Rick?

S: (sada je smetena, porumeni) Rick je... moj momak... moj večerašnji pratitelj. Moram završiti s pripremom, ubrzo će doći.

Dr. N: Slušajte, Sam, siguran sam da možete sa mnom razgovarati dok završavate sa šminkanjem, ne želim vas usporavati. Recite mi, jeste li ozbiljno zainteresirani za Ricka?

S: (opet rumeni) Aha... ali ne želim djelovati previše zainteresirano. Glumim teško dostupnu djevojku. Rick misli da je faca, ali znam da me želi.

Dr. N: Vidim da je ovo važna zabava. Pretpostavljam da će vam ubrzo potrubiti da dojurite u njegov automobil?

S: (razdraženo) Apsolutno ne! Oh, on bi to volio, ali pozvonit će na vrata kako se pristoji i sobarica će ga pustiti unutra, pa će me pričekati u prizemlju.

Dr. N: Dakle, zabava je daleko od vaše kuće?

S: Ne predaleko - u pomodnoj vili u centru San Francisca.

Dr. N: U redu, Sam, sada krenite kroz vrijeme do zabave u centru San Francisca i objasnite mi što se događa.

S: (veselo brblja) Sjajno se zabavljam! Rick izgleda sjajno, naravno. Moji roditelji i njihovi prijatelji govore mi kako izgledam odraslo. Tu je glazba, ples... mnogi prijatelji čestitaju mi... i lice moje klijentice nakratko se pomračilo) mnogo se pije, a moji roditelji ne znaju za to.

Dr. N: Smeta li vam to?

S: (bori se protiv novih osjećaja brzo povlačeći ruku kroz kosu, vraća se u taj trenutak) Oh... piće je uvijek dio tih zabava - čini nas veselima i bezbrižnima. I ja pijem... Rick i neki njegovi prijatelji prošvercali su piće.

Dr. N: Sada se premjestite do sljedećeg važnog događaja te večeri i objasnite mi što se događa.

S: (lice klijentice raznježi se, govori sporije) Rick i ja slobodno plešemo... priljubljen je uza me... mi... gorimo.... šapće mi na uho da moramo otići sa zabave kako bismo nakratko bili sami.

Dr. N: I kako se osjećate zbog toga, Samantha?

S: Uzbudeno... ali čini se da me nešto zadržava... prevladavam to... samovoljna sam. Pretpostavljam da je to osjećaj roditeljskog neodobravanja... no, osjećam da je to nešto više. Odbacujem taj osjećaj zbog uzbudljivosti trenutka.

Dr. N: Zadržite taj osjećaj. Što se događa nakon toga?

S: Odlazimo kroz bočni izlaz kako nas ne bi vidjeli, do Rickovog automobila. To je prekrasan novi crveni sportski kabriolet. Noć je čudesna i krov je spušten.

Dr. N: Što tada činite Rick i vi, Sam?

S: Ulazimo u automobil. Rick mi vadi igle iz kose kako bi slobodno vijorila. Snažno me ljubi. Rick se želi praviti važan... jurimo niz dugačak prilaz na ulicu.

Dr. N: Možete li opisati lokaciju ceste i smjer u kojem ste krenuli?

S: (sada postaje vrlo nervozna) Idemo na jug niz Pacifičku obalnu cestu koja vodi iz San Francisca.

Dr. N: Kako se osjećate tijekom vožnje, Sam?

S: (u jednom kratkom trenutku klijentica je slobodna od svojeg predosjećaja) Osjećam se tako živom. Topla je noć i vjetar u kosi baca mi pramenove na lice. Rick me zagrlio jednom rukom. Stiska me i govori mi da sam najljepša djevojka na svijetu. Oboje znamo da smo zaljubljeni.

Dr. N: (primijetio sam da je ruka moje klijentice počela drhtati i da joj se tijelo ukočilo. Hvatam je za ruku zato što pretpostavljam što dolazi) A sada, Samantha, želim da znate da ću biti s vama cijelo vrijeme dok ćete mi opisivati događaje, kako bih vas brzo proveo kroz sve što se može dogoditi. To znate, zar ne?

S: (slabašnim glasom) Da...

Dr. N: Prijedite u trenutak kad se stvari počinju mijenjati u toj vožnji s Rickom i opišite što se događa.

S: (klijentica sada drhti svojim tijelom) Rick je previše popio, a cesta postaje zavojita. Zavoji su sve oštrije, a Rick drži samo jednu ruku na volanu. Bližimo se brdovitom kraju... u blizini oceana... tu je litica... automobil se zanosio po cesti, (sada viče) RICK, USPORI!

Dr. N: Je li usporio?

S: (sada plače) OH, BOŽE. NE. NE ŽELI! SMIJE SE I GLEDA MENE. A NE CESTU.

Dr. N: Sada brzo, Sam - nastavite.

S: (šmrcajući) Promašili smo sljedeći zavoj - automobil je u zraku

- padamo u ocean... umirem... voda... tako hladna... ne mogu disati... Oh, Rick... Rick...

Zastajemo dok ja obavljam brzo ublažavanje tog traumatskog sjećanja i u isto vrijeme izvodim Samanthinu dušu iz njezinog fizičkog tijela. Podsjećam je da je već mnogo puta prošla kroz fizičku smrt i da će biti dobro. Samantha objašnjava da nerado odlazi zato što je njezin mladi život tek započeo. Nije željela ostaviti Ricka, no sila koja ju je odvlačila od oceana bila je «previše uporna».

Kad sam počeo istraživati dušu, pretpostavio sam da, kada dvoje ljudi poput Samanthe i Ricka umru zajedno, oni zajedno ulaze i u duhovni svijet. Otkrio sam da se to ne događa u trenucima smrti, s jednom iznimkom. Mala djeca koja poginu s onima koje vole dižu se zajedno s tom osobom. To ću detaljnije objasniti u devetom poglavlju u kojem govorim o dušama mladih ljudi. Čak će se i primarne srodne duše koje poginu u istom trenutku obično uzdizati različitim rutama, na vlastitim vibracijskim linijama. Smatrao sam da je taj rastanak pomalo tužan, sve dok mi nije postalo jasno da duše dočekuju njihovi vodiči i prijatelji iz duhovnog svijeta na odgovarajućem vremenu i mjestu. Svaka duša ima svoj vlastiti tempo uzdizanja, što uključuje i orijentacijske postaje i obnavljanje energije, čak i ako se vraćaju u istu grupu duša. To se dogodilo i s Rickom i Samanthom.

Dr. N: Vidite li negdje Ricka?

S: Ne, pokušavam se oduprijeti sili koja me vuče i želi da se okrenem i pogledam uvis. Želim i dalje gledati ocean... želim pomoći Ricku.

Dr. N: Je li vas sila na kraju okrenula u pravom smjeru, suprotno od Tihog oceana?

S: (klijentica je sada tiha i rezignirana, ali i žalosna) Da, sada sam visoko nad Zemljom.

Dr. N: (to je pitanje koje obično postavljam ljudima) Želite li se oprostiti od svojih roditelja prije nego što nastavite dalje?

S: Oh... ne... ne sada... kasnije ću... sada samo želim otići.

Dr. N: Razumijem. Recite mi, što sada vidite, Samantha?

S: Ulaz u tunel... otvara se i zatvara... usklađuje svoju kretanju s mojom. Prolazim kroz tunel i osjećam se mnogo lakše. Sada je tako sjajan. Netko u ogrtaču dolazi prema meni.

Na Daleovoj seansi, saznao sam da je on bio Rick i da su njegova sjećanja usklađena sa sjećanjima Maureen. Dok je Samantha očito živjela nekoliko sekundi nakon nesreće i uzdigla se iz oceana, Rickova je duša iskočila dok je automobil još bio u zraku. Kad sam tu priču iznosio publici u Dallasu, jedna dama naglas je izustila: «To je tipično muški!» Rekao sam joj da, kad um zna da nema izgleda da preživi razaranje tijela koje slijedi, duša može izaći trenutak prije smrti. Na taj način energija duše bolje se očuva.

Nakon što sam završio seanse s Daleom i Maureen, sastao sam se s tim primarnim srodnim dušama da bismo pregledali ono što smo naučili. Maureen mi je objasnila da bi, kad god bi vozila autocestom 1 južno od San Francisca, osjetila neobjašnjivu nervozu i tjeskobu na jednom dijelu ceste. Sada je znala zašto. Nadao sam se da će moje de-programiranje njezinog prizora smrti iz 1923. ukloniti i noćne more s iznenadnom smrću. Mjesec dana kasnije, Maureen mi je pisala i potvrdila da je ta noćna mora napokon nestala.

U ovom slučaju, čudesan sinkronicitet došao je do izražaja kad mi je Dale rekao kako je jedan od razloga zbog kojih je napustio svoj rodni kraj činjenica da se osjećao nelagodno vozeći oko San Francisca. Čovjek bi pomislio da će vrijeme koje provedemo u duhovnom svijetu između života ukloniti sve zaostale učinke iskustava iz prošlog života. U većini slučajeva to se i događa, ali kao što sam rekao, neki ljudi prenose iz života u život fizičke i emocionalne tjelesne otiske. To osobito vrijedi ako je taj otisak povezan s nekom specifičnom karmičkom lekcijom u budućem životu.

Zašto su ove primame srodne duše u ovom životu bile razdvojene pedeset godina? Da bismo to shvatili, moramo započeti s dinamikom njihove grupe duša. Dale i Maureen dolaze iz grupe duša prve razine. Svih tih dvanaest duša u određenoj su mjeri gorljivi borci skloni riziku. Njihov vodič redovito ih vodi u susjedne grupe kako bi vidjeli da one mogu funkcionirati s više mira i sklada. Dale i Maureen rekli su mi da su ti posjeti bili zanimljivi, ali da su im mirne duše «nekako dosadne». Naravno, postoje i članovi njihove grupe koji su promišljeniji, ali Rick/

Dale nije jedan od njih. U svojem sadašnjem životu bio je vojni rendžer koji je odslužio tri roka u Vijetnamu. "Nisam očekivao da ću se vratiti", rekao mi je, «i to bi bilo u redu.» Budući da voli živjeti na rubu opasnosti, napustio je službu nakon rata zato što mu je vojnički život u mirno doba dosadio.

Nakon automobilske nesreće iz 1923.. viši vodič grupe izabrao je Ricka. koji je proveo znatno više vremena u izvještavanju i orijentaciji od Samanthe. Kad se vratio u grupu, Rick je bio vrlo razdražljiv. U nježnom prizoru energetskog milovanja, Rick je rekao svojoj primarnoj srodnoj duši koliko mu je žao što je prekinuo njezin kratak život. Iz seanse nije bilo posve jasno u kojoj su mjeri oboje unaprijed znali za mogućnost nesreće. Bili su ljubavnici u mnogim prošlim životima, od kojih su mnogi bili burni. Iako su se Dale i Maureen inkarnirali u isto vrijeme u ovom životu i na istom mjesto na kojem su živjeli 1920-tih. nije im bilo suđeno da se upoznaju u mladosti. Isto osjetilno iskustvo i emocionalna energija iz te geografske lokacije jednostavno su bili preduvjeti da se sretnu mnogo kasnije u sadašnjem životu.

Te srodne duše znale su dok su kretale u sadašnji život da mora proći mnogo godina dok im se ne poklope uvjeti za susret. Dale je osobito morao iskusiti frustraciju godina žudnje i iščekivanja prave žene. On danas nije nemaran, neodgovoran čovjek. I Samanthi/Maureen trebala je zrelost koju nije posjedovala u svojoj vezi s Rickom 1920-tih. Ni Dale ni Maureen u ovom trenutku svojeg susreta ne uzimaju život zdravo za gotovo. Oboje su proživjeti duboke emocionalne boli jedno bez drugoga. Moj rad s tim parom završio je time što su oboje izjavili gotovo istu stvar. Maureen je rekla: «Završavamo svoje iscjeljivanje jasnim poštovanjem prema svetosti života i svijesti o važnosti praštanja. Sada kad oboje znamo što znači gubitak, cijenit ćemo zajedničko vrijeme koje nam je preostalo u ovom životu.»

Prije no što zaključim priču o srodnim dušama, trebao bih dodati da mnoge srodne duše prolaze kroz pripremni tečaj prije sljedeće inkarnacije. Jedno obilježje ove generalne probe s našim vodičima je krajnji Pregled važnih elemenata u budućem životu. Jedan aspekt tog pripremnog tečaja ponekad uključuje izdvajanje dvije srodne duše. koje odlaze i jedna drugoj šalju slike svojeg izgleda u novim ljudskim tijelima. te se dogovaraju u kakvim će se okolnostima susresti.

U knjizi *Putovanje duša* napisao sam poglavlje u kojem sam naveo primjere takvih priprema za polazak. Srodne duše neće se sastati baš uvijek prije polaska. Osim toga, ovisno o karmi, ponekad jedna duša zna više od one druge o njihovom budućem susretu i o tome kako će ta osoba izgledati. Evo kratkog primjera srodne duše koja priča o susretu sa svojom budućom ženom:

Bilo mi je dopušteno da vidim svoju suprugu u sobi za pregled sljedećeg života. Bila je ona privlačna instruktorica aerobika koju ću upoznati u teretani. Pozorno sam proučavao njezino tijelo i crte lica zato što nisam htio zabrljati naš susret, što sam učinio u prošlom životu. Miris njezinog znojem okupanog tijela usjekao mi se u pamćenje... njezine geste... njezin osmijeh... i najviše od svega, njezine oči. U trenutku u kojem sam je ugledao u ovom životu osjećao sam magnetsku privlačnost.

Veze između duhovnih i ljudskih obitelji

U pravilu, članovi iste grupe duša ne vraćaju se u sljedećim inkarnacijama kao genetski nasljednici iste ljudske obitelji. To znači da se, suprotno tvrdnjama tradicije američkih Indijanaca, duša djeda obično neće vratiti u tijelo unuka. Protivljenje duša genetičkoj reinkarnaciji naglasio sam u četvrtom poglavlju u priči o podjeli duša, te ponovno u petom poglavlju u priči o DNK. Duše koje žele naučiti nove lekcije ograničava povratku tijela koja imaju isto nasljeđe, etničku pripadnost, kulturalno okruženje, a možda i isti geografski položaj kao što su imale u prošlom životu. Inkarnirajući se u različitim obiteljima diljem svijeta, duše iskorištavaju široki raspon ljudskih tijela. Ta različitost je ono što daje dubinu našim inkarnacijama na Zemlji.

U neobičnim slučajevima, naši vodiči mogu izaći u susret dušama koje gaje snažne osjećaje o nedovršenim karmičkim poslovima u određenoj obitelji i koje se žele vratiti u tu obitelj. One se mogu vratiti kao djeca nove generacije, ali unutar životnog vijeka ljudi koji su bili povezani s karmičkim događajima važnim za te duše. Želim naglasiti da su ta događanja genetičke reinkarnacije zbog karmičkih razloga rijetka. Daleko je vjerojatnije da će se duša vratiti u drugu obitelj donekle povezanu s obitelji iz prošlog života da bi ispravila neki ozbiljan

grijev. Ipak, i to je vrlo neuobičajena odluka, osobito kad se radi o osobnoj povredi nanesejoj duši, zato što to djeluje kao osveta.

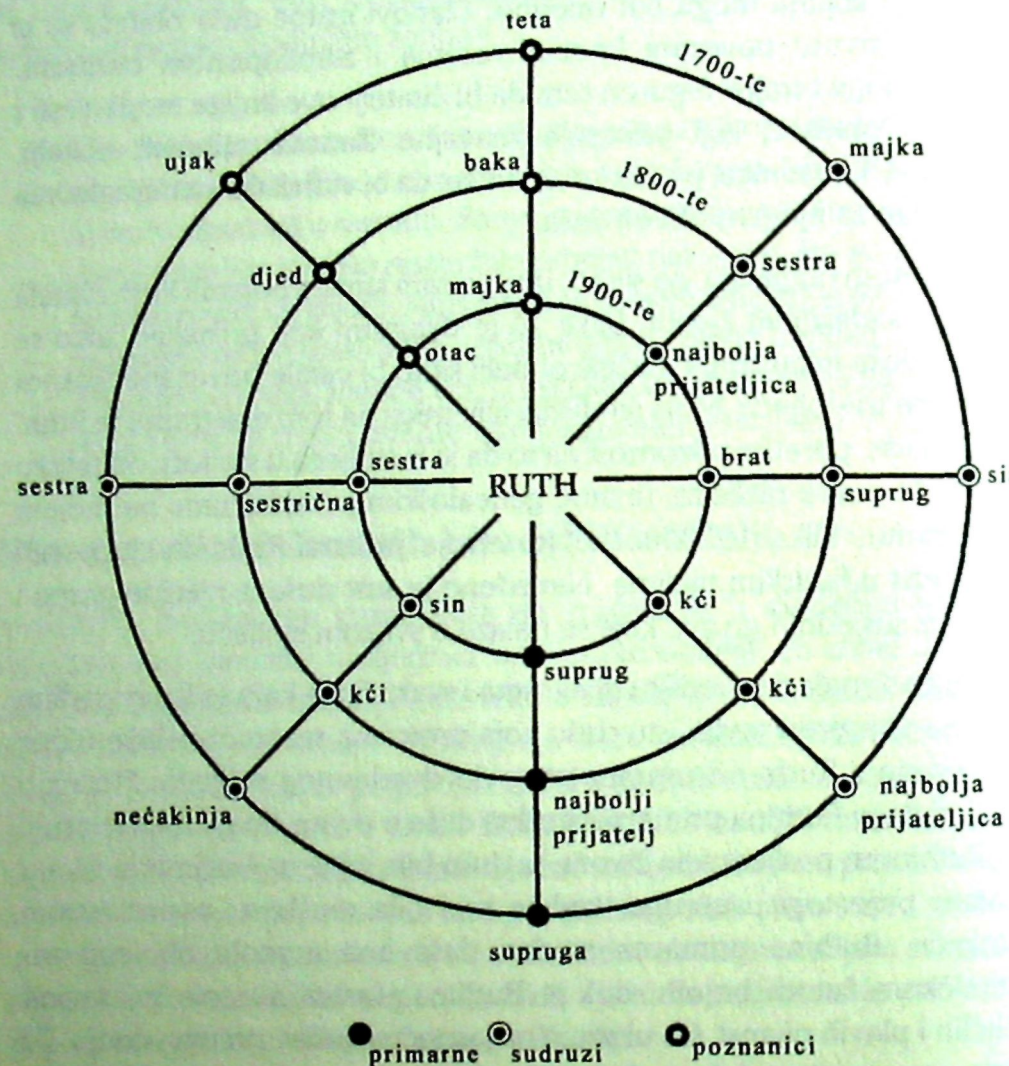
Iako se duše obično ne reinkarniraju u istoj obitelji u kojoj su živjele u prošlim životima, pripadnici iste grupe duša zasigurno biraju nove obitelji u kojima mogu biti zajedno. Članovi grupe duša obično su u svakom životu povezani krvnim vezama i zemljopisnom blizinom. Kakve uloge biraju? Siguran sam da bi čitatelji ove knjige mogli sjesti i nacrtati grafikon koji prikazuje značajne članove njihovih obitelji, prijatelje, ljubavnike, pa čak i poznanike, da bi vidjeli tko su najizgledniji kandidati za njihovu obitelj duša.

U petom poglavlju, na slici 7, izradio sam kartu s bojama aura obitelji duša u sadašnjem životu. Slika 10 je dijagram koji prikazuje kako se grupa duša inkarnira u ljudske obitelji kako bi ostale povezane tijekom protekla tri stoljeća. Moja središnja klijentica na tom dijagramu je Ruth. Molim vas, obratite pozornost na to da je iz stoljeća u stoljeće obiteljsko nasljeđe posve različito, unatoč genealoškim poveznicama na mojem dijagramu. Slika 10 skraćena je verzija prikaza Ruthinih duhovnih prijatelja u ljudskim tijelima. Navedeno je šest duša iz njezine grupe i dvije iz susjednih grupa, koje se nalaze u svakom stoljeću.

Ruth se nalazi u središtu dijagrama i svaka linija koja se širi iz sredine prema van predstavlja istu dušu koja preuzima razne obiteljske uloge povezane s Ruth, od osamnaestog do dvadesetog stoljeća. Možemo vidjeti da je Ruthina primarna srodna duša u ovom životu njen suprug. U Ruthinom posljednjem životu, ta duša bila joj je najbolji prijatelj, a u životu prije toga, supruga, kad je ona bila muško u osamnaestom stoljeću. Ruthina primarna srodna duša ima aureolu obojenu zaštitničkom žutom bojom, dok je Ruthina vlastita aureola mješavina bijelih i plavih nijansi, što ukazuje na jasnoću i ljubav prema učenju. Te primarne srodne duše redovno su se uparivale tijekom nekih 7000 godina od njihovog prvog zajedničkog života.

Osim duša - sudruga iz Ruthine grupe duša, prikazao sam i dvije duše - poznanice iz susjedne grupe. Te su duše danas otac i majka moje klijentice. U devetnaestom stoljeću igrale su ulogu njezinog djeda i bake. U osamnaestom stoljeću, iste te dvije duše bile su Ruthin ujak i ujna. Ruthina karta predstavlja tipičnog klijenta. Svaka grupa duša ima svoju vlastitu suptilnu varijaciju omiljenih ljudskih obitelji. U istom

Slika 10: Duhovna i ljudska genealogija

Ovaj mrežasti dijagram ilustrira primarne srodne duše, srodne duše - sudruge i duše - poznanike koji su se inkarnirale u ista tijela vezana uz život klijentice, Ruth, tijekom protekla tri stoljeća. Svaka generacijska linija koja se širi iz središta predstavlja istu dušu u različitim tijelima.

tjednu kad mi je došla Ruth, došla mi je klijentica koja je bila iznimno bliska sa svojom majkom. Majčina duša bila je član grupe duša te klijentice, a u prošlom životu bila joj je sestra.

Djedovi i bake obično imaju velik utjecaj u ranim fazama naših života kao osobe kojima se povjeravamo i koje nas ne sude. Često otkrivam da je omiljeni djed ili baka osobe u ovom životu bio njezin brat, sestra ili najbolji prijatelj u prošlom životu. Društvena dinamika intimnog ljudskog kontakta tako je moćna da su u većini mojih slučajeva uloge, koje druge duše imaju u našim životima, i mi u njihovima izravno povezane s karmičkim lekcijama grupe. Kad nas netko blizak povrijedi u životu, ili mi povrijedimo tu osobu, što rezultira udaljavanjem i odvajanjem, to je zato što su te osobe pristale da nas poduče nekakvoj lekciji, iako pritom i same uče neku svoju lekciju. Te lekcije pripremaju obje strane za buduće odnose, kao što će pokazati četrdeset i sedmi slučaj.

Trebao bih istaknuti i to da se rubne uloge stotina duša - poznanika iz susjednih grupa u našim životima mogu ponavljati generacijama. Zbog nedostatka prostora, nisam naveo sve te duše na Ruthinom dijagramu prošlih života na slici 10. Primjer jedne važne duše - poznanika koja ovdje nije navedena je duša zvana Zenda, koja je bila Ruthina omiljena učiteljica u šestom razredu. Otkrili smo da je u prošlom stoljeću Zenda bila njezina prva susjeda koja joj je pružala potporu. U osamnaestom stoljeću, Zenda je bila vlasnica tvrtke koja je zaposlila tu klijenticu. Mrežasti dizajn slike 10 prikladan je ako uzmemo u obzir sve međudnose ljudi čiji su životi utkani s našim.

Psihološki profili primarnih srodnih duša, duša - sudruga i duša - poznanika u klijentovom sadašnjem i prošlim životima vrlo su poučni kad se detaljno izuče u genealoškoj karti. U svakom od prošla tri stoljeća vidimo još jednog važnog glumca u Ruthinim životima koji dolazi iz susjedne grupe duša. Ni za nju nije bilo prostora na slici 10. Ta duša, zvana Ortier, preuzimala je uloge ljubomornih, neemotivnih i manipulativnih osoba. Ona je poslana kako bi testirala Ruthinu poverljivu narav i da bi se Ruth naučila brže oporavljati od povreda, te nositi s njima na zdrav način. Iako je ta osoba iskazivala i dobre osobine u ljudskom temperamentu, negativnosti su bile vrlo stalne. U Ruthinom sadašnjem životu, Ortier je njezina svekrva. U prethodnom životu, ta je duša igrala

ulogu bliske prijateljice koja ju je izdala. Postoje pokazatelji da će karmi-
čki ciklusi u kojima Ortier preuzima negativne uloge ubrzo završiti za
Ruth.

Ruth je topla, strastvena i nježna osoba. Njezina primarna srodna
duša posjeduje aspekte tih kvaliteta, ali je i tvrdoglava, brutalno iskrena
i odlučna. Mnoge druge duše sa slike 10 su prilično rezervirane i tihe.
Slične su i po karakternim crtama perfekcionizma i tvrdoglavosti.

Jedna duša u grupi je neuredna, opuštena i inertnija od drugih. To
je u sadašnjem životu brat moje klijentice. Andy. Ta duša dobrovoljno
je pristala da u prošlom stoljeću bude Ruthin suprug kako bi ona pro-
mijenila navike. Tijekom tog života. Ruthina primarna srodna duša iza-
brala je ulogu muškog prijatelja. Osjećali su toliku međusobnu privla-
čnost da su imali vezu koja je skoro uništila Ruthin brak s Andyjem.
Napokon je u tom prošlom životu shvatila da je Andy, koji je za nju
neuobičajen partner, bio osoba koja joj je na opušten način otvorila
um prema optimističnijem životu u kojem je naučila cijeniti svaki dan i
vidjeti više humora u životu, što je nadopunilo njezinu prirodno toplu
narav. Iako joj Andy nije bio sjajan partner, dok joj je bio suprug u
devetnaestom stoljeću, u njemu je pronašla toleranciju i zaigranost. U
međuvremenu, njena primarna srodna duša nosila se s novim izazovom
- brakom s osobom čija je narav bila puno više sklona sukobljavanju
od Ruthine naravi.

Ne želim ostaviti dojam da je činjenica da niste vjenčani za primarnu
srodnu dušu formula za nezadovoljstvo. Zapravo, imao sam klijente
koji su u nizu života namjerno izmjenjivali tri ili četiri duše iz svojeg
unutarnjeg kruga kao partnere kako bi se naučili nositi s nekim izazo-
vima. Iako su duše Ruth i Andyja isprobale to po prvi puta u devetnaest-
om stoljeću, rezultati su bili uglavnom pozitivni.

Ponovni susret s dušama boje su nas povrijedile

Sada kad imamo sliku o ulogama koje razne srodne duše mogu igrati
u našim životima, htio bih opisati specifičan aspekt tih odnosa koji je
ljudima osobito zanimljiv. Često mi postavljaju pitanje što se događa
kad u našoj grupi duša neposredno nakon života sretne nekoga tko
nas je na neki način povrijedio. Filozof Heidegger rekao je: «Nitko
drugi ne može voljeti umjesto vas niti osjetiti vašu bol.» Ta je izjava

možda istinita na Zemlji, ali ne i u duhovnoj svijetu. Duše mogu ući u
umove svojih prijatelja i osjetiti ono što i oni osjećaju. To čine zbog
empatije, želje za razumijevanjem i procjenom negativnih ponašanja u
prošlom životu.

U četrdeset i sedmom slučaju izabrao sam muškarca koji je u
posljednjem životu imao težak početak s tiranskim ocem - zlostavljačem
koji nikada nije bio zadovoljan ni sa čim što bi ovaj učinio. Kako bih
pojednostavio stvari, poslužit ću se njihovim zemaljskim imenima -
moj klijent se zvao Ray. a njegov otac Carl. Ray je bio dječak pun
problema koji je odrastao bez osjećaja vlastite vrijednosti i do kraja
života je pokušavao svladati te negativne osjećaje. Ray je skrivao svoju
osjetljivost od drugih gradeći zaštitne zidove oko sebe. Ovaj slučaj
prikazuje što se dogodilo kad su se otac i sin opet susreli u duhovnom
svijetu.

Pratit ćemo ono što je Ray nazvao «motivacijska kritična seansa» s
Carlom. Početni prizor vrlo je nevin - članovi primame grupe dočekuju
novopridošlu dušu na uobičajeni način. Možda će vam pomoći ako
opet pogledate sliku 3 na stranici 159, gdje sam nacrtao dijagram grupe
duša koji izgleda poput gornje polovine sata. Svojom «tehnikom sata»
služim se u radu s povratničkim dušama kako bih odredio položaj duša
dok moji klijenti u hipnozi identificiraju članove svoje grupe.

Četrdeset sedmi slučaj

Dr. N: Dok se približavate tim dušama, kakav je njihov ras-
pored?

S: Mmm... nekakav polukrug, a ja dolazim u sredinu.

Dr. N: Želim da zamislite da su raspoređene poput sata. Vi ste u
sredini, gdje su smještene kazaljke. Osoba izravno ispred vas bila
bi na 12 sati. osoba vama slijeva na 9 sati. a zdesna na 3 sata.
Razumijete li?

S: Da, ali moj vodič Ix-Ax sada je iza mene.

Dr. N: To je uobičajeno pri ovom prvom susretu, Ray. Zamislit
ćemo da je on negdje između 5 i 7 sati. Sada mi recite, iz kojeg
smjera našeg sata vam prilazi prva osoba koja vas pozdravlja?

S: S krajnje lijeve strane - 9 sati.

Napomena: Prva osoba koja nam prilazi i pozdravlja nas nakon života uvijek je značajna duša.

Dr. N: To je dobro. Vidite li tu dušu kao mušku ili žensku ili je bespolna?

S: (nježno) To je moja supruga, Marian.

Dr. N: I što ona čini u ovom trenutku?

S: Polaže mi ruke na lice... nježno me ljubi, a zatim mi grli glavu.

Svaka duša ima svoj vlastiti stil pozdrava duše koja dolazi. Nakon Marian, Rayeva baka s ljubavlju ga omotava svojom energijom poput ogrtača. Zatim prilazi njegova kći Ann. Dio njezine energije još je na Zemlji, jer njena trenutna inkarnacija nije gotova. Unatoč tom smanjenju energetske mase, Ann grli Raya i ljulja se s njim, smijući se njegovoj zbunjenosti.

Dok napredujemo kroz sat, primjećujem da mojeg klijenta hvata sve veća nelagoda. Pretpostavljao sam da Ray još nije vidio jednog važnog člana grupe. Dok smo se bližili kraju kruga duša, raspoloženje se počelo mijenjati kad se Ray susreo s nečim što ja zovem «sindromom skrivanja», tj. skrivanjem jedne duše iza druge. Ponekad je to izraz zaigranosti, poput igre skrivača, ali u ovom slučaju nije bilo tako.

Dr. N: Jesu li to svi?

S: (nelagodno se meškolji u mojoj stolici) Ne... Vidim sjenu iza svoje ujne Bess.

Dr. N: (nakon što sam ga smirio) Ray, recite mi što se točno dogodilo.

S: Sada vidim bljesak svjetlosti (s prepoznavanjem) Oh... to je moj otac... Carl. On se skriva iza ostalih. Želi biti posljednji. Izbjegava me. Posramljen je vedrinom trenutka - sve to grljenje, smijeh i uzbuđenje. Ne osjeća da bi trebao sudjelovati u tome u ovom trenutku. (mračno) Niti ja.

Napomena: Malo kasnije, vraćam se na dušu koja je bila Carl.

Dr. N: Želim da se pokrenete unaprijed do trenutka razgovora s Carlom. Pokušajte mi prenijeti detalje vašeg razgovora s njim.

S: Ubrzo prelazimo na... kritiku onoga što se dogodilo i zašto... razgovaramo o svojim stavovima i prosudbama. Marian i Ann su tamo, a Carl je još posramljen. Započinje riječima: «Bio sam prestrog s tobom kao otac. Znam da nam je ono što smo planirali izmaklo iz kontrole. Taj život - jednostavno me svladao...»

Dr. N: Što vam znači to priznanje, Ray?

S: (s osjećajem otkrivenja) Carlova duša nije poput alkoholičara i zlostavljača koji je bio moj otac... oh, vidim neke sličnosti... ali njegova unutarinja dobrotu bila je potisnuta. Nije mogao kontrolirati opsesije tog tijela.

Dr. N: Oprostite, Ray, ali ne tražite li isprike za njegove postupke? Mislim, Carl je imao lekcije koje je morao naučiti, zar ne?

S: U redu, dobrovoljno je ušao u tijelo sklono emocionalnim ispadima. Osim što smo planirali da mi namjerno oteža stvari, htio je vidjeti može li bolje upravljati tijelom sklonim nasilju. Carlov prošli život bio je pun ekscesa. Priznaje da naš posljednji život nije prošao dobro. Carl nije ispunio obveze ni prema meni, ni prema sebi.

Dr. N: (ustrajem) Još ne smatrate da Carl u svom tipu tijela traži ispriku za ono što vam je učinio kao otac?

S: Ne, to vam ovdje ne može proći. Carl mi objašnjava da me iznevjerio na mnoge načine, ali naučio je nešto iz tog života i pita me jesam li i ja. (stanka)

Dr. N: Molim vas, nastavite, Ray.

S: (duboki uzdah) Vidim da je njegov gnjev nestao i to mi je čudno, jer još se nisam navikao na njegovo pravo ja... ali ubrzo hoću.

Dr. N: Dok razmišljate o svemu tome, Ray, kakve negativne sklonosti Carlova duša unosi u njegove inkarnacije?

S: On zna da je to želja da kontrolira događaje i ljude iz svoje blizine. Njegov prošli život koji je proveo kao moj otac pojačao je tu sklonost. Obojica smo u životu imali problema sa suočavanjem. Zato tako dobro surađujemo s Ann i Marian. Čini se da one ublažavaju životne frustracije mnogo bolje nego mi.

Dr. N: Vratimo se na okolnosti koje su dovele do vaše potrebe da vas kontrolira strog otac koji vam namjerno mora otežati stvari. Čak i da Carl nije pretjerao sa svojim zadatkom, ne shvaćam zašto ste pristali biti njegov sin.

S: (smije se) Morali biste poznavati našeg vodiča, Ix-Axa. On se više voli služiti humorom nego propovijedati. Ne forsira nas s nekakvog autoritarnog položaja jer Carl i ja loše reagiramo na čvrstu ruku. Ix-Ax nas potiče, ali nas navodi na vjerovanje da sve naše ideje dolaze iz naših vlastitih percepcija. (stanka) Ix-Ax mi dopušta da pomislim kako sam se izvukao, a zatim mi cimne savjet. On je trener, ne direktor.

Dr. N: Pa, drago mi je što sam dobio tu informaciju o Ix-Axu, ali kakve to veze ima s vama i Carlom i tim prošlim životom u kojem je vaš odnos narušen?

S: (strpljivo) U životu prije onoga s Carlom bio sam siročić i razvio neke loše navike. Izgubio sam svoj pravi identitet u tom tijelu. Bio mi je to poziv na buđenje.

Dr. N: Na koji način?

S: Kao klinac, nisam imao potporu nikoga tko bi me usmjeravao. Majka mi je umrla. Samotno djetinjstvo može vas osnažiti ili skršiti. Problem je bio u sljedećem: što sam postajao jači i samostaliji, manje sam mario za druge. Stvorio sam život u kojem sam uzimao i malo vraćao. Osjećao sam da mi ljudi to duguju.

Dr. N: Gledajte, Ray, zar morate odlaziti u takve krajnosti? Kako bi bilo da ste u životu, koji ste isplanirali s Carlom, imali oca punog ljubavi i na taj način dobili naknadu za život koji ste proveli kao siročić?

S: (sliježe ramenima) Previše lako. Nakon života u kojem sam bio siročić, Ix-Ax me pitao: »vjerujem da si sada spreman za život

u kojem će te popustljivi roditelji maziti i paziti?» Rekao sam mu: «Čuj, pa to uopće ne zvuči loše.» Zatim je dodao: «Hoćemo li srediti i to da budeš jedino dijete bogatih roditelja?» Malo smo se zabavljali s tim scenarijem, a Carl je upao u raspravu s nekoliko primjedbi o tome da želi puno novaca kao moj bogati otac da bi se kladio na konje. On voli konje.

Dr. N: Kako ste Carl i vi na kraju donijeli odluku o zajedničkom stresnom životu?

S: Ix-Ax nas tako dobro poznaje. Ja sam previše nabrijan za mekani pristup životu. Na kraju smo ga zajedno zamolili da nas ubaci u teške okolnosti.

Dr. N: Nisu li se stvari vezane uz usamljenost i otuđenost za vas pogoršale u posljednja dva života? Pitam se jeste li vi i Carl naučili bilo što iz tako lošeg odnosa oca i sina.

S: (stanka, zamišljeno trlja ruke) I da i ne. Istina je da sam dopustio da mi u tim prošlim životima otuđenost bude izgovor za nedostatak pravog napretka, ali u posljednjem životu barem sam imao oca koji nije otišao. Bilo mi je bolje s Carlovim zlostavljanjem nego što mi je bilo s potpunim napuštanjem u životu prije Carla, kad sam bio siročić.

Dr. N: To i nije neki napredak. Je li Carlova duša bila vaš otac i u životu kad ste bili siročić?

S: Ne.

Dr. N: Koja je bila vaša glavna lekcija u posljednja dva života?

S: Očuvanje identiteta, bez obzira na poteškoće. To će me učiniti snažnijom dušom.

Dr. N: Siguran sam da hoće, Ray. No, čini mi se da biste mogli razmisliti o tome da katkad usporite i za promjenu izaberete lakše živote. Bi li bilo tako loše da malo dođete do daha i izgradite čvršće temelje za zadržavanje identiteta u sljedećim tijelima?

S: (očito uznemiren tim prijedlogom) Ne! Rekao sam vam da to mogu, a to zna i Ix-Ax. Moja snaga je ustrajnost u svladavanju poteškoća. Moj život s Carlom kao ocem bio je test oporavka od prošlog života siročića i nije mi bio neuspješan. (energično)

Naučio sam mnogo za sljedeći život i kažem to Carlu kako bi se on bolje osjećao.

Dr. N: Kako vas dvojica rješavate to u duhovnom svijetu?

S: (blažim, zamišljenijim tonom) Kad smo sami, razmjenjujemo energije naših misli i sva sjećanja na taj zajednički život.

Dr. N: Je li to potpuna razmjena umova za koju sam čuo?

S: Da, svaka čestica mojeg identiteta Carlovog sina iz tog života prenosi se u Carla, dok on meni prenosi sva svoja sjećanja kao moj otac. To je vrlo subjektivno - i to je dobro. U mojoj grupi to zovemo razmjenom pehara gorčine.

Dr. N: I jesu li oba gledišta posve poštena?

S: Ovdje ne može biti varke.

Dr. N: Traje li ta razmjena dugo?

S: Ne, prijenos je kratak, ali potpun. Tada spoznajemo sve teškoće i terete, bol i gnjev - motivaciju - iz perspektive druge osobe, jer je to kao da se nalazimo u njenom starom tijelu. Postajemo druga osoba.

Dr. N: Donosi li ta razmjena umova oprost?

S: Ona je mnogo više od toga. To je neopisivo stapanja dva uma. Obojica možemo iskusiti okolnosti koje su onog drugoga navele na određene izbore. Osjećam Carlov nedostatak ispunjenosti, kao i on moj. Kad je razmjena gotova, pogađa nas tako duboko da nije potrebno da oprostimo jedan drugome. Opraštate sami sebi, a zatim iscjeljujemo jedan drugoga. Razumijevanje je apsolutno. Pokušat ćemo opet u drugom životu, sve dok ne uspijemo.

Nakon određene početne nelagode u duhovnom svijetu nakon posljednjeg zajedničkog života, Ray i Carl opet su bili opušteni i sretni u svojoj grupi duša. To ne znači da je Carlovo ponašanje brzo oprosteno u duhovnom svijetu. Tijekom pregleda i procjene svojeg života, prije no što se susreo s Rayem. Carl je bio vrlo svjestan suviše boli i povreda koje je nanio Rayu. Ovdje su na snazi dvije sile. Prva je potencijalno podčinjavanje karaktera duše biofizičkim obilježjima tijela - domaćina,

uz učinke specifičnih utjecaja iz okoline. Drugi čimbenik su uloge koje su trebali igrati u nizu karmičkih uzročnih veza.

Svaki život je komad tkanine koji sačinjava cijelu tapiseriju naših života. Ako je član obitelji ili prijatelj grub i beskompromisan, ili možda slab i emocionalno udaljen u odnosu na nas u životu, mi vidimo samo vanjski dio pravog karaktera te duše. Sve podjele uloga u životu imaju svoju svrhu. Ako ste odrasli uz osobito zahtjevnog roditelja, kao što je Ray odrastao s Carlom, postavite si ovo pitanje: Što sam naučio/naučila od te osobe, a što mi je dalo mudrost koju ne bih posjedovao/posjedovala da on ili ona nisu bili dio mojeg života?

U ovom životu, Ray je imao poteškoća s ovisnošću o štetnim kemikalijama i s opsesivnim ponašanjem. No, u dobi od 45 godina, izvlači snagu iz svojih unutarnjih resursa i preokreće situaciju. Prema onome što mi je Ray rekao, ostvarivanje kontakta s pravim identitetom duše na našoj seansi jako mu je pomoglo. Carlova duša sada je stariji brat mojeg klijenta, koji je prilično gnjavio Raya dok su odrastali. U današnjem životu zbivaju se mnogi obrasci odnosa koji su se zbivali i u prošlosti. Ipak, te su dvije duše mnogo više povezane kao braća nego što su bile kao otac i sin.

Time što ne zakapa neugodna sjećanja u ovom životu, Rayeva duša živi u mentalno zdravijem tijelu. Ovoga puta, duša Ann, jedna od važnijih sudionika, Rayeva je majka, a ne kći. Ona njegovom životu daje drukčiju generacijsku dimenziju. Gershen Kaufman napisao je da je «stid svojevrsno ubojstvo duše.» Jedan od Rayevih problema jest nošenje sa stidom. Stid nam otupljuje umove zato što stvara osjećaj neprihvaćenosti, nedostatnosti i bezvrijednosti. Može biti tako snažan da onemogućuje svaki napredak duše u ljudskom umu koji se zatvorio. Međutim, Ray je neobično odlučna duša koja, kao što smo vidjeli, ne odustaje od tih teških života da bi se povremeno odmorio. Postaje sve snažniji redajući teške živote.

Četrdeset i sedmi slučaj pokazuje da postoje duše koje stalno traže tipove tijela koji su izazov njihovoj slabosti. I Ray i Carl su duše koje lako padaju u navike ovisnosti kod određenih tipova tjelesne kemije. Zašto i dalje traže takva tijela? Čine to radi vježbe. Svako opsesivno ponašanje koje mijenja raspoloženje problem je, i Ray je namjerio svladati taj problem prije no što nastavi dalje. Znam da ta duša napreduje.

Nakon dva neuspješna braka, Ray mi kaže da je upoznao ženu svojih snova, ali mora se očistiti od droge i alkohola da bi je mogao cijeniti. Saznali smo da je njegova buduća supruga duša Marian.

Još jedna riječ o sindromu skrivanja, kada duša koja se vraća ne vidi jasno člana grupe. Kad se to dogodi nekome tko sjedi u mojoj ordinaciji, može biti da će duša koja se skriva od klijentove svjesne percepcije imati snažan utjecaj na njegovu budućnost. Sjećam se mlade udovice koja me posjetila dok je još tugovala zbog nedavnog gubitka svojeg supruga. Pregledali smo sve članove njene grupe duša, uključujući i dušu njenog preminulog supruga. Zagrlio ju je u emotivnom prizoru u kojem joj je rekao da bude snažna i da će sve biti u redu. Zatim je rekla: «Ah, tu je još netko. Tamna prilika koja se skriva iza ostalih. Oh - to je duša mog budućeg supruga. Sigurna sam u to - ali još se nismo sreli u ovom životu. Još ne smijem saznati tko je on, jer bi to uništilo spontanost našeg susreta.

Interakcija između grupa duša

Rekao sam da gotovo sve mlade grupe duša ostaju u vlastitim prostorima za učenje. To osobito vrijedi za duše prve i druge razine - njihovi prostori su svetinja, a granice između učionica odredili su sami. Osnova za to pravilo je činjenica da sve duše poštuju privatnost rada koji se odvija u drugim prostorima za učenje. Duhovne učionice nisu poput zemaljskih, u kojima se moramo ispričavati radi odsutnosti. Duše mogu izbjeći učenje sa svojim kolegama kad god žele. Ako duša želi samoću, ili se podalje od kolega želi pozabaviti nekim privatnim poslom koji smatra korisnim za sebe, može to učiniti ukoliko ta aktivnost ne ometa rad druge grupe.

Otkrio sam da duše nisu prisiljene na učenje, a nekima su potrebna dulja razdoblja odmora. Ipak, većina duša s kojima sam razgovarao osjeća se izostavljeno ako ne sudjeluju sa svojim kolegama u nekom tekućem projektu. Motivacija im je uzbuđenje koje donosi ovladavanje određenim vještinama. Isto tako, većina duša ne želi se miješati u projekte drugih grupa. Otkrio sam da ne postoje dvije susjedne grupe koje se nalaze na posve istoj razini razvoja u svim područjima učenja. Bez obzira na to na kojoj se razini nalazite, nije tako lako posjetiti drugu učionicu i dobiti nešto od lekcije u tijeku.

Posjeti među članovima različitih grupa duša selektivni su i događaju se zbog specifičnih razloga. Budući da takve posjete uglavnom potiču učitelji - vodiči, u duhovnom svijetu oni su više iznimka nego pravilo. Postoje grupe koje se druže sa susjedima, dok se neke druge grupe uopće ne druže s drugim grupama, osim izvan prostora za učenje. Kad se duše približe kraju obuke na drugoj razini, počinju se jako truditi. Tijekom tog vremena, moji klijenti često govore o prilikama za posjet drugim grupama duša. Klijent iz mogeg sljedećeg slučaja rekao je sljedeće o jednom od svojih posjeta.

Četrdeset osmi slučaj

Dr. N: Zašto ste htjeli posjetiti tu susjednu grupu duša?

S: Moja je grupa manje ozbiljna od većine. Volim posjećivati ovu grupu zato što je malo ispred moje. Mojoj igri života pomaže da se družim s boljim igračima. Većina njih spremna je prijeći na neovisno učenje. Vrlo su odlučni. Ja im pričam šale o mojoj grupi kako bih ih opustio, a oni meni daju praktične ideje.

Dr. N: Posjećujete li ih često?

S: Ne, znamo koliko su svi zaposleni i to poštujemo. Ne želim ih previše ometati.

Dr. N: Pričajte mi o svojem prošlom posjetu i o tome što se događalo.

S: (stanka) Bili su usred žustre rasprave. Jedan od njihovih članova, Orick, pregledavao je san koji je imao u inkarnaciji koja je nedavno završila. Orick je mislio da bi trebali znati za taj incident.

Dr. N: Incident povezan s Orickovim snom dok je ovaj posljednji put bio na Zemlji u ljudskom obliku?

S: Tako je. Netko iz njegove grupe tijekom te inkarnacije poslao je Oricku informaciju dok je ovaj spavao. Njegov ljudski um pogrešno ju je protumačio.

Dr. N: Pa, je li to bila pogreška pošiljatelja - te neutjelovljene duše - ili Orickova pogreška?

S: Morate shvatiti da su članovi grupe koju posjećujem profesionalci u takvim stvarima. Ne vole pogreške. Vrlo su ozbiljno društvo.

Dr. N: Molim vas, nastavite. Što ste saznali dok je Orick prepričavao taj incident sa snom?

S: Sljedećeg jutra, nakon tog sna na Zemlji, Orick je ušao u duboku meditaciju kako bi razaznao značenje poruke koju je dobio tijekom noći. Vjerojatno je bila previše zbrkana u njegovom ljudskom umu da bi imala mnogo smisla. Orick je blago zadirkivao svojeg prijatelja - onoga koji je poslao poruku - da bi trebao usavršiti svoje slanje poruka kroz snove.

Dr. N: Što je pošiljatelj sna rekao Oricku?

S: Rekao mu je nehajno: «Ne, samo si preveo informaciju koju sam ti poslao na nesavršen način, a zatim si načinio pogrešne korake na temelju svoje pogrešne informacije.»

Dr. N: I što je grupa koju ste posjetili zaključila iz te rasprave između Oricka i njegovog prijatelja?

S: Mislim da su svi zaključili da, iako su dvije duše veoma bliske, nesavršeni aspekti ljudskog mozga koji prima informaciju mogu zabljeti bilo koji prijenos. Ono što bi duša iz duhovnog svijeta trebala učiniti jest da pošalje poruku više puta i da se ne osloni na jedan medij, kao što je san. Osim toga, poruke bi trebale biti kratke i vrlo jasne.

Dr. N: Dakle, to je za vas bio produktivan posjet? Nešto ste naučili?

S: Uvijek nešto naučim. Uglavnom u toj grupi šutim i slušam. Rasprava o prijenosu duhovnih poruka bila mi je korisna. Stvari koje sam saznao tijekom tog posjeta odnio sam svojoj grupi na proučavanje.

Grupe kojima nije ugodno kad im dolaze obični posjetitelji možda će pozdraviti dolazak naprednog specijalista ili duše visokog profila kakvu dotad nisu sreli. Primjer takvog posjeta predstavio sam u temi o bojama posjetitelja u petom poglavlju. No, čini se da čak i zatvorene grupe uživaju u druženju izvan prostora za učenje. Već sam opisao

javna područja na kojima se velike skupine primarnih grupa susreću kako bi razgovarale. Mnoge duše ovu aktivnost smatraju zabavom.

Budući da se mnoge duše povremeno zasite formalnog rada, duše - instruktori organiziraju skupove u centrima zajednice na koje dolaze gosti - predavači. Gosti - predavači omogućavaju dušama da se odmore od svojih redovnih učitelja. To im pruža priliku da steknu drukčiji pogled na teme od općeg interesa za grupe duša. Te poruke mogu govoriti o zahvalnosti prema drugima, koristi od dobrih djela, lojalnosti i poštenja, i o tome kako velikodušno dijeliti darove koje svatko od nas posjeduje. Znam da izražavanje tih moralnih stavova ne zvuči jako zabavno, ali govornici začine stvari osobnim anegdotama i mnogim alegorijama u kojima povlače paralele sa svojim zemaljskim iskustvima. Ovdje se odvijaju i drugi, suptilniji razgovori između majstora svojih zanata i duša iz publike, koje mi moji klijenti ne mogu prevesti. Evo citata koji će vam prenijeti atmosferu s takvog skupa:

Gosti - predavači nam pomažu u obuci. U pristupu i karakteru razlikuju se od mog vodiča, a to pomaže. Postoji jedna žena imenom Shalakin koju obožavam. Ona povremeno dolazi u naš centar i nikad je ne propuštam. Njezina vještina leži u sposobnosti da uzme bilo koji problem i brzo prodre u njegovu srž. Može iznijeti neku složenu ideju i prenijeti mi je tako brzo da nekako znam da ću na nju reagirati mnogo bolje kad je sljedeći puta susretnem u životu. Govori nam da slušamo ljude koji nam se na Zemlji ne sviđaju osobito zato što od svakoga možemo nešto naučiti.

Rekreativne aktivnosti u duhovnom svijetu

Slobodno vrijeme

Ovaj dio knjige posvećen je svima onima koji se boje da se život između života sastoji samo od rada, bez imalo igre. U duhovnom svijetu može se upotrijebiti pojam odmor i rekreacija. Slušao sam izjave stotina klijenata o tome što rade izvan svojih prostora za obuku. Nakon fizičke smrti, naš duh i dalje nosi sva lijepa sjećanja na život na Zemlji. Snažni osjećaji okusa hrane i pića. dodirivanja ljudskih tijela, mirisa, prizora i

zvukova šetnje pustinjom, uspona na planine i plivanja u morima Zemlje ostaju u duši. Vječni um može se prisjetiti motoričkih pokreta i osjetilnih zadovoljstava ljudskog tijela, i svih osjećaja koje su oni stvarali. Stoga je prirodno da duše žele zadržati ta planetarna sjećanja stvarajući svoja bivša tijela u duhovnom svijetu. Uostalom, upravo je ovdje (u duhovnom svijetu) nastao konceptualni dizajn, pa i energetske modeli za fizičke organizme.

U ovom dijelu opisat ću i način na koji duše između života putuju na Zemlju radi odmora i rekreacije. Osmo poglavlje pozabavit će se dušama koje putuju na druge svjetove osim Zemlje. Ta putovanja duša mogla bi se nazvati «radnim odmorom», jer mogu se iskoristiti za istraživanje i proučavanje ili isključivo kao slobodno vrijeme. Raspored učenja i slobodnog vremena na drugim fizičkim i mentalnim svjetovima fleksibilan je, ovisno o glavnoj svrsi putovanja i raspoloženju duše. Budući da ovaj dio posvećujem rekreaciji duše, moji primjeri koji govore o putovanjima na Zemlju i drugim aktivnostima u duhovnom svijetu bit će ograničeni na zabavu duša.

Školski odmori

Moji klijenti prave razliku između kraćih odmora od učenja i odmora koji uključuju dulja razdoblja rekreacije. Evo primjera muškog klijenta koji opisuje tipičan školski odmor:

U mojoj grupi je deset ljudi i razdvojeni smo jedni od drugih tijekom školskih odmora. Ja volim lutati uokolo, podalje od našeg prostora. Ponekad se spustim u predvorje i izađem na otvoreno, gdje ljudi iz mnogih drugih duša šeću i razgovaraju. U tim razdobljima odmora najviše mi se sviđa spontanost. Može se dogoditi da sretnemo nekoga s kim bismo se željeli spojiti na neki način u budućem životu. Na tim odmorima ne bavimo se toliko nevažnim razgovorima, nego susrećemo i upoznajemo druge vrste duša. Naravno, uvijek je zabavno naletjeti na nekoga iz prošlog života koga već dulje nismo vidjeli i usporediti dojmove.

Druga klijentica rekla je ovo o odmoru s članovima njezine grupe sklonima izboru ženskih tijela:

Odlazimo u prostor okružen raskošnim cvjetnim vrtom. Tamo je prekrasan bazen s vibrantnom, iscjeljujućom, likvidnom energijom. Plitak je, tako da kroz njega radije hodamo nego što plivamo. Plutamo poput vodenih nimfi i jedna drugoj prepričavamo zabavne priče iz života.

Čujem da su rekreativne aktivnosti spolno definirane u onim grupama u kojima duše još nisu posve androgene. To me ne iznenađuje. Kao što sam već rekao, mlađe duše sklonije su jednom spolu u kojem se inkarniraju na Zemlji. Jedna klijentica rekla mi je: «Tijekom naših piknika za vrijeme školskih odmora, moje prijateljice i ja flertujemo s nekim muški orijentiranim dušama iz drugih, susjednih grupa. Prijetimo im da ćemo im postati supruge u sljedećem životu ako ne budu pristojni.»

Mir i samoća kao odmor i rekreacija

Budući da su radne aktivnosti grupa duša zahtjevne, postoje duše koje se više vole osamiti u slobodno vrijeme. Svi poznajemo ljude koji više vole biti sami nego se družiti. Mnogima od nas raznolike uloge koje igramo u životu toliko ometu da im je teško shvatiti tko su zapravo. Kroz dvadeset i drugi slučaj u četvrtom poglavlju spomenuo sam samotne duše kojima je potrebno dulje razdoblje prilagodbe nakon osobito teških života. Te duše obično nisu monaški orijentirana bića kojima su potrebne stalne doze samoće tijekom cijelog postojanja. Većina duša dobro se obnovi kroz nešto samoće. No, susretao sam duše kojima su, čini se, potrebna redovna razdoblja izdvojenosti pomiješana s vremenom provedenim u razredu. Mnoge duše te vrste smatram asketima. Čini mi se da za njih razdoblja mirovanja predstavljaju oblik mentalne kontemplacije poput onoga kakvog su iskusile u samostanima ili ašramima na Zemlji, gdje su se usredotočivali na duhovna načela. Klijent je dao sljedeću simboličnu izjavu:

Moja grupa zove me Pletač vijenaca. Volim biti sam kako bih vidio sam sebe. Tijekom razdoblja mirovanja, stvaram kružne energetske vrpce - pletem ih poput tapiserije svojih života i života svojih šest najbližih prijatelja. Raznolikost naših životnih

iskustava izražavam pletući razne materijale - attribute energije - koji predstavljaju elemente ljudi i događaja. Da bih to izveo kako valja, moram biti posve usredotočen.

Moji klijenti kažu da želja za samoćom u duhovnom svijetu proizlazi iz intenzivne potrebe za boravkom u svetim granicama čiste misli kako bi pokušali dotaknuti Izvor iz kojeg su nastali. Mnogi kažu da su iskusili trenutke dubokog uspjeha, ali za to je potreban intenzivan rad. Ja sam otkrio da neke od tih asketskih duša imaju problema s grupnim aktivnostima i da izbjegavaju razdoblja rekreacije, zato što više vole kontemplaciju. Unatoč odvojenosti tijekom obuke, te duše kasnije mogu mnogo pridonijeti u područjima svoje specijalnosti.

Odlazak na Zemlju radi odmora i rekreacije

Postoje duše koje između života dolaze na Zemlju kao nevidljiva bića kako bi mogle ponovno iskusiti nekadašnja fizička okruženja. Jedini problem u tome je što se moraju vratiti u kronološko vrijeme, što znači da se moraju pripremiti na promjene do kojih je došlo od njihovog posljednjeg posjeta. U trećem poglavlju, duša iz sedamnaestog slučaja opisala je povratak na Zemlju radi odmora, kao i to da je naletjela na druge bestjelesne duše, od kojih su neke bile problematične. Taj čimbenik, kao i činjenica da ne žele razvodniti stara, izvorna sjećanja, spriječit će neke duše od povratka na Zemlju između života. Postoje duše kojima su takva nostalgična putovanja izvan fizičkog tijela nezahvalna, pa čak i frustrirajuća. Ta se situacija ne odnosi na one duše koje se vraćaju kako bi utješile i pomogle voljenim osobama, a pritom nisu motivirane željom za zabavom.

Prema onome što sam vidio, čini se da na duše na odmoru najviše utječu promjene. Mnoge duše ne žele se između života vraćati na Zemlju radi rekreacije zbog svakodnevne modernizacije zajednica u kojima su nekada živjele. U dimenzijama iznad nulte razine na Zemlji, slike mjesta i ljudi koji su nekada živjeli ovdje zamrznute su u bezvremenom vakuumu koji nikada ne nestaje. Duše koje žive izvan apsolutnog fizičkog vremena mogu po želji vratiti obrasce energetske čestice koje predstavljaju trenutke u ljudskoj povijesti.

Ipak, postoje duše koje se unatoč tim preprekama žele vratiti u posjet planeti. Moj sljedeći slučaj opisuje jednu od onih duša koje

uživaju lutati svojim starim krajem na Zemlji. Iz mnoštva slučajeva, ovaj sam izabrao iz osobnih razloga, jer opisuje kraj u kojem sam ja odrastao. Klijent iz četrdeset devetog slučaja i ja sudjelovali smo u istoj aktivnosti, naši životi čak su se i preklapali tijekom nekoliko godina, sve dok on nije umro 1948. Dok razmatram taj slučaj, pitam se hoću li i ja oponašati duhovnu rekreaciju ove duše u dvadeset i prvom stoljeću?

Četrdeset deveti slučaj

Dr. N: Što vam je omiljena rekreativna aktivnost između života?

S: Volim dolaziti na Zemlju.

Dr. N: Kamo odlazite?

S: U prošlom životu volio sam plaže južne Kalifornije. Zato se vraćam i sunčam na pijesku, šecem plažom među morskim galebovima i kroz valove. Moja strast su valovi - osjećaj kretanja i razbijanja pjene.

Dr. N: Kako možete u potpunosti iskusiti sve to na plaži bez fizičkog tijela?

S: Uzimam dovoljno energije da to osjetim, ali ne i dovoljno da me vide.

Dr. N: Rekli su mi da duše na rekreativna putovanja često uzimaju 100 posto energije. Što vi činite?

S: Ne činimo to na Zemlji, zato što ne bi bilo pošteno plašiti ljude. Ne nosim više od 5 posto, obično i malo manje.

Dr. N: Jeste li u stanju jahati na valovima?

S: (smije se) Apsolutno, što mislite zašto dolazim? Osim toga, letim s pticama i igram se s dupinima.

Dr. N: Da ste duh koji sjedi na plaži i uživa na suncu i da ja prođem pokraj vas, što bih vidio?

S: Ništa, proziran sam.

Dr. N: Znači li to da bih, da šecem plažom, jednostavno prošao kroz vaš prostor i da ne bih osjetio vašu prisutnost?

S: Pa... neki ljudi možda bi nešto osjetili, ali vjerojatno bi to zanemarili kao plod svoje mašte.

Dr. N: Možete li otići i na druge fizičke svjetove kako biste iskusili ono što ste opisali?

S: Da ali volio sam ovaj kraj i bio sam ovdje u više života. Zato se vraćam. More je dio moje duše. Mogao bih otići na druge vodene svjetove, ili stvoriti sve to u duhovnom svijetu, ali za mene to ne bi bilo posve isto.

Dr. N: Gdje se još nalaze vaša omiljena mjesta za igru povezana s vašim bivšim životima na Zemlji?

S: Oko Sredozemnog i Egejskog mora.

Stvaranje zemaljskih naselja

Apači vjeruju da «mudrost sjedi na nekim mjestima». Budući da je u duhovnom svijetu moguće stvoriti bilo koju stvarnost, nije neobično da neke duše žele provesti svoje slobodno vrijeme u kućama u kojima su živjele na Zemlji. Te duše često odlaze u zaustavljen trenutak u kojem su živjele u bivšem životu i ne izlažu se golemom porastu stanovništva i promjenama svojih starih četvrti. To je kao da zamrznete prošlost, a duše koje žele provesti slobodno vrijeme u duhovnom svijetu mogu to učiniti.

Te duše mogu mentalno stvoriti točnu repliku poznatog okruženja u kojem su živjele, poput okolnog krajolika, parkova i ulica, kao i zgrade koje ih podsjećaju na rodne gradove. Samo moraju stvoriti ta mjesta prema sjećanju i poslužiti se usmjerenim energetske zrakama da bi se stvorile slike. Da bi u potpunosti provele te projekte stvorene od čiste energije, možda će im zatrebati i pomoć drugih. Kad slike jednom budu stvorene, raspast će se tek kada duša izgubi interes za njih.

Kada duše stvore okruženje u kojem su živjele, mogu stvoriti i tijelo koje su posjedovale. Duše mogu u te prizore dodati i svoje stare kućne ljubimce, što ću detaljnije objasniti u dijelu o životinjama. Moram reći da su mnoge duše koje vole ovakvu rekreaciju sklone zabavi i humoru. Mogu zamoliti svoje prijatelje iz prošlih života da dođu i druže se s njima na ponovno stvorenim geografskim lokacijama za koje su svi

zainteresirani. Ovdje prioritet imaju srodne duše, kao što jasno pokazuje sljedeći citat:

Moja supruga Erika i ja voljeli smo kućicu koju smo izgradili u Bavarskim Alpama. Željeli smo je opet i nakon smrti, pa smo je izgradili uz pomoć našeg učitelja energije. On je smatrao da nam je to dobra vježba. Model sam imao na umu i on ga je vidio u potpunosti prije no što smo počeli s prijenosom energije. Vanjstinu su dodatno uredili naši prijatelji Hans i Elfie, koji su živjeli pokraj naše kuće u Njemačkoj, a sada su s nama. Unutarnji dizajn Erika i ja izveli smo bez pomoći. Ja sam stvorio svoju staru knjižnicu, a moja supruga stvorila je kuhinju kakva je bila. Bilo mi je divno kad sam opet mogao biti nasamo s njom na taj način.

Ljudi se pitaju mogu li duše imati intimne fizičke odnose sa svojim ponovno stvorenim tijelima. Ako dobar seks nastaje u umu, tada čista duša ima sve prednosti seksa bez fizičkih inhibicija. U duhovnom svijetu nije moguće samozavaravanje. Prema onome što sam čuo, dolazi do gubitka cjelovitog dodirnog osjeta zato što više nismo u gustom fizičkom tijelu sa živčanim sustavom. U svakom slučaju, kod duhovnog obnavljanja ljudskog tijela, nedostatak potpunog osjetilnog iskustva i više je nego zamijenjen erotičnom snagom potpunog spajanja dva uma.

Ljubav je želja za potpunim spajanjem s objektom ljubavi. Između života, duše imaju mogućnost izražavanja ljubavi još intimnije nego na Zemlji. Unatoč tome, neke duše ipak žele stvoriti prizore iz prošlih života u kojima je njihova ljubav cvjetala. Ponovno stvaranje tih prizora za partnere ima duboko značenje. Uostalom, mnogim dušama poticaj za reinkarnaciju su zadovoljstva fizičkog izražavanja u biološkom obliku.

Životinjske duše

Sjećam se prigode kad sam držao govor u centru New Yorka. Tijekom diskusije, jedna žena iz prednjeg reda postavila mi je sljedeće pitanje: "Vjerujete li da mačke imaju dušu?" Odgovorio sam pitanjem: «Imate li vi mačku?» I dok je žena oklijevala nekoliko trenutaka, prijateljica

koja je sjedila pokraj nje nasmiješila se i podigla četiri prsta u zrak. Od svih ljubitelja životinja na svijetu koje zanima to pitanje, moram biti najoprezniji s onima koji posjeduju mačku. Ženi u Manhattanu rekao sam budući da nikada nisam hipnotizirao mačku, da ne mogu osobno posvjedočiti da mačke imaju dušu. To je nije usrećilo sve dok nisam dodao kako su neki klijenti rekli da vide životinje u duhovnom svijetu između života.

Svjetske religije odavno raspravljaju o tome posjeduju li životinje dušu. Istočne religije, poput judaizma, kažu da su duše životinja ravne dušama ljudi. U judaizmu postoje različite razine duša, pri čemu su životinje na najnižoj, a ljudi na najvišoj razini. Muslimani smatraju da životinje posjeduju duh, ali da njihove duše nisu besmrtno zato što životinje ne mogu razumno izabrati između neba i pakla. Kršćanske religije rezerviraju vječnu dušu samo za pravedna ljudska bića.

Vlasnici kućnih ljubimaca koji komuniciraju sa svojim životinjama projiciraju veliki dio svoje duhovne energije u ta stvorenja, što se odražava na razne načine, ovisno o vrsti životinje i njezinoj osobnosti. Predstavljaju li te osobine dušu? Znamo da životinje razmišljaju, ali nismo sigurni u kojoj mjeri. Psi su zaštitnički, mačke su snalažljive, a dupini imaju složene obrasce govora. Čine li postojanje racionalne misli ili je njezin nedostatak kriterij po kojem možemo zaključiti imaju li životinje dušu?

Svatko tko posjeduje kućne ljubimce reći će vam da životinje imaju zasebne karaktere, osjećaje, pa čak i osjećaj za potrebe svojih vlasnika. Znamo da životinje pružaju utjehu tijekom razdoblja tugovanja i fizičke bolesti. Kućni ljubimci imaju sposobnost da nam podignu raspoloženje i ubrzaju iscjeljivanje dajući nam bezrezervnu ljubav i prijateljstvo. Ljudima koji misle da su životinje samo bića s instinktivnim osjetima rekao bih da, ukoliko životinje imaju percepciju misli, na nekoj razini posjeduju i individualiziranu energiju.

Moji klijenti kažu mi da svaka životinja ima svoju vlastitu klasifikaciju inteligentne energije i da se ljudske duše ne kreću gore - dolje po ljestvama, iz jednog oblika u drugi. Te čestice energije kreću se od složenih životnih oblika, poput čimpanzi, pa do jednostavnih struktura. Unatoč tome što moji klijenti odbacuju mogućnost premještanja duša iz vrste u vrstu, možda sva organska i anorganska materija na Zemlji

stvara vibracijsku energiju i vjerojatno je povezana na neki smislen način.

Klijenti koji su imali veze s raznim vrstama životinja u duhovnom svijetu rekli su mi da sve one posjeduju nekakvu energiju duše. Nisu poput ljudskih duša i razlikuju se jedna od druge. Nakon smrti, energija tih životinja navodno «postoji u drugim sferama od energije ljudske duše». Za osobu u transu, *sfere* su prostori koji imaju svoj specifičan obrazac i funkcije. Čuo sam više izvještaja o životinjskim dušama u duhovnom svijetu. Moj sljedeći slučaj, klijentica imenom Kimoye, dobar je primjer za to.

Pedeseti slučaj

Dr. N: Kimoye, čime se vi bavite u slobodno vrijeme?

S: Iskreno, ja sam prilično tiha, nedruštvena duša i uživam u dvije stvari. Kada nisam u svojoj grupi, bavim se vrtlarstvom i igram se sa životinjama.

Dr. N: Zar zaista uzgajate biljke u duhovnom svijetu?

S: Stvaranje živih bića od energije jedna je od naših važnijih vježbi.

Dr. N: Pričajte mi o igri sa životinjama.

S: Imam psa i mačku, kao i konja. To su moji ljubimci iz prošlog života.

Dr. N: Pojavljuju li se kad ih poželite?

S: Ne, moram ih dozvati, zato što obično ne žive u našim prostorima. Ja ne mogu otići u njihov prostor. Dovodi mi ih skrbnik za životinje. Mi ih zovemo «tragači».

Dr. N: Želite li reći da tragač mora pronaći vašeg ljubimca, a ne onog kojeg ste stvorili od energije, poput biljaka iz vašeg vrta?

S: Apsolutno.

Dr. N: Imaju li životinje dušu, Kimoye?

S: Da, naravno da imaju, ali u mnogo varijanti.

Dr. N: Kakva je razlika između životinjske i ljudske duše?

S: Duše svih živih bića imaju različita... svojstva. Životinjske duše imaju manje čestice energije... manju zapreminu, i nisu tako složene i višestране kao što je ljudska duša.

Dr. N: Za koje još razlike između ljudskih i životinjskih duša znate?

S: Glavna razlika, osim veličine i zapremine, je u tome što životinjske duše ne vodi ego. Ne muče ih pitanja identiteta, kao što je slučaj s nama. Osim toga, one prihvaćaju svoje okruženje i stapaju se s njim, umjesto da se bore da ga kontroliraju, poput ljudskih bića. (zastaje i dodaje) Od njih možemo učiti.

Dr. N: Rekli ste da životinjske duše imaju vlastito područje u duhovnom svijetu. Kako se onda možete družiti s njima, čak i uz pomoć duša skrbnika?

S: (zbunjeno) One na Zemlji posjeduju osjetilnu energiju poput nas... dijelimo fizički život s njima... zašto ne i mentalni...?

Dr. N: Pa, Kimoye, rekli ste da imaju različita svojstva od naše inteligentne energije.

S: Imaju i moje biljke, pa ipak se mogu družiti s njima kad poželim.

Dr. N: Spomenuli ste da se igrate sa svojim psom. Može li energija biljaka postati pseća energija?

S: Ne, zato što svaki oblik života ima svoj asortiman energije - ta energija ne prelazi liniju u drugi fizički oblik na istom planetu.

Dr. N: Znači li to da se mačka neće preobraziti u viši oblik života i da ljudsko biće neće postati niži oblik, recimo mačka, u budućem životu?

S: Da. tako je. Energija se stvara i dodjeljuje određenim fizičkim i mentalnim oblicima.

Dr. N: Što mislite, zašto je tako?

S: (smije mi se) Ne znam kakav je veliki plan, znam samo da miješanje vrsta duša nije poželjno.

Dr. N: Recite mi, Kimoye, vidite li životinjske duše svojih kućnih ljubimaca u grupama poput vaše grupe duša?

S: Kao što sam rekla, ne odlazim na njihovo mjesto. One nemaju potrebu da nas dozivaju k sebi. Ne mogu vam pričati o tim područjima, osim što mi je skrbnik za životinje rekao da postoji opća podjela na kopnene, zračne i vodene skupine.

Dr. N: Jesu li one međusobno povezane u duhovnom svijetu?

S: Po našem shvaćanju, kitovi, dupini i tuljani žive zajedno - vrane i jastrebovi - konji i zebre - nešto takvo. Životinje imaju svoje veze. Vrste se povezuju u zajednice, ali nije na nama da to shvatimo - barem ja ne shvaćam.

Dr. N: Dobro...

S: (upada u riječ) Valjda bi nam rekli da moramo znati.

Dr. N: U redu, vratimo se sada na vašu početnu izjavu o tome kako se igrate sa svojim ljubimcima u slobodno vrijeme. Biste li mogli posjedovati divlju životinju poput vuka?

S: Samo ako je vuk pripitomljen.

Dr. N: Možete li mi to objasniti, Kimoye?

S: (klijentica se mršti koncentrirajući se) Veze sa životinjama moraju biti produktivne u određenim okruženjima da bismo bili motivirani raditi s određenim oblicima života. Moj pas na Zemlji može biti sa mnom na mojem duhovnom imanju, gdje sam izgradila kuću i vrt, zato što se tamo prirodno osjeća. On mi pripada zato što smo povezani. Naša obostrana ljubav i poštovanje koje smo imali na Zemlji obnovit će se, zato što je to bilo nešto dobro. U tome postoji ljepota za nas oboje - zato je valjda i dopušteno.

Dr. N: Možete li razlikovati dušu životinje koja je na Zemlji pripitomljena, i divlje životinje?

S: Mislim da mogu. Kao što sam rekla, životinjske su duše mnogo manje složene od ljudskih duša. Pripitomljene duše mogu izraziti ljubav i prijateljstvo prema ljudima, što nam je potrebno. Duše divljih životinja nisu toliko usredotočene na tom planu i uopće

nas ne razumiju. Većinu se ne može sputati - a ne bi ni trebalo, samo zato da bismo dijelili isto okruženje.

Dr. N: Mislite li da je divljim životinjama potrebna veća sloboda?

S: Možda, ali duše svih živih bića - osobito naše - zahtijevaju slobodu izražavanja. Kad je riječ o dušama pripitomljenih životinja, one su spremnije izgubiti dio slobode kako bi se povezale s ljudima u zamjenu za ljubav, prijateljstvo i zaštitu. U posjedovanju kućnih ljubimaca postoji simetrija.

Dr. N: Kimoye, to zvuči kao da su pripitomljene životinje na Zemlji kako bi služile ljudima.

S: To je razmjena na obostranu korist, kao što sam vam rekla. Mi koji volimo životinje na Zemlji vjerujemo da možemo komunicirati sa svojim ljubimcima na neke sitne načine. Kad se vratimo u duhovni svijet i opet vidimo svoje ljubimce - pri čemu smo svi u čistom stanju duša - to postaje još jasnije.

Dr. N: Dijele li svi u duhovnom svijetu vaše mišljenje o životinjskim dušama?

S: Mnogi ne posjeduju moju ljubav za životinje. Ovdje imam prijatelje koji ne žele stupati u interakciju sa životinjskom energijom, čak i među onima koji su se na Zemlji vezivali uz životinje. Imaju druge aktivnosti tijekom svojeg slobodnog vremena, (zastaje, pa dodaje) Oni su na gubitku.

Čini se da su duše skrbnika za životinje vrsta specijalista u duhovnom svijetu. To nije popularna specijalnost među mojim klijentima, ali njihov rad veoma cijene ljubitelji životinja. Te skrbnike ne smatraju nečim nalik čuvarima zoološkog vrta. Jednom sam pitao klijenta koji je bio upoznat s vještinama potrebnim za tu specijalnost o svojem starom basetu Sokratu, omiljenom obiteljskom ljubimcu koji je bio s nama petnaest godina. Pitao sam ga sljedeće: ako um moje duše može stvoriti moju kuću i fizičko tijelo između života, mogu li stvoriti i svojeg psa? Rekao mi je sljedeće:

Mogli biste to učiniti kad biste bili dovoljno napredni u stvaranju energije. No, čak i kad biste imali tu sposobnost, vaš

pas ne bi bio toliko stvaran kao onaj kojeg bi za vas mogao stvoriti profesionalac. Duša skrbnika za životinje ima vještinu traženja i nalaženja iskre energije duše koja nije umrla sa Sokratom i rekonstruiranja točno onakvog psa kakvog ste poznavali na Zemlji. Vaš ljubimac će vas prepoznati, igrati se s vama kad god poželite, a zatim otići.

Čini se da su specijalisti povezani sa Zemljom, zvani skrbnici za životinje, duše vješte u pronalaženju i rekonstruiranju esencije određenih nižih oblika života. Ja o njima razmišljam kao o dušama - stvoriteljima koje imaju želju i sposobnost održavati te oblike života za nas u duhovnom svijetu, zbog svoje vlastite ljubavi prema stvorenjima s naše planete.

Naša veza sa životinjama na Zemlji može imati karmičke aspekte iz prošlih života, a to je još jedan razlog zbog kojeg postoje duše skrbnika za životinje. Imam klijenticu koja je danas gorljiva aktivistica u borbi za prava životinja i koja je posvećena ublažavanju patnji životinja u svim svojim prošlim životima od života u Austriji početkom šesnaestog stoljeća. Moja klijentica u tom je životu bila austrijski dječak i imala obitelj koja je klala krave i svinje na tržnici, što je njemu stvorilo traume. Danas ta klijentica sve životinje zove «moja djeca». Tijekom svojeg života, i između života, sve slobodno vrijeme provodi s njima. Ona se također stapa s njihovom energijom na mjestu zvanom prostor preobražaja, čime povećava svoju percepciju njihove svijesti. Kimoye mi je u svojoj seansi rekla istu stvar: «Ulazim u tu prostoriju, koja sadrži polje programirane životinjske energije koje mi omogućava da osjetim ono što one osjećaju. To mi daje uvid u životinje na Zemlji.» Za obje klijentice ta aktivnost predstavlja učenje, kao i zabavu.

Prostor preobrazbe

Tijekom svojeg dugog pripravnštva i obuke, duše mogu izučavati i uvježbavati mnoge vještine. Jedno od tih područja, o kojem sam pisao u *Putovanju duša*, sfera je preobrazbe duša. Mnoge duše, i mlade i stare, mogu mnogo naučiti ulazeći u taj prostor između života. Mlade duše ovdje se susreću s određenim vještinama koje bi ih mogle zanimati, dok starije duše mogu dodatno brusiti svoje vještine. Kad opisujem ljudima taj prostor, služim se prisposobom holodeka na svemirskom

brodu u seriji *Zvezdane staze*. Iako postoje sličnosti s tim konceptom, prostor preobrazbe mnogo je više od prostorije pune simulacija.

Prostor preobrazbe nije ograničen na to da omogućava dušama ulazak u energiju životinja. Ovdje duša može postati bilo koji živi ili neživi predmet koji joj je poznat. Da bi shvatile bit svih živih i neživih stvari na Zemlji, duše se stapaju s raznim tvarima. To uključuje vatru, plin i tekućine. One mogu i posve izgubiti oblik kako bi se stopile s nekim osjećajem i postale jedno s njim.

Naveo sam prostor preobrazbe pod rekreaciju zato što se prosječna duša počinje služiti tim prostorom iz čistog užitka promjene energetskih oblika. Međutim, mnoge duše s kojima sam radio više vole izvoditi te vježbe u pravom fizičkom okruženju na drugim svjetovima. O tome ću pisari u sljedećem poglavlju. Kao što sam rekao, sve te aktivnosti za većinu duša mogu biti mnogo više od rekreacije. Sljedeći kratak slučaj ilustracija je načina na koji prostor preobrazbe kali i jača um duše u procesu mentalnog osnaživanja.

Pedeset i prvi slučaj

Dr. N: Zašto ste došli u prostor preobrazbe?

S: Postoje razdoblja kad se nalazim izvan svoje grupe duša i želim iskusiti ono što ta prostorija ima za ponuditi. Ovdje ulazim kroz energetske zaslone kako bih stopila svoju energiju s oblakom sućuti. Privlači me ta energetska struja... to je dio moje duše.

Dr. N: Molim vas, objasnite mi tu energetska struju.

S: To su specifični pojasevi pročišćene energije. Ja se stapam s pojasom sućuti.

Dr. N: Tko za vas stvara pojas u tom prostoru?

S: Ne znam. Ulazim i mentalno se usredotočim na ono što želim, pa to i dobivam. Što više vježbam, to je energija jača, a ja imam više koristi od toga.

Dr. N: Ne shvaćam zašto je potrebno dolaziti na ovo mjesto da biste iskusili sućut kad to možete dobiti odlascima na Zemlju.

S: Da, ali morate shvatiti da, kada odem na Zemlju i posvetim

svoju energiju iscjeljivanju drugih, ona do kraja mojeg života gubi veliki dio svojeg integriteta. To je zato što sam još neiskusna za pravog iscjelitelja.

Dr. N: Pa, ako dolazite ovdje po nekakvo obnavljanje, zašto mi ne biste dali precizniji primjer onoga što radite u prostoru preobrazaja.

S: (duboko uzdiše) Mogu otkriti bol, no da bih je raspršila u ljudskom tijelu, upijam je u sebe. To me na kraju čini neučinkovitim. Postajem spužva, a ne ogledalo svjetlosti. Ovdje mogu uvježbavati svoju vještinu.

Dr. N: Na koji način?

S: Učim upravljati svojom energijom, umjesto da upijam bol. Energetski pojas sućuti je poput bazena u kojem mogu plivati i postati dio emocije u iskustvu koje je toliko subjektivno da vam ga ne mogu opisati. To mi pomaže kada radim na smirenosti u okruženju mora nevolja. Čudesno je... živo je.

Kada slušam priče o prostoru preobrazbe, dobivam utisak da je riječ o euforičnom iskustvu. Nije važno jesu li ti psihički bazeni koncentrirane energije, koji na neko vrijeme preobražavaju dušu, stvarni ili simulirani. Budući da moji klijenti smatraju duhovni svijet krajnjom stvarnošću, ovaj prostor nazivaju izmijenjenom stvarnošću. To je jedan stalni kriterij koji mi pomaže da diferenciram te koncepte u svojem umu. Radni modeli stvarnosti koja je privremena i koja će na kraju nestati iluzorni su. Vječni svijet duša, koje analiziraju i procjenjuju taj proces mojim se klijentima čini trajnim stanjem svijesti. Prostor preobrazbe je tvorevina nastala radi duhovnog razvoja.

Ples, glazba i igre

U nekim izoliranim mjestima ovog svijeta još postoje narodi koji se bave duhovnim plesom i pjevanjem, važnim elementima njihovog kulturnog života. Prije mnogo godina, jedne noći imao sam čast gledati i sudjelovati u pjevanju i plesu plemena domorodačkog naroda Lahu. To je burmanski planinski narod koji živi duboko u planinama duž granice Burme i Tajlanda. Bio sam član male grupe zapadnjaka koji su

bili prvi stranci koji su vidjeli to izolirano pleme. Pješačenje je bilo teško, jer put nas je vodio kroz džungle i preko planinskih lanaca. Iskustvo je bilo mistično.

Kad moji klijenti opisuju način na koji izražavaju svoje unutarnje biće u duhovnom svijetu kroz plesne pokrete kombinirane s glazbom, sjetim se naroda Lahui. Lahui su animisti, koji vjeruju da svi prirodni fenomeni imaju dušu i izražavaju osobnu duhovnu silu. Mnoga društva u drevnim su vremenima gajila takvo vjerovanje, mnogo prije pojave velikih religija. Moji klijenti objašnjavaju da se pri tom obliku rekreacije javljaju elementi ritualizma i slavljenja svetog Izvora. Kao što je bio slučaj s drevnim i modernim kulturama na Zemlji, i duše ovaj oblik izražavanja smatraju sredstvom pojačavanja intenziteta. Ti pokreti zazivaju sjećanja duša na njihove početke na Zemlji, drugim svjetovima i samom duhovnom svijetu.

Ples i pjevanje zajedno stvaraju osjećaj jedinstva sa svim mislima. Kad moji klijenti opisuju učinke ovog oblika rekreacije duše, čini im se kao da su zaustavljeni u sjećanju na duhovno blaženstvo. Razgovaraju o tome kako su zvukovi i ritmovi harfi, lira i zvonaca izraz naravi njihove duše. Priče nekih klijenata koji govore o bubnjevima, frulama i plesu u krug oko vatre podsjećaju me na moju posjetu plemenu Lahui. Jedan od tih klijenata rekao je ovo:

Plešemo u kolu, krećući se u elegantnom, tečnom skladu oko svjetlosti vatre praćeni brujanjem ritmičkih melodija. Naša energija vrtloži se u kružnim, promjenjivim ritmičkim tokovima poput promjene u vjetru raspoloženja. Za nas, to je podsjećanje na naše intenzivne odnose rođene iz tisuća zajedničkih života. Ples i pjesma potvrđuje naših veza i odjek kolektivne mudrosti.

Drugi klijent rekao je sljedeće o plesnim pokretima u duhovnom svijetu. U početku, cilj je bila brzina, a tada se ples promijenio u nešto drugo:

Počinjemo s kretanjem u krugu, a zatim tempo sve više ubrzava. Skupljamo svu tu snagu i guramo je pred sobom, sve

dok ne izgledamo poput vihora bez ikakvog unutarnjeg prostora. Sada, ples nestaje, a zamijenila ga je burna kaskada, spajanje naših duša. Dok usporavamo, energija koja se raspliće korisna nam je dok promatramo svoje razdvajanje. Na kraju tog plesa, iskusili smo složene razlike između vibracijskih energetske oblika.

Neke duše opisale su gornji prizor kao «igru lopte suhog korova». To mi pokazuje da je tanka linija između duhovnog plesa i igara, od kojih sve imaju zasebna tumačenja. Evo još jednog primjera:

Kad plešemo, mijenjamo svoj normalan kruškoliki, izdužen oblik energije u oblik mjesečevog srpa. Krećemo se jedni prema drugima iz dva ili četiri smjera, ovisno o broju sudionika. Mijenjajući naš oblik iz konkavnog u konveksni - i obratno - kako bismo se uskladili s dušom nasuprot nama, možemo se brzo spojiti - poput žlice - i razdvojiti. Rastežemo se i ispreplićemo svoju energiju ljuljajući se amo-tamo, kao da plešemo u parovima.

Ples duša može postati i oblik akrobatike, kao što opisuje sljedeća izjava klijenta:

Moja grupa osobito uživa u akrobacijama. Ne bavimo se gimnastikom u ljudskom obliku, kao što čine neki drugi. Zadržavamo svoje ovalne ili izdužene oblike čiste energije. Postavljamo energetske polje koje slično trampolinu, a kojim se služimo za štafetno skakanje. To uključuje i oblik plesa kojeg je preteško opisati, ali sve se to zbiva uz mnogo smijeha i zabave. To kretanje tijekom rekreacije zbližava nas.

Primijetio sam da se te aktivnosti mogu kombinirati s komičnim nastupima. Duše koje se bave tim oblikom zabave vole se zadirkivati. No, nisam čuo da se duše bave pravom glumom u predstavama radi čiste zabave. To je zato što se ozbiljniji aspekt glume, iako nije lišen humora, tako često koristi tijekom pregleda prošlih života. To je za većinu duša i više nego dovoljno glume.

Druge zabavne aktivnosti, poput umjetnosti i skladanja, prakticiraju se tiho i individualno. Bavljenje glazbom i kiparstvom može biti pojedinačna ili grupna aktivnost. Oblikovanje energije u predmete i stvaranje manjih životnih oblika ne smatra se zabavom. To je sastavni dio instrukcija u učionici iako se, kao što smo vidjeli, te aktivnosti mogu preklapati sa slobodnim vremenom. Glazba je aktivnost za sebe i privlači gotovo sve duše. Za razliku od Zemlje, gdje tako mnogo ljudi ne može naučiti svirati glazbeni instrument ili pjevati, čini se da se u duhovnom svijetu time bavimo bez poteškoća. Moji klijenti često čuju melodične zvukove diljem duhovnog svijeta, u prostorima koji nisu namijenjeni rekreaciji. U kontekstu odmora i rekreacije, duše izravno uživaju u glazbi, ili je ona suptilno utkana u dramu, ples, pa čak i igre.

Tijekom svojeg istraživanja otkrio sam da glazba više od bilo kojeg drugog medija uzdiže dušu, rasponima nota daleko većim od onih koje poznajemo na Zemlji. Čini se da nema granica zvukovima koji se koriste u stvaranju glazbe u duhovnom svijetu. Ljudi u dubokoj hipnozi objašnjavaju da je glazbena misao jezik duša. Čini se da su kompozicija i prijenos harmonične rezonancije povezani s formiranjem i prezentacijom duhovnog jezika. Kažu mi da duhovne harmonije imaju ulogu daleko veću od glazbene komunikacije - one su građevni blokovi stvaranja energije i ujedinjenja duša.

Mnoge duše uživaju pjevajući u duhovnom svijetu, ali trebale su mi godine da pronađem dušu koja je glazbeni ravnatelj. Moj sljedeći slučaj opisuje klijenta s mnoštvom prošlih života u kojima je na neki način bio povezan s glazbom. U posljednjem životu bio je talijanski operni pjevač iz 1930-tih.

Pedeset drugi slučaj

Dr. N: Koja je vaša glavna rekreativna aktivnost u duhovnom svijetu?

S: Stvaranje glazbe.

Dr. N: Mislite, s glazbenim instrumentima?

S: Oh, uvijek ima i toga - možete stvoriti bilo koji instrument iz ničega i svirati ga. No, za mene ne postoji veće zadovoljstvo od

stvaranja zbora. Glas je najljepši od svih glazbenih instrumenata.

Dr. N: Gledajte, vi više nemate glasnice operne zvijezde, pa...?

S: (smije mi se) Zar je prošlo tako dugo otkad ste bili duša? Nije vam potrebno ljudsko tijelo. Zapravo, zvukovi koje stvaramo lakši su i mnogo većeg raspona nego oni na Zemlji.

Dr. N: Može li svatko pjevati i visoke i duboke tonove?

S: (gorljivo) Naravno da može. Svi mi imamo sposobnost da u isto vrijeme budemo i soprani i baritoni. Moji ljudi mogu pogoditi i visoke i duboke tonove i svi imaju sluha - samo im je potreban ravnatelj.

Dr. N: Možete li opisati to što radite?

S: (tiho, bez hvalisanja) Ja sam glazbeni ravnatelj duša. Ravnatelj zbora - to je moja strast - moja vještina - moje zadovoljstvo davanja drugima.

Dr. N: Jeste li bolji u tome od drugih duša zbog svojeg glazbenog talenta u prošlom životu opernog pjevača?

S: Oh, pretpostavljam da jedno slijedi drugo, ali nije svatko toliko usredotočen na glazbu poput mene. Neke duše u glazbenim grupama čak i ne obraćaju pozornost na cijelu kompoziciju, (smiješi se) Zbog glazbenog raspona kojeg duše posjeduju, potreban im je direktor da zadrži sve te virtuoze na pravoj stazi. Uostalom, to je za njih rekreacija. Žele se zabavljati i stvarati prelijepu glazbu.

Dr. N: Dakle, vi više uživate raditi sa zborovima nego s orkestrima?

S: Da, ali to miješamo tako da se pjevanje stopi. Kad se duše prihvate instrumenata i pjevanja, to je čudesno. Nema pogrešnih nota. Skladno stapanje glazbene energije vibrira duhovnim svijetom neopisivim zvukovima.

Dr. N: Dakle, to se jako razlikuje od rada sa zborovima na Zemlji?

S: Postoje sličnosti, ali ovdje morate imati mnogo talenta zato što svaka duša ima sposobnost za savršenstvo glazbenog zvuka. Vrlo

su motivirane. Duše vole taj oblik zabave, osobito ako su željele pjevati na Zemlji, ali su zvučale poput žaba.

Dr. N: Vodite li i duše iz drugih grupa u taj nebeski zbor?

S: Da. ali mnoge grupe vole pjevati odvojeno od drugih i natjecati se u inovativnosti.

Dr. N: Kad biste sagledali dublju motivaciju duša, biste li mi mogli objasniti zašto im je glazba toliko važna u duhovnom svijetu?

S: Odvodi vas na nove mentalne razine... pokreće vam energiju... komunicirate u skladu s velikim brojem drugih duša.

Dr. N: Koliko je velik zbor kojim ravnate?

S: Najviše volim malene grupe od dvadesetak duša, iako postoje stotine duša iz mnogih grupa kojima mogu ravnati.

Dr. N: Velike grupe zacijelo su vam veliki izazov?

S: (duboko uzdiše) Njihov raspon je zapanjujuć... vibracije izbijaju na sve strane... svi pogađaju nevjerojatno visoke i duboke tonove bez upozorenja, dok se ja borim s njihovim redosljedom... a ipak, to je čisti užitek.

Ovaj dio knjige o rekreaciji završit ću popisom najpopularnijih igara koje duše igraju u duhovnom svijetu. Jedan od razloga za opisivanje vedrije strane druženja duša je naglašavanje razlike između vremena za učenje u grupi i vremena zabave. Već sam spomenuo zatvorenost i sklonost izolaciji kod nekih grupa duša. Ne želim da moji čitatelji pretpostave da je to nalik mentalitetu «vaši i naši» kojeg često susrećemo u kulturalnim grupama na Zemlji. Nema ljubomore, nepovjerenja ili predrasuda između grupa duša. I dok su mlade duše uvjetovane tako da se usredotoče na vlastite grupe za obuku, to ne znači da se smatraju pretjerano različitim od drugih grupa. Ksenofobija ne postoji u duhovnom svijetu. Informacije koje dobivam o tome kako se duše iz mnogih grupa zajedno igraju dobar su pokazatelj ponašanja duša.

Ipak. na svojim predavanjima, osjećam da moram biti oprezan kako ne bih otkrio previše detalja o duhovnim igrama. Postoje ljudi koji vjeruju da su pitanja života nakon smrti previše ozbiljna za takve

trivijalnosti. Neki su čak komentirali da su moje riječi o rekreaciji skretale pozornost s ostalih elemenata života duša. Unatoč tim kritikama, smatram važnijim osvijestiti kako život nakon smrti nije tako strašno ozbiljan da se duše ne bi mogle bavljati.

Duhovne igre s kojima sam se susretao nikada nemaju stroge suce, niti njima upravljaju vođe timova. Zapravo, «pravila» se tumače vrlo slobodno. Postoje elementi zaigranog natjecanja, ali bez emocionalne agresije koja se susreće u sportovima na Zemlji. Duhovne igre ne igraju se s ciljem da netko pobijedi dok drugi gube. Igre su istovremeno energične i bezbrižne. Naši vodiči potiču sudjelovanje u igrama kao način vježbanja pokretanja energije, spretnosti i prijenosa misli u grupi. S druge strane, imao sam klijente čije grupe ne sudjeluju u igrama u duhovnom svijetu. Njihova odvojenost uvijek se poštuje. To osobito vrijedi za naprednije duše, koje su toliko angažirane u drugim oblicima energetske obuke da bi igranje igara bilo odvlačenje pozornosti.

Klijenti u hipnozi pokazuju upečatljivu dosljednost u opisu igara. Iako možemo ponijeti sjećanja na igru sa sobom u duhovni svijet, vjerujem da se određene igre s izvorom u životu nakon smrti prenose na Zemlju i modificiraju iz nesusvesnog sjećanja kako bi se koristile u fizičkom tijelu. Čitatelj može prosuditi odakle igre vjerojatno potječu prema sljedećim citatima. Započet ću svoju listu nekoliko popularnih igara s igrom nalik «lovici»:

Jurimo uokolo pokušavajući uloviti jedni druge. Krećemo se brzo u ravnim linijama i zatim održavamo brzinu kada naglo skrećemo. Spretnije duše uspijevaju se okrenuti na drugu stranu, zaustaviti se i brzo jurnuti dalje, a da ih ne ulove.

Jednostavne verzije lovice i drugih igara mogu se spojiti s glazbom i plesom. U tim verzijama, osobito kad je riječ o mladima, duše će progoniti jedna drugu u područja definirana kao osobna igrališta:

Volim livade s drvećem na koje se mogu popeti i visoku travu kroz koju se možemo valjati, natjeravati se i igrati «žabice». Možemo i oblikovati predmete kako bi nam igre postale zanimljivijima.

Postoji igra o kojoj često slušam, a koja me podsjeća na nešto nalik graničaru u kojoj se veliki broj duša postavlja u dvije linije jedna nasuprot drugoj, pa se nabacuju energetske kugle. U opisu te igre zvane «udaranje kugli» mogu se prepoznati elementi lovice s loptom i odbojke. Igra zahtijeva brzu promjenu položaja i spretnost.

U našoj igri udaranja kugli, postrojimo se u dvije duge linije koje stoje jedna nasuprot drugoj. Stvaramo energetske lopte i bacamo ih visoko preko zamišljene linije ili ih izbacujemo ravno ili u niskim putanjama na protivničke igrače. Kugle moramo razmjenjivati u ograničenom području bez usporevanja. U početku se lako izmicati, uz istovremeno stvaranje vlastitih kugli. Zatim tempo raste i naše igralište izgleda poput oluje s gradom. Kad kugle lete uokolo, možemo im se izmaknuti ili ih uhvatiti i vratiti natrag. Cilj je izbjeći pogodak kuglom. Pogodeni igrač ne ispada - samo se trudi da bude spretniji. U kuglama koje nas pogađaju osjećamo složenost svake duše.

Jedna brza igra nalik je «lancu probijancu» ili možda «treskačima». Duše stoje jedna nasuprot drugoj u kvadratu. Umjesto da jedna strana šalje igrače da se pokušaju probiti kroz lanac ruku druge strane, kao u «lancu probijancu», ove duše masovno jure jedna na drugu. Jedan klijent rekao je: «Ovo je igra sudaranja, u kojoj se odbijamo jedni od drugih u lančanoj reakciji uskovitlane energije.» Čini se da je cilj stvaranje velike količine usredotočene energije. Drugi klijent koji igra tu igru rekao mi je:

Energetski tijek iz svih nas skuplja se na mjestu, kako bi svaki igrač dobio povišenu svjesnost od svih drugih duša. Riječ je o uzbuđljivoj igri. Naša ujedinjena energija značajno se povećava. Napokon, kad se energetski naboji ublaže, smirimo se i započnemo s nekakvim narodnim plesom.

Postoje mnoge suptilne igre koje mi moji klijenti opisuju s poteškoćom. No, jedna igra o kojoj mnogi pričaju zove se «draguljanje». Igra sličij kombinaciji pikula i balote, te simbolizma dragulja, što sam opisao u

šestom poglavlju. Iz pedeset i trećeg slučaja možemo vidjeti kako pokazivanje obojenih energetskih predmeta, utjelovljenja osobne naravi, ne mora biti ograničeno na naš sastanak s Vijećem staraca.

Pedeset treći slučaj

Dr. N: Jesu li sve grupe zainteresirane za igranje igara?

S: Ne, uopće ne. Moja grupa voli se zabavljati i ne sviđa nam se kad smo previše vezani uz učionicu. Drugi nas smatraju pomalo divljima i nediscipliniranima. U našoj grupi postoje četiri duše koje nisu toliko zaigrane, pa bismo duše iz drugih grupa kako bismo sastavili timove.

Dr. N: Je li istina da duše mogu donijeti sve igre u kojima su uživale na Zemlji u duhovni svijet?

S: (oklijeva) Pa, da... ali ne vidite ih baš sve...

Dr. N: Zašto ne? Dajte mi primjer igara koje ne vidite.

S: Ne vidim golf, zato što je previše egocentričan, gotovo da igrate sami protiv sebe. Tenis je nešto bolji, ali ne vidim ni njega jer igraju ga samo dvije duše, a to je ograničavajući čimbenik.

Dr. N: Znači li to da je američki nogomet popularan u duhovnom svijetu?

S: Mmm... zapravo i ne. Ne igramo igre sa zvijezdama, poput obrambenih bekova i kapetana timova. Američki nogomet je previše neravnomjerna igra, s velikim razlikama u položajima. Nogomet bi bio bolji. Teško je objasniti. Uživamo u grupnim igrama s mnogo duša, gdje se svatko nalazi u jednakom položaju i sudjeluje na neki način... svojim kretnjama.

Dr. N: Ja uživam u plivanju. Pretpostavljam da se ni to ne viđa?

S: (smije se) U krivu ste. Ako ne želite odlaziti na Zemlju kao duh da biste plivali, ovdje možete stvoriti simulaciju vode - ili golf igrališta - sve što želite kako biste oživjeli sretna sjećanja. No, ako želite da druge duše sudjeluju u sportu s vama, onda će vas više zanimati timski sportovi.

Dr. N: Dakle, vidite razliku između pojedinačne i grupne rekreacijske aktivnosti?

S: Da, vidim.

Dr. N: U redu. pričajte mi onda o igri koja nije poput sportskih igara o kojima smo razgovarali, igri koja možda nije toliko energična i bezbrižna, iako se još uvijek može smatrati rekreacijom.

S: (Sjetno) Oh... to je lako, to je draguljanje. Mnoge duše dolaze u prostor gdje sjedimo u širokom krugu. Zatim svatko od nas stvara energetska loptu veličine teniske loptice, koja izgleda poput kristalnog dragulja.

Dr. N: Imaju li lopte neko osobito značenje?

S: Naravno, boje energije predstavljaju izražavanje osobnosti.

Dr. N: U redu, što se zatim događa u toj igri?

S: Svaka osoba drži svoju loptu dok netko ne kaže «KRENI!» Zatim svi nježno guramo svoje lopte do sredine prstena.

Dr. N: Sudaraju li se jedna o drugu, kao u pikulanju?

S: Valjda... na neki način. Dragulji se odbijaju jedni od drugih, pri čemu se boje razlijevaju na sve strane... no, ne zaustavljaju se... nastavljamo ih pokretati.

Dr. N: Nisam siguran da sam shvatio... (klijent upada i nastavlja)

S: Napokon, jedna lopta dolazi do vas. Tijekom svake serije, isti igrač primit će svoju loptu ako postoji magnetska privlačnost.

Dr. N: Što ako ne dobijete loptu od drugog igrača?

S: To se događa često. Igramo runde u velikim grupama s raznim igračima - na kraju, jedna lopta će se otkotrljati u moje krilo.

Dr. N: Moraju li dva igrača dobiti loptu jedan od drugoga?

S: Ne, draguljanje nije programirana igra. Svašta se može dogoditi.

Dr. N: Što znači primanje lopte od nekog drugoga?

S: To vam govori da ste možda na neki način povezani s vlasnikom. Draguljanje je intimna igra očekivanja i povjerenja, zato što nikada ne znate kamo lopta ide niti što ćete dobiti.

Dr. N: Što činite nakon što primite loptu?

S: (smije se) Dlanovima podignete loptu koja je došla do vas. Draguljanje vam daje mogućnost da saznate nešto o privatnim aspektima duše koja je možda na neki poseban način povezana s vama. Na temelju te igre donio sam mnogo odluka o tome da u budućem životu budem s nekim ljudima.

Tijekom početka mojih istraživanja, nisam imao pojma o mnogim implikacijama duhovnih igara. Sve one imaju svoja specifična obilježja koja nam pričinjavu zadovoljstvo. Kako sam učio sve više o duhovnoj rekreaciji, moji klijenti opuštenije su mi prenosili detalje o svojim omiljenim hobijima. Saznao sam da se određene igre osobito sviđaju specifičnim karakterima duša koje ih igraju. Napokon, shvatio sam da se neke igre mogu pretvoriti u vježbe i da pojedine duše iz mnogih grupa teže toj aktivnosti. U tom smislu osobito se ističe jedna igra.

Otkrio sam da igra skrivača ima značajne implikacije za buduće duše - putnike o kojima ću raspravljati u sljedećem poglavlju. Izvođenje ove igre nudi niz razina stručnosti u podučavanju zainteresiranih duša o prostornim referentnim okvirima. Na tu sam igru počeo obraćati pozornost nakon što sam čuo da se u njoj pojavljuju treneri kad igra postane složenija. Moji klijenti zovu ih čuvari igre. To su treneri - specijalisti koji će izložiti pustolovna, talentirana bića putovanjima u razne dimenzije. Evo citata vrlo napredne duše koja se želi specijalizirati za putnika:

Igra skrivača u duhovnom svijetu započinje kao vježba svjetlosti i tame. Kad igramo s mladim dušama, nabijamo svoju energiju iz daljine, a zatim bljesnemo kad nam se klinici približe. Blokiram svoju telepatsku energiju, a zatim je otvaramo u isto vrijeme kako bi se pomiješala s vidnim i mentalnim signalima. U početku, stvaramo vrata od svjetlosti unutar strukturiranih stupova energije koji se koriste kao zatamnjene ploče. One se mogu složiti u paralelnim ili vodoravnim

linijama. Kasnije od njih stvaramo nasumične geometrijske oblike. Većini mladih duša strašno nas je teško detektirati i pronaći dok jurimo između vrata, ali zabavno im je, jer u toj fazi to još uvijek smatraju igrom. Neke postaju toliko dobre da ih više ne možemo zavarati. S vremenom, te duše - one koje žele nastaviti - ulaze u obuku i spremne su da ih uvedemo na naše igralište međudimenzionalnih zona, koje zatim dijelimo prema energetske barijerama i brzini vibriranja pulsa. To je teško, zato što vježbenici moraju naučiti kako se prilagoditi različitim oblicima valova koji postoje u svakoj dimenziji i brzo prilagođavati energiju kako bi prošle kroz tu dimenziju. U tom trenutku gubimo mnoge duše koje ne žele nastaviti. To izgleda kao da se nalazite u dvorani s ogledalima. Duše poput mene, koje ne žele odustati zato što vole taj posao, sada moraju ovladati mentalnim dimenzijama bez strukture i oblika. One postoje kao vakuum između fizičkih dimenzija. Dio mene još uvijek smatra tu obuku zabavom. Tako je zanimljivo da jedva čekam povratak kući kako bih se opet bavio tom vježbom sa svojim prijateljima.

Četiri opća tipa duša

Prije no što u sljedećem poglavlju prijeđemo na raspravu o naprednijim dušama, trebao bih navesti glavne tipove duša koje sam susreo u zajednici duhovnog svijeta. Zacijelo postoji mnogo više kategorija duša od te četiri, međutim, ja sam ograničen sjećanjima svojih klijenata vezanim uz druge moguće tipove duša u duhovnom svijetu.

1. Duše koje ne mogu ili ne žele funkcionirati individualno. Te duše obično rade unutar kolektiva i čini se da nikada ne napuštaju duhovni svijet. Ipak, kažu mi da sve duše imaju priliku eksperimentirati sa životom i u fizičkim i u mentalnim svemirima.
2. Duše koje se ne žele inkarnirati u fizičkom obliku. One možda ne posjeduju potrebna svojstva svjetlosne energije da bi se uključile u tu aktivnost. Čini se da djeluju samo u mentalnim svjetovima i s lakoćom se kreću između raznih dimenzija. Većina njihovih talenata izvan je razumijevanja mojih klijenata.

3. Duše koje se inkarniraju samo na fizičkim svjetovima. Osjećam da neke od njih imaju sposobnost za obuku u mentalnim sferama između života, ali nisu tome sklone. Ne privlače ih međudimenzionalna putovanja, čak ni tijekom rekreacije. Veliki broj mojih klijenata spada u tu kategoriju.

4. Duše koje imaju i sposobnost i želju da funkcioniraju u svim vrstama fizičkih i mentalnih okruženja. To im samo po sebi ne daje višu razinu prosvjetljenosti no što je posjeduju drugi tipovi duša. No, njihov širok raspon praktičnog iskustva i sposobnosti dovode ih u položaj da iskoriste mnoge prilike za specijalizaciju povezane s raznim odgovornostima.

NAPREDNA DUŠA

Matura

U životu duše dolazi trenutak kad je spremna krenuti dalje iz svoje primarne grupe duša. Moj sljedeći slučaj prikazuje dušu koja je nedavno došla na treću razinu nakon tisuća godina inkamiranja na Zemlji. Ta se klijentica veoma uzбудila zbog prizora povezanih s tim nedavnim događajem u duhovnom svijetu. Simbolički opisi s analogijama koje se odnose na obrazovno okruženje sada su već poznati čitatelju. U svojem sadašnjem životu, klijentica je učiteljica djece s poteškoćama u učenju.

Pedeset četvrti slučaj

Dr. N: Djelujete presretno zbog izlaska pred svoje vijeće.

S: Da, skinula sam ostatak svojeg tjelesnog oklopa.

Dr. N: Tjelesnog oklopa?

S: Da, svojeg zaštitnog oklopa - koji mi pomaže da me ne povrijede. Trebala su mi stoljeća da naučim vjerovati ljudima i budem otvorena prema onima koji me žele povrijediti, te da

shvatim da je to izraz njihovog vlastitog gnjeva. Bila je to moja posljednja velika prepreka.

Dr. N: Zašto vam je to bilo tako teško?

S: Previše sam se identificirala sa svojim emocijama, umjesto sa svojom duhovnom snagom. To mi je stvaralo sumnju u sebe u odnosu s drugima koje sam doživljavala kao snažnije i učenije od sebe - ali nisu bili.

Dr. N: Ako je ta posljednja velika prepreka bila povezana s vlastitim identitetom, kako se vidite u ovom trenutku?

S: Napokon sam se poslužila užetom od cvijeća da se prebacim preko bezdana boli i patnje. Više ne trošim nepotrebno veliki dio svoje energije. (stanka) Fizičke i mentalne poteškoće povezane su s definicijom sebe. U posljednjih 1000 godina, u svakom životu sve sam bolje održavala svoj identitet... u teškim okolnostima, i kako bih odala počast sebi kao ljudskom biću koje ne dopušta drugima da ga guraju u stranu. Za to mi više nije potreban tjelesni oklop.

Dr. N: Što vam vaše vijeće govori o vašim pozitivnim akcijama vezanim uz definiranje sebe?

S: Zadovoljni su što sam prošla taj teški test - da nisam dopustila teškim okolnostima iz tih mnogih života da upravljaju mojim viđenjem sebe, onoga što ja zaista jesam. Vrlo su zadovoljni što sam dostigla višu razinu svojeg potencijala kroz strpljenje i marljivost.

Dr. N: Što mislite, zašto ste morali toliko propatiti u svojim životima na Zemlji?

S: Kako bih mogla podučavati druge ako nisam sama prošla kroz vatru kako bih ojačala?

Dr. N: Pa... (klijentica me prekida nečim što joj je palo na pamet nakon mojeg posljednjeg pitanja)

S: Oh... imaju iznenađenje za mene. Oh, tako sam SRETNA!

Napomena: U tom trenutku, moja klijentica briznula je u suze radosnice dok se prizor odvijao u njezinom umu. Vadim svoju vjernu kutiju s papirnatim rupčićima i nastavljamo.

Dr. N: Krenite naprijed i opišite mi to iznenađenje.

S: (brblja) Vrijeme je mature! Okupljamo se u hramu. Aru, moj vodič, ovdje je s predsjednikom mog vijeća. Majstori učitelji i učenici skupljaju se sa svih strana.

Dr. N: Možete li mi to detaljnije opisati? Koliko učitelja i učenika vidite?

S: (užurbano) Ah... oko dvanaest učitelja i... možda četrdeset učenika.

Dr. N: Jesu li neki od tih studenata iz vaše primarne grupe?

S: (stanka) Ovdje nas je troje. Dovedeni su i učenici iz drugih grupa koji su spremni. Većinu njih ne poznajem.

Dr. N: Primjećujem da lagano oklijevate. Gdje su drugi članovi vaše grupe?

S: (sa žaljenjem) Još nisu spremni.

Dr. N: Koja je boja jezgre svih tih učenika oko vas?

S: Jarko žuta. Oh, nemate pojma koliko nam je dugo trebalo da stignemo ovamo.

Dr. N: Možda i imam. Zašto mi ne biste opisali tu proceduru?

S: (duboko uzdiše) Svi su u slavljeničkom raspoloženju, kao na maturalsnoj zabavi. Svi stojimo u redu i plutamo... a ja ću sjesti naprijed. Aru mi se ponosno smiješi. Učitelji drže kratke govore o tome koliko smo se trudili. Zatim prozivaju naša imena.

Dr. N: Pojedinačno?

S: Da... čujem svoje ime, «Iri»... plutam naprijed i primam svitak na kojem je napisano moje ime.

Dr. N: Što još piše na svicima?

S: (skromno) Prilično je privatno... piše o onim postignućima za koja mi je trebalo najviše vremena... i kako sam prevladala te probleme.

Dr. N: Dakle, na neki način, ovo je više od diplome. To je svjedočanstvo vašeg truda.

S: (tiho) Da.

Dr. N: Nose li svi kape i halje?

S: (brzo) Ne! (zatim se smiješi) Oh... shvaćam... zadirkujete me.

Dr. N: Pa, možda malo. Recite mi, Iri, što se događa nakon ceremonije?

S: Okupljamo se kako bismo razgovarali o novim zadacima i imam priliku upoznati neke duše iz svojeg područja specijalnosti. Opet ćemo se sresti u novim razredima koji će najbolje iskoristiti naše sposobnosti.

Dr. N: Što će vam biti prvi zadatak, Iri?

S: Ja ću paziti na najmlađe duše. To je kao da uzgajamo cvijeće iz sjemenja. Hranimo ih nježnošću i razumijevanjem.

Dr. N: A što mislite, odakle dolaze te novije duše?

S: (stanka) Iz božanskog jajeta - maternice stvaranja - poput svilene niti... a zatim ih odnose majkama u jaslicama... a zatim nama. Vrlo je uzbudljivo. Odgovornost će mi biti takav izazov.

Prijelaz na srednje razine

Kada radim s klijentom koji prelazi u skupinu treće razine, u početku može doći do zbrke povezane s pitanjem zašto se vide kako redovito napuštaju svoju primarnu grupu i vraćaju se u nju. Tijekom hipnoze, nije svatko u stanju vidjeti taj prizor u svojem umu i zatim brzo integrirati taj okvir u cijeli film svojeg duhovnog života. Zadatak moderatora je kretati se polako i dopustiti prirodno odvijanje prizora. Klijent koji još nije maturirao u svojoj grupi, ali je započeo s procesom odvajanja, rekao mi je: «Osjećam se pomalo odsječnim od svoje obitelji. Oko mene se nalaze neke nove duše s kojima nisam prije radio.»

Integritet izvorne grupe duša ostaje netaknut na bezvremen način. Bez obzira na to tko je maturirao, a tko ne, duše nikada ne gube vezu sa svojim starim prijateljima. Primarne grupe započele su svoj zajednički život i blisko su povezane tijekom stotina inkarnacija. Imao sam duše koje su bile sa svojim primarnim grupama oko 50 000 godina prije no što su prešle na srednje razine, dok je mnogo manji postotak postigao

tu razinu razvoja unutar 5000 godina. Kada dostignu treću razinu, duše se mnogo brže uzdižu na napredne razine. Duše se razvijaju različitom brzinom, a usput iskazuju niz talenata. Primijetio sam da, kada duše počnu provoditi manje vremena u rekreaciji i druženju, rade napornije i postaju više usredotočene na usavršavanje određenih vještina koje će pridonijeti silama kozmičke svijesti.

Kada duša dostigne treću razinu, dolazi do promjene u njenom ponašanju. Te su duše sada počele širiti svoje vidike izvan primarnih grupa. Napredne duše ne odbacuju sve ono što su znale prije, no sada su toliko obuzete svojom obukom da ih taj cilj posve ispunjava. Te su duše fascinirane onime što mogu učiniti i žele postati još vještije u tome. Kad se približe četvrtoj razini razvoja, prijelaz je dovršen.

Tijekom prijelaza, duša koja je nedavno došla na treću razinu ubrzo shvaća da više nije ograničena samo na jednu učionicu. Njezini stari prijatelji svjesni su toga što se događa, ali čini se da postoji obostrani sporazum da se o tim odsustvima ne postavlja previše pitanja. Podsjećam čitatelja na iskustva duše Lavani iz trideset i drugog slučaja. Prijelaz je spor i posvećuje mu se beskrajna pozornost, koja je tako prisutna u cjelokupnoj duhovnoj obuci. Stvaraju se nove grupe specijalista s drugim dušama sličnih karakteristika, a pritom se u obzir uzimaju brojni čimbenici. Tri glavna elementa za izbor specijalnosti duša su talent, rezultati iz prošlosti i osobna želja. Očekivao bih i da je potreban još jedan važan element duhovnog svijeta, ali tu informaciju nisam dobio.

Pretpostavljam da se može reći da duša ulazi u svojevrstan ceh kada prijeđe na srednju razinu. Međutim, ne bih to izjednačio s povijesnim srednjovjekovnim cehovima, koji su se nazivali misterijske škole. To su bile ekskluzivne i prilično tajne organizacije namijenjene samo članovima. Iako duše odabrane za specijaliziranu obuku imaju svojevrstnu privatnost, to ni u kojem slučaju nije elitizam. Ambiciozni pridošlice uvijek su dobrodošli u grupu specijalista.

Ti skupovi specijaliziranih duša u početku su prilično slabo povezani. Ja sam ih opisao kao neovisne grupe za učenje. Obuka započinje polako, na periodičnoj osnovi, s raznim specijaliziranim učiteljima. Duše koje tek izabiru specijalnost mogu napustiti te grupe, a zamijenit će ih drugi kandidati koji obećavaju. Ta je praksa suprotna formiranju dugoročnih primarnih grupa duša. Obuka postaje sve intenzivnija kako

te nove grupe dokazuju da se mogu nositi sa zadacima. U tim ranim stadijima, dok duše polako izlaze iz svojih izvornih grupa, još uvijek imaju svoje redovne vodiče i sudjeluju u aktivnostima primarne grupe. Neovisno učenje stavlja veći naglasak na vlastitu inicijativu duša u obavljanju zadataka, što još više dolazi do izražaja kad se duše razvijaju do četvrte i pete razine.

U prethodnim poglavljima naveo sam više mogućih specijalizacija duše. Spomenuo sam gospodare snova, otkupljivače izgubljenih duša, čuvare neutralnosti, majstore obnove, majke iz inkubatora, arhiviste, skrbnike za životinje, glazbene ravnatelje i čuvare igre. Čini se da se neke specijalnosti mogu i preklapati. Primjerice, čuvari životinja koji obučavaju druge u putovanjima mogu također biti i istraživačke duše za nove lokacije korisne za odmor i zabavu, kao i ozbiljnije planetarne aspekte energetske obuke. U ovom poglavlju navest ću druge primjere specijalnosti duša. Siguran sam da će čitatelji prepoznati koje područje specijalnosti odgovara njihovim sklonostima.

Čini se da ne postoji neki određen put koji na kraju vodi duše do toga da sjede u vijeću. Čini se da starci dolaze iz mnogih različitih specijalizacija. Mislim da većina ljudi misli kako učitelji - vodiči imaju nekakvu prednost pri dolasku na takva mjesta. Naravno, prirodno je da se prosječnom klijentu profesija vodiča čini najvažnijom. No, znam da je ta percepcija obojena činjenicom da, iako svi moji klijenti imaju vodiče, mnogi nemaju česte kontakte s naprednim dušama iz drugih specijalnosti. Mogu tek zamisliti da postoji još specijalizacija koje niti jedan klijent ne može opisati.

Kad na svojim predavanjima dotaknem temu područja specijalnosti, mnogi ljudi kažu da su mislili kako se sve duše pripremaju za učitelje - vodiče. I ja sam to mislio u ranim fazama svojeg istraživanja. Napokon, saznao sam da, iako je podučavanje vodeća specijalnost u duhovnom svijetu, to ne znači da većina duša mogu postati sjajni učitelji. Budući da je dušama tako važno podučavanje, počeo ću s kategorijom iz tog područja koju prije nisam opisao.

Specijalizacije

Učitelji u jaslicama

U knjizi *Putovanje duša* raspravljao sam o aktivnostima mladih i starijih učitelja - vodiča, a moji klijenti opisali su aktivnosti svojih vodiča. Međutim, nisam dao mnogo informacija o naprednim dušama koje su novopečeni učitelji - vježbenici. Oni se zovu učitelji u jaslicama ili skrbnici djece, zato što mlade duše s kojima rade još nisu započele sa svojim inkarnacijama.

Nakon dvadeset i šestog slučaja iz petog poglavlja, citirao sam sjećanja vrlo mlade duše na Zemlji koja mi je objasnila da nova duša ne kreće odmah u fizičku inkarnaciju. Zemlja je tako teška škola da je mladim dušama najbolje osigurati dovoljno vremena da se priviknu na planetarni život kao bestjelesna bića. To je ilustrirano sljedećim riječima jednog klijenta:

Sjećam se kad sam bio vrlo mlada duša i kad sam po prvi puta došao na Zemlju s nekoliko prijatelja. Kao duhovi, lebdjeli smo uokolo u pratnji našeg učitelja da bismo provjerili svoje sposobnosti i mogućnost prilagodbe ovom mjestu. Pokazali su nam kako prikupljati magnetske vibracije ove planete i spajati ih s našima. Morali smo osjetiti kako će nam biti ovdje u fizičkom obliku.

Vjerujem da velika većina mojih klijenata teži tome da prođu obuku za učitelje i postanu vodiči. To je zato što štiju svoje vodiče, koji tako snažno utječu na njihov razvoj i žele ih oponašati. Naravno, trenutne ambicije duše i njezina konačna specijalizacija ne moraju se podudarati. Učitelji moraju biti dobri komunikatori. No, primjerice, vješt komunikator, koji je dobar u motivaciji, možda neće posjedovati sposobnost rada s umom duše, koji se pokušava integrirati s ljudskim egoima u tijelima - domaćinima. Učitelji u jaslicama koji rade s vrlo mladim dušama možda neće izabrati da postanu vodiči za opću populaciju duša iz mnogih razloga. Rad s dječjom dušom izazovan je. zato što se čini da mnoge mlade duše nisu u stanju nastaviti sa svojim reinkarnacijama i zahtijevaju dodatno učenje. Klijent iz dvadeset i osmog slučaja

rekao nam je nešto o duhovnom okruženju učitelja i mladih duša, što ću dodatno opisati u pedeset i petom slučaju.

S naprednim klijentima moram uvijek biti na oprezu. Od velike mi je pomoći kada saznam njihove boje dok mi opisuju okruženje. Čovjek iz pedeset i petog slučaja dolazi na četvrtu razinu i upravo mi je ispričao o raznim žuto - plavim svjetlima u njegovoj grupi specijalista koja se sastoji od tri duše. Spremao sam se prijeći na nešto drugo, kad mi je na pamet palo još jedno pitanje koje je otvorilo cijelu novu temu.

Pedeset peti slučaj

Dr. N: Jesu li to sve boje koje vidite oko sebe?

S: Ne, tu je i jedanaest klinaca - bijelih svjetala - okupljenih nama s lijeva. Njihova energija je manja, a obrazac energije kraći i prilično raspršen. Mladi su vrlo gorljivi.

Napomena: U tom trenutku, moj klijent jako se uzbudio kad je jednu od tih duša prepoznao kao svoje sadašnje dijete. Pustio sam ga da uživa u trenutku, a zatim smo nastavili.

Dr. N: Vidite li nekakve razlike u intenzitetu svjetlosti tih jedanaest duša?

S: Ne velike. Vrlo nevina i plašljiva djeca imaju mutnija svjetla. Trenutno nemamo takvih.

Dr. N: Kakav je vaš odnos s tih jedanaest duša?

S: U njihovoj obuci pomaže mi dvoje kolega koje ne poznajem predugo, jer su došli iz drugih grupa.

Dr. N: Jeste li vas troje imali zajednička iskustva na Zemlji koja su vas pripremila za ovaj početni učiteljski zadatak?

S: Pa, bili smo učitelji, sveci, iscjelitelji... i tome slično, u prošlim životima. Čovjek mora posjedovati osjetljivost i veliko strpljenje za ovakav posao, (zastaje, pa uzgred dodaje) Znate, učitelji mogu učiti od učenika.

Dr. N: Siguran sam da je to točno. Opišite mi gdje se vi i ta djeca nalazite sada u duhovnom svijetu.

S: Poslali su nas na obuku na neutralno područje. Ti klinici bili bi previše ograničeni u blizini redovnih učionica.

Dr. N: Što se događa u ovom trenutku?

S: (smije se) Jure na sve strane. Više ih zanima međusobno zadirivanje nego učenje. Stvari će se promijeniti kad se počnu inkarnirati.

Moj sljedeći citat sažetak je slučaja žene koja je radila s dušama koje su se tek počele inkarnirati:

Trenutno imam pune ruke posla sa sedmero ljenčina. Kad se inkarniraju, sviđa im se život pun igre i zabave. Samo žele ostati djeca i ne shvaćati život ozbiljno. Previše vole zemaljska zadovoljstva i ne žele se baviti teškim stvarima. Najviše ih zanima da u sljedećem životu budu lijepi. Ulant, moj stariji vodič, ostavio ih je meni, a ja ga ne vidim često. Priznajem da je moj stil vrlo popustljiv. Ulažem mnogo nježnosti i ljubavi. Neki drugi učitelji kažu da sam ih strašno razmazila. Znam učitelje koji izražavaju frustraciju i postaju strogi s mladim učenicima, osobito onima s potencijalom. Vijeće je zainteresirano za moje metode učenja. Žele testirati moje teorije popustljivosti, umjesto da ovom razredu priušte mentalno lupanje po guzama. Moj koncept podučavanja je ovakav: kad se te dječje duše počnu razvijati, njihov skok u zrelost bit će brži zato što im samopouzdanje neće biti poljuljano s previše teških lekcija i neuspjeha.

Etičari

Dugo vremena smatrao sam da je etika dio svakog podučavanja, a ne zasebna specijalnost. Sljedeći slučaj opisuje dvadeset šestogodišnjaka iz Detroita, dušu pete razine čije je duhovno ime Andarado. U početku, pokušao sam ga odgovoriti od dolaska. Obično ne uzimam klijente mlađe od trideset godina, zato što smatram da prosječna mlada osoba nije prošla mnogo životnih raskrižja. Njihovi amnezijски blokovi još mogu biti previše čvrsti. Osim toga, njihovi duhovni vodiči mogu me

češće ometati tijekom hipnoze ako smatraju da je prerano da njihov učenik vidi određene karmičke putove. Andarado je bio iznimka i drago mi je da me uspio nagovoriti.

Taj klijent poslao mi je pismo sljedećeg sadržaja: «Jedva čekam da iskusim svoj besmrtni identitet zato što već dugo osjećam da posjedujem znanja i vještine iznad onih koje bih trebao posjedovati u svojim godinama.» Takve izjave čujem od mnogih mladih ljudi, no češće se događa da tijekom seanse sa mnom otkriju da njihov stupanj razvoja nije tako visok kao što su mislili. To nije vrijedilo za ovog klijenta. Kad sam upoznao Andarada, u oči mi je upala njegova energičnost, budnost i samokontrola, neobični za osobu njegovih godina.

Tijekom seanse, otkrio sam da je Andarado prvi puta došao na Zemlju tijekom uspona Babilona, što je po mojem mišljenju prilično kasno razdoblje za dušu plave boje. Pričao mi je da su njegove inkarnacije započele na tamnom, mirnom svijetu s inteligentnim, iako neemotivnim oblicima života, čija je rasa odumirala. Taj svijet bio je posvećen razumu i logici. Na kraju, Andarado je zamolio da ga prebace na sjajniji svijet gdje će se inkarnirati u osjećajnije biće. Dobio je Zemlju.

Dok je u duhovnoj učionici pregledavao svoja prošla iskustva, saznao sam za njegov interes za način na koji planetarna magnetska energija utječe na inteligentno ponašanje na nekim svjetovima. Njegov posljednji zadatak bilo je stvaranje moždanog tkiva za maleno stvorenje nalik mački. Andarado je objasnio: «Postavljam čipku energije kako bih pregledao i izučavao obrasce ponašanja. Moram biti oprezan da ne uključim 12 - voltu bateriju u sustav od 6 volti.» Pretpostavio sam da uči za majstora oblikovanja. Čekalo me veliko iznenađenje.

Pedeset šesti slučaj

Dr. N: Andarado, razgovarali smo o vašem radu na obučavanju učenika u duhovnom svijetu. Objasnili ste i ponešto o svojem izučavanju stvaranja energije i procesima razmišljanja nižih životnih oblika. To me navodi na zaključak da se pripremate da postanete specijalist za podučavanje ili oblikovanje.

S: (smije se) Niti jedno niti drugo. Učim za etičara.

Dr. N: Oh? A što je s ta dva područja vašeg ranog izučavanja o kojima smo upravo razgovarali?

S: Ponudili su mi ih kao preduvjete kako bih bio učinkovitiji kao etičar. To je moja strast, rad s moralnim načelima inteligentnih bića.

Dr. N: No, nije li pregledavanje morala, vrijednosti i standarda ponašanja osnova rada svih učitelja - vodiča?

S: Da, ali moralna načela u odnosu na objektivne vrijednosti toliko su važna za ljudski razvoj da se moguće specijalizirati u tom području. U svakom vijeću obično se nalazi po jedan etičar.

Dr. N: Zašto ste proveli toliko vremena na drugom svijetu prije dolaska na Zemlju?

S: Poznavanje morala drugih inteligentnih društava dobra je obuka za svakog etičara.

Dr. N: U redu, Andarado, recite mi - koliko su vam učeničkih duša sa Zemlje dali kad ste počeli raditi na svojem pravom pozivu između života?

S: U početku, svega nekolicinu.

Dr. N: Pretpostavljam da su to bile vrlo mlade duše?

S: Da, ali to se zatim promijenilo i sada imam osamnaest duša srednje razine.

Dr. N: Zašto vam dopuštaju da radite s dušama treće razine kad se još i sami inkamirate na Zemlji?

S: Upravo je to razlog mojeg trenutnog zadatka. Nisam još dovoljno iskusan da pomažem jako problematičnim, slabije razvijenim dušama. Budući da sam još uvijek neiskusan, ne daju mi stvarno teške slučajeve. Mogu savjetovati zrelije duše jer sam još nedavno bio u njihovoj koži.

Dr. N: Radite li sa svojim učenicima i u duhovnom svijetu i na Zemlji?

S: (čvrsto) Ne tijekom razdoblja dok se inkarniraju na Zemlji. To

je pravo i obveza njihovih učitelja - vodiča. Ja s njima radim samo u duhovnom svijetu.

Dr. N: Zašto je za vas etika test za ljudsko društvo?

S: Prije svega zato što se ljudskim bićima tako lako udaljiti od moralnog ponašanja i racionalizirati svoje akcije.

Dr. N: Biste li rekli da je to zato što je prosječna osoba pragmatična i vjeruje da cilj opravdava sredstvo ako želi da je dožive uspješnom na pojedinačnoj razini?

S: Da, a ljudima se čini da je to u suprotnosti s univerzalizmom.

Dr. N: Vidite li kakvo rješenje u sukobu između univerzalizma i tvrdoglavog individualizma u ljudskom stavu?

S: Djelovanje u smjeru poboljšanja svijeta na kraju će okončati netolerantnost prema onima koji su drukčiji od nas. Potreba za osobnim statusom i elitizmom uzrok je sukoba zato što se to izjednačava sa srećom.

Dr. N: Dakle, vi naš problem smatrate sukobom koji nastaje zbog postavljanja želje za osobnom srećom i pojedinačnih ciljeva iznad ublažavanja patnje među ljudima?

S: Kod mnogih na ovoj planeti postoji problem sebičnosti.

Dr. N: Možete li to detaljnije objasniti? Želite li reći da ljudi po svojoj naravi nisu rasa velikodušnih bića koja vjeruju u jednakost?

S: Prosječan čovjek ima taj problem, iako mnogi ne smatraju egocentričnost svojim problemom. To je najveći test pri dolasku na Zemlju i zato je moj rad ovdje tako težak. Lekcija Zemlje, što se tiče moralnosti i etike, leži u činjenici da duša ulazi u tijelo bića čiji instinkti - temeljna narav - zahtijevaju osobno preživljavanje. Problemi drugih manje su važni.

Dr. N: U ljudima ne nalazite prirodnu dobrotu koja je povezana sa savješću duše?

S: Naravno, to je važan dio moje specijalnosti - razvijati taj element dobrote, kako bi on na kraju postao reakcija na teške okolnosti na Zemlji.

Dr. N: Mora li potreba za oslanjanjem na sebe biti suprotstavljena brizi za druge na ovom planetu?

S: Osobne ideje i vrijednosti mogu dovesti do sreće za sve, ako se u potpunosti posvetimo pravednosti duševnog uma kao temeljne snage Jastva.

Dr. N: Koji je najkorisniji savjet koji dajete svojim učenicima prije no što se vrate na Zemlju?

S: (ceri se) Oni su poput trkaćih konja, pa ih savjetujem da budu strpljivi i pronađu svoj ritam. Energija koja otpada na kontrolu ljudskog tijela mora se pažljivo proračunati. Oni su u fazi učenja fine ravnoteže etičnog ponašanja. Kada žive na fizičkom svijetu gustom poput Zemlje, moraju paziti da ih ne upije kako bi bili učinkoviti.

Nakon što sam završio s tim klijentom, razmišljao sam o tome kako mnogi fiziolozi smatraju da je ljudski osjetilni sustav razvijen kao izraslina naših primitivnih organa. Ponašanja agresije i izbjegavanja bila su sredstvo preživljavanja ljudi od kamenog doba. U našem evolucijskom procesu, posjedujemo mozak koji još nema potpunu kontrolu nad našim tjelesnim reakcijama. Tijekom velikog emotivnog stresa možemo izgubiti razumnost. Jung nam kaže: «Razumna i nerazumna strana postoje u čovjeku rame uz rame i zdravi ljudi prepoznaju djelovanje obje te sile u sebi. Svoje mentalne neuroze i fizičke bolesti trebali bismo promatrati kao nesvjesne vrijednosne obrasce.»

Većina nas započinje tako što čini mnogo glupih pogrešaka. Do kraja života opametimo se. Ideja povratka u brojnim inkarnacijama je u tome da ćemo s vremenom postupati kako valja već u ranoj fazi i voditi produktivne živote od početka.

U toj nas potrazi često vodi ego i zaboravljamo da je ono što je dobro za nas općenito dobro i za druge ljude. Nažalost, filozof Kant bio je u pravu kad je rekao: «Ako vjerujemo u besmrtnost duše koju je stvorio božanski izvor, to pretpostavlja postojanje slobodne duše što ne mora uključivati i moralno ponašanje.»

Potreba za etičarima je velika. Može se reći da postoje razlozi zbog kojih je djelovanje nekih ljudi pogrešno, kada nerazvijena duša živi u

poremećenom ljudskom mozgu. Zbog tih uvjeta, dobri izbori uvjetovani našom slobodnom voljom mogu biti ograničeni. Pokušao sam pokazati da se duše u duhovnom svijetu ne služe tim argumentom kao valjanom isprikom za nedostatak kontrole nad emocijama u tijelu - domaćinu.

Način na koji se svi mi možemo popraviti je nastaviti s procesom stalne evolucije kako bismo postali bolji nego što jesmo. Naši duhovni vodiči nekada su bili poput nas, prije no što su postigli svoj sadašnji status. Dobivamo mnoga tijela i sva su nesavršena. Umjesto da budemo opsjednuti tijelom koje će trajati samo jedan životni vijek, usredotočimo se na evoluciju svoje duše i oslonimo na svoje duhovne snage. Učinimo li to, naša sposobnost za povezivanje s drugima razvit će se i na kraju riješiti moralne probleme koje je opisala duša Andarado.

Duše uskladitelji

Ta specijalnost predstavlja široku klasifikaciju duša u mnoge podgrupe. Ipak, dok pristupam umovima tolikih ljudi, vidim međuovisnost i povezanost iza svih specijalnosti duša. Duše u općoj kategoriji uskladitelja često se inkarniraju kao komunikatori koji rade na različitim poslovima. Dok su u bestjelesnom stanju, kažu mi da rade kao obnovitelji poremećene energije na Zemlji. Inkarnirane duše - uskladitelji mogu biti državnici, proroci, prenositelji poruka nadahnuća, pregovarači, umjetnici, glazbenici i pisci. To su obično duše koje balansiraju energiju planetarnih događaja povezanih s ljudskim odnosima. Oni mogu biti javne ili privatne osobe koje djeluju iza pozornice svjetskih događaja. Te duše nisu iscjelitelji u tradicionalnoj ulozi rada s pojedincima, zato što uskladitelji djeluju na široj razini, pokušavajući neutralizirati negativnu energiju.

U svojoj prvoj knjizi pisao sam o mudracima, vrlo naprednim dušama koje se još inkarniraju na Zemlji iako to ne čine radi svojeg osobnog razvoja. Kažu mi da su to vješti lingvisti koji posjeduju sposobnost oblikovanja riječi u vibracijskim tonovima koji duboko diraju ljude. Ta su mudra bića ovdje zato što je njihova misija pomaganje čovječanstvu na izravan, fizički način. Nenametljivi su i često ne žele nikakvu javnu pozornost. Koliko znam, nema ih mnogo. Te visoko razvijene stare duše među nama smatraju se aktivnim promatračima događaja. Izvještavaju o ljudskim trendovima za koje smatraju da

zahtijevaju posebnu pozornost. Iz tog razloga i njih sam uvrstio među duše uskladitelje.

Mojim klijentima jasno je da su mudraci nekako povezani s drugom skupinom specijalista usklađivača u duhovnom svijetu, koji se zovu promatrači. Ta se bića ne inkarniraju, nego od mnogih izvora primaju informacije o uvjetima na Zemlji i drugim svjetovima. O njima imam vrlo malo podataka. Ono što imam dolazi od nekolicine klijenata koji su ih poznavali kroz vlastitu obuku za uskladitelje. Promatrači navodno daju informacije drugim uskladiteljima, koji djeluju tako da ublaže društvene i fizičke sile koje stvaraju kaos na Zemlji. Slučaj koji slijedi opisuje dušu pete razine zvanu Larian, koja uči za uskladitelja.

Pedeset sedmi slučaj

Dr. N: Larian, možete li mi reći nešto o specijalnosti usklađivanja i o tome čime se bavite?

S: Ja sam tek novopečeni novak, ali pokušat ću. Učim usklađivati neskladnu energiju na Zemlji kako bih pomagala ljudima.

Dr. N: Mislite li na geofizičke elemente na Zemlji, poput snažnih vjetrova, požara, potresa - takve stvari?

S: Imam prijatelje koji se time bave, ali to nije moje područje.

Dr. N: U redu, onda - prije no što prijedemo na vaše zadatke, što uče vaši prijatelji?

S: Ti planetarni obnovitelji ublažuju posljedice razaranja počinjenih prirodnim fizičkim silama, što izaziva goleme količine negativne energije.

Dr. N: Zašto sile koje postoje u duhovnom svijetu jednostavno ne spriječe te katastrofe i ne prištede ljudima velike boli?

S: (odmahuje glavom) Onda to ne bi bile prirodne katastrofe, koje i moraju biti dio životnih uvjeta na Zemlji. Planetarni uskladitelji ne bi pokušavali spriječiti te sile, čak i da imaju te sposobnosti - u što ne vjerujem.

Dr. N: Koja je onda njihova funkcija?

S: Širenje sjemenja skladne energije u mjestima narušene energije, kako bi se neutralizirale velike koncentracije negativne energije. Oni rade s polarnošću i magnetskom silom čime pomažu oporavku ljudi, (ceri se). Mi ih zovemo «usisavači».

Dr. N: U redu, Larian, kako se vaš rad uklapa u širi kontekst?

S: Nadam se da ću pridonijeti rješavanju katastrofalnih događaja koje su stvorili ljudi.

Dr. N: Koliko je još vježbenika u vašem odjelu?

S: Četiri.

Dr. N: Planirate li vi i vaši suradnici zaustaviti ratove?

S: (uznemireno) Mislim da me niste shvatili. Naša obuka nije usmjerena tome da utječemo na umove ljudi koji izazivaju ljudske patnje.

Dr. N: Zašto ne? Želite li reći da kao duša - uskladitelj ne biste željeli na neki način utjecati na hitlerovskog psihopata koji je usmjeren prema uništenju?

S: Um psihopata zatvoren je za razum. Ja učim kako održavati pozitivnu energiju oko mirnijih glava koje mogu utjecati na svjetske događaje.

Dr. N: Nije li to utjecanje na slobodnu volju, uzrok i posljedicu, i cijelo pitanje prirodnih karmičkih utjecaja?

S: (stanka) Uvjeti za uzroke i posljedice već postoje. Želimo omogućiti racionalnije razmišljanje šaljući valove pozitivne energije pravim ljudima. Mi ne upravljamo rezolucijama. Mi nudimo mirnu atmosferu za dijalog.

Dr. N: Znate, Larian, čini mi se da se nalazite na granici uplitanja i neuplitanja.

S: To znači da me niste shvatili. Možda ćete shvatiti razliku ako vam detaljnije objasnim što trenutno radim. Učim kako prilagoditi energetske zraku kako bih raspršila i preusmjerila sile negativne ljudske energije koja se svakodnevno stvara na Zemlji. To je kao da otvaram branu tako da voda učini dolinu plodnom.

Dr. N: Ne znam jeste li me uvjerali, ali molim vas, nastavite.

S: (nastavite) Odlazim u veliku kupolu kako bih vježbala sa svojom grupicom. Tamo je Arlett, ona je naša instruktorka - vrlo sposobna - odmah uoči naše pogreške. Ovdje uvježbavamo vještinu balansiranja vibracijske neravnoteže. Nadamo se da ćemo s vremenom moći izgladiti velike mase negativnih energetskih obrazaca na Zemlji.

Dr. N: Što se događa u kupoli?

S: Osigurava nam geometrijsku bazu za određene oscilacije i intervale koji simuliraju nasumične valove ljudskih misli iz velikih grupa. Namjerno je poremete za nas, a mi je moramo izgladiti.

Dr. N: Mmm... kako bi se potaknuli izrazi skladne misli?

S: Da, misli i komunikaciju. Također izučavamo glasovne tonove i analiziramo njihova značenja - sve što utječe na negativne misli. Želimo pomoći ljudima koji žele pomoći sebi. To nije izravno uplitanje.

Dr. N: U redu, Larian, ali kada postanete vješta uskladiteljica, kakve ćete moći posjedovati?

S: Postat ćemo pošiljateljica energije oporavka koja se suprotstavlja masovnim razočaranjima. Melodija uskladitelja šapće kroz zemaljske hodnike o boljim stvarima koji dolaze. Mi smo glasnici nade.

Nakon što sam čuo objašnjenja više duša-uskladitelja, povjerovao sam da oni duhovni majstori koji su osmislili ovaj laboratorij kaosa koji zovemo Zemlja nisu samo pokrenuli stvari i otišli. To su uzvišena bića koja dovoljno mare za naše preživljavanje da bi pazila na nas. Iskreno, veliki dio svojeg života nisam vjerovao da je to istina. Postoji jedna zajednička tema o kojoj pričaju sve duše-uskladitelji. Žele dati ljudima sredstva da pomognu sami sebi gdje god mogu, no oni nisu savjest ljudi i ne upliću se u našu slobodnu volju. Mi smo stvoreni i poslani na Zemlju kako bismo rješavali probleme unutar matrice inteligentnog oblika života koji živi u teškom okruženju. Taj život uključuje patnju, ali i veliku ljepotu i obećanje. Tu ravnotežu moramo prepoznavati u našoj svakodnevnoj stvarnosti. Postoji stara kineska izreka koja kaže: «Svoje patnje brojimo pažljivo, a svoje blagoslove prihvaćamo bez mnogo razmišljanja.»

Majstori oblikovanja

I u ovoj specijalizaciji postoji mnogo podvrsta, ali za mene su najvažnije dvije. Unutar geofizičkog okruženja postoje čisto strukturalni specijalisti, kao i oni koji stvaraju živa bića unutar tih sredina. U svojem ograničenom iskustvu s majstorima oblikovanja, sretao sam se s onima koji su zaduženi za rad u fizičkom svemiru, često na nenastanjenim planetima u procesu hlađenja nakon što su tek stvoreni od zvijezda. Duše koje se bave stvaranjem životnih oblika bave se svjetovima na kojima nastaje novi život.

Počet ću pregledom aktivnosti građevinarskih duša koje se obučavaju u korištenju energije za oblikovanje planetarne geologije. O njima razmišljam kao o arhitektima - graditeljima topografije koji rade s komponentama koje tvore planetarna površinska obilježja. U to spadaju planine, vodene površine, atmosfera i klima. Iako se strukturalni specijalisti povezuju s dušama posvećenim oblikovanju krajolika biljkama, drvećem i životinjama, taj posao smatra se zasebnom granom oblikovanja. Građevinarski orijentirane duše vjerojatno će započeti sa svojom obukom tako što će u duhovnom svijetu graditi predmete koje su poznavali u životu.

Pedeset osmi slučaj

Dr. N: Koliko duša je bilo u vašoj izvornoj grupi duša?

S: Dvadeset i jedna... sada smo se većinom razišli.

Dr. N: Znači li to da ne viđate često članove izvorne grupe?

S: (zamišljeno) Ne... nije tako... samo smo raspršeni. Većina nas više ne radi zajedno, (razvedri se). Svoje stare prijatelje viđam u drugim prigodama.

Dr. N: Jesu li neki članovi stare grupe pošli s vama?

S: Troje... a dvoje su ostali.

Dr. N: Koliko je duša ušlo u vašu novu grupu?

S: Trenutno nas je osam, a čujemo da dolazi još jedna.

Dr. N: Zanima me kako je došlo do te promjene u vašim

aktivnostima. Možete li mi opisati kako ste doživjeli prijelaz iz svoje izvorne grupe?

S: (duga stanka) Pa, u početku sam primijetio da je drugi vodič počeo svraćati na naše satove. Saznali smo da se zove Baatak. pozvao ga je moj vodič Eirow da nas neko vrijeme promatra.

Dr. N: Je li Baatak u to vrijeme dolazio nasumce, u bilo kojoj fazi vaših radnih aktivnosti?

S: Ne, dolazio je samo tijekom razdoblja gradnje.

Dr. N: A kakva je tada bila narav vašeg građevinarskog djelovanja?

S: Oh, znate, upotreba energije u strukturalnim kompozicijama. Volim oblikovati materiju u korisne oblike.

Dr. N: Vidim... pa, vratit ću se na to. Recite mi, je li Bataak sudjelovao u vašim grupnim aktivnostima tijekom svojih posjeta vašoj staroj grupi?

S: Ne, on je bio promatrač. Pozorno je promatrao svakoga od nas tijekom razdoblja gradnje. Povremeno je nekima od nas postavljao specifična pitanja o tome kako napreduje posao kojim se bavimo i osjećamo li... sklonost tom poslu.

Dr. N: Opišite mi svoje osjećaje prema Baataku u to vrijeme i njegov stav prema vama.

S: Odmah mi se svidio. Mislim da je vidio da stvarno uživam u tome što smo radili.

Dr. N: Što se tada dogodilo s vama i Baatakom?

S: Nakon nekog vremena (još tri života), pozvao je nekolicinu nas da nakratko pođemo u novu grupu koja se upravo formirala. Sjećam se da sam htio da pođe Hyanth... kako bismo mogli biti zajedno.

Dr. N: Je li vam Hyanth važna?

S: Da, ona je moja srodna duša.

Dr. N: I je li pošla s vama u vašu novu grupu?

S: Ne, Hyanth se nije toliko sviđao taj usredotočeni građevinski rad... zato je otišla u drugu grupu koja se formirala.

Dr. N: Što se Hyanth nije sviđelo u vašoj novoj grupi?

S: Reći ću to ovako. Ja uživam u rezanju i oblikovanju energije, u eksperimentiranju s odnosima između ravni i geometrijskim čvrstim elementima kao građevnim blokovima materije.

Dr. N: A Hyanth?

S: (s ponosom) Hyanth privlači oblikovanje lijepih aspekata okoliša prikladnih za život. Sjajna je s krajolicima. Dok ja mogu izgraditi niz povezanih planina, ona je više zainteresirana za biljke i drveće koji rastu na toj planini.

Dr. N: Objasnite mi nešto. Odlazite li jednostavno na fizički svijet i gradite planinu, dok se netko poput Hyanth bavi životnim oblicima poput drveća?

S: Ne, radimo s fizičkim svjetovima koji se formiraju i pokrećemo geološke sile koje će izgraditi planinu. Moji građevinski projekti ne moraju sadržavati život. Isto tako, Hyanth ne stvara šumu s odraslim drvećem na svjetovima prikladnim za život. Njezini ljudi oblikovat će stanice koje na kraju mogu narasti u drveće kakvo žele.

Dr. N: Znači li to da su vaša i Hyanthina grupa razdvojene?

S: (uzdah) Ne, ona radi u blizini.

Dr. N: Kakav je osjećaj biti u tek stvorenoj grupi?

S: Ne mislim da ću se ikada posve odvojiti od svojeg starog društva. Nadopunjavali smo jedni druge na tako mnogo načina. Tijekom tisuća godina pomagali smo jedni drugima u svakom životu. Sada... pa, mješavina novih ljudi čudna je. Svi imamo isti osjećaj prema starim grupama. Imamo različita iskustva i povijesti i treba nam neko vrijeme da se naviknemo.

Dr. N: Biste li išli tako daleko da zaključite kako postoji rivalstvo među članovima vaše nove grupe duša?

S: (ceri se) Neee... zapravo ne... svi mi imamo isti motiv da pomognemo jedni drugima u radu. Uglavnom više nema

zadirkivanja i šala iz naših starih grupa. Svi su ozbiljni. Svatko ima svoj talent, ideje i načine djelovanja. Vidimo da nas Baatak pokušava ujediniti i učimo obraćati pozornost na sposobnosti ostalih. Čast je biti ovdje, ali još imamo svojih slabosti.

Dr. N: Koja je vaša?

S: Bojim se eksperimentirati sa svojom moći. Volim raditi u ugodnom okruženju, kada znam da mogu nešto oblikovati savršeno. Jedan od mojih novih prijatelja upravo je suprotan. On stvara dobre planetarne stvari, a zatim uskoči i smisli nešto uvrnuto, primjerice uništi atmosferu tako da nikakav oblik života tamo ne može disati. Upetlja se u složene planove koji nadilaze njegove sposobnosti.

Dr. N: Možete li mi objasniti kako ste vi osobno počeli učiti strukturalno oblikovanje?

S: Najprije sam vizualizirao ono što želim. Pažljivo bih to sastavio u umu kako bih dobio jasan nacrt. U mojoj novoj grupi, učimo kako upotrijebiti odgovarajuću kvalitetu energije u odgovarajućem sastavu u velikim količinama. S Eiirowom sam radio samo na pojedinačnim dijelovima, dok Baatak želi da sve bude povezana cjelina.

Dr. N: Dakle, povezanost elemenata energije važna je za oblik i ravnotežu vašeg posla?

S: Apsolutno! Svjetlosna energija započinje proces, ali mora postojati sklad oblika, i mora posjedovati praktičnu primjenu, (prasne u smijeh).

Dr. N: Zašto se smijete?

S: Razmišljao sam o građevinskom projektu s Hyanth. Radili smo to u svoje slobodno vrijeme. Hyanth i ja zadirkivali smo jedno drugo da se previše pravimo važni. Izazvala me da izgradim malu verziju elegantne crkve u kojoj smo se vjenčali u jednom od naših života. U tom sam životu bio kamenorezac (u srednjevjekovnoj Francuskoj).

Dr. N: Jeste li prihvatili njezin izazov?

S: (još se smije) Da, uz uvjet da mi pomogne.

Dr. N: Je li to bilo pošteno? Mislim, ona nije specijalist za građevinarstvo.

S: Nije. Hyanth je pristala da pokuša reproducirati prozore od zamagljenog stakla i kipove koje je voljela. Ona je željela ljepotu, a ja funkcionalnost. Kakav nered! Počeo sam oblikovati zidove ravnim zrakama energije i išlo mi je prilično dobro s veznim lukovima, ali stropni lukovi i kupola bili su katastrofa. Pozvao sam Baataka i on je sve popravio.

Dr. N: (pitanje koje često postavljam) Ali to je sve iluzija?

S: (smije se) Jeste li tako sigurni u to? Ta zgrada stajat će sve dok želimo da bude ovdje.

Dr. N: A što onda?

S: Nestat će.

Dr. N: Gdje ste vi sada u planetarnim studijama?

S: Bavim se stvaranjem čestica energije za oblike kamenja na planetarnoj razini.

Dr. N: Jeste li trenutno posvećeni pretežno tome?

S: Ne, uglavnom još moram sam eksperimentirati s manjim modelima topografije kako bih naučio integrirati sve elemente materije. Događa se mnogo grešaka, ali uživam u obuci. No, tako je spora.

Tko dušama daje moć da čine to što čine s materijom? Moji klijenti kažu da imaju nerazvijene sposobnosti koje učitelji njeguju kao neposredni izvori. Oni vjeruju da ti majstori primaju moć koju posjeduju od nečeg višega. No, i obične duše iskazuju manje aspekte te veće moći. Godinama sam razbijao glavu pitajući se kako uklopiti fragmente informacija o kozmosu koje sam dobio od duša - oblikovatelja. Došao sam do zaključka da inteligentni valovi energije stvaraju subatomske čestice materije i da vibracijska frekvencija tih valova navodi materiju da reagira na željene načine.

Astronome zbunjuje činjenica da postoji neki nepoznati oblik energije koji pridonosi ukupnoj gustoći našeg svemira i širi prazan prostor djelujući protiv gravitacije. Opisao sam kako se čini da glazbena

rezonancija inteligentnih energetske valova igra ulogu u kozmologiji. Mnogi ljudi u mojim seansama objašnjavaju da je harmonija povezana s «ritmičkim valovima energetske nota koje imaju omjere i razmjere». Moji klijenti koji su graditeljske duše kažu da su ti nacrti povezani s formiranjem «geometrijskih oblika koji plutaju kao elastični obrasci», pridonoseći građevnim elementima živog svemira. Geometriju prostora opisao je klijent u citatu u slučaju 26 i klijent iz četrdeset četvrtog slučaja.

Majstori oblikovanja imaju golem utjecaj na stvaranje. Kažu mi da su u stanju premostiti svemire koji nemaju početka ni kraja, ispunjavajući svoju svrhu u bezbroj različitih okruženja. Ukoliko nastavimo s logičnim zaključivanjem, to bi značilo da su ti majstori - ili veliki majstori - u stanju stvoriti vrtložne plinovite oblake galaktičke materije koji su započeli procese stvaranja zvijezda, planeta, a na kraju i života u našem svemiru.

Siguran sam da u pozadini formiranja svih živih i neživih objekata stoji inteligentna misao. To opažanje dolazi od duša koje se služe svojom svjetlosnom energijom za osmišljavanje i oblikovanje, a zatim i upravljanje molekulama i staničnim strukturama žive materije koja posjeduje fizička svojstva koja žele u konačnom obliku. U mojem posljednjem slučaju saznao sam da Hyanthina duša, umjetnička dizajnerica, oblikuje odrasla drveća u duhovnom svijetu kako bi otkrila odgovara li konačni proizvod potrebama. Zatim je radila unatrag prema sjemenju, a napokon i stanicama drveća. To je proces stvaranja materije za funkcionalnu upotrebu. U trideset i petom slučaju prikazao sam primjer te vrste energetske obuke kroz stvaranje i mijenjanje miševa.

Moj sljedeći slučaj još je jedna ilustracija duša koje rade sa živim organizmima. Te duše - oblikovatelji su biolozi i botaničari duhovnog svijeta. Kažu da život postoji na milijardama planeta. Posjedujem niz dosjea s dušama koje su se inkarnirale na drugim svjetovima i s dušama koje su između života na Zemlji putovale na niz čudnih svjetova radi učenja i zabave.

Pedeset deveti slučaj

Ovo je specifičan slučaj povezan s dušom - oblikovateljicom imenom Kala. Tijekom naše seanse, klijentica mi je pričala o nedavnom

planetarnom zadatku u kojem je trebala riješiti problem s ekosustavom koji neće biti riješen evolucijskom prilagodbom. Prije tog slučaja, nisam očekivao da se duše vraćaju na planet radi modifikacije postojećeg okruženja, zato što bi to značilo da su početni planovi bili pogrešni. Bilo mi je otkriće kad sam saznao da Kalino iskustvo uključuje izmjenu molekularne kemije postojećeg stvorenja u kontroliranom eksperimentu.

Kada klijenti opisuju iskustva svojih duša sa životom na drugim svjetovima, pokušavam saznati nešto o lokaciji galaksije, veličini planeta, orbiti, njezinoj udaljenosti do zvijezde, sastavu atmosfere, gravitaciji i topografiji. Pretpostavljam da me moj hobi - astronom amater - dodatno motivira da saznam te detalje. Ipak, mnoge klijente živcira kada pokušavaju odgovoriti na astronomska pitanja koja smatraju nevažnima. U našem fizičkom svemiru znamo za 100 milijardi galaksija. Svaki od tih srebrnastih otoka, razdvojenih golemim udaljenostima koje se mjere svjetlosnim godinama, kreće se u tamnom moru svemira i sadrži nebrojene milijarde sunaca oko kojih vjerojatno kruže planeti na kojima može nastati život. Budući da moja astronomska pitanja znače malo većini klijenata u hipnozi, a svjetovi o kojima govore tako su daleko od Zemljinog kvadranta u svemiru, najčešće jednostavno produžim umjesto da ometam seansu.

Kala mi je pokušala objasniti da se njezin tečaj stvaranja oblika odvijao na planetu «koji nije u blizini Zemlje». Taj je svijet zvala Jaspear i rekla je da se nalazi u dvostrukom (binarnom) zvjezdanom sustavu, tj. kruži oko «vruće žute zvijezde u blizini i mutno crvene veće zvijezde na mnogo većoj udaljenosti». Rekla mi je i da je Jaspear malo veći od Zemlje, ali ima manje oceane. Dodala je da taj svijet ima polutropsku klimu i četiri mjeseca. Nakon malo ohrabivanja, Kala je bila spremna opisati svoj posao povezan s čudnim stvorenjem koje posjeduje neobične sličnosti sa životinjama na Zemlji.

Prosječan klijent s iskustvom na nekom drugom planetu oklijeva s prenošenjem informacija za koje smatra da su namijenjene povlaštenima. Tu sam činjenicu spomenuo i prije, u drugim područjima mojih duhovnih istraživanja. Klijenti zašute ako osjećaju da ne bi trebali otkriti znanje koje im je povjereno ili da ga ne bi trebali saznati u ovom životu. To osobito vrijedi za civilizacije drugih svjetova. Frustrira me kada čujem izjave poput: «Ni vi ni ja ne bismo smjeli znati za ta mjesta.» Kali

sam objasnio koliko je za nas oboje važno da saznamo njezine sposobnosti, umjesto da ja budem samo znatiželjni istražitelj. Još jedna učinkovita hipnotička tehnika kojom se služim pri zaobilaženju klijentovih blokova u razgovoru o drugim svjetovima je da ih upitam: «Jeste li upoznali neki fascinantniji izvanzemaljski oblik života do kojeg vam je jako stalo?» Taj pristup neodoljiv je mnogim dušama koje putuju kako bi radile i igrale se.

Dr. N: Kala, volio bih detaljnije istražiti to što ste mi rekli o svojem zadatku na Jaspearu. Mislim da bi mi to pomoglo da shvatim vašu specijalnost. Zašto ne započnete s tečajem i načinom na koji su vam predstavili projekt na Jaspearu?

S: Nas šestero dobili smo zadatak surađivati s nekim starijima (majstorima oblikovanja) kako bismo riješili problem ovog svijeta na kojem je vegetacija izmakla kontroli i zaprijetila prehrani malih kopnenih životinja.

Dr. N: Dakle, problem na Jaspearu je vezan uz ekosustav?

S: Da, debele puzavice... proždrljivo grmlje nalik puzavicama. Raste tako brzo da ubija biljke potrebne za prehranu. Ostalo je vrlo malo prostora na kojima kopnene životinje Jaspeara mogu pasti.

Dr. N: A ne mogu jesti puzavice?

S: Ne, i zato smo otišli na Jaspear na taj zadatak.

Dr. N: (reagiram prebrzo) Oh, da oslobodite planet od tih puzavica?

S: Ne, one su autohtone na tom planetu i njegovom tlu.

Dr. N: Dobro, o kakvom je zadatku onda riječ?

S: Stvoriti životinju koja će se hraniti puzavicom - kontrolirati širenje tog grmlja koje guši drugu vegetaciju.

Dr. N: Kakvu životinju?

S: (smije se) To je rinucula.

Dr. N: Kako ćete učiniti to sa životinjom koja nije autohtona na Jaspearu?

S: Stvarajući mutaciju od postojeće male četveronožne životinje i ubrzavajući njezin rast.

Dr. N: Kala, vi možete mijenjati genetski kod jedne životinje kako biste stvorili drugu?

S: Ne bih to mogla učiniti sama. Imamo združenu energiju cijele moje grupe s tečaja, kao i vještinu dvojice starijih koji nas prate na ovom terenskom zadatku.

Dr. N: Služite se svojom energijom da mijenjate molekularnu kemiju organizma kako biste zaobišli prirodni odabir?

S: Da, kako bismo ozračili stanice grupe malih životinja. Mutiramo postojeće vrste i činimo ih mnogo većima da bi mogle preživjeti. Budući da nemamo vremena za čekanje prirodnog odabira, ubrzat ćemo i rast četveronožne životinje.

Dr. N: Ubrzavate li rast mutacije tako da se rinucula pojavi odmah ili povećavate samu životinju?

S: Oboje - želimo da rinucula bude velika i da se ova evolucijska promjena dogodi unutar jedne generacije.

Dr. N: Koliko će zemaljskih godina to trajati?

S: (stanka) Oh... pedesetak godina... nama se to čini kao jedan dan.

Dr. N: Što ste učinili s malom životinjom koja će postati rinucula?

S: Zadržali smo noge i dlakavi torzo - ali sve će to biti veće.

Dr. N: Pričajte mi o gotovom proizvodu. Kako izgleda rinucula?

S: (smije se) Ima... veliki, zakrivljeni nos koji se spušta oko usta... velike usnice... golema čeljusti... masivno čelo... hoda na četiri noge s kopitima. Velika je poput konja.

Dr. N: Rekli ste da ste sačuvali krzno izvorne životinje?

S: Da. prekriva cijelu rinuculu - duga, crvenkasto-smeđa dlaka.

Dr. N: A što je s mozgom te životinje - je li veći ili manji od konjskog?

S: Rinucula je pametnija od konja.

Dr. N: Zvuči kao nešto iz dječje knjige dr. Seussa.

S: (ceri se) Zato je tako zabavno razmišljati o njoj.

Dr. N: Je li rinucula postigla promjenu na Jaspearu?

S: Da, zato što je mnogo veća od izvorne životinje, a ima i druge izmjene - golema čeljust i tjelesna snaga - tako da stvarno jede puzavicu. rinucula je pitoma životinja koja nema prirodnih neprijatelja, a proždrljiva je kao i izvorna životinja. To je ono što su stariji majstori željeli.

Dr. N: A što je s njezinim razmnožavanjem na planetu? Razmnožava li se rinucula brzo?

S: Ne, razmnožava se polako - zato smo morali stvoriti veći broj rinucula nakon što smo programirali željena genetska obilježja.

Dr. N: Znate li kako je taj eksperiment završio?

S: Jaspear je sada uravnoteženi svijet biljojeda. Željeli smo da se i druge životinje razmnože. Puzavice su sada pod kontrolom.

Dr. N: Planirate li s vremenom razviti visoko inteligentni oblik života na Jaspearu - je li to cilj svega?

S: (neodređeno) Možda stariji majstori to namjeravaju... ja to ne mogu znati.

Istraživači

Većinu ljudi koji stječu iskustvo u raznim okruženjima izvan duhovnog svijeta smatram nekom vrstom duša - istraživača. To mogu biti duše, čiji osobni razvoj zahtijeva duboko iskustvo na različitim svjetovima, ili pak samo turisti. Imao sam i klijente koji se između života bave privremenim radnim zadacima koji uključuju putovanja. Istraživačke duše tijekom obuke putuju u fizičke i mentalne svjetove u našem svemiru, pa čak i u druge dimenzije. Prema onome što čujem, razvijenu istraživačku dušu zamišljam kao vrlo specijalizirano biće koje se ne

inkarnira, nego traži pogodna mjesta za obuku manje iskusnih duša, te ih na kraju vodi u te regije. One se bave izviđanjem.

Kada duše, koje se još inkarniraju na Zemlji, prijeđu iz duhovnog svijeta na druge lokacije, čini se da se ta putovanja odvijaju od točke do točke bez zaustavljanja na putu. Moji klijenti kažu da putovanja ne doživljavaju ni kratkima ni dugima. To ocrtavaju sljedeća dva citata:

Kad putujete iz duhovnog svijeta u fizički svijet, to je kao da se otvore vrata i vidite zidove, ili nešto što izgleda kao hodnik, cijev, kako jure s obje strane. Zatim se otvaraju još jedna vrata nalik portalu i tamo ste.

Kada prolazim u drugu dimenziju, u mentalni svijet, ja sam poput statičkog elektriciteta koji teče preko TV zaslona u magnetske zone oblikovane čistom mišlju. Praznine su sastavljene od velikih, pulsirajućih polja energije. Osjećam snagu te energije u većoj mjeri nego kada odlazim u materijalni svemir, zato što moramo prilagoditi svoju valnu rezonanciju postojećim uvjetima da bismo lakše prolazili. Želim očuvati svoju energiju na okupu kako se ne bih izgubio. Ta putovanja nisu trenutna, ali skoro da jesu.

Većinu duša s kojima radim, a koje istražuju druge svjetove, vode njihovi instruktori. Također, klijenti koji putuju između dimenzija nisu ograničeni na duše u naprednom stadiju razvoja. Vidjeli smo to u igri skrivača. Čini se da su to pustolovne duše koje uživaju u putovanjima, u izazovima raznolikih okruženja i novim oblicima samoizražavanja. Pričali su mi o svjetovima u kojima inteligentna bića obitavaju u blokovima materije koji su tako gusti da sastavom podsjećaju na srebro i olovo. Drugi klijenti pričaju mi o svjetovima koji izgledaju kao sjajne staklene površine između kristalnih tornjeva. Postoje fizički svjetovi koji se sastoje od vatre, vode, leda ili plina, na kojima uspijevaju sve vrste inteligentnog života. Sfere kroz koje se kreću istraživači svijetle su, pastelne ili tamne. Međutim, tamni svjetovi nemaju one mračne konotacije koje ljudi povezuju sa zlokobnim svjetovima.

Istraživači u svojim putovanjima ne naglašavaju taj polaritet između svjetlosti i tame onoliko koliko naglašavaju neke druge elemente - je li svijet miran ili nemiran, rijedak ili gust, fizički ili mentalni, i postoje li u

njemu uvjeti koji omogućuju nešto što klijenti zovu «pročišćenom ili grubom inteligencijom». Duše - putnici koje se kreću u razna carstva kozmičke svijesti moraju naučiti simetrično uskladiti svoju energiju s lokalnim uvjetima unutar tih zona. Vodiči - istraživači mogu povesti duše u kratke posjete višim dimenzionalnim razinama kako bi im povisili svijest. U umovima mnogih klijenata ta putovanja ne traju dugo, vjerojatno zato da mlade duše ne bi bile preplavljene tim iskustvom.

U posljednjem poglavlju, pod temom rekreativne aktivnosti u duhovnom svijetu, rekao sam da putovanje duša često uključuje radno - turistička putovanja. Duše sa Zemlje obično odlaze na takva putovanja na druge fizičke svjetove, a mogu trajati od nekoliko dana do više stotina zemaljskih godina. Mnogo informacija o drugim svjetovima dobio sam iz razgovora o razdobljima odmora i rekreacije između života klijenata. Moji klijenti u hipnozi obično su opušteniji kad mi prepričavaju detalje o svojim turističkim putovanjima na druge svjetove, kao što je vidljivo u sljedećem slučaju.

Šezdeseti slučaj

Dr. N: Kojim se aktivnostima najčešće bavite između života, dok ne pregledavate karmičke lekcije sa svojom grupom duša?

S: Pa... odlazim na putovanja... ah... ali to je prilično osobno... mislim da ne bih trebala pričati o takvim stvarima...

Dr. N: Ne želim vas dovesti u neugodnu situaciju time što ćete mi pričati stvari za koje smatrate da ne biste trebali, (stanka) Želim vas pitati samo postoji li neko egzotično mjesto na koje putujete između života, a kojeg se rado sjećate?

S: (reagira brzo, sa širokim osmijehom) Oh, da - na Brooel.

Dr. N: (spuštam glas) Je li to svijet na kojem se inkarnirate?

S: Ne, odlazim tamo kao duša, samo da bih obnovila svoj duh... i zabavno je putovati tamo, jer to je poput Zemlje, samo bez ljudi.

Dr. N: (smirujućim glasom) Shvaćam, dakle odlazite uglavnom zbog odmora i zabave. Pričajte mi o fizičkim obilježjima Brooela u usporedbi sa Zemljom.

S: Manji je od Zemlje, i hladniji, zato što je sunce udaljenije. Ima planine, drveće, cvijeće i slatku vodu, ali nema oceana.

Dr. N: Tko vas vodi na Brooel?

S: Uh... majstor navigator imenom Jhumu.

Dr. N: Jesu li to duše poput istraživača koji su specijalisti za putovanja, ili su slične vašem vlastitom vodiču?

S: Jhumu je istraživač, mi ih zovemo navigatori, (stanka) No, naši vodiči mogu ići s nama ako žele.

Dr. N: Razumijem u potpunosti. Recite mi, odlazite li obično sami ili s drugim članovima svoje grupe duša?

S: Možemo poći sami, ali navigatori obično vode nekoliko članova iz različitih grupa.

Dr. N: Što mislite o Jhumuu?

S: (opuštenije) Jhumu voli biti turistički vodič za duše koje se odmaraju od normalnih aktivnosti. Kaže da nam to daje perspektivu.

Dr. N: To zvuči zanimljivo. Znam da izgarate od želje da mi objasnite zašto je Brooel, tako zabavan. Pričajte mi najprije o životinjama na toj planeti.

S: Ah... nema riba, žaba, zmija - nema vodozemaca.

Dr. N: Oh? Što mislite, zašto?

S: (stanka, blago je zbunjena) Ne znam... oni koji dolaze ovdje žele se družiti s jednom posebnom kopnenom životinjom... to je... (zastaje).

Dr. N: (navodim na odgovor) Sjećate li se te životinje?

S: (smije se) Naša omiljena... arder. One su poput spoja malenih medvjeda i mačaka, (grli samu sebe) arder je čudesna, čupava, slatka, mirna životinja koja zapravo i nije životinja u uobičajenom smislu.

Dr. N: Što to znači?

S: Arder je vrlo inteligentan i pun ljubavi.

Dr. N: Kakva je njegova inteligencija u usporedbi s ljudskom?

S: To je teško reći. Nije viša niti niža od ljudske... samo je drukčija.

Dr. N: Po čemu se najviše razlikuje?

S: Među njihovom vrstom apsolutno ne postoji potreba za sukobom ili natjecanjem. Zato nas dovode u to mirno okruženje - daje nam nadu za bolju budućnost na Zemlji - kakva bi Zemlja mogla biti ukoliko se svi priberemo.

Dr. N: Što vi i vaši prijatelji radite na Brooelu?

S: Dolazimo i igramo se s tim nježnim stvorenjima. Čini se da su ona nekako povezana s dušama sa Zemlje kojima je potreban odmor. Materijaliziramo svoju energiju u manjoj mjeri da bismo mogli komunicirati s arderima.

Dr. N: Možete li mi detaljnije opisati taj proces?

S: Pa... poprimamo prozirne ljudske oblike i grlimo ih. Plutamo u njihove umove... tako nježne i nezemaljske. Nakon života na teškom fizičkom svijetu poput Zemlje, oni nas iscjeljuju u tom okruženju. Arderi su blagotvorna bića koja nas motiviraju da vidimo što se može postići s ljudskim tijelom.

Okruženje za odmor i rekreaciju jednako je važan čimbenik na ovim istraživačkim putovanjima duša kao i obilježja stranih oblika života koje tamo nalaze. Dok su u transu, moji klijenti osjećaju veliku empatiju prema neiskvarenim planetima koji su nalik Zemlji, ali bez stanovnika. Ta mjesta smatraju svojim posebnim igralištima. Nemam ni približno tako mnogo klijenata sa sjećanjima o putovanjima na mentalne svjetove. To je prirodno. Mi smo bića navikla na jarku svjetlost i fizičke dimenzije. Sljedeći citat je još jedan primjer kontakta s nekim oblikom života radi čiste rekreacije.

Putnici nas odvođe na mjesto na kojem žive quigleyi. Po veličini se mogu usporediti s ondatrama. debeli su i čupavi, a čelo im je slično tuonosim dupinima. Quigley ima velike, zaobljene uši i ravne brkove. Inteligentni su poput pametnih

pasa. To su predane i sretne životinje koje nas vole. Njihova planeta je drevan, mističan svijet blagih brda i dolina prekrivenih cvijećem i malenim, nježnim drvećem. Ovdje je vrlo sjajno, a postoji i slatkovodno jezero. Opuštamo se i igramo u ovom svijetu savršenog mira.

Ako ponekad sanjamo da smo visoki poput divova, da smo malena bića nalik vilenjacima ili da imamo tijela zračnih i vodenih bića, to može značiti da ti snovi odražavaju nesvjesna sjećanja na prošlu inkarnaciju na drugom svijetu. Međutim, jednako je vjerojatno da smo se susreli s takvim bićima tijekom turističkog posjeta nekom egzotičnom svijetu. Moguće je i da veliki dio naše mitologije o čudnim stvorenjima proizlazi iz tih sjećanja. Trebao bih dodati da većina ljudi sanja da mogu letjeti. To je vjerojatno više povezano s našim sjećanjima na to kako plutamo u bestjelesnom stanju, kao duše, nego s time što smo u prošlom životu bili leteće biće.

Da bismo shvatili simbiotsku vezu između zemaljske duše i drugih oblika života, pogledajmo sljedeći citat jednog od mojih klijenata koji je hibridna duša. Prepričavajući jedno lijepo sjećanje, moj klijent postao je vrlo nostalgican. Ponekad mi hibridna duša priča o tome kako je istraživačka duša između života odvodi na svijet sličan svijetu njezine prve fizičke inkarnacije.

Između života na Zemlji, posjećujem vodeni svijet zvan Anturium, koji me tako smiruje nakon teškog života na kopnu. Anturium ima samo jedan otok veličine Islanda. Dolazim ovamo s nekolicinom svojih prijatelja koji također vole vodu. Dovodi nas istraživač - vodič koji je upoznat s tom regijom. Ovdje se pridružujemo kratenima, koji pomalo podsjećaju na kitove. Oni su telepatska, dugovječna rasa kojoj ne smeta što dolazimo i mentalno se povezujemo s njima na neko vrijeme. Povremeno, okupljaju se na nekim lokacijama da bi telepatski komunicirali s inteligentnim vodenim oblicima života koji postoje na još dvije planete (oko zvijezda u galaktičkoj blizini Anturiuma). Na ovom mjestu sviđa mi se jedinstvo i usklađenost misli s kratenima, što mi obnavlja um i podsjeća me na moju izvornu planetu.

Čini se da krateni imaju sposobnost projicirati svoje umove poput svjetionika ujedinjene misli s Anturiuma na druge svjetove zato što poznaju točke skupljanja u magnetskom energetskom pojasu oko svoje planete. Ta područja vrtloga, nalik zemaljskim linijama o kojima smo raspravljali u četvrtom poglavlju, čini se da pojačavaju telepatske moći kratena i da služe kao provodnici za bolju međuzvezdanu komunikaciju. Iz ovog i stotina drugih slučajeva zaključio sam da je sve na Zemlji i u svemiru povezano misaonim valovima s duhovnim svijetom. To možda vrijedi i za druge, nama bliske dimenzije. Višestruki napredak inteligencije sa svim elementima materije predstavlja simfoniju reda i smjer utemeljen na planu univerzalne svijesti.

U posljednjem poglavlju objasnio sam kako se neke rekreativne igre služe kao sredstva obuke za duše koje privlači istraživanje. Oni spretniji bave se međudimenzionalnim putovanjem. Jedan od mojih klijenata koji uči za istraživača rekao mi je: «Rekli su mi da, želim li postati istraživač, moram iskusiti mnoge stvarnosti, započinjući s putovanjima na fizičke svjetove, da bih zatim prešao na one mentalne i na međudimenzionalna putovanja.» Da bih upoznao čitatelje s međudimenzionalnim životom, izabrao sam čudan slučaj s klijentom iz Japana koji mi je u dubokoj hipnozi rekao da njegova duša izvorno potječe iz druge dimenzije. Njegovo duhovno ime je Kanno.

Šezdeset prvi slučaj

Kanno je japanski znanstvenik koji je prije više godina došao u SAD kako bi nastavio s obrazovanjem na višoj razini. Danas mu se više sviđa relativno izoliran život u laboratoriju. Pati od slabog imuniteta, što je čest problem kod klijenata s hibridnim dušama. Na te ljude negativno utječe premalo iskustva u ljudskom tijelu i previše tuđinskih otisaka koje su prenijeli iz svojih nekadašnjih života. Kao što sam rekao, hibridnoj duši može biti potrebno mnogo generacija inkarniranja na Zemlji prije no što se sjećanja na stare energetske obrasce potpuno izbrišu iz tijela.

Našu seansu započeo sam na uobičajeni način, vraćajući Kanna u vrijeme dok je bio u majčinoj utrobi. To mjesto dobro je za početak interakcije između duhovnog regresoterapeuta i klijentove duše. Dok je bio u majci, moj klijent se bojavao predstojećeg porođaja. To iskustvo dolazilo je iz njegovog jedinog života na Zemlji, otprije 300 godina u

Indiji. Nastavio sam s regresijom do prizora Kannove smrti u Indiji, a zatim smo prešli u duhovni svijet. Nastavit ću dijalog u trenutku u kojem Kanno susreće svojeg vodiča, Phinus.

Dr. N: Što vam kaže Phinus?

S: Ona kaže: «Dobrodošao natrag, kako ti se sviđala vožnja?»

Dr. N: A što vi odgovarate?

S: Je li moralo biti tako grozno?

Dr. N: Slaže li se ona s vašom procjenom života u Indiji?

S: Phinus me podsjeća da sam se dobrovoljno javio za težak početni život na Zemlji zato što sam htio osjetiti punu snagu problematičnog planeta. Bio sam zadnja sirotinja u Indiji i živio u prljavštini.

Dr. N: Jeste li željeli toliko patiti u svojem prvom životu?

S: Život je bio grozan i nisam ga dobro podnio. Kad je obitelj bez djece oduzela moju kćer protiv moje volje, plativši vlasniku kolibe u kojoj sam živio, bio sam toliko skršen da nisam mogao funkcionirati. (Kanno se trza na stolici i emocionalno proživljava trenutke nakon svoje posljednje smrti). **KAKVA JE OVO PLANETA? LJUDI PRODAJU DJECU!**

Dr. N: (u ovom trenutku još ne znam za Kannovu hibridnu prošlost i donosim pogrešan zaključak) To mi ne djeluje kao pretjerano teška prva inkarnacija za novu dušu na Zemlji.

S: Tko kaže da sam ja bio nova duša?

Dr. N: Žao mi je, Kanno, pretpostavio sam da ste sada u svojoj drugoj inkarnaciji na Zemlji.

S: To je istina, ali ja sam iz druge dimenzije.

Dr. N: (iznenađeno) Oh, što mi onda možete reći o toj drugoj dimenziji?

S: U toj dimenziji nismo imali fizičke svjetove poput vašega. Inkarnirao sam se na mentalnim svjetovima.

Dr. N: Kako ste izgledali na mentalnom svijetu?

S: Imao sam izduženo, tekuće tijelo - spužvasto, bez skeleta. Bili smo prilično prozirni oblici srebrnastog svjetla.

Dr. N: Jeste li bili skloniji nekom spolu?

S: Svi smo bili hermafroditi.

Dr. N: Kanno, molim vas objasnite mi razliku između putovanja u dimenziju vašeg nastanka iz duhovnog svijeta i dolaska u naš svemir.

S: U mojoj dimenziji, kretanja je nalik prolasku kroz mekane, prozirne zrake svjetlosti. Dolazak u vaš svemir je poput oranja kroz gustu, tešku, vlažnu maglu.

Dr. N: Kako vam je izgledao prvi dolazak na Zemlju u usporedbi s vašim izvornim svijetom?

S: Kao da vam je za noge privezan beton. Prvo što primijetite jest velika težina guste energije u usporedbi s mentalnim svijetom, (stanka) Nije samo teži - grublji je... naporniji... stvarno sam se šokirao tim životom u Indiji.

Dr. N: Je li sada malo bolje - jeste li se aklimatizirali?

S: (nesigurno) Do određene mjere. Još je prilično teško...

Dr. N: Vidim. Kanno, koji je za vas najproblematičniji aspekt ljudskog mozga?

S: (iznenađeno) Ahh - impulzivno ponašanje - fizičko reagiranje na stvari - bez analitičkog razmišljanja. Opasno je povezati se s pogrešnim ljudima... izdaja... ne mogu se nositi s time.

Dr. N: (Kanno se jako znoji i malo ga smirujem, pa nastavljamo) Pričajte mi o svojem mentalnom svijetu. Ima li on ime?

S: (stanka) To je zvuk koji ne mogu reproducirati svojim glasom. (počinje se prisjećati) Plutamo u moru nježnih mentalnih struja... blago... zaigrano... tako drukčije od Zemlje.

Dr. N: Zašto ste došli ovamo?

S: (s dubokim uzdahom) Učim za istraživača - učitelja. Većina mojih kolega zadovoljava se time da se ograniče na jednu dimenziju. Napokon sam rekao Phinus da želim šire iskustvo s teškim

svijetom u posve različitoj zoni postojanja. Rekla mi je da je imala starijeg kolegu koji je preporučio drugu dimenziju s teškim fizičkim svijetom koji ima reputaciju da stvara energične, mudre duše (smije se crnim humorom) - kada preživite lekcije. Bila je to Zemlja.

Dr. N: Jeste li dobili utisak da su vam otvoreni i drugi izbori?

S: (sliježe ramenima) Vodiči vam u takvim situacijama ne daju mnogo izbora. Phinus kaže da ću, kada završim rad na Zemlji, biti osnažen na način nepoznat mojim prijateljima koji su odbili takav zadatak. Rekla je da će Zemlja biti i vrlo zanimljiva i to sam prihvatio.

Dr. N: Je li netko od vaših prijatelja došao s vama u našu dimenziju?

S: Ne, ja sam bio jedini izabran za to i skoro sam se odbio vratiti ovamo u ovom životu. Moji suradnici smatraju me veoma hrabrim. Znam da ću, uspijem li, biti učinkovit putnik.

Dr. N: Razgovarajmo o putovanjima, Kanno. Kao međudimenzionalni putnik, vjerojatno znate postoji li konačan broj dimenzija oko našeg fizičkog svemira.

S: (jednoličnim tonom) Ne znam.

Dr. N: Kanno, pomoglo bi nam kad biste pokušali opisati ono što vidite dok prolazite kroz dimenzije s kojima ste se upoznali tijekom svojih putovanja.

S: Prva dimenzija je sfera puna boja i silovitih eksplozija svjetlosti, zvuka i energije... mislim da se još stvara. Sljedeća je crna i prazna - to zovemo neiskorištena sfera. Zatim slijedi prekrasna dimenzija koja sadrži i fizičke i mentalne svjetove sastavljene od nježnih emocija, blagih elemenata i pronicljivih misli. Ta dimenzija superiorna je mojoj izvornoj dimenziji, kao i vašem svemiru.

Dr. N: To je sada i vaš svemir, Kanno. Recite mi, traje li dugo putovanje kroz četiri dimenzije?

S: Ne, kratko je - poput čestica zraka koje prolaze kroz filtar.

Dr. N: Možete li mi opisati strukturalni nacrt između tih dimenzija u odnosu na duhovni svijet? Opisali ste dimenzije kao sfere. Zašto ne biste započeli time.

S: (duga stanka) Ne mogu vam reći mnogo. Sve je... u krugu, a duhovni svijet je u središtu. Svaki od tih svemira izgleda mi poput sfere koja se spaja sa sljedećim, kao u lancu.

Dr. N: (nakon što nisam uspio doći do više informacija) Kako se sada snalazite u našem svemiru, Kanno?

S: (trlja čelo rukom) Bolje. Učim kako ispuštati svoju energiju postojanom, pozitivnom strujom ne trošeći pritom svoje rezerve. Pomaže mi kada se udaljim od ljudi na dulje vrijeme. Očekujem da ću se stvarno popraviti nakon još nekoliko života, ali jedva čekam da okončam svoje vrijeme na Zemlji.

Prije no što napustim svijet istraživačkih duša, trebao bih dodati da ovakva obuka uključuje učenje o teksturi inteligentne energije. Frustrira me činjenica da nisam uspio saznati više o svojstvima te energije u pokretu na mentalnim svjetovima. Neke informacije dolaze mi od duša koje su imale iskustvo na fizičkim svjetovima koji se ujedno smatraju i mentalnima, kao što prikazuje sljedeći sažeti citat:

Posjećujemo vulkanski plinoviti svijet Crion kako bismo učili kroz upijanje. To je mentalni svijet s vanjskim fizičkim obilježjima. Naša grupa istraživača pluta poput mjehura tekuće energije u moru plinovitih tvari. Mi se možemo preobražavati i mijenjamo oblik u sitna bića čiji se život vrti oko čiste misli. Za razliku od Zemlje, ovdje postoji apsolutna ujednačenost vibracija.

Duše koje putuju između dimenzija objašnjavaju da se čini kako se kreću kroz zakrivljene sfere povezane zonama koje se otvaraju i zatvaraju vibracijskim usklađivanjem. Vježbenici - istraživači moraju svladati tu vještinu. Prema pričama koje sam čuo, međudimenzionalni putnici moraju učiti i o površinskim granicama zona koje povezuju svemire, poput planinara koji traže prijevoje preko planinskih lanaca. Duše govore o točkama, linijama i površinama u multi-prostoru, što

ukazuje na veće strukturalne čvrste cjeline, barem u fizičkim svemirima. Ja bih pomislio da je dimenzijama koje imaju geometrijske nacрте potreban hiperprostor da ih pridržava. No, Istraživačke duše putuju tako brzo u nekakvom hiper-prostoru da mi se čini kako esencija brzine, vremena i smjera putovanja nije ograničena. Obuka za istraživača zacijelo je vrlo impresivna, kao što je vidljivo iz ovog citata kJijentice koja je između života putovala kroz pet dimenzija:

Te dimenzije pomiješane su jedna s drugom tako da nemam osjećaj za granice, osim preko dva elementa, boje i zvuka. Kod zvuka, moram naučiti uskladiti svoju energiju s vibracijskim frekvencijama svake dimenzije, a neke su toliko složene da još ne mogu ići tamo. Kod boje, purpurna, plava, žuta, crvena i bijela manifestacije su svjetla i gustoće energetskih čestica u dimenzijama u kojima putujem.

9

PRSTEN SUDBINE

Prostorija za pregled budućih života

Mjesto za izbor budućih života izgleda kao sfera koja sadrži vrlo koncentrirana polja sjajnih energetskih zaslona. Kao što sam spomenuo u dijelu knjige o duhovnim knjižnicama, mjesto za izbor života zove se Prsten sudbine, i ovdje prvi puta vidimo svoje sljedeće tijelo. Većina klijenata vidi Prsten kao kružno kino s kupolom i panoramskim zaslonima od poda do stropa. Ti zasloni okružuju ih u potpunosti, a oni su smješteni u zasjenjenom dijelu za gledanje. Neki ljudi vide zaslone s dvije ili tri strane, dok oni stoje ili sjede na povišenom postolju. S tog postolja duše mogu gledati gore, ravno ili dolje u zaslone koji su golemi u usporedbi s onim što se može vidjeti u drugim centrima za učenje u duhovnom svijetu. Prsten prikazuje futurističke prizore s događajima i ljudima s kojima će se duša susresti u budućem životu. Neki klijenti komentirali su da svaki zaslon prikazuje prizore iz djetinjstva, adolescencije, odrasle dobi i starosti tijela koja gledaju, dok drugi kažu da im svi zaslone prikazuju isti prizor u istom trenutku.

Cijela duhovna struktura sobe sa zaslonima osmišljena je tako da gledatelju pruži mogućnost gledanja zbivanja ili sudjelovanja u njima, kao u knjižnici. Čini mi se da više ljudi ulazi u zaslone Prstena tijekom

izbora života nego što ulaze u zaslone u drugim centrima za učenje. Žele iskusiti djeliće budućih događaja u nekim tijelima prije no što donesu konačne odluke. Svaka duša odlučuje hoće li ući u neki prizor ili će ga samo promatrati. Kao što je slučaj s manjim konzolama, i Prsten ima nešto što izgleda poput kontrolnih ploča ili poluga kojima se kontroliraju zbivanja. Ljudi taj postupak zovu pregledavanje vremenskih linija. Naprednije duše kažu mi da umovima kontroliraju slijed događaja koji se odvijaju pred njima. Niz događaja može, do određene mjere, biti prikazan sa zaustavljanjem scene u trenucima budućeg života koje duša poželi pažljivije promotriti.

Ne mogu dovoljno naglasiti da svi moji klijenti imaju osjećaj kako je ono što vide osmišljeno u njihovu korist i da imaju manje kontrole nad onim što gledaju nego što imaju u, recimo, knjižnici. Štoviše, imam utisak da, gledajući budućnost, uglavnom vide ranije faze života, a ne kasnije. Možda ovdje dolazi do pristranosti u izvještavanju, budući da su te godine već prošle do trenutka moje seanse s klijentom. Ključne godine novog života koji promatraju su između osme i dvadesete godine, kad se javljaju prva važna raskrižja u životu. Mnogi ljudi govore mi da im neke godine prikazuju detaljnije, dok su neki dijelovi njihovog budućeg života posve izostavljeni. Čini se da ovdje nema koristi od kontrolnih ploča, no to ne smeta mojim klijentima. Vjerujem da u tome igra ulogu i njihova trenutna amnezija. Kao što mi je objasnio jedan muškarac od četrdeset i devet godina: «Prikazali su mi sadašnje tijelo u dobi od četiri, šesnaest i dvadeset i osam godina, ali mislim da mi je blokirano sjećanje na ono što sam vidio poslije.»

Tijekom gledanja, zaslone se mreškaju poput površine vode. Jedna žena poslužila se odgovarajućom metaforom da bi opisala svoje osjećaje s tim iskustvom:

Kada zaslone ožive, podsjećaju na trodimenzionalni podvodni akvarij. Kad pogledam život, to je kao da duboko udahnem i zaronim pod vodu. Ljudi, mjesta, događaji - sve pluta pokraj vas u bljesku ispred vaših očiju, kao da se utapate. Zatim se vraćate na površinu. Kad stvarno proživljavate prizor iz života koji vam pokazuju, on traje jednako dugo kao što je osoba u stanju zadržavati dah pod vodom.

Otkrivanje sjećanja koje moji klijenti imaju na svoje posljednje iskustvo u prostoriji za izbor života, kao i njihovo tumačenje izbora sadašnjeg tijela na mnoge načine spadaju u najsnažnije terapijske aspekte moje hipnotičke seanse, kao i najinformativnije. Moj klinički rad dobiva snažan poticaj kad se klijent vraća u Prsten zbog važnosti svojeg sadašnjeg života. Nadam se da ću bolje objasniti važnost svakog života koji biramo u svojem životnom ciklusu dajući čitatelju cjelovitiju sliku tog procesa.

Ovo poglavlje sadrži još jednu specijalnost duša koju ću dodati svojoj listi. To su Gospodari vremena, koordinatori koji se bave prošlim, sadašnjim i budućim vremenskim linijama ljudi i događaja. Gospodari vremena vrlo su spretni stručnjaci koji odaju utisak da upravljaju prezentacijama našeg okruglog kina. Te majstorske duše članovi su družine planera koja uključuje vodiče, arhiviste i starce iz vijeća. Svi oni sudjeluju u oblikovanju naše budućnosti.

Veliki postotak mojih klijenata nikad ne vidi Gospodare vremena u prostoriji za pregled. Neki klijenti imaju osjećaj da su sami u Prstenu, osim «voditelja projekcije». Drugi klijenti ući će u Prsten s osobnim vodičem ili možda starcem, koji je jedini savjetnik za kojeg znaju da im pomaže pri izboru života. Što se tiče našeg vlastitog doprinosa, mnoge duše već su organizirale svoje ideje o sljedećoj reinkarnaciji. Naši vodiči i članovi vijeća pomogli su u formiranju tih ideja postavljajući pitanja o tome što mislimo koji bi nam trebao biti cilj sljedećeg života, te o tome koji tip ljudskog bića bi nam najviše odgovarao. Ipak, nismo stvarno pripremljeni za izbore koji nam se nude kada uđemo u prostoriju za izbor života. Prosječnu dušu ispuni osjećaj čuđenja, pa čak i blagi strah.

Gospodari vremena iz Prstena izgledaju kao tajanstvene prilike u pozadini s kojima se savjetuju vodiči koji nas vode u gledalište. Čak i ako ih vide, moji klijenti nisu skloni komuniciranju s njima tijekom gledanja. Zato je moj sljedeći slučaj netipičan.

Šezdeset drugi slučaj

Dr. N: Molim vas, opišite mi što se događa dok ulazite u sferu za izbor života.

S: Tu su dva bića koja dolaze kako bi radili s mojim vodičem, Fyumom. Čini se da ih on dobro poznaje.

Dr. N: Vidite li ih na ovom mjestu prije svakog novog života?

S: Ne, samo kad je taj život osobito težak - što znači da ću imati veći broj teških tijela na izbor.

Dr. N: Mislite, više tijela na izbor nego obično ili složenija pojedina tijela?

S: Mmm... obično dobivam samo nekoliko tijela na izbor, to mi olakšava stvari.

Dr. N: Zna li imena tih specijalista koji razgovaraju s Fyumom?

S: (trgne se na stolcu) Nikada! To nije nešto što bih ja trebala znati. Ne postoji... lagano druženje s tim Gospodarima vremena... zato je Fyum sa mnom.

Dr. N: Razumijem. Potrudite se da mi opišete kako izgledaju ti Gospodari vremena koji vam nude živote na izbor.

S: (sada je opuštenija) U redu, broj jedan izgleda kao muškarac i drži se ukočeno. Znam da navija da izaberem određeno tijelo - ono koje će biti najkorisnije. To tijelo dat će mi najveće iskustvo koje ću trebati za budući život.

Dr. N: Oh... prema onome što sam čuo, upravitelji Prstena su prilično tiha, neupadljiva bića.

S: Pa... da, to je istina, ali tijekom izbora, uvijek postoji neko tijelo koje planeri smatraju najboljim izborom. To tijelo dobiva detaljnu prezentaciju (stanka). Svi znaju da je to prvi puta što vidim te izbore - i žele da moj izbor bude plodonosan.

Dr. N: Tako sam čuo. Opišite mi broj dva.

S: (smiješi se) Ona je žena i mekša je... fleksibilnija. Želi da prihvatim tijelo u kojem će mi biti ugodno boraviti. Sklona je umjerenosti. Okreće se broju jedan i kaže da imam dovoljno vremena naučiti svoje lekcije. Imam osjećaj da je neslaganje među njima namjerno, i da je usmjereno meni u korist.

Dr. N: Nešto poput rutine dobrog i lošeg policajca tijekom ispitivanja?

S: (smije se) Da, možda, tako imam zagovornike za oba izbora, a Fyum zauzima neutralan stav.

Dr. N: Dakle, Fyum je svojevrsan sudac?

S: Mmm... to baš nije točno. Fyum nije ni popustljiv niti strog dok razmišljam o svojim izborima. Jasno mi je da je izbor tijela samo moj, zato što ja moram živjeti s njim. (prasne u smijeh) Hej, našalila sam se!

Dr. N: Čini se da jeste. Zaista moramo živjeti sa svojim izborima. Objasnite mi kakav ste izbor tijela imali prije prošlog života prije no što nastavimo.

S: U posljednjem životu izabrala sam težak put s tijelom žene koja će umrijeti nakon dvije godine braka. Moj suprug u tom životu morao je osjetiti gubitak nekoga koga je duboko volio zbog karmičkog duga iz prethodnog života.

Dr. N: Dakle, postojala je velika vjerojatnost da će to tijelo umrijeti mlado i glavno pitanje bilo je, jeste li vi duša koja će izabrati da ude u to tijelo?

S: Da, tako je.

Dr. N: Dobro, molim vas, nastavite i opišite mi okolnosti vaše smrti kao mlade žene u tom životu.

S: U prostoriji za promatranje vidjela sam da imam tri izbora smrti tijekom kratkog vremenskog razdoblja svog života na ranču u blizini Amarilla, Teksas. Mogla sam umrijeti brzo od zalutalog metka tijekom pucnjave između dvojice pijanaca. Mogla sam umrijeti sporije, nakon pada s konja. Mogla sam umrijeti i utapaćući se u rijeci.

Dr. N: Jesu li postojali kakvi izgledi da preživite?

S: (stanka) Bili su slabi, no to bi obezvrijedilo svrhu mogjeg ulaska u to tijelo.

Dr. N: A koja je to bila svrha?

S: Moja srodna duša i ja izabrali smo da budemo muž i žena na tom ranču zato što je njemu trebala lekcija. Odbila sam druga tijela. Došla sam mu pomoći.

Dr. N: Recite mi što vam je bilo na umu dok ste gledali tri izbora u prostoriji za promatranje života.

S: Izabrala sam metak, naravno. Bit tog izbora nije bio način moje smrti, nego svrha smrti u mladosti.

Čitatelj se može zapitati o vezi između zakona karme s budućim mogućnostima i vjerojatnostima. Karma se ne odnosi samo na naša djela, ona postoji i iznutra i odražava naše misli, osjećaje i impulse - sve je to povezano s uzrokom i posljedicom. Karma je više od ispravnog djelovanja prema drugima, karma je i namjera ispravnog djelovanja. Iako je žena iz Amarilla imala veliku vjerojatnost da bude ustrijeljena, njezina rana smrt nije bila urezana u kamenu. Jedna od varijabli koje su ovdje bile uključene bila je vrsta duše koja će ući u to tijelo. Iako je duša koja je izabrala to tijelo očekivala kratak život, trebalo je razmotriti i elemente slobodne volje. Saznao sam da nije bilo 100 posto sigurno da će ta žena umrijeti mlada pogođena zalutalim metkom dok je stajala s druge strane ulice od saluna u kojem se dogodila pucnjava. Kad sam je upitao je li mogla izbjeći da toga dana ode po namirnice u Amarillo, klijentica je rekla: «Da, ali nešto me natjeralo da pođem u grad tada kad sam otišla. Malo je nedostajalo da to ne učinim, iako nisam znala zašto.» Neka druga duša u posljednji je čas mogla odustati, iako također ne bi znala zašto.

Vremenske linije i izbori tijela

Iako vrijeme nema veliku važnost izvan našeg fizičkog svemira, vidimo kako mi i sve oko nas svakoga dana starimo. Živimo na planeti koja se vrti oko zvijezde i koja također neprekidno stari u kronološkom smislu. Ciklus života uključuje i kretanje vremena, a vremenske linije naše dimenzionalne stvarnosti pod utjecajem su naprednih bića koja dopuštaju dušama da proučavaju prošlost i vide budućnost. U knjižnicama i centrima duhovnog učenja možemo vidjeti i druge moguće izbore koje smo mogli donijeti u prošlim životima da bismo istražili sve što je «moglo biti» u našoj prošlosti. Prema doktrini slobodne volje, prošli događaji nisu bili neizbježni, kao ni naši postupci u tim događajima. Sudbina ne odlučuje da neka određena situacija mora završiti na određeni način. Mi nismo lutke na koncima. U našem svemiru, kada vrijeme postane prošlost, ti događaji i ljudi koji su sudjelovali u njima

postaju vječni i zauvijek se čuvaju u duhovnim knjižnicama. Budući da prošlost, sadašnjost i budućnost u kronološkom vremenu predstavljaju sada u duhovnom svijetu, kako se u Prstenu za izbor života doživljava buduće vrijeme?

U petom poglavlju, nakon tridesetog slučaja, iznio sam teoriju da u paralelnim svemirima postoje mnoge mogućnosti za isti događaj. U fizičkim svemirima, ta hipoteza znači da planete poput Zemlje mogu biti duplicirane unutar istih vremenskih okvira i postojati istovremeno kao pokretni valovi čestica svjetlosne energije. Svemiri mogu biti paralelne, preklapajuće stvarnosti unutar iste dimenzije, ili nešto drugo, posve nespoznatljivo. Bez obzira na raspored svemira, iz istinske stvarnosti duhovnog svijeta istraživači Zemlje prate, zaustavljaju i pokreću unaprijed i unatrag vrijeme i događaje. Najvažnije vremenske linije, koje ja nazivam osnovnim linijama, vjerojatni su budući događaji u određenim tijelima, predstavljeni kao mogućnosti koje možemo sagledati u Prstenu.

Valovi prošlih događaja neporecivo postoje još uvijek, primjerice u duhovnim knjižnicama, ali ako i sadašnjost i budućnost također postoje u vremenu *sada*, kako se budućnost može mijenjati, a prošlost ne? Nije li to nemoguć paradoks? U kvantnoj mehanici, čini se da čestice svjetlosti nestaju u jednoj točki i trenutno se pojavljuju na drugom mjestu. Ako svaki događaj u vremenu postoji duž koncentričnih valova vjerojatnosti i mogućnosti, je li moguće da prošli događaj dobiva određena vječna svojstva, dok su budući događaji još uvijek fluidni i otvoreni promjeni? Čvrsto vjerujem da je to točno.

Međutim, nakon što sam godinama slušao kako ljudi pričaju o svojim životnim izborima, više ne vjerujem da je broj budućih mogućnosti neograničen. Nema potrebe za time da naši izbori u životu budu beskonačni. Tih mogućnosti mora biti tek toliko da možemo učiti iz lekcija. Primjerice, u dvadeset i devetom slučaju, Amy je, pregledavajući prošli život u knjižnici, rekla da se broj mogućnosti koje je imala pored samoubojstva nakon nekog vremena počeo smanjivati.

Planeri se bave s onim «što bi bilo kad bi bilo» u našim životima. Događaji koji se još nisu zbili u velikom planu poznati su Gospodarima vremena i drugima po svojem većem ili manjem potencijalu događanja. Mi se u Prstenu ne bavimo samo jednostavnim izučavanjem mogućih

vremenskih linija budućih događaja. Mi istražujemo tijela koja su nam ponuđena, a koja će živjeti kroz te događaje. Ta tijela bit će rođena približno u sličnim vremenskim okvirima. Promatranje najvjerojatnijih događaja povezanih s tim tijelima je kao da gledate promotivne scene koje reklamiraju neki film.

Dok gledaju specifične prizore za koje Gospodari vremena žele da ih vide, neke duše imaju osjećaj da igraju partiju šaha u kojoj još ne znaju sve moguće poteze koji im stoje na raspolaganju da bi ostvarile željeni cilj. Duše obično gledaju dijelove budućeg života na osnovnoj liniji, ili liniji prstena, kako je neki klijenti zovu. Linija prstena predstavlja najbolji vjerojatni smjer kretanja života za tijelo koje proučavaju. Duša koja se priprema za inkarnaciju zna da samo jedan šahovski potez, jedna mala promjena u igri koju promatra može promijeniti ishod. Zanimljivo mi je da se u najvećem broju slučajeva dušama ne prikazuju svi detalji vjerojatnog budućeg ishoda. Znaju da postoje mnogi drugi mogući potezi na šahovnici života koji se mogu promijeniti u bilo kojem trenutku igre. Iskreno, to i jest ono što čini igru zanimljivom većini duša. Promjene u životu ovise o našoj slobodnoj volji kojom biramo određenu akciju. Ta uzročno-posljedična veza dio je zakona karme. Karma je prilika, ali uključuje i smjelost i izdržljivost, zato što će igra donijeti i poraze i gubitke, kao i osobne pobjede.

Klijenti u hipnozi daju vrlo dosljedne izvještaje o tome što se događa u prostorijama za promatranje života. Razina usklađenosti njihovih iskaza o tome što vide zapanjujuća je. Ipak, dok su u Prstenu, ljudi ne mogu promatrati događaje u budućnosti nakon životnog vijeka tijela koja su im predstavljena. To bi očito moglo zamagliti način na koji duše vide živote koje promatraju. Pridržavajući se te prakse iz duhovnog svijeta, ni ja u hipnozi ne volim voditi klijente u budućnost, osim u prostorijama za promatranje budućih života. Povremeno, dok raspravljamo o nečem drugome izvan Prstena, klijent će imati kratke bljeskove prizora u kojima se nalaze u nekom budućem događaju, primjerice putuju svemirskim brodom. Na tom planu obično ne tražim više informacija. Ti bljeskovi uvida u buduće živote hiroviti su, budući da ljudi mogu vidjeti samo jednu mogućnost koja se može promijeniti kada to vrijeme dođe, uslijed cijelog niza novih okolnosti i odluka utemeljenih na vremenskim linijama povijesti koje su dovele do tih događaja.

prostorije za promatranje života pomažu onim dušama koje oklijevaju s prihvaćanjem ugovora za sljedeći život. Promatranje nekih aspekata budućnosti mnogima daje sigurnost. Ipak, neke oprezne duše rekle su da odbijaju ući u zaslone kako bi izravno iskusile tijela jer se boje da bi mogle odustati od prihvaćanja ugovora za težak život. Hrabrije duše smatraju da su prostorije za promatranje života osmišljene upravo zato da potaknu suprotnu reakciju, zato što imate priliku testirati vodu prije no što uskočite u nju.

Dobar primjer duše koja se priprema za težak život je izbor homoseksualnog tijela. Budući da je predispozicija za homoseksualnost u osnovi biološka, a ne rezultat društvenog učenja ili okoline, duše biraju takva tijela iz dva temeljna razloga. Kao što sam već rekao, na prvoj i drugoj razini, mnoge duše u 75 posto slučajeva biraju tijela jednog spola zato što se udobnije osjećaju kao muškarci ili žene. Otkrio sam da moji homoseksualni klijenti započinju s procesom mijenjanja spolova u životima, što je odraz razvijenijih duša. Odluka duše da se rodi kao homoseksualac ili lezbijka jedan je od načina za ostvarivanje tog prijelaza. Zato im njihov trenutni spol nije toliko poznat kao tijelo suprotnog spola - tako muški homoseksualci mogu imati osjećaj kao da se nalaze u tijelu žene.

Drugi i mnogo važniji čimbenik zbog kojeg duše biraju homoseksualnu ili lezbijsku orijentaciju u budućem životu je odluka da žive u društvu koje će gajiti predrasude prema njima. Moji klijenti homoseksualci i lezbijke obično nisu mlade, neiskusne duše. Ako su otkrili svoju orijentaciju, to znači da su odlučili voditi život u kojem će plivati protiv struje, u kulturi s rigidnim stereotipima povezanim sa spolnim ulogama. Oni se moraju uzdići iznad javnog zlostavljanja da bi otkrile samopouzdanje i vlastiti identitet. To zahtijeva smjelost i odlučnost, koju mogu vidjeti kada povedem te klijente u prostoriju za izbor života gdje su donijeli tu odluku.

Kao potvrdu toga opisat ću vam slučaj jednog homoseksualnog klijenta koji je nekada bio kineska carica. Nakon dugog čekanja, ovo mu je bila prva inkarnacija nakon tog života luksuza i moći. Ta duša, zvana Jamona, objasnila mi je da se kao carica nalazila u tijelu prelijepe žene koja je posjedovala pravo bogatstvo u draguljima i kojoj su sluge ispunjavali sve potrebe, kako i priliči njezinom statusu. Bio je to život

prepun udovoljavanja sebi, nepovjerenja prema svima iz okoline zbog dvorskih intriga i obožavanja od strane klijenata. U prostoriji za izbor života, Jamona je imala tri moguća izbora tijela. Evo što je moj klijent rekao o svojoj odluci:

Od tri moguća izbora, dva su bila žene, a jedan naočit mladić koji je, kako su mi rekli, «iznutra bio žena». Jedna žena bila je vrlo mršava, gotovo krhka, i ona je trebala voditi miran život predane supruge i majke. Druga žena bila je napadna šmin-kerica, kojoj je bilo suđeno da postane društvena provokatorica. No, bila je i emocionalno hladna. Ja sam izabrao muškarca zato što se on morao nositi sa životom homoseksualca. Znao sam da će taj život, budem li prevladao društvenu osudu, uravnotežiti život pun obožavanja koji sam vodio kao carica.

Ti su izbori u skladu s uobičajenim izborima tijela. Privlačna društvena žena bila bi samo nastavak klijentovog prošlog života - ego-centrična javna ličnost kojoj svi zavide. Kućanica ne bi bila loš izbor. Bila je to kompromisna ponuda u kojoj bi Jamona naučila biti ponizna i prihvaćati životne poteškoće u okolnostima neimaštine. Ipak, i to je tijelo bilo žensko, a Jamona je željela prekinuti dugi ciklus života u ženskim tijelima.

Izbor života homoseksualca bio je, prema Jamoni, najteži izbor, iako je u financijskom smislu bio u mnogo boljem položaju od kućanice. Tijekom tih izbora nitko nas ne usmjerava, ali starije duše znaju da često postoji jedan izbor koji je iskušenje i koji za nas ne znači osobiti test. Jamona zna da je to bila provokatorica. Svoj izbor nije donijela zato što su je tjerali da izabere najboljeg kandidata - homoseksualnog muškarca - nego zato što je to očito bio najteži izbor. Klijent mi je rekao: «U životu sam susretao mnoge ljude koji su se prema meni ponašali s gađenjem, pa čak i prijezirom. Morao sam osjetiti tu diskriminaciju - osjećaj ranjivosti i nesigurnosti.»

Kod izbora tijela primijetio sam da naprednije duše mogu pronicljivo usporediti ponuđena tijela unutar vremenskih razdoblja koja su im predstavljena. Vidim i da mnoge manje napredne duše prihvaćaju

tijelo za koje znaju da je najbolji izbor i da bi ga trebale prihvatiti. One vjeruju procesu izbora više nego same sebi. Jedan klijent rekao mi je: «Za mene, izbor novog tijela je poput isprobavanja novog odijela koji želite kupiti, nadajući se da ga nećete morati prepravljati.»

Gospodari vremena

Tek svakih nekoliko godina susretnem pokojeg vježbenika Gospodara vremena. Kada ga prepoznam, znam da je riječ o izvoru informacija koji treba cijeniti. Budući da postoje i druge specijalnosti povezane s vremenskim linijama, moram paziti da tijekom hipnotičke seanse ne donesem preuranjene zaključke. Primjerice, duše - arhivisti pomažu dušama u istraživanju prošlih života i alternativnih vremenskih linija. Na taj način, one djeluju više kao povjesničari i kroničari nego kao Gospodari vremena koji istražuju vremenske linije neposredne budućnosti tijela koja se razmatraju u prostoriji za izbor života. Kao što je slučaj s drugim specijalnostima duša, siguran sam da i ovdje ima preklapanja, jer mnogi majstori rade na koordinaciji vremena za duše kojima su potrebne njihove usluge. Zato ih moji klijenti često izjednačuju pod etiketom «planera».

Postoji mnogo toga što vježbenici Gospodara vremena još ne znaju ili tako kažu. Dok ispitujem ezoterične aspekte bilo koje specijalnosti duše, nužno moram razlikovati uobičajene blokade povezane s detaljima koje ne smijem znati i stvari koje moji napredni klijenti zaista ne znaju. Čitatelji se mogu pitati zašto nisam postavljao druga važna pitanja slučajevima predstavljenima u ovoj knjizi. Veliki su izgledi da sam postavio ta pitanja, ali nisam dobio odgovor na njih. Ponekad, vježbenik za neku specijalnost ili ja slučajno iznesemo informaciju koja se zatim pretvori u lavinu. Takav je slučaj bio s dušom zvanom Obidom, koja je u sadašnjem životu inženjer. Započet ću s dijalogom u dojmljivom trenutku naše seanse.

Šezdeset treći slučaj

Dr. N: Obidome, možete li mi reći koja vam aktivnost između života predstavlja najveći izazov?

S: Proučavam vrijeme na planeti Zemlji.

Dr. N: S kojim ciljem?

S: Želim biti majstor te vještine... putovati vremenskim linijama... shvatiti slijed događaja koji uključuju ljude u fizičkom svijetu. Želim pomoći planerima koji pomažu dušama u izboru života.

Dr. N: Kako vaš program napreduje?

S: (uzdiše) Vrlo polako, takav sam početnik da trebam mnogo mentora.

Dr. N: Zašto ste izabrani za tu obuku?

S: To vam teško mogu reći, jer ne smatram da sam vrijedan te vještine. Pretpostavljam da je sve počelo zato što uživam u manipulaciji energijom i zato što sam postao vrlo dobar u tome na svojim tečajevima.

Dr. N: Pa, nije li to svojstvo mnogih duša koje na svojim tečajevima stvaraju predmete manipulacijom energije?

S: (počinje se zagrijavati za moja pitanja) Ovo je drukčije, mi ne stvaramo... na isti način.

Dr. N: Što je drukčije u vašem radu?

S: Da biste radili s vremenom, morate naučiti manipulirati prostorom. Počinjete s modelima, a zatim prelazite na pravu stvar.

Dr. N: S kakvim modelima?

S: (sanjivo) Oh... veliki, plinoviti bazen... uskovitlane tekuće energije... istanjuje se u onim rascjepima gdje nam simuliraju prizore u mini-bitovima... rascjepi se otvaraju... vidite neonske cijevi s tekućim svjetlom... spremne su za ulaz. (zastaje) Teško je za objasniti.

Dr. N: U redu je, Obidome. Htio bih razgovarati s vama o tome gdje sada radite, tko vas podučava, a htio bih saznati i nešto o praktičnim vještinama Gospodara vremena.

S: (tiho) Vremenska obuka provodi se u hramu, (ceri se) Mi to zovemo hram vremena - tamo nas učitelji obučavaju u primjeni energetskih nizova u događajima.

Dr. N: Što su nizovi?

S: Vremenske linije su energetski nizovi događaja koji se kreću.

Dr. N: Recite mi kako manipulirate energijom u vremenskim linijama.

S: Vremenom se upravlja sažimanjem i rastezanjem energetskih čestica unutar unificiranog polja... reguliranje tijekom vremena je kao da se igrate gumenim vrpcama.

Dr. N: Možete li mijenjati događaje u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti? Mislite li na to kada govorite o upravljanju?

S: (duga stanka) Ne, ja samo mogu nadgledati energetske nizove. Mi djelujemo kao... prometnici koji ulaze i izlaze iz nizova - koje smatramo cestama - ubrzavajući i usporavajući. Sažimanje naše energije ubrzava nas, a širenje nas usporava. Isto vrijedi i za događaje i ljude koji se pojavljuju na nizovima kao točke na cesti. Mi ne stvaramo ništa, mi ulazimo u nizove kao promatrači.

Dr. N: Tko je onda stvorio vremenske nizove?

S: (razdraženo) Kako bih to mogao znati? U ovom stadiju samo pokušavam funkcionirati unutar sustava.

Dr. N: Samo pitam, Obidome. Jako mi pomažete. Recite mi, što radite tijekom obuke za Gospodare vremena?

S: Dobivamo zadatke vezane uz jedan događaj... svi ljudski izbori povezani s tim događajem imaju smisla. Praktične implikacije onoga što činimo odražavaju se na tijek ljudskih misli i akcija koje se spajaju u rijeci vremena.

Dr. N: Ja bih te događaje nazvao prolazima akcija i sjećanjem na te akcije.

S: Slažem se. Čestice energije sadrže memoriju.

Dr. N: Kako?

S: Energija je nositelj misli i memorije u nizovima i to nikada ne nestaje. Slijed opažanja vremena započinje mišlju - oblikovanjem ideje - nakon čega slijedi događaj, a na kraju i sjećanje na događaj.

Dr. N: Kako se sve to bilježi u nizovima?

S: Vibracijskim tonom svake zabilježene čestice energije. To je ono što mi tražimo i vraćamo.

Dr. N: Mogu li nizovi postojati u raznim alternativnim stvarnostima?

S: (stanka) Da... preklapaju se i isprepliću... to je ono što čini potragu zanimljivom, ako posjedujete vještinu da ih pronađete. Sve stvari mogu se promatrati i vratiti na proučavanje.

Dr. N: Ovdje mi je potrebno detaljnije objašnjenje, Obidome.

S: Postoji mnogo toga što vam ne mogu reći. Čestice energije koje su dio uzročno-posljedične veze za postavljanje događaja u vrijeme uključuju vibracijske obrasce s mnogim alternativama. Sv tu ljudsku povijest smatramo korisnom za buduće inkarnacije ljudi.

Dr. N: Pričajte mi što mislite o alternativnim mogućnostima za neke događaje.

S: (duga stanika) Mi izučavamo ono što je produktivno. Događaji - loši, bolji, najbolji - odigravaju se sve dok ne prestanu biti produktivni, (duboko uzdiše). Bilo kako bilo, ja sam još nov u tome. Proučavam prizore onoga što se dogodilo.

Dr. N: Želite li reći da sve što može postojati u vremenu neće nužno postojati ako ljudska bića od toga ne mogu ništa naučiti?

S: (stanka) Ah... da, slične situacije donošenja odluke zahtijevaju donekle različita rješenja. Nakon nekog vremena razlike su toliko male da bi bile neproduktivne kao lekcije.

Dr. N: Iz svega što ste mi rekli, Obidome, imam osjećaj da se još ne bavite mnogo budućim vremenom. Kako onda vidite sebe?

S: O sebi razmišljam više kao o arheologu u vremenu. Moji zadaci odnose se na proučavanje ljudi i događaja u prošlosti i sadašnjosti. Budućnost je mutna... nizovi su nejasni... ne, ja sam sada arheolog u vremenu.

Dr. N: Gdje je započela vaša obuka u ovom području?

S: Kad se moj razred okupio radi obuke u hramu.

Dr. N: Koliko je duša u vašem razredu?

S: Ima nas šestero... (stanka, pa dodaje) Nisam poznavao nikoga od njih prije no što smo došli ovamo.

Dr. N: Obidome, pričajte mi o svojoj početnoj obuci. Toga se zasigurno jasno sjećate.

S: Poslali su me na svijet Galath. To je fizički svijet koji je po geografskim obilježjima sličan Zemlji. Nekada je tamo živjela velika civilizacija, tehnički vrlo napredna, i Galathianci su mogli putovati na druge planete, što je dovelo do njihove propasti. Danas na Galathu nema inteligentnih oblika života.

Dr. N: Ne razumijem zašto su vas poslali na mrtvi svijet?

S: Nije toliko mrtav koliko je prazan. Kad smo stigli na obuku, poprimili smo proziran oblik koji podsjeća na čovjekoliki izgled starih Galathianaca. (smije se)

Dr. N: Pričajte mi o njima.

S: Upravo sam htio... bili su to žućkasto - zeleni ljudi, vrlo visoki i tanki, bez vidljivih zglobova... imali su velike, višeplošne oči nalik kukcima...

Dr. N: Kakvi su bili kao narod?

S: Galathianci su bili mudri, ali budalasti - kao i mi. Počeli su vjerovati u svoju nepobjedivost.

Dr. N: No, zbog čega ste došli ovamo? Nije li sve nestalo?

S: Zar ne shvaćate? Njihove vremenske linije još postoje. Mi smo ovdje kako bismo vježbali presijecanje sa starom poviješću ovog mjesta. To je egzotičan svijet sa svemirskim platformama koje još kruže oko planeta. Na tlu stoje velike sfere s nastambama koje su sada prazne i raspadaju se... biljke rastu u njihovim drevnim dvoranama učenja, raspadnuti tragovi ove nekad velike civilizacije razasuti su svuda...

Dr. N: Što radite vi i vaših pet kolega, Obidome?

S: Izbacujemo zrake naše energije... i plutamo kroz hodnike njihove prošlosti. Jedan od učitelja pomaže nam da prilagodimo

svoje vibracije kako bismo ušli u određena razdoblja povijesti Galatha. Vidimo samo detalje, zato što nam manjka vještine... ali neki prizori njihove moći vrlo su živopisni.

Dr. N: Dakle, niti jedan dio prošlosti nikada se ne gubi?

S: Ne, iako su Galathianci nestali, sve što su učinili na neki način i dalje živi... njihove pobjede... njihov pad... možemo proučavati njihove pogreške. Mogu pronaći razgovore ljudi u određenim trenucima... što su mislili prije no što ih je osvojila druga rasa koja ih je asimilirala u svoju kulturu daleko odavde. Galathianci su imali glazbeni jezik koji je tekao oko njihovih skršenih svemirskih brodova i napuštenih ulica.

Dr. N: Što vam je krajnji cilj, Obidome?

S: Kada postanem dovoljno vješt, radit ću kao savjetnik planetima koji žele oblikovati određene situacije za ljude... pomagat ću istraživačima u knjižnici... sudjelovati u koordiniranju izbora u sferi života (tj. Prstenu) - takve stvari.

Dr. N: Obidome, imam osobno pitanje za vas. Da sam ja duša koja ima malo slobodnog vremena između života, bih li se mogao vratiti u svoj rodni grad kakav je bio dok sam bio dječak i vidjeti sebe sa svojom obitelji i prijateljima u prizorima iz prošlosti? Ne mislim na ponovno stvaranje svega toga u duhovnom svijetu, nego na povratak na Zemlju u bestjelesnom stanju, kao što ste vi činili na Galathu.

S: (smiješi se) Naravno... iako bi vam mogla zatrebati pomoć talentiranog učitelja prije nego što shvatite kako se to radi. Samo nemojte očekivati da ćete moći mijenjati original, (sarkastično) Zapamtite, bili biste duh.

Slobodna volja

Na jednom od mojih predavanja u Vancouveru, jedna ljutita žena ustala je i glasno viknula: «Vi gurui Novog doba s jedne strane nam govorite da imamo slobodnu volju da u životu donosimo vlastite izbore, a s druge, da nam je suđeno slijediti određeni plan iz karme iz prošlog života. Što je onda istina? Ja u svojem životu nemam slobodnu volju zato što se nalazim izložena milosti i nemilosti sila nad kojima nemam

kontrolu. Moj život je život pun jada.» Nakon mojeg predavanja, sjeo sam pokraj te žene na nekoliko minuta i saznao da je njezin devetnaestogodišnji sin nedavno poginuo na motociklu.

Ljudi misle da su slobodna volja i sudbina suprotstavljene sile. Ne shvaćaju da sudbina predstavlja zbroj naših djela tijekom tisuća godina u mnoštvu inkarnacija. U svim tim životima imali smo slobodu izbora. Naši trenutni životi predstavljaju sva prošla iskustva, i ugodna i neugodna, pa smo mi tako proizvod svih svojih prijašnjih izbora. Tome pridodajte činjenicu da smo se u sadašnjem životu možda namjerno doveli u situaciju koja će testirati naše reakcije na događaje, što naš svjesni um ne može zamijetiti. I to uključuje osobne izbore. Svoje tijelo izabrali smo iz mnogo razloga. Mladi motociklist je, prema priznanju svoje majke, živio za brzinu i opasnosti njegove opsesije silno su ga uzbuđivale.

Budući da je posljednji dio knjige, koji se bavio vremenom, otvorio vrata budućih vjerojatnosti i mogućnosti, trebali bismo detaljnije istražiti implikacije slobodne volje. Reinkarnacija ne bi imala smisla kad bi život bio unaprijed određen. U mojim zaključcima o vremenskim linijama iznio sam mogućnost da budućnost postoji u mnogim stvarnostima. Ljudi koji imaju predosjećaje o budućnosti mogu biti u pravu ili u krivu. Ako je netko vidio sebe kako gine na nekom mjestu u nekom trenutku, a to se ne dogodi, moguće je da je to bila samo najteža od postojećih mogućnosti.

Argument u prilog determinizmu, teoriji suprotnoj slobodnoj volji, kaže da je jedan Izvor, ili skupina manjih božanstava, odgovoran za planet Zemlju i za bolesti, bol, glad i strah ljudi koji je nastanjuju. Živimo u svijetu zemljotresa, uragana, poplava, požara i drugih prirodnih katastrofa nad kojima nemamo kontrolu. Često sam govorio da duše Zemlju smatraju vrlo teškom školom. Velika lekcija na Zemlji je prevladavanje planetarnih i privatnih destruktivnih sila u životu, pri čemu duša jača i napreduje.

U velikoj mjeri, ovamo dolazimo opremljeni s onim što nam je potrebno da se pobrinemo za sebe. Karma može katkad izgledati kao kazna, ali u našoj žalosti postoji pravda i ravnoteža koju možda ne prepoznajemo. Strah se rađa kad smo odvojeni od svoje duhovne snage. Mnoge izazove u našem životu znali smo unaprijed i izabrali smo ih iz

dobrih razloga. Nesreće koje se odnose na naše tijelo naša duša ne smatra slučajnim, a to sam pokušao pokazati u mnogim slučajevima, primjerice ženi iz Amarilla iz šezdeset i drugog slučaja koja je bila ubijena. Čista volja našeg pravog Jastva ima moć nadjačati naše slabosti u karakteru, osobito tijekom teških situacija. Imamo slobodu ponovno izgraditi svoje živote nakon bilo koje katastrofe, ako smo spremni preuzeti odgovornost za to.

Važnija stvar od događaja koji nas testiraju u životu naše su reakcije na te događaje i način na koji se nosimo s posljedicama. To je glavni razlog za svjesnu amneziju. Rekao sam da se duši obično ne prikazuju svi vjerojatni budući događaji u životu koji slijedi. Postoje dobri razlozi za tu praksu, unatoč spontanom duhovnom prisjećanju koje se događa nekim ljudima. Amnezija omogućava slobodnu volju i samoodređivanje bez ograničenja nesvjesnih sjećanja na ono što smo vidjeli u prostoriji za promatranje života. I dok su prizori iz našeg sljedećeg života probrani, moji klijenti pokazali su da ćemo dobiti mogućnost pregledati sve najvažnije mogućnosti nakon što život završi. Imam kratak, ali vrlo slikovit primjer slobodne volje koji otkriva kako čak i bestjelesne duše može iznenaditi nagla odluka koja mijenja vjerojatni ishod života.

Imao sam klijenta koji je ubijen u biki kod Gettysburga 1863. kao tek regrutirani vojnik Unije. Zvao se John i živio je u malenoj zajednici u blizini Gettysburga. Iako im je bilo tek šesnaest godina, John i njegova draga, Rose, počeli su razgovarati o braku u budućnosti. Noć prije početka trodnevne bitke, časnik Unije ujahao je u Johnov kraj tražeći mlade civile koji dobro jašu i koji mogu prenositi poruke. John se nije namjeravao prijaviti u rat zbog svoje dobi i činjenice da ga je majka trebala na svojoj farmi. Časnik Unije pronašao je Johna i brzo mu objasnio hitnost situacije. Obećao mu je da će njegov vojni rok završiti kad završi bitka. John je bio dobar konjanik i impulzivno je pristao jahati za Uniju zato što «nije htio propustiti priliku za veliku pustolovinu». Morao je otići odmah i nije se oprostio ni s kim.

John je ubijen sljedećeg dana.

Još dok je plutao iznad svojeg tijela, John nije mogao vjerovati da gleda sebe mrtvoga na tlu. Kad se vratio u svoju grupu duša, Johna je dočekala Rose - onaj dio njezine esencije koji nije ponijela na Zemlju. U trenutku kad je Rose ugledala Johna, viknula je: «Zašto si se vratio ovamo? Trebali smo se vjenčati!» Te srodne duše brzo su shvatile da je

John iznenada izabrao put koji je skrenuo iz njegovog vjerojatnog života. Ipak, svaki put ima nekakve karmičke prednosti, kao što je bio slučaj s Johnovim kratkim iskustvom u vojsci.

Upitao sam tog klijenta jesu li mu u prostoriji za promatranje života prikazali što će se dogoditi kod Gettysburga. Odgovorio je: «Ne, prihvatilo sam ono što su mi prikazali do šesnaeste godine jer sam znao da imaju dobre razloge da mi otkriju samo ono što moram znati prije tog života. Vjerujem odlukama svojih vodiča.» Johnu, dječaku - vojniku, nisu prikazali mogućnost njegove smrti kod Gettysburga, a to je vrlo tipično za takve slučajeve. No, što je s onim slučajevima u kojima je prijevremena smrt toliko vjerojatna da je nužno da nam planeri daju priliku da se dobrovoljno javimo za ta tijela kako bismo imali osobnu korist iz tog iskustva?

Poznajem regresoterapeute koji su imali brojne slučajeve junačkih duša koje su se dobrovoljno javile da budu žrtve holokausta u nacističkoj Njemačkoj. Ja sam imao takvih slučajeva. Možda je to zato što mnoge duše iz logora smrti danas žive nove živote u Americi. Postoje mogućnosti za svakojake katastrofe. Kod onih teških, duše se katkad pripremaju za ono što slijedi vježbajući prije života, kao što je ilustrirano ovom izjavom klijenta:

Sjećam se da sam prolazio pokraj velike grupe duša na pripremnom tečaju, okupljene u amfiteatru. Sve su slušali kako im govornik objašnjava vrijednost života iako odlaze na Zemlju samo nakratko. Svi su se dobrovoljno javili da sudjeluju u nekakvoj katastrofi u kojoj će svi zajedno poginuti. Rekli su im da se mentalno pripreme, da najbolje iskoriste vrijeme koje imaju, i da će im sljedeći životi biti mnogo dulji ako to žele.

Šezdeset četvrti slučaj

Ovo je slučaj eutanazije u kojem je sudjelovala klijentica imenom Sandy. Ona mi je dala još jedan primjer slučaja u kojem je prizor smrti prikazan sudioniku u budućem životu. Kao što često vrijedi za duše koje moraju vidjeti svoju smrt prije života, dobrovoljno javljanje dio je

ugovora. Tijekom početnog intervjua, saznao sam da je Sandy blisko povezana s bratom, Keithom, i da imaju veliku obitelj. Kao njegova starija sestra, brinula se o njemu kao majka dok su odrastali. Keith je imao usijanu glavu i u tinejdžerskoj dobi živio je na samom rubu - vozio je brze automobile i imao brojne sukobe sa zakonom. Sandy mi je rekla da je Keith živio kao da želi umrijeti. Dodala je da je Keith usput povrijedio neke ljude svojim neobuzdanim stilom života, ali imao je dobro srce i njegova strast za time da proživi svaki dan bila je zarazna.

Sandy je uvijek imala predosjećaj da će njezin brat umrijeti mlad. Keithu je dijagnosticirana amiotrofna lateralna skleroza (ALS) u dobi od dvadeset i sedam godina. Umro je dvije godine kasnije. ALS je degenerativna bolest motoričkih pokreta koja se za nekoliko godina pretvara u mišićnu atrofiju. Pred kraj života mnogi pacijenti dišu pomoću respiratora i primaju velike doze morfija kako bi suzbili neizdržive boli.

Kad je Sandy tijekom naše seanse došla u svoju grupu duša, otkrili smo da su brat i sestra bliske duše. Keith je bio grupni šaljivdžija sklon zabavi i tijekom mnogih proteklih stoljeća nije mnogo mario za tuđe osjećaje. Savjetujući se sa svojim vodičem i članovima grupe, Keith je shvatio da se mora naučiti poniznosti kako bi mogao napredovati. Budući da je bio nagla, smjela duša, Keith je zatražio život u kojem će se suočiti s velikim izazovom koji će ga usmjeriti prema poniznosti, umjesto da produlji tu lekciju kroz mnogo života. Upozorili su ga da ubrzavanje života može biti vrlo teško iskustvo. Keith je rekao da je spreman. U Prstenu je progutao gorku pilulu kad je shvatio da će se dobrovoljno javiti za sportsko tijelo koje će postati nepokretno zbog ALS-a. Sandy je rekla da je njezin brat skoro odustao u jednom trenutku u prostoriji za izbor života. Nastavit ću s njezinom pričom u tom trenutku naše seanse.

Dr. N: Molim vas. recite mi najviše što možete o Keithovoj reakciji na tijelo koje mu je ponuđeno.

S: (ozbiljno) Pokazali su mu najgore - njegovo tijelo prije i nakon što je obolio. Pokazali su mu kako će mu neovisnost biti oduzeta i kako će postati ovisan o nama. Ništa mu nisu sakrili. Keith je

vidio da će u početku bolesti osjećati samosažaljenje i tugu, a zatim strašan gnjev, ali naučit će nešto ako se suprotstavi tome.

Dr. N: (vraćam se iz sadašnjeg trenutka u duhovni svijet i natrag) I je li naučio?

S: O, da. Pri kraju, Keith se smirio, prihvatio je stanje i bio zahvalan na tome što smo činili za njega.

Dr. N: Možete li mi nekako opisati kako se Keith pripremao za taj život s vama?

S: (nakon duge stanke, lice moje klijentice poprima izraz prihvaćanja) Reći ću vam. Bit će dobro pričati o tome... to nisam rekla nikome prije, (počinje plakati, a ja joj pomažem da ostane usredotočena).

Dr. N: Ne moramo to raditi ako je previše bolno.

S: Ne, želim to. (duboko uzdiše) Dok smo se pripremali za dolazak u ovaj život, dogovorili smo se da ja budem najstarije dijete u našoj obitelji, pa sam došla prva. Prije no što sam pošla, imali smo dugu raspravu. Keith je rekao da je spreman na patnju, ali kada dođe do točke u kojoj bude posve nesposoban - kada više ne bude mogao izdržati - ja sam morala isključiti aparate za održavanje života i osloboditi ga.

Dr. N: To ste trebali učiniti u bolnici?

S: To smo planirali u duhovnom svijetu, ali tada, hvala Bogu, tijekom posljednjih sedam tjedana poslali su ga kući i to nam je pojednostavilo plan.

Dr. N: Je li problem bio u boli? Keith je zacijelo dobivao analgetike.

S: Djelovanje morfija ograničeno je. Posljednjih sedam tjedana bilo je strašno čak i s respiratorom i analgeticima. Pluća su mu bila tako slaba da se pri kraju nije mogao kretati ni govoriti.

Dr. N: Razumijem. Pričajte mi o planu koji ste vi i Keith osmislili u duhovnom svijetu prije no što ste krenuli u ovaj život.

S: (uzdiše) Počeli smo vježbu stvarajući krevet i aparate za održavanje života koje je Keith vidio u prostoriji za promatranje.

Zapamtio je svaki detalj. Zatim smo vježbali, jer sam mislila da ću morati izbjegavati liječnike i sestre. Radila sam sa strojem i proučavala znakove upozorenja njegove bolesti. U vježbi, ponavljali smo signale koje će mi Keith dati, a kojima će mi pokazati da je spreman da ga oslobodim patnje. Napokon, tražio je da mu obećam da ću biti snažna i da neću dopustiti bilo čemu da me uplaši u posljednjim trenucima. Spremno sam mu to obećala.

Nakon što se Sandy vratila iz transa, razgovarali smo o njezinoj ulozi u smrti njenog brata. Rekla je da je, kada je osjetila jedan specifičan zadah, ili «miris smrti» iz područja Keithovog grla, znala da se mora pripremiti. Trebao bih dodati da taj simptom nije nužno značio da će Keith odmah umrijeti. Gotovo ne razmišljajući, Sandy je prošaptala bratu na uho: «Keith, jesi li spreman?» Zatim je dobila dogovoreni signal. U tom trenutku, Keith je tri puta otvorio i sklopio oči, što je bio signal za «da». Mirno je isključila njegov aparat za održavanje života. Liječnik je kasnije došao u kuću, otkrio da je aparat spojen, i proglasio Keitha mrtvim.

Do kraja tog dana nije osjećala nikakvu krivnju. Te noći, dok je ležala u krevetu, počela je sumnjati u svoju automatsku reakciju i propitivati se. Nakon što se dugo okretala i prevrtala, utonula je u nemiran san. Ubrzo joj je Keith došao u san. Zahvalno se smiješeći, rekao joj je da je sve učinila savršeno i da je voli. Nekoliko tjedana kasnije, meditirala je i imala viziju svojeg brata kako sjedi na klupici i razgovara s «dva redovnika odjevena u halje». Keith se okrenuo, nasmijao joj se i rekao: «Drži se, sestrice!»

Za gorljive vjernike, život tog čovjeka nije pripadao njemu nego Bogu. Iako je istina da svoja tijela dobivamo zahvaljujući činu božanskog stvaranja, život svakog čovjeka na kraju krajeva pripada njemu. Pravo na smrt je danas tema o kojoj se gorljivo raspravlja u pravnim krugovima, osobito kad je riječ o samoubojstvu smrtno bolesnih osoba uz liječničku pomoć. Rečeno je da, ako je smrt posljednji čin životne drame, i ako želimo da taj čin odražava naše uvjerenje tijekom života, moramo imati to pravo, bez obzira na vjerska ili moralna uvjerenja većine. Suprotan stav kaže da, ako je život dar, a mi njegovi čuvari, imamo određene moralne dužnosti unatoč našim osjećajima. S obzirom na spoznaju koju imam o načinu na koji duše biraju život, sa slobodnom

voljom da mijenjaju stvari tijekom tog života, vjerujem da imamo pravo izabrati smrt kad nam više nije preostala nikakva kvaliteta života i kad nema mogućnosti za oporavak. Produljivanje degradacije naše ljudskosti nema smisla. Sljedeći slučaj daje uobičajeniji primjer slobodne volje u životnim situacijama.

Šezdeset peti slučaj

Emily je bila žena u kasnim četrdesetima koja mi je došla zabrinuta zbog svoje svrhe u životu. Tijekom godina dok je odgajala svoju djecu, radila je na pola radnog vremena kao tajnica. Nezadovoljna svojom ulogom, vratila se u školu i postala medicinska sestra zainteresirana za gerijatriju. Tijekom obuke, otkrila je da voli raditi sa starijim osobama zato što su one sklonije razgovoru o vjeri. Emily je cijeli život privlačila duhovnost. Rekla mi je da ju je utjecaj strogog, prilično okrutnog i pretjerano pobožnog oca usmjerio prema manje strukturiranim oblicima duhovnosti.

Iako je postala registrirana medicinska sestra oko dvije godine prije našeg susreta, Emily nije radila u svojoj novoj profesiji zato što je sumnjala u vlastitu sposobnost. Zahvaljujući sretnom braku i suprugu koji joj je pružao potporu, bilo joj je lakše baviti se volonterskim radom bez plaće, pritiska ili odgovornosti.

Kad sam brzo proveo Emily kroz njezin posljednji život u prvim fazama naše seanse, otkrili smo da se zvala sestra Grace i da je pripadala Sestrama milosrdnicama u Novoj Engleskoj. Red je htio da prihvati ulogu nadstojnice, ali odbila je zato što se bojala odgovornosti vodstva i imala osjećaj manje vrijednosti. Kasnije, kad smo iz duhovnog svijeta pregledavali druge Emilyne prošle živote, utvrdili smo da postoji obrazac života koji je provela kao svećenik ili časna sestra u zatvorenim okruženjima. Rekla je: «Mogla sam služiti Bogu, a da pritom nemam problema s vanjskim svijetom.»

Često me pitaju prisiljavaju li nas planeri na određene živote iz nekog razloga. Ovaj slučaj dobar je primjer za to koliko naši vodiči mogu biti popustljivi dok ne budemo spremni za veće izazove. U proteklih 500 godina, Emily je sve živote provela u ovakvom ili onakvom religijskom redu. Dobro se osjećala u tim životima i nije bila spremna na

veće promjene. Takvo ponašanje u prošlosti element je koji razjašnjava njezinu današnju zbunjenost u životu.

Dijalog iz ovog slučaja započinje na drugom sastanku vijeća nakon Emilynog života kao sestre Grace, što znači da se pripremala za svoj sadašnji život. Ako tijekom slučaja otkrijem da je klijent imao dva sastanka vijeća između života, taj drugi sastanak obično se događa neposredno prije nego što uđemo u Prsten, i znam da će sljedeći život vjerojatno uključivati priliku za značajnu promjenu. I vrsta i broj Staraca koji se pojavljuju na tim drugim sastancima ovisi o vrsti života i tijela koji će biti predstavljeni.

Dr. N: Je li sastav tog drugog vijeća isti kao što je bio na prvom vijeću?

S: Ne, pojavila su se samo dvojica - moj predsjednik i član koji se čini osobito zainteresiranim za ono što će mi biti ponuđeno u sljedećem životu.

Dr. N: Pa, budući da smo već razgovarali o vašem prvom sastanku nakon života sestre Grace, opišite mi ukratko što se događa prije no što prijeđemo na mjesto za izbor života.

S: Žele znati jesam li dobro promislila o tome što sam toliko uplašena posljednjih 500 godina i jesam li spremna za uključivanje u glavni tok društva.

Dr. N: Bi li se naljutili na vas kad biste se opet vratili religioznom životu?

S: Ne, oni su premudri za nešto takvo. Jednostavno bi znali da još nisam spremna za novi pothvat. Vrlo su nježni sa mnom. Podsjećaju me da su moja samodisciplina i vjera zadivljujući i naučila sam mnogo, ali previše ponavljanja tijekom mnogo života može mi spriječiti napredak.

Dr. N: Jeste li mnogo riskirali prije posljednjih 500 godina - prije svih tih religijskih života?

S: (smije se) Dugo sam bila na drukčijem putu. Ponašala sam se... razvratno... recimo da mi celibat nije bio u planu.

Dr. N: Dakle, nakon što ste bili sestra Grace, došlo je vrijeme da

sljedećim nizom izabranih života dođete u nekakvu sredinu - da unesete ravnotežu u svoj život na Zemlji?

S: Da, i kažem im da sam spremna na promjenu.

Napomena: U šestom poglavlju opisao sam kako se služim pomicanjem vremena. U ovom slučaju, prebacujem se unaprijed do prizora u prostoriji za izbor života kako bih dobio bolji terapijski okvir kojim ću pomoći Emily. Slijedi dio kognitivne promjene okvira kojom sam se poslužio, a koja je počela izricanjem i identifikacijom osobnih sukoba. Namjera mi je da ova klijentica u hipnozi prepozna priliku koju su joj njezini duhovni planeri pružili da se pokrene u novom smjeru s većom samosviješću.

Dr. N: Sada se nalazimo na mjestu gdje po prvi puta pregledavate svoje sadašnje tijelo - Emily. Jeste li sami ili vam netko pravi društvo?

S: Onaj drugi član vijeća je sa mnom, a osjećam prisutnost još nekoga... koga ne mogu vidjeti, (vjerojatno Gospodar vremena - koordinator).

Dr. N: (nakon što smo kratko raspravljali o drugim mogućim izborima tijela) Zašto vas privlači tijelo Emily?

S: Ulazim u zaslon kako bih osjetila valnu duljinu tog mozga... i kako će se naše vibracije spojiti. Mješavina je dobra... Njeni talenti i osjećajnost vrlo su usklađeni sa mnom.

Dr. N: (osnaživanje) Dakle, vidite da planeri djeluju u vašu korist.

S: Oh, da.

Dr. N: Što vidite kao najznačajniji aspekt vašeg budućeg života kao Emily?

S: (duga stanka) Teško mi je odgovoriti na to. Vidim njene sukobe - oni su moji vlastiti - rastrgana je između toga što radi jedno, a želi posve drukčiju karijeru. Ne vidim sebe kao medicinsku sestru.

Dr. N: Budući da ste sada kvalificirana medicinska sestra, je li moguće da su vam pokazali više toga, ali u ovom trenutku ne

otkrivaju vaše duhovno sjećanje na te detalje zato što se planeri ne žele miješati u vašu slobodnu volju kod tako važne odluke?

S: Možda, nisam sigurna, (stanka) Ah... ne moraju nam pokazati... zanimanje... moguće je vidjeti... stavove i osjećaje u pojedinim trenucima života u određenom tijelu.

Dr. N: Dobro, želim da uđete u osjećaje prema tijelu u kojem se nalazite i kažete mi kako se možete razvijati kao osoba.

S: (još jedna duga stanika) Njegujući ljude.

Dr. N: I što vam to govori?

S: (razmišlja, ali bez odgovora)

Dr. N: A u sferi izbora života, smatrate li da vam je uvid koji sada imate o Emily dovoljan da prihvatite tu osobu, pokrenete se i pridonese na neki način u ovom životu?

S: Da.

U tom trenutku naše seanse, Emily je shvatila da postoje elementi sinkroniciteta u tome što je pregledala te prošle događaje u Prstenu upravo u trenutku kada slobodnom voljom može promijeniti svoj život. Neki odlasci u Prsten daju nam više detalja o budućem životu. Emily je vidjela da nije slučajno rođena u pretjerano strogom religijskom kućanstvu, koje će je otjerati od starih, uvjetovanih obrazaca ponašanja prema novim načinima razmišljanja. Vidjela je da joj sloboda stvaranja novih izbora i oslanjanja na intuiciju omogućavaju da krene u potragu.

Životna nesigurnost često je produžetak obrazaca i opsesija iz prošlog života. Emilyn stari, unutarnji strah zbog kojeg nije željela prihvaćati položaje odgovornosti u crkvi zato što se osjećala nedovoljno vrijednom opet je izronio na površinu u njezinom sadašnjem profesionalnom životu. I dok su joj se na području medicine otvarala vrata za duboku promjenu, istovremeno je osjećala zbunjenost. Zašto joj se to čini ispravnim i pogrešnim u isti čas? Emily se posvetila planovima za ispravak životnog smjera kojima će nadvladati nesvjesnu sumnju u sebe koja je kulminirala u posljednjem životu provedenom u tijelu sestre Grace.

Nakon šest mjeseci od našeg susreta primio sam pismo od Emily u kojem mi je pisala da je prihvatila posao u staračkom domu i da joj se

jako svidio. Ta ustanova željela je sestre koje neće zazirati od duhovnog savjetovanja čiji je cilj pomaganje pacijentima da se nose s osjećajima bespomoćnosti, usamljenosti i depresije. Emily je pisala da se osjeća duhovno ispunjenom. Ja nisam pretjerano zaslužan za rasvjetljavanje te situacije zato što je Emily već krenula na svoj put i prije naše seanse. Samo joj je trebao poticaj da nastavi. Danas, u dobi od gotovo pedeset godina, oslobodila se.

Ovaj slučaj nije predstavljen zato da bih obezvrijedio tradicionalnu religiju ili religijske redove implicirajući da je Emilyna duša izgubila 500 godina inkarnacijskog vremena u ulogama svećenika i časnih sestara. To su bile dobre godine za rad na duhovnom planu. Danas te duhovne potrebe ispunjava na drukčijem putu. Promjena je obilježje karme, pri čemu se služimo slobodnom voljom kako bismo ispravili smjer svojeg kretanja i skrenuli u manje poznate vode. Potraga za vašim pravim identitetom znači stupanje u kontakt s vašim unutarnjim Jastvom i unošenje strasti i smisla u ono što činite u životu.

Duše mladih

Gubitak djeteta

Prsten predstavlja ciklus života, smrti i ponovnog rađanja. Za dušu, djeca igraju vitalnu ulogu u regeneraciji života. Kakve su duhovne implikacije kada ovaj vrlo funkcionalan organizam umre prije no što je i počeo živjeti? Događalo se da mi ožalošćeni roditelji pišu i postavljaju pitanja povezana sa smrću svoje djece. Na ta je pitanja uvijek teško odgovarati. Oni među nama koji nisu proživjeti agoniju gubitka djeteta mogu samo zamisliti bol koju proživljavaju ti roditelji. Neki ljudi prebrzo donose pogrešan zaključak da je njihov strašan gubitak rezultat karmiškog duga kojeg moraju platiti zbog nekakvog prijestupa povezanog sa zlostavljanjem djece u prošlom životu.

Ako je izgubljeno dijete bilo tinejdžer, ili starije od toga, karmičke sile koje su dovele do njegove smrti obično su povezane izravno s mladom osobom, a ne toliko s roditeljem. Čak i kad je smrt mlađeg djeteta karmički povezana s roditeljem, ta lekcija ne znači automatski da je roditelj u prošlom životu zlostavljao djecu. Lekcija je mogla biti rezultat mnogih drugih elemenata, uključujući i element neizravnog djelovanja. Jedna klijentica, koja mi je došla oko godinu dana nakon

smrti svoje osmogodišnje kćeri, tijekom svoje seanse ispričala mi je sljedeću priču:

Bila sam bogata matrona u Londonu u devetnaestom stoljeću. Nisam obraćala mnogo pozornosti na patnje mladih prosjaka na ulici oko moje kuće. Hladno sam zanemarivala njihove patnje zato što to nisu bila moja djeca. Po mojem mišljenju, za njih su bili odgovorni njihovi roditelji ili država. To nije imalo nikakve veze sa mnom. Skretala sam pogled, iako sam imala dovoljno novca da podržavam sirotište i sigurnu kuću za mlade neudane majke u blizini. Znala sam da te institucije jedva spajaju kraj s krajem i nisam učinila ništa. Između života, odlučila sam popraviti svoje površno razmišljanje. Pristala sam na to da iskusim patnju koju donosi ljubav prema vlastitom djetetu i gubitak tog djeteta. Bože, kako to boli - ali učim suosjećanje.

Informacije o duši i smrti novorođenčeta koje sam dobio tijekom mnogih godina možda će malo utješiti majke koje osjećaju žaljenje zbog svjesnih i nesvjesnih postupaka koji su doveli do gubitka nerođenog djeteta. U to spada i abortus i spontani pobačaj. Molim vas, imajte na umu tijekom čitanja ovog teksta da je karmička uzročno-posljedična veza povezana s incidentima iz prošlih života specifična za svaku vezu roditelja i djece. Moja namjera je da čitatelju pružim neka općenita objašnjenja o mladima koja sam dobio iz izvještaja mnogih klijenata.

Započet ću izjavom da nikada nisam imao niti jedan slučaj u kojem se duša spojila s fetusom u prvom tromjesečju trudnoće. Razlog zbog kojeg duša ne započinje sa složenim spajanjem s fetusom mlađim od tri mjeseca vrlo je jednostavan: mozak u tom stadiju još nije dovoljno razvijen. Imam dragu prijateljicu koja je babica u velikoj bolnici u Oregonu. Kad me čula kako pričam o tome u nacionalnoj radio emisiji, zvala me i pitala: «Michaele, zašto ne dopustiš tim mališanima da imaju svoje duše?» Ljutila se na mene zbog pitanja o tome tko ima dušu, a tko ne u slučajevima kad se beba ne rodi živa. Započeo sam rekavši nešto u stilu da ja ne stvaram pravila i da je molim da ne ubije glasnika. Pretpostavljam da je ova skrbnica beba, koja je vidjela mnoge bebe koje nisu preživjele i napustile bolnicu, smatrala da bi fetus s identitetom

duše od trenutka začeća nekako dobio veću duhovnu utjehu nego ako je nema.

Rekao sam svojoj prijateljici da univerzalna svijest puna ljubavi okružuje sve nerođene bebe. Stvaralačka sila postojanja nikada se ne odvaja od bilo kojeg oblika žive energije. Fetus može biti živ kao zasebni entitet i ako još nema identitet besmrtno duše. Ako majka pobaci svoje dijete u prva tri mjeseca, u blizini lebde duhovne sile pune ljubavi koje tješe majku i paze na dijete. Rekli su mi da su čak i u slučajevima abortusa i spontanog pobačaja između četvrtog i devetog mjeseca u blizini duše koje podržavaju i dijete i majku na izravni fizički način, putem energije. Duše unaprijed znaju kolika je vjerojatnost da će se beba roditi.

Primjerice, ako trudnica izgubi dijete zato što je pala niz stube, recimo u sedmom mjesecu, nije bilo predodređeno da se to dogodi. Postojala je mogućnost da toga dana, u tom trenutku, ona u posljednji trenutak odluči da ne silazi niz stube. Međutim, ako mlada, neudana djevojka zatrudni i odluči pobaciti dijete zato što je neželjeno, veliki su izgledi da je taj izbor bio vrlo vjerojatan. Ta dva tumačenja uzroka su, naravno, hipotetska. Ipak, razni scenariji značajnih događaja u našem životu unaprijed su poznati kada izaberemo određeno tijelo u Prstenu. Svi ti scenariji imaju za nas karmičke implikacije i svrhu.

Duše ne ulaze u bebe slučajno. Kada majka izgubi dijete iz nekog razloga, vrlo su veliki izgledi da će se duša tog djeteta opet vratiti istoj majci u sljedećem djetetu. Ako majka ne rodi drugo dijete, duša se može vratiti kroz drugog bliskog člana obitelji, zato što je to bila izvorna namjera. Kratke živote duše zovu «životi popune», i oni imaju svrhu za roditelja. Evo primjera:

Ušla sam u fetus u četvrtom mjesecu i bila u njemu tri mjeseca. Tijekom tog razdoblja moja majka morala je osjetiti energiju moje duše kako bi shvatila da je davanje i gubitak života vrlo dubok čin. Nisam htjela da je tuga zbog mog gubitka spriječi u tome da se ohrabri za ponovni pokušaj. Znali smo da se taj fetus neće roditi, ali postojala je velika vjerojatnost za sljedeće dijete, a ja sam željela to partnerstvo s njom. Ona ne zna da sam nekada bila njezin sin, a da sam sada njezina kći. Mislim

da sam ublažila gorčinu i bol moje majke šaljući joj utješne misli svake noći između dvije trudnoće.

Kao što sam spomenuo u sedmom poglavlju, u dijelu o srodnim dušama, kada bebe i mala djeca umru, njihove duše obično se ne uzdižu same u duhovni svijet. Duhovni vodiči, skrbnici mladih ili članovi djetetove grupe duša dočekuju te duše još na razini zemlje. Ako je roditelj poginuo u isto vrijeme kad i njegovo malo dijete, oni ostaju zajedno, kao što pokazuje sljedeći citat:

Nakon što su banditi ubili mog sina i mene (Švedska, 1842.), tješila sam ga dok smo se zajedno uzdizali. Budući da je bio tako malen, u početku je bio dezorijentiran i zbunjen. Zagrlila sam ga i rekla mu koliko ga volim i da sada idemo kući. Dok smo se uzdizali, rekla sam mu da će nas ubrzo dočekati prijatelji i da ćemo se nakratko rastati, a zatim se opet sastati.

Nova partnerstva između duše i tijela

Proces spajanja duše s nerođenim djetetom prikladan je zaključak slučajeva koje sam prikazao u ovoj knjizi. Duša je sada spremna krenuti u novu pustolovinu reinkarnacije s nadama i očekivanjima od nove uloge u životu. Partnerstvo između fizičkog i eteričnog uma koje donosi na svijet ljudsko biće može biti glatko ili problematično u ranim fazama prilagodbe u djetinjstvu. Ipak, najvažniji je krajnji rezultat i način na koji završavamo put.

Tijekom našeg života, duša i tijelo toliko su isprepleteni da dvojnost izraza može unijeti zbrku u našu sliku vlastitog identiteta. Složenost te veze između tijela i duše predstavlja savez koji proizlazi iz dugog evolucijskog razvoja koji potječe možda i iz kasnog pleistocena, kad su hominidi na ovoj planeti postali pogodni za naseljavanje duša. Najstarija obilježja našeg modernog mozga još uvijek postoje kao mehanizmi preživljavanja. Neki ljudi, poput duše Klidaya iz trideset i šestog slučaja, opisuju kako dodiruju primitivne dijelove mozga kada uđu u fetus. To su područja koja kontroliraju naše fizičke reakcije koje su instinktivne i emocionalne, a ne intelektualne. Neki moji klijenti rekli su da su im se neki mozgovi u koje su ušli činili primitivnijima od svih ostalih.

Ego je definiran kao Jastvo, duhovni temelj nadograđen iskustvom. To bi definiralo dušu, ali postoji ego u mozgu koji doživljava vanjski svijet kroz osjete koji upravljaju akcijom i reakcijom. Tom funkcionalnom organizmu - stvorenom prije dolaska duše - duša se mora pridružiti u majci. Na neki način, ovdje su na djelu dva ega, a to mi je najočitije tijekom regresije u kojem odvodim klijente u Prsten, i kasnije, kad se pridruže fetusu. U fetusu zaista započinje partnerstvo između tijela i duše.

Duša i mozak nove bebe započinju svoju vezu kao dva odvojena, zasebna entiteta, i postaju jedan um. Nekim ljudima smeta što činjenica o postojanju dva entiteta, ili dvojnost uma i tijela, znači da besmrtna duša nastavlja živjeti, a privremena osobnost tijela umire. No, upravo je duša, u suradnji s umom tijela, stvorila jedinstvenu osobnost Jastva. Iako će fizički organizam tijela umrijeti, duša koja je boravila u tom tijelu nikada ne zaboravlja domaćina koji joj je omogućio da iskusi Zemlju u određenom mjestu i vremenu. Vidjeli smo da se duše sjećaju svojih identiteta iz prošlih života i mogu ih ponovno stvoriti.

Svako fizičko tijelo posjeduje jedinstveni oblik. Koncepti, ideje i prosudbe bilo kojeg ljudskog uma izravno su povezani s dušom koja živi u tom tijelu. U trećem i četvrtom poglavlju pokazao sam da neke kombinacije uma i tijela funkcioniraju bolje od drugih. Fiziolozi ne znaju zašto snažne emocije mogu u jednoj osobi izazvati nerazumno ponašanje, a u drugoj logične akcije. Za mene, odgovor leži u duši. Kad se partnerstvo tijela i uma stvara u fetusu klijentovog trenutnog tijela, od mnogih klijenata čujem kako se moždani sklop u bebi podešava pravilno ili s određenim problemima. Ove izjave duše pete razine o ulasku u tijelo daju nam dobru sliku vezivanja:

Ne postoje dva mozga oblikovana na posve isti način. Kad ulazim u majčinu maternicu, najprije nježno dodirnem mozak. Tečem u njega... tražim... ispitujem... pretražujem. To je poput osmoze. Odmah znam hoće li komunikacija s tim mozgom biti lagana ili teška. Tijekom trudnoće više dobivam majčine osjećaje nego jasne misli. Tako znam je li beba željena ili ne, a to utječe na dobar ili loš početak bebe.

Kada uđem u fetus neželjene bebe, mogu pozitivno utjecati energetske povezivanjem s tim djetetom. Kad sam bio mlada

duša, zakačio bih se na osjećaj otuđenosti roditelja i oboje, dijete i ja, osjećali bismo se odvojeno. Radio sam s bebama tisućama godina i mogu se nositi s bilo kojim djetetom koje mi daju, tako da oboje imamo koristi od spajanja. U životu imam previše posla da bi me usporavalo tijelo koje možda nije savršeno za mene.

Kada duša dosegne treću razinu, uglavnom se vrlo brzo prilagođava na fetus. Jedan klijent rekao mi je izravno: «Kad se složena, napredna duša kombinira sa sporim mozgom, to je kao da uparite trkaćeg konja s konjem za oranje.» Moji klijenti obično izražavaju taj stav o tijelima s više poštovanja. Postoje karmički razlozi za sve spojeve duše i tijela. Osim toga, visoki kvocijent inteligencije nije pokazatelj napredne duše. No, manje iskusnim dušama ne predstavlja problem niski kvocijent inteligencije, nego problematičan, nerazuman um.

Što se tiče spoja tijela s dušom, u dobroj vjeri nude nam se opcije različitih života. Tjelesni izbori u Prstenu nikad se ne koriste kako bismo se našli zatočeni u nečemu neprikladnom za naš razvoj. Sfera za izbor života nije prodavaonica u kojoj se prodaje nekvalitetna roba. Planerima nije u interesu da nekoj naivnoj duši uvale tijelo «s greškom». U svakom spoju uma i tijela postoji svrha u pozadini oba ega. Iako tijelo oduševljava dušu kao sredstvo fizičkog i mentalnog izražavanja, u stanju je izazvati i veliku bol. Lekcija tog spajanja je kovanje skladnog ujedinjena tijela i duše, tako da funkcioniraju kao jedna jedinica. Imam dva primjera koji ocrtavaju tu suradnju:

Ja sam hirovita duša sklona žurbi i volim agresivna tijela s temperamentom koji nadopunjava moju sklonost. Takvu kombinaciju zrcalnih odraza duše i tijela zovemo duplo - duplo. Ne mogu usporediti. Moram priznati da me mirna tijela s neborbenim umovima smiruju, ali tada postajem vrlo lijen i inertan.

Dobro se osjećam u emocionalno hladnim domaćinima. Volim i analitičke umove, tako da možemo promišljati neko vrijeme prije no što donesemo odluku. U Jane se osjećam kao da se vozim na vlaku smrti. Ona je tako nepromišljena, skače naglavce u situacije - mislim, pokušavam je zadržati - ali tako

gubi kontrolu da nam nanosi veliku bol. No, ima tu i mnogo radosti - sve je to toliko intenzivno, ali kakva luda vožnja!

Neki spojevi s tijelom stvaraju živote pune frustracije i vrlo teške izazove. Međutim, samo dvaput u karijeri imao sam dušu koja je priznala da je tražila da je zamijene u fetusu na koji se nikako nije mogla prilagoditi. U oba slučaja, druga duša zauzela je mjesto u fetusu prije osmog mjeseca. Prenatalna zamjena zbog nekompatibilnosti je iznimno rijedak događaj, zato što je upravo sprečavanje takvih događaja svrha prostorije za izbor života.

U trećem poglavlju, gdje sam govorio o ljudima koji se prepuštaju zlodjelima, objasnio sam kako naše Jastvo unutarnje duše ne mora biti u skladu s našim tijelom. Rekao sam i to da niti jedna duša nije zla prije no što se združi s fetusom. Ipak, duša ne ulazi u tijelo kao prazna ploča. Na besmrtni karakter duše utječu sva obilježja i temperament mozga, koji izaziva zrelost duše. Rekao sam da postoje duše koje su prijemčivije od drugih na negativne utjecaje u životu. Većina slučajeva iz ove knjige opisuju duše koje se bore protiv utjecaja svojih tijela, ili djeluju u skladu s njima. Duše koje se bore protiv potrebe za kontrolom možda se neće dobro spojiti s egom tijela sklonom sukobljavanju. S druge strane, oprezna duša s malo energije može izabrati tijelo pasivnog, povučenog temperamenta kako bi razvila smjelost u suradnji s domaćinom.

Kad se duša združi s novom bebom, mogu biti prilično siguran da će to partnerstvo utjecati i na mane duše i na um tijela kojemu je potrebna ta duša. Planeri za nas biraju tijela koja trebaju spojiti naše karakterne nedostatke s određenim temperamentom tijela kako bi stvorili specifične kombinacije osobnosti. Od klijenata koji su liječnici i fiziolozi, dobio sam uvid u anatomiju ulaska duše u mozak fetusa u razvoju. Primjer za to je šezdeset i šesti slučaj. Posthipnotičke sugestije omogućile su klijentima tih profesija da mi nacrtaju pojednostavljene dijagrame onoga što su mi u hipnozi željeli reći o tim vezama. To mi je pomoglo da bolje shvatim.

Šezdeset šesti slučaj

Dr. N: Htio bih znati je li početni prijelaz u fetus za vas uvijek isti?

S: Ne, nije. Iako tijekom izbora života imam rentgenski vid, ulazak ipak može biti težak.

Dr. N: Opišite mi najnoviji primjer teškog ulaska.

S: Prije tri života, ušao sam u vrlo ukočen, neprijemčiv mozak. Moja prisutnost mu je smetala. Bilo je to neobično, zato što većina mojih tijela - domaćina prihvaća moju prisutnost. Obično me dožive kao novog cimera.

Dr. N: Želite li reći da je ovo tijelo domaćina imao osjećaj da ste vi strana prisutnost koju treba izbaciti?

S: Ne, bio je to tupi um s džepovima guste energije. Moj dolazak narušio je njegov nedostatak mentalne aktivnosti... postojala je... odvojenost između pojedinih dijelova mozga... što je stvaralo otpor prema... komunikaciji. Letargični umovi zahtijevaju od mene veći napor. Opiru se promjeni.

Dr. N: Kakvoj promjeni?

S: Mojeg boravka u njihovom prostoru, što zahtijeva određenu reakciju na to stanje. Naveo sam taj um na razmišljanje, a nije bio znatiželjan. Počeo sam pritiskati gumbe i otkrio da ne želi da ga zazivam.

Dr. N: Što ste očekivali?

S: Tijekom pregleda u sferi (Prstenu), vidio sam krajnji rezultat odraslog uma, ali nisam vidio sve poteškoće s umom bebe... dok je još bio nov.

Dr. N: Shvaćam. Želite li reći da je taj um smatrao vaš upad prijetnjom?

S: Ne, samo smetnjom. Na kraju me prihvatio, a i dijete i ja prilagodili smo se jedno drugome.

Dr. N: Vratimo se na vašu izjavu o pritiskanju gumba. Molim vas, objasnite mi što to znači za vas pri standardnom ulasku u fetus po vašem izboru?

S: Mozgu u razvoju obično se priključujem oko četvrtog mjeseca - naši vodiči tu nam daju malo slobode - ali nikada nakon šestog mjeseca. Kada uđem u maternicu majke, stvaram crvenu zraku

snažne energije i usmjerim je kroz stup kralježnice djeteta - pra-teći mrežu neurona do mozga.

Dr. N: Zašto to činite?

S: To mi pokazuje učinkovitost prijenosa misli - osjetilnih odašiljača...

Dr. N: Što činite nakon toga?

S: Upravljam svoju crvenu svjetlost oko *dure mater* - vanjske ovojnice mozga... nježno...

Dr. N: Zašto crvenu svjetlost?

S: To mi omogućava da budem... osobito osjetljiv na fizičke osje-ćaje te nove osobe. Spajam svoju energetsku toplinu sa sivo plavom moždanom tvari. Prije no što stignem tamo, mozak je jednostavno siv. Ja palim svjetla u mračnoj prostoriji s drvetom u sredini.

Dr. N: Ne pratim vas više. Objasnite mi to drvo.

S: (energično) Drvo je peteljka. Parkiram se između dvije mož-dane polutke kako bih otkrio kako će taj sustav funkcionirati. Zatim se krećem po granama drveta da bih isprobao sklopove. Želim znati koliko je gusta energija u vlaknima oko kruga cereb-ralnog korteksa oko talamusa... želim saznati kako taj mozak razmišlja i kako osjeća stvari.

Dr. N: Koliko je važna gustoća energije ili manjak gustoće energije u mozgu?

S: Ukoliko postoji pretjerana gustoća na određenim poljima, znači da postoje blokade na mostovima koji osiguravaju učin-kovitu aktivnost neurona. Želim svojom energijom malo namjes-titi te cestovne blokade ako mogu - znate - dok se mozak još formira.

Dr. N: Možete li utjecati na razvoj mozga?

S: (smije mi se) Naravno ! Jeste li mislili da su duše tek putnici u vlaku? Blago stimuliram ta područja.

Dr. N: (namjerno se pravim da ne shvaćam) Pa, mislio sam da i vi i beba... izražavate minimalnu inteligenciju u početku.

S: (smije se) Ne do rođenja.

Dr. N: Želite li reći da možete popraviti funkciju moždanih valova svim tim aktivnostima koje ste opisali?

S: To je ono što želimo postići. Bit cijele priče je u tome da uskladite svoje vibracijske razine i sposobnosti s prirodnim ritmovima dječjih moždanih valova - električnim tokom, (gorljivo) Mislim da su mi tijela - domaćini zahvalni na tome što poboljšavam brzinu misli preko mostova, (zastaje, pa dodaje) Možda bih ja samo htio da je tako.

Dr. N: Što mislite, kako će se u budućnosti razvijati mozak ukoliko se nastavi evolucija i utjecaj duša?

S: Bit će moguća telepatija.

Naravno, imao sam i mlađe duše koje su manje aktivne nakon ulaska u tijelo od klijenta iz šezdeset šestog slučaja. To je mnogo bolje nego kada pretjerano gorljiva, neiskusna duša uznemiruje dijete svojom nesposobnošću. Prosječna duša ispituje svojeg novog domaćina radi informacija, ali na način koji je opisan kao «škakljanje u kojem dijete uživa». U osnovi, to je važno vrijeme za integraciju tijela i duše s majkom, i mentalni ulazak u proces upoznavanja. No, sjedište duše ni u kojem slučaju nije ograničeno na mozak. Energija duše zrači kroz cijelo tijelo djeteta.

Klijent iz šezdeset šestog slučaja bio je liječnik. Moj sljedeći slučaj opisuje klijenta koji nema veze s medicinom, a koji govori o ujedinjenju dva entiteta koja stvaraju cjelinu u početku novog života. Svaka duša ima neki svoj način i vrijeme u kojem želi ući u fetus. Sljedeći slučaj opisuje nam procedure kojima se služi vrlo obzirna, razvijena duša.

Šezdeset sedmi slučaj

Dr. N: Recite mi kako je to ući u um bebe i kada vi obično ulazite.

S: U početku, ja o tome razmišljam kao o zaručivanju. U svoje sadašnje tijelo ušao sam u osmom mjesecu. Više volim ući kasnije, kad je mozak veći. tako da imam više posla tijekom spajanja.

Dr. N: Ne postoje li i nedostaci kasnog ulaska? Mislim, tada imate posla s neovisnijom jedinkom.

S: Neki moji prijatelji misle tako, ali ja ne. Želim razgovarati s djetetom kad postoji veća obostrana svjesnost.

Dr. N: (pravim se blesav kako bih izazvao reakciju) Razgovarati - razgovarati s fetusom - što želite reći...?

S: (smije mi se) Naravno da komuniciramo s djetetom.

Dr. N: Polako mi to objasnite. Tko najprije govori i što?

S: Dijete obično kaže: «Tko si ti?» Ja odgovaram: «Prijatelj koji se došao igrati i postati dio tebe.»

Dr. N: (namjerno provociram) Nije li to varka? Niste se došli igrati s njim. Došli ste mu zauzeti um.

S: Oh, molim vas! S kim ste to razgovarali? Taj um i moja duša stvoreni su da budu zajedno. Mislite li da sam ja nekakav uljez na Zemlji? Spajao sam se s bebama koje su me radosno dočekivale jer su znale da ću doći.

Dr. N: Postoje duše koje su imale drukčija iskustva.

S: Gledajte, znam da su neke duše nespretne. Upadaju unutra poput slona u staklani i previše gorljivo nastoje započeti radom. Previše frontalne energije odjednom izaziva otpor.

Dr. N: Je li dijete u vašem sadašnjem životu bilo imalo uplašeno zbog vašeg ulaska?

S: Ne, ono još ne zna dovoljno da bi se moglo uplašiti. Počinjem tako što milujem mozak. Trenutno projiciram tople misli ljubavi i prijateljstva. Većina beba jednostavno me prihvaća kao da sam dio njih. Neke su pomalo rezervirane - kao moje sadašnje tijelo.

Dr. N: Oh, stvarno? Što je bilo neobično u vezi tog fetusa?

S: Ništa važno. Razmišljao je: «Sada kad si ti ovdje, tko ću ja biti?»

Dr. N: Mislim da je to jako važno. To dijete zapravo priznaje da njegov identitet ovisi o vama.

S: (strpljivo) Dijete se počelo pitati: «Tko sam ja?» Neka djeca svjesnija su toga od druge. Neka pružaju otpor, jer imaju osjećaj da narušavamo njihov inertni početak - poput bisera u školjci.

Dr. N: Dakle, ne mislite da dijete ima osjećaj da prisilno gubi dio svojeg identiteta?

S: Ne, došli smo kao duše da bismo djetetu dali... dubinu osobnosti. Njegovo biće unaprijeđeno je našom prisutnošću. Bez nas, oni bi funkcionirali kao nezrelo voće.

Dr. N: Ali shvaća li dijete bilo što od toga prije rođenja?

S: Zna samo da ja želim biti prijatelj s njim, kako bismo mogli zajedno raditi razne stvari. Počinjemo komunicirajući o jednostavnim stvarima, primjerice o neudobnom položaju tijela u majčinoj utrobi. Bilo je situacija kad je pupčana vrpca bila omotana oko vrata djeteta, a ja sam ga smirio, jer bi se inače migoljilo i pogoršalo stvari.

Dr. N: Molim vas, nastavite mi opisivati kako pomažete djetetu.

S: Pripremam dijete za rođenje, koje će mu biti šok kad se dogodi. Zamislite da vas tjeraju da izađete iz tople, udobne, sigurne maternice u jarku svjetlost bolničke sobe... buka... obvezno disanje... dodavanje. Dijete cijeni moju pomoć, zato što je moj glavni cilj suzbijanje straha. Tješim mozak uvjeravajući ga da će sve biti u redu.

Dr. N: Pitam se kako su se djeca osjećala prije no što su duše došle da im pomažu?

S: Mozak je tada bio previše primitivan da bi shvatio traumu rođenja. Svijest je bila niska. (smije se). Naravno, ja nisam bio ovdje u ta vremena.

Dr. N: Možete li nekako smiriti uplašene majke?

S: Moramo biti vrlo spretni. Tijekom većeg dijela mog života nisam mogao mnogo utjecati na majke ako su tijekom trudnoće bile uplašene, tužne ili ljutite. Morate biti u stanju uskladiti svoje energetske vibracije i s djetetom i s majčinim prirodnim tjelesnim ritmovima. Morate uskladiti tri niza valnih duljina - u koje spadaju

i vaše - da biste utješili majku. Čak mogu navesti bebu da udari majku kako bi joj javila da je dobro.

Dr. N: Pretpostavljam da je do rođenja težak posao spajanja dovršen?

S: Da budem iskren, spajanje za mene još nije gotovo. Ja razgovaram sa svojim tijelom kao drugi entitet do dobi od šest godina. Bolje je ne prisiljavati tijelo na trenutno potpuno spajanje. Neko vrijeme igramo igre kao dvije osobe.

Dr. N: Primijetio sam da mnogo male djece razgovaraju sami sa sobom kao da imaju zamišljenog prijatelja. Je li to njihova duša?

S: (ceri se) Tako je, iako se i naši vodiči uživaju igrati s nama kad smo mala djeca. Jeste li primijetili da i starije osobe često razgovaraju sa sobom? Na svoj način, pripremaju se za odvajanje na kraju putovanja.

Dr. N: Što općenito mislite o dolascima na Zemlju iz života u život?

S: Smatram to darom. Ovo je tako složen planet. Naravno, može vam slomiti srce, ali je i sjajan i neopisivo lijep. Ljudsko tijelo je čudo oblika i strukture. Svako novo tijelo iznova me zapanji, a postoje toliki načini na koje se mogu izraziti u njemu, osobito onaj najvažniji - ljubav.

NAŠ DUHOVNI PUT

Koncept našeg povratka među bića koja pripadaju kraljevstvu vječnosti datira iz davne prošlosti. Od samih početaka ljudske vrste, vjerovali smo da božanska inteligencija održava život i život nakon smrti kao jednu cjelinu. Ti osjećaji dolaze iz sjećanja mnogih ljudi koje sam regresijom vratio u kameno doba. Sve od tada, o svijetu duša razmišljali smo kao o drukčijem stanju svijesti, a ne o apstraktnom mjestu. Život nakon smrti smatrao se samo produžetkom našeg fizičkog života. Vjerujem da se svijet vraća tim konceptima, koje je prekrasno izrazio Spinoza, rekavši: «Cijeli je kozmos jedna tvar koje smo i mi dio. Bog nije vanjska pojava, nego sve što jest.»

Smatram da legende poput Atlantide i Shangri La imaju izvore u vječnoj žudnji koju osjećamo za Utopijom koja je nekada postojala, ali je sada izgubljena. U nadsvjesnom umu svake osobe koju sam ikada doveo u stanje duboke hipnoze leži sjećanje na utopijski dom. Koncept Utopije izvorno je trebao ilustrirati ideje, a ne društvo. Moji klijenti vide duhovni svijet kao zajednicu ideja. U tom smislu, život nakon smrti uključuje samopročišćavanje misli. Bića koja se još uvijek inkarniraju daleko su od savršenstva, kao što su pokazali moji slučajevi. Ipak, o svojem životu u duhovnom svijetu opravdano razmišljamo kao o Utopiji, zato što postoji univerzalni duhovni sklad. Pravednost, poštenje, humor i ljubav osnovni su temelji našeg života nakon života.

Nakon što pročitate informacije iz ove knjige, znam da vam se zasigurno čini okrutnim što Utopija iz naših snova postoji u svima nama, ali je blokirana amnezijom od svjesnog sjećanja. Kad se neki od tih blokova prevladaju hipnozom, meditacijom, molitvom, kanaliziranjem, jogom, maštom i snovima, ili mentalnim stanjem dosegnutim kroz fizički napor, javlja se osjećaj osobne snage. Prije nekih 2400 godina, Platon je pisao o reinkarnaciji i rekao da duše moraju putovati preko Lete, Rijeke zaborava, čije vode izazivaju gubitak sjećanja na našu pravu narav.

Svete istine naše eterične povijesti danas se mogu ponovno pronaći, zato što smo u stanju zaobići svjesni um i dosegnuti nesvjesno, koje nije bilo uronjeno u Rijeku zaborava. Naše više Jastvo pamti naše prošle uspjehe i neuspjehe na selektivan način i šapće nam preko vremena i prostora. Naši osobni duhovni vodiči trude se pružiti nam najbolje od oba svijeta, eteričnog i materijalnog. Svaka nova beba dobiva mogućnost za novi početak s otvorenom budućnošću. Naši duhovni učitelji žele stvoriti karmičke prilike bez ograničenja koja bi nam nametnula spoznaja o neuspjesima koje smo proživjeli u prošlim životima. Ukoliko se bavimo otkrivanjem sebe, postaju popustljiviji i ublažavaju amneziju. To je naš najbolji put do mudrosti.

S pravom su mi postavljali pitanje zašto su amnezijski blokovi o našem duhovnom životu oslabljeni kako bi se omogućilo istraživanje duhovnog svijeta. O tom pitanju mnogo sam razmišljao. Očekujem da će mlađi hipnoterapeuti u dvadeset i prvom stoljeću otići mnogo dalje od onoga što je moja generacija mogla postići u otključavanju duhovnog uma. Smatram da je razlog za našu sposobnost da otkrijemo više o tajnama života s druge strane izravna nadogradnja na postignuća dvadesetog stoljeća.

Jedan od razloga za to je niz inovativnih tehnika hipnoze koje su dovele do značajnog napretka. Međutim, vjerujem da postoje važniji razlozi zbog kojih se naša amnezija ublažila tijekom posljednjih trideset godina. Nikada prije ljudskoj populaciji nije bio dostupan takav spektar različitih droga. Te kemikalije koje mijenjaju um zatvaraju dušu u tijelu okruženom mentalnom maglom. Esencija duše ne može se izraziti kroz um ovisan o kemikalijama. Osjećam da su planeri s druge strane izgubili strpljenje za taj aspekt ljudskog društva. Postoje i drugi razlozi. Pri kraju dvadesetog stoljeća živimo u mahnitom, gnjevnom, prenaseljenom, ekološki degradiranom svijetu. Masovno uništenje našeg planeta

tijekom posljednjih stotinu godina nezabilježeno je u dosadašnjoj ljudskoj povijesti.

Unatoč svojim komentarima, moja vizija budućnosti nije mračna. Možda je istina da se svim ljudima koji žive u nekom razdoblju njihovo doba čini dekadentnijim od prošlosti. No, tijekom posljednjih stotinu godina postigli smo velik kulturalni, politički i ekonomski napredak. Na mnogo načina, svijet je sigurnije mjesto nego što je bio 1950. Države svijeta imaju više društvene savjesti i predanije su miru no ikada prije u našoj dugoj povijesti monarhija i diktatora, koji su još uvijek postojali početkom dvadesetog stoljeća. U dvadeset i prvom stoljeću suočavamo se s erozijom individualizma i ljudskog dostojanstva u prenapućenom društvu u kojem dominira materijalizam. Globalizacija, širenje gradova i veličina formule su za usamljenost i odvajanje. Mnogi ljudi ne vjeruju ni u što osim u preživljavanje.

Vjerujem da su nam duhovna vrata prema besmrtnosti otvorena zato što se uskraćivanje tog znanja pokazalo kontraproduktivnim. U duhovnom svijetu kakav sam ja doživio, ako nešto na Zemlji ne funkcionira, to se može promijeniti. Amnezijski blokovi postavljeni su u ljudska bića kako bi se spriječile uvjetovane reakcije na neke karmičke događaje. Međutim, prednosti amnezije možda više nisu veće od nedostataka života koji se vode u vakuumu kemijski uzrokovane bezvoljnosti. Previše je ljudi koji pokušavaju pobjeći od stvarnosti zato što ne vide da njihov identitet ima svrhu ili značenje. Ako i zanemarimo drogu i alkohol, u prenapućenim, tehnološki razvijenim zajednicama diljem svijeta ljudi osjećaju duhovnu prazninu zato što njima upravljaju tjelesni ego osjeti. Slabo su ili nikako povezani sa svojim pravim Jastvom.

Budući da je svaka osoba zasebno biće, drukčije od svih ostalih, oni koji traže unutarnji mir moraju pronaći vlastitu duhovnost. Kad se potpuno uskladimo sa sustavom vjerovanja utemeljenom na iskustvu drugih ljudi, vjerujem da pritom gubimo dio vlastite individualnosti. Put prema otkrivanju sebe i oblikovanju osobne filozofije koju nisu oblikovale doktrine neke organizacije zahtijeva mnogo truda, ali nagrada je velika. Postoje mnoge staze do tog cilja, a početak je vjerovanje u sebe. Camus nam je rekao: «I razumno i nerazumno vode do istog razumijevanja, put koji smo pritom prošli nije važan - dovoljna je volja da stignemo na odredište.»

Vizije života nakon smrti leže u svakom od nas kao utočište dok putujemo labirintima zemaljskih putova. Otkrivanje djelića znanja o našem vječnom domu u nemaloj je mjeri otežano životnim poteškoćama. Nije loše prihvatiti život kakav jest, ne postavljati pitanja i pretpostavljati da će se na kraju dogoditi ono što se treba dogoditi. Međutim, onima koji žude da saznaju više, jednostavno prihvaćanje života posve je nezadovoljavajuće. Neki putnici moraju obratiti pozornost na tajne života koje ih dozivaju, ako žele da im život ima ikakvog smisla.

Je li mudro u potrazi za našim vlastitim putem duhovnosti postaviti pitanje: «U kakav kodeks ponašanja ja vjerujem?» Neki teolozi sugeriraju da se ljudi koji nisu vjernici pokušavaju odvojiti od moralnih i etičkih odgovornosti koje nam je kroz sveta pisma ostavio viši autoritet. Međutim, nakon smrti ne procjenjuju nas prema religijskim uvjerenjima, nego prema ponašanju i vrijednostima. U duhovnom svijetu kakav sam ja upoznao, više nas ocjenjuju po onome što činimo za druge nego po onome što činimo za sebe. Ako vam tradicionalna religijska aktivnost služi nekoj svrsi i ako vam daje duhovnu hranu, vjerojatno vas motivira vjera u sveto pismo, a možda i želja za bliskošću u vjeri. Isto vrijedi i za ljude koji se priključuju metafizičkim grupama i zadovoljstvo izvlače iz toga što prate ideje propisanih duhovnih tekstova zajedno s istomišljenicima. Iako takve prakse mogu pružiti utjehu i povoljno utjecati na vaš duhovni rast, treba priznati da takvi putovi ne odgovaraju svakome.

Ako nemate unutarnji mir, nevažno je kojeg ste duhovnog uvjerenja. Do gubitka volje za život dolazi kad se odvojimo od svoje unutarnje moći zauzimajući stav da smo sami, bez duhovnog vodstva, zato što nas nitko ne sluša tamo gore. Gajim veliko poštovanje prema ljudima koji čvrsto vjeruju u nešto, zato što veći dio svojeg života nisam imao čvrstih temelja duhovnosti, unatoč svojoj potrazi. Postoje ateisti i agnostici koji zauzimaju stav da je religijsko i duhovno znanje neprihvatljivo budući da se ne zasniva na prirodnim ili materijalnim dokazima. Jednostavno vjerovanje za skeptike nije potvrđeno znanje. Ja se identificiram s tim ljudima jer sam bio jedan od njih. Moja vjera u život nakon smrti počela se razvijati kao popratna pojava mojeg rada s klijentima u hipnozi. To je disciplina u koju sam profesionalno vjerovao prije otkrića do kojih sam došao u svojem istraživanju. Ipak, moja je

duhovna svjesnost bila i rezultat godina osobne meditacije i promišljanja o tom istraživanju.

Potruga za duhovnom percepcijom mora biti individualna, inače nema smisla. Na nas snažno utječe neposredna stvarnost, a na tu stvarnost možemo djelovati malo po malo, bez potrebe da gledamo predaleko u budućnost. Čak nam i koraci u pogrešnom smjeru daju uvid u mnoge putove osmišljene zato da učimo od njih. Da bismo doveli Jastvo duše u sklad s fizičkim okruženjem, možemo odabrati da izrazimo slobodnu volju u potrazi za razlozima svojeg postojanja. Na cesti života, moramo preuzeti odgovornost za sve naše odluke, ne kriveći druge ljude za životne neuspjehe koji donose nesreću.

Kao što sam rekao, da bismo bili učinkoviti u našoj misiji, od nas se očekuje da pomažemo i drugima na njihovom putu kad god je to moguće. Pomažući drugima pomažemo sebi. Otvaranje prema drugima ograničeno je kada svoju jedinstvenost negujemo do te mjere da postanemo potpuno opčinjeni sami sobom. No, nije dobro biti ni odsutan kućevlasnik u vlastitoj kući, jer i to nas čini neučinkovitim osobama. Svoje tijelo niste dobili uslijed nekog hira prirode. Za vas su ga izabrali duhovni savjetnici, i nakon što ste pregledali druga moguća tijela - domaćine, složili ste se da prihvatite tijelo koje sada imate. Stoga, vi niste žrtva okolnosti. Vaše tijelo povjereno vam je da budete aktivni sudionik u životu, a ne promatrač. Ne smijemo izgubiti iz vida ideju da smo prihvatili taj sveti ugovor života, a to znači da su uloge koje igramo na Zemlji veće od nas samih.

Energiju naše duše stvorio je viši autoritet nego što mi možemo shvatiti na našoj sadašnjoj razini razvoja. Da bismo pronašli taj djelić božanskog u sebi, moramo se usredotočiti na to tko smo mi kao osoba. Jedina ograničenja tom osobnom uvidu samonametnuta su. Ako duhovni putovi drugih osoba nisu korisni za vas, to ne znači da ne postoji put koji će vama odgovarati. Razlog za to što smo oni koji jesmo velika je životna istina. Jedna osoba pronaći će aspekt te istine na drugom mjestu od druge osobe.

U osnovi, mi smo sami sa svojom dušom, no ljudi koji se osjećaju usamljeno nisu u potpunosti pronašli sebe. Otkrivanje vlastite duše povezano je s posjedovanjem sebe. Pronalaženje vlastite esencije je poput zaljublivanja. Nešto što je spavalo u vama budi se u određenom

trenutku vašeg života uslijed nekog poticaja. Duša najprije flertuje s vama, draži vas da pođete dalje zadovoljstvima koja vidite samo izdaleka. Početna privlačnost otkrivanja sebe započinje s gotovo zaigranim dodirivanjem svjesnog nesvjesnim umom. Kako raste intenzitet želje da u potpunosti posjedujemo svoje unutarnje Jastvo, neodoljivo smo uvučeni u intimniju vezu. Poznavanje vlastite duše postaje brak pun vjernosti prema vlastitom Jastvu. Fascinantna aspekt otkrivanja sebe jest što ćete trenutno prepoznati taj unutarnji glas, čim ga čujete. Na osnovi svoje prakse, uvjeren sam da svaka osoba na ovom planetu ima svojeg duhovnog vodiča. Duhovni vodiči obraćaju se našem unutarnjem umu ako smo prijemčivi. I dok je do nekih vodiča lakše doći nego do drugih, svatko od nas ima sposobnost dozvati te vodiče i prenijeti im poruku.

U životu nema slučajnosti, no ljude zbunjuju stvari koje doživljavaju kao slučajne događaje. Ta filozofija suprotstavlja se mislima o duhovnom redu. Sljedeći korak je vjerovanje kako nemamo kontrolu nad svojim životima i da je pokušaj pronalaženja sebe besmislen, budući da ništa što činimo ionako nema smisla. Vjerovanje u slučajnost događaja negativno utječe na našu reakciju na situacije i omogućava nam izbjegavanje razmišljanja o objašnjenjima. Fatalistički pogled na život popraćen riječima «To je Božja volja», pa čak i «Takva mi je karma», pridonose nedjelovanju i nedostatku smisla.

Smislene stvari u životu dolaze u manjim ili većim količinama. Svjesnost o sebi može nas povesti dalje od onoga što smo smatrali svojim izvornim odredištem. Karma je pokretanje uvjeta koji potiču učenje na putu. Koncept Izvora koji upravlja svim time ne mora biti pretenciozan. Osoba koja doživljava duhovnost na izvanjski način očekuje ponovno ujedinjenje sa Stvoriteljem nakon smrti, dok osoba koja je doživljava na unutarnji način osjeća dio Jedinstva svakoga dana. Duhovni uvidi dolaze nam u tihim, introspektivnim, suptilnim trenucima i manifestiraju se kroz moć jedne misli.

Život je pitanje stalne promjene koja vodi prema ispunjenju. Naše današnje mjesto u svijetu sutra može biti drukčije. Moramo se naučiti prilagoditi tim drukčijim pogledima na život jer je i to dio plana za naš razvoj. Dok to činimo, dolazi do transcendencije našeg Jastva iz procesa maskiranja privremene vanjske ljuštore do onoga što leži duboko u našem vječnom umu duše. Da bismo uzdigli ljudski um iz osjećaja

razočaranja, moramo proširiti svoju svijest i oprostiti sebi pogreške. Vjerujem da je za naše mentalno zdravlje od vitalne važnosti da se naučimo smijati sami sebi i glupim nevoljama u koje upadamo na putu. Život je pun sukoba, a borba, bol i sreća koju proživljavamo razlozi su zbog kojih smo ovdje. Svaki je dan novi početak.

Moj posljednji citat izrekao je klijent koji se priprema za još jedan odlazak iz duhovnog svijeta u novu inkarnaciju na Zemlji. Mislim da je ta izjava prikladan zaključak ove knjige:

Dolazak na Zemlju je kao da putujemo iz svojeg doma u neku stranu zemlju. Neke stvari čine nam se poznatima, ali većina nam je neobična dok se ne naviknemo na njih, osobito na teške uvjete. Naš pravi dom je mjesto apsolutnog mira, totalnog prihvaćanja i potpune ljubavi. Kao duše odvojene od svojeg doma, više ne možemo pretpostavljati da će nas okruživati te lijepe stvari. Na Zemlji se moramo naučiti nositi s netolerancijom, gnjevom i tugom, tražeći radost i ljubav. Usput ne smijemo izgubiti svoj integritet, ne smijemo žrtvovati dobrotu radi opstanka, i ne smijemo razviti stav da smo nadmoćni ljudima oko sebe ili slabiji od njih. Znamo da će nam život u nesavršenom svijetu pomoći da cijenimo pravo značenje savršenstva. Prije putovanja u novi život tražimo hrabrost i poniznost. Kako raste naša svijest, raste i kvaliteta našeg života. Tako nas testiraju. Prolazak tog testa naša je sudbina.

Zabavna biblioteka

Elizabeth Gaskell: SJEVER I JUG

Sabine Kuegler: DIJETE IZ DŽUNGLE

Biblioteka EROS I PSYCHE

Gertler i Lopez: KAKO LJUBIMO, KAKO VARAMO...

xxx: SEKS S NEZNANCIMA

U pripremi:

Joe Quirk: MUŠKARCI I SPERMA, ŽENE I JAJAŠCA

Gallagher i Kramer: VAŠ KOLAČIĆ

xxx: ZAGREBAČKI ŽIGOLO

Za potpuni uvid u sve knjige kojima raspolažemo i koje vam možemo dobiti molimo vas pogledajte naše web stranice

www.kupiknjigu.com

www.skorpion.hr

Knjige možete naručiti i na našoj e-adresi

itp-skorpion@zg.htnet.hr

ili telefonom **01/46 35 341, 01/46 35 342,**

ili nam pišite na adresu

**ITP ŠKORPION,
Babonićeva 44, 10000 Zagreb**